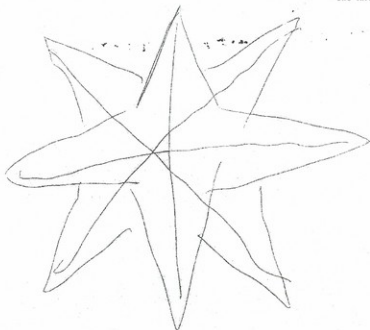

კორექტორი – ნანა სულავეა
წიგნის დიზაინერი – დიგო ნანობაშვილი
ილუსტრაციების ავტორი – გიორგი ჟანჯიკიძე

ISBN 99928-27-35-X

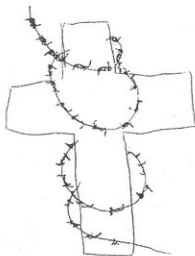
გამომცემლობა „განთიადი“, 2006

ჯორჯო ეული

და

კმა

საბურთალოდან ქსივით
გამოგზავნილი კრიმინალური
ნოვებები

სარჩევი

წინასიტყვაობა	3
ბ.უ.თ.ა.	7
უბრალო საკითხავი	7
ქუთაისური ქურდული დიდი სხოლკა № 21	82
არაჩვეულებრივი ცოგა უცნაური მდგმური	135
გესტაფონის პატარა სხოლკა წვიმიან ამინდში	162
ხომო მაგადანსკის უკანასკნელი ღლეუბი	178
ციმბირული დიდი „პრავერკა“	193
ვინ არის „პლანის“ ცენტრავოი	197
გიგო პალაჩას ბოლო შარი	206
ისევ ჩვენი ნაცნობი გრიგოლიჩი	241
21 მაისი	246
მონასტრის საძმო	317
განაბების შეკრება სოფელ ნაგვამაოში	343

წინასიტყვაობა

მას შემდეგ, რაც ჩვენს ბელ-ერულ ქვეყანაში ნეგატიურად განვითარდა მოვლენები და საგრძნობლად დაისადგურა კანონზომიერების რღვევამ, მრავალი ახალგაზრდის ნატიფი სული შეეწირა რიგით ჰიპერგროფიებს. რამაც არასწორად განსაზღვრა მრავალი მოზარდი ადამიანის ყოფითი სივრცის არსი. არსებულმა ვითარებამ შეარყია მათი ფსიქიკა და აპოსტასურად გარდაქმნა სულიერი რწმენა. ბელუკულმართობრივმა ცხოვრებამ დალი დაასვა მათ სრულფასოვნებას რასაც ხელი შეუწყო არსებულმა ქუჩურმა იდეოლოგიამ. ამ წიგნის ავტორი თავად გახდა ჰიპერგროფიული მოვლენების მომხიარე, მაგრამ ღვთის წყალობით იგი ადვილად დაუსხლგდა სიბნელის ერთგვარ ლაბირინთებს და საბედნიეროდ სამოგადოების სრულყოფილ წევრად მოგვევლინა, მის ფენომენში დიამეტრალურად საპირისპირო ხასიათის პიროვნება ჩამოყალიბდა და ამჟამად აქტიურ მოღვაწეობას ეწევა ლიგერატურულ საქმიანობაში.

გოგიტა ბებურიშვილი
ლიდა სტვილია
ჯამაში წერეთელი

„ნუ ჩაეფლობით ყელამდე ქუჩურ ჭაობში, რომლიდანაც ველარ ამოხვალთ სიკვდილამდე, და სანამ კისრამდე არ ხართ ჩაფლობილები, ყველაფერს ეცადეთ იქიდან ამოსასვლელად, თორემ მთელი თქვენი ცხოვრება, მხოლოდ მასში იმოძრავეთ სხვადასხვა მხარეს და ძალიან დიდია შანსი თქვენი იქ ჩახრჩობისა“.

ავტორი

„სახელმწიფოს გარეთ მხოლოდ ორი ინსტიტუტი გონია ხალხს, ერთი ეკლესიური და ქურდული, სინამდვილეში მხოლოდ ერთია – მართლმადიდებლური ეკლესიის მთავარი ნაწილი“.

გარდაცვლილი კრიმინალური ავტორიტეტის
კანონიერი ქურდის დათო პალაჩას ამრი

„ვინ არის ყველაზე ძველი და ყველაზე შავი?

მამა სიმონის კითხვა მრევლი ძველი ბიჭებისათვის.

მათი სწორი პასუხი

„ყველაზე შავი სამღვდელოებაა“

ყველაზე ძველი კი ვისზეც მრწამსში წერია

„შობილი უწინარეს ყოველთა საუკუნეთა“

„როდესაც ბავშვი ქუჩური ცხოვრების ყველა საფეხურს გაივლის, კრიმინალური გენერალი ხდება, და დამნაშავეთა სამყაროს პირამიდის წვერზე ადის მხცოვან ასაკში, ყოველთვის ჩნდება სურვილი სისტემაში ჩაჯდომის, თავიდან ყოველ მათგანს ეს სამყარო სახელმწიფოს გარეთა მღებარე ინსტიტუტი გონია, ისევე როგორც იქ მოხვედრილ უამრავს, რომლებიც ბევით მიმავალ გზაზე დაინგრნენ, მათთვის არასოდეს არავის უთქვია რა ხდება: იქ მწვერვალზე და ყოველთვის ჩნდება კითხვა: ხომ არ ჯობდა სისტემაში ჩასაჯდომად ამხ-

ელა შემოვლითი გზის გასავლელად პირდაპირ იქ დაწყება
პაგიოსანი ცხოვრება, მაგრამ ყოველთვის გვიანაა?

ძალიან ჭკვიანი ადამიანების მაიერ ლანსკის
და ლაკი ლუჩიანოს შეხედულება დამნაშავეთა
სამყაროს პირამიდებზე, რომლის მწვერვალზეც
მათთნაირად მაღლა და მყარად არავინ
მჯდარა მთელს მსოფლიოში.

„ნეტავი ამერიკის ყველაზე ძლიერი და დამოუკიდებელი
დონის მაგივრად, ხაგვის მასწავლებელი ეყოფილიყავი და შე-
საფერისად კარგ კოლეჯში მესწავლა, რისი შანსიც ცხოვრება-
ში სრულწლოვანებამდე არასოდეს მქონია, როცა უკვე უკან
დახვეა ჩემს სიკვდილს გამოიწვევდა“.

ლეგენდარული ამერიკელი დონის ალ-კაპონეს
სანუკვარი ოცნება მთელი სიცოცხლის მანძილზე

„დამანშევათა სამყაროს გენერლებს პირამიდის ძირებად
რამდენი ახალი ბავშვის ნატიფი სულითაც მეტი ეყოლებათ,
მით უფრო აწყობთ თავიანთი მახინჯი ფსიქოლოგიის გასავრ-
ცელებლად და გავლენაც ეზრდებათ, ხოლო ათიათასიანი პი-
რამიდის ძირებიდან ზევით ბოლომდე მხოლოდ ერთულები
ადიან, უმეტესობა ინგრევიან, ბანძდებიან და ბოროტდებიან
და უძრავ ლოდებად იქცევიან, შემდეგ თავიანთი ქვევითა
შრის შესაქმნელად და ახალი ხალხის ჩასათრევად ყვე-
ლაფერს აკეთებენ რათა მათზე ფეხით დადგნენ.“

ძმა მარფეის ყოფილი ლეგენდარული კანონიერი ქურდის,
რომელმაც ქრისტეს გამო დათმო ეს ეშმაკის გვირგვინი და
რომელიც უბრალო ციხე – კოლონიას კი არა, ყოველი და-
კავების 100-ობით და 1000-ობით სამი საქართველოს ხელა
შორეული აღმოსავლეთის გერიგორიაზე გადაჭიმულ ციხე-
კოლონიების ე.წ. ქურდული მაყურებელი იყო ყოველთვის

გამონათქვამი დამნაშავეთა სამყაროზე წინასთან ერთობლივად

მე მოვინანიე ეშმაკის კერპობა რითიც ახალგაზრდობის სულელი ნაწილი ბრკოლდებოდა ჩემი მიბაძვით და არა სამღვდელოების ჭეშმარიტი ავგორიგეგის.

ლეგენდარული კანონიერი ქურდის მიხაი გიშჩის გამონათქვამი, ცხოვრებაზე მას შემდეგ რაც ეკლესიისკენ წავიდა და ბერი გახდა

„თუმცა მილიცია და აღმინისგრაფიული ორგანოები მაგ სამყაროზე ბევრად უფრო ბინძურია და მათი ბოროტი საქციელების გამო მიდიან ბავშვები პროტესტის ნიშნად ქუჩაში“

ყოველი ზემოთ მოყვანილი ციტატის ავტორი ყოველთვის ეთანხმებოდა და ეთანხმება მაგ ამრს

„ვინც ერთი ამათგანი დააბრკოლოს უმჯობეს არს წისქვილის ქვა გამოიბას კისერზე და ხრამში გადაეშვას“.

ღმერთი უფალ იესო ქრისტეს სიკვებები

„უფალი იესო ქრისტე კრავო და მწყემსო ჭეშმარიტო რომელმან ალიხვენ ცოდვანი სოფლისანი შეგვიწყალენ ჩვენ ცოდვილნი“.

თქვენ შეგიძლიათ თქვათ ამინ არ არა

ბ.უ.თ.ა.

უბრალო საკითხავი

იმ დილით ძმებ სნუპებს გაუარე. ორივე ალ კაპონეები არიან სუფთა ერთნაირი ცხოვრება ქონდათ და ფინალიც და სხვადასხვა ადგილას ცხოვრობდნენ. ის ჯაბა საერთოდ სახლიდან არ გამოდის, მაგრამ მაინც ყველას ეშინია ისე-დაც. თუმცა მართლა მაგარია. პაგარა სნუპი შაკო კი გენახულობს ხანდახან, მხოლოდ ნარკოტიკებისთვის, ეგენ ყველაფრის წილშია, რამდენიც არ უნდა გაიკეთოს სულ არ არის კაიფში, ერთი 12-ჯერ გაიპარა კიდეც, რომ კითხო ომურგეთელ ბურიკიასთან დეიქენიობს აი. ის დღეში 12 პონგს რომ ჩალიჩობს, ექვს მახოლს შაკო სნუპის უჩხირავს, მერე დაჯდება ხან ერთ მევალეს ადგებიან ხან მეორეს, იტაცებენ, აბაგაფნიკებენ გისკავენ, არა და პაგარა სნუპის რომ კითხო ეკლესიურად ცხოვრობს, თან პროფესორი ფიზიკოსია უნივერსიტეტში ლექციებს კითხულობს. ერთხელ სტუდენტიც კი დააგორა, მაგრამ დაგოვეს, მაგარი გვინია, არა გვინოსია, პახოლუ იურისტი კანდიდატია, ოპერატორი და კიდეც რა ვიცი ავედი საღამოს მათთან დიდი სნუპი სახლში მომორფინისგო როყებს არც უშვებს, ერთხელ მიუსწრო პაგარა სნუპს, მაგრა დაგისკა მეგობრებთან ერთად, დაჟე ბახტრიონელ კაკოს 4 გყვია გლიჯა ფეხში მისკა ნაგავში ჩაუგდო. პაგარა სნუპი სახლში დარჩა ბურიკომ სოფრომშიამ და კაკომ, ბუნკერს ბოქლომი მოაძრეს, მისკა წაიღეს მაინც გაიჩხირეს, ეს რომ დიდი სნუპიმ გაიგო, დაადგა და თავები დაუგება, კაკო აბუინდა და ფეხში 4 გყვია მოხვდა.

არა მაგარი საშინი როყებია ორივე, ყველა ერიდება მაგათთან შარს, ველარ გააჩერებ თან მაგარი ღერსკები არიან, მადნი არ იცის დიდმა, პაგარაც აისბერგივით არის, თან ბრიგადა ყავთ 12 სულიანი ავტომატიკების, სტარაია გვარდია, ისინი ვინც, სნუპები რომ დაიჭირეს და ძაღლები რომ ვერ დაბრიდეს, ზოგი ვინც ოპერაციამე მაგათ ბაითს

რომ ესროლა, ზოგი პრესაჰიკი, ზოგი პროკურორი და ქუჩიდან წავიდნენ იმიტომ რომ სნუპების მტისკაცები რომ ვერ დახოცეს და იუდასავით არ გაყიდეს ფულისათვის, სხვებივით, განსაკუთრებით მაშინ პაგარა სნუპი რომ ნახეს ღებრესიაში იქიდან გამოსული, ხმას რომ არ იღებდა ერთი 8 თვე იწვა და ჭერში იყურებოდა, ღებამისი, მამამისი, ბიძამისი და მამიდამისი ყოველ ხუთ წუთში გაშვებულ ხელში სიგარეტის ღერს უღებდნენ და უვიღებდნენ ეგ კი ეწეოდა, საჭმელსაც ძალით აჭმევდნენ პაგარა ბავშვივით, თუმცა ზოგჯერ ვფიქრობ საქმეს ასე სჭირდებოდა მეთქი, როდესაც ბალიშის ქვეშ სტეკინის გარს მოვკარი თვალი, გარეთ ომები იყო კრიმინალურ ოჯახებს შორის იფიქრეს სნუპებმა გაბერესო და ყველა სასტავმა მისი ადგილის დაკავება მოინდომა ამ ქალაქში, მათი წილების დათრევა და გერიგორიების გაკონტროლება. არა არ დამავიწყდება ეგ სცენა, ერთხელ 10 წლის წინ ავედი მაგასთან მის აკვარიუმს უყურებს ხმას არ სცემს, არავის ბლანქე აქვს მოპარსული, ცოტა მოწეული ვიყავი, ცოტა კი არა მაგრად, უზარმაზარ აკვარიუმში ბლომად სხვადასხვანაირი თევზები და ორი შავი პირანიაა, ეს ორი პირანია ირჩევენ რომელიმე თევზს და ნელ-ნელა ცოცხლად ჭამენ ნელ-ნელა მაგიდაზე კოკნარის და პლანის დიდი გროვები ყრია პაგარა სნუპი კოვზით აიღებს ჯერ კოკნარს შეჭამს, მერე პლანს შეაკეთებს ფანჯარაში გაიხედავს და მასტერს ჩაკლავს, მისი ფანჯრიდან ამ ქალაქში მაგარი ხელი იშლება ჯერ საირომის გორაა, და წითელი ბაღია, იმის იქით იპოდრომი და იყალთოს გორა, კიდევ იქით ვაკის პარკი და კუს ტბის მთიანი ფერდობი და კიდევ იქით მანგლისი კიკეთი და მათი მთები, თან მთელ ამ პერიმეტრზე კორპუსიც არ ღვას, მოკლედ ქეშური ხელია კრუგომ სვაბოდის, ამას აკვიატებული აქვს ჯაბა მოკლეს ან დახვრიტესო, ვერც ვერავინ გადაათქმევინა, თან მასგია ისეთი ცხოვრებაში აქეთ ხელი არ მოხვედრია დაჟე არც ძაღლებისგან. ვინმე ჩვენიანს თუ დაპრესავდნენ ეგენი ყოველთვის აბაროგს აძლევდნენ, იმ ჯალათ ოპერების მისამართს იგებდნენ და იცოცხლე იმას ღლე ადგებოდა, თან ძაღლებს ღელას გირობდნენ, დაჟე ვიღაც უცნობ ქურდსაც თუ

ცემდნენ აგდილენიაში იმის აბაროგსაც აძლევდნენ, დანარჩენის სასტავები აბა ყოველთვის სტრუქტურებთან მეგობრობას ამჯობინებდნენ, და მილიციის უფროსებს ყოველთვის ანგარიშს უწევდნენ, თან ყველა თავს უხრიდა იცოდნენ ომი რომ ატეხილიყო სნუპების დევიზი რაც შეიძლება მეტი რაც შეიძლება ჩქარა. დღემდე მაგათი ქუჩიდან წასვლის მერე გაბლაგავებულ სასტავებს, რომ ვაკვირდები ყველას მაგათი სტრუქტურების ნაწილები აქვთ გადმოღებული და მაგას ქაჩავენ და ყველაფერს აკეთებენ რომ სნუპების სახელით არ ახსენონ ან მხოლოდ ცუდათ. ქრისტესავით სიყვარულის ძალაზე გვესაუბრებოდა ყოველთვის ბავშვებს და ქუჩის ბრიგადის პირველ და მთავარ წესს გვიხსნიდა: ქუჩის ბრიგადის ძალა ერთმანეთისთვის ტყვიანზე გადაფარება და ერთმანეთის გატანააო, აბაროგი დარჩენილების უსაფრთხოების მთავარი აუცილებლობააო, აბა მიცვალებულებს მხოლოდ 40-მდე მაგარი ლოცვა და მათ სახელზე მოწყალების გაღება თუ უშველის მხოლოდ. თორე მარგო რაც გინდა ისპო იყო ვერ გაქაჩავს და ყველა 210-ივე იმას ვიძახდით რამე რომ მოგვივიდეს, საფლავზე დაგვაკლავდნენ ვინც გაერევაო ჩვენს სისხლშიო ძმები სამოთხეში რომ მოვხვდეთ რა გვინდაო იოანესთან და ეგეთებთან ჭკუიდან გადავალთო. მთელი სამზომო ისედაც ჯოჯოხეთში მოვხვდებითო და იქაც. ერთად ვიქნებითო, ვისაც ვიცნობთ და მოკვდა თითქმის ყველა მანდ მიდისო. საზოგადოების არაეკლესიურობის გამო. თან სტრუქტურა ქონდათ მაგარი ეხლა ალ-ქაედას სტრუქტურას რომ ვუყურებ ტელევიზორში ვფიქრობ, ჩვენი უფრო დახვეწილი იყო. და მხოლოდ და მხოლოდ ერთმანეთის ძმის სიყვარული და გატანა ედო საფუძვლად.

ზოგიერთები დღესაც კაიფობენ ქუჩის სექტა იყო, თან ისეთები, ან ადრე რომ იმ ქუჩის „სექტისაგან“ დაიგისკნენ ან ყველაფერს რომ აკეთებდნენ, ან ყველაფერს გაიღებდნენ სასტავის ზემოთა წვერებად გასახდომად და რომ ვერ მიადწიეს, ან იგივე სასტავის ნარჩენები დღეს რომ პირველ „დერსკებად“ ითვლებიან, და ვინც მართლა დერსკი იყო, და მხოლოდ დიდი დროის გასვლის მერე რომ გააცნობიერეს

სნუპების წასვლის შედეგად დაკარგული მაგერილაური მარალი, იმათი დაღუპვის ან ქუჩიდან წასვლის გამო, ერთ-ორ კაკალს რომ გაუშეებენ და თავი ესკობარები რომ გონიათ იმათ რომ „კრიშავენ“, ან ვილაცას დაბრიდავენ შემთხვევით და რუსთავი 2 მარკებს აუწევს ხალხისათვის პური და სანახაობის პრინციპით კორუფციონერების ჩასაწყვლელად, რომელიც მაგრად მობეზრდა ყველას.

ჩვენ ეზოში ბაითს და მანქანას ხომ ხელს ვერავე მოკიდებდა, როცა თბილისის ყველა უბანში აბხოლზე ყაჩაღობა მოდიოდა, ის კი არა რამდენი უბნელი ქალიც ვინმემ გააფორმა ან თვითონ მიცა და სნუპებმა გაიგეს ყველა პაღლულამ ეკლესიაში გაათხოვეს ისე რომ ბიჭები ყოველთვის თანხმდებოდნენ ამაზე ღამის 1 საათზე ლისის გზაზე 5 წუთით გასეირნების შემდეგ თუმცა სნუპებზე რომ წავიდა სლუხები, ქუჩიდან წავიდნენო, ყველა მათგანი ქმარმა მეორე დღესვე გამოუშვა. თან სნუპების ღობა ალ პაჩინოს ღობაზე პაპულარნი იყო ამ ქალაქში თან დიდი სნუპი ყველას უყვარდებოდა ვინც თვალს მოკრავდა ერთხელ მაინც, ის კი არც კოცნიდა არცერთ გოგოს, მხოლოდ შორიდან ესალმებოდა, პატარა შაკო კი სულ გოგოებში გრიალებდა და ისიც ყველა დაქალს უყვარდებოდა, როცა კარგად გაიყნობდნენ მხოლოდ იმის შემდეგ, თან ენა ქონდა რაღაცნაირი და ვაი იმ გოგოს ვინც მის ყბაში მოხვდებოდა ისე გააბანძებდა ბირჟაზე, ყველანი ვივინებოდით ეგ თუ 100000-ზე მოვიყვანო ცოლადო, თუმცა შაკო სნუპის დაქალებზე ნაკლებები არაფრით იყვენენ ეხლა რომ ვუკვირდები. მოკლედ ის ბრიგადა ახლა აღარც არსებობს, მაგრამ მაინც საჭოროაო პონგია, თან ბავშვები რომ გამოდიან უფროსები იმ ამრს უნერგავენ, მაშინ არეულობისას ადვილი იყო ქუჩის ბიჭობაო, თავისი უძღურების გასამართლებლად და სნუპებისათვის რომლებიც აღარც არიან ქუჩაში ფეხის დასაბიჯებლად და ამითი ცოგათი ზემოთ ასასვლელად იმ თავის გამოგვინებულ თინეიჯერების თვალში, რომლებმაც პრივილეგიები და კლიჩეები კინოფილმ ბრიგადიდან გადმოიღეს, და არც იციან, რომ ეგ ისტორია რეალურ სნუპების სასტავის ცხოვრებასთან საბავშვო ბაღია.

СЕРГЕЙ
СЕРГЕЕВИЧ
СЕРГЕЕВИЧ

мы воры гуманисты

მერე დიდი სნუპი რომ გამოუშვეს პატარამ ლაპარაკი დაიწყო და ისევ რომ აველი რამდენიმე თვის შემდეგ აკვარიუმი 50-60-ივე შეჭმული თევზის ჩონჩხი გივგივებდა და 2 მსუქანი პირანია ცურავდა. გარეთ ქუჩაში ყველა მხარე აყარეს ვინც კი ომში მონაწილეობდა და გადარჩა, სასაფლაოები კი ახალგაზრდა ბიჭების საფლავებით აივსო, რომელთაც როგორც პატარა სნუპი ამბობს ელიკამ ავტომატები დაურიგა კამფეტებით და თამაში სახელწოდებით „ლონობია“ ათამაშეს, მოგებული დარჩნენ ყველაზე ბულკი სასტავეები, რომლებიც ერთ ომსაც კი ვერ გადაიტანდნენ და იმ პრივატიზებით მოსუქდნენ, რომლის ძაფები სნუპებს ეჭირათ და რატომღაც გაუშვეს თვითონ, არავინ არ იცის რატომ, თუმცა ძველები ვინც მაგათთან ღვიეწიობენ სევდით ამოიოხრებენ:

„ეჰჰ ეგენი რომ არ წასულიყვნენ ქუჩიდან ეს ფუფალები რა ფულსაც იშოვნიდნენ ვნახავდით.“

– აბა ვინ იყო გახსოვს ადრე ეგ შინიო

– აბა დიდი სნუპის, არ აერია! ჩვენ ვერცერთმა ვეღარ გავქაჩეთ მაგ ღონებე

– გახსოვს როგორ დავგისკეთ, ეხლა ფული აქვს და თავი კაცი გონია

10 წელი გავიდა და კიდევ ძველი მოგონებებით ცხოვრობენ ყველა ვინც მაგათთან ღვიეწიობდა, თუმცა ზოგი მაღალი თანამდებობის პირია, ზოგი მაგარი ფულიანი, ზოგი კრიმ ავტორიტეტი ზოგი კი გაბომბებული.

თუმცა სნუპების წასვლის მერე გაჩნდა ქალაქში ღომინირებული აზრი „რომ ვისაც ფული აქვს ის ძლიერია“ რომელსაც მათ დროს ღომინირებული აზრის პოზიცია არ ეკავა და მხოლოდ აუცილებელ ატრიბუტად თვლიდნენ. „ამ აზრს ისინი საქმითაც ამტკიცებდნენ ყოველთვის იმის მერე ისინი ძალიან კარჩაკეტილად ცხოვრობდნენ და მათი ბრიგადის ნარჩენები 5-6 ოჯახად დაიშალა და ღღემდე ვერ იტანენ ერთმანეთს და სამგრო-სასიცოცხლოდ არიან გადაკიდებული. ორივე სნუპი ეკლესიაში დადიან 8-9 ეკლესიის აშენება-რესტავრაციაშიც მიიღეს მონაწილეობა.“

თუმცა წამოცდებით ხოლმე – ამ ქალაქში იმდენი მყავს კიდე დასახოცი, ყოველ დღე რომ 2-3 ვზოცო ჩვენი ცხოვრება არ ეყოფაო, ამიგომ ღმერთს მივენდეთ და მან უფრო კარგად იცისო.

რაც ისინი წავიდნენ ქუჩაში წესებიც შეიცვალა თავების მარხვა კაი ტიპობად ითვლება ვერავის ველარ ენდობი, ჩვენც ბავშვები დავიშალეთ ზოგი სადაა ზოგი სად, მე კაციც შემომაკვდა ბუტკის პატრონი ყოფილი ძაღლი, სროკიც მოვიხადე, 50 დოლარიანი სოკი ვიყიდე ხურდა არ დავითვალე რომ გამოვედი ვნახე, 5 დოლარი მაკლია, როცა დავბრუნდი შევეკამათდით, იმან გარდაცვლილი დედა შემაგინა და მოეკალი. ეხლა გოგალიზატორი მაქვს გახსნილი მამაჩემი სავადმყოფოს ღირუქტორია ქუჩის ამხანაგებიდან მარგო მასტერკასთან ვძმაკაცობ, იმასაც შარი შეხვდა, დას რესტორანი ქონდა ნახალოვებაში ვილაყეები შევიდნენ არ გადაიხადეს ქაბაბების ფული, ეს მივიდა შეკამათდნენ ისინი 9-ნი იყვნენ, ეს მარგო, ცემა მოუნდომეს არც იცოდნენ ვინ იყო, ამანაც ველარ მოითმინა და 2 მოკლა 4 დაჭრა 10 წელი იჯდა და გამოვიდა, როგორც იქნა.

ხოდა იმას ვყვებოდი სნუპებთან ავედი, რაღაც საქმე მქონდა.

- ვაა გაბერილო - კარი გაშილო პაგარა სნუპიმ
- რაეა ხარ შაკო
- ვარ რა, მერიაში დავიწყე მუშაობა გამოცდები ჩავაბარე

- სალოლ ძმაო, უნივერსიტეტში ფიზიკის ლექციების კითხვას შეეშვი?

- არა იქაც მაქვს კვირაში 4 საათი.
- ვინ არის. მოისმა დიდი სნუპის ხმა
- ბუთხუბა – გასძახა ძმამ
- მე ვარ ჯაბა
- მერე შემოდი რა კარებში ღვახარ შეჩემა. შევედი

ოთახი ისე აქვთ მოწყობილი დონ გამბინოსთან გეგონება, ჩაბნელება, მწვანე დაბალშუქიანი ლამპა, რომელიც მხოლოდ შენს სახე გაანათებს და გლუმიტელიანი ვალტერ პეკიანი ორი კილერი და ხალიჩაზე დაფენილი, ცუ-

ლოფანი აკლიათ, მაგრა მევესება მაგათთან ასვლა, თითქმის დრო ჩერდება და ისევ 10 წლის წინანდელი გახსენდება, როცა მართლა ეგეთ პონგში იჩითებოდა ყველა იქ მათთან შესული და ყველა უცხოს კანკალი იტანდა როცა ეგენი დაიბარებდნენ და შუბლზე ოფლი ასხამდა. ეფუ მართლა მაგარი დრო იყო.

თან თვითონ წავიდნენ, ისევ ჩვენიანები დაადგნენ გირილთ ვერხებმა შემოგვითვალეს, ან ეგენი წავიდნენ და თქვენ ბიზნესები, ფული და ხელშეუხებლობა გარანტირებული გაქვთ, ოღონდ მაგათ გარეშეთ, რა ექნათ როგორც თქვენ იტყვიან ისე ვიზამთო, თუ გინდათ ყველამ ერთად მაგ ვერხუშკას დავცხოთო, ყველანი მზად არიან ძაღლებთან, რომლებსაც მოგვიქსევენ სიკვდილამდე საომრადო. იცოდა იმ სამმა გურამ სნუპები რომ არ იზამდნენ, ამხელა ომში მეგობრების გახვევას, ის კი არა უცილშვილო დედისერთები პერესტრელკებში არასოდეს მიყავდათ და წავიდნენ. ობშიაკის ფული, რომელსაც ხელს ვერავენ კიდებდა, მაგათი შიშით მეორე ღლესვე გაინაწილეს. სნუპებმა კაპიკი არ აიღეს, არ გვჭირდებოდა და სამივე ფირმა მანქანაც წყნეთში დაჩები, საირმის გორაზე ნაკვეთები და ბიზნესები ყველაფერი გადმოსცეს და გავიდნენ განზე ჩვენ ფულს ყოველთვის ვიშოვითო, რომც არ მიეცათ ვინ გაბედავდა იმის თქმას. ბევრს ქონდა მაგათი ბუბი მარა, აქამდე თუ ხმამაღლა არავენ ამბობდა უკვე ყველა მაგათ წინააღმდეგ მოემართა, მხოლოდ სამი ერთგული პულიმოგიანი გელახრანიწელი ძმა დაყვებოდა. ისედაც ნერვებაშლილებს აბა რა ექნათ უიარაღოდ ემოძრავათ მოკლავდნენ, დაალიკვიდაციებდნენ, ვერავენ ვერ გაბედა მაინც პირისპირ დაგაკება. ვისაც ბუბი ქონდა ზოგმა არ იკადრა ფულისთვის და ბიზნესისთვის. მოკლედ ძაღლები მიუქსიეს. მერე ერთხელ, ის გელახრანიწელები დაიჭირეს მაინცდამაინც 295 კაციდან, რაგომ იმიგომ რომ იცოდნენ დანარჩენები ცალკე იყვნენ, მერე ისინიც მოიშორა ღიდი სნუპიმ თან ისე პროჭები ხართო, სამივემ იტირეს და იძულებით დანარჩენებს შეუერთდნენ, მაშინვე მივხვდი ეგრე რომ არ ექნა იმათაც ან დაბრიდავდნენ ან ყველას გასროკავდნენ. ალკაპონემაც იგივე გა-

აკეთა ოჯახის გულისათვის. მერე კიდე დიდი სხოდკა მოეწყო და გადაწყვიტა ამათი ლიკვიდაცია და პროკურატურის დიდი პარაოზის დაგრილება, ყველა დიდი გაუხსნელი თავიანთი მაკრიაკების ამათვის შეტენა. ყველა დაიჯერებდა და იმათაც ხახვივით შერჩებოდა, ყველაზე ცუდი ის არის რომ ის სამივე დათანხმდა, ვისაც სასტავში კრიშობა და მხედრობა - მთავრობასთან სვიაზები ევალე-ბოდათ. თან მელ-ს მინისტრს უთქვამს ეგენი გაუწონას-წორებლები არიანო, თქვენზე ვაკეთებთ აქცენტს, ყველას ვიჭერთ 1 სასტავი რჩებაო, ოლონდ უმაგათოლო. დიდს ბა-ზარიც მოგვარებული ქონდა ნახევარი ქურდები ქურდად იცნობდნენ, ნახევარი თვითონ ეკილა თუმცა არასოდეს უთქვამს არც კიო და არც არა. ეგ ისეთი იდეინი იყო ყოველთვის ამუხრუჭებდა სასტავის არაქურდულ პასტუპოკებს. მაგათ გაუწონასწორებლობად ის ჩაუთვალეს რომ დაღუ-პულიყო ვინმე ჩვენთან, რომ დაღუპულიყო არც სტაბილური დიდი ბიზნესი შეაჩერებდათ და არც ცოლი და 9 შვილი. ესლა ვხვდები მაგაში იყო ძალა და ვერც ვერავინ მოგყდებოდა ვერსად. ერთადერთი კიდე 15-16 წლის ბავშვების სასტავი, რომლებსაც დღემდე მზარეულების სასტავს ეძახიან დარჩნენ თავიანთ პოზიციებზე და ვერაფრით ვერავინ გადაიბირა. ის კი არა შეიკრიბნენ და მოილაპარაკეს, ესენი, რამდენს ბედავენ უძალლო ქვეყნის კატეხივითო და ყველა ოჯახის და სასტავის (რომლებიც იმ დღეებში ჩამოაყალიბეს, ზოგი მხედრიონის ვერხუშკამ, ზოგი კაკებეჩნიკებმა, ზოგი მბდ-ის კიგებმა და შეიგყვეს რა სნუპების ქეჩიდან წასვლა და ტერიტორიების ჩაგდებას შეეცადნენ, არა და სნუპებმა არც იცოდნენ არაფერი ისე), ჩამოუარეს და ყველას ტერორი მოუწყეს, ზოგს ბავიდეჩნიები დაურბიეს, ზოგს ფაშისტები მოგაცეს და გაწეწეს. ყველა მოკლედ მოეწყო დიდი სხოდკა სასწრაფოდ ყველა სნუპების და მზარეულე-ბის სასტავის 15-16 წლის ბავშვების წინააღმდეგ დაწყებული შსს, კკბ, თბილისელი ფაშისტების რომლებსაც მზარეულე-ბის სასტავის ბავშვებმა შავი დღე დააწიეს, ყველა სასტავის რომლებიც ბავშვობის ძმაკაცებიც იყვნენ და სნუპების

ჩრდილქვეშ ცხოვრება უკვე ალარ უნდოდათ და თითქმის ყველასი, იმათიც კი ვინც მათ გვერდში იდგა,

– დაჯექი - გამომაფხიზლა ღიდი სნუპის ძმამ ფიქრ-ბიდან.

– ჯაბუკა მაიცა მაგარი რალაცა დაგაკიშავო - გაუხსენი პარკი და ღიდი ყუთი ამოვიღე

– აჰა, ეს ანანასის ნაჩინკიანი კამფეტები ბიძაჩემმა გამომიგზავნა ავსტრიიდან

– სტრანნი კამფეტებია აქ არც შემხვედრია არსად, მართლა მაგარი გემრიელია – დააკიშავა სნუპი ჯაბამ

– რა კამფეტები გიკვირთ, თავი ლენინგრადის ბლოკადაში მგონია

– ჩაერთო პაგარა სნუპი

– აბა შენ ვიცი, რა კამფეტებიც გიყვარს ლურჯი მეტადონის, ან თეთრი, ან გრამიანი ოპიუმის ნაჩინკიანი, ზემოთ ქვემოთ ოთხი ნოქსირონი, ან სუბო ან ექსტაზი - გავიცინე მე

– ფუუ ხომ იცი სუბოს არ ვეკარები და ექსტაზი ვაფშე მეზიზღება, ის რაც ჩამოთვალე დანარჩენი კი მიყვარს - და განაგრძო

– ხომ განახე სამედიცინო ენციკლოპედიაში ექსტაზი რა იყო სანამ ერთი ჰოლანდიელი ქუჩებში გამოიგანდა

– ხო, წამაკითხე, ადრე 1928 1954 წლამდე ამერიკის სა-გიჟეთში ციკლადოლის მაგივრად იხმარებოდა როგორც კორექტორი. დაჟე ციკლადოლი იგივეა უფრო გაუმჯობესებული

– აი მარიაცობის მომენტია რომ დააადგე ამ დისკოტეკის ვირთხა სასტავებს და უთხრა ციკლადოლი 20 თეთრადო კი არ დალევენ და სახელი მოწონთ შეცვლილი მარი-აეული, ექსტაზი და ფასი 20 ლარი თან ხო იცი რა პონგია რაც ძვირია ე.ი. კარგია ამათი მოკლე გვინით, ფირმაში სუბო 2 დოლარი ღირს აქ ჩამოგანილი კი 120, ლუბოი იქაურ მორფინისტთან რომ მიხვიდე და უთხრა 120 კი არა 10 დოლარადო გავიცინება და გეტყვის მაგ ბომბების პახმელის წამალში 5 დოლარსაც არ მოგცემს, მარა ჩვენი ირანის დამუშავებული გერაინზე იქ გრავს იძლევიან პოლიფუდის ზვეზლები დაჟე ქუჩაშიც ვერ იყიდი, აქ რა სიტუაციაა, მექმ-

ნეს სუბოს ოფშერი პრაფიწელსგვამ გრუზიაში და ყველა
მაგ პლასმასზე დასვეს, ყველა აბა რითი ვართ კახა თარგა-
მაძებე და ელიკაზე ნაკლებები პანკისის ხეობაში კოლუმბი-
ბიის კალისის ოლქის კოპია რომ გადააკეთესო, თან ხალხ-
საც პასტანოვკა დაუდგეს პანკისში ნარკოოკრუგი მოვსპე-
თო, სინამდვილეში თავიანთი სობოს ოფშერის კონკურენტი
გერიგორია მოსპეს, თან ფირმაში იქაურ აეროპორტებში
სობო რამდენიც გინდა გინახონ კანონით ვერაფერს გიზა-
მენ აქაა ნარკოტიკად აღიარებული მოკლელ იქ რაც ყრია
ის აქ ევასებათ რაც აქ ის იქ, მარიუეობის მომენგია. კოკაი-
ნი ამერიკაში 15-20 დოლარი ღირს აქ ჩამოტანილი იგივე
800. ყ-თავზე რომ მოიყარო და სადმე დისკოტეკაზე შეხვიდე
ალბათ მოგაჭამენ მარგო ქალები კი არა დაეუ მასტებიც

- სხვა რა ამბებია-იკითხა პაგარა სნუპიმ
- არაფერი ვართ რა
- ცოლ-შვილი როგორ გყავს
- კარგად თამუნამ ხარისხი რო დაიცვა და ინგლისურ
ლიტერატურის ისტორიას ასწავლის მაგი გეცოდინება გე-
ლუკა დიდი ბიჭია, წყალბურთს უბერავს მაგრად
- კარგია შენ რას ჩაღიწობ
- არაფერს ამ სამ გოტალიზატორს ვამუშავებთ, ელემენტა-
რული ყველაფერი გვაქვს, არავიზე არ ვარ დამოკიდებული
- კარგია
- შენ რას შვრები ჯაბა
- არაფერს
- ვმარხულობ
- აა, ახლა ხო აღდგომის მარხვაა
- ხო
- სიგარეტს მოწევა შეიძლება? ვიკითხე მე
- გარეთ ბალკონზე
- ყავას დალე
- კი
- რომელს?
- რასგვარიმს, ნალექიანი მირჩენია
- ნეიკო დეილა - გასძახა ჯაბამ კუხნაში მოფუსფუსე
ქალბატონს

- სამი ყავა, 2 ნალექიანი ერთი რასგვარიმი
- კი შვილო მოვამზადებ
- მე სივარეგი ავიღე, აივანზე გაველი და მოუკიდე თან ეზოს გადავხედე. მართალა ლამაზი და მოვლილი ეზო იყო, აღრე თბილისობაზე ყოველთვის ელო ბაბუ შემოივლიდა ხოლმე ახლა ნაგვის ბუდეა, ეგეც სიმბოლურად მოჩვენება სნუპების წასვლას ვაღარებ
- ნახე ნანა შელიას ბაითი ვინც იყიდა რა ხატა გააკეთა 4 ბინა შეიერთა- ვინაა ხომ არ იცი
- ვილაც კარუფიონერია ბათუმიდან მომგყდარი ასლან ბაბუს მთავრობიდან
- მერე
- რავი ორჯერ დაბომბეს ბაითი ვილაცეებმა და დიდი არაფერი, ვინლა ინახავს ეხლა ოქროს და ფრანკლინებს სახლში, აბა აღრე რა კარგი იყო გექნიკაც მაგრა გადიოდა, ის კი არა უბრალო მანქანის მაგნიტოფონი იყიდებოდა 300-400 დოლარად მინიმუმ, გახსოვს რამდენჯერ მოპარული მაგნიტოფონი 1500-2000 დოლარად გავციყიდა ეხლა მარგო ვილაც სოფლელი და ლგოლვილ მომპო ბრიგადები იჩითებიან გექნიკის და გმანებზე ან მორფინისტი თინეიჯერები მობილურებზე, არც ქალი რომ არ იციან და არც არაფერი, ვინც სერიოზული დამუშნეი ან მეღვეეაგნიკი ან სროკზე არიან ან ბა კარდონამ უცხოეთებში, ის კი არა იცი რა ფულს ჭრიან კარმანშიკები ფირმაში
- ვუთხარი სნუპის
- კაი ყველაფერი რომ ვიცი ხუთიანზე, მარა ჩემთვის კამანშიკობა, ბაითის დაბობმვა და ეგეთი რაღაც მათხოვრობასავით მიტყდება, თან მთავარი ეკლესიაში დაუდივარ - მითხრა შაკომ
- რაგო. ევროპაში რომ გაიჩითო არ იჩაღიჩებ - არ მოვეშვი მე
- არა ვიმუშავებ ან გავრისკავ და კრუპნიზე წავალ
- ეექ ნეგა მე ვიცოლე ეგენი - შენნაირად, მაგრა გაასწორებდა. ამოვიოხრე და ისევ ფიქრებში წავედი.

ճշգրտություն
ֆրաերս սրտիկ

ნანა შელიას ყოფილ ბინას გავხედე და გამეცინა მახსოვს ადრე ნანა სნუპებთან და ბირჟასთან ახლოს იყო მერე ღრო აირია სკოლის პედაგოგი იყო ხელფასი მიზერული ისიც გაბონებული და თურმე პუტანკობა დაუწყო, ჯაბა საირმის გორაზე სასაფლაოზე ადიოდა ხოლმე დასაბოლებლად, ევასებოდა, რაგომღაც იქ მოწევა, ერთხელაც გაიჩითა დაბოლდა ხელავს რაღაც 0-8 ღვას და მიდის სექსი, გაღმოვიდა მივიდა ახლოს ჩახედა მანქანაში, ხელავს ვიღაც კლიენტი ამის ნანას, ნანამ ჯაბა რომ დაინახა, ხელი კრა და ფართხალი დაიწყო, ჯაბამ აკრიფა, გაღმოათრია მანქანიდან ცემა-ცემით, რას ქვია ჩემს უბნელ უბიწო პედაგოგს, შენ სუნიანი ვიღაც მხედრიონელი აუპატიურებო

– იმან 50 დოლარი გადაუხადეო. ნანამ იფიქრა არ დამბრიდონო და ჩახედა ჯაბას გირილით გატყუებს ქალიშვილი ვიყავიო. მოკლედ კლიენტი ხომ მოკლეს ცემით, სანამ არ დაითანხმეს ჯვრის წერაზე, ვლგავართ უბანში 8 მანქანა გაძებგვილები, ვხედავთ მოვიდნენ ის თამაზა, მთელი სახე ლურჯი აქვს და ნანა უკან. BMW-ში ჯაბა სნუპი 4 ტელახრანიწელით, მოკლედ მთელი ბირჟა დაეწალიჩლით, ვიღაც ბარიგისგან იმავე საღამოსვე საქორწინო განსაცემელი ვიყიდეთ, ჩვენი ერთი გოიმი რესტორნის დირექტორს ზავიდენია დავახურინეთ, ნანას ღელ-მამა ერთი 30-მდე ნათესავი და ახლობელი, ჩვენ პოლნი ბრიგადა, კიდე ერთი 50 უბნელი მემობელი, უნდა გენახათ სიძე რას გავდა, მთავარი ეკლესიაშიც ჯვარი დაწერეს ვიღაც მამაოს დაადგნენ ეკლესია გააღებინეს გრევი გაუკეთეს და ჯვარი დააწერინეს.

თან რაზე მეცინება მამაომ რომ უთხრა თანახმა ხარ თუ არაო ამოიხრა იმ უბედურმა მიიხედ მოიხედა და კიო.

ჯაბა სნუპის ყველა იცნობდა გააფრთხილა კიდეც დაუძახა 5 კაცს და სიძეზე პრიკაზი გასცა თუ გასცილდა დაბრიდეთო. მოკლედ 25 წელიწადი ცოლ-ქმარიც იყვნენ, ბავშვიც გაუჩნდათ.

ჯაბა, რომ დაიჭირეს ყველას ეგონა დაარასტრელებდნენ ან მინიმუმ 15 წელი ზედ ქონდა, ნანაც გამოადგო იმ თამაზამ. არა და სანი კორლეონეს დასავით იყო, დაქალი თამუნა ყვებოდა, ოჯახში პაგარა კონფლიქტი და ნანა გელე-

ფონს ეტაკებოდა ჯაბა სნუპისთან დასარეკად და ქმარი ეგრევე ატორმუშებდაო. ის კი არა საგიჟეთის ღირუქტორთან დადიოდა სამკურნალოდ, რაღაც წამლებით იჭყიებოდა ის ქმარი, არც სვამდა ღვინოს და დასაღვეს საერთოდ, ნანა რომ პუტანკა იყო იმ თამუნასგან გავიგე ისიც პუტანკა არის, ჯაბა სნუპისთვის ეგ ღღემდე არ გვითქვმს, ვართ ასე

- ბუთხუმ ბიჭო - დამიძახა შაკო სნუპიმ
- იცი ძმაო მოწვევა მინდა პლანი ხომ არ გაქვს
- მასტერკას ექნება. აგერ ღვას ბესეტკასთან
- შენ ხომ არ ეწევი - გამიკვირდა
- ნარკატას შევეში და მაგაზე გადავედი
- მერე ჯაბა რას ამბობს - ვთქვი სპეციალურად ჯაბას გასაგონად - რახან ვიცი თუ გაიგო თავის ძმას ხომ პრესი არ აცდება, მარა სხვას უფრო პრესავს.
- მოაწევინეთ ამ გამოგვინებულს
- როგორც იცყვი ჯაბუჯა, კაკრაზ დიდი პაკეტი უღვეს მასტერკას გაღელვა ჯუჯაიამ ჩამოუტანა
- კაი ჩავალთ ჩვენ
- მოიცათ მეც წამოვალ

ფეხზე ჩავიცვამ - წამოდგა ჯაბა და შემოსასვლელში გავიდა და მე კი ფიქრებში წავედი.

მერე იყო ჯაბას, სამი სიღერსკე რომლებიც ღღემდე ყველას ახსოვს და რომლის ნაირადაც ვერავინ შეასრულა ღღემდე ამ ქალაქში, გახსნილი ლიმონკით და მშვიდი სახით სამჯერ, სხვადასხვა აგდილენიაში შესვლა, დაკავებული მეგობრების გულისთვის. რამოდენიმე კაცთან ერთად უფროსთან ასვლა, თვალებდასიებულიად დატოვება და შეგენილი გაუხსნელი საქმის თავზე დახევა და მეგობრების გამოყვანა, ისე რომ თავს ვერ ყოფნენ კაბინეტებიდან მთელი თავისი რაიონი დასავლეთში ლოცავს, როცა ჩავიდა კომენდანტ მხედრიონის უფროსს პირში სტეჩკინი გათხარა და მკაცრად გააფრთხილა ერთი ოჯახი არ დაეაჩლდეს თორემ მარილზე გაგიშვებო, იცოდა ვინც იყო და მართლაც ეგრე მოხდა. როცა მთელი სამეგრელო სხვებს წყევლა-კრულვას უგზავნის ჯაბას პირიქით ლოცავენ. არც სამე-

გრელოში წაყოლია აქაურებს, ჩემი დედუღეთიარ დაარს
სამოქალაქო ომში ჩარეულა ვინმე ჩვენთან, თუმცა სხვა-
გან ყველა ცხელ წერტილებში ნამყოფები ვართ. სულ
მილიციას ავინებდა მაგათი ბრალია ქვეყნის არევად,
ყვარყვარეები არიანო. შევიდნენ ოსეთში მთელი 80000
კაცი გამოუვარდათ 300 კაცი, ისე გამოიქცნენო ფეხებს
ირცყამდნენ კეფაზე, აფხაზეთშიც იგივე გაკეთესო, მერე
ჩვენ მოგვიხდა მაგათ გაფუჭებულ საქმეებზე სისხლის
ღვრად, ცხონებული გვიადაც მაგათმა დაღუპესო, 150000
კაცი ედგნენ ვითომ გვერდში, 300-მა კაცმა დააშინირათო,
მერე დაიწყეს თავიანთი სიმბლალის გასამართლებლად
ჭორების გაშვება კკბ-ს სიძლიერებზე ლეგენდების და ბაიკე-
ბის გავრცელებად, ვითომ თვითონ დაგეგმეს, არადა ჩვენზე
კარგად ვინ იცის იქ ვერხუშკაში რა ხდებოდა, იმ ცხონე-
ბულს ქართველები ისე უყვარდა რომ ერთ თავის მოძმის
სისხლის დაღვრას ხელისუფლების დათმობა ამჯობინა, მა-
რა ხალხი რა ბრბოა ვერ ხედავ ელიკაზე, რომელმაც ქვეყა-
ნა გააპარგახა, ნახევარი საქართველოს ტერიტორიები და-
ტოვა და გაყიდა თავისი ძალაუფლების შესანარჩუნებლად.

იმახიან მაგარი პოლიტიკოსი იყო, სიმაგრეში ნათესაო-
ბის და ოჯახის მოსუქებას თელიან მთელი საქართველოს
გამათხოვრების ხარჯზე, და იმ ცხონებულმა საქართველოს
სიყვარულის გულისათვის ყველაფერი დათმო, რაც შეიძლე-
ბა აღამიანს ქონდეს და ოცნებობდეს და იმაზე იმახიან პო-
ლიტიკოსი არ იყო, იმიტომ რომ ამათთვის მთავარი ფულის
კეთებაა პოლიტიკის ხარჯზე და არა სამშობლოს სიყვა-
რული ესაა ხალხი. ცხონებულს – პროექტი ქონდა რომლის
მიხედვითაც საპაგრიარქოს მიწების და ქონების მე-10-დი
უნდა გადასცემოდეთ, გადასახადის – 10-დი მაგათთან უნდა
წასულიყო, რომ ის გენდენცია ფული მთავარი იქაც არ
შესულიყო და ქველმოქმედება მათ ხელში ყოფილიყო. ელე-
მენტარულად ელიკას რომ დაკვირვებოდი საპაგრიარქო
თავისი ერთ-ერთი სამინისტრო ეგონა, ისე ექცეოდა, ლოც-
ვაც არ იცოდა მემგონი წესიერად, ეს მისი მემკვიდრეები
კათოლიკურ მეგანიებს უკეთებდნენ კათოლიკურ წარმო-
მადგენლებს ღღესაც, ნიგო შგო მიწების 10-დი კი არა

ლამის რაც ააქვთ ის წაართვან, იაღოველებს და სექტანტებში ნებასკრიონებს აშენებენ, ესენი იგივე მართლმადიდებლებს სტარავერებს მივარდნენ და ეკლესია დაუნგრის, რომლებიც უბრალოდ ძველი მართლმადიდებლები არიან პეტრე პირველის პოლიტიკურ რეფორმას, რომ არ დაემორჩილნენ, ერთადერთი მდინარეში ნათლობას აღიარებენ მხოლოდ, რაც ჩვენთვისაც იგივე ნათლობაა. მამა ბასილის მართლმადიდებლური ეკლესიის დარბევაშიც იაქტიურეს სულ კამაზებით შეანგრის კარები, სახლსა შინა მაგრები გარეთა მხდლები. ჩვენ მხედრობა – მთავრობაზეა ნათქვამი.

ეს ბუში და ამერიკა კი გვეხმარება მარა, რა ვიცი ბუშის მამა არ იყო გორბაჩოვის დროს ჯერ უკრაინაში რომ ჩავიდა СССР-ს არ გამოეყოთო სიტყვით რომ გამოვიდა, მერე საქართველოში მოდიოდა და გვიადამ არ ჩამოუშვა. წერილი გამოუგზავნა და სათქმელი პირდაპირ უთხრა, არ აპატიეს, ყველას ახსოვს კადრები ყველამ ნახა, კიევში მიგინგზე, როგორ ურჩევდა ხალხს დამპყრ საბჭოურ ოჯახში დარჩენას, მარა კრედიტები და ფული მოდის იქიდან და ამიტომ ყველა პაპუასებივით ხვდებიან ღიმილით.

– წამო ჩავიდეთ – მომესმა ჯაბა სნუპის ხმა

– დური მოგაქ – კითხა შაკომ

– ეგერ დევს ორივე და წამოიღე თუ გინდა მე მარხვაზე ვარ და არ მჭირდება

– რა იცი რა ხდება ჩაიღე ეს პატარა ვალტერი

– არ მინდა

– მიდი ჩაიღე ფეხზე გაიკეთე კაბურიანად

– კაი შენი ხათრით – აიწია შარვლის ტოტი ჯაბამ და ფეხზე კაბურა მოიჭირა, შემდეგ ისევ ჩამოწია

– ეგრე რა ათასი შარია ხო იცი

– მერე ეგ სტეჩკინი გყვილა გიღევს დაუცაცხანა ძმას

– მერე ბიჭო გლუშაკი ვალტერი რათ გვინდა საქილეროდ ხომ არ მივდივართ, თან ღმერთმა დამიფაროს შარი ამ მარხვაში – პირჯვარი გადაიწერა ჯაბამ და რაღაც ლოცვა წაიკითხა თავისთვის მხოლოდ

– ღმერთო მიხსენ მე სისხლისაგანო – ეგ ფრაზა გავიგე

- ამინო - ორივემ უპასუხეთ შემდეგ სახლიდან რომ გამოვედით კიდე მეორე ლოცვა შეუბერა, რაღაც სგრანნი „განგეშორები შენ სატანაო და შეგიერთდები შენ უშალო იესო ქრისტეთ“

გამეცინა და ალიყურიც მომხვდა ჯაბასაგან, არა მართლა მაგარი გარეკილია ფეხზე კაბურით გლუშაკი ვალტერ ППК უღევს და იძახის არავინ დამაჭრევიანო ღმერთო თუ რაღაცას, ჯიბეში თავისი უზარმაზარი კნოპკიანი, მართლა სგრანნები არიან, თუ შარი არ უნდათ რაღაც დააქვთ, ისე ორივე მაგრა მიყვარს მაგარი კაცები არიან

უცებ ნიკო დეიდა გამოვიდა

- ყავა მზადაა სიხარულებო მოდით დალიეთ და მერე ჩადით

- გემრიელი ნამცხვრებიც მოგიმზადეთ, დილით არაფერი გიჭამიათ, წაიხეშეთ

- არა კიშკა არ გვინდა დილით 3 საათამდე ვერ ვჭამთ ხომ იცი

- წამო ყავა დავარტყათ

- ისე ყავა მართლა გაასწორებდა ისევ სახლში შევედით იმ ღერსკ ოთახში ღონ გამბინოს კაბინეგს, რომ გავს.

- უცებ როი მოცუნცულდა, ყველაზე ბლაგნოი ძაღლი საქართველოში, ერთი 13-14 წლის იქნება, თან ყველაზე ღამაში დობერმანია, რაც მინახავს იმათში და ძალიან გაბლაგავებული, რომელ საწოლსაც ან გახგს ან სავარძელსაც დაიკავებს იქ იძინებს, ვაი იმას ვინც გააღვიძებს ეგრევე დააკუსოკებს, ჯაბასი ეშინია ცოცა, სულ შაკო ასეირნებს ან თავისი გამსეირნებული ის კი არა ჯაბა 50 დოლარს იხდის როკის ნაშებისთვის, რომელიც გრენერ ჯემალს მოყავს, ისე როკი ასეირნებს იქით შაკოსაც და ბაზასაც. მაყივარსაც ალებს, პირს მოკიდებს და ადამიანივით წევს, თუ რამე მოეწონა გამოიგანს მალაში შეიგანს და დააკიშკავებს, ამიგომ ღამე მაყივარს თოკით კრავენ, ვანაში ყველა კრანში სულ წყალი აქვთ მოშვებული იქიდან სვამს, თუ წყალი წყდება ბორჯომის ნაკადულის წყლებზე გადადის ხომ ამდენი წლისაა, კიდე ჯანბეა 3 თვის წინ 4 დობერმან დედალთან შეაჯვარეს და 23

ლექვის მამაც გახდა. შეჯვარებისას ჯაბა ვეგერინარ ვა-
სილს უძახის რომელიც კვალიფიციურ დახმარებას უწევს.

ისიც მახსოვს როგორ დაითრია დიდი ხნის წინ, ერთ
ჩვენს ძმაკაცს ვარდენას ევროპის და СССР-ის ჩემპიონი
დელალი ჩემპიონი ყავდა, რომელმაც კიდეც რაღაც გა-
მოუფენაზე გაიმარჯვა პრალაში, იმის შემდეგ საფრანგეთი-
დან ჩამოვიდნენ ფრანგები და მაგარი გიგულიროვანი
მამალი ჩამოიყვანეს შესაჯვარებლად მოკლედ დაყარა
ძალმა 6 ლექვი, 5 შეჭამა და ერთი დაიგოვა, ხოდა იმ
ერთსაც საფრანგეთში უპირებენ წაყვანას თან დელალი 1წმ-
ითაც არ გოვებს ლექვს სასეირნოდ რომ გამოვა პირით
დაყავს, ხოდა შაკო სნუპიმ რო ნახა თვალედახუჭული
ლექვი თან დუღას დაყავს პირით, ვითომ დააზანიატა წაიყ-
ვანა და 50\$ გადაიხადა კუდი მოაჭრა, ექიმმა დუღას აღარ
მიუყვანოთო, რომ ალოკოს კულზე ინფექცია შეეჭრება
რალა ექნა წაიყვანა სახლში თვალედახუჭული ლექვი და
თხის რძეზე გაზარდა სოსკით „დაქე ძალღის რძის
ფხვნილიც იჩალიჩა ერთი ყუთი საიდანღაც ჩამოაგანინა, 3
დღეში თვალელებიც გაახილა და სნუპები იყვნენ პირველი
ვინც დაინახა, მარა საწოლში ძილს შეეჩვია დღემდე ევრეა,
შაკოსთან ერთად ძინავს საბნის ქვეშ ადამიანივით, ყოველ
ორ დღეში თეთრეულს ცვლიან ბეწვიანდება. შავ დღეშია
აღბათ ოჯახი. თან შაკოსთან და ჯაბასთან რომ ახვალ
კარი რომ გაიღება გიყურებს და პრიკაბს ელოდება თუ
მოგიქსიეს ეგრევე ყელში მოდის ეგრე ყავთ გაწვრთნილი,
ხო სულ დამაღვიწყდა 3 მასწავლებელთან ატარეს მაგრამ
თუ თვითონ არ უნდა არაფერს აკეთებს, ერთადერთი თუ
მიუქსევენ ხალხის კბენა ევასება. წინაც ღობერმანი ყავდათ
როკი II რომელიც მოუკვდათ, იმას რომ უმკურნალეს მემ-
გონი ედიკა ბაბუ რომ ავად გახდეს ისეთი ყურადღება იმას
არ ექნება, ექიმი 3 კვირა ყოველ 4 საათში მოდიოდა
თავისი ქურთი დამლაგებლით და ღამის ექთანს ღიათი,
მარა ვერ უშველეს, ხოდა სნუპებმა ბაღში დამარხეს და
KKF-შნიკებმა ამოთხარეს ვილაცამ გააბაზრა ავგომატები
დამარხესო, თურმე სლემკის ხალხს მოუხსენებიათ, რაღაც
გამოიგანეს სახლიდანო, სნუპები რომ დაიჭირეს მოვიდნენ

ჭირეს მოვიდნენ და შეამოწმეს. თან ოჯახში საჭმელი რომ
კეთდებოდა პირველი როკი მიირთმევდა, თუ აუშვებდი სუ-
პერმარკეტში გარბოდა და სნიკერების განყოფილებაში
იყუფებოდა გამყიდველი ერთს აჭმევდა და სნუპის შოგზე
წერდა, ან შემაროქნე თუ დაიძახებდა ნაყინო მივარდე-
ბოდა და იყუფებოდა სანამ ჯაბა სნუპი არ მოვიდოდა და 2-
3 ცალს არ უყიდდა, კიდე აქვე უბანთან რესტორანია თუ
აშვებული იყო და მუცლიანი ბიძების შარაფს მოკრავდა
თვალს. ცალი თვალით შეარჩევდა ხორციან ადგილს და
გამოქანდებოდა და მაგიდაზე იყო ამხგარი, აბა დაერტყათ
დაგლიჯავდა ეგრევე ღიპიან ბიძებს, მარა სნუპის ხათრით
უთმენდნენ, ღირექტორი ცხონებული ილო გამოვიდოდა და
გაუიასნებდა ეს ჩვენი ძალღიაო და ახალ პურმარილს უშ-
ლიდა, რა თქმა უნდა ჯაბას ხათრით.

როკელიო - ჩემი ბიჭი - მოეფერა შაკო სნუპი როკოს,
ძალღმაც ცხვირ პირი აულოკა და მოჭრილი კუდი აათამაშა
მე მამიკო არ უნდა მაკოცო - მიმართა ჯაბამ, ახლა მას-
თან მივიდა და ყურზე ალოკა, ჯაბამაც ღრუნჩზე აკოცა.

უცებ მე დამინახა და მოვიდა და ღრუნჩი ჩამცხო
მუცელში, ვიცი რაც უნდა ადგილი დამითმო, ავლექი
სავარძლიდან და სკამზე გადავჯექი, როკიმ სავარძელში
მოიკალათა და ჩაიძინა, ყავა მართლაც მაგარი იყო, ნეიკო
დეიდასთანა გემრიელი ყავა, ალბათ იშვიათად იჩითება.

- სტეჩიკინი მაინც მაგარი ღურია

- ამოიღო იარაღი შაკო სნუპიმ და შეათამაშა

- რომელი სტეჩიკინია ის რუსების კოლონა რომ დავაყ-
ენეთ და იმ გენერალს, რომ წაართვი - ვკითხე ჯაბას,

- არა ის დაძინებული მაქვს - მართლაც ერთი სტეჩიკინი
ააქვს თილისმასავით ინახავს. აფხაზეთში ომი რომ იყო ბა-
კოს სამ გენერალს ფული გადაუხადეს პრავიწელსკვიდან,
იმათმა გადაგდეს, ყველამ იცის ჩვენი მთავრობის მაგათი
მოყვანილი იყო პერევეაროგისას და ვერაფერი უქნეს, ორი
ქართველი გენერალი მოაგყუეს, ისე ვერ მოგცემთ ატკრი-
გადო, ვითომ დაგვაყაჩაღეთო და როცა ქართველები ვი-
თომ გადასაგდებად მოვიდნენ იმათმა ესროლეს და ჩვენები
ამოხოცეს. სნუპებს სვიაში ქონდათ მაგათთან საიდან

დღემდე არ ამბობენ, არავერბოვკული უბრალოდ სანათესაოს მხრიდან. ხოდა როცა ზიან და მთელი პრავეწელსგვა იხილავს ვის დაარეკინონო თურმე ერთი 1,5 საათი, მერე იკითხა მაგათი უფროსი სად ცხოვრობსო, ყველამ გაკვირვებით შეხედა, არა იცნობდნენ ვინც იყო ერთ-ერთ ჩვენიანს უთქვამს აქა და აქაო, წავიღეთ მე მოვაგვარებ მაგ საკითხსო. ბაბუს უთქვამს ვაცადოთო, ხოდა წასულან ერთი ჩვენიანი ყვება ისიც იქ იყო რომ კითხეს საიდანო

– ჩემი ნათლია ეგო-უთქვამს ყველამ დაიჯერა იმ უტყუარობა, ხოლო 45 წუთში ერთ-ერთ ვაენნი გარადოკში სადაც ის რუსი კიტი ცხოვრობდა (თურმე თან ჩვენებმა დაურეკეს თქვენთან გვინდა მოლაპარეკება, არა ქუდბედიანები იყვნენ ნაღდად, იმასაც უთქვამს გვარები გვითხარიოთ რომ შემოგვიშვანო ხოდა ჯაბა სნუპის და იმ ჩვენი პოლკოვნიკის გვარები უთქვამთ) მისულან, გარეთ ერთი 8 მანქანა გვარდიელები იმ პოლკოვნიკის ხალხი და სნუპი, ეს ბაბო, მოკლეს საწყალი და ის პოლკოვნიკი სნუპის მანქანით მიადგნენ შლაგბაუმს და ავიდნენ მხოლოდ 2-ნი სნუპი და ის პოლკოვნიკი. გადის ნახევარი საათი, ხედავენ ჩამოდიან ის სნუპი, პოლკოვნიკი და ის კიტი რუსი გენერალი. ბაბო ყვება სნუპი და გენერალი პადრუჩკაგურილი მოდიან პოლკოვნიკს თეთრი ფერი ადევს აქეთ-იქით იყურება გაგიჟებული, ვერავენ ვერაფერს მიხვდა ჩაჯდნენ მანქანაში და კიდე 1 საათში მაკოსთან მოვიდნენ არავინ არ იცის რა ხდება, ყველას გონია პროსტა წამოყვანო, ბაბომ თქვა უკან, რომ ჩასვა ის გენერალი 250-მ რადიუსიანი მოქმედების კალცოგახსნილი ლიმონკა ამოიღი და ჯიბიდან რომელშიც ხელი ქონდა ჩაყოფილი და ისევ კალცო გაუკეთაო და მე მომიბრუნდა აბა შენ იცი მიაჭირე ღურიო.

მერე გაგვანლაგაო 28 ავტომატური მაკოსთან და ველოდებითო. უცებ 8 ტანკი და ბეტეერი და 3 გრუზავიკიანი კოლონა გაიჩითაო წინ ვილისი მიყვებათ და სნუპიმ გზა გადაუჭრა მანქანით იმათმა დაატორმუმეს, უნდა დაუშვან და იღება კარი, სნუპი გადმოდის შუბლზე ჩეზე მიჭერილი გენერალთან ერთად და მერე ხელში მათ თვალწინ კბილებით ლიმონკას კალცო ამოაძროო, ბაბოც AKM-ით გენერ-

ლის თავზე მიჭერილი ლულით პოლკოვნიკი მანქანაში მის, ოფლს იწმენდავს ღვარივით რომ მოდის.

– დავაიო - უჩურჩულა დაღრენილი კბილებით სნუპიმ და წინ ვილისიდან და ერთ გრუზავიკიდან გადმოსული 50-მდე შეიარაღებულ მასტებს თვალებში უყურებს, იმან

– слажить аружиео

მართლაც ერთი-ხუთი წუთი ღუმილია მერე ვილისიდან გადმოსული პაღპალკოვნიკმა რაღაც უბრძანაო და ყველაზე იარაღი დაყარესო, სნუპიმ დავაი იმ ბეგერაც პუსკაი ტოყე ვიხოლიაგო, პაღპარუჩიკმა მიუკაკუნა და იქიდანაც გადმოვიდნენ გარშემო 14 ავტომატიანი 8 პულიმოტიანი და 6 გრანატამოტიანი ჩვენთან, მოკლედ მთელი ტექნიკა წამოიყვანეს, კაიფი იყო 1 ბეგერის მძღოლი დააკლდათ, გააჩერეს გრუზავიკი რაღაც, სნუპიმ 1000 დოლარი აჩუქა და იმის მძღოლის წამოაყვანინა. გზაში ეს პოლკოვნიკი ეუბნება მოდი სომხეთში გადავიყვანოთ ერთი 4-5 ლიმონ მწვანეს ავიღებთ ვერც ვერავინ გაიგებს არაო სნუპიმ დაუბრიალა თვალები ომია საქართველოს უჭირსო, იმანაც გადააკეთა გეხუმრეო და მიუყვანა ქართულ ჯარს მხოლოდ იმ პოდპოლკოვნიკის სტეჩკინი დაიტოვა, მთელი ვარუქენიდან თავისთვის და 5 პულიმოტი საძმოსთვის.

ამ ამბავს კიდევ გაგრძელება მოყვა რუსეთის ჯარების სარდალთან, ქსივა გაუშვეს ისევ შემეგნენ ქართველებმა გაყიდეს ესა და ეს იყო. ხოდა შეუთვალა სნუპის მნახეო, არ გვინდოდა გაშვება მარა ცხონებულ ჯუჯასთან ერთად მივიდა.

რომ მისულან კაცი გაგიყებულა ეს ორი ღინღწვერიანი ბავშვები რომ უნახია, ორივესთვის 2-2 სტეჩკინი უჩუქია ლოყაზე უჩქმეგია უთქვამს.

– а ваш пакоины дядя жора павлович дядя кресны маево синао, и ваш атец - ჯუჯას გვარი რომ გაუგია мой блиский друг на перви рас прашаю но ни кто кроме вас не атважилься нисти атвествственность за этао,

– а вы маладцы ребята. вам не болше 19-ти и а вас уже в маскве знают - но эти суки и клизми вас тянут чтота тяжелое чтоби патом подороже прадать и наказать. და კიდევ ქართული

ჯარისთვის გრუზავიკი გყვია -წამალი გაატანაო იმ სტენკო
ნებს დღემდე ინახავს რუსებმა დაუფასეს ვაჟკაცობა და
ქართულებმა იუდასავით გაყიდეს. ეგაა საოცრება ის გენე-
რალი ვინც ფული აიღო მოხსნა საერთოდ მემგონი.

მერე ინსტრუქტორებიც დაგვიქირავეს სნუპებმა მთელი
სასტავს და თითქმის რუ-ს სპეცნაზელებივით გვაგარჯიშე-
ბდნენ მთელ სასტავს, აბა ახლანდელი თინეიჯერები 2-3
ტყვიას გაისვრიან და თავი რემბოები გონიათ, თითოეული
ჩვენგანი კი მთელ ცინკს ისროდა ყოველ დღე, დაქე თვი-
თონ შაკო სნუპი ისეთი სნაიპერია, შაკოს ცნობილ 5 სნაი-
პერს ჯობნიდა.

თან მთელ ბრიგადა აწყობილად ვმუშაობდით ყოველი
რაზმორკისას ისე ვიყვანდით იარაღიან მოწინააღმდეგეს,
რომ გასროლასც ვერ ახერხებდნენ, ამამია ძალა, ეს დღე-
საც არ იციან. თან როცა ჯაბა ვინმეს ელაპარაკებოდა ყო-
ველთვის მის უკან 2 უდგებოდა რათა საჭიროების შემთხვე-
ვაში ნიშნის მიცემისას ისე დაეგდოთ მოწინააღმდეგე რომ
იარაღზე ხელის წაღება ვერ მოესწრო, მერე ინსტრუ-
ქტორები გვაგარჯიშებდნენ ქუჩის სიტუაციებში და სტრატე-
გიებში, რაც მემგონი შსს ყველაზე ღერსკმა და გამოცდილ-
მა მუშაკებმაც არ იციან დღეს, როგორ გაგანადგუროთ 2
მმა 20 კაციანი ბრიგადა, როგორ ავიყვანოთ 9-მ 17-იარაღი-
ანი და ყოველი ჩვენთაგანი მსახიობის ოსტატობასაც ეუფ-
ლებოდა, რათა აღელვება არ დაგეგყობოდა სახეზე და
მტერს ბოლო წუთამდე ვერ გაეგო, მისთვის გამოტანილი
პრიგავორი, არა მართლა მაგრები იყვნენ მაგათი წასვლის
შემდეგ ქუჩაში მოკვდა მთელი ერა. ბოლო პაკალენია ჩვენ
ვიყავით ვინც მაგათ ხელში გაიზარდა 11 წელია ამ ქალაქში
მაგათი გაზრდილი თაობა აღარ გამოსულა ქუჩაში და ამი-
ტომბაა სიწყნარე. ვინც ვინმეა დღეს ან მაგათი ბივში ძმაა
ან მაგათ ხელში გაზრდილი. ჯაბა და შაკოს ეხლანდელი
თაობები უფრო მოწონთ დისკოტეკებით და ევროპულ სექ-
სუალურ რევოლუციის ფეხის ხმას აყოლილები. იძახიან ნე-
ტა 18-19 წლისები ვიყოთ და ქუჩის ფსიქოლოგიის და იქაუ-
რი ცხოვრების შხამი ამოგვიღო გულიდანო. ყოველთვის ნა-
ტვრა იგრძნობა როცა ამას იმეორებენ მათ თვალეში.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

რამდენჯერაც დაეპატიჟე დისკოტეკაზე უარი თქვეს 8 კლასის მერე არ გვიცეკვია ისიც შინაურ დაბადების დღეზე სულ 2-ჯერო, არც ცეკვა ვიცით და არც ეგეთი პონგებიო. თან როცა ეგეთ პონგებში ვიჩითებოდი ყოველთვის ცენტრი ვიყავიო და მეორეებს დედა ვატირეო. არსად არ ვყოფილვარ ეგრეო.

– წამო ჩავედით – გამომრთო ფიქრებიდან პატარა შაკო სნუპიმ

– წავედით – ფინჯანი ყავა ისე გამოვცალე რომ ვერც გავიგე ფიქრებში წასულმა მართლაც 3 წუთში ლიფტში ვიჯექით ლიფტზე ერთი ძველი საქმე გამახსენდა ერთი მტრის გასაღება 17 წლის სნუპის მეორე მკვლელობა. ათას რამეს ჭორაობენ, ის ორი ღურით მოძრაობდა სნუპები თავისივე პადიემდში ჩაუსაფრდნენ ის რომ ლიფტში ჩაჯდა და მოვიდა ვერც მიხვდა ვერაფერს ისე გარედან გაჭედეს და ლიფტშივე დაცხრილეს, ისე რომ ავტომატის გაძრობა ვერ მოასწრო, მერე კარებიდან ჯოხი ამოაძრეს, მიაჭირეს გამოიძახეს და პატარა ბუკუნამ 14 წლის იყო მემგონი, მეგის არა იმის მამა ყავდა ციხეში მოკლული კანგროლკა გაუკეთა, ისიც მოკლეს საწყალი 19 წლის ხდებოდა 5 ტრუპი ყავდა, თბილისელი ჯონი დილინჯერად იცნობდა ყველა ცნონებული სნუპების გაზრდილი იყო ხოდა გამოვედით ეზოში, მშვენიერი ამინდია ქეშური, გაზაფხულის პირველი თვეა თან თბილა, თუმცა კურტკები გვაცვია.

– ვაა სნუპები, ჩემი ძმები -მოვარდა პრუტუნია ზურიკია

– რამდენი ხანია ჯაბაია 10 წელია ბირჟაზე არ გამოსულხარ, მაგრა გამიხარდა

– როგორ ხარ ძმაო, ისე *парен кристовай масти* ხარ ბრადიაგა

– რა ვქნა აბა ამ დედააფეთქებულ ცხოვრებაში, ბარიგობას მე ვერ დავიწყებ ბარეულებივით, მთელი СССР-ის ყველ ქურდი რომ შეიკრიბოს ერთად და სხოლკაზე დაბრო მიცენ იმ სამ კატეგორიასაც ვისთვისაც ჯიბიდან გაშვება გრეხია, აქანე კი ბლაგაობენ მაგრამ სროკზე შემხვდნენ ბგენი ვანახებ სეირებს.

– რა მნიშვნელობა აქვს ხო იხსიროავ падбаржноба ჯობია აბა

– კაი ახლა ნუ იყი მაგფერი ლაპარაკი ხო იყი რომ შევეშვა მოვკვდები-ღვეიბრიდები, მე ვერასოდეს შევეშვები

– არ უნდა დაგეწყო თავის დროზე დღეს აბა დგახარ და დიდიდან რომ გაიკეთებ ყველა პონგს ჩალიჩობ რაც გაიჩითება ნავგალინის პონგი რომ იყოს იმასაც იჩალიჩებ და გაიჩხირავ

ყველამ გავიცინეთ

– ისე ის დოლარზე მოკლული გაქსის მძლოლი ძაღლი გაწუხებს ალბათ.

– იმას ჩემი დედა ასჯერ რომ გააცოცხლო ასივეჯერ მოვკლავდი, არ არის დასანდობი. სულ დამავიწყდა პრუტუნა ზურიკია, სნუპების და ჩვენი ძმაკაცია, შაკო და ჯაბა რომ დაიჭირეს მაგრა ინერვიულა ქუჩას შეეშვა, ვერ შეეგუა უმაგათობას და წესიერი ცხოვრების დაწყება გადაწყვიტა, ეკლესიაშიც დაიწყო სიარული, სამსახურიც იშოვა მერიამში, ყველაფერს ერიდებოდა, ერთხელ სადღაც თანამშრომლის დაბადების დღიდან მოდიოდა გაქსით. მძლოლი იყო ვიღაც დეისგვუმი მენგი სამმართველოსი, რომ მოიყვანა ამან თან მოხუცი თანამშრომელი ნახა მერიიდან გზაში, ჩაისვა და პლაგოზე მიიყვანა, რომ მოვიდნენ, ამოიღო 5 დოლარიანი მეგი არ ქონდა, თუმცა ისიც ბევრი იყო საფასურად, იმ მენგმა დოლარიც დაამატეო, ამან გაუღიმა არ მაქვს მეგიო, ძაღლმა შეიღიო ამოიღო გაბეულური დაადო და ოქროს ცეპოჩკა დამიგოვე ხელზე რომ გიკეთია აღი და ჩამოიგანეო. კარგიო, ესლავე მოვალ კიდე 5 დოლარს ჩამოვიგანო, ავიდა იარაღი აიღო ჩამოვიდა 7 ტყვია რეკა, ყველა შუბლში მერე კი არ გაიქცა, გარდაცვლილი შამის ცეპოჩკა ისევ გაიკეთა და ატკრიგად მთელი ხალხის თვალწინ ბაგაჟნიკიდან ბენზინი ამოიღო გადაასხა და უყურებდა როგორც იხრუკებოდა, კი არ გაიქცა ძაღლები მოვიდნენ, იმას კი ისგერიკა ქონდა ხარხარის, მწვაღივით უნდა შეგწვაო, 15 წელი მიცეს სადისგური მკვლელობის მუხლი მიუყენეს, 8 წელში გამოვიდა. სნუპები

სულ დაცინიან ღოღარის გულისთვის კაცი როგორ მოკალიო, სინამდვილე ყველამ იცის მარა ეკაიფებიან.

დღემდე იმ მეკლარ მილიციონერ გაქსისგს აგინებს ცხოვრება დამინგრიო.

– სად არის მასგერკა - იკითხა ჯაბამ – სახლში ავიდა – უკასხა ზურიკიამ

– მიდი ბუთხუმ გადაურეკე – მომაწოდა ტელეფონი ჯაბამ

– ნომერი ავკრიფე და დაველოლე

– მე ვარ ძმა რავა ხარ

– მომე დაუებაზრო - გამომართვა აპარატი შაკომ

– ჩამო ბიჭო, რომელი ვარ და შაკო ვარ ჩქარა გელოლებით

– წამო ბესეგკასთან დავდგეთ - შეგვთავაზა პრუგუნა ზურიკიამ

– რაა ახალი - იკითხა ჯაბამ

– არაფერი ისეთ

– იცი რა კარგი ღროა, აღარც უბედურებები და სამმართველოდან გადმოგდებები, ყოველი დღე რომ მასგებს ფრენას ასწავლიდნენ მე-რე სართულიდან ეგეთები აღარ არის

– რა მნიშვნელობა აქვს ისევ ის პალაჩები მუშაობენ, პროსგა ვერხუშკას ცელიან ქვევითა რგოლი ისევ ისე მუშაობს პროსგა ახალ მთავრობა უფროსობაზე

– იმიტომაცაა რომ ხალხს არ ევასებიან ეგენი, თან არავის რომ არ ხსნიან ქვევითა პალაჩებს დაუსჯელობის სინდრომი აქვთ მაგ სისტემაში, აბა ნახე ისევ ისინი არიან 10 წლის წინ რომ ხოცავდნენ, ან საწყალ მომპარავეებს გაიქცის რომ ეგყოდნენ და ზურგში უსროდნენ, რამდენი დახოცეს თან სულ საწყლები, აბა ჩვენ დედას ვგირობდით ეგრე უნდოდათ მაგ ბოშებს, რამდენი დაალიკვიდაციეს აბა მაგ ახვრებმა რა ბიჭები ღმერთმა აცხონა ყველა

– თქვენ რა ის მეზობელი გენპრაკურორის მოადგილე არ გადმოსულიყო, ცოცხლებს არ აგიყვანდნენ.

– თქვენ რომ გიჭერდნენ და ვერ გამევედი მერე ხელში 2 გყვია დევიდე ჩემი თავი დავსაჯე – ამოიოხრა ზურიკიამ

– კაი დაიკიდე

მართლა ამ ქალაქში სნუპებივით არავინ აუყვანიათ მთელი სპეცნაზები გამოიყვანეს ტანკებით და ბეტეერებით ვერტალიოტებით და რამე. თან წინა დღით ერთი 30-50 ძაღლი მივიდა გაუვარდნენ 2-ვე და დედა უჭირეს უფროსს თავიც გაუტყვეს კონდახით.

მერე ედიკასთან მოულაპარაკიათ მთავრობის სხდომაზე და ბაბუსაც ლიკვიდაციაზე დაბრო მიუცია.

თან აპირებდნენ წასვლას ერთი 5000000 ფული და 78 გავიდენია ქონდათ ნაყიდი ერთ გენერალთან ერთად ერთ-ერთ ევროპის სახელმწიფოს დედაქალაქში და ყველაფერი იქაური კომუნისტური I მდივნის შვილზე იყო გაფორმებული.

ის რომ ჩამოვიდა სნუპების დაჭერის წინა დღით ააფეთქეს, ის პოლკონელიც წამალში გაიპარა და ესენიც აყარეს. აყრა კი არა ღმერთმა გადაარჩინათ იმას სასწაული ქვია. ღამის I საათზე ყველას რომ ეძინა მოადგნენ და დაუშვეს სახლს ეგრევე გათვლილი ქონდათ, რომელიმე ოჯახის წევრი დაიჭრებოდა და სნუპები აღარ გაჩერდებიან დაუშვებნო, არა ეგეთი დასაცერებული ბაითი აფხაზეთშიც არ მინახავს. დიდი და პაგარა სნუპი მაგარი ნახიპიშარები იყვნენ, პაგარას სამი სტეკინის მეტი არაფერი ქონდა დიდს გრანამიოტიდან დაწყებული 2-ტყვიანი გიურზათი დამთავრებული ერთი 200 იარაღი ედო, წამოხტნენ გააძრეს პულიმოტები ბრონეზაჟიგაწელნებით 1000 ტყვიანი ლენგებით და კარებზე ვიღაც შნირები მარიჩული უმებით ამერიკაში გაწვრთნილი შნირები, არც რომ იციან სმერტზე რომ ყავთ გაშვებულები, იმათი ლაგატკები რკინის კარს ვერ ხვრიტავს, სნუპებს ედიკას მერსედესს და განკს რომ სკვაზნოიზე გახვრიტეს ისეთი ტყვიები უღვეთ ბრანიზაჟიგაწელი პულიმოტებში და ავტომატებში დღეს რომ 50 დოლარად ვეღარ იშოვი, ედიკას რომ დაუშვეს ისინი რომ ნაგრობდა დღემდე.

ხოდა ვინც ისინი გამოუშვა ისიც გათვალა, კარებს რომ დაუშვან სნუპებმა გარეთ რომ დგანან შნირი სპეცნაზელები ჯგროდ უეჭველი ერთ ოთხ-ხუთს მაინც დაბრიდავენ, მერე პრიკაზსაც შეასრულებენ ოპერაციის შეფუბი ძაღლები დაიბრიდნენო და ცოცხლად აღარ აიყვანენ, მარა დელამისმა

მოგვინა ყველაფერი ამათმა რომ გადმოგენეს და უნდა დაუშვან აუფარა კარებს.

— ჯერ მე მესროლეთ და მერე იმათო ვერ გახვალთ შეილებო და იმათ წისქვილზე დაასხამთ წყალსო, მაგარი ქალია ამრზე ხარ კარებს გარედან ვილაც შნირები ესვრიან, განწირულები რომ არიან ისიც არ იციან. შიგნით ქალია ზურგით აფარებული და ტყვიები ხვდება კარებს.

მაგარი სცენა იქნებოდა ჯაბა სიმწრისაგან ჩაიკეცა და რომ ვერ ისროლა გირილი ატეხა, შაკომ მასტერკას მოუკიდა და აივანზე გავიდა ყოველი მხრიდან ისვრიან ნანა დეიდამ ამათ არ ისროლთო და მთელი იარაღები გად-აყარა.

მხოლოდ თითო სტეჩკინი უღევთ ქაშარში და ხელში ლიმონკები ისიც გამოურთმევია და გადაუგდია ორივეს ცრემლები მოდით, არასოდეს ამათთვის შეურაცხოფა არ მიუყენებია არავის ვინ გაბედავდა და ვილაც სუნიანები ცხრილავენ. KKB-ს სპეცნაზის უფროსი ყვება მაგლენი ღურები რაც იქიდან გადმოყარა დედამისმა არსად მინახავსო, დაეე ხომ ერთი სტეჩკინით არიან ორივე იციან ცოცხლებს აღარ აიყვანდნენ, ვერც ისვრიან არ უნდათ დედამისის დაბრედვის მიზეზი გახდნენ, რომც ესროლათ და მოსულიყვნენ დედამისსაც მოკლავდნენ რომ არ გაბაზრებულიყო პირველი ვინ ისროლა, როგორ დაიწყეს შტურმი, რომ შემოვიდნენ და დანებდნენ მაინც მოკლავენ და დედამისსაც მიაყოლებენ სვიდეწელი KKB-ს არ სჭირდება, მოკლედ ჯაბა ფიქრობს ჯერ შაკოს დავადებ მერე მე დავიდე დედაზე მაინც დარჩება ცოცხალიო, მიხვდა ნანა დეიდა ყველფერს გამოგლიჯა ღური და მეზობელ გენპროკურორის მოადგილეს გადმოდი გთხოვ ვაჟკაცობა იქონიეო ის თან ნათესავი იყო, თან იცის რაც ხდება შეიძლება ისიც დაბრიდონ და ამათ შეტენონ თან გაზები გაუშვეს სადარბაზოში არცერთ მეზობელს გარეთ არ უშვებენ, მარა ყველას უყვარდა და გამოვიდნენ.

არა და უბანში 210 კაცი ზის ავტომატჩიკი თავიანთ სახლში არცერთს არ ახლეს ხელი, იციან ისინი ცალკე არიან, თან შოთა გიკვასთან შეთანხმებულები არიან.

ხოდა შაკომ ახად კრესლოს და კიდე სამი ჩემე ამო-
ილო, მიხვდა ნანა ველარ გააჩერებდა დაუხოქა, და თხოვა
მენდეთ ერთხელ მაინცო, ფეხები დაუკოცნა ორივეს და
ისევ გირილით გასძახა მეზობელს.

— გადმოდი თორე ველარ ვაჩერებ შეილებს და ჩვენი
სიკვიდილი შენ კისერზე იყოსო ისიც ადგა, პირჯვარი გადა-
იწერა და გადმოვიდა, ქვევით როქები დახვდნენ და გენ-
პროკურორის მოადგილეს ეუბნებიან წადის, პრიკაში გვაქ
ცოცხლად არ უნდა ავიყვანოთ, ორივე პაღრსკრელნი კან-
დიდადგია ცოცხლები მაინც არ ჩაგვბარდებიანო, თან
პერესკრელკაო ისინიც ისვრიანო.

— ამან გარისკა, და ოთხი მეზობელი წაიყვანა და ავიდა
ხედავს ყველა გყვია გარედანაა შიგნიდან არ გაუსვრიათ,
არა მაგარი ქალია ნანა დეიდა, მაგრა მოგვინა.

და ოთხივე მეზობელს დაანახა როგორც იყო, მოიშალ-
ნენ ის სპეცნაზელები მიხვდნენ რომ ველარ დახოცავენ ესე
ადვილად და ეხლა ესენი დაქოთეს მაინც არ მოეშვა კლი-
ენტი, მე გაგაღებიან აქა და სპეციალური გიგანის შენაღ-
ნობის კარები აქვთ მაგარი ზამოკებით და ვერ აღებენ
სამჯერ ვზრიკაგაკაც ააფეთქეს. თან გარეთ 6 საძმოს მან-
ქანებიც ღვანან, თუ გამოიყვანენ იმათ დააბრედინებენ, აბა
ტურები თვითონ ვერ მივიდნენ. პახოლუ ჩორგს ჩააგდებენ
დიდი ომისათვის, სნუპების დაბრედვის მერე ჩვენ გაგ-
ვაგებნებენ და თბილისში ამბავი წავა დედა არ აიყვანს
შვილს ხელში, არა და ჯაბა ქურდია პირის გაღება უნდა
თქმა ვარო და ესო თან მაგის გასაცნობად რუსეთებიდან
დღევანდელი გლავენებიდან ნამყოფები არიან, ყველა რუსი
ბრიგადა იცნობენ, მაგათ სადღეგრძელოებს სვავენ რო-
გორც ძაღლებთან მეომრების სახელი აქვთ საშინელი იქაც.

რომ გაიჩითონ ყველა სიხარულით რომ მიიღებენ, ესენი
დაგრუმულები არიან ჩვენზეც დაჟე, შნირები ხომ არ არიან
გადავიდნენ სადმე, თან იციან მერე ბევრი ჩვენიანის
გასაღება მოუწევთ.

ხოდა გააღო ნანა დეიდამ კარები და შემოვიდნენ, გა-
კოჭეს, არა და ძაღლები უკვე მანდრაქში არიან იციან ვი-
საც იცნობენ დედას უტირებენ, ამიგომ ყველა უმასკო ჯი-

გარი გულშემატკივრის როლს თამაშობს, კარგად რომ და-
მახსოვრონ თავი, მასკიანები პირიქით ჯაბას ხელი არც და-
არტყეს, შაკო კი მოკლეს თავზე მარტო 50 შამპანიურის
ბოთლი დაატყეს, 14 ადეკალონი რომელიც გვალეგში ედ-
ოთ, თან უტყამენ 1800000 დოლარი დიპლომაგით სად
არიო, არც იციან სამი საათის წინ რომ გაატანა ერთ ჩვენი-
ანს, სანამ გამოვიდნენ ისიც მოკლეს ისე რომ არავისთვის
მიუცია. არადა ნანასაც ოჯახში ერთი 200000-მდე დოლარის
საოჯახო ძვირფასეულობა აქვს, მოკლედ 500 კაცი ჩხრი-
კავს ყველაფერს და ვისაც რა დაევალება ისიც მიაქვთ, სნუ-
პების დაეუ გრუსიკები, ნასკები და შმანებიც წაიღეს დედა-
ფუთქებულებმა ნი გო შგო საოჯახო ძვირფასეულობა, სნუ-
პებს ხომ შმანებზე ჭკუა ეკეცებოდათ და თბილისში იმ დროს
ერთ-ერთი ყველაზე კარგი შმანების კოლექცია ქონდათ

ნანა ხუმრობს დღესაც

- რაც სასტავს ობშიაკი გქონდათ - იმაზე მეტი ჩემი
წაიღესო

თან ნანას უშლიან ნერვებს შაკო დააწვინეს ხელებშეკ-
რულ და ეკაიფებიან - ბიჭო დავბრიდოთ ოჯახის თვალ-
წინო - მაგარი ნაცემია ისედაც მარა დედას იგინება მაინც
სხვა რა ქნას და შეაფურთხა იმ გენერალს სიფათში იმან
გააქანა და კბილებში ავტომატის ლულა ჩაუტენა, ჩაუნგრია
წინ კბილები, გადმოუტენა და გაუსროლა ხალასგოი ვითომ
შეაშინა, წამოაყენეს, იმან ხელშეკრულმა თავი გლიჯა
ცხვირში ძმარი აღინა მაინც, შეიყვანეს კიდე 2 საათი
ურტყეს, არა და იქვე გვალეგში 2 იარაღი უდევს თურმე
ნაგანი და მაკაროვი იმათმა ვერ მიაგნეს მაშინ, მერე მაინც
გააქრეს, ნაგრობს ერთი ხელები გამიხსნანო და პას-
ტანოვკაზე ფიქრობს შემოვიდეს ყურადლება რომ მოდუნ-
დება აიღოს და პაბევი აიღოს. მერე პირდაპირ ოპერაციის
უფროსს გაუკეთებს ოჯახში ვიზიტს, მაგის სპეცია.

მარა იქ იციან ხელები მაინც არ გაუხსნეს.

ამოვიდნენ და მხოლოდ ერთი ჩეზე ერთი გლუმიტელი-
ანი პადსგოლნიკი AKM და რემინქტონი ამოიტანეს, ესენი
ამოვიდეთო დანარჩენი ყველაფერი მოტყეს. არც იციან
რომ სპეცგააკაში 40000-ანი თოფია სულ სამი ცალია გამოშ-

მოშვებული ეგეთი. ისიც KKE-ს მინისტრმა დაიტოვა შერე
აზრზე ხარ რა ხაზები არიან უშიშროების და MVD-ს მინისტრის
მოადგილეები მოვიდნენ სტეჩკინების დასათრევად
ქვევით რომ დამთავრდა ყველაფერი რა დროა იცი სულ 10
კაცს რომ აქვს სტეჩკინი ორგანოში და ამათი სახლიდან
მემგონი 20 გადმოიყარა.

თან თავებს მარხავდნენ ძმებსაც ჩორგს უგლებენ, შაკოს
კლავენ ცემით, ჯაბას ბატონობით ებაზრებიან, რომ გათი-
შონ მაგათი ერთობა. შაკოს ყველა ნეკნი ჩამგვრეული აქვს
თავის ქალის ძელები ღელმდე არ შეუხორცდა ნორმალუ-
რად, ჯაბამ ყველაფერი თავის თავზე აიღო ღურები ჩემიანო
და თქვენი ღელაცო. შაკომ მიუთითა ამან მოიგანაო. ვსით
ეს იყო ბოლო და ერთადერთი ჩვენება შაკოსი რომელიც
როდესმე მიუცია პროკურატურისთვის და წაიყვანეს უში-
შროების საგამომძიებლო სამმართველოში.

– სადაა ეგ ჩემისა ამდენი ხანი - იკითხა პატარა შაკო
სნუპიმ

- ჩამოვა ცოტა ხანში ალბათ
- აბა რას იზამს
- ვაა ვინ გაიჩითა დაგვანახა შორიდან მომავალი და-
ბალი 50-ოდე წლის მამაკაცი
- ვინაა? – იკითხა შაკო სნუპიმ
- გეიკიძეს მოადგლე რომ იყო კარაულაშვილი ზაური
- შერე რა ყველა ბოზი და ნასელკა ბირეაზე მოგყავთ -
დამიბრიალა თვალები
- მე რა მომყავს აგერ პრუტუნა ზურიკიას ძმაცაცია, მა-
გასთან დვიენიობს სიბერეში დააწყებინა ჩხერაობა და
მაგისი ფულებით ღელში 3 მაზოდს იკეთებს.
- მე რა დავაწყებინე, აქეთ ბარიგაობს მემგონი, ისე კაი
ფულის პატრონია რაცა ბაზრობის წილები აქვს და უბნის
ამბავში კაი გრევებსაც აკეთებს, შაკომეც უცია რამდენჯერ
პატივი მეტადონით – წამოცდა მამუკიას და დაავიწყდა,
რომ ჯაბა ნერვებზე იშლებოდა, როცა კი გაიგებდა თავისი
ძმის წამლის დვიენიას.

а жиган азовски а жиган, растовски
а жиган примерски а карел
и лангв урки все на пѣрка
хо'дат пре дамлово

ИМПЕРАТОР

– რა მეტადონი - იუარა ჯაბამ მე მაგეთებს არც ვეკარები პლანი მომაწევინა ერთი ორჯერ ვინ მისცა მაგას მეტადონი, თან მხოლოდ უნივერსიტეტის ლექტორი ვგონივარ

– ჩემი დედა გინდათ ეხლა აქვე ჩავბრიდო – განერვიულდა ჯაბა

– არა ჯაბა ყველაფერს გეფიცები, ხო იცი არ ვეკარები – ალულულულა შაკო

– მართლა რაც იმ სახარშავში მოხვედი იმის მერე ვინც შენ ძმას გაუკეთოს მისი დედა ვაგირუ. ჩაერთო ზურიკია

– კაი მჯერავს ძმა ხარ - არც უთხრათ ვინ ვარ ვითომ სკოლის ბიოლოგიის მასწავლებელი ვარ, არ დაიწყოთ თქვენბურად ასეო და ისეო.

– კაი კლიჩა არ დამიძახოთ არცერთმა სახელით მომმართეთ

– არა ძმა - ჩაერთო საუბარში შაკო

– ეხლა ეგეთი მასტი კი არ არის რომ სადღაც ირბინოს და ინასედოს, სად გინახიათ გენერალი ნასედკა

– ყველა გენერალი ნასედკაზე ვარესი არ არის – ჩავერთე მე

– კაი მოვიდა ბაზარი შეწყდა

– როგორ ხარ ზაურ - გადაკონა ზურიკიამ

– ბუთხუმ რას შვრები - მომესალმა მე

– ეს ჩვენი ძმა ჯაბა, პატიოსანი ინტელიგენტი ლექტორია ბიოლოგი

– სასიამოვნოა - გაუწოდა ხელი ჯაბამ მაჯით ჩამოართვა და რაღაცნაირად გადახედა.

– შაკო ღობრად ხარ ძმაო - მიუბრუნდა შემდეგ ზაური პაგარა სნუპის

– არა მაგას რამდენი ხანია არ ვეკარები – იუარა შაკომ ძმის რიდით, და ჯაბას გასაგონად განაგრძო

ნარკოტიკისაგან შორს ვარ, ხო იცი მაგის მომგონის დედა ვაგირუ და განაგრძო ლექცია ნარკოტიკის მავნეობის შესახებ. ზაური გაკვირვებით უყურებდა და ვერ გაეგო რა ბზიკი ეტაკა ყველას

– ისე მარფინისტი პრაფესორები თუ არსებობდნენ სამმართველოს სამძებროს უფროსი რომ ვიყავი მაშინ ნაღდად

არ ვიცოდი, ამ უბანში ვის და რანაირ ხალხს არ შეხვდებოდა
გაიცინა ზაურმა

შაკომ თვალები დაუბრიალა იმან ალბათ იფიქრა ჯაბას,
იმიტომ უმაღავენ, რომ ვიღაც იდიოტად ან კიდე უფრო
ვარესიო, ვითომ სხვაზე ლაპარაკობდა შაკომე კი არა და
დაამატა ტელევიზორში წინა ღლით ნანახი ინფორმაცია

– გაიგეთ ეს კავკასიის ბიზნეს სკოლის ლექტორი გია
ბარიგა, რომ ყოფილა რუსთავეზე ანახეს გუმინ

– ხოლო აბა კილო ნახევარი გერაინი და 2 მეშოკი პლანი
მოქონდათ თავისი დანჯღრეული მანქანით, დაეე თუ
იკეთებდა ის არ ვიცოდით დავეთანხმე მე

– რა არ ვიცოდი, რომ შეხვდავდი სულ კაიფში იყო, ვი-
ძახდი აღრეც და არ გჯეროდათ

– ისე ჩვენ მაინც გადაგვეგლო

– აბა კარგი იქნებოდა

– არა ფული კი გაასწორებდა მარა მაგდენი გერაინით
დავისოცებოდათ, ჩვენი ამბავი არ იცით. ჩაერთო ზურიკია

– აგე შვეიცარიაში რო წაიღეთ კრუპნი ბარიგის ბაითი
რატო გადახვედი გერმანიაში – მომიბრუნდა შაკო

– ხო 2 კილო გერაინი რომ ენახე მარტო ფულიდან
ავიღე ჩემი წილი და ფაქტს ხელი არ მოვკიდე ეგრევე სხვა
ქვეყანაში გადავედი

– სწორი ხარ ძმაო, იმათ რაც მოუვიდათ ხო ნახე,
დაიხოცნენ კაიფით, აბა შვეიცარიაში სხვა რა უნდა ექნათ

– მაიცა რა, უშვებდნენ კარგად, არ იცი სუკონკელ ყვა-
ვამ რაზე დაჭრა აბა

– ხოლო

– რომელი ყვავა ისა თვითონ ბარიგა რომ არის –
ჩაერთო ზაური

– ყვავაზე მე ეგ არ გამიგია არავისგან ჩაერთო ზური-
კელა

– კაი დაიკიდეთ, რა მაგათი ღელაც ერთი ის მითხარი
ზაურიკო მოსაწევი ხომ არ გაქვს

– კი ერთი 5 პაპიროსი გალის მოსაწევი მაქვს, დილით
დამაღვა ერთი ჩემი ძველი პაღჩინიონი ახლა ზუგდიდის
უშიშროების კიგია და გრევი გამიკეთა, მაგარი ბომბია

- მანახე
- აი - ამოიღო ჯინსის უკანა ჯიბიდან ქალაქლის პაკეტი და შაკოს მიაწოდა რომელმაც გახსნა, დასუნა
- კი კაი იქნება, თან სულ გალოვკებია
- აბა ცუდს ხომ არ მაკადრებდა
- მიდი ბუთხუბ იქ ბესეგკის კრიშასთან ტარიანები იღე-ბა - მომიბრუნდა შაკო. რამდენიმე წუთის შემდეგ ტარიანის ღერებში თუთუნის მაგივრად მწვანე ანაშა გაჩნდა ჩვენი წყალობით, და ყველანი ვეწეოდით, ჯაბა სნუპის გარდა
- მიდი ძმარ ესეც ბიოლოგიაა სასარგებლო ბალახია, ტვინს ხსნის საოცრად ბრძოლისუნარიანი მცენარეა, ერთი-სამი ნაპასი ამოარტყი - მიაწოდა ანაშიანი პაპიროსი ზაუ-რამ ჯაბას
- არა გმადლობთ არ ვეწევი
- გაგისწორდება თან მაგრად
- მარხვაზე ვარ არ მინდა
- მერე ეს მცენარეა, ცხოველური ცხიმი კი არ არის, უჩენია ღონა ხუანა თუ გაგიგია
- ვიცი ეგ წიგნი 100-ჯერ მაქვს წაკითხული მარა იქ კაკტუსი ესპერაგოზეა რომლისაგანაც ლსდ-ზე ძლიერი გა-ლუსინაგორი გამოდის, რომელსაც მაიას გომის ინდიელთა ქურუმები სვამდნენ, მეერიკის კონგინენტზე ყველაზე ძლი-ერი ნარკოტიკია
- ვა გცოდნია
- მარხვაზე უფრო გაგისწორდება - არ ეშვებოდა ზაურა, რომელიც თავის ჭკუაში ბიოლოგ ლექტორს ეკაიფებოდა
- კარგი თქვენი ხათრით მოვწევ ოღონდ მხოლოდ სამ ნაფაზს დაფარგყავ
- ეგრე რა აი კაცი, გზაზე დავაყენებთ, აბა ბიოლოგიის სპეც-კორესპოდენტი იქნები - დაიკრიჭა ზაურა ვხედავ ჯა-ბა კრიფავს და უბედურება დაგრიალდება, მის შარვლის გოტში ფეხზე გაკეთებულ კაბურაში მოთავსებული გლუშაკი ვალტერი გამახსენდა, თან ვიცი რა მასტიცაა კაცს მოკლავს ისეთ რამეზე ვერაფერს გაიგებს მიზეზს, ცოტა შემეშინდა და გულში ვინაგრე კიდევ ნება არ ტერცოს ეხლა საფეთქელში ამას ტყვია მეთქი და სანთელს დაგინთებ მეთქი.

უცებ ევგენი და მენგი დათბა გამოჩნდა და ცოტა სიგუაცია განიმუხტა, ევგენი თბილისის ნაც-მოძრაობის ახალგაზრდა ფრთის ერთ-ერთი ლიდერია, ნარკოტიკი მაგასაც ჩვენზე უფრო უყვარს მეგვონი.

– ვაა ევგუშ – გადაეხვია შაკო სნუპი

– რაჟა ხარ დათბა

ყველანი კონცით მივესალმეთ მომხვედურებს, მხოლოდ ჯაბას მიესალმნენ მოწიწებით ხელის ჩამორთმევით, რადგან ის 10 წელია არ ჩამოსულა არასდროს ბირჟაზე ევგენი და დათობა მასზე ლეგენდებს ყვებიან მარა, არცერთი არ იცნობენ სახეზეც კი. დათობა ვაკის რაიონის უგროზისკის უფროსი იყო, მერე გამოავლეს, ახლა უბანში იმითება და ისეთ ქურდულს ბაზრობს, თავისნაირ 12 უბნელთან ერთად, თავი პიწიგორსკის სხოლკაზე გეგონება, არა მაგარი რამეა ცხოვრება 13 მილიციიდან გამოვლებული. უღირსი თანამშრომელი ბირჟაზე როცა იმითებიან ვინუქდენნი ქურდულს ბაზრობენ, ისეთს კრაის მაყურებლები გეგონებიან, რომ მოუსმინო, შაკო რომ დაბოლდება დაისვამს მაგათ და კაიფობს ქურდულ ლეგენდებზე ამბებს აყოლინებს. ისე 13-ივე ძმაკაცები არიან, ვაჟკაცი ბიჭები, რომ მოკლა არაფერს იცყვიან გამოცდილები გყავს, თორემ 1 დღე არ გავაჩერებდით ემოში.

შენ დათო – მიუბრუნდა ბაურა – აჰა შენ 20 ლარიანი და 5 ლარი და კოკაკოლა და შოკოლადი მოიგანე სუპერმარკეტიდან

– რომელი

– აი ის 3,2 ლარიანი გერმანული და RITER-SPORTI 2 პაჩკა კენტი №8

კაი – გამოართვა დათომ და სუპერმარკეტში წავიდა. არა რაა მაინც ეს მენტური პადჩინენია ბაურა MVD-ს გენერალია, დათო პადპალკოვნიკი ხოდა, როგორც ჩინით უფროსი ბრძანებებს გასცემს, ისიც ასრულებს. მაგასაც კაცი შემოაკვდა დაბადების დღეზე იყო სადღაც ვერაზე, ვიღაც მოქურდო ელემენტებიც აღმოჩნდნენ იქ, მაგას ბიძაშვილი ყავდა დაღუპული განაბი, ჩვენი ძმაკაცი იყო ცხონებული, მოსკოვში მოკლეს სპეცოპარაისას. ხოდა ამან იმის სა-

დღეგრძელო დალია, იმათმა დასცინეს თან უხეშად უთხრეს, ახლა მკედარი ძაღლების სადღეგრძელოები არ გვინდაო, ხოდა ამოიღო და ორივეს სახეში ესროლა, ერთი გადარჩა ორი გყვია მოხვდა მარა არ მოკვდა, მეორეს პირდაპირ თავში 5 გლიჯა, 1 წელიც იჯდა, თავისი რაიონი იყო და შეიარაღებული წინააღმდეგობად გადააკეთა საქმე, მარა გამოაგდეს, იმ ციხეში სულ გაბერა ვიღაც ქურდის მკვლელების გასაღებას გაუკეთა ორგანიზება, სროკიც ვერ დაუმატეს დაჟე, სინამდვილეში იმათთან კონფლიქტი ქონდა და დანარჩენი ბრბო აიყოლია. არა ასეთი რამე მარტო საქართველოში ხდება წითელ ძაღლების ზონაში მენტები, რომლებიც სვაბოდაზე ხალხის დაჭერის გარდა არაფერს აკეთებენ ქურდულ აბაროგებს აძლევენ.

- კიდევ მოვწიოთ აი ევგენი ფხიშელია
- შემოგვთავაზა შაკომ
- შენ ბიჭო იცოდე ხვალ 11 საათისათვის 70 ლარით მოხვალ, მერე სხვაგან მივდივარ - მიმართა ევგენის ზაურამ
- კი ბაზარი არაა აგერ 50 ლარი მიღეს 20-ს ხვალე მოგიტან
- რა ფულია - იკითხა შაკომ
- არაფერი გუშინ ვიღაც ახლობელის ჩეკი გავხსენით და 2 ზახოდი წავიღე
- რა ორი ზახოდი ბიჭო პოლ გრამი იყო გახსნილი - ჩაერთო ზაურა ვხედავ ჯაბა სნუპი კრიფავს ისე გვიყურებს ყველას თქვენი ღედო რა ხდება ბირჟაზეო, მკვდრები იყოთ უფრო კარგი იქნებოდაო, ისე ამაზრზენად გვიყურებს, მერე პირჯვარი გადაიწერა და ისევ ლოცვა ჩაიბუტბუტა თავისთვის, მხოლოდ ერთი ნაწყვეტი გავიგე.
- „მომანიჭე უფალო მე განცდა, თავისთა ცოდვათა და არა განკითხვა დისადაძმისა ჩემისაო“ შემდეგ თავისი ჯვარი ამოიღო, საროჩკის შიგნიდან აკოცა ეამბორა და ისევ ჩაიბურუნა გულში გამიხარდა მარს გადავრჩით მეთქი ვიფიქრე.
- შენ ბიჭო იმასაც იცევი კაიფში არ ვიყავიო - არ ცხრებოდა ზაურა.
- ისე რა - წამოცდა ევგენის რომელიც არიფი სულ არ არის, მაგიც მკვლელობაზე იჯდა აბრეშით მოკლა მანქანის

პატრონი, რომელსაც პაკრიშკას პარავდნენ, იგი როგორც ყველაზე პატარა სახლის კარებთან დააყენეს თუ გამოვიდა პატრონი დაუშვით. ამ სულელმაც ზედმიწევნით შეასრულა თავისი მეგობრების თხოვნა. 7 წელი იჯდა 14-იყო მეგი ვერ მიცეს, თუმცა გარდაცვლილი თანამშრომელი იყო უშიშროების მერე რომ გამოვიდა ისე შეუბერა სწავლას რომ ეკონომიურიც დაამთავრა და ხარისხიც დაიცვა. თან ახალი მთავრობის ახალ გაზრდულ ფრთაში სერიოზული ფიგურაა. თან ციხეშიც ყავს ვიღაც მოკლული, იმაზე თავდაცვა გააკეთა და საქმეც ჩააწყო.

- კაი შეეშვი ნუ გაახურე საქმე
- მიუთითა შაკომ
- არა ნაგლი ნახე კაიფში ვერ ვიყავით ეს უმაღური ესა
- მიდი პლანი გააძრე - უთხრა მრისხანედ ჯაბამ
- აი მე გარიანი, ხო მაგარი პლანიო
- ისე რა - მიუგო ჯაბამ
- თუ ისე რა აი შენ 1 გარიანი ჩაკალი
- ჩვენ ამ 2-ს მოვწევთ - გაეცინა ბაურას, ისე მაგარი ბომბაა სუშნიაკი მაქვს ისეთი გუნები გამიხმა და ენა სახაზე მიმეწება, ამ ბაურას დამუღამებული აქვს, ხალხის დასტუკვა, გუშინ წინ 20 წლის ბავშვები ისე დააბოლა, ერთი ძმაცაცებმა ხელეზგადახვეული წაიყვანეს საავადმყოფოში თან თბილისში ერთ-ერთ მაგარ პლანებს აძრობს. ჯაბას 11 წელია ნაპასი აღარ დაურცყია (გულში ვფიქრობთ ნეგა მარში არ გვევხებით მეთქი თუ ამ ჯაბას ამოასხა, ნახავს ეს ბაურა თავის სეირს).

ჯაბა მართლა მაგარია, ისე რომ მიიყვანეს იმ KKB-ს სამმართველოში შსს მინისტრის ორი და უშიშროების სამი ბობოლა კიტი დაუჯდნენ და რამკაში ჩასმა მოუნდომეს.

შენ ძმაო ციხეში გაღახვალ და 49-ში რომ შეხვალ ეგრევე ქურდი ხარო, სვაბოდაზე ყველა ისედაც ეგრე გიცნობსო, პახოდუ ისეთი რალაცეები მოყვეს, რაც მარგო მაგან და ერთი ორმა ავგორიგეგმა იცოდა კიდე, ედიკას ესა და ის მარჯვენა ხელები, რომ მოლაპარაკებს მართავდნენ შენთან პრივატიზების პროცესში ჩასართავადო ეგ ვიცითო, პახოდუ 40%-ში ჩვენც უნდა ჩაგვსვაო, კიდე ლუბოი იმ ვორე-

ცებზე ღერსკი ხარ ეგ ვიციტო, თან ბაზრის მთელმარება აუცილებლიაო რომ რუსეთში ჩვენი ინგერესების წარმო-
მადგენელი იყო. ამათ გონიათ დაითანხმეს თითქმის და წა-
მოხტა ერთს გრაფინკა გადააგება თავზე, ძლივს გაასწრეს
კაბინეტიდან: თვენი ბოში ღედაცო, იმ ქურდებისაც თქვენ
რომ, აქ რამკებში ჩასვამთო და ყველა ჩემი ძმაკაცისაც
თქვენთან ვინც კომპრომისზე წამოვიდაო და ჩემ და თავად
იმ თქვენ 49-ში გადამსვლელისაცო.

– დებილიაო – მიაძახა ერთმა მეორეს ხომ გეუბნებოდი
ამაზე სტავეის გაკეთება არ შეიძლებაო.

– ბიძია ყველა ვინც ქუჩაში აისბერგია ჩვენი შექმნილია,
ზოგმა სულ არ იცის ისეო, ჩვენთვის სულ ერთია იქ ვინ
იქნება, მთავარია საქმე აკეთოსო და თუ ჭკვიანია ღიღხანს
ცოცხლობენ კაი ფულსაც აკეთებენო, მანამ სანამ ჩვენ არ
მოვინდომებთ შეცვლასო და სანამ ჩვენსკენ ხელს არ გაიმ-
ვერსო, ის უბრალოდ სახელია რომელიც ჩვენსკენ წამოსუ-
ლი ფულის, მისამართი გონია საზოგადოებასო, ჩვენ უჩინ-
მაჩინი ბიძიები ვართ მათგან განსხვავებითო ჩვენი მასკე-
ბია ეგენი იქო ხელი დაბლა გაუშვერია.

– თქვენი ღედაც და მთელი მაგათიციო რომ გამოვალ გა-
ნახვებო რისი გრაკი გაქვთ, რომ დაგიპაღიებდებო სათი-
თაოდ ღისზე აგათრევთ და მაგეთები ვინც გყავთ ყველას
ჩამოგათელევიანებო ძალითო.

არიქა ბიჭებო – უყვირიათ მოცვივდნენ მთელი ოპ-
ერები ძლივს დაუბიათ ნარუჩნიკით რკინის სკამზე.

ერთ-ერთს უშიშროების საგამომძიებო სამმათველოს
უფროსს უთქვამს, ამას ეხლავე ვასწავლი ჭკუასო და მი-
სულა 6 ავტომატნიკთან ერთად. – ბიჭო ხომ ხედავ ჩვენს
ხელში ხარ თუ მოგვინდა მარნეულის პუტანკას დაგამგვანე-
ბო.

გაუცნია ჯაბას და უთხოვია მარგო მოდი რალაც უნდა
გითხრაო რომ მისულა ის ყურში უჩურჩულია გინდა ეხლა
მიგატყნა ამ პაღჩინიონის თვალწინ და განახო ვინ ვის დაა-
მგვანებს მარნეულის პუტანკასო და ხელი ჩაუცურა გრაკზე
და, გრუსიკი გაუხია და უბრწვინა.

ის გენერალი პანიკებით გაფარდნილა მიშველეთო ისეთი შოკი მიუღია ჯაბა კი ხარხარებდა.

იმის მერე დაკითხვაზე რომ მოდიოდა ჯაბას აბმევიწებდა და 6 მეტრით იქით ჯდებოდა ისე ეშინოდა.

კიდე გენპროკურორის მოადგილეს და სამ პროკურორს გაუკეთა, მაგრად რომ მოვიდნენ, სანქცია ანახეს გაიხსნა შარვალი და დააშარდა მაგიდაზე სანქციას. სულ გაგიჟდნენ ის პროკურორები, იმის შემდეგ რამდენჯერაც სანქცია მოქონდათ აბამდნენ და შორიდან ანახებდნენ ფორმულობის აღსასრულებლად. ყველა გამომძიებელი, პროკურატურის ККБ-სი თუ სხვა ვინც დასაკითხად მიუყვანეს გეროროში ყავდა ან თვალს უფანარებდა ან დედას ავინებდა გააბამრეს გარეკა რეაქციული ფსიქოზი აქვსო. შაკო მაგრა დაპრესეს რომ მიხვდნენ ჩვენებას არ მიცემდა და არაფერს შეიტენიდა, ფსიქოგროპულ პრეპარატებზე დასვეს და მერე პრესავდნენ რომ ტკივილი უფრო მძიმე ყოფილიყო, საწყალმა ვენებიც გადაიჭრა, მუცელშიც ჩაირტყა შუშა, 2 კოლოფი ბრიტვაც შეჭამა, საკამერნიკებიც გამოყარა კამერიდან მოკლედ ქურდულ-ციხურად რაც კი შეიძლება მის გადასაყვანად პატიმარს ექნა ყველაფერი გააკეთა ერთად, არა და თითოეულ მათგანზე გამოსულ პატიმარს ღიდ ვაჟკაცობად ეთვლება.

(თან დედააფეთქებულებმა ნარეშნიკების კორპუსი, ელიკას ბრძანებით და იგორ გიორგაძის მოთხოვნით რომ უშიშროების იზოლატორი დამწვარიად გადაეცა უშს ქალაქში თავისი კონტიგენტით და სნუპები შეაგდეს შიგ)

იმას ნემსების კეთებაც დაუწყეს, ან ფსიქიატრიულ ხსნარებს ასხამდნენ ცხვირში ექიმიც კი მოუყვანეს მაგისი სპეციალისტი, არა ასეთი რამ არავისთვის უქნიათ. დააბამდნენ 10 კაცი. ორი თავს უკავებდა ცხვირიდან კუჭში წვეთოვანის მილს უყოფდნენ მერე პლასმასის კბილის პასტის მსგავს რაღაცას ფსიქოგროპიული აბებით გაჭყეპილ ჯამში ჩაყოფდნენ და რომ შეისრუტავდა ის პლასმასის რაღაცა მერე იმ მილს შეარტობდნენ, მოუჭერდნენ და კუჭშია და საკამერნიკ ნახედკებს და კლუზნიკებს აცემინებდნენ, ჩვენი ამაყი შაკო რა ღლეში იყო. ღლეშე არ გამიგია ვინმე ესე ეცემათ,

თან კარგად იცოდნენ რასაც აკეთებდნენ ცემით, რომ ვერაფერს გახდებოდნენ ისე ეგ მათთვის ცნობილი იყო და რამხელა ცინიზმია რომ შაკოს თბილისის ერთ-ერთ ამაყ როყას ვიღაც შნირები ურტყამენ, თან სპეცომ ისინი ვისაც გუშინ ნარების ქვეშ აძინებდა, მერე გაიყვანდნენ და ჩვენება მოქონდათ ხელი მოაწერეთ რავალი მოსაწერია 11 გრუბზე, რომლიდან არცერთი მისი გაკეთებული არ არის. მერე აღვოკაგი ყავდა მაგარი იმანაც მაგრა ივაკაცა ახალგაზრდა გოგონა იყო. შაკო იმახის რაც მეგს მაწამებდნენ მით უფრო მულაში მქონდა ჩქარა გამოსვლის, და სულ იმას ვნანობ დღემდე სახლში რომ მოვიდნენ და არ დაუშვი ისე გამიხადეს საქმე. ყოველ სამ დღეში ფრანგი გოპმოდლების მაგივრად სიმპარს ვნახულობ, რომელიღაც მათგანს რომ ვკლავ ისეთსო, უკვე 10 წელიაო, იგოგში დაიწყო შიმშილობა. ისეღაც არაფერს ჭამდა რაც მოქონდათ ყველაფერში რაღაცას ყრიდნენ, რომ შევჭამდი მეტყველებაში ჩლიფ-ჩლიფი მეწყებოდა, გემო მიჩნდებოდა, ნერწყვს რომ ვყლაპავდი ყურში მიწკაპუნებდა და ცხივრში სუშნიაკს მაძლევდაო – იხსენებს ხოლმე და სულ დედის გინებას უთვლის ყველას. მე რომ ამ ხალხივით ნეგა 2-3 კაცი მყავდეს მოსაკლავი დავადგებოდი და ოჯახების თვალწინ დავბრიდავდი და ბოლოს თავისი გაიგანა მაინც ციხეზე გადაიყვანეს, რომ ნახეს კვდებოდა, თან იმოლაგორის უფროსმა შიმშილობა არ შეგვიწყდება ოღონდ ჩემი ხელით როგორც ჯაბა იოსელიანს, რომელსაც იგივენაირად ვკვებავდი მოშიმშილის პაიკითო, ეს შეჭამეო. იხსენებს ის სუპი რომ მაჭამა ყველა წამება დამავიწყდა ეგ ყოფილა იმ პრეპერატების ანგი წამალი ჩაყარეს, რომ რამოდენიმე დღე ნორმალურად ყოფილიყო, მარა მაინც აერია ყველაფერი ან გერაინი ჩამიყარეს ან რამე ეგეთიო.

ციხეზე რომ გადაყავდათ ეხლა იქ დაუმარხეს თავები, რომ ვინმე საცოდავი შნირი მაყურებელი შემოკვდომოდა, იმაზე გადატეხილიყო მთელი ბოლმა და კიდევ ერთი 8 წელი ციხეში გაეგარებიანა მინიმუმ, იქ კიდევ ვინც სვაბოდაზე დაშნირებული ყავდათ ყველა მაყურებლად და 49-ში დაახვედრეს. წავიდა ჭორები ამას ესა და ის ვორეცი ყავს

მოკლულიო თან ამტკიცებენ ერთი 6-ზე. არა და ჯაბა და შაკო იმ ცხონებულებს როცა ხვდებოდნენ რასაც უნდა იმას აკეთებდნენ, მარა მასოვკა ხომ იცი რა როქებია, ვითომ სპროსებს ითხოვენ იმ ხალხზე საერთოდ რომ არ უნახავთ სახეზე პროსტო ქურდები რომ იყვნენ ან ავგორიტეტები და რომლებიც ჯაბას და შაკოს მეგობრები იყვნენ სინამდვილეში, თან მთელი სისტემა აქემებს, ემინია ყველას რომ გავა გონიათ ძალებისგან დაიწყებს ყველას ხოცვას იციან გამკეთებელია და ჩალიჩობენ ვიღაც საცოდავი კაი ბიჭი ან ბრადიაგა ქურდი დააბრედინონ. ხოდა შაკო გაჩუმდა და ხმა აღარ ამოუღია საერთოდ კაი 7-8 თვე. არა და ლაპარაკი როგორ უყვარდა. გარეთაც თავები დაუმარხეს გამოძიებლები უეჭველ მტკიცებულებებს უდებენ გამყიდველ ძმაკაცებზე, თავისი ლაპარაკის ჩანაწერებით და თან 15-16 ბავშვების „მზარეულების“ სასტავი მიაყოლა სისტემამ, ჟანაგიკი ბრიგადის ჩამოყალიბება მაგამე კარგად არავის ეხერხება ამ ქალაქში. და ვაი იმ ქუჩის სასტავს ვიშვეც ჯოხს გადაგხახვს. მარა შაკო ჭკვიანია და ძაან ნამუსიანიც. თავისივე გამრდილებს რაც გინდა შეეშალოთ მეორე გამრდილებს არ დაახოცინებს. თან ბევრი იფიქრა და გადავიდა რელიგიისაკენ, იცის მთავარი მგრები ვინ არიან ელიკა ბაბუ და მისი მინისგრები ვინ დაუმარხა ამდენი თავები და ეხლა კაციჭამია ვირთაგვა ვერ გახდება, რაც გინდა ღირსი იყვნენ ის თავუნიები შეჭმისა და ვინ ქალიც არ უნდა იქცეს მარიულობის ცენტრად. თუმცა არსებობენ ბუნებაში ქალები ვისაც ეს ძალუძთ, ამიგომ დედა-ხვთისმშობელი დააყენა ცენტრში და მის წინაშე დაიწყო კარგად მოქცევა რაც ბევრმა ვერც გაიგო დღემდე და თავების მარხვები კიდევ გაგრძელდა. ბოლოს რომ გამოვიდა და ძილის წინ დასაბრუდი ხალხის ჩამოთვლა დაიწყო რიცხვი 1226 კაცამდე რომ ავიდა შეეშვა, თუმცა გონებიდან ვერასგზით ამოივლო. და ეკლესიას მიაშურა, ვერც იქ იპოვა ის რასაც ეძებდა. თან რომ დაიჭირეს უშიშროების მინისგრი პარლამენტში შევიდა და მოახსენა თბილისში სტაბილურობა იწყება ლეგენდარული თბილისელი ღონები ძმები სნუპები ავყარეო, რომლებსაც მხოლოდ ბუგკებიდან და საკომისიოებიდან

600000 დოლარი ქონდათ შემოსავალი კვირაშიო მთელი პარლამენტი ფეხზე წამოდგა და 2 საათი ტაშს უკრავდა. აბა ჯაბას თვითონ სისტემამ არ უქნა ის რაც შაკოს, პირიქით მისავით ღერსკად მეგონი არავინ მჯდარა. ლუბოი რომ შეეყვანათ იქ და უბრალო გამოძიებლისთვის ხელი დაერტყა კი არა შეეგინებუნა ცემით ამოხდიდნენ სულს. ისე იმ კაკებს იზოლაგორის უფროსს გენერალს უთქვამს თუ გინდა ვენები გადაიჭერი და გადაგიყვანთ და იცი რა უპასუხია

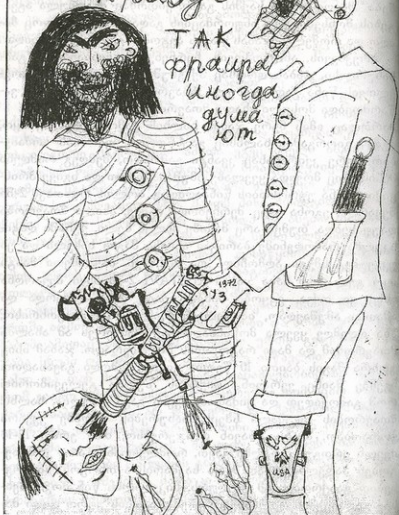
„აქ ჩემი ძმა ხომ ცუდად გადახადეთ“ მე კი არ გადავალ აქ ღავრეები და ყველას სისხლს გაგიშრობთო და წიხლქვეშ გაუგდია ის და მისი ორი მოადგილე, რომლებიც ხელსაც კი არ უბრუნებდნენ. მხოლოდ იფარებდნენ. თან ბიძია იგორი მტერი იყო ამათი ეგეც ძველი ისტორიაა, აფხაზეთის ომის დროს კიტოვანის მოადგილე იყო პანტელეიმონი სტარში გიორგაძე, პატარა იგორიკო კონგრადზვერვას ხელმძღვანელობდა. შაკოს მისი მოადგილის ქსივა ქონდა თუმცა საერთოდ არ დადიოდა იქ. ასეთი თანამდებობა და ჩინი სულხან პაპაშვილს და სოსო ალავეიძესაც არ ქონიათ. ბრწყინვალე კარიერის დასაწყისში. აფხაზეთის ომის დროს იგორ გიორგაძეს გაატანეს ფული 187000 დოლარი იარაღის ჩამოსაგანად რუსეთიდან, რომ ჩამივიდა დატვირთული თვითმფრინავი და ყუთები გახსნეს მხოლოდ ერთში აღმოჩნდა, დანარჩენში ნახერხი და არმაგურა იდო ბაბუმ ამითაც ისარგებლა დაიბარა ერთი გენერალი და ჯაბა სნუპი და შესჩივლა თქვენ თუ ასწავლით ჭკუას მაგასო და თან მოხსენით ორივე თანამდებობიდანო შაკო რომ გაიგო სასტავს თხოვა ნუ ჩაერევით ხომ იცით, რა აწვარიო ბაბუთ, მარა არ დაუჯერეს და მამა-შვილი მაგრა დაპრესეს, მაყუთი სად არისო ისინი იძახდნენ რუსმა გენერლებმა გადაგვაგდესო, მოკლედ გამოაბეს იანვარში ხელებშეკრულები და ლისის ტბაზე ასეირნეს კატერიით მერე ისევ ბაბუმ გააშვებინა, მარა კი არ მოხსნა, იგორი ჯერ შსს მინისტრის მოადგილედ დააწინაურა, შემდეგ უშიშროების მინისტრად მთავარი გააკეთა რაც დაგვემა, ბიძია იგორის აღარ ჭირდებოდა ბრძანება იმ გენერალის განადგურებას

ძალაუფლების წყალობით ისედაც შეეცდებოდა, მაგას, შაკო, როგორც ყოველთვის მართალი აღმოჩნდა. ვინ ისარგებლა ამითი და ერთმა შნირმა საგამომძიებო ჯგუფის უფროსმა, რომელმაც იგორ გიორგაძის დავალება „ბაბუშე ჩვენება“ მიეღო ერთი საქმის გამო, ვითომაც შეასრულა აგენტების მოხსენებული ინფორმაციის გადაცემით, ჯილდოც მიიღო და რომელიც ჯაბას თავის ავტობიოგრაფიას აცნობდა.

ბრეჟნევის, ანდროპოვის, ჩერნენკოს გორბაჩოვის, გამსახურდიის, ჯაბას დროსაც აქ ვმუშაობდი უბრალოდ ყოველთვის წინა გადაგდებული მთავრობის ხალხის გისკს ვაწარმოებდი მოსული ახალი მთავრობის სასარგებლოთ. მართლაც იმის მერე ჯაბას ხალხის გამომძიებელიც იყო, იგორ გიორგაძის ხალხსაც გაუსწორდა კვირაიას ბრძანებით, მერე კვირაიასაც კვანგი გამოსდო, შემდეგ რამდენი მინისტრიც მოვიდა ყველაზე იმუშავა, ერთი და იგივე პრინციპით წინა უფროსობის წინააღმდეგ. ბოლოს რუსთავი 2-ში შევარდა, ეგონა ეგვე შერჩებოდა იგივე, ახალი მთავრობა დაუფასებდა, თუმცა არც მაგაზე ახლეს ხელი, ქუჩაში დაგიცკულმა რამოდენიმე ბარიგამ ახსენა მაგის სახელი და ეს ოქვე მეგისმეტი აღმოჩნდა და მოხსნეს. ისე ისეთი მასტი იყო გელ რომ ნახა ჯაბამ RUSTAVI 2-ში მისი შევარდნა ფისი კი თქვა, ეგყობა მიხვდა ბაბუ რომ დაბერდა და რბათზე ამუშავდაო, იმ სკლეროზიანს სამარეს უთხრისო, ჭბა ღღემდე ყველა მოწინააღმდეგე დაიჭირეს ამ ახალმა მთავრობამ და მაგი რატო არის მშვენიერადო. ჯაბამ ისიც ნეტხრა მაგის ბაითი 10 წელია ვიციოთ, მოდი გავასაღოთ მგენზე მაინც ვერავინ იფიქრებს, სულაც გელევიზორით რომ გამოვიდეთ და ვიძახოთ ჩვენი გაკეთებულია, ხალხს მთავრობის იღუმალი სპეცსამსახურების ძალაზე უყვარს ჭორობაო, მაინც არავინ დაიჯერებსო, თან ერთი 12-14 ქველი ერთგული ხალხი ყავთ, რომლებთანაც არც კონტაქტობენ პადელნიკურად მარა საკმარისია თხოვონ, სიამოვნებით გააქრობენ იმ უბედურს, სიკვდილის წინ მოკითხვასაც გადასცემენ და მიახვედრებენ რა არის უფრო ღიდი ძალა მბძ-ს მაღალჩინოსნობა და კკზ გენერლებია რომელიც

СИЛА НЕ ВСЕГДА В
правде

ТАК
французы
иногда
думают

განთავისუფლების მერე ქრება, თუ ერთგული ძმაკაცობა და უბრალო ქუჩური ვალი. თან ისიც დაუმატა რამდენჯერაც შენი ცუდად ყოფნის ამბავს ვიგებდი იმდენჯერ ვიბარებდი და მაგრა ვგისკავდი ყველანიანად მაგ შნიროსო. მოკლედ ბასთთვის სულერთი იყო როგორც შაკო გადაწყვიტავდა ისე იქნებოდა, ისე მაგ ამბისათვის 3-4 ისეთიც გაიხსენა 5000 დოლარზე და თავის მარხვით, არმატურით, რომ მოკლავდნენ იმ უბედურს საკუთარ სადარბაზოში, მოკლედ ცოცხალია გილივით.

– ბიჭო ნუ ჩაკალი გარიანი, ცოტა ჩვენც მოგვაწვეინე – მუჯლუგუნი მკრა ზაურამ და ფიქრებიდან ისევ ბირეაზე დამაბრუნა

– ვაა დამავიწყდა – მივაწოდე მოკიდებული ანაშიანი გარიანის ნახევარი და ჯაბას გადავხედე რომელიც მშვიდად ეწეოდა.

– გაგისწორდა ჭაბუკი – ვკითხე მას

– კი ნორმალური მოსაწვეია. გვერდზე ზაურა პარაოზებს ურტყამდა ევგენის და ზურიკიას.

– დღეს შარდენზე ვიყავი დილით შეყვარებულს შევხვდი იქ, მართლა კარგი პონგია და ყარყაგა და პაგარა იალქანა შემხვდნენ ბავშვი შეძენია იალქანას და კაფე აქვთ დახურული – დააბურცა ევგენიმ

– ჯაბამ იმის გაგონებაზე სახე შეიცვალა ჯვარი ამოიღო და რაღაც ლოცვა წაიბუტბუტა, ისევ პაგარა ნაწყვეტი გავიგე

„ჩვენ სიმტკიცით გვაქვს ჯვარი პაგიოსანი, და იმით ერთგუნავთ შენს გველის თავსაო“ „წარვედ ჩემგან საგანავ ბოროტო და ცბიერო“ მერე ისევ ჯვარს ეამბოროა და ჩაიბრუნა. ეგენიც ჩვენი სასტავი იყვნენ, ჯაბას გაბლაგავებულები და მისი მფარველელობის ქვეშ, მერე სნუპები რომ დაიჭირეს, ჩვენ დაგვარტყეს და ომიც ატყდა, ორივე მხრიდან ერთი 3-4 კაცამდე დაიხოცა ხატზე იფიცებიან ჩვენ არ ურევივართო და თავიანთ ორ სამუდამო პატიმრობაზე ინგლისში მჯდარ ძმაკაცებს მკვდარს და ცოცხალს უგინე-

ბენ მაგათმა გააკეთესო ყოველი ჩვენიანთან შეხვედრისას და ამითი ჩვენ რისხვას იცილებენ.

ჯაბას იმათზე ზუბი, რომ ქონოდა ან ჩარეულიყო დიდი ხნის წინ ჩაწვებოდნენ მიწაში ისინი. თუმცა არავინ იცის რა მოხდა, ისე ჩვენები შაკოს მაგრა გრუზავენ, შენი დაბრედვა უნდოდათო და რომ დაგიჭირეს მაგათმა მაფიომმა მამიკოებმა გადაიხადეს ფულიო. ისე მართლა საეჭვოა დაჭერიდან 1 წლის შემდეგ შაკო და ჯაბა რაც ვითომ სახლში იჯდნენ, იქ სადაც არავინ იცის მისამართი და ყველას ფოთში რომ ეგონა. როგორც კი გაღმოვიდნენ ეგრევე დაგვარტყეს თავების მარხვით, იმ უშიშროების კიკებმა იცოდნენ შაკო და ჯაბა აბაროგების მიცემას მაგათით დაიწყებდნენ და ისევ ქუჩაში გავოლოდნენ. უკვე ძაღლების ომში ყველას ჩაგვრევდნენ, მზარეულების ბავშვების სასტავს კი მხედრიონის და უშიშროების მაღალჩინოსნები პირდაპირ ციხეებში მიაღვნენ და ყოველ მათგანს განთავისუფლების ორდერი, ავტომატი, ჩეხსკაია ზბროივკა, მხედრიონის ქსივა, მედალიონი, უშიშროების თანამშრომლის მოწმობა და ბრონიეილეგი დაურიგეს, ვინც იდეინი ქურდულს მიაწვა, მარტო ისინი არ გამოუშვეს ან შეტენილ-შეთითხნილი მკვლელობა და სამართლის ძიება სასამართლოში, სადაც მინიმუმ 15 წელს მიცემდნენ ვერხუშკების მითითებით. გიზუნა პალაჩამ, აკაკი ყასაბამ და ჩლაუ მაღაღოიმ დაბრო მისცეს იმათმა ლიდერმა, მართალია სულ 15-16 წლისები იყვნენ, თუმცა ისიც მოილაპარაკეს სნუპები, რომ გამოვლენ ამ სირიკო ვერხუშკას პროსტა გამოვიყენებთ და ძმებს არ ვუღალატებთო. ისინიც ელოდნენ სნუპების ქუჩაში გამოსვლას მარა ისინი 2 წელი სახლიდან არ გამოსულან და არც არავის შეხვედრიან, ამასობაში ისარგებლეს რა მათი არყოფნით მათ მეგობრებს ქუჩაში სასიკვდილო სისხლიანი შარები აკიდეს და თავისკენ მიმართულ აგრესიას სხვა მიმართულება მისცეს. ორგანოების მაღალ კაბინეტებში მსხდომებმა. სნუპები კი იჯდნენ და ლოცულობდნენ. ბრიგადაში რომ არის გამყიდველი ნასედკა დავერბოვკებული ГРУ-შნიკი იმის ისტორია, ის 1 კლასის ანბანია რიჟა ბიჭის ისტორიასთან, რომელმაც იუდასავით გაგვყიდა და ომში

ბული ვაკელების სასტავი ჩარია, რომლებიც ერთადერთი
ომის და პირისპირ შეხვედრისას მოხილი ბოდიშის წყა-
ლობით შეწყალებულნი, ყასაბები გახდნენ გოგჩოების თვა-
ლში, რომლებსაც თავიანთი ძმაკაცის ნამდვილი მკვლელის
მაგივრად ჩვენიანი მოაკვლევინა თავისივე ძმაკაცი. ამით I
ეტაპი შეასრულა სისხლი დაღვარა, მერე აკანკალებულმა
მამამისმა კიდე 7 ჩვენიანის მოკვლის მერე სიკვდილის
შიშით ის უბედური ვაკელები მოგვივდო საჯიჯგნად და
დღევანდელი ორი ქურდული მწვერვალი პრემიენგეივით
პოპულიარული ჩააყენა ატვეჩაიში რომ სუფთები ვართო.
მარა იმ შგერმა შეილმა ლამის ყველასთან იგლინკინა და
იმარიაჟა მკვლელობებით იმდენი სანამ ერთი 15 კაცმა ჩვენ
არ მოგვიგანა ეგ ამბავი. სნუპებმა ერთი ეგ გვითხრეს არც
ესროლოთ თუ მაგის გაკეთებულა, მაგას თავისი იუდური
პასტუპოკიც ეყოფა სასჯელადო. მართლაც ყველამ დაუ-
ჯერეთ არა და სნუპების გამოშვებაში მთელმა უნივერ-
სიტეტმა და ინტელიგენციამ ბავშვობის სამეგობრომ და
ხალხმა პეტიცია შეაგზავნა ელიკასთან და მელა ბაბუა და-
იბნა, მართალია ძალიან ძალიან უნდოდა მათი იქ უსულოდ
დაგოვება როგორც თავისი ბოროტი საქმეების ცოცხალი
მოწმეების, მარა ამ ხალხს ვერ გადაახგა, სნუპებიც 10 წე-
ლი დღემდე ღუმილს ინარჩუნებენ და მხოლოდ ძალიან გა-
ბამრებულ რაღაცეებს თუ მოყვებიან იმას, რაც ესედაც ძალ-
მა და ღორმა რომ იცის, ის კი არა ჩვენი დაცვის ოპერი
მეგობარი, რომელმაც იმათი ოდნავ დაპრესვის შემდეგ ის
ჩვენებები სადაც მთელი მკვლელობათა სერია აღიარეს მი-
ყიდა ძვირად მამამისს, ფულს არც მიეკარა, მხოლოდ მხედ-
რიონის პრემიენგის ტერაქტის დრო ადგილი და სხვა ინ-
ფორმაციები მოითხოვა რკინის კაცთან ერთად და დაელო-
და მოვლენებს სანაცვლოდ ისინი მამამისიანად მოსკოვში
გააცილეს უსაფრთხოდ. მართლაც ბოლოს ის სამმართ-
ველოს უფროსი გადადგა და მისი ადგილი იმ ოპერმა დაი-
კავა ხოლო რკინის კაცი მბდ-ს მინისტრი გახდა, სნუპის
გაყენა TV-ს რომ იყურა, ხედავ ჩემი გვინის ძალასო
მხოლოდ ეგ მითხრა და 6 წელი სანამ ისინი მბდ-ს კიტები
იყვნენ ხმაც არ ამოუღია მათი საერთოდ ნაცნობობის შეს-

ახებ. ისეთ დომებზე იჯდნენ მემგონი ველარც ცნობდნენ იმათ საერთოდ თან ჩვენი სახელოვანი ერთ-ერთი ცნობილი ფსიქიატრის წყალობით. ასე გავიდა დიდი დრო მხოლოდ როცა ორივე გაანთავისუფლეს შაკომ ამათი დედაო იმ სირიკო კუკლას ინფორმაციის წყალობით და ჩვენი კრიმობით ამხელა თანამდებობები დაირცყეს და რომ შემხვდნენ არც მომესალმნენ დედაფეთქებულებით, ორივე იურიდიული სამეხბე ძლივს დაამთავრეს მე კიდე 4-იანი არ მიმიღია, მარა ეგეთი თანამდებობების დედაცო. ისიც საჩუქრებით ყოველ სამიანზეო. მარა სნუპებიც გადაარჩინეს ბევრჯერ და სნუპებმაც ისინი უფრო ბევრჯერ.

იჯდნენ და ლოცულობდნენ არავისთან კონტაქტობდნენ თითქმის, თუმცა შაკოს ნამუსზე რომ ჟეხი გადაებიჯებინა მაგათზე ბრწყინვალე კარიერასაც გაიკეთებდა, მარა ყოველთვის უარს ამბობდა იქ შემოთავაზებულ თანამდებობაზე დაჟე ერთ-ორს გუჩებიც დაუხეტა. პრინციპში დედა უტირა ერთი პასტანოვკით მთელ MVD KKB-ს ვერუხშკას მარა მაგას აბაროგადაც არ თვლის და სულ თავისი ხალხი მოიყვანა იქ სათავეებში. კიდე ყველაფერს არ ყვებიან ბოლომდე არასოდეს, ეს არის ის რაც მე ვიცი მხოლოდ და მხოლოდ. თვითონ ორივე არჩევნებზე რაც დადიან ორად ორ პოლიტიკოსს აძლევენ მუდამ ხმას ნოდარ ნათაძეს და თამარიკო ჩხეიძეს, რომლებიც ვერასოდეს გადიან ვერსად. იბახიან ესენი ერის ნამუსები არიანო. და მესამე დათო გურაშვილზე აუანაგებენ ეგეც ყველაზე კრისტალია ამ საქართველოშიო. მარა კომუნისტები რომ მოვიდნენ მოსახლეობის 93 პროცენტმა გაანადგურა 7 პროცენტი ესენი იყვნენ სამღვდელეობა, თავადაზნაურობა, თეთრი ოფიცრობა ინგელიგენცია და სამშობლოსათვის თავდადებული მეომრებით და დრომ გვანახა ეს 7% ერის საუკეთესო ნაწილი რომ იყო და ის 93% კუკიო, ამიგომ ხალხის უმრავლესობა სხვაა და ერის საუკეთესო ნაწილი სხვაო. როცა ერის საუკეთესო ნაწილი უმრავლესობა იქნება ივერია გაბრწყინდებო ხალხი ბრბოაო თავაინთ თავს რომელში თვლიან ეს არავინ იცის.

ისე თვითონ პარტია თავისუფლებაში არის შაკო თუმცა შეეძლო ნებისმიერი მხარისათვის სასურველი წევრი ყო-

ფილიყო. მაგაზეც თავისი შეხედულება აქვს. კოკო გამსახურდიას რომ დავაკვირდი ვნახე ის რაც არცერთ პოლიტიკოსს არ აქვსო, ლუბოი მართლმადიდებელ მოძღვარს და მღვდელს ნებისმიერ დასავლეთის პოლიტიკური ელიტის წევრზე მეტ პატივს ცემს და სულით სჯერა რომ ის უფრო მეტიაო. ერთხელ ერთ-ერთი მასონი ამერიკელი პოლიტიკოსი ჩამოვიდა რომელსაც პაპუასები ვგონივართ თავისი ჭკუითო. შაკოც იქ იყო ამხანაგთან ერთად რალაც საქმეზე უყურებს, ეს ამერიკელი რომელსაც, პრეზიდენტი და პარლამენტი ყოველ ჩამოსვლაზე გამ-ფანდურით ხვდებიან მიემართება კოკი გამსახურიდიასაკენ, იქით მოდის თავისთვის მოძღვარი ფეხით, გაიქცა კოკო მოძღვრისაკენ ჯერ ჯვარზე ეამბორა, შემდეგ ხელზე და დალოცვა თხოვა, მართლმადიდებლური წესია, მერე მოგრიადლა და ამერიკელს შეეგება. ეს რომ ნახა შაკო სირბილით გაიქცა მეორე დღესვე და მის პარტიაში ჩაეწერა, ყველაზე ღაგაკ პარტიაში, რომლის ცენტრალურ ოფისსაც ერთ ოთხოთახიანში ბინის პატრონის მიერ ნებაყოფლობით დათმობილ 2 ოთახი წარმოადგენს, ამის მერე კიდევ უფრო შეუყვარდა ეს პარტია. არჩევნებშიც გადალახეს 7%-ნი ბარიერი, მაგრამ არ შეუშვეს არც ლეიბორისტებივით ჩივილი და ვაი-უი დაუწყია ისევ მეუფეებს დაუჯერა, რომლებმაც ნეგარი უწოდეს თავისი ცხოვრების წესით ეგ ყველამ იცის, და ამათი და წინამორბედების ძალაუფლებაზე მეტია, ნებისმიერი მართლმადიდებლისთვის. შაკო ლენინის სტიპენდიანტი იყო საბჭოთა კავშირში და მათემატიკის მსოფლიო პოლონეთის ოლიმპი-ადაზე მამის გარდაცვალების გამო ვერ გაემგზავრა, როგორც საუკეთესო სტუდენტს მეორე ფაკულტეტის დამთავრების უფლებაც მიცეს და სამ წელში იურიდიულიც დაამთავრა, როცა 5 კურსზე იყო ფიზიკური ფაკულტეტის ერთი 4 არ ყოლია სულ 5-ები, მამა რომ მოუკვდა 10 კლასში მის მოწაფეებსაც ამზადებდა მისაღები გამოცდებისთვის, და კაი 4 წელი სანამ ხალხს კიდე სწავლა იმიდავდა ქვრივ დედას და ოჯახს ამითი ესმარებოდა და ოჯახს ინახავდა, თუმცა ქუჩაში 100-ჯერ მეტს შოულობდა ერთი პირის გაღებით რომელიმე რაზმორკაზე მარა ნანა დედამისთან იქ ნაშოვნ

ფულს ვერ მიიტანდა, თუმცა მათ გარდა ყველას ოჯახში რამოდენიმეს გარდა იმ ფულებით ცხოვრობდნენ. ის კი: არა განსაცმელსაც დედა და მამიდა ყიდულობდნენ. აბა ეხლა მშობლები შვილების სხვა ახალგაზრდებისათვის მიყიდული ნარკოტიკის ფულითაც მშვენივრად ცხოვრობდნენ.

– მიდი ჩაკალი – მომაწოდა გარიანის ბიჩოკი ბაურამ და ფიქრებიდან ისევ ეზოში დავბუნდი

– მართლა კარგი ღურია – მოექაჩე ხარბად

– აბა მაგარია სლიშკამ, პომღნიაკია

– მე ზუსტად ეგ მევასება პომღნიაკის მოსვლისას დაბავკა ჯაბა კი იღბა და თავისი პლაგინის თეთრი აჩქებიდან პორიბონგს გასცქეროდა

– ისე მაგარი ბირჟა შევიკრიბეთ – გაიცინა შაკომ

დოლარის გულისათვის გრუპის დამფუძნებელი ბურიკია 15 ლარზე მტრუპავი ბუთხუმა, მასკერკა ქაბაბის გულისათვის ხალხი დამბრედავი, დათოა შეხედვის გულისათვის კაცის მკვლელი, ევგენა ვაბშე ბეზპრიჩინი ხალხის მტრუპავი ბაურა ვაბშე ყოველ დღე ვიღაცას აგდებდა სამმართველოდან ყველამ დაიმორცხვა

– თქვენ რაც ხალხი გყავთ გასაღებული საშკა მაკედონსკი თქვენთან შედარებით ბუღია - წამოცდა მამუკიას და ჯაბას მრისხანე სახეს რომ შეხედა მიხვდა ზედმეტი რომ მოუვიდა და გადაკეთებას შეეცადა – ვიხუმრე თქვენ ლეკგორები ხართ ჭიანჭველასთვის არ დაგიდგამთ ფეხი.

ბაურა კი ჩაერთო დაბოლილზე და ვიღაც თავმზებელადებული პრესგუპნიკების ოჯახიანად დალიკვიდაციის ამბავს ყვებოდა მარგვილში, ყველანი მაგარი გაქურდულები ვიყავით და ეგ მაგისი მონაყოლი კიდე უფრო ცუდ ხასიათზე გვაყენებდა: ხოდა რომ მივედით დედა, მამა მოხუცები, ძმა 3-ივეს ცოლები, ორი და 4 ბავშვი, ყველანი ერთად ისროდნენ, მოკლედ ჩვენ ერთი 10 კაცი ვართ თბილისიდან, 20 ქუთაისიდან და 30 იქაური მილიციანრები, მოკლედ ალყა აქეთ დარგყმული 2 სართულიან სახლია, 1 აგურის არის მე-2-რე ხის როგორც იქ იციან, დაუკაკანეთ ყოველი მხრიდან პულიმიოტი მიჭირავს, 800-იანი ლენგით, ნახევარ საათში

кууи
железа
пока
гаричо

хороши
мент
мёртвый
мент

თითქმის ყველა ღავაწვინეთ, ჩვენგანაც 7 მოკლეს 5 ღა-
 ჳრა. ისე ჩვენი რაიონელი თავმჯდომარეები აბრაგო მძებნი
 გამახსენდა, ისინი ვინც 2-4 წელი ცხოვრობდნენ ერ-
 თადერთი კანონით საღაც მილიციონრებს ნახავდნენ ან
 თვითონ კედებოდნენ ან იქით კლავდნენ. გურული ძმები,
 როლმებიდანაც ერთადერთია გადარჩენილი ცოცხალი,
 კიდე იმერელი ძმების ბრიგადა სამეგრელოშიც გვყავდა
 ფილიალი, სნუპის დაძახებაზე ყველანი ქალაქში ჩამოდი-
 ოდნენ და გვერდში გვედგნენ, ერთი 40-50-მა სახემ გამირ-
 ბინა გონებაში, რომლებიდანაც თითქმის ყველა შეგაკებაში
 მოკვდა. სნუპები იმათი მფარველებიც იყვნენ ბევრ ამბავში.
 ერთი მეგობარი გვყავდა ეგეთი ძაღლების, მხედრიონელე-
 ბის წინააღმდეგ გამოდიოდა, მამა გვიადისტი იყო და ოჯახ-
 ში შეუვარდნენ და ყველა მოკლეს, მან 18 წლისამ რაიონის
 პროკურორზე და უშიშროების უფროსზე იძია შური სულ
 ახალგაზრდა იყო, ბოლოს სნუპები დაჰაგოცა ცოლი მოიყ-
 ვანა და ქორწილზე ქურდებმა ბაზარიც მოუგვარეს, 9 ფორ-
 მირებული თანამშრომელი ყავდა მოკლული. ჯაბა იყო მე-
 ჯვარე, როცა ქორწილიდან მარტო პატარძალთან ერთად
 ტყეში ხივინაში საქორწინო ღამის გასაგარებლად მიდი-
 ოდა, გზაზე თბილისიდან უშიშროების ბრიგადა დახვდა და
 მოკლეს ცოლთან ერთად ხრამში გადააგდეს, სხვები რომ
 ვერაფერს მიმხვდარიყვნენ, 4 წლის მერე გაირკვა რაც მოხ-
 და, სნუპი ეგრევე მიხვდა ყველაფერს ოჯახს დასაფლავების
 ფული დაუტოვა და წამოვიდა. მთელი იმათი 14 კაციანი
 ბრიგადა 2 კვირაში ჩახოცეს ცოცხალი არცერთი დანებდა.
 სნუპიმ 14-ვს დასაფლავების ხარჯები გაიღო, მხოლოდ
 მათი ლიდერი გადარჩა ისიც, რუსეთში წავიდა, რომელიც
 მათთან და ჩვენთან შემაერთებული რგოლი იყო და ჩვენ
 ლიდების ოფშიაკის წევრიც. ყველა ისინი არეულობამ შობა,
 უსამართლობამ ან ოჯახის წევრებზე ძალადობამ გაიყვანა
 მაგ გზაზე.

— ხოდა ყველანი გრუპები გვკონია მივედით და დაჭ-
 რილებს ყველას კანგროლკები გაუკეთეთ, მხოლოდ დაჭ-
 რილი და და ერთი ღისშვილი 16 წლის ბავშვი გადარჩა, არ
 დაგვაბრედინეს იქაურმა მილიციის უფროსმა კერა არ ჩაუ-

ქროთო დას ფეხი მოაჭრეს მაინც, ვაი იმას ვინც იმ დისშვილს მოიყვანს ცოლად პა ევგენი არ გინდა ეგეთი ცოლი 14 ბიჭს რომ გაგიჩენს და 7 ბიძის 1 მამიდის, ბებია-ბაბუების სასიკვდილო აბაროგების საჩალიჩოდ რომ გაზრდის – გალაიხარხარა ბაურმა.

ვხედავ სნუპი ჯაბა მაგრა რეკავს და კრიფავს ისევ ჯვარი ამოიღო და „ღმერთო მიხსენ მე სისხლისაგანო“ წაიბუგბუტა და ბოლოს დაამატა

– იყოს ნება შენით –

ცოტა მეც ავნერვიულდი, რამე არ მოხდეს მეთქი შაკოს ბრალია, კაცი მარხვაზეა და რაღა ეხლა ჩაუღო ფეხში ის გლუშაკი ვალტერი პპ-მეთქი.

– ვაა მოხვედი – მიუბრუნდა ბაურა დათოიას, რომელმაც პარკით 4 ცალი რითერ სპორტი 2 ლიგრიანი კოკაკოლა და 2 პაჩკა კენტი მოუტანა და 2 ლარი ხურდაც მიაწოდა. ყველანი მაგარი გაქურდულები ვართ ძალიან, ძალიან უცებ ვეჭაკეთ ყველანი პარკს, ერთი ზურიკიამ აიღო შოკოლადი, ერთი მე ერთი ევგენიამ და მოხდა ის რამაც სიტუაციის ფინალი განსაზღვრა შაკო სნუპი და ბაურა დარჩენილ ერთ რითერ – სპორტს ექაჩებოდნენ ბაურას ჩვენ ავტარიტეგები ვგონივართ ახალი გადმოსულია და შაკო სნუპი ლექტორი მარგო. ხოდა ჩვენ რას გვეტყვის და იმას კი დაუწყო

– ხელი ბიჭო

– ჩქარაო – დაჟე თვალები გადმოკარკლა შაკომ ხელი უკან ჩადებული სტეჩიანისკენ წაიღო, ვიფიქრე ვსიო მეთქი მარა ჯაბამ მოკიდა ხელზე ხელი და არ ამოაღებინა, მრისხანედ შეხედა და ცივად უთხრა, მენდე ძმაო როდისმე თუ შემშლია რამეო, როგორც იცოდა ნახევრად გაღიმება, საშინლად ცინიკური ისე გაიცანა.

შაკომ ხელი გაუშვა შოკოლადს და მაგარი აკრეფილი აქვს ვხედავ.

ჯაბამ 2 ასლოლარიანი ამოიღო საფულიდან, დათოას მიცა სულ მაგის რითერ-სპორტი და შოკოლადი – მოიტანე ჩქარაო, ძალიან გთხოვო და ისევ ბაურას ისეთივე ცინიკური ღმილით მიუბრუნდა

– ძმაო არ გინდა ეხლა განერვიულება და რამე

— არა რა პონტია შოკოლადზე ბავშვები ხომ არ ვართ
— გაიგე ბიჭო — მიუბრუნდა შაკო სნუპის თვალი ჩაუკრა,
ჯაბამ და განაგრძო

— რაა ბიჭო ამ კაცს რომ მოუტეხე შოკოლადი
შაკო ნელ-ნელა კრიფადა მარა ჯაბას ენდობოდა, რო-
გორც ყოველთვის, მაურას კი ჯაბაც ლექტორი ბიოლოგი
ეგონა, რომელიც მის მხარეს იყო და კვერს უკრავდა.

სამ-ოთხ წუთში კი დათოიაც მოვიდა დიდი პარკით, რო-
მელიც შოკოლადით იყო სავსე. მაურა კი ევგენის ტისკვაზე
იყო გადასული მაგ დროს.

— ბიჭო 50 მომეცი ე.ი., ხვალე კი დანარჩენ 20-ს მოიტან
თერთმეტამდე, თორემ დაგერხევა.

ჯაბას ისევ ცინიკური ნახევარღიმილი უთამაშებდა, ისევ
ისეთი 10 წლის წინანდელ ჯაბას, რომ ქონდა, როცა ალა-
მიანს ბოლო გზაზე თავისი ხელით გასამგზავრებლად
ამზადებდა.

— აი ჯაბა — მიაწოდა დათოიამ

— ე.ი. ბიჭო შენი რითერ-სპორტის ხამია ჩამი ძმა არა —
გაუღიმა ჯაბამ.

— თქვენ ძმები ხართ? — გაიკვირვა მაურამ

— ხო — მიუგო ჯაბამ — ისე სნუპებს გვეძახიან, ხომ არ
გაგიგია? — მაურას პირში შოკოლადის ლუკმა გადაცდა და
თვალები ჭყიტა, მაგრამ უკვე გვიან იყო, ჯაბამ თვალის
დახამხამებაში შარელის ტოტი აიწია გლიშიგელიანი ვალ-
ტერ პუკ ამოიღო

— ნახვამდისო და ორივე თვალში თითო-თითო ტყვია
დააჭედა პარალელურად შაკომ შარელის უკანა მხრიდან
სტეჩკინის მარკის პისტოლეტი ამოიღო და მთელი 20 ტყვია
დაახალა შემდეგ შოკოლადები დააყარა ზემოდან და მი-
აძახა გაძეხი ღორთო. მაურა უსულოდ დაეცა, დათოია და
ევგენი ეტაკნენ მიცვალებულს და წიხლებით შეღვნენ.

— ეს ბოზი ეს — ყვიროდა დათოია

— აბა ბიჭო გაჯი მომყიდა გერაინიაო და სპროს მთხოვ-
და 70 ლარი მოიტანეო, ეს ნაგლი ესა ბეზიას სულს გეფიცუ-
ბი თუ რაზე ექნას დავე ვაბშე არაფერი და ეს ნაგლი ესა

— ურგყამდა წიხლებს გამეგებით ევგენი

– კაი ღაღიშალეთ ხალხი გამოვიდა ყველა ჩვენ გვიყურებს, შენ კიდე რომ არ გესროლა არ შეგეძლო თუ მე მარტო ვერ გავასაღებდი – მიუბრუნდა მრისხანედ ჯაბა შაკოს

– თავი საყვარელო ძმაო ხომ იცი თავს ველარ ვიკავებ – ღაღმორცხვა შაკომ

– კაი ღაღითესოთ სანამ ძაღლები მოსულან – მიუბრუნდა ზურიკია ჯაბას.

თქვენ – მიუბრუნდა ჯაბა ღათოიას და ევგენიას – მენტები რომ მოვლენ დასაკითხად რომ წაგიყვანენ – ეტყვიოთ სიმართლეს ბარიგობდაო მოშნად, ვილაყეები მოვიდნენ და დაუშვესო, მანამდე 2 წუთი სპორობდნენ გრუხა ფაქტი რაზე მოგვეყიდეთ, მოილაპარაკეთ და ორივემ ცალ-ცალკე სამი პიროვნების ერთნაირი აღწერილობა მიეცით, ჯობია 2-ივე რომ იცნობთ სამი ისეთი აღწერეთ.

– გასაგებია – ჩაერთო ღიმილით ღათოია

– თან ორივეს დაგიჯერებენ ეს ნაც-მოძრაობის ღიდე-რია, შენ ბივში უგროზისკის უფროსი

კაი ღაღიშალეთ, თქვენ ღარჩით – მიუბრუნდა შაკო ევგენის და ღათოს

– მოიცა ის მითხარი ყარყაგა და იალქანა რომელ კაფეში შარაფობენ – ჰკითხა ჯაბამ ევგენის

– რად გინდა – ფერი ეცვალა ევგენის

– უნდა მიულოცო ბავშვის შეძება – გაუცინა ისევ თავისებურად ცინიკურად ჯაბამ

– შარღენის 12 – მიუგო ევგენიმ

შარღენის რომელი ნომერია ეგ ისე არ მაინტერესებს, რა ქვია სახელი მაგ კაფეს ის მაინტერესებს – ჰკითხა ისევ ჯაბამ 10 წელია რუსთაველზე არ ვყოფილვარ საერთოდ

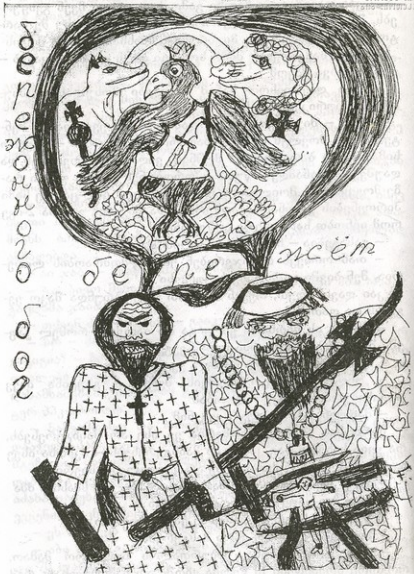
– ეგრე ჰქვია პირდაპირ შარღენის № 12 – კაი სპასიბა ძმა

– ვიცი მაგ კაფე – ჩაერთო ზურიკია

15 წუთში მასტერკას კარებზე ვაკაკუნებდით

– ხო ძმები – გააღო კარი მასტერკამ

– ვაა ღონ ჯაბუნა, საბურთალოს სულიერო მამაო, როგორც ბრძანდები 10 წელია ეზოში არ ჩამოსულხარ. რამ შეგაწუხა, რომ შენი პატარა ძმის მასტერკის ნახვა გადაწყვეტია დაგერეკა და მე თვითონ გნახავდი

- ჯერ შეგვიშვი და გავაიასნებთ ყველაფერს
- მიუგო ჯაბამ

ყველანი შევლაგდით, 3 წუთში პაგარა მაგიდის გარშემო განლაგებულ სავარძლებში და ტახტზე ვიდექით და ჯაბას საპატივცემულო მასტერკას მიერ გაძრობილ პეროინს, რომელიც ანაშაში შეურიეთ, ხარბად ექაჩავდით, მაგიდაზე კიდე ერთ 15 გრამამდე პეროინი გახსნილი დიდი ბაში იდო თავის დიდ პაკეტ ანაშასთან ერთად.

პრუტუნა ზურიკია ნეტარებისაგან კრუტუნებდა მართლაც, თითო ჩვენგანი 1 გრამამდე ჩაყრილ ანაშაიან პაპიროსს ქაჩავდა ჯაბას თვალები ქონდა დახუჭული და ახალ გეგმებს ხაზავდა. 10 წელი ვნატრობდით ყველა ჯაბას დაბრუნებას, მართალია 8 წლის შვილი და ცოლი ყავდა, მასტერკას 2 ბავშვი და ცოლი, პრუტუნა ზურკიას ცოლი და 15 წლის გოგონაც. მარა ჯაბას ერთი დაძახება და სგაბილურ ცხოვრებას უკან სიამოვნებით დავეგოვებდით და მას უსიგყვოდ გავყვებოდით ყველგან.

ჯაბამ ტელეფონი აიღო და გადარეკა

- ალო პალაჩ - მე ვარ - 20 წთ-ში შენი ჩემი ვიოლინოებით და სამ ერთგულ პადჩინიონთან ერთად მასტერკასთან იყავი.

- ბიძია ღონე ისევ იმ მდინარეში ბრუნდება საცურაოდ.

- ხო შეიძლება მაგაციკლეგი დაიქოქოს

- აბა კარგად

მართლა რაღაც ცუდი მზადდებოდა ვხედებოდი, მარა უკან დახევაზე არც მიფიქრია პალაჩა და მისი სამი ძმა 10 წელი იჯდნენ 11 მილიციონრის მკვლელობაზე მარა ვერ დაუმტკიცეს იმ პერესტრელკაში 3 მაგათიანიც მოკვდა და იმათ შეტენეს ყველაფერი, ისინი ჯაბას ღვიძლი ძმასავით უყვარს, ციხეშიც ინახავდა მემგონი, ისე რომ არავინ იცოდა 11 თვის წინ გამოვიდნენ და ოთხივემ ჯაბას მითითებით კომანდოს ბატალიონში გაიარეს წვრთვნა, ერაყშიც იყვნენ 3 თვით, ახალი დაბრუნებულები იყვნენ. დედ-მამა აღრე დაუხოცათ და ჯაბამ გაზარდა თითქმის ქუჩაში ისე რომ ქუჩის სასტავმა ოჯახი შეუცვალა. ჯაბა რომ დაიჭირეს დეპრესიები დაეწყოთ 4-ივეს და ვიღაც ფაშისგების სასტავთან

მოუვიდათ ომი, რომლებიც საშინლად ჩახოცეს იმათმა სამ-
მართველო დააყენეს. ამათმა პერესტრელკა გაუმართეს და
გაიქცნენ. მერე დაიჭირეს მაგრამ ვერაფერი დაუმტკიცეს. 10
წელი კი აყურყუტეს ოთხივე ციხეში. ღღემდე ჯაბას შეხ-
ვედრისას ხელზე კოცნიან ყველას თვალწინ, დანარჩენებს
გვაგინებენ, ჯობდა დაეხოცილიყავით და შაკოს პრესვა არ
მოძმდარიყო ან აბაროგი მიგვეცაო ღღემდე მაგას
იძახიან.

- იტოგში - გაახილა, თვალები ჯაბამ

- მე რომ წავედი თქვენ და რიჟა ჯემალა ერთად იყა-
ვით, შეგიქმენით სიგუაცია ათჯერ რომ შეგესრულებინათ
ძმების აბაროგი, თორემ ისინიც ჩემთვის ძმები იქნებოდნენ
ეს რომ არ გაეკეთებინათ, ან თქვენ რომ პირველებს და-
გერტყათ იმათ შეიძლება გამოვყოლილიყავი თქვენს წინაა-
ღმდეგ და ღღეს იმათი გამოყოფილი სასტავის მაგივრად
თქვენთვის შეგინებინა 10 წელი. მე სპეცომ არ ავედი, არცე-
რთხელ ესტრეჩებზე თორემ იცით კარგად, ყველანი დამიწე-
ბულები იქნებოდნენ, თავისივე დღევანდელი СССР-ის მქუხა-
რე ატყეჩაიში ჩადგომილი სახელებით, რომლებიც იქ მოვი-
დნენ ან ჩაერივნენ. სპეცომ არ ამოვედი გარეთ გიცდიდით.
ყოველი შეხვედრის აღგილას მიმყავდით წინა ღამით და
ვის ვისთვის უნდა გესროლათ იმას გიიასნებდით, იმიტომ
რომ თქვენ დაგიჯერეთ, რომ ჩემი გამყიდველი ევ იყო,
უკვე მაგაშიც მეპარება ეჭვი და იმაშიც რომ მაგის გაკეთე-
ბულია.

- უეჭველი, დედის სულს გეფიცები, რამდენთან იტ-
ლიკინა მერე, სულასთან, ბაზოს სამმოსათან, კოგისთან და
ვოროცენთან, ბავშვებმაც დაინახეს საირმელებმა იმ ღღეს,
მაგის მანქანაც იღვა იქით თან რომ დაიჭირეს და ერთი
მოარტყეს ხომ ნახე ყველაფერი დაუქვა - აკანკალდა მას-
ტერკა და ზურიკია.

- კაი ხო მჯერა

- შენ რომ გიჭერდნენ იმ ღამეს დაჩიმაე ხომ გითხრა
მაგათი მანქანებიც იღვნენ, ძაღლებთან ერთადო ღოღესებ-
მაც და მთელმა მაგათმა სადარბაზომაც ნახა პირადად
ომონის ფორმაში - არ ცხრებოდა ზურიკია პრუტუნა

– მერე რომ აგიშვით იმათთან ესტრეჩებზე და ჩემთან მარიამობლით ამას ვიზამთ იმას ვიზამთო 2-მეგრიანი ენები, რომ გაქვთ, გექნათ რამე, არა უფალმა გადამარჩინა ცოდვისაგან მე რომ არ ავედი ამოიღო ისევ ჯვარი და ლოცვა წაიკითხა ისევ მხოლოდ ერთი ნაწკვეტი გავიგე

„გმადლობთ შენ უფალო რომ მისხენი მე ცოდვილი კიდე უფრო ღრმად ცოდვის ჭაობში ჩაძირვისაგან და მოყვასის სისხლის დაღვრისაგან.“

მარა თუ ჩემ დასაბრუნებლად წამოიყვანენ მენგებს

მერე ისევ ეამბოროა ჯვარს და მეორე ლოცვა წაიკითხა ხმამაღლა:

„აღსდგენ ღმერთო და განიბნენ ყოველნი მგერნი მისნი, და ილგვოდენ მოძულენი მისნი პირისაგან მისისას, ვითარცა მოაკლდეს კვამლს მოაკლდეს და ვითარცა ცვილი დასდნეს წინაშე ცეცხლსა, ეგრეთ წარმსწყდნენ ეშმაკნი პირისაგან მათისა“ – და ხელი ჩვენსკენ და თავისკენ გაიშვირა ისე რომ კითხვა გააგრძელა – „რომელთა უყვართ ღმერთი და გამოისახავენ პირჯვარსა“ – ამ ღროს ჯვარი გადაიწერა მანაც და ჩვენც ყველამ, გაიღიმა და განაგრძო – „და სიხარულით იტყვიან, გიხაროდენ, ყოვლად პატიოსანო ჯვარო უფლისაო შემშმუსვრილო ეშმაკთა და ბოროტთა შენზედა ჯვარცმულისა ძალითა უფლისა ჩვენისა იესო ქრისტესითა, ჯოჯოხეთსა შინა ჩასვლითა საგანისა ძალისა დამრთგუნველისა, ჰოი ყოვლად პატიოსნო და ცხოვლის-მყოფელო ჯვარო უფლისაო შეგვეწიე ჩვენ ყოვლადწმინდისა სახელითა ღვთისმშობელისათა და ყოველთა წმინდანთა თანა ამინსახელითა მამისათა და ძისათა და წმინდისა სულისათა უკუნითი უკუნისამდე და ყველამ ერთდოულად ამინო და პირჯვარი გადავიწერეთ ყველამ ერთდოულად მე თვითონაც გამიკვირდა ასე კარგად და გულით ღიმი ხანია არსად მილოცია.

– ხოდა რას ვბრამობდი იკითხა ჯაბამ

– ხო იმას, რომ ვერაფერი ქენით, იქ ძაან ბევრჯერ პირისპირ რომ გვდგნენ ყველას გლუმაკი სტეჩკოები გქონდათ, ტყვილა გაჩუქეთ, მონკავეშირის ჯაყყაყ ზედმეგია თქვენთვის, მე კარგად იცით რაგო არ ავედი ველოდი რო-

მელიმე თქვენგანი ჩემს ფუნქციას თავის თავზე აიღებდა და პირველი გაისროდა, მერე თავისით დაიქოლებოდა მანქანა, თან მე ქუჩიდან 10 წლის წინ წავედი და ვინც ღერსკები იყვნენ ისინი აუშვი 5-ივემ ვერაფერი ქნეს, — კაი ჯაბაია, ჩვენ ბავშვების სასტავის წევრები ვიყავით, ჯმროსლების სასტავის წევრობის კანდიდატობის გახდომაც ვერ მოვასწარიტ, შენ ისე წახვედი ქუჩიდან თან არცერთი ჩვენიანი აქ ვინც ვართ, იქანა არ ვყოფილვართ აგენი იყვნენ კვასა, ტიკვა, ლოშადა და იგენი ღლეჴანდელი გაპრანჭული მოკამშულები რო დაიარებიან 100000 ჯიპებით, ეგენი იყვნენ დიდი ობშიაკის წევრები ყველა და ყველა ვსტრეზაზეც იგენს უშობდი, რამდენჯერ გთხოვეტ ჩვენ ავალტო, ჩემი დედა ჩვენ რომ მივსულიყავით ვინმე ტუ გამოსულიყო მათგან ცოცხალი.

— კაი ხო მე და შაკო რა დღეში ვიყავით გვერდზე ტუ დაგიღებოდით ნატესაობა და საახლობლოს დავიკიდებდით ფეხებზე, ტქვენ ტუ დაგიკიდებდით დღემდე იმას წუწუნებტ 280-ვე მიგვაგოვესო და კიდე რეებს იცყოდით მარა გულგახეტქილები რომ გნახეტ, რამდენი მანქანაც დაგებოსტებოდატ ხან აგდილენიაში შერბოდით გვიშველეთო და ხან რეიდის უფროსებს ეხუტებოდით

— ჩემი დედა რომელიმე ჩვენიანს ტუ ექნას ერთი ცხონებულმა ყბაჩომ გააკეთა და მეორე ლოშადამ, ახლა თბილისის კილერო ატეულში რომ 2-3-მე ადგილებს იკავებენ, ფრანგულ დუხში მოცურავე დისკოტეკის ბირეავიკების გამოკითხვით, საერთოდ რომ ცხოვრებაში ბუმი არ მოუკლიათ მემგონი

— არ ცხრებოდა მასგერკა

— კილო დადგებიან იქანა ნაშებთან და დეიწყებენ მარიყოობას ვირის დოზა გაჩხერილზე, მე უნდა მოვეკალიტ იქ არა და შაკოს დაყავდა ის საწყალი წითელი ფოლვაგენით ტარება არ იცოდა თვითონ და რულზე ეჯდა მხოლოდ, იმ დღეს დარჩა მხოლოდ ცხონებული ქვიროს დასაპრესად წამალი მოგეხაო შემთხვევით უბანში შვებომ ააგდო.

- კაი არ გინდათ მაგაზე - ეწყინა შაკოს ქვირთ ამ პროჭებზე ათასჯერ მაგარი კროვნი ძმა იყო

- შერე იგენი რომ გაიჩითებიან აგენტან ერთად დისკოტეკაზე მიდის ნაშასთან მარიაცობა, ჩემი დედა გავ-
ნერვიულდით განაგრძო ზურიკიამ

- წამო ეხლო აქ ვერ გავჩერდებით ეიყვანს ბაითში გააძრობს გაფორმებულ გლოკებს, ეხლა მივდივარ დასა-
გრუპადო, ნაშა როლში შედის არ გინდაო, იხდის და მოდი გიჟო მოდიო, ოღონდ გურპი არ დააგდო ბალიკუნა რა სიცოცხლეო გათავების შერე, ეს ცალკე მარიაცობს მოდ-
ელი ინაიას და ნინოიას ხათრითაა ცოცხალიო,

- იგი ინაია და ნინოია მე გადავარჩინე მაგიო თორემ გურუპი იყოო, ის ბალიკუნაც სხვა ვინცხა თავის ნაშასთან. მარიაცობს ან სინდისი მაწუხებს იმდენი მყავს დახოცილი აგენტის ძმაკაცების, ან მგრები არიან დევითესეთო თქვენი 18 ძმა ყავთ მოკლულის იქანაც ბაითში იგი ნაშა იხდის ბალიკუნა შეიძლება სვალე ვეღარ გნახოო, და ასე არიან 11 წელია ყოველ თვე, არა და იმ ბალიკუნას და მაგენს ვინც აქანა არიანა პროსტო ბუზი არ ყავთ მემგონი მოკლული, პროსტო რაციებით გადაცემდნენ გამოვიდნენო, მაგი ცვეტ-
ნოი, ვიცი, შენ რომ არ გეთქვა შეეშვითო გახსოვს მაგენის დამიწებას რომ ვაპირებდით ბეტონებთან, შემთხვევით რომ გაიჩითა როისთან ერთად მაშინვე დაგიჯერეთ შენი სიტყვა არ არიან არაფერ შუაში

- ევეშ ჯაბა, შენაირი ღერსკი როგორც სახლში ხარ აღარაა არავინ აქანა და არც აწი იქნება ვინმე, ჯილა იყავი ყველასი, ჩვენი თილისმა, მარა ახლა რა ვქნათ

- ამ დროს კარებზე კაკუნი გაისმა

- მიდი გააღე - მიუბრუნდა ჯაბა მასტერკას

- ვაა რავა ხარო ძმები - მოისმა მასტერკას ხმა

- ოთხივე ერთად ძმები ბოინშიკები სალოლ თქვენ რამ-
დენი წელია არ მინახიხართ და მაინც ისევ ისეთები ხართ

- სნუპები აქ არიან?

- კი

- შემოდით

მართლაც ოთხში შემოვიდნენ 4 ერთნაირპალტონიანი შავ რეიბანებიანი ძმები ბოინშიკები გიორგი ყველაზე უფროსი, მერე აკაკი, საშუა და ყველაზე პატარა თამაზა ბოინშიკა და ძმები ინგუშები, adidas პუხის შავ კურტკებში თითოეულ მათგანს ხელში სპორტული ჩანთა ეჭირათ

- ვაა ძმები - გადაკოცნეს ყველა მაგრამ თითოეული მათგანი ჯაბა სნუპის ჩახვევით მიესალმა

- ჯაბუნა გო შენ გარი რომ გავიგე და ჩუმი სტვოლებით მოდიო მაგრა გაგვისარდა

- ე.ი. ვის ეხამება ბაბო

- ამოვიდა ყველაფერი ყელში

- აბა რამდენი ხანია ხალხზე არ გვინადირია

- მე სანადიროდაც ვიარე ერთი 2 წელი, მარა ეს ის არ არის ღათუებიც ღაფაგორე ღაჟე, ჯიხვები და რამე, ხომ ბლომად, ერთადერთი მგელს ვერ მოვკლავ მანქანით რომ დადიხარ ავტომატებით აღრენალინაწეული და მტრებს რომ ეძებ თან, რომ იცი ისინიც ღურებით არიან აუ ეგეთი გრძნობა გყვილია

- მეც ეგრე ვიყავი, აფრიკაშიც ვიყავით სანადიროდ ღომებიც ღაფაგორეთ, მარა ავტომატიდან მტრებზე ნადირობა, მაინც სულ სხვაა, ღომები იმის მეა-10-ედ აღრენალინს არ გამოგაყოფინებენ, ღაჟე ერთი მოვკალი კენიაში სპეცომ პირველი დასაჭრელად ვესროდი ბაყვში, ღომი რომ გამემწარებინა, მარა ის მაინც არ არის

- აბა ლუბოი ნარკაგას ჯობია მანქანით რომ დააჯდები ხვოსტზე

- მერე რომ დაუშვებ და დააკანტროლებ ეგ ვაბზე ფუჩუმი გათავებას ჯობია

- ისე აღამიანი ხომ არ მეცოდება, კაცი თორე ქალი და ბავშვს მილიარდზე ვერაფერს უზამ

- მაგი იასნია

- რათ უნდა მაგას ბაზარი

- ვაბზე თავში რატო მოგივიდა ეგ ვინმე უცხო ხომ არ არის აქ რომ ხსნი, არ იფიქროს ესენი მანიაკები არიანო

- მანიაკების ღელის ფუჩური მაგენი ვაბზე მჭავაში არიან დასადნობები

– ჩვენ ქილერები ვართ, ქართველი გრადიციონალისტა ქილერები, მსოფლიოში ყველაზე ბლაგორდნი ქილერები.

– კაი ხო დაჯექით, არის აქ ადგილი, ვინც არ დაეგვეით სკამები მოიგანეთ

ორ წუთში ნივე ჩვენს გვერდით დასხდნენ, ქურთუკები გაიხადეს და ყოველ მათგანს თეთრი გყვიაგაუმტარი ქილეგი გამოუჩნდათ.

– იგოგში სნუპების სასტავის წევრთა დიდ სხოდკას გახსნილად ვაცხადებ – წარმოთქვა ჯაბამ

– იცოდეთ თუ ვინმეს არ გინდათ ისევ ძველებურად ქუჩაში ყოფნა შეგიძლიათ წახვიდეთ

– აი ეგ კი არ უნდა გეთქვა – გაბრაზდა ინგუშა

– ე.ი. I საკითხია ბუთას, მასტერკას პატარა ინგუშას, და 2 პატარა ძმა ბოინშიკას სასტავში შეყვანა

– ესლა არ დავიწყებ როგორც ადრე იყო ან ძაღლების ხელით დაპრავერკებას ან 50000\$ ან დაუძინებელი მტრის გრუპი, ან ძაღლის გასაღება, რომ იყო საჭიროთ I საფეხურით წინ წასასვლელად ან დიდი სხოდკის წევრების უმრავლესობის რეშენია, იგოგში 5-ივე მიღებულია სასტავში

– კაი ძამა – ჩაერთო მურიკია – მეც ვენდობი აგენს

– მეც – თქვა შაკომ

– კაი ბავშვები არიან – დაეთანხმა ინგუშა

– რაღა ბავშვები 25 წელზე ღიღებია ყველა – გაიციინა ღიღმა ბოინშიკამ.

– ასე ადვილად I საფეხურითაც ვერავინ წასულა ოჯახის სტრუქტურებში ადრე –

– გაეცინა ინგუშას

– აბა – გადაიხარხარა ბოინშიკამ

– ე.ი. მასტერ სახლში წმინდა გიორგის ხატი გააქვს –

– კი

– მიდი მოიგანე

– კი მარა ძამა ექვთიმე მკვდარია ლოცვას ვინ წაკითხავს, ახალი წევრის მიღებისას, სხვებს ვერ ენდობი ახლა

– არა უძავს მე წავიკითხავ

– მერე პერსტენები, კერები სტეჩინები რომ არ გვაქვს

— არა უშავს ისე იყო, პირიქით ის ნაბოზვრებიც ვერ ისქესებენ ვერაფერს ისევე ფიქრებში წავედი.

მახსოვს ჯაბას რამდენჯერ მოუგვარეს ქურდობის საკითხი ლუბოი, რომელიც თვითონ სულ არ აინტერესებდა, 10-15-ჯერ, რადგან სულით დაბადებით, მაგათზე დასტოვნი ქურდი იყო მე ვარ შესწრებული მარგო ბირეაშვილს მოსულ 4-5 სხვადასხვა ქურდს, როგორც უთქვამთ მისთვის ჩვენს გასაგონად ქურდი ხარო, თვითონ ღუმდა, ერგ-2-3-თან რომ ეთქვა მერე მისულიყო და გაეცნო, როგორც მაგ კატეგორიის ხალხთა უმეტესობა აკეთებს, მოგვარებულად ჩათვლიდნენ ქურდები მაგ საკითხს, მარა ჯაბას სულ ფეხებზე ეკიდა მაგათი ამრი 20-30 სული თავისი ეგეთი ოჯახის წევრი ძმაცაცების, გარდა. იმათგანაც თვითონ მიიღო ლომის წვლილი მაგათ ქურდებად გახდომამდე, რადგან ის ავტორიტეტი ღერსკებად რომ იცნობდნენ ჯაბას გვერდზე დგომით, სხვადასხვა ამბებში, მისი ძმაცაცები რომ არ ყოფილიყვნენ ალბათ მათი გამარჯვებით ვერ დამთავრდებოდა. ბოლოს 4 ცნობილი ყველაზე ღერსკი ვორეცი მოადგა, მისი ძმები, 3-მა იტირა კიდეც სიმწრისაგან, მოაყოლარეო, მარა ჯაბამ არაფერი თქვა, სხალე მოვალ სხოლკამეო უთხრა. მე-4-ე სხვა ქურდული ოჯახის აგენტი აღმოჩნდა და ჩაკარკლა იმათ ესე და ესეა საქმეო. იმ მეორე ქურდული ოჯახის გლავარმა ბაბუამ ორი თავისიანი გამოაგზავნა, და ტელ დაელაპარაკა რომ მოსულიყო და ბაბარი მოეყოლარებიან, და გაეცინათ ძმებს ჯაბამ იკითხა იმ სამზე რომლებიც იყვნენ ისინი თუ არიან იქაო, არაო. მიხვდა ყველაფერს იქ რომ მისულიყო უკვე ამათვის თავზე გადახტომა იქნებოდა, და კულტურული უარი შეუთვალა გადაუღებელი საქმის გამო.

მეორე დღეს 2 ძმაკი მიადგა რომლებსაც ერთი 80-მდე ქურდი ყავდათ საქმის კურსში ჩაყენებული და სიგყვას ელოდნენ და თხოვეს იმ წინა დღით მოსული ავტორიტეტებთან წაყოლა გასაცნობად, როცა ასულან იქ 6 სული განაბი დახვედრიათ, ჯაბა რომ უნახიათ გახარებით იფიქრეს ვსიო ეხლა მაინც ველარ გვეგყვის უარსო, ჯაბას გაუცნია ესენი ჩემი ძმები არიან უისპალნიტელესები ქურდი ბიჭებიო თან

ქურდობა უნდათო. იმათ უკითხავთ შენ ატვიჩაიში რომ უდგები, ყველაფერი ნათელიაო და სამივე ქურდები ხართო. იმ ორმა მერე 2 წელი იარეს საბჭოთა კავშირში მოიარეს მთელი ქურდები ნახეს თითქმის და გაეცნენ და გაიცნეს მაგათი წეს-ჩვეულებების თანახმად, ჯაბა კი არსად წასულა და არავისთვის არაფერი უთქვამს. მერე რომ დაიჭირეს და კაკებეს იზოლატორს დედას, რომ გირობდა, ციხიდან 5 სული თავისი ძმაკაცები ჩავიდნენ ყველანი ქურდები, ამას აკრეფილი ქონდა, ფსიქოში ჭირდა და ერთ-ერთს გაუცინია აქედან რაგო არ გამოდისო ჩვენთანო, ჯაბა ტაკებია და 5-ვე ცემა-ცემით გაუყრია, ისინი ფეხებს კეფაზე ირგყამდნენ ისე გარბოდნენ ვაი დედაო, მერე გააბაზრეს გარეკაო, ამ ამბავზე.

მთავარი რაგომ იმსახურებდა ასეთ ავგორიგეტს ის იყო, რომ ფორმირებები და ძალოვანი სტრუქტურები თუ რომელიმე ქურდს შეეხებოდნენ ფიზიკურად ან რაიმე, ჯაბა ბრიგადით იმ თანამშრომლებს სასტიკად სჯიდა, და ქურდების აბაროტებს აძლევდა, თავისით, ბევრს არც ეუბნებოდა ისე, რომ დღესაც არ იციან რა დღე დაადგათ იმ ოპერებს, რომლებმაც ის სცემეს, ჯაბას ხელით. შეიარაღებულ არაფორმარულ დაჯგუფებებს ბეზპრიდელისათვის განსაკუთრებით ქურდის ან მისი ოჯახის წევრების მიმართ. კიდე უფრო დიდი გულისყურით ეკიდებოდა. თორე თვითონ აკადემიკოსების ოჯახის ჩამომავალი იყო, ბებია ბაბუა სულ მთავრების შთამომავლები ყავდა, რომლებისთვისაც კანონიერი ქურდი ოჯახის წევრის კარგ ტონად არ ითვლებოდა და ამას ყოველთვის ითვალისწინებდა. დანევრობებულ-დაპსიხოზებული საგიჟეთში რომ გადაიყვანეს, 7 სულ ქურდთან შეიყვანეს, და დაერია, 5 მისი ძმაკაცი იყო, ხელიც არ შემოუბრუნეს ისე დაგოვეს, ის მარგო კამერაში და გადავიდნენ სხვაგან, ხოლო ვიღაც მათი შესტიორკები, რომლებმაც არც იცოდნენ ჯაბას ცხოვრება მის სანახავად მისულ მამიდას შეეგებნენ და გული გაუხარეს მთელი ქურდები ცემა და არ მოკლანო.

за слава нага амвечатъ

ჩვენ მთელი საგიჟეთი დავაყენეთ თავისი გაძლიერებული სამმართველოს 80 კაციანი ბრიგადით, რომელიც სპეციალურად ჯაბა სნუპისთვის მიუჩინს, ყველა განიარაღებული გეყავს და ჯაბას პაბეგს უწყობთ, კამერის კარია გასაღები მარგო, და ვხედავთ მოდის მამიდამისი ქეთევანი, დაგვიძახა გაუშვით ყველა მენგი, არ დაენახოთ ჯაბას, 3 დღეში გამომყავსო და პალაქენია არ გააფუჭოთო ის ბო-ბოლა ძალლი ვინც აგავდოთ ამხელა საქმეზე ხვრიტავენ ჯაბასო ნასელკაა და ფრთხილად იყავითო, მართლაც 3 დღეში გამოიყვანა სიგყვა შეასრულა. მერე 2 წელი არ გვინახავს. მამიდასთან იყო და არც გამოსულა იქიდან გარეთ კარგი ხანი.

ხოდა თურმე სხოლკა მომხდარა, თუ ქურდია ჩვენთან რაზე არ მოდისო, ვერც იმას ვიგყვით არააო, და ძმაკაცის ქურდული აისბერგის დასაფლავებაზე, პასტანოკა დაუდგეს იციან რაზე რომ აკადრონ ქურდებს ჩააწვენს მიწაში ვედროს მანეთად შეურაცყოფის ან გადაბრუნებული სიგყვისთვის.

ხოდა ის ორიდან ერთი რომელსაც ატვეჩაიში ჩაუდგა გაიჩითა 18 სულ ქურდთან ერთად ყველანი მისი ძმაკაცები, ვინც იცნობდა მაგათაც და ჯაბასაც, ყველა გეგყვის ჯაბას სიდერსკის და ისპალნიწელობის მღვარი მაგათი ყველას ერთად ალებულ სიდერსკეს ათი თავით უსწრებს. ხოდა ჯაბა სახლიდან არ გამოდის მარა ერთი ნათესავი დაიღუპა იქ მივიდა, მერე სწავლული მეგობარის პროფესორი მამა იქაც და ეხლა ამ ძმაკაცის დასაფლავებაა. გაიჩითა, როგორც ყოველთვის 2 სტეჩკინი მაყუჩიანი უკან, ჯიბეებში ლიმონკები 250 მ რადიუსის მოქმედების მგრებისთვის 8 წმ-იანი მოქმედების კალცოთი და გამოუვალ სიყუაციაში 25-მ რადიუსის მოქმედების თავსითვის 0-წმ-იანი მოქმედების კალცოთი, რომ მოხსნის კალცოს ხელს თუ გაუშვებს ეგრევე ფეთქდება.

ავიდა წრე დაარტყა, ოჯახს 100-იანი ფრაკლინების პაჩკა დაუგრევა დიდი ყვავილების ვენოკი დაგოვა, უკან შაკო, ვლადიმგერა უბიცა და გულგამეშა ყასაბა. სამივე AKSY-46-იანი რაეოკებით პალგოს შიგნით, არა სუფთა კვენგინოს სცენაა, რომ მახსენდება და ჩამოვიდა. შეეგებნენ ეს განა-

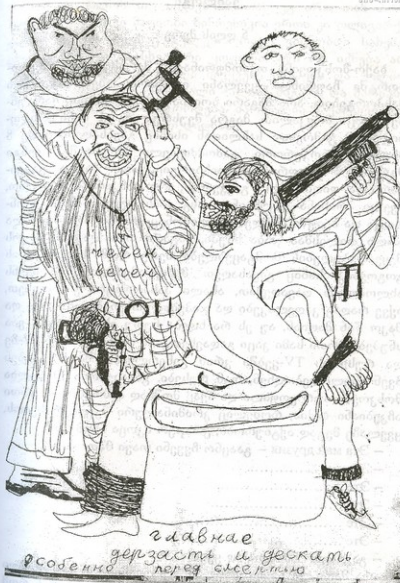
ბები მიესალმნენ ერთმა შმაგოკი ოპიუმში ჩააყლაპა ნოქსი-
რონებით, ისე სასტავში ვერავინ გაიჩხირაჲდა მაგის შიშით
ამ ოქროს წესს ყველასაგან განსხვავებით მხოლოდ ჩვენ
მიესდევდით. შაკო კი მაიმუნობდა თურმე მარა არავინ ვი-
ცოდით. იმის მერე რამდენი წელი გავიდა 2 წლის წინ ძვე-
ლი ძმაკაცები ზოგი ქურდები ზოგი ისე ავტორიტეტები ჯა-
ბას 3 წელი რომ ქონდათ ჩხერაობა დაწყებული მისი წასვ-
ლის შემდეგ პაგარა ბავშვებით აღულულდნენ ჩხერაობა
დავიწყეთ ძმაო არ გვეჩხუბო, სხვანაირად აღარ შეგ-
ვიძლია ცხოვრებაო. ჯაბამ პირველად შეაგინა სიმწრი-
საგან. და ძალიან ეწყინა, თუმცა ცოგათი შეეჩვია მარა ბო-
ლომდე არ შეეგუა.

იმას ვყვებოდი რომ ძმაკაცის დასაფლავებაზე რომ
ჩამოვიდა და ჩაყლაპა ის ოპიუმის შმაგოკის ბუტერბროგი
(ბუტერბროგი ნიშნავს ოპიუმის მრგვალ დიდ ბურთის ფორ-
მის მასას დაკრული აქვს გამხსნელი ტაბლეტკები ნოქსირო-
ნი ან გლუტასემიდი, რათა ნეტარება უფრო გაახანგრძლი-
ვოს) პირველად ცხოვრებაში მიიღო ეს ნარკოტიკი. ხოდა
მოდის ამ დროს ის ერთი და აცნობს ეს ჩვენი ძმებიო, ესე-
ნიო და ჯაბაზე ეს ყიგანი ძმაო.

იმის მერე თურმე უბაზრიათ ჯაბას მიუტანეს ამბავი გა-
ვაჩერეთო თუ ეგეთიო ჯაბამ რომ გაიგო ის 18-ივე შეკრიბა
და პირდაპირ მიახალა ქურდი ვარო ყველამ გაინაბეს აბა
ვინ ხარო. ჩვენი ძმა ხარო, ხოდა თქვენი დედაც და ჩემდა
თავად თქვენნაირი ქურდისაცო, ეხლა ცოცხლები რომ
გადარჩით დიდი კელაპტრები დაანთეთო და სახლში ავიდა.
ისევ მაგრა დაიგრუზა ბავშობის იმ ძმაკაცებზე რომლებმაც
მის ვაჟკაც გულს ესე აწყყენინეს და მთელ მაგათ სასტავზე.
იმ მომენტში 7 ძმა ედგა გევრდით პაგარა რამე და ყველას
გააქრობდა. არა და ვინც არიან ეგეთები იმათი ისპალნი-
წულობის ხარისხიც ყველამ იცის და ჯაბასიც. ქურდობა და
მორფინისგობა, რომ დომოდა ყველა ვინც იცნობდა დარწ-
მუნებულია რომ მაგაზე მაგრა იქ ვერავინ გაქაჩავდა და
პირველი ამოღებაც ნარკოტიკის სახარშავი ქვაბიდან ყვე-
ლაზე დიდი ღობით ყველანაირ სიგუაციაშიც გარანტირებუ-
ლი ექნებოდა ამას მთელი მორფინისტებიც იძახიან. ყველა-

ზე მაგრა ამ ქალაში კაიფში ყოფნა ჯაბა სნუპის მოუხდებო-
დაო. მაგრამ თვითონ მაგას სურვილიც კი არასოდეს გახე-
ნია. ძმობაში, ქუჩაში და ქურდულში ხომ აღმასივით კრის-
გაღნია ყველა ჩვენიათისთვის დღემდე. პროსტა საშიში გახ-
და ძალიან ადამიანი შეიძლება უმიზეზოდაც გააქროს, ეს
უარყოფითი თვისება ხანგრძლივმა თვითიზოლირებულმა
ცხოვრებამ შესძინა.

ისე მაგაზე მაგარი კაცი ამ ქალაში მემგონი არავინაა.
თან ძალიან კეთილი, სულ მარხვასა და ლოცვაში ცხოვ-
რობდა თავისი სიდერესკის დაუკარგველად და აი 10 წლის
მერე რა შარში გახვია იმ ერთმა ბოზმა გენერალმა, პრინ-
ციპში გამიხარდა ძალიან, მთელი ბავშვობის ოცნებაც
ამისრულა და დიდი მთავარი სხადნიაკის წვერობა სნუპე-
ბის სასტავის, რასაც ბევრი ავგორიგეტი ნაგრობდა თავის
დროზე. ისე წავიდა ქუჩიდან, რომ ის სტრუქტურა დაიშალა,
მაგრამ დღემდე ბევრი ვაჟკაცური საქმე მაქვს გაკეთებული,
ისეთი მოგიერთებმა 100 ცხოვრება რომ იცხოვრონ ვერ
შეასრულებენ, მაგრამ სნუპების სასტავის დიდი სხოლკის
წვერობის კანდიდატობა ჩემთვის ყველაზე დიდი მიღწევაა
ქუჩაში დღემდე.

հիմնական
հատկությունները
հատկապես
հատկապես
հատկապես

5 დღის შერე

ბაქო-მოსკოვის თვითმფრინავი შერეშეკრევის აერო-
პორტში ჩაფრინდა. ყველანი იქ ვართ ამერბაიჯანული
პასპორტებით, არა მაგარი ბოინია დავაგრიალეთ, შარდენ-
ზე 7 კაცი მოვკალეთ, მაგრა შეუსრულეთ, ის ორი განდო-
ნიც რომ გამოვიდა სახლიდან ისინიც გავასალეთ, კიდე 8
სნუპების პროკურორი, გამომძიებელი, მპრესავშიკი მენგი
მტრები, 3 მხედრიონის აისბერგიც, თან მაგრა გაგვი-
მართლა, დიდი ფულიც გავჭერით, ერთ ბანკირს დავადექით,
ძველი პრიჩინა გავუხსენეთ ისე გზის ფულის ახევა გვინ-
დოდა და სეიფში რამდენიმე ლიმონიც უნახეთ არა მართლა
ჯილა თილისმაა ჯაბა სნუპი, მაგარი თან. დაჟე 2 შაკოს
შეყვარებულების მომტაცებლები შერე რომ შიაგოვეს ის
გოგოები, ისინიც გავასალეთ. შერე ამერბაიჯანში ჩვენს
ახლობლებს დავადექით, ახალი პასპორტები ვიჩალიჩეთ,
იქვე რალაც კადელაკები და ჯიპებია გაჩერებული, ჯაბა და
შაკო წინ მიდიან, აუ ეს რა ხდება ნუთუ ისინი არიან. ვაა
სნუპებს ერთი სამი კაცი გადაეხვია, თნ ისინი ვისაც NTV-ზე
და რუსეთის TV-ებში კრიმ გენერლებად მოიხსენიებენ
ჩვენ გველოდებოდნენ, თან რუსები. გასაკვირია 10 წელია
მოსკოვში აღრ ყოფილა და იქაც მოშნად ახსოვთ თან ერთი
აჩკებიანი ბიძია, რომელიც კრიმინალური მეფეა რუსეთის,
ყველაზე მეტად აქტიურობს, ცრაჯერ აკოცა სნუპებს

– Эта моя друзия – გააცნო ჩვენი თავი მათ

– Эте

– Эте

– Эте

– Эте

– Эте

– გაგვაცნო სათითაოდ ყველა.

არა მართლა ეგენი ყოფილან, გელევიზიიდან ვადევნებდი
მაგათ ცნობილ არესტებს უცხოეთში. ისე 10 წლის წინ რომ

დაძვრებოდნენ წიომნად მოსკოვში მაგი ვიცოდი ისედაც მარა ესე ახლოს თუ იყვნენ მათთან ეგ არა, თან 2-რი პუტინის ცნობილი მაფიოზი ჩინოვნიკია ერთი კი ოლიგარქი აღმოჩნდა, რომელსაც გულეციზორიდან ვიცნობდი სახეზე, ცხოვრებაში ცოცა სხვანაირი ყოფილა. აწი რა იქნება არ ვიცი, მარა თვალდაუჩქული მიეყვები სნუპებს და გულით ვგრძნობ ახალ ქალაქში ახალი ძალიან მაგარი და შარიანი ცხოვრება მაგრა გამისწორდება. მართალია საქართველოში ვეღარ ჩავალთ ალბათ დიდხანს.

გაზაფხულის უნაგიფესი სადამო იდგა. ზღვის გრილი სიო ბედშიწევნით სასოწარკვეთილებაში მყოფ ადამიანსაც კი ილილიურ განწყობილებას მოგვრიდა. ადვილად აღიქვამდა რომელიმე პოეტის ან მხატვრის შემოქმედებითი ტემპერამენტის არეალი გარემო ერთობლიობის ერთგვარ სრულფასოვნებას. ადამიანი იმასაც კი გაიფიქრებდა თითქოს კაციობრიობის არსებობის 5500 წლოვანი მიჯნა, ისეთი მშვიდობიანი ყოფილიყოს რომ თითქოს სისხლის წვეთიც კი არასოდეს არ დაღერილიყოს, თვალწარმგაც მზისქვეშეთში; მართლაც სამოთხეს გავდა იმ დღეს ბათუმის მთელი ანტურაჟი.

სანაპიროდან 50 მ-ის მოშორებით მამალაძეების უმშვენიერესი ვილა იდგა. სახლის გარეგანი სრულყოფილება ცხადყოფდა, რომ მეპატრონე ძალზედ შეძლებული უნდა ყოფილიყო. ვერანდაზე* მაღალგემოვნებით განთავსებული იყო ქოთანში დარგული პალმები და მარმარილოსგან გამოკვეთილი მაგიდა, რომელსაც ღამის ღამფიონები ამშვენებდნენ. მხოლოდ უარყოფითი აურა თუ შეუცვლიდა კაცს გუნებაგანწყობილებას.

მაგიდასთან შემომსხდარიყვნენ შუა ხნის მამაკაცები. კრიმინალური სამყაროს ავგორიგეგები. იქვე ქალაღში დაყრილი ფხენილი ყყარა, სამედიცინო შპრიცებთან ერთად. აშკარად ეტყობოდა რომ თითოეული მათგანი ნარკოტიკის აქტიური მომხმარებელი უნდა ყოფილიყო. სიამგვბილობის და ნებივრობის ჟამის ერთგვარი პრინციპებით შეპყრობილ მამაკაცთა ვიწრო წრე ერთ მოუთმენლობის ქვეშ იმყოფებოდა. შეგძნება იყო ის, რომ თითოეული მათგანი მოუთმენლობისგან სულს ღაფავდა. წამლის გაკეთების პროცესიამ ჩაიარა. რამაც ერთგვარი ექსპირირების შემდეგ მაგიდასთან მსხდომ ავგორიგეგებს ღიღძალი სიამოვნება მოჰგვარა. ცოტა ხანში ამეტყველდნენ კიდეც.

* აივანზე

ԿԻՅՆԻ ՄԱՎ ՄԵԴԳԱՆՏԻ
 ՄՈՂԱԴԱՏԻ Վ ՏԵՐԴԻՎԵ

– გურგენიე ძმაო, – სამმა სულმა ქურდმა ვაღბეწყვიტეთ, რომ შენ მართალი ხარ მაი ამბავში, იგი ჩეჩნები აქით არიან მისამგრაფები, ხვალე მე წამოვალ ბილეთები და ვიშები გაამზადე ერთ ღლეში, მე თვითონ მოვდივარ მაგ საქმეზე და ვნახოთ, ვინ რაც იაიცკებს წაიღებს. – წარმოთქვა ჩერჩილამ, რომელიც როგორც ჩანს შინაგან პათოსურ და მტკიცე ძალებში დარწმუნებული იყო.

ამ დროს საუბარში ჩაერთო გამხდარი მამაკაცი, რომელიც თითქოს ეჭვ ქვეშ აყენებდა საკუთარ კონცენტრირებულ ძალებს.

– მერე და დათმობენ უბრძოლველად მაი ჩეჩნები სასტუმროს და კაზინოს?

– გოდოურეკოთ ჩვენებს, პაწია მოვბილიზდეთ და პოლნი ბრიგადით გავფრინდეთ.

– არ მინდა არავინ, მარტო წავალ – თქვა ჩერჩილამ გურგენასთან ერთად.

– ვაჟკაცი ხარ ძამია – იფეთქა ლუკამ, რამე თუ გაბედონ მაგ დედამიწერილებმა და თმის ერთ ღერიც დაგაკლდეს, მე თითონ ჩამოვალ და დავაწყვეტ თავებს. კაცი ერთხელ იბადება და ერთხელ კვდება. მორჩა ბაზარი, გვევლით ახლა ჩვენ. გერგენიე წამო ჩვენთან, შევეუდგეთ საქმეს, მოაგვარე ვიშების და ბილეთების ამბავი.

ავტორიტეტულ სამყაროს წევრებმა ყველაფერს სთანადო აღგილი მიუჩინეს, და გარემოებას დასცილდნენ. ამ დროს შავ ზღვას უხილავი ნისლი გადაჟვინა. თითქოს აღარ გამოიყურებოდა ერთ დროს ნაგიფი საოცრებით აღსავსე ეგზოთერმული გარსი უშფოთველად. თავმოძვონე ნაკვეთებიდან თითქოს, გრიგალმა იფეთქა და დაახშო გამეფებული იდილია, რომელიც მეოცნებე კაცის წარმოსახვაში ყოველთვის აღძრავდა კეთილი იდეის სურვილს და ეს არასახეობრივი გარდაქმნა წამის მეასადის დროის მომენტში მოხდა.

რამოდენიმე დღის შემდეგ, როდესაც თითქოს მოდარაჯე მთვარეც მესაიდუმლე იყო ამ ჰიპერგროფიული მოვლენების, მისი მნათი სხეული დრუბლებში შემალულიყო. თბი-

ლისი-პრადის ავიალაინერი დილის 4 სთ-ზე დაეშვა აეროდრომზე – ჩერჩილამ საბაჟო სარეგისტრაციო კონტროლი წესების დაცვით გაიარა. აღვილად გადღალაშქრა სათანადო სივრცე და დილის 5 სთ-ზე აეროპორტის გამოსასვლელთან შეხვდა 4 თანამემამულე მამაკაცს. მიუხედავად ასაკის სხვაობისა დამხვედრნი საკმაოდ მოკრძალებით მიესალმნენ.

– ზდაროვა ოსმანია – შე ბებერო მგელო.

მამუკია პრუტუნა, რამურა ხარ?

ხრამოი ვალერიე, ჯიგარო.

კაშიე თორმეტმა ტყვიამ ვერაფერი გიყო და აწი რა უნდა დაგემართოს?

სათითაოდ ჩაკოცნა ჩერჩილამ თანა დამხვედრნი. შავ ჯიპის ავტომობილში თითოეულმა სავარძელი დაიკავა და პრადისაკენ გაემუვნენ.

– ჩვენები რას შერებიან? – იკითხა ვალერამ.

– რას იზამენ კარგათ არიან. თქვენს ოჯახებს ჩიგის რძე არ აკლიათ. წილი აღის, ჩვენი საძმოსაგან.

– ხო არ ხვდება ვინმე რამეს?

– არა რაი ბაზარია მთელ ბათუმს ათი წლის ტრუპები გონიხართ. ძნელია ოჯახთან განშორება მარა რას იზამ? მაგლენი ძაღლის მკვლელობის საქმეები სხვანაირად არ გაკეთდებოდა.

– აქანეც მაგრა ცვეტში მოსვლაც არ იქნება. ბინები გაქვთ, თვეში ოცი ათასი დოლიე უნდა გეყოთ გონი.

– აი გურგენიე რამეს დაგვაკლებს აქანე, როგორ ფიქრობ? – უპასუხა კამჩიიმ და გადაკოცნა ახალნამგზავრი გურგენიე.

– გურგენასგან პატივისცემა არ გვაკლია მარა, ახლა ეირია მგონი საქმე.

– ჩვენ ყველა ბათუმიდან რეშენიას ველით, რავაც იტყვით ისე იქნება საქმე, ჩვენ დასაკარგი ისედაც არაფერი გვაქვს ცხოვრებაში.

– მომისმინეთ, ბათუმში მე, ლუჭამ და ბასმაჩამ სხოდკაზე, გავარჩიეთ საქმე, გურგენია მართალია, იგენი იქით არია დასაშვრაფები, ლუჭამ და ბასმაჩამ 94-ში 300000\$ რომ

გადაიხადეს, ბავუდენია მაგაზე მეტი არც ღირდა ე.ი. ჩვენი ფულით გააკეთეს პრივატიზება, იგენმა არც გვეითხეს, გურგენიას ისე მოაწერინეს ხელი, აქაოდა გავარემონგეთო, 25% დოუყვანეს წილი, კაზინოს ლიცენზია ჩვენი წყალობით დაითრიეს, ახლა 25000000\$-ს გვაძლევენ და გვიშვებენ წილიდან, ასეა ღორის გილს რომ ფეხზე დაისვამ თავეზე აგალოდლება, სამმა სულმა განაბმა გადავწყვიტეთ რომ იგენს, რავეც კრისებს ეეხეთ მთელი ბავუდენია, თქვენ კაი ბიჭებმა იცით რა უნდა ქნათ და რავა მოიქცეთ

- გიგუ რა ომი ატყდება - გული შეუწუხდა გურგენას.

- საქართველოში 4 წელი ძაღლებთან ომი გვექონდა, იმაზე ვარესი რა უნდა მოხდეს.

- ამოვიდა აგი ერთფეროვანება და ჩეხური სტაბილიზაცია

- მოვსუქდით უსაქმურობით ნამეტანი, კილო კაი ცოტას წავიომებთ.

- ჩვენ მზად ვართ ჩუმი სტვოლები და ბრონიქილეგები ვალერიასთან დევს, მოპარული მანქანები მამუკიას გარაჟში აყენია, თუ დაგვჭირდება პატრულის მანქანას და ფორმებსაც დავითრევთ.

- ჯერ მოიცათ მე დავადგები მაგ ტურებს, თვალებში ჩაახედავ, ვნახოთ ვინ შემეპასუხება და ჩემ რიშენიაში ეჭვი ვის შეეპარება, თქვენ ატაკისტვის მზად იყავით.

- ჩვენ სულ პოლნი ხოდზე ვართ.

- ტეგა ღაიწყო, მეც უნდა ვიყო იქანა? - გული შეუწუხდა გურგენიას.

- რა იყო გურგენია, დაგავიწყდა ბათუმში ცოიოზიც ბუტკაში გაზეთების გამყიდველი რო იყავი, ნაქირავებ ბინაში რო ცხოვრობდი, 412-ზე მაგარი მანქანა თუ არსებობდა არ იცოდი, ხელფასი 120 მანეთი რო გქონდა, ღუჭამ ამოგიყვანა იქიდან, ახლა კუპე მერსედერსის გარდა სხვა პიპიას არ კადრულობ.

- ისე ვთქვი, მაგას რა დამავიწყებს, დედას გეფიცები, თუ იგენმა რამე გაბედეს პირველი მე დოუშობ, მარა მაგენი ამირან ჩარკვიანის ჩნირები არიან, იგი ღვას მაგათ უკან,

ქალაქის ერთ რაიონს აკონტროლებს მაგათ ხარჯზე. 12 რაიონი კი გუგა სვეტოშასია, რავეც ამბობენ ერთმანეთს ვერ იგანენო, გუგას ლენინგრადის მაყურებელი მაგის ძმაკაცი მოუკლავს ვინცა ქურდი კარაბოკა, ფულის მოგეხვიზა, ამირანს ღოუწყია რეიზა არ ჩაგვაყენა საქმის კურსშიო, მაგ ბოზმა. აგი სხოდკაზე მისულა, ბოზი შენ თვითონ ხარო, იმას ღოუჭერინებია, კიდე აპირებდა გაგრძელებას მაგრამ ჩერჩილამ თავში რამოდენიმეჯერ მოუთაქა, ყელზე დანა მიაჭირა და მოუჭრა – ვინ მოგცა შენ ქურდების საქმის გარჩევის უფლება, თუ პაატა გგონია თავი, ჩლაიძე, და კიდე მოუთაქა.

– ისე ვთქვი რასაც ყველა ამბობს – მოიბუზა გურგენია.

– თქვენ ამბობთ? მოუბრუნდა დანარჩენებს მკაცრი სახით.

– ისე მართლა იგი ღვას მაგ ჩეჩნების უკან, მაგის გორპედოებია მაგენი, ხელი მევით აიშვირა – მამუკიამ.

– უნგრეთში ღოურეკეთ აკოკია და კაშკას, ორივე არ ჩამოვიდნენ, უბრალოდ ბესპრედელეები ხო არა ვართ ძაღლების გარდა სხვა ვინმე უპრიჩინოდ მოუკლათ, მაინც ვეცადოთ იქნებ უსისხლოდ მოგვარდეს აგი ამბავიც. კაშკას დაყვის უფროსი ხო მელიაა, იმან მითხრა ჩუმაღ; იმავე საღამოს ღოურეკია ამირანს ბარსელონადან და ღოუგისკია, ჩამოვალ უგრეთში დაშგრაფვას თქვენ განახებთ რავე უნდაო.

– თან რავეც ამბობენ გუგა სვეტოშას. პოლონეთში, რუმინეთში და მოლდოვაშიც ღოუთრეკია ყველაფერი, ამირანი იქაც ხახამშრალი ღოუგოვებია, მასეთი ღერსკი მე მეორე არ მინახია, იგალიელებიც კი გაყარა პრაღიდან, ძალიან მაღლა ფრინავს.

– მართალ კაცზე ღერსკი არავინ არის.

– წამო ვალერიათან ევიდეთ დევისვენოთ, სასტუმროში არ გინდა გაჩერება, იქანე ისე უსაფრთხოდ ვერ იქნები.

– რა უნდა გაბედონ მაგ კრისებმა

– „бережоннава бог бережот“, რა იცი რა ხდება

Ես օրհնում
 քեզ քան
 քան վաղ
 և քան քան

Կազանի
 քան քան
 քան քան
 քան քան

– მაგათ რაიონს ადრე დაღესტნელები, ჩინელები და უკრაინელები აკონტროლებდნენ, მაგ ჩეჩნებმა, რო ჩამევიდნენ დიდი ომი ატეხეს, 6 თვე გაგრძელდა ეგ კაშა, ბოლოს გეიმარჯვეს და ყველაფერი დეითორიეს, მარა სხვაგან ვუგა სვეტოშას ტერიტორიებია, იქანე, რო რამე გაბედონ დიდურა დეემართებად იციან, ახლა 4 დიდი დისკოტეკა გაიხსნა ჩეჩნების ტერიტორიაზე, სვეტოშამ იქანაც დეითორია წილები, თუმცა მაგომედასაც ააქვს თავისი ბიზნესი მაგ დისკოტეკაში, რავა შეილებაარაკეს არ ვიცი მარა, უსისხლოდ მორიგდნენ, გუშინ თუ გუშინ წინ იყო ვსტრეჩები. ვინცხამ დარეკა თბილისიდან და იმიტომ არ მოხდა ომი.

– მაგხელა საქმის მოყომარებასაც ქართველებიდან ტელეფონით 2-3 კაცი თუ მოახერხებდა.

– არ გინდა ახლა ეგეთები, ყველამ ვიცით ვინც დარეკა

– კაი სხვა საქმეზე ვართ ჩამოსულები, სულ არ მაინტერესებს ეგ ამბავი, შორსაა ვალერიე შენი სახლი?

– არა 2-3 წუთში მივალთ, ამ შესახვევის ბოლოშია

– ჩერჩილამ თვალი მოავლო გარემოს.

მართლაც ლამაზი ქალაქი გადაიშალა მის თვალწინ, რომელიც ვერც კი შეამჩნია ისე გაერთო საუბარში მეგობრებთან, მაგრამ მისთვის მშობლიურ ბათუმზე ახლობლები დასახლება მსოფლიოში არ იყო. 1 თვეზე მეტხანს ვერ სცილდებოდა ბათუმს, თუმცა შეეძლო მსოფლიოს ნებისმიერ წერტილში უმრუნველად ცხოვრება, მას ამის საშუალებას თავისი ავტორიტეტი აძლევდა, მაგრამ ბათუმი ანდამაგივით იზიდავდა, ამ მიწაში განისვენებდნენ მთელი მისი წინაპრები, აქ ცხოვრობდა მისი ოჯახი და სამეგობრო წრე, ამ ქალაქში შეითავსა ცხოვრების წესები და გრადიციები, რომლებსაც ის არასოდეს დაღაგობდა, მისთვის უცხო იყო ანდამა, „სადაც ჩახვალ იქაური ქული უნდა დაიხურო“.

– აი მევედით – დაარღვია მანქანაში დასადგურებული სიმყუდროვე ოსმანიას ხრიწიანმა ხმამ.

მანქანა გორაზე მდგარ წითელი აგურის სამსართულიან ვილასთან გაჩერდა, რომელსაც იმავე ფერის 3-მეტრიანი გალავანი ერტყა, ვალერიამ, მამუკია პრუტუნა და კაში

მანქანიდან გადმოვიდნენ, დიდი რკინის კარი გააღეს, ჯიპის შესვლას დაელოდნენ და შემდეგ კარი დაკეტეს.

— მაგარი ბაითი ღოუგრევებია იმ პრეზიდენტის მრჩეველს იოშკას

— ჩვენ შეილის გამბახებლები გოუსაღეთ, 5 კაცი დაეშარხეთ, მაგარი პატივი ვეცით

— ისე იმ ახვრებს უსასყიდლოდაც ხელმეორედ უფრო ჟესტოკად დაეხოცაუდი

— 13 წლის ბალანა გააუპატიურეს. 40 წლის ყაზილარებმა, მე მეგათი დედა ვაგირუ.

— ისე არც აგი ჩეხები ყოფილან მთლად აბღლები, ბაღანას მამამ არ შეარჩინა მაინც იმ ბომებს.

— ჩვენზე, ქართველებზე მაგარი და სუფთა ხალხი მსოფლიოს არცერთ კუთხეში არ სახლობენ.

— მოდი შევედით-გაალო სახლის კარი ვალერიუმ და მეგობრები შიგნით შეიპატივა

— მოახლე და კატია გაშვებული მყავს დასასვენებლად კარლოვივარში.

— მაშუკია ანახე ჩერჩილას თავისი ოთახი იქნებ მოსვენება უნდა

— არა იყოს, არ მეძინება

— რა ღროა ის მითხარით

— ექვს უკლია 10 წუთი

— ვსტრეჩა, რომელზეა გურგენი

— სვალე 6 საათზე, რესტორან კავკასიაში.

— მაგენი ვსტრეჩაზე მომზადებული დაგვხვდებიან, ჯობს ისე მივაღვეთ რომ არ გველოდნენ

— სწორი ამრია რას იტყვი ჩერჩილ

— ჩემთვის სულ ერთია როგორც გაწყობთ

— მილიციაში აქანე ვინცხა, რომ გვყავს მაღალჩინოსანი იმას ღოურეკე გურგენი სად იქნება მაგომედა და ცენტრალი ბრიგადა მაგენის იგი გაგვივოს,

— რავაც იტყვით, მომე შენი მობილური ვალერიუ ღოურეკავ-გამოართვა გურგენიუმ ტელეფონი, ნომერი აკრიფა და გვერდზე ოთახში გავიდა.

- რა მარკის სასროლები გაქვთ?
- გლუმიტელიანი გეკლერ-კოხები და ბერეგები, ერთი პულიმიოტი PK, და ჩვენებური უღალატო AKM-ები
- კაია - ესია მოვნა ჩერჩილას
- ბრონიქილეგები, დაქუ პულიმიოტს რო იჭერს იმფერი
- მე არ მჭირდება - წარმოთქვა ჩერჩილამ, რომელიც თავის შინაგან ძალებში ყოველთვის დარწმუნებული იყო.
- არ გაშავიყო ახლა, დედას გაფიცებ უშავისოდ არ წახვიდე, რამე რომ მოგივიდეს სად გამოვყოთ თავი.
- რას იტყვიან განაბთა სხოლკის შესასრულებლად იყვნენ, განაბი მოუკლეს და აგენი ცოცხლები დარჩნენ, ყველა სახეში შეგვაფურთხებს, რაის კაი ბიჭებო ხართო.
- დედას გაფიცებ ჩერჩილიე მაგის გარეშე თუ წარმოხვიდე.
- კაი ჯივრები ხართ თქვენი ხათრით ჩავიცმევ, ოლონდ ერთი სათხოვარი მაქვს, 200 მეტრის რადიუსის აფეთქების ორი ლიმონკა, ერთი 0 წამიანი კალცოთი, მეორე 5 წამიანით
- მაი ჩვენი საძმოს სავიზიტო ბარათია, მაგიც გვაქვს აბა ისე როდის წავსულვართ საქმეზე
- კარგი
- წამალს მოვხარშავთ „კუხნაში“ გავალთ, გეროინ-სკოკაინამც გვაქვს და მეტადონიც, რომელს მიიღებ ჩერჩილ
- რა გეროინია
- სირეცი
- აუ, არა მაგას მეტადონი მირჩევნია
- აბა მივხედეთ საქმეს - გავიდნენ ოთახიდან ვალერიე და კაშჩეი. დიდ მისაღებ ოთახში მამუკია პრუტუნა ჩერჩილა და ოსმანა დარჩნენ. ავალ ხატების ოთახში ლოცვებს წავიკითხავ - წამოღვა ოსმანი და ისიც გავიდა.
- მამუკია პრუტუნა და ჩერჩილია კი ფიქრებში წავიდნენ და ოთახში სიჩუმემ დაისადგურა, ასე გაგრძელდა რამოლენიშე წუთი, მამუკიას ცოტა ნერვიულობა დაეგყო, ჩერჩილა როგორც ყოველთვის დარწმუნებული იყო საქმის თავის და სასიკეთოდ გაჩარხვაში.

– რაღაც გუშინ ცული სიმზარი ვნახე, ჩემი გარდაცვლილი დედა, ჩორნა და კოკიე მესიმზრნენ ვითომ სადღაც წამიყვანეს – დაიწყო მამუკიამ.

– კაი მორწმუნე. მართლმადიდებელ ქრისტიანს სიმზრების გჯერა?

– გულიც რაღაცას მიგრძნობს, რამე თუ მომივიდა, კი მინდა საქართველოს მიწაში განსვენება, მარა მე რომ იქანე ჩამიგანონ საძმო დაიწვება, რომ ცოცხლები ვართ და ატყდება მთელი ამბავი, თან ახლა სხვა დროა, მარა ერთი სათხოვარი მაქვს, საულავს ჩემი ნამდვილი სახელი დააწერეთ ეს Владислав Иванов –არ დააწეროთ თორემ მიწაში ამოვბრუნდები

– არაფერიც არ მოგივა კიდე დიდხანს ივლი ამ მიწაზე, ამაზე უარეს ამბებიდან გამოსულხარ ცოცხალი

– შემპირდი დედას გაფიცებ ჩერჩილ რომ მასე იზამ.

– კაი ბიჭო ნუ გამაგიჟე, შენ ხო არ დაბერდი ცოგა.

– დედას გაფიცებ, შემპირდი.

– კაი ხო დედას გეფიცები რავაც თქვი მასე იქნება.

მამუკია პრეტენა წამოდგა და ჩერჩილა გადაკოცნა.

მედიუმის ფენომენი, და მისი კატაფაგიკურობა ღღემდე შეუცნობლობას წარმოადგენს, მარტივი განზომილებებით ინტუიცივი, რაღაც შიშის მცირე გრძნობებთანაა კავშირში, რომლის გარეგან არსს გვინის გაღლები წარმოქმნის, და ფიქრში გარდაისახება, ფიქტიურ სინამდვილედ. იმ ღღეს მამუკიას და ჩერჩილას წინათგრძნობა მთლიანად კონცენტრირებული იყო, რაღაც არასასიამოვნო მოულოდნელობასთან, რომლის რეფლექსიც ის ის იყო ღვივდებოდა, არადა იდენტური განცდები მას არასოდეს ჰქონია, პირიქით კიდეც, როდესაც განქსტერულ ნაბიჯებს ღგამდა ყოველთვის მაქსიმალურად დარწმუნებული იყო თავის წარმატებაში, მაგრამ ამკამად მცირედი ფსიქიური მოშლილობის თუ წარუმატებლობის ერთგვარი სინდრომი მასში იწვევდა უიმედობის ერთგვარ გრძნობებს, რაც გარეგანი თუ შინაგანი კონიუქტურული კარნახით ვლინდებოდა, არა და რამდენ ქარცეცხლს და გრიგალს გაუძლეს მამუკიამ და მისმა

შემოგარენმა მარგო სამი წლის დროის სეგმენტში ადგილზე ლიკვიდაცია იყო გამოცხადებული, მაგრამ დღემდე გარეგანი ეფექტების საფრთხემ არანაირი სასო-წარკვეთა მოახდინა მათზე.

ქართული ფენომენში დიდსულოვნებასთან ერთად ყოველთვის შერწყმული იყო რაინდული, კურტუაზული სიმბიოზები, მეგნაკლებად, რომ მამაცი კაცი, რომელსაც თავი გადაღებული ჰქონდა, შიშის გრძნობის ერთგვარ მარწუხებში მოქცეულიყოს, მაგრამ ამეამად, რაღაც გარკვეული ეიფორია ძაბავდა ჩერჩილას სულიერ განწყობილებას, რაც შინაგანი ემოციებით და გარეგნული იმპულსებით იყო გამოწვეული. ერთი მხრივ, ჩერჩილია განიცდიდა იმ გარემოებას, რომ ვერ შეეღწეოდა კმაკაცის სულიერ ტრამვას, თუ ფიზიკურ ლიკვიდაციას, მაშინ მისთვის მაგერი-ალური სრულყოფილება ნაგვის გოლფასი იყო. ერთი მხრივ, ვაჟკაციური სიკვდილი სამუდამო ნეტარება იყო, რომლის წარმოსახვებიც არასოდროს არ სრთერგუნავდა მის სულიერ სიმაღლეებს.

თავის წარმოსახვებში ჩვეულმა მიმონაცვლეობამ იჩინა თავი, რომლის გარდასახვებიც ცამდე აღმევებული გრძნობებით იყო გამოწვეული, მის ერთგვარ კონგრესტულობაში ერთდორულად შერწყმული იყო, სიყვარულის, რაინდობის, სიძულვილის გრძნობები. იმ სიძულვილის, რომლის ფენომენიც ხალხთა მასებში, იმპერიულმა ძალებმა გააღვივეს. საბჭოთა კავშირის დიფერენცირებულ პერიფერიებზე განწესდა ცალკეულ პოლიტიკურ სახელმწიფოებრივი აღმინისტრაციული ერთეულები, რომელთა სუვერენიტეტს ჩრდილოელი აგრესიული ძალები ხელყოფდნენ. აგრესორთა ინსპირაციებით მიმდინარეობდა ომები მოსაზღვრე ერებს შორის, რაც თავისუფლების მოყვარე ხალხის სიცოცხლისუნარიანობას ორმაგ დაღს ასვამდა. ცხოვრება მარგო ის არ არის ჭამო და გაძლე. მისი ერთგვარი შინაასრი ფაქტობრივად წყვეტდა სუნთქვას. ჩრდილოური მოსაზღვრე ქვეყნების გავლენის სფეროს ნავთობი და მსხვილი ბიზნესი წარმოადგენდა.

ამის დასაუფლებლად კი გარკვეული მსხვერპლის გადაება იყო საჭირო. იაგაქეშა სივრცეებიდან იგეგმებოდა ხალხთა მასების განადგურების მცდელობები. ამ ჩიხში მათ მოკავშირეებად კრიმალური ავტორიტეტები აირჩიეს, რომელთა ერთგვარი წაქეზებით, სადავეები მათ დარჩებოდათ ხელში.

ამ დროს ოთახში კაშჩეი შემოვიდა, რომელსაც ხელში 6 სამედიცინო შპრიცი ეჭირა.

– დევიზუზუნოთ ძმები

ჩერჩილამ საროჩკის სახელო გაიხსნა, კაშჩეიმ ჯიბიდან ცხვირსახოცი ამოიღო, ხელზე გადაუჭირა, ჩერჩილამ მუშგი რამოდენიმეჯერ მოკუმშა და გახსნა.

– ა მანდ გაიკეთე ვენა გამოგიჩნდა, ჩერჩილამ შპრიცი შეირჭო, შემდეგ ღვუში ამოწია და როცა თეთრ სითხეში, წითელი სისხლი შეერია კაშჩეიმ ცხვირსახოცი მოხსნა ხელიდან და ჩერჩილას მიმართა.

– აა შიგ ხარ.

ჩერჩილამ გაიკეთა, შპრიცი იქვე მდგარ ღიდ საფურ-ფლეში ჩააგდო და სიამოვნებისაგან თვალები განაბა

– კაი ბახოლია სიმონ

– მთელი 3 გრამი ჩავყარე თავის კოკაინთან ერთად

– მოი მეც გამიკეთე მიუშვირა მაჯა მამუკიამ. მასთანაც იგივე პროცედურა გაიმეორა და თვითონაც მიიღო ნარკოტიკი.

2 წთ ყველანი ჩუმად იყვნენ, უცებ ოთახში გურგენია შემოვიდა.

– ღოურეკე, სლეკა ღოუნიშმა მაგომედას და ხასანას, რავაც შესაფურისი მომენგი გაიჩითება, გვაცნობებს.

– საღოლ გურგენიე

– აი შენ ეს – მიაწოდა 3 შპრიცი კაშჩეიმ, მიღი აღი ხატების ოთახში, ღოუძახე ოსმანას და ვალერას და გეიჩხი-რეთ.

– ხატებთან რავა შევიდე ამით – იუარა გურგენიემ.

– ე ბიჭო ოთახში არ შეხვიდე გარედან ღოუძახე, რო გამოვლენ მე-2-ე სართულის ტუალეტში შედით და იქანე დეიზუზუნეთ.

– კაი – გამოართვა ნარკოტიკით სავსე სამივე სამედიცინო შპრიცი და გურგენია გავიდა მისაღები ოთახიდან. მიდი მამუკიე სტვოლები მანახე-მიმართა ჩერჩილამ მეგობარს.

აგერ დევს ტახტში – ხელი გაიშვირა მან. იქვე მდგარ ტახტისაკენ.

მომეხმარე კაშჩეი ამაწვეინე – სთხოვა მეგობარს და მისი დახმარებით ტახტს თავი ახადა.

– მაგარი ღურია გეკლერ-კოხი – შეათვალიერა და ხელში შეათამაშა ჩერჩილამ.

– კი სიმონ მაგარ იარაღებს უშობენ ამ ქვეყნებში

– აბა ბავშვობაში სტერკინზე მაგარი რამე თუ იყო არ გვევონა.

– სტერკინი ეხლაც ლუბოი ფირმა იარაღს მირჩევნია.

– უბრალოდ შეეჩვიე, სულ მაგით დადიოდი საქმეზე.

– აი ჩვენც მოვედით – შემოვიდნენ ოსმანი, ვალერი და გურგენი, რომლებსაც აშკარად ეტყობოდათ ნარკოტიკით ტკბობის კვალი.

– კაი ახლა ეირჩიეთ იარაღი, ბრონი ქილეტები ჩაიცვით და დაველოდოთ ამ ვაცლავის ბარს.

15 წუთში ექვსივე, საბრძოლველად გამზადებული მოუთმენლად ელოდებოდა ტელეფონის ბარს და სიგარეტს სიგარეტზე ეწეოდნენ.

ასე გავიდა 1 საათი, მას 2 მიყვა, ხან რაზე ისაუბრეს, ხან რაზე, ტელეფონი კი დუმდა. დრო კი ძალიან ნელა გადიოდა.

დილის 9.25 წთ-ზე, როგორც იქნა ვალერიეს მობილურზე ბარი გაისმა. გურგენიემ აპარატი აიღო და ვილაცას ჩეხურ ენაზე 5 წთ ისაუბრა.

– როგორც ჩვენ გვინდა ისეა საქმე, 10.30 სთ-ზე ერთ საწყობში მოვლენ მაგომედი და ხასანა ერთ 5 კაცთან ერთად, იქ ინახავენ სათანადო უაქტს თან.

– რას ინახავენ არ მაინტერესებს, უეჭველია ინფორმაცია – იკითხა მამუკიემ.

– რატო ძამა ფაქტიც ავახიოთ მაგ ბოზებს – ჩერთო ვალერიე.

– რად გვინდა მაგდენი წამალი ღვევიბრიდებით, ჩვენი ამბავი არ იცო

– მოიცათ – გააჩუმა ყველა ჩერჩილამ,

– სანლო კაცია ეგ მენგი?

– კი 50000\$ – ვუხდი კაზინოდან, ჩემზე მუშაობს.

– მერე იგენი რა ატნაშენიაში არიან.

– იგენს ვერ იგანს, მაგომელა ცოლს უბურღავდა და ძველი ზუბი აქვს, რავა შეეკვრება ჩეჩნებს, სად გაგიგია ასეთი ამბავი.

– ხო სწორია, ბევრ საქმეში გამოგედგომია, ინტერპოლში დიდი თანამდებობა უკავია.

– რა ვიციოთ ხო გაგიგიათ კარგი ძალლი, მკვდარი ძალლია.

– არა ვერ გაბედავს მასეთ რამეს.

– კარგი მჯერა

– მამუკიასთან გადავალთ სახლში, მოპარულ ჯიბს მოვიყვანთ და მოვალთ.

– ნომრები?

– ნომრები ზედ ააქვს ისიც ღიპა

– დრო რამდენი გინდათ, მერე მოვასწრებთ 10-ზე ადგილზე ყოფნას?

– აქვება მამუკიას სახლი 5 წთ-ის სავალში, 15 წთ-ში აქ ვიქნებით.

– საწყობი შორსაა? – კითხა გურგენს ჩერჩილამ.

– არა 20-25 წთ-ში მივალთ, იგი ჩემი კაცი იქ გელოდება თავისი ხალხით, იმ ლიმონკებსაც იქ დაგვახვედრებს.

– აბა წავედით. 15 წთ-ში აქ ვიქნებით.

20 წთ-ის შემდეგ გაღახით მოთხრილი ნომრიანი შავი ჯიბი, რომელშიც 6 კბილებამდე შეიარაღებული მამაკაცი იჯდა პრალის ცენტრალურ ქუჩას მიუყვებოდა.

10.05 წით-ზე პრადის გარეუბანში მდებარე პაგარა ყავის კაფესთან გაჩერდა. ქართველი კრიმინალები შიგნით შევიდნენ, სადაც მათ ჩეხი პარტნიორები დახვდნენ დაახლოებით 6 კაცი.

О мой друг – გადაკოცნა გურგენა ცისფერ შარვალკოსტუმში ჩაცმულმა 50-ოდე წლის მამაკაცმა.

Эта черчил – გააცნო მას ჩერჩილა многа наслушам о вашей храбрости и честности.

переидём к делу – მოუჭრა ჩერჩილამ და იქვე მდგარ მაგიდასთან ჩამოჯდა.

– они будут через 15-20 минут, склад рядом, пака они поедут позвольте угастит вас – და ოფიციაზს ხელით მოსვლა ანიშნა.

– что вы выпитье – შეეკითხა მათ,

– მე ლუდი

– მეც.

– მე სისხლიანი მერი.

– მე ყავას დავლეკ

– მეც

– მე ჩაის – წარმოთქვა გურგენიმ.

два пива, адинь кравави мери, один чай и два кофе

– а я уже взял свой кофе – დაანახა თავისი ფინჯანი მათ.

ჩერჩილამ თვალი მოავლო იქაურობა, პაგარა მყუდრო ბარი იყო, ხის მაგიდა სკამებით, ბარმენი მარმარილოს დასადგომს წმენდდა, სიმყუდროვეში ანეგა ფრანკლინის სასიამოვნო ხმა ჟღერდა. იოშკას დაცვა გარეთ იდგა კარებთან, ხელში ვინჩესტერის ფირმის პოლიციური თოფები ეჭირათ.

вот ваш заказ – მიიტანა ოფიციაზმა ფოდნოსი და ყველამ თავისი ჭიქა აიღო.

я пазваню, прастите – გავიდა დასარეკალ იოშკა.

ჩერჩილას რაღაც არ აძლევდა მოსვენებას, მაგრამ თვითონაც ვერ ხედებოდა რა. უცებ თავბრუ დაეხვა, მეგობრებს გადახედა ისინიც ჩამოძინებულები იყვნენ, წა-

მოდგომა დააპირა, მაგრამ დავარდა და გაითიშა. როცა გონს მოვიდა სადღაც რუს შენობაში შენიშნა, რომ ხელები შეკრული ჰქონდა იატაკზე უძრავად დაყენებულ სკამზე, პირზე კი სკოჩი ჰქონდა აკრული, მისი მეგობრებიც იმავე მდგომარეობაში იყვნენ მამუკია პრუტუნა იგივე მდგომარეობაში იყო ოღონდ მეგობრებისაგან განსხვავებით ფეხზე იდგა. გარშემო 7 შეიარაღებული პირი იდგა.

— оо, главар праснулся.

— хозяин он ачнулся — გასძახა ერთ-ერთმა — მოშორებით მაგიდასთან მსხდომი. 3 პიროვნებიდან ერთ-ერთს, რომელიც წამოდგა და მათკენ გამოემართა თანმხლებ პირებთან ერთად.

მიახლოებისას იქვე მდგარ გყავის სავარძელში ჩაეშვა და თანმხლებ პირებს რაღაც ანიშნა ერთ-ერთი გავიდა, ხოლო მეორემ სკოჩი ააძრო პირიდან

— ах вы суки — გამოსცრა კბილებიდან ჩერჩილამ, как вы пасмели суки паганные, э та ты магомед — Ъарыга который в Москве фуфло катнул — კიდე უნდოდა რაღაცის თქმა, მაგრამ ისევ სკოჩი ააკრეს პირზე.

— послушайте, вот здесь мой адвокат и нотариус и деньги — ანიშნა ხელით იქვე მდგარ დიპლომატიან თავისიანზე, რომელმაც შავი კეისი გახსნა და 500 ევროიანების პაჩკები დაანახა.

Здесь 3000000 Евро, ваш гурген должен паехать снами радписать бумаги, я мог вас ликвидировать, не дать не капейки, так забрать вашу долю, но я папробую дагаварится.

у вас есть 20 минут, чтобы абдумать и дать ответ.

время пашло к статьи, я бы вас сразу замачил, но мы ни хатим неприяностей, Гуга светоша, падедит скоро, из-за него вы ещё живы.

- мы не падчиняемся гуге, зачем ты его слушаешь, давай я горла перережу им.

- уимис махмуд, здесь не Грозни, так нада

სკოჩი მოხსნეს სახიდან და ასე გავიდა 20 წუთი, ჩერჩილა მართლაც ცუდ მდგომარეობაში იყო მეგობრებთან

ერთად. ისიც იცოდა, როგორც კი გურგენა ხელს მოაწერდა ყველას დახოცავდნენ, შეიძლება არც დაეხოცათ, მაგრამ სხოდკის გადაწყვეტილება უნდა შესრულებულიყო, თუ ფულს გააგანდნენ მაშინ მას სიგევა უნდა მიეცა, რომ არაფერი მოხდებოდა რომც არაფერი ეთქვა, საქციელი მაინც იგივეს გამოხატავდა. ამ ამბის შერე მისი ავტორიტეტი მკვეთრად დაეცემოდა, შინაგანი ნამუსი დაანგრევდა, რომ თავის გადაწყვეტილება ვერ შეასრულა, საკუთარ თავზე შეხედულება შეეცვლებოდა, მაგრამ მეგობრებს გაუწია ანგარიში. ისინი მის გულისათვის თავს გაწირავდნენ უსიგყვოდ, ისიც იცოდა, როგორც არ უნდა მოქცეულიყო, ძმები მაინც მართებულად ჩათვლიდნენ მის გადაწყვეტილებას, უცებ კაშჩეი გაახსენდა, რომელიც მათთან ერთად არ იყო.

— где мой друг

— он умер, двоих убил и пришлось замачить

— иди я шипну тебе на уха что-та და როდესაც იგი დაიხარა ჩერჩილამ ყური მოაჭამა. თქვენი დედას მოვ...

თქვე ბოშებო, я вас всех если не на этом свете, то на том свете всех замачу крысы, клянус душою моего друга

ах ты ворещ несчастны — ამოიღო იარაღი მაგომეღამ და გაისროლა. ჩერჩილას ფეხზე მდგარი ხელებშეკრული მაშუკია პრუტუნა გადაეფარა, რომელიც მის ფეხებთან დაჭრილი დავარდა. ჩერჩილას ცრემლები დაჰა-ღუპით მოდიოდა, მაშუკიას თვალებში და მთელ სახეზე ღიმილი დაჰკრავდა

я вор вашу мать — ღრიალებდა ჩერჩილა

а тепер ваша очередь — сука ухо атарвал — იფარებდა მეორე ხელს სისხლიან ყურზე. უცებ სროლის ხმა გაისმა და კიდევ თორმეტი მაყუჩიანი ავტომატიანი ადამიანი შემოვიდა, რომელთაც ერთი დაბალი, ბლანქეიანი თეთრ შარვალ-კოსტიუმიანი 30-32 ოდე წლის ახალგაზრდა მიუძღოდა, რომელმაც ჰაერში კიდევ 2-ჯერ გაისროლა

постой магомед

ჩეჩნები დაიბნენ, აშკარად ეცყობოდათ შიში, მოსული ახალგაზრდა დიდი ავტორიტეტით სარგებლობდა, ამ ქვეყანაში.

მაგომედამ სავარძელი დაუთმო, უცნობი უცერემონიოდ ჩაჯდა. ჯიბეში ხელი ჩაიყო, სიგარეტის კოლოფი ამოიღო და პირში ჩაიღო, ვიღაც ახმახმა ჯიბიდან სანთებელა ამოიღო და სიგარეტზე მოუკიდა, უცნობმა ხარბი ნაფაზი დაარტყა, ბოლი გამოუშვა და ჩერჩილას შეეკითხა.

как тебя зовут

коба мамаладзе – უპასუხა ჩერჩილამ.

უცნობმა ნომერი აკრიფა მობილურზე და გადარეკა.

თბილისში მეგრის ვაგონში მოხუცი კაცი დაახლოებით 81-82 წლის კარებთან იდგა და გვერდით მდგომ ნაქეიფარ ახალგაზრდებს გაუფაციცებით უყურებდა, შესაფერის მომენტს ეძებდა, რომ ერთ-ერთი მათგანისთვის კისრიდან ოქროს ცეპი მოეხსნა, საფულე უკვე ამოუცალა, ასევე გაესუფთავებინა მისი ორი თანამოენახეც ის-ის იყო თავისი ჩანაფიქრის განხორციელება, უნდა დაეწყო, რომ მას ორმეგრიანი ამბალი მიადგა და მორიდებით მობილური მიაწოდა და გაიმართა.

– შაკო გრიგოლიჩ, ჩეხეთიდან მარიბა, გუგა სვეტოშა გირეკავთ.

– ეცყობა სერიოზული ამბავია – გამოვიდა ოთხი-ხუთი ნაბიჯით მოხუცი, აპარატი გამოართვა და ვიღაცას დაელაპარაკა

– როგორ ხარ შვილო გუგა

– დავბერდი, მაგრამ ბევრ ახალგაზრდას კიდევ ვაჯობებ ბევრ ამბავში

– ხო მითხარი

– ვინ

– აა კობუნა მამალაძე

– ჩერჩილა არა?

– კი შვილო ჩვენი ძმია განაბია.

– რამე სტიჩკა ხომ არ მოგივიდათ ერთმანეთში

– უბრალოდ გაინტერესებდა? კაი აბა, ნახვამდის ფრთხილად იყავი მაინც.

იმპეე დროს ჩეხეთის გარეუბანში, ერთ-ერთ საწყობში სადაც ჩერჩილა და მისი ამხანაგები იყვნენ დატყვევებული და იმედგაწურული ელოდნენ სიკვდილს, საშინელი სცენა დაგრიალდა.

სავარძელში მჯდომმა ახალგაზრდამ, მოულოდნელად, ბერეგის ფირმის მაყუჩიანი იარაღი ამოიღო, მაგომედას სახეზე იმ წამს კმაყოფილება დაეუფლა, ერთი გასროლით ორ კურდღელს კლავდა თავისი ჩანაფიქრით, მაგრამ ახალგაზრდამ ჩერჩილას მაგივრად მას ესროლა სახეში, მისმა თანხმლებმა პირებმა კი ზუსტად 2-3 წამში მაგომედას და ხასიანას ხალხი გაუშვეს მარილზე, მხოლოდ ნოტარიუსი და აღვოკატი დატოვეს ცოცხალი, რომლებიც შიშით კანკალებდნენ.

ჩერჩილა, გურგენა, ოსმანა და სრამოი ვალერიე გაკვირვებულები უყურებდნენ თავიანთ მხსნელებს.

თეთრ-შარვალ კოსტუმიანმა თავის ხალხს ხელით ანიშნა და ორიოდ წუთში ხელ-ფეხი გაუნთავისუფლეს მათ.

გუგა სვეტომა – ხელი გაუწოდა ჩერჩილას – სახეში დაჭერი, ისე რომ ბოლომდე არ მომიკლია – ანიშნა მაგომედაზე და იარაღი მიაწოდა. ჩერჩილამ ბერეგა გამოართვა, მიუახლოვდა მაგომედას, რომელიც თვალებს უმწეოდ აფაფხურებდა, დაიხარა და ორი გყვია შუბლში აჭედა, შემდეგ დანარჩენებს ჩამოუარა და საფეთქელში ე.წ. კონგროლკები გაუკეთა ყველას, თუმცა უმეტესობა უკვე გარდაცვლილი იყო.

შემდეგ მამუკიას მიუახლოვდა და შეანჯღრია – ძმაო პრუტუნა, და ჩაეკონა თვალცრემლიანი

– ცოცხალია გული უცემს ჩქარა საავადმყოფოში

– скарее везите его в нашу клинику – უბრძანა თავისიანებს გუგა სვეტომამ.

– ძმაო ჩვენ აწი მარგო ქურდულით კი არა ვართ შეკრული, ღვიძლი ძმებიც ვიქნებით – გადაეხვია ჩერჩილა გუგას.

მეორე დღეს, საღამოს 7 საათზე, მდიდრების უბანში, პარიზში, ერთი უმარმაზარი ვილის მე-50-ე თუ მე-55-ე გასართობად განკუთვნილი სააბაზანო ოთახის შუაგულში მდგარ უმარმაზარ ჯაკუზში, რომლიდანაც პაერის უმარმაზარი ბუშტულები ამოდიოდა ოთხი მამაკაცი იჯდა, ოთხივეს კისერზე მსხვილი ოქროს ცეპები ეკიდა და ტანზე ქურდული ვარსკვლავები ჰქონდათ ამოგვიფრული. ისინი მშვიდად საუბრობდნენ, თუმცა ეტყობოდათ, რომ მშვილ ცხოვრებას არცერთი მათგანი არ ეწეოდა.

– ამირან გვითხარი, გომკას ჩავაბაროთ გოლიაგი თუ რამზესას, ბოლო სიგყვა შენზეა.

– ძმაო წერო, შენი და სანჩოს ამრით გომკა უფრო იმსახურებს, კუკუმა სედოი რამზესას ემხრობა, მეც მასე ვფიქრობ რამზესა, მაინც ჩვენია, ის გომკა ახალგამოსულია, 20 წელი იჯდა, სეაბოდის ღვინეენიას ახლანდელს კარგად არ იცნობს, თან ბრადიაგულ ქურდულს აწვება, ოლეკა ბელიმ დამირეკა, თურმე ლენინგრადის მერის, ჩვენი ვლადისლავის დაბადების დღეზე მიუყვანია, მაგას კიდეც თავი მოუჭრია ჩვენთვის ნახევარი სასტავისთვის ჯიბეები დაუცარიელებია, დაქე სუფრიდან ოქროს კოვზებიც მოუპარია, სულ 2 თვის წინ მოხდა ეგ ამბავი. 3-4 დღის გამოსული იყო მაშინ, მერე გადაეყარა ვილაც ქალს, იმან კიდეც ცხოვრების მულაში ანახა და ეხლა მოსუქება მოინდომა, ეგ ყველაფერს გააფუჭებს, მართალია ზონას კარგად უყურებდა, მაგრამ ეგ 60-იან წლებში გონებრივად.

– ე.ი. პრობლემა გადაწყდა ჩემო სანჩო. ჩვენი პარგნიორები რას ამბობენ ახლა ეგ საკითხი გაეარკვიოთ.

– ფრანგები მზად არიან 300 მილიონი ინვესტიცია ჩადონ ჩვენი სასტუმროს ქსელის გასაფართოვებლად საქართველოში ოლონდ გარანგიებს ითხოვენ. ამ დროს ოთახში 2 ადელეგებული მამაკაცი შემოვიდა, რამაც იქ მყოფთა ყურადღება გადაიგანა.

– ბატონო ამირან, იოშკა რეკავს ჩეხეთიდან სასწრაფო საქმეა.

- რა მოხდა კიბო, ხო მშვილობაა, მომე დაველაპარაკო გამოართვა ყურმილი ამირანმა.

- да дарагон слушаю - 5 წთ უსმენდა გულისყურით მსუქანი, ჩეხეთიდან მოსაუბრეს და სახე ნელ-ნელა ეჭრებოდა - как в тарова завут - не боися,

- успокоися не выходи из дома 2 дня или вимитай к нам, я пасматрю что можна сделать, пака, ტელეფონი გათიშა და აყვირდა.

- მე მაგათი დედა, აზრზე ხართ იმ ნაბოზვარმა პრალაში ჩვენი სასტუმრო, კაზინო, დისკოტეკები და რესტორნები აგვახია, მაგომედა და ხასანა მოგვიკლა, მთელი მაგათი ტერიტორიები და ბიზნესი დაითრია

- ვაა ყელზე გვადგას ეგ გუგაია.

- რამე უნდა ვქნათ

- აქამდე ვერაფერი ვუქენით, სხოლკაზე რომ მოვიდა 41 განაბი ვიყავით, ვერცერთმა ხმა ვერ ამოიღო, მე მარტოს რა მექნა - თავი გაიმართლა კუკურია სედოიმ,

- მისმინეთ თქვენ - მიუბრუნდა ამირანი წეროს და სანჩოს, ღღესვე ჩაფრინდებით ქუთაისში, ჩვენებს ორგანიზებას გაუკეთებთ, მთელი დიდი სხადიანკი მოაწყეთ ის ბათუმელი გველის წიწილიც ყოფილა მაგასთან, მაგის ბაზარზე მოხდა ყველაფერი.

- ხო გუებნებოდი კუკური, ჩვენ უნდა ჩაეფრენილიყავით პრალაში.

- რა ვიცოდით თუ ის სირი მაგამედა ვერ მოაყოლარებდა ბაზარს, მოსკოვში მაგაზე ასჯერ სტრაშნი საქმეებს აგვარებდა.

- კაი მომისმინეთ ჩერჩილას უნახია ეგ სვეტოშა და არ მოუკლავს, ეგ უკვე პრიჩინაა - სვეტოშას ვერაფერს ვუბამთ - ეგ მაინც გავაჩეროთ სანამ უფრო მაღლა აფრენილა, ან ჩვენ შევჭამთ, თუ დაგვეთანხმა, გუგა მაინც გატრუპავს.

ჩვენ ისე ეგ უფრო გვაწყობს, აბა სბოგამ, აქაური ოფშიაკიდან 1000000\$ აიღეთ, რომ ძაღლებმა არ ჩაგვიშალონ სხადნიაკი, საიამჩიკაც აამოძრავეთ, გენ-პროკურორის

მოადგილე გყვილა არის, თქვენი იმედი მაქვს, ციხიდანაც 12-ივე ჩვენი ძმა გამოიყვანეთ, მთელი სვიაზები აამუშავეთ, აბა თქვენ იცით, ახლა მარგო დამტოვეთ ცოტას დავისვენებ გვინს დავალავებ.

ჩხეთში კი ამ ამბიდან 7 დღის მერე კაშჩეის მდიდრული დასაფლავების შემდეგ, მეორე დღეს მის საფლავზე ყელგამოჭრილი ინტერპოლის მაღალჩინოსანი იოშკა იპოვეს, ასევე თავიანთ სახლებთან ჩაცხრილეს მისი კორუმპირებული თანამშრომლები, რომლებიც მას ახლდნენ ერთი კვირის წინ ბარში, რაშიც მკითხველი მიხვდება თუ ვისი ხელი ერია.

პრუტუნას ცალი ფილტვი ამოკვეთეს, თუმცა ცოცხალი გადარჩა. ჩერჩილა 3 კვირა გაჩერდა პრალაში „მამუკას“ მთლიანად გამოჯანმრთელებამდე. მისი და გუგას ურთიერთობები იქამდეც მივიდა, რომ ერთმანეთს ხევსურული წესითაც და სისხლითაც ძმობის ფიცი დაუდეს.

თბილისის აეროპორტში, როგორც ყოველთვის ხალხმრავლობა იყო. დილის 6 სთ სრულდებოდა. ლაინერმა, რომელმაც შეასრულა პრალა-თბილისის რეისი, მგზავრთა და გარკვეულ ჯგუფთა ყურადღება მიიპყრო. გრაპთან გაჩერდა დაბრონილი, კორპულენციური მოცულობის ორი ამერიკული ფაქტურის ჯიპი.

მგზავრთაგან გამოეყო კოსტიუმში გამოწყობილი, სოლიდური მოყვანილობის 27 წლის მამაკაცი. დამხვედრნი მას მოკრძალებით მიესალმნენ. საუბრის დროს პროვინციულმა კილკავეებმა აშკარად ცხადყო, რომ შემხვედრნი დასავლური წარმომავლობის შუახნის მამაკაცები უნდა ყოფილიყვნენ.

– ჩერჩილიე რამფრა ხარ სიმონ? – ჰკითხა ოდნავ მოსუქებულმა, მამაკაცმა.

– რაი და ჩემო ლუჭა საქმე რაევაც ჩვენ გვინდოდა იმაზე კარგად გამოვიდა. კაზინოს და სასტუმროს 100%-ივე ჩვენ დაგვრჩა, ობშიაკისთვის ლიმონი ევრო ჩამევიტანე, დაანახა ხელში დიპლომი – კაშჩეის მკვლელები ყველა დავაძალეთ, მარა გუგა სვეტოშა დაგვეხმარა მაგრა.

– უცბად სასიამოვნო განწყობილება ფაგეტიკური ტონით გარდასახა, სწორი აღნაგობის ბრდასრულმა კაცმა.

– რაზე სვეტომას გარდა, მაი ბაზარი სხვას ვერ მოაყოლარებინე?

– ვინც აქეთ იქით ქურდები იყვნენ ყველა ჩარიეს ჩვენებმა, მარა სანამ მე არ ჩავედი, ვერავინ მიაღება იმ დედა აფეთქებულებს, ჩემო ბასმაჩ, თან გუგას რო არ ევაჟაკა, ჩვენ ყველანი გრუპები ვიქნებოდით, მაგის წყალობით დევიტორიეთ იქ ბავედენია პოლნად და კაშჩეის აბაროტიც მივეცით.

– აუ იმიტომ გრიალებენ აეროპორტის გამოსასვლელთან იგი ქუთაისლები მურკა და სატანიჩა, საფრანგეთიდან წერო და სედოიც გყუილად არ ჩამოფრენილან, თან პროკურატურაში 1000000\$ გოდოუხდიათ, ქუთაისში დიდი სხოდკა ეწყობა, ღრუგუნას სახლში, ციხიდან ყველა თავისიანი ქურდიც გამოიხსნეს, თავი მომჭერი შენს შესაჭმელად თუ არ ემზადებოდნენ, ამირანის მეტი ამხელა ამბავს სხვა ვინ მოაწყობდა, ან გუგას დაგვატაკებენ, ან – უნდოდა გავეგრძელებინა, მაგრამ ჩერჩილამ გააწყვეტინა.

რაზე გუგა გააჩერა ვინმემ თუ რა, არ არის განაბი, მაგი თუ ქურდი არაა, ესენი არიან აბა ადამიანები.

– ჩვენ კარგად არ ვიცით მაი ბაზარი, მიდი გრიგოლის დოურეკე, მაგი ყველაფერს საქმის კურსშია. აკრიფა მობილური და ჩერჩილას მიაწოდა ლუჭამ. მეტროში სადაც საათი 7.30 წთ-ის აჩვენებდა, გაჩერებაზე სულ 25-30 ადამიანი იდგა. მოხუცებული 81-82 წლის მამაკაცი, ის ფრთხილად ხსნიდა კისრიდან მსხვილ ცეპს მის წინ მდგარ გაპრანჭულ 30 წლამდე ქალს ისე, რომ ეს უკანასკნელი ვერაფერს ხვდებოდა. კარმანშიკმა თავისი საქმე ის-ის იყო დაასრულა, რომ ჯიბეში მობილური აწკრიალდა. მან აპარატი ამოიღო და ნომერს დახედა.

– ლუჭაა, რა უნდა ნეტავ ამ ღროს, არ ძინავს? – ჩაილაპარაკა თავისთვის და ყურმილი აიღო.

– ხო ლუჭა შვილო

- აა შენ ხარ ჩერჩილიკო, როგორ მოიარე, მაღალდევ
შვილო იმ ბოზებს რომ ჭკუა ასწავლე, ყველაფერი ვიცი.

- კი შვილო გუგა სვეტომა ჩვენი ძმავა, განაბია

- არა უშავს შვილო ჯერ დედ-მამა მოინახულე, ფული
ბასმაჩას გამოატანე.

- რამდენი? 500000 ევრო-ობშიაკში

- კაი შვილო დაიგოვე, იმის ოჯახიც არ დაგოვო ისე,
კაი 1 საათში სახლში ვიქნები.

მოხუცმა ძველი ქურთუკი გაიხადა და ესკალატორს
აუყვია, 2 ამბალი გვერდით მიუყვებოდა. ერთმა ძველი ქურ-
თუკი პარკში ჩაუდო, მეორემ სიასამურის ბეწვის საყე-
ლოიანი ტყავის გრძელი პლაში მოახურა. მეგროდან გა-
მოსვლისას მოხუცმა იქვე ჩაძინებულ მათხოვარს ოქროს
საყურეები და ცეპი ჩაუგდო ქელში, რომელიც 10 წთ-ის წინ
მოხსნა მდიდარ ქალბატონს. იქვე ორი მერსედერსის ჯიპი
და შავი ბრონირებული კაღელაქის ლიმუზინი დახვდა,
რომლის უკანა კარებიც გაუღო კოსტუმიანმა 40-იოდე
წლის ახალგაზრდამ.

დაიწყო ღიღი ამბავი - ჩაილაპარაკა მოხუცმა თავისთ-
ვის და მანქანაში ჩაჯდა.

აეროპორტში კი ჩერჩილა მეგობრებს მიუბრუნდა.

- გრიგოლიჩი განაბად იცნობს გუგას.

- მაშინ მოდი მივიღეთ გევიგოთ რა უნდათ იგენს სამ-
თავრობო მანქანების გამოსასვლელთან დგანან. ყველანი
მანქანებში ჩაჯდნენ და დაიძრნენ, სამთავრობო მანქანების
გამოსასვლელთან სამი BMW-700-ის უახლესი მარკის
დაბურულმინიანი ავტომობილი იდგა, მათ წინ ორი მერსე-
დერსის მარკის ჯიპი გაჩერდა, რომლებში ჩერჩილა და
მისი მეგობრები იჯდნენ.

ჩერჩილა, ლუჭა და ბასმაჩა მანქანიდან გადმოვიდნენ,
იმავედროულად იქითა მხრიდანაც ორი მამაკაცი გად-
მოვიდა, რომლებმაც ლუჭა და ბასმაჩა გადაკოცნეს, ხოლო
ჩერჩილას მხოლოდ ხელი გაუწოდეს, მანაც მხოლოდ მა-
ჯით ჩამოართვა

– ჩერჩილ ღრუჭუნას სახლში სხოდკა ეწყობა, შენთან პრეტენზიები აქვთ მოგიერთ ჩვენს ძმებს-დაიწყო ერთ-ერთმა

– ჩვენ უნდა წამოგვეყვი

– რაშია ძმაო მურკა, თუ რამე გაქვთ აგერ ვართ კიდე 2 სული განაბი გავიღეთ აქვე ღავიბაზროთ. – მოუჭრა ლუკამ,

– არა ჩვენ უბრალოდ დანაბარები გადმოგვცით, დიდი სხოდკაა მოწყობილი, 47 განაბია შეკრებილი, ჩვენც არ ვიციტ ზუსტად რაშია საქმე – გაელიმა საგანიჩას.

– იცით იქითკენ მოვდივართ მაინც, მაგრამ ჯერ ოჯახს ვინახულებ ბათუმში და დღესვე მოვალ, ვნახავ ერთი ჩემთან ვის რა პრეტენზია ექნება – დაუღრინა თავისებურად ჩერჩილამ.

წავედით – მიუბრუნდა მეგობრებს ისე რომ მურკას და საგანიჩას არც დაემშვიდობა.

დაგაკარგინებთ სიღერსკეს დღეს – ჩაილაპარაკა საგანიჩამ მურკას გასაგონად მათი მისამართით, როცა მოწინააღმდეგის ჯიპები დაიძრნენ.

– ძმაო ბასმაჩ-500000 ევრო გრიგოლიჩთან მიიტანე ობშიაკში, კიდე 50000 ევრო გრიგოლიჩს პირადად. დანარჩენი ჩვენ და კაშჩეის ოჯახს-ამოყარა ფულის ნაწილი დიპლომატიდან, შემდეგ დაკეცა და მას გადასცა.

გადაჯექი ლოშადასთან ჯიპში და მოვაზე.

– გააჩერე კუსა მანქანა – მიუბრუნდა მძღოლს ჩერჩილა

– აბა კარგად-გადაკოცნა ბასმაჩამ მეგობრები და დიპლომატიანად გადავიდა მანქანიდან.

15 წუთის შემდეგ ლუჭას, რომელიც ჩუმაღ იყო და მიმავალი ჯიპიდან გზას გასცქეროდა, სახე გაუნათლა და ჩერჩილას მიუბრუნდა.

– მიდი ჩეხეთში სვეტომას დაურეკე და საქმის კურსში ჩააყენე, რა ვიცი რა ხდება, რამდენჯერაც აქ ჩამოვიდა და სხოდკაზე მოვიდა პრეტენზიის წამოყენება ვერავინ გოუბედა, ზურგს უკან კი ტლიკინებენ რაცხეებს, მარა ახლა სერიოზული ამბავი ტრიალებს.

– არა იყოს მე თვითონ მოვაგვარებ

– კაი ხო მათხოვე მაბილნი-გამოართვა ჩერჩილამ აპარატი და გადარეკა, ძმავო გუნა მე ვარ.

– გმადლობთ კარგად ჩავფრიდი.

– რაღაც პრობლემებია შემგონი, აეროპორტში მურკა და საგანიჩი დამხვდნენ, თან ქუთაისში დიდი სხოლკა ეწყობა. ჩემთან პრეგენზიები ქონიათ.

– ეტყობა შენზე უნდათ დამებაბრონ.

– ვიცი ვერ მოიხელა იმ ბებერმა გველმა მსუყე ლუკმის დაკარგვა, ჩვენ ყველაფერი ქურდულად გავაკეთეთ, ბოზები დავაბაღლეთ.

– ვიცი მაგ ამბავზე ვინც სპროსის მოთხოვნას დაგვიწყებს ბოზის იარლიკი აუკრობა. ვიცი, მარა ეგენი მაგ ბა-მარს პირდაპირ ვერ გაუშვებენ, ეტყობა სხვა რამეზე დამიწყებენ დასპროსვას, მაგრა, მე კრისტალნი ვარ, ვნახავთ ვინ ვის შეჭამს.

ახლა აქ 7 საათია დილის, საღამოს 5 დან 6-ის ნახევრამდე მივადგები საფინჩხიაზე ვილაში, მარტო მივალ არ მინდა არავინ.

– კაი ძმავო დაწყენარდი

– აბა კარგად, მაინც საქმის კურსში ჩაგაყენე, რა იცი, რა ხდება

გუგა ვეტოშამ საუბარი დაამთავრა და გელეფონის აპარატი კედელს ესროლა.

– მე მაგათ დედას

ბიჭო ჩუქჩა, ჩუჩმეკ გასძახა თავის ხალხს, რომლებიც ხმაურზე იარალშემართული შემოვარდნენ ოთახში.

– რა არის ბაგონო გუგა.

– შენ ჩუჩმეკ სახლის გელეფონი მომიტანე და შენი მობილურიც მათხოვე.

– შენ ჩუქჩა ძმებ გამუნებს დაურეკე, სასწრაფოდ თბილისში.

ორივე ოთახიდან გავიდნენ, რამოდენიმე წუთში ჩუჩმეკა დაბრუნდა გელეფონებით.

გუგამ ბლოკნოგი გაშალა და რეკვა დაიწყო ქუთაისელ კოლეგებთან, მაგრამ ისინი ყველანი მომზადებულიყვნენ და ყველას მობილური გაეთიშა, ბოლოს გუგამ იეშმაკა და ღრუგუნას ცოლს დაურეკა.

– ალო, ქალბატონო ქსენია, როგორ ხარ?

საზღვარგარეთიდან გირეკავთ. ერთი წუთით ბაგონ თენგიშს დაუძახეთ, ვიცი ახლა წეროც და სედოიც თვენთან არიან, აუცილებელი საქმე მაქვს, დამალაპარეკეთ, გამაფრთხილეს საქმეზე თქვენგან დაკავშირდებოდი თავიანთი მობილურები გათიშული აქვთ.

ქსენია საწოლიდან წამოდგა, ხალათი მოიცვა და სასტუმრო ოთახში გავიდა, სადაც ახლადნარკოტიკ მიღებული, წერო და სედოი იჯდნენ.

– მეშგონი ამირანი რეკავს – მიაწოდა მათ მობილურის აპარატი.

– ალო-აილო ღრუგუნამ.

– აპა- შენ გკითხულობს, მიაწოდა ღრუგუნამ სედოის. დიას, ამირან.

– ააა გუგა თავში ხელი წაიშინა სედოიმ.

– კი აქ არიან ორივე

– გადავცემ – ხუთი წუთი ხმის ამოუღებლად ისმენდა სედოი და შემდეგ ღრუგუნას გადასცა აპარატი, ისიც ჩუმად ისმენდა და შემდეგ წეროს გადასცა აპარატი,

– ხო გია, ჩვენ რა უნდა ვთქვათ, ჩვენც არ ვიცით, ვის რა უნდა, საქმის კურსში არც ჩვენ ვართ.

– იასნია

– ამის დედა ყველაფერი გაუუჭდა – ამოიოხრა ღრუგუნამ. ჩვენ პრეტენზიას ვერ წაუყენებთ, გააფუჭა ამ ჩემმა ცოლმა ყველაფერი, უკვე რამე რომ უქნათ იმ გველის წიწილს, ამას ჩვენს მოსაკლავად ხელ-ფეხი გაეხსნება. ვისაც ჩემთან ჩერჩილასთან პრეტენზიები აქვს ყველა ბოზიო, ჩვენც გვკითხა შემდეგ თქვენ რამე ხომ არ გაქვთ საბაზრო, თან სხოლეისთვის დანაბარები გადმოგვცა, ვისაც რამე უნდა დამირეკოს სახლში ვიქნებით, ვის ააქვს 2 თავი. ისევ

ბაკუნაზე დამოკიდებული ყველაფერი, გყვილა გამოვიყენეთ, მაგან უნდა აწიოს ბაზარი.

ესეც-ასე ხელებს იფშვნეგავდა იმავე დროს პრალაში გია სვეტომა და გელეუონით რეკავდა მთაწმინდაზე თავის კაციჭამია საძმოს ლიდერებთან, რომლებთანაც საქმის დაჭერას და დაპირისპირებას თბილისში ყველა ერიდებოდა.

მთაწმინდაზე ძმები ბაზუნების ვილაში, ჩეხეთიდან მარი გაისმა, ნამძინარევა 31-ილე წლის ბიჭმა თავი წამოიწია.

– ვინ რეკავს? – გაიზმორა მის გვერდზე მწოლიარე ულამაზესი გოგო.

– იძენე – გადაუსვა მას თავზე ხელი ბიჭმა და ყურმილი აიღო.

– ხო გისმენთ

– როგორ ხარ ძმაო გუგა

– რავი არა მიშავს

– ხო გისმენ და 7-8 წთ სულგანებული უსმენდა თან სიგარას მოუკიდა და გააბოლა.

– იასნია პოლნი ბრგადით წავალთ 120 კაცი, ყველას მისამართები ვიცით, ჩვენ ყველა გვკიდა ეგენი, მნიშვნელობა არ ააქვს შენ ბოზის იარლიკები აკიდე თუ არა

– ყველაფერი ჩვენ როგორც გვინდა ისე იქნება.

– ბიჭო ელდარ – გასძახა დაცვას

– ხო გიო

– პოლნი სბორი, 1 საათში ყველას გადაურეკე

„ბაიავაია გატოვნასწ“ ყველანი გამოვიდნენ.

ზუსტად 1 საათის და 20 წუთის შემდეგ თბილისიდან ქუთაისის მიმართულებით 61 ავტომანქანა გავიდა, რომლებშიც მაყუჩიანი იარაღებით შეიარაღებული 131 კაცი იჯდა. გიორგი ბაზუნამ რაცია აიღო და გადასცა.

– ბაზრობს მიქაშა.

ყველა მანქანაში თითოეულ თქვენთაგანთან ერთ-ერთ თქვენგანს ააქვს კონვერტი, რომლებშიც დევს ფოტოსურათი, მითითებულია მისამართი და კიდეც რომელმა მანქანამ რომელ ჩვენს ქუთაისელ ძმას უნდა გაუაროს, როდუ-

საც მიხვალთ ზუსტად 8-დან 9 სთ-მდე თუ როგორც ჩვენ გვინდა ისე წავიდა საქმე მობრუნდებით თბილისში, თუ არა და ჩემი სიგნალის მიღებისთანავე თითოეული თქვენთაგანი იმ ობიექტს გაასაღებს, რომლის ფოტოც გაქვთ.

– აბა სბოგამ, როგორ გაიგეთ, მიპასუხეთ, რიგის მიხედვით რაციამ ზუზუნი დაიწყო.

– I გასაგებია

– II გასაგებია

– III იასნია

– IV გასაგებია

და ა.შ.

– მე 47-ე გასაგებია,

– ღანარჩენი 14 მანქანა რესტორან რიონში დაფუძებით აბა პუწიომ, ღმერთი ჩვენსკენ.

პირჯვარი გადაიწერა გიორგი ბაბუნამ, შემდეგ მაიკის შიგნით კისერზე ჩამოკიდებული უზარმაზარი ჯვარი ამოიღო და ეამბორა.

მანქანა, რომელშიც ჩერჩილა და ლუჭა ისხდნენ ქუთაისის მიუახლოვდა, რომ გელეფონი აწკრიალდა.

– დიახ გისმენთ – უპასუხა ლუჭამ

– ვა ტარზან როგორ ხარ?

– კი აქ არის, მოიცა დაგაღაპარაკებ

– ხო ტარზანა, რას შერები – გამოართვა ჩერჩილამ მობილური.

– 2 წთ-ში ტეკთან ვიქნებით

– კაი პუწიომ და გელეფონი გათიშა და ლუჭას გადახედა.

– ტეკთან ტარზანა გველოდება.

– ხო იცი სხოლკამე წაყოლას გთხოვს, წამო ევიდეთ, ვნახოთ რა უნდათ მაგ გიგნებს, ისე იგენმა გადოურეკეს, ჩაწყობილი ბაბარია, მურკა და საგანიჩა თბილისი აეროპორტიდან მოგვეყვებიან, გახედუ-დაანახა უკან მიმავალი სამი BMW-ს მარკის ავტომობილი.

– ვხედავ, ვხედავ – სარკიდან გახედა ჩერჩილამ.

– ჩერჩილა ძამა, მანქანაში 4 გლუშიტელიანი სტეჩკინი და AKSY გვიღევს, თუ გვეტყვი დავრცხილავთ მაგენს

– მოუბრუნდა წინა სიღენიაზე მჯდარი 35-ოდე წლის მამაკაცი.

– შაკოია, მოიცადე ნუ ხარ სულსწრაფი, ქურდებია, ვინცა არიან ხომ არ გგონია – მოუჭრა ჩერჩილამ.

– აა გარბანას განკები – დაანახა იქვე გეკთან გაჩერებული ორი შავი ჰამერის მარკის ავტომანქანა.

– რას იბამ დაელაპარაკები

– გააჩერე ლოშად – მიმართა მძღოლს ჩერჩილამ. მანქანამ ავტოინსპექციის გეკთან დაამუხრუჭა. იმწამსვე მათ უკან სამი ლამინირებულმინიანი BMW-ეც გაჩერდა, და იქიდან მურკა და საგანიჩა გამოდმოვიდნენ, ასევე ჰამერიდან თითქმის იმავდროულად თეთრ შარვალ-კოსტუმიანი თეთრი ცილინდრიანი, ჭალარა-წვევრიანი 50-ოდე წლის მამაკაცი გადმოვიდა.

ჩერჩილა, დაელოდა, მათ მის მანქანასთან მოსვლას და მხოლოდ მერე გააღო კარი.

მდაროვა გარბან-ხელი გაუწოდა მას.

– როგორ ხარ ძმაო ჩერჩილ

– არა უშავს, აი ჩხეთში ბოზი კურდღლები დაეკალი, თურმე იმათი ქაქით გურები იკვებებოდნენ ქუთაისური წარმოშობის მარა გაფრანგებული, ახლა მშვიდრები დარჩენილან, სხვა ვერაფერი მოინადირეს

– მე ეგეთი არაფერი ვიცი-უპასუხა გარბანამ

– რამ შეგაწუხა ძმაო გარბან

– აი სხოლკაა შეკრებილი ღრუგუნას სახლში, ყველანი იქ არიან, შენ, ლუჭას და ბასმაჩას გელოდებიან

– ბასმაჩა გრიგოლიჩთანაა, მე დედას ვინახულებ ჯერ, ახლ 10-ს უკლია 10 წთ, 6-დან 8-მდე ამოვბრუნდები და თქვენთან ამოვალ.

– კაი კარგად – კარი მოუკეტა ჩერჩილამ და მანქანა წავიდა.

დაახლოებით 3 სთ-ის შემდეგ ჩერჩილა და ლუჭა ბათუმში, ჩერჩილას სახლში იჯდნენ, სადაც მათ ბასმაჩა დახვდათ, რომელიც თვითმფრინავით ჩამოფრენილიყო 4 სთ-ით ადრე და მთელი საძმოს თავყრილობა მოეწყო. ეზო სავსე

იყო შეიარაღებული პირებით, ხოლო სამეული ისევ მაგი-
დასთან იჯდა და ცხარედ კამათობდა.

ლუჭა და ბასმაჩა კატეგორიულად ცდილობდნენ, ჩერ-
ჩილას გადარწმუნებას, რათა ის მარგო არ მისულიყო
საფინჩხიაზე ღრუგუნას სახლში.

კაი მაშინ – მოუბრუნდა ლუჭა, ბასმაჩას მიდი კოჭოიას
დაურეკე, იქანე ყველაზე ბებერია მაი.

ბასმაჩამ მობილურით გადარეკა და აპარატი ლუჭას მია-
წოდა.

– ალო კოჭოია, რამურა ხარ?

– ვართ რა, არა გვიჭირს რა

– რაცხა ბაზარია აწეული თქვენთან, ჩერჩილა მარგო
აპირებს მოსვლას მარა იცოდეთ, ჩვენ აქანე მე და ბასმაჩამ
გავარჩიეთ საქმე და მაქანე ყველას ჩვენი სიტყვა გადაეცე
გუგა სვეტოშა განაბია, ჩვენი ძმა და თუ მაგის გამო უნდათ
ჩერჩილაზე პრეტენზიის წაყენება, იცოდეთ ყველამ, ჩვენი
სიტყვის მარგო ბოშებს არ ჯერათ და იგენსაც დედა ეტყე-
ბათ ამ ცხოვრებაში, პაყიზნი. კარგად შენახე და გათიშა.

წაველი ძმები, გადაკოცნა ლუჭა და ბასმაჩა ჩერჩილამ,
ქვევით ჩავიდა, შემდეგ ძმას და მამას გადაეხვია, ჩაჯდა
მანქანაში და წავიდა.

– რამე რომ უქნან იქანე – არ ვიცი რას ვიზამ –
გადაულაპარაკა ჩერჩილას უფროსმა ძმამ ალექომ ლუჭას.

– რა ფეხებს მოჭამენ, ჩვენ საქმის კურსში ვართ ყვე-
ლაურის

– უპასუხა ლუჭამ

– შეილო ალექო – მიუბრუნდა ჩერჩილას მამა თავის
უფროს შვილს, ბრონიეილეტი ხო გაცვია.

– კი მამა

– მიდი ავტომატები მოიგანე, ოლონდ ბრონიზაფი-
გაწელნი გყვითებით დაგენილი და წვევლით.

– ახლავე მამა-და ალიკო სახლში შევიდა.

ლუჭა და ბასმაჩა ჩუმად იყვნენ, როცა ალექო გამოვიდა
იარაღებით, ბასმაჩამ შეაჩერა უხეშად – 1 წუთით თხოვა,

შემდეგ აივანზე გადმოდგა და ქვემოთ მდგარ 50-იოდუ 55-ოდუ შეიარაღებულ ახალგაზრდას ომახიანად მიმართა.

— ბათუმელი ხაროშნიაკებო, ჩვენი ძმებო ყურადღება, 54 წლის კაცი ვარ, როდისმე თუ შემშლია მე რამე? ახლა მისმინეთ, ქუთაისში დიდი სხოდკაა, აქამდე თქვენ ჩარევის უფლება არ გქონდათ, მე, ლუჭა და ჩერჩილამ, სამმა სულმა განაბმა ჩვენი სიტყვით უთხარიო, ჩერჩილას დაჩაგვრას აპირებენ იგენი უსამართლოდ, ჩვენ კობაიას იცნობთ, იმ სახლიდან ან გრუპს გამოიგანენ მაგისას ან თავის სიმართლეს დაუმტკიცებს, ვერავინ გაამტყუნებს, თუ ბლოკი არ შეკრეს, რაც არა მგონია, მაგრამ თუ შეკრეს, კარგად იცით ბლოკს ქურდის წინააღმდეგ. მხოლოდ ბოზები კრავენ, ჩვენი სიტყვა თუ არ გეიგეს ძალით უნდა გავაგებინოთ, მე და ლუჭას ჩერჩილამ დაგვაფიცა და არ წაგვიყვანა, სიფრთხილეს თავი არ გკივა მაინც, წავედით აბა, თუ ჩერჩილას რამე უქნეს, იცოდეთ მე და ლუჭა იგენს ბოზების იარლიკებს ავკიდებთ. ვაეკაცი კაცი გადაფურთხებულს არ ალოკავს, დღეს შეიძლება დიდი ომი ატყდეს, ვისაც არ გინდათ შეგიძლიათ სახლში დაბრუნდეთ, ჩვენ არ გვეწყინება, მაგრამ იცოდეთ ვინც წამოხვალთ, იქანე თუ რამე მოხდა უკან დასახევი გზა აღარ გექნებით იფიქრეთ კარგად.

— ჩვენ უკან არასოდეს დაგვიხვევია და მაღნი ცხოვრებაში არ მიგვიცია — უპასუხა ბრიგადამ ერთმად

— არა მგონია ვინმე ჩვენგანი სახლში წავიდეს —

— უპასუხა ვიღაცამ.

15 წუთის შემდეგ 23 მანქანა შეიარაღებული ხალხით ბათუმიდან ქუთაისის მიმართულებით გავიდა. მათ შორის იყვნენ ლუჭა, ბასმაჩა და ყუმბარმტყორცნებით და პულმიოტით შეიარაღებული ჩერჩილას მამა, ძმა ალექო და მათი მეგობრები.

მს-სამინისტროში კი ამ დროს სამი გენერლის სამხრებიანი და ორი სამოქალაქო სამოსელში ჩაცმული მამაკაცები დიდი მაგიდის გარშემო ისხდნენ და საუბრობდნენ.

— კახაბერი ალექსეიჩი — მიუბრუნდა მინისტრის სავარძელში მჯდომი გამხდარი 45წლის მამაკაცი მის გვერდით

მჯდარ მსუქან ტყავის პლაშიანს ე.ი. სტავკები ასეთია, ვდებ 5000000 ევროს, რომ ჩერჩილას მოკლავენ, ვიორგი ნიკოლაევიჩ თქვენ?

– მე 5000000-ს რომ მხოლოდ გააჩერებენ.

– თქვენ ბატონო კობა?

მე, რომ მაგრა ცემენ, მაგრამ ვინ ვის გააჩერებს მაგი დიდი ომის მერე გამოჩნდება.

– თქვენ ბატონო არმაზ ნიკოლაევიჩ, კანონიერი ქურდი ბრძანდებით, მაგრამ გული მიგრძნობს წააგებთ, ისევ იმ ჭკუაზე ხართ, რომ ვერაფერს უზამენ

– დიას მე და აკაკი აკაკიევიჩი 10 მილიონს ვდებთ, რომ ვერაფერს უზამენ

– ეთანხმები ბატონო აკაკი

– დიას – ჩაერთო მეხუთე, რუს შარვალ კოსტიუმში, იმავე ფერის პლაშში და ცილინდრში გამოწყობილი 72-ოდე წლის მოხუცი მამაკაცი.

– ე.ი – ლაიწყო პირველმა, MBD-ს მინისტრი, უშიშროების მინისტრი და გენ, პროკურორი ვდებთ 5-5-5 მილიონ ევროს, თქვენ და უშიშროების საბჭოს მდივნის 20 მილიონის წინააღმდეგ

– ჩვენგან თუ მოვიგეთ, მივიღებთ 5-5-5 მილიონს +5-ც; რომლის ჩვენთაგანის პროგნოზი გამართლდება ჩვენ სამიდან მიიღებს დამატებით 5 მილიონს, თუ თქვენი პროგნოზი გამართლდა თქვენ 15 მილიონს

– თქვენი სტავკები ბატონებო

– ყველამ უმარმაზარი ჩამოდნები ამოიღეს და გახსნეს, რომლებიდანაც 500-იან ევროების პაჩკები მოჩანდა. ახლა 4 საათია, ყველანი თანახმა ხართ და ერთმანეთს ხელი დაურტყეს, დაველოდოთ 8 საათს მოგებული გამოჩნდება.

6-ს უკლდა 10 წთ, რომ ჩერჩილა საფიქსიაზე მდებარე ღრუკუნას ვილას მიუხლოვდა, ირგვლივ უამრავი უცხოური მანქანა ეყენა და შეიარაღებული დაცვა მთელ პერიმეტრს აკონტროლებდა. ჩერჩილამ მობილურით სამი ზარი გააკეთა.

I გრიგოლიჩთან

- ალო შაკო ბაბუა, ღრუგუნას ვილასთან ვარ და სხოდ-
კაზე შევდივარ.

- კი შაკო, ბაბუა აქ ვარ

- კარგი ნახვამდის

II გუგა სვეგოშასთან

- ძმაო გუგა, ღრუგუნას ვილასთან ვარ და სხოდკაზე
შევდივარ.

- პროსტო საქმის კურსში ჩაგაყენე.

III ლუჭა და ბასმაჩასთან.

- ლუჭა სხოდკაზე შევდივარ და არ ინერვიულოთ,
მაბილნის ვთიშავ, ბასმაჩაც დაამშვიდე.

ჩერჩილამ მობილური გათიშა და ვილის გალაქანთან
მღვარ ავგომატებიან დაცვას მიუახლოვდა და გალაქან-
პარაკა, შალვოვიჩს უთხარით კობა მამალაძე მოვიდაო.

- გელოდებიან ბაგონო კობა. შემობრძანდით - წაუძღვა
ერთ-ერთი ამბალი. ჩერჩილა აუღელვებლად შევიდა რკინის
ალაყაფის კარში, ასევე გაიარა ეზო, აუყვა სახლის კიბეებს
და მანსარდში ავიდა, სადაც მას 47 კანონიერი ქურდი დახ-
ვდა, რომლებსაც გამოხედვაზე ეგყობოდათ, რომ მზად

იყვნენ ლუკმა-ლუკმად შესაჭმელად, ამის უფლება ძალა ან შედეგის შიში რომ არ ჰქონოდათ. ჩერჩილა ზოგმა გადაკონა, ზოგმა ხელი ჩამოართვა, ზოგი არც მიესალმა. ერთ-ერთი მათგანი, რომელიც კრიმინალურ წრეებში გრაგორიჩის სახელით იყო ცნობილი წამოდგა და საუბარი დაიწყო.

აქ დღეს იმიტომ შევიკრიბეთ, რომ ზოგიერთ ჩვენს ძმებს ჩერჩილასთან, პრეტენზია აქვს, აქ არიან ჩვენი ძმები მოსკოვიდან, ლენინგრადიდან, პოლანდიიდან, სამხრეთ აფრიკიდან, წერო და ყანჩო საფრანგეთიდან, ბინძურა და მურტალო მადრიდიდან, ყველას გვაინტერესებს სიმართლე, მიახლოებითი ბაზრის საქმის კურსში ყველა ვართ, ძმაო.

- მე ყველა მიცნობთ - წამოდგა ერთი 38-ოდე წლის თმა გადაგლესილი სახეზე დაშრამული მამაკაცი

- 17 წლიდან განაბი ვარ, ცხოვრებაში უსამართლოდ არავინ დამიჩაგრია, ბევრი მინახია, მაგრამ კობას დიდი აშიბეა მოუვიდა, ქურდის მკვლელი ნახა და არ დაბრია, ეგ უკვე დიდი გრეხია ყოველი ჩვენთაგანისათვის.

- მოიცა ბაკუნ - წამოდგა მეორე 60-ოდე წლის მამაკაცი, მეგსახელად სუსუნა გაბო - შეიძლება საშუალება არ ჰქონდა მოკვლის რალაც გარემოებების გამო, ჯერ ბავშვია.

- იქნება ბოდიშის მოხდას აპირებს, ჩვენს წინაშე ჩაერთო საუბარში მესამე კრიმალური ავგორიგეტი სამეა ბალახონსკის მეგსახელად ცნობლი.

წერო, ღრუგუნა და სანჩო დაწყებით კმაყოფილნი იყვნენ, მაგრამ უცებ ჩერჩილას სახე დაეძაბა და კბილებიდან გამოსცარა

- მისმინეთ ყველამ მე არაფერი შემშლია, არც მეშლება და არც შემეშლება. გუგა სვეტოშა ქურდია, ჩემი ძმაა და მაგისთანა ვაჟკაცი და კრისგალნი არცერთი ჩვენთაგანი არ არის აქ მოყოფთაგან, მე იქ ქურდს შევხვდი, რომელსაც ბებური განაბები განაბად იცნობენ.

უცებ ყველა ერთბაშად აყაყანდა, ზოგი რას იძახდა, ზოგი რას; ჩერჩილა ხან ერთს პასუხობდა, ხან მეორეს, ხან მესამეს.

— სამ სხოლკაზე მოგადგათ გუგა და აქ მყოფთა უმეტესობამ პრეტენზია ვერ წაუყენეთ, თუ რამე გინდოდათ, გეთქვათ, ზურგს უკან რომ აჭარტალებთ ენებს ეგ არაქურდული პასტუპოკია — გაცხარდა ჩერჩილა-ციხეზეც ხმა ვერ გაეცით ვერცერთმა, მე მგრუზავთ თუ რა არის, თან უმეტესობა ჩვენი ძმებისა განაბად იცნობს.

— არ არიან ყველა საქმეში ჩახედულები — პასუხებდნენ ისინი.

ყველაზე უფრო მაინც ბაკუნა, საშკა ბალახონსკი და ნაიარესახიანი ოსკარა აქტიურობდნენ, კამათი დაახლოებით 2 საათი გაგრძელდა. მობილურები და იარაღები ყველა მათგანს ქვემოთ დაცვის ოთახში ჰქონდათ დატოვებული, ეს სპეციალურად იყო გაკეთებული, ოთახში მხოლოდ სახლის ტელეფონი იდგა. წერო და სანჩო კმაყოფილებისაგან ხელებს იფშევენდნენ, რომ უცებ ტელეფონი აწკრიალდა — მგონი ამირან ჩარკვიანი გვირეკავს — წამოდგა ღრუგუნა — ძმებო ამირანს მოუსმინოთ, ვნახოთ რას იტყვის — ყველა გაინაბა, ოთახში სიჩუმემ დაისადგურა.

— ღიახ — დააჭირა ღილაკს ღრუგუნამ ისე, რომ ყურმილი არც აიღო, რათა ყველას მოესმინა მათი საუბარი

— მე ვარ შაკო გრიგოლიჩი

— წეროს და სანჩოს სახეები გაუფრთხილდათ

— ღიახ გრიგოლიჩ

— ყველას გადაეცით გუგა სვეტოშა განაბია, არც მაგ ბავშვს შეშლია რამე, არასოდეს, თუ ვინმე თქვენთაგანს რამე პრეტენზია აქვს, ან ჩემი სიტყვის არ ჯერა, დამირეკოს და შევხედები, აბა კარგად ძაღლებს უნდა ვაჭამო — საჭმელი წავედი და გათიშა

ოთახში 10 წთ სიჩუმე იყო.

— აბა კარგად, წამოდგა ჩერჩილია — ბაზარი გაიასნებულა.

— ვინ მისცა ეს ტელეფონი — დაულრინა წერომ ღრუგუნას.

— არ ვიცი, ამირანის და თქვენს გარდა არავინ იცოდა გუშინ დავაყენე სპეციალურად, თან მეზობლის სახელზე

გაფორმებული, ყველაფერი ისე გავაკეთე, რავეც ამირანმა დაგაბარათ – თავი გაიმართლა ღრუჭუნამ.

– მაგ ბებერმა, ჩვენ რასაც გავიფიქრებთ ყველაფერი იცის.

ჩერჩილა ისე გამოვიდა, რომ ყველას ცივად და უხეშად დაემშვიდობა.

გარეთ რომ გამოვიდა უცნაური სურათი დახვდა, ვილის მოპირდაპირე კორპუსზე რამოლენიმე სნაიპერი იჯდა, ასევე ალყა ჰქონდა შემორტყმული მთელს ვილას, თუმცა ყველა ერთი შეხედვით ვერ მიხვდებოდა ამას, ასევე მეორე კორპუსის 2-ივე სადარბაზოს ყოველი სართულიდან ავტომატების, პულიმოტების და ყუმბარმცოროვნების ლულები მოჩანდა, უცებ სახლის წინ მდგარი ჯიპიდან ლუჭა, ბას-მაჩა, მამამისი და მისი ძმა გადმოვიდნენ.

– რა ჰქენი, რაზე ხომ არ გაკადრეს – ჰკითხა ალელვე-ბულმა ძმამ ალიკომ.

– რაგო წამოხვედით, რომ გითხარით ფეხი არ მოიცვალათო-დაუბრიალა ჩერჩილამ თვალები მათ

– კაი ახლა სიფრთხილეს თავი არ სტკივა

– თავზე გადამახვით მაინც არ ცხრებოდა ჩერჩილა

– ჯერ პატარა ხარ, არ იცით რამდენი ნაგავია ამ სამყაროში – თავზე აკოცა მამამ.

– აბა მიდი ალეკო – შეუჩნევლად უთხარი ყველას – ყველაფერი მორჩაო, მანქანებში ჩასვი ბიჭები, ბათუმში ებრუნდებით – მიუბრუნდა ალეკოს ლუჭა – კუნძული ავსტრალიაში ჩვენზე იყოს.

ყველას გაეცინა

ალეკომ 5 წლის წინ კვირის პალიტრაში სტატია წაიკითხა ავსტრალიაში კუნძულთა დასახლების შესახებ. იმის მერე ამოჩემებული ჰქონდა ოცნებაში იქ კუნძულის შეძენა. ყველას უყვებოდა და სურათს ანახებდა. კუნძულის გაყიდვის გასაყიდ რეკლამასთან ერთად.

აი სონესის კუნძული ჩემი იყოს – გულით ოცნებობდა ყოველი საუბრის დაწყებისას.

– ჩვენი აჭარა ნაკლებია – არიგებდა მამა.

— არა მარა იქანა ლამაზი წყალქვეშა რიფებია ნარ-ნარი თევზებით, აკვარიუმის, აქანა შავ ზღვაში 40 მ სიღრმის ქვემოთ სიცოცხლე არ არის, კიდო იქანა სულ ზაფხულია, მომცა 10000000 დოლარი მე ვიცი რას ვიზამდი.

— კი მარა იგი ხომ 6000000 ღირს — უცინოდა ჩერჩილა.

— 6000000-ად კუნძულს ვიყიდდი თავისი სახლით, 1000000-ად იახგას, 3000000-ს ბანკში დავდებდი სახარჯოდ.

— იოცნებე, იოცნებე, აი გელა და ნანა სწავლობენ, შენ-სავით კი არ უსაქმურობენ, ცოტა ხანში შეიძლება ნე-ბასკრიომიც იყიდონ-აძლევდა სხვა შეილების მაგალითს მამა.

ალეკო 7 თვიანი იყო, ცოტა ჭკუასუსტიც, თუმცა ნორ-მალური ადამიანისაგან მხოლოდ იმით განსხვავდებოდა, რომ სკოლაში ძალიან ცუდად სწავლობდა თუმცა მისნაირი ვაჟკაცი ბევრი არ დაიდიოდა, მაგრამ ცუდი თვისებაც ქონდა, უკან არასოდეს იხევდა, რაც გინდა უთანასწორო ბრძოლა ყოფილიყო.

3 წო-ში ჩერჩილა, ლუჭა, ბასმაჩა და ბათუმის ბრიგადა კმაყოფილი ბრუნდებოდა თავის მშობლიურ ქალაქში. ჩერ-ჩილამ გრიგოლის დაურეკა და ყველაფრის საქმის კურსში ჩააყენა თან მაღლობაც გადაუხადა, ასევე გუგა სვეტომა-საც.

— ალო გრიგოლი-გაისმა გრიგოლის მობილურში ხმა — ღრუკუნას სახლიდან გირეკავენ, კოლია ბასტავსკი ვარ, რავეც ჩვენ გვინდოდა ისე გამოვიდა ყველაფერი, პაგარა ილრინავეს, მარა იგი ბავშვმაც ივაჟკაცა, ხან აქედან მოუნ-დომეს ანკესზე წამოგება, ხან იქიდან, მარა შენმა გარმა ყველაფერი გადაწყვიტა.

— კაი აბა წავედი, ვინცხა აკაკუნებს, ტუალეტიდან გირე-კავ.

ასევე მარი გაისმა გუგა სვეტოშას მობილურზე,

— ალო გუგაია, კოკა ზესგაფონსკი ვარ, მოსე ტუმენსკიც ჩვენთან არის ყველაფერი მორჩა, რავეც იყო ამბავი, სახ-ლში რომ მივალთ ჩემი ცოლის მობილურიდან დავირეკავთ.

– მაღლობა ფულიზა, აქანე კაზინოების წილი შენ მშობლებთან მიგვაქვს, ჯემო წითელის ხელიდან, აგენმა რომ ისქესონ რო ძმები ვართ, ბაზრებს დაგვიმალავენ მაგრა ივაქაცა იმ ბაღანამ

– მოიცა მოსეს უნდა შენთან საუბარი, აპარატს მივცემ.

– ალო გია იგი კაციჭამია ბაზუნები გვიყვანე ქუთაისიდან თავისი ბრიგადით, სამმართველოს უფროსმა დარეკა, მე და წეროს გვითხრა, ყველა განაბის სახლთან გასაღაა მემგონიო, არ მიხვდნენ.

– წერო და სანჩოს თბილისის სამინისტრო გონიათ, ვერ მიხვდნენ.

– კაი ხო 15 წუთში დაგირეკავთ კოკასთან სახლში ვიქნებით.

რესტორან რიონში დიდი სუფრა იყო გაშლილი, რომელსაც ძმები ბაზუნები და მათი 20-ოდე მეგობარი უჯდა. იმ დღეს რესტორანი სხვებისათვის დაკეტილი იყო, მთელი ოფიციატები რაკეტასავით ფრინავდნენ, მუსიკოსები ГИФ-ТОП-ს მღეროდნენ, სუფრას ჩიგის რძე არ აკლდა, თამადა გამზდარი, დაბალი ნახშირივით შავი ბიჭი იყო, რომელიც სადღეგრძელოს სვამდა.

– მოდი ძმაო ორი მუხის სადღეგრძელო შევსვათ, ერთი იმ მუხის, რომლისაგან სიცოცხლის საწყისის სიმბოლო აკვანი ითლება და მეორე იმის, რომლისაგან სიკვდილის სიმბოლო კუბო.

ყველანი შეზარხოშებული იყვნენ, უცეხ ერთი მათგანის მობილური აწკრიალდა, სიმპატიურმა ბიჭმა დაახლოებით 31-ოდე წლისამ აიღო და დაულაპარაკა

– ხო მე ვარ გუგა, გიო ბაზუნა

– გასაგებია

– აი რიონი გვაქვს დაკეტილი, ვმარაფობთ

– ყველა ობიექტი კონტროლზე გვყავს

– კაი, კიდე კაი გადაგვირჩნენ ეს ბოზი კურდღლები

– კარგად ძმაო სბოგამ და გელეფონი გათიშა

ბიჭო კუგალ რაცია მომაწოდე – მიუბრუნდა მის წინ მჯდარ მოსულ ახალგაზრდას, რომელმაც თხოვნა შეუსრულა.

– ალო ყველა ძმას, ლაპარაკობს სტარში გაზუნა ყველაფერი მორჩა, გამოდით, გაანებეთ ობიექტებს თავი, ბოინია გადადებულია, როგორ გესმით მიპასუხეთ რიგის მიხედვით, რაციამ გუზუნი დაიწყო.

– I გასაგებია ვგოვებ პერიმეტრს.

– II გასაგებია

– III გასაგებია

– ლა ა.შ.

– 47-ე გასაგებია

მუსტაფა 2 საათის შემდეგ გაზუნების სამშობრივადამ ქუთაისის მშვიდობიანად დატოვა.

თბილისში, რესტორან იმერეთში ერთ-ერთ კუპეში სამი ხანშიშესული მამაკაცი ტკბილ სუფრასთან იჯდა, შავ ღვინო საფურავს წრუპავდნენ და მუსაიფობდნენ.

– გრიგოლიჩი, საიდან იცი ყველაფერი, მართლა კრიმინალური გენია ხარ,

– აკაკი აკაკიევიჩი უშიშროების საბჭოს მდივანი თქვენ ბრძანდებით და მიწაზე ჭიანჭველა რას ფიქრობს და ცაში ფრინველი ის იცით, ჩვენ უეჭველზე დავდეთ.

– უეჭველი კი არა, ვფიქრობდი დღეს მინისტრის კაბინეტში ჩემთვის, ვაი ჩემო არმაზ 48 წელი განაბი ხარ, ამდენი თუ წააგე, შენ ცხოვრებაში ყველაზე დიდი წაგებული კუში იქნება მეთქი, მშვიდობით ნიცაში ვილაგ მეთქი.

ყველამ ერთბაშად გაიცინეს.

– ეს თქვენი წილი გრიგოლიჩი – მიაწოდეს დიდი დიპლომატი შაკო ბაბუას – აქ 5000000 ევროა.

– ალექო შვილო – გასძახა გრიგოლიჩმა და კუპეში 45-ოდე წლის ახალგაზრდა კაცი შემოვიდა.

– ეს ფული საპატრიარქოში მიიგანე, ოღონდ არ უთხრა ვისგან, ისევ ისე პატარკაციშვილმა და ივანიშვილმა გამოგზავნესო.

я воровской тарнедо
вес обшук краа 100000
в мелких купюрах р
самой в надежном
месте где не вор
не украдет и муха
не достанет и всегда
сухо

– გასაგებია შაკო ბაბუ – წაიღო დიპლომატი და გავიდა შემოსული

– მოდით ახლა ასაკით პატარა, მაგრამ ძლიერი პიროვნების, ჩერჩილიკოს სადღეგრძელო დავლით – მიუბრუნდა შაკო ბაბუ მეგობრებს.

– გუგა სვეტოშასთან ერთად – უპასუხეს ორივემ

– გაუმარჯოთ, წმ. გიორგი ფარავდეს ორივეს – შესვა გრიგოლიჩმა ორივეს სადღეგრძელო.

ჩერჩილას კი ტკბილად ეძინა თავის ოთახში ბათუმში. იღუმალი მთვარე ფანჯრიდან ცნობისმოყვარეობით უჭყყინებდა ამ ძლიერ პიროვნებას, თითქოს გვირგვინს ადგამდა თავზე.

ამ ამბებიდან ერთი თვენახევარი გავიდა, ბათუმში როგორც ყოველთვის შესანიშნავი ამინდი იდგა, ზღვა როგორც ცისფერი ლაქვარდი ისე ირეკლავდა მზის სხივებს, თითქოს ეკეკლუცებოდა.

მამალაძეების სახლის წითელი BMW-ს მარკის ავტომობილი. მიაღება, რომლიდანაც გრძელთმებიანი ბიჭი გადმოვიდა და კარებზე მარის ღილაკს მიაჭირა თითი.

ორ წუთში კარი ჩერჩილას უფროსმა ძმამ ალიკომ გააღო.

– უკაცრავად კობა სახლშია? – იკითხა უცნობმა

– ვინ კითხულობს ძამა.

– გუგა სვეტოშამ, რაღაც ბანდეროლი გამომაგანა, პირდაპირ ხელიდან ხელში მინდა გადავცე – მორიდებით თხოვა უცნობმა.

– ახლავე ძამა, შემობრძანდი

– არა იყოს თურქეთში მივდივარ ცოლთან ერთად. 1 კვირის ჩამოსული ვარ საქართველოში, ბათუმში გავლით ვარ.

– კაი რაგაც იტყვი – კობოია, კობა – ასძახა ალიკომ ძმას.

ხო ალიკო – გამოიხედა ჩერჩილამ მანსარდიდან.

ვინცხა გუგაიას მეგობარია მოსული, გამოდი შენ გკითხულობს.

– მერე შემოიყვანე

- არ შემოდის, მეჩქარებაო.
- კაი ჩამოვალ
ორ წუთში ჩერჩილა კარებთან იყო
ჩერჩილა, ძმარ-ხელი ჩამოართვა კობამ.
- მე ძმარ კუროჩკა ვარ გუგას ბიძაშვილი, რაღაც გამო-
მატანა შენთან ბანდეროლით - აი ელაპარაკე, გადარეკა
გრძელთმიანმა ჩეხეთში და აპარატი ჩერჩილას მიაწოდა.
- ხო გუგა ძმარ მე ვარ.
- რაღა ვიქნები, არა მიშავს.
- გუშინ მელაპარაკე და არაფერი გითქვამს თუ ვინმეს
გზავნიდი.
- რაშია საქმე რამე პრობლემა.
- აა
- დიდი მადლობა ძმარ
- აქ ეგ ცოტა ჭირს
- კაი ძმარ კარგად
ტელეფონი გათიშა და კუროჩკას დაუბრუნა.
- აი ეს თქვენ მიაწოდა ტელევიზორის უპაკოვკა
გრძელთმიანმა.
- მიდი ალექო სახლში შეიგანე - მიუბრუნდა ჩერჩილა
ძმას.
- ავსტრალიაში თუ ყოფილხარ ძამა - მიუგრიალდა
ალიკო მოსულს - ნახევარი მსოფლიო გაქვს მოვლილი
გეცყობა
- არა
- იქანა კუნძულებია ტასმანიასთან, სონესის კუნძული
თუ გაგიგია?
- არა
- მაგარია 10000000\$ თუ ვიშოვე უეჭველი ვიყიდი, მაგა-
რი ზღვა აკრავს ავსტრალიას, ნარ-ნარი ჟურადი თევზებით.
- შეიგანე ალიკო - ანიშნა ჩერჩილამ.
- აჩემებული აქვს ჩემ ძმას ავსტრალიაში ის კუნძული, 5
წლის წინ გაზეთში ნახა იყიდებოდა თურმე.
- ოცნება კაია - მიუგო გრძელთმიანმა.

– მე წავედი, ძალიან სასიამოვნო იყო თქვენი გაცნობა, თბილისში თქვენზე ლეგენდები დადის.

– ჩემზე ლეგენდარული პიროვნება თქვენი ბიძაშვილი გუგა სვეტოშა.

– კარგად მენახე, გმადლობთ ძმაო – გადაკოცნა ჩერჩილამ კუროჩკა, რომელიც მანქანისკენ მობრუნდა და გოგონას დაუძახა

– ნინო ერთი წუთი.

– მანქანიდან საქართველოს ულამაზესი მოდელი ნინო არაბული გადმოვიდა. რამდენიმე წელი ჩერჩილა შორიდან ეტრფოდა ამ გოგოს, ჟურნალებში ნახა მისი ფოტო, შემდეგ რამოდენიმეჯერ სხვადასხვა დისკოტეკებზე შეხვდა, მაგრამ გაცნობა და მისვლა ვერ გაბედა, რადგან შეეშინდა, ახლოს რომ გაიცნობდა მისთვის ისეთი სასურველი შეიძლება აღარ ყოფილიყო. რადგან ბევრ მოდელ გოგოსთან ჰქონდა ურთიერთობა, მაგრამ სექსის და ურთიერთობის მერე თითქოს თოჯინებს აგონებდნენ, უინტელექტო ბარბებს, რომლებსაც მხოლოდ ფული და დიდება აინტერესებდათ, რომლებიც მხოლოდ იმ სოციალურ სტატუსს აფასებდნენ, რომელიც მას ამ დამნაშავეთა სამყაროში ეკავა და მისი სულიერი სამყარო საერთოდ არ აინტერესებდათ. ასეთ გოგოებს ცოლისაგან განსხვავებული მდგომარეობა უკავიათ გრადიციული ქართველი მამაკაცების ცხოვრებაში. ჩერჩილა ქალებზე საუბრისას სულ ამას იძახდა.

ნინო არაბული, კეით მოსზე, კლაუდია შიფერზე, ნაომი კემბელზე ბევრად ლამაზი ქალიაო, თან დედას იფიცებოდა.

– აი ეს არის ჩერჩილა შენ და შენმა სადაქალომ რო ყურები გამომიჭედეთ.

– ნინო – ხელი გაუწოდა გოგომ

– კობა მამალაძე – ხელზე ნაზად ეაშბორა ქალს.

– ძალიამ სასიამოვნოა თქვენი გაცნობა სულ მინდოდა

– ხო ლამაზია ჩემი ცოლი – მიუბრუნდა კუროჩკა ჩერჩილას.

– მზესავით ლამაზი, რომელიც ყველას ფრთებს უწევას ვინც მასთან ახლოს მიფრინდება საამბოროდ.

– ჩემო მზე – აკოცა უცნობმა გოგოს ტუჩებში.

ჩერჩილამ შეამჩნია რომ გოგო მას მშერას არ აცილებდა.

– დარჩით ბათუმში მაგარ დროს გაგატარებინებთ, ჩემი სტუმრები იქნებით.

– არა იყოს გმადლობთ, სასტუმრო გვაქვს ანგალიაში დაბრონილი, ისედაც ვაგვიანებთ, დიდი მადლობა.

– გმადლობთ – ეს ჩემი სავიზიტო ბარათია. თბილისში რომ იქნებით დამირეკეთ ბევრ ჩემს დაქალს უნდა თქვენი გაცნობა, შიამოდა ნინომ სავიზიტო ბარათი.

– ჩვენ წავედით, კარგად ბრძანდებოდეთ – დაუმშვიდობნენ ჩერჩილას გოგო და ბიჭი, მანქანაში ჩაჯდნენ და წავიდნენ.

კობა იდგა გაშეშებული და მანქანას იქამდე გაჰყურებდა სანამ აქ გაქრა.

ეექვპ – ამოიოხრა და სახლში შევიდა.

სად იყავი ძაძა – მიმართა ლუჭამ, რომელიც ბასმაჩასთან ერთად სხვენში ელოდებოდა.

– მაგი რა არის TV მეტი რა გაქვს სახლში.

მომეხმარეთ – მიუბრუნდა ჩერჩილა მეგობრებს, ყუთი გახსნა, TV ამოიღო, აგვიორკა და დაშლა დაიწყო, 5 წთ-ში უკანა პანელი მოხსნა და მოზრდილი ორი პაკეტი დაანახა მეგობრებს.

მეტადონი და კოკაინია, გუგამ გამოგვიგზავნა ჩეხეთიდან. კაია – გაეზადრა სახე ლუჭას.

ბასმაჩამ ჯიბიდან დანა ამოიღო, ერთ-ერთი პაკეტი გაჭრა თითი ჩაყო და გასინჯა.

– ეს კოქსია, ე.ი. მეორე ცისფერი მეტადონი.

– ვინ იყო იგი გოგო-იკითხა ლუჭამ.

– ახლობლის ცოლი ნინო.

– უსაზღვროდ ლამაზი გოგო იყო, კაი ხანია მასეთი არ მინახავს, ბათუმში პლიაჟზე ქალების მეტი რა არის, მარა ვუციდან ჩამოსულს გავდა.

– კაი გავიკეთოთ.

ხუთი წუთის შემდეგ ლუჭას წინ მაგიდაზე ანთებული „ში-პოს“ ბაჟიგალკა ედო და ხელში კოვზით მეტადონს-კოკაინთან ერთად ხარშავდა, წინ ახალი ერთჯერადი შპრიცები იდო.

მოიცათ ღოშებს გეგყვით – ძალიან ბევრი ჩაყარა ჩერჩილამ-უთხრა ბასმაჩამ ლუჭას.

– კაი რა ბავშვები ხო არა ვართ – გაბრაზდა ჩერჩილა

მოიცათ ჯერ ეს გავიკეთოთ დანარჩენი მერე დავიმატოთ ლუჭამ და ბასმაჩამ ჯიბიდან ცხვირსახოცები ამოიღეს და მკლავზე გადაიჭირეს. ჩერჩილამაც ამოიღო კოვზიდან შპრიცით წამალი, კოვზზე უფრო ალბათ მისკა ერქვა ამ ნივთს, გრძელგარიანი პატარა ქვაბი, რომელიც კოვზზე ბევრად დიდი იყო, მანაც, ცხვირსახოცი გადაიჭირა და მუშტი აამოძრავა, ხუთ წამში ვენები ხელის ზედაპირზე ამოიზღაზნენ, ჩერჩილამ მეორე ხელით ღგუში ამოწია, როდესაც შპრიცში მდგომ თეთრ ოღნავ მოყვითალო სითხეს სისხლი შეერია ღგუშს მოუჭირა და ბოლომდე შეიშვა ხელში.

იქვე ლუჭას და ბასმაჩას უკვე გაეკეთებინათ, სიამოვნებისაგან თვალებს ძლივს ახელდნენ. ჩერჩილა წამოდგა, თავბრუ დაეხვა, თვალი დაუბნელდა – ნინო – წარმოთქვა და წაიქცა. მისი მეგობრები უცბად წამოვარდნენ.

– აუ გაგვეპარა – გადაულაპარაკა ლუჭამ ბასმაჩას.

– ალეკო, ალეკო – ყვიროდა გამწარებული ლუჭა.

– მთლიანად გაუკეთებია რაც დარჩა-დახედა ცარიელ მოსახარშ ქვაბს ბასმაჩამ – ისედაც ბევრი ჩაყარა 4 გრამი მეტადონი და 3 გრამამდე კოკაინი.

ვაახ – თავში ხელებს იცემდნენ ლუჭა და ბასმაჩა.

– დღეს დილით კიდევ სუბო ქონდა გაკეთებული, მაგამე მეტადონის გაჩხერვა საერთოდ არ შეიძლება

– ვაჰა კობაია – მოთქვამდა ჩერჩილას ძმა ალეკო და სილებს ურგყამდა.

– ნარკანი ქონდა სადღაც კობას, იქექებოდა კარადების უჯრებში ლუჭა.

– არ ვიცი, ბიჭო, ალეკო სად ინახავდა კობა ნარკანს.

- ნარკანი რაა საერთოდ არ ვიცი.
- საავადმყოფოში ჩქარა-ასწიეს სამივემ კობა და გაქანდნენ.

- ვაიმე შვილო-გული წაუვიდა ჩერჩილას დედას ირმა დეიდას. ახლა მის მოსულიერებას შეუდგნენ ოჯახის წევრები.

10 წთ-ში ბათუმის საავადმყოფოში გრიალით შევარდა 4 ძვირფასი ავტომობილი.

- ჩქარა ყვიროდა ღუჭა, ყველანი გიროდნენ ბასმაჩას გარდა, როდესაც გორგოლაჭებიანი საწოლით ჩერჩილა რეამინაციამი შეიყვანეს.

ერთი კვირის მერე, ბათუმში საშინელი წვიმა მოდიოდა. სამგლოვიარო პროცესია ფეხით მიემართებოდა სასაფლაოსაკენ. საშინლად მოთქვამდნენ ჭირისუფალი ქალები. ბოლო გზაზე ძვირფასი იგალიური კუბო გრიგოლჩს, ღუჭას, გაი სვეტოშას, ბასმაჩას და არმაზის შეედგათ მხარზე, მხოლოდ ოჯახის წევრებს აძლევდნენ შენაცვლების უფლებას, პროცესიას წინ შავგილოგადაფარებული ცხენი მიუძღვებოდა, რომელიც ჩერჩილას უმცროს დას ეჭირა აღვირით. სასაფლაოზე სასახლე ჭირისუფლებთან ცხედარის გამომშვიდობების მიზნით თხუთმეტი წუთით დაასვენეს. ოჯახის წევრები, მეგობრები და უამრავი ხალხი ამბორით და კოცნით დაემშვიდობნენ. ზოგი ხელზე კოცნიდა მიცვალებულს, ზოგი მხარზე, ზოგი გულზე, ზოგი შუბლზე.

- მე სულ გოგოები მყავს შვილიშვილები და შვილები, ეს იყო ჩემი შვილი, რომელიც არასოდეს მყოლია და როგორიც სულ მინდოდა, რომ მყოლოდა-გადაულაპარაკა, გრიგოლიჩმა არმაზის და ცრემლის კურცხალი მოიწმინდა თვალებზე.

ამ ამბებიდან 2 თვის მერე ალიკო გაიმ ჩეხეთში წაიყვანა. იქ კი რაღაც საბუთები და გასაღები გადასცა.

- რაა აგი? - იკითხა გაკვირვებით ალიკომ.

სონესის კუნძული, თავისი სახლიანად, იახტის გასაღები და ბანკში შენ სახელზე 5000000\$.

- ჩემია აგი - გაიკვირვა ალიკომ

საირმის გორაზე ერთ-ერთ ფეშენებულურ ვილასთან, გარი დაირეკა. იგი ქალაქში ერთ-ერთი ბანკის მმართველს ვახტანგ ჩალიჩავას ეკუთვნოდა. კარი მისმა მეუღლემ ლამარამ გააღო მის წინ საკმაოდ სოლიდურად ჩაცმული 40-იოდე წლის, შევერცხლილ თმებიანი პენსიონი მამაკაცი იდგა, რომელსაც ლექტორის იერი ჰქონდა.

– უკაცრავად ერთი ოთახის ქირაობა მინდა თქვენს სახლში

– მისამართი შეგეშალათ, ჩვენ ოთახებს არ ვაქირავებთ

– ვერ გამოგეთ ქალბატონო, თქვენი მისამართი როულენმა მომცა, რომელიც აქ 2 წელი ცხოვრობდა

– ააა. ბატონი როულენი! წელიწად-ნახევრის წინ გაემგზავრა, ახლა სად არის ისიც არ ვიცი.

– უკაცრავად, ქალბატონო, თქვენი სახელი?

– ლამარა.

– ქალბატონო ლამარა-განაგრძო რუსულ-მეგობრული კილოთი უცნაურმა კაცმა.

– მე გიზო ვარ რაგოვსკი, ალბათ გაგივიათ.

– არა სამწუხაროდ

– მოსკოვში ეცხოვრობ და ვმოლვაწეობ საკმაოდ დიდი ხანია, ბიზნესიც მაქვს, საკმაოდ წარმატებული, სათამაშო ბიზნესში ვმოლვაწეობ.

– სასიამოვნოა

– თბილისში 10 წელია არ ვყოფილვარ და ეხლა მომიწია საქმეზე ჩამოსვლა, თქვენი კოორდინატები მისგერ როულენმა მომცა და საკმაოდ თბილად და დადებითად დაგახასიათადა

– ააა, გასაგებია.

– იცით ბინის ქირაობა, მინდა, არავის არ ვიცნობ ამ ქალაქში თან ყველას ვერ ენდობი, ხალხი ფულის გულისთვის პატიოსნებაზე იღებს ხელს და იქნება სახლში ერთი ოთახი იზოლირებული დამითმით 5000 EVROS გადაგიხდით, სულ ერთი თვით მინდა. შეიძლება ერთ კვირაშიც

გავემგზავრო, შეიძლება 2 კვირაშიც, ვნახოთ, როგორ წავა საქმეები.

– ერთი წუთით-ჩემს ქმარს ვეცყვი – შევიდა ქალი სახლში. გაიარა ეზო და მეორე სართულზე ერთ-ერთ ოთახში შევიდა, სადაც მაიკასა და გრუსებში ჩაცმული 55-იოდე წლის მამაკაცი 23-იოდე წლის ბიჭს ჭკუას არიგებდა.

– რომან გაიგე რაც გითხარი შვილო, მაგ მათხოვრებს სახლში არ შემოუშვებთ კი არა, მაგენის ბავშვიც არ გვჭირდება, რათ გინდა მათხოვრის გაჩენილი შვილი, მთელ ქალაქში უარს ვინ გეცყვის, რას ჩააცივდი მაგ ქალს.

– ორსულადაა მამი და რა ვქნა.

– მაგაზე მე ვიზრუნე, უკვე ბავშვი აღარ გაგიჩნდება.

– საღოლ მამი, აბა მე აბორტზე ვერა და ვერ დავითანხმე.

– თან რა იცი, რომ ბავშვი შენია რასაც გეცყვიან ყველაფერი უნდა დაიჯერო ბაგივით!

– ძალიან იცი მაგი შენ, შე შგერო

– ქალიშვილი იყო, ჩემს გარდა არავისთან ყოფილა.

– არ არის ნათელა მაგისთანა

– ძაან იცი შენ, იმ სენაკში საღლაც გყეში ცხოვრობენ, ეგეთი რძალი და შვილიშვილების დედალა მაკლია, რასაც გეცყვიან ყველაფერის გჯერა შე უგვინო შენ.

– აბა რა მექნა მამა, აბორტი ვერა და ვერ გავაკეთებინე.

– იუ, შე შგერო, რატო აიღებდა 10ათას დოლარს, როცა ყურებით ყავდი დაჭერილი კატასავით, საუნაც გაგიხსენი, რესტორანიც და დისკოგეკაც, ქალების მეტი რა არის ყველა ქონივით ღნება შენ დანახვაზე, შენ მაინდამაინც შენი კურსელი, ვიღაც, გურებიც რომ არ ყმუიან ისეთი მიყრუებული სოფლელი დაგევასა.

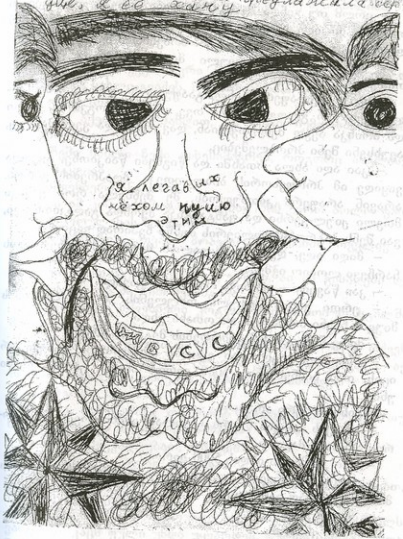
– მაღადვეც შენ გემოვნებას შე შგერო შენ, კიდე კაი მოვაგვარეთ პრობლემა და ბავშვი არ გაჩნდება, ვაი შენს პატრონს.

– გყავს ის ირინკა, ცნობილი სახეა, ის თაკო ერთ-ერთი ყველაზე ცნობილი ქართველი მოდელია, თან თავისი ადგილიც იცის, შენ მაინც არა გაქვს ჭკუა.

ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԿԱՆՈՆԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

մե սեփոյն լոյսը քրտնալիւս
լիւս, ք իմ քաղաք

ձեռքով
լեզուս
նույն
էն

- ნათელა სხვანაირია, სულ სხვანაირი.

- ცოლი თუ გინდა შე შტერო ჩვენი თენგიზ გოგაშვილის თამროს მოკიდე ხელი და ბანკის აქციებიც მთლიანად შენ დაგრჩება, გასაყოფი არ გვექნება არავისთან შე ღურაკო შენ.

- ეგ ისედაც დათრეული მყავს საქმროდ მთელის თითქმის.

- მერე ყველაფერი გინდა გააფუჭო შე ღურაკო, სახლიდან ფეხს არ გაადგამ ერთი თვე, თორემ მოგკლავ, თაკო და ირინკა აქეთ შემოგივლიან, დაუურეკე და ველაპარაკე, ავეუსენი შენი პრობლემებიც.

- კაი აღი ახლა ოთახში და წიგნები წაიკითხე, ტყვილა ვიყიდე იმ პროფესორის ბიბლიოთეკა, ზღაპრების გარდა. არავინ არაფერს კითხულობს, მე შენხელა რომ ვიყავი მთელი ეიულ-ვერნი და ფანტასტიკა მქონდა გადაკითხული, ვაი შენს პაგრონს, მოლიერის ძუნწი ზეპირად ვიცოდი.

- მიდი ადე, დედა გენაცვალოს მამას დაუკერე, მაგის ნარჩევი ლობიო იჭმევა.

- კაი წავედი - და ბიჭი ოთახიდან გავიდა.

- ერთი კაცია მოსული როულენის ახლობელი იმას მიუცია ჩვენი მისმართი და ოთახი უნდა.

- მერე წავიდეს სასტუმროების მეტი რა არის.

- მოიცადე კაცო, თან ეტყობა თბილისური ფასები არ იცის, თან ბიზნესმენია, 5000 ევროს იხდის, ერთი ოთახი უნდა.

- ვინმე ოხერი არ იყოს.

- ამ ექვს დაცვის წევრს ტყუილად ვაცხოვრებთ აქ, მეორეც არ ჩანს მაგისთანა.

- რაო რამდენს იხდის 5000 ევროს?

- მაგი სტუმრების კოტეჯშიც გადაიხდის 7500 ევროს, მაინც ტყუილად ცარიელია.

- მეც ეგ ვიფიქრე.

- წამო ვნახოთ

და ორივე გარეთ გავიდნენ.

ბიჭო მალხაზ როი და როკი ჩაკეტე-გასაძახა ეზოში ჩამოსვლისას დაცვის ერთ-ერთ წევრს

- ჩაკეტილი არიან გალიაში ორივე ბატონო ვახტანგ.

- მაგარი ძალა ღობერმანი, ყველაზე ავი-გაიღმა თა-ვისთვის ვახტანგმა და შემოსასულელ კარებს მიაღმა.
- გამარჯობათ
- გაგიმარჯოთ
- მეუღლემ ყველაფერი მითხრა თქვენს შესახებ და სტუმრების სახლი გვაქვს, შემობრძანდით, განახებთ -
- გმადლობთ
- აი აქეთ მობრძანდით, ეს არის ჩემი სახლი, ასე ვთქვათ ბუდე.
- ჩემი სახლი ჩემი ციხესიმაგრეა, როგორც ინგლისე-ლები იცყვიან
- მშვენიერი ანტურაჟია
- აი ამ კოტეჯს მოგაქირავენ 7500 ევრო ბოლო ფასი მისტერ როულენის ხათრით
- მშვენიერია - თვალი მოაულო პენსიანმა ირგვლივ შეიძლება შევიდე - იკითხა მან.
- უი ერთი წუთით, ერთი წუთითი, აი ეს გასაღები და კარი გააღო და შიგნით შეიპატიჟა
- მართლაც მშვენიერი კოტეჯი იყო იაპონურ სტილში მოწყობილი.
- ყველფერი კარგადაა, მე კმაყოფილი ვარ - აი ეს თქვენ მიაწოდა 100 ევროიანების შეკვრა გიზომ ვახტანგის - აქ 10000-ია სადილი, საუზმე და ვახშამიც მომიმზადეთ
- როგორც იცყვით
- არა, სჯობს მეც თქვენთან ერთად ვიგრაპეზებ, თუ საწინააღმდეგო არ გექნებათ რამე.
- როგორ გეკადრებათ, პირიქით.
- მაშინ, ყველაფერი კარგადაა.
- შებრძანდით დაისვენეთ, სადილად დაგიძახებთ, მოახლეს გამოუშვებთ.
- ხედავ რომანიკო-მიუბრუნდა სახლში, შესვლისას შეიღს ვახტანგი, კაცს ფული უნდა უყვარდეს, ფულის კეთება უნდა შეეძლოს, ფული ზედმეტი არასოდეს არის, განა ისე გვი-ჭირს, რომ სახლი გავაქირაოთ, მაგრამ ეს 10000 - დაანახა შვილს შეკვრა - შენი უთავბოლოდ დახარჯული ფულის კომპენსაციად ჩავთვალოთ.

– მამი რაო ირინკამ

– მოვა ხოლმე, არ გავიღეს არსად მე თვითონ შემოუვლიო.

– ისე ხომ ნორმალური საქმე გავაკეთე, მაინც ცარიელია ის სტუმრების იაპონური ქოხი.

– კი, სწორედ მოიქეცი

– როკფელერმა ფულის შოვნა იმით დაიწყო ვაშლს კილოობით ყიდულობდა და ცალობით ყიდდა, აბა

– სამი საათის შემდეგ ყველანი სუფრას უსხდნენ და საუბმობდნენ, როგორც საუბრიდან გაირკვა გიზო კაბინოებს და გოგალიზატორების ქსელს ფლობდა მოსკოვში.

საუბმის შემდეგ ვახტანგიმ და რომანიმ ნარდის თამაში დაიწყეს. გიზო თვალს ადევნებდა მათ.

– გინდა ფოკუსები გავიკეთოთ.

– მიდით

– მიდით ძალიან გვაინტერესებს.

გიზომ კამათელი ამოიღო ჯიბიდან 15-დან 15 ლუ-მაშს დაგისვავით.

აი ერთი-გააგორა მან

მართლაც ორივე კამათელი ნიანზე დაჯდა.

ასე რამდენჯერაც გაიმეორა იმდენჯერ შაშზე დაჯდა ორივე ძვლის კამათელი

– ვაა – გაუკვირდა ვასოს.

– ეს რაა 0 კლასია – ჩაიბრუნა ჯიბეში ქვეები გიზომ

– სახლში ქლიბები და მახათი ხომ არ გაქვთ.

– კი ეხლავე მოვიტანთ – გავიდა რომანი

– კარგია, რაც მეგი იყი, ყველაფერი გამოგადგება.

– აი უყურეთ ამოიღო ჯიბიდან კარგის დასტა – გიზომ

– აიღეთ ნებისმიერი დამანახეთ უკანიდან და გეტყვით რომელია.

– ვასიკომ რამდენჯერმე დაანახა კარგის ფურცელი, გიზო კი უშეცდომოდ იცნობდა მათ.

– კაროლი ყვავი.

– დამა გული

– ტუზი ჯვარი

– 8-იანი გული

– საინტერესოა – გაიფიქრა თავისთვის ვასიკომ ეს ფან-
დები რომ ვიცოდლე გამომადგება, ჩვენებთან შინაურობაში
თამაშისას.

– აი მახათი და ქლიბები – შემოვიდა რომანი.

– ოო კარგია, კარგი

– ხომ ვერ შემაწავლით რაღაცეებს მე და ჩემს შვილს

– სიამოვნებით

ასე გავიდა რამდენიმე დღე, გიზო ძალიან დაუახლოვდა
ვახტანგს და მის ოჯახს, რაღაც რაღაცეები მართლაც ას-
წავლა, თითო-თითო დამეკილი კარგი და კამათლებიც
უსახსოვრა მთელი დღე იჯდა თავის ოთახში და კარგის
დასტებს უკანა მხრიდან რაღაც წერტილებს ადებდა, ან კა-
მათლებს ქლიბავდა, მამა-შვილიც აქტიურად ეხმარებოდნენ,
ხანდისხან გავიდოდა რამდენიმე საათით, ან მთელი დღით.

– როგორაა საქმე - კითხავდნენ მოსულს

პასუხი სხვანაირი იყო

– 25 ათასის მეტზე ვერ წამოვიკიდე.

– დღეს 5000 წაუგე სპეციალურად, ხვალ კუშებს გავზ-
რდი და კარგ ფულს მოუგებ.

– ვერაფერი ისეთი კაზინოს სათამაშო ოთახში რომ
შევედით მიცნო ერთმა, შენ გიზო არ ხარ კალინინგრადში
რომ გეთამაშე 91-ში და თავისიანები გააფრთხილა არ
ეთამაშოთო.

სამჯერ გიზოსთან, მისი ეკსკლუზიური მოწყობილობე-
ბისათვის უცხოელი ღიპლომატებიც კი მოვიდნენ.

სახლის წინ ისრაელის სახელმწიფოს დროშიანი ლიზუბ-
ინი გაჩერდა და იქიდან 85-ოდე წლის ჩია განის მამაკაცი
გადმოვიდა.

– ვაა ისაკა ჯიმა მუჭო ექ

– გადაეხვია გიზო

– მუს ვიქუნგ ვორექ. ათაქ წარმომადგენლობას ვმუშენქ
კულტური ატამედ.

– ჯგირო ანწყეერექ.

– უკეთესი შემიბუდუ.

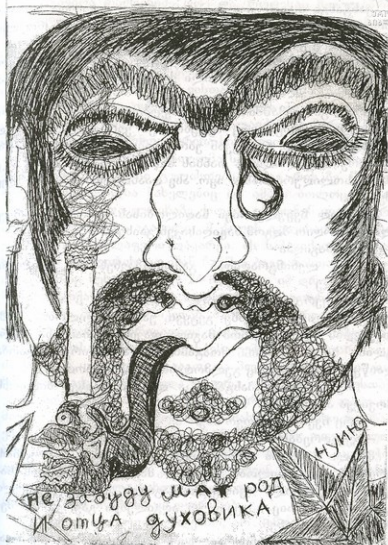
ვახტანგი და რომანი გაკვირვებით შესცქეროდნენ, ამ
უცნაურ კაცს, საუბრის შემდეგ სახლში შეიპატიჟა

- ვარ მოჩქარე სკან ღუღს ვუჭაფ
- აი მაშინ ეს მიაწოდა პარკი
- აა აქ 10000 დოლარია - მისცა, სანაცვლოდ 100 დოლარიანი კუპონების დასცა.
- მაინც ებრაელი ხარ 500 დოლარი დამაკელი, ისედაც თითო უსტროისცვაში 5000 მინდა, შენ 3500 მომეცი და სამი 10500-ია
- იყოს კაი ახლა 500 დოლარზეა საუბარი, ჩვენში, ახლა არ მაქვს
- შენ მაგითი იმ ისრაელში მილიონებს გააკეთებ, თან ახალი პონტებია, ოლონდ უგავორი უგავორია, სხვაგან არ გამოიყენებ 1 წელი და არავის ასწავლი.
- ბაღანა ხომ არ ვარ, პირი როდის გაუგებია ისაკას
- რომ მიხვალ და ააწყობ შენთვის მაინც ივარჯიშე, ხელი სიჩქარეში გააფარჯიშე
- კი მაგის მეტი რა ვიცი, კაი აბა წავედი, კარგად ბრძანდებოდეთ - დაემშვიდობა დიპლომატი ყველას, მანქანაში ჩაჯდა და წავიდა.

ირინკაც და თაკოც კი მოხიბლა, რომლებიც პერიფერიების მცხოვრებლების და მათი კუთხური დიალექტის მიმართ აშკარა უსიამოვნებას განიცდიდნენ. თავიდან ზემოდანაც კი შეხედეს, მაგრამ გიბოსთან კაზინოში რამდენიმე ვიზიტის შემდეგ, სულ შეიცვალნენ, აქამდე სულ აგებდნენ თითქმის, ეხლა ყველაფერი შეიცვალა, ის კი არა კუპე BMW-ც მოიგეს, რომელიც გიბომ ირინკას აჩუქა, ხოლო თაკოს გული რომ არ დაწყევლოდა, მეორე დღეს ბრილიანტის თვლიანი სამეული უსახსოვრა, ისინიც მთლიანად მის გამოჭერაზე გადავიდნენ და ვახტანგი თავის შეილიანად თითქმის დაივიწყეს.

დღეები კი გადიოდა, ის კი არა ვახტანგიმ რამდენიმე თავის აზარტული მდიდარი კოლეგაც კი გაყვლიფა, გიბოსთან შეთანხმებული მოქმედებით.

ნახაზი მარტივი იყო.

ვახტანგი თავის კოლეგებთან ერთად მიდიოდა სათამაშოდ ვითომდა გალელ ბიზნესმენ ვინმე ვოვასთან, რომლის მაგივრადაც გიზოს ახვედრებდა.

ვითომდა ახალ გაცნობილ აზარტულ ფულის „წამგებ გოიმს“, რომელსაც 1000 ჯ. თხილი ქონდა სარეალიზაციოდ ჩამოტანილი.

ვახტანგი თამაშში წილში მიყვებოდა თავის პარტნიორებს, რომლებიც ვერც ხვდებოდნენ ვერაფერს, წაგებულ თანხასაც ღებდა, რაც უკან უბრუნდებოდა, დანარჩენი პარტნიორების გადახდილი თანხის ნაწილიდან, რომელიც საკმაოდ სოლიდური თანხა იყო. ასე დაახლოებით, 80000-მდეც შეხვდა.

ერთხელ ჩვეულებრივი სადილობისას გიზომ სამზარეულოს გვერდით მდგომ მაგიდისაკენ გაიხედა

– კაი მაგიდაა

– ხო, ლენინგრადიდან გამომიგზავნეს 800 დოლარი გადავიხადე

– ხომ ვერ დამითმობდით

– შენი იყოს, მაგაზე გეტყვი უარს, სადილობის დამთავრების შემდეგ, გიზომ მაგიდა თავისთან ჩაიტანა, ღურგლის ხელსაწყოები მოატანინა და ჩხირკედელაობა დაიწყო, მამა, შვილიც გულმოდგინედ ეხმარებოდნენ.

– თუ გამევიდა პასტანოვკა და იგი დავსვი მილიონს მოვიგებ პროცესში.

– არც ჩვენ დაგვტოვო ისე.

– გეკადრებათ.

მთელი 5 საათი იჩხირკედელავეს მაგნიტები და გიზოს ერთი 7 მოწყობილობა ჩააყენეს მაგიდებში, ბოლოს საგანგებოდ ნაყიდი ძვირფასი მაგიდის გადასაფარებელი გადააფარეს, ისიც სპეციალურ ადგილებში გაჭრეს და შემოწმებას შეუდგნენ.

ყველაფერი მშვენივრად იყო. კამათლებიც ჯდებოდა, ტუმბებიც ამოდიოდა და კარგის დასამალი ადგილებიც თვალისთვის იყო მიფარებული.

ყველაფერი მზადაა-გაიღიმა გიზომ, როდესაც გადასაფარებელი მაგიდაზე დააწება და გასაშრობად მიაყუდა.

ასე გავიდა რამდენიმე დღე და, როდესაც ჩვეულებრივ საუბრობდნენ ყველანი ერთად ვახტანგის ბიზნეს პარტნიორ რუსლან გოგელიასთან ერთად, გიზო მორიგი 10 წლის წინანდელი გასტროლების ამბავს ყვებოდა.

— ხოდა კატალა, რომ არის ფილმი ფაიზალი ამბავია. ამ ცხოვრებულ გურიჩაზეა, ის ვისთანაც ითამაშა. ბოლოს იმ ლინზებით, ქურდი იყო ერთი ოდესელი ბაგდანა საიუზის თამაშებს უყურებდა, მერე პაატა ჩლაიძემ გააჩერა სკანცა-ში და თავი ჩამოიხრჩო, გურიჩა სინამდვილეში მთელ ფულში ჩამგრაფეს და ოზურგეთელმა საბუთქელამ დაბრიდა იმ ქალთან ერთად, ვისი გულისთვისაც მაგ რისკზე წავიდა, ფილმში შეცვლილია სახელებიც და ამბის ბოლოც ვითომ ლოთდება, არა და გურიჩაზე ქალები იხვედნენ ყველაფერს, მარა წერას ყავდა აგანილი იმ ქალის გულისათვის თავიც გაიფუჭა და ყველაფერი დაკარგა. ის საბუთქელა პადელნიკი იყო ბავშვობის და იმან ჩაუშვა ბაგდანასთან 8 მილიონიდან 3-იც შეხვდა, იყიდა 24-10 ახალი, იმ დროს ყველაზე მაგარი მანქანა იყო, შავი, დაჯდა, უკანა ბაგაჟნიკი გაავსო ფულით და მოგაბა გორკიდან, მარა არ შეერგო ქუთაისში კუშტუმა დახვდა ბრიგადით, აიყვანეს ბაითში ჩაუყარეს რალაცა დასალევში და დასვეს უეჭველზე ვეღარ აღვა თამაშიდან ყველაფერი წააგო, და პლიუს 2 მილიონი კიდე მოსატანი აქვსო. ძმა ყავდა ონგერა, იაიყ ქურდი, რუსთავს უყურებდა, ეგ ამბავი რომ გაიგო ეგრევე პაბეგი აიღო და, მივიდა, საბუთქელა გავიყვანეთ, იძახის არ მახსოვს არაფერი გათიშული ვიყავით და აზრზე არ არის კიდე მოსული ბოლომდე, კუშტუმა და 2 სული ქურდი თავისი 6 კაი ბიჭით ადასტურებენ წააგო, კარგიო აი თქვენ კიდე 1 მილიონით ნალიჩნო და ყველა სახლები ჩემი და ჩემი ძმისი, 11 სახლი ჩააბარა, სად არ ქონდათ ღვარეუები.

კუშტუმამ დაიგოვე სახლებით, არ მინდაო, იმან შენგან ღმერთმა დამიფაროს საშელავათო რამე დამჭირდესო და წამოვიდა სოფელში დედ-მამის სახლში გადაიყვანა თავისი ცოლ-შვილი, ძმის ცოლ-შვილს ვაკეში დაუტოვა საკუთარი სახლი გაბიძგე და წავიდა, 10 თვეში ყველა ვინც ძმის გაწეწვაში ერიო, ყველა მკვდარი იპოვეს, ყელგამოჭრილები,

თან პაბეგის გამო როზისკი ქონდა, ლიკვიდაცია იყო გა-
მოცხადებული მაგათზე, ინაურმა ძმა დაუჭირა, საბუთქელა
და შეუთვალეს თუ არ ჩაგვბარდები, შენ ძმას შევკენით
ყველაფერს და დავახერეგინებთო, ძმა მაგრა უყვარდა.
ჩაბარდა, ეგრევე უთხრა პროკურორს, ყველა მკვლელობას
ვალბარებ ოღონდ არ მკითხოთ რაზეო.

მისცეს რასტრელი, თან ბოლოს №1 დეისტვიუიში დასახ-
ვრეგების კამერაში იჯდა, ხედავას მოვიდნენ საკამერნიკის
გადასაყვანად და პალაჩებს თხოვა დღეს მე გადამიყ-
ვანეთო ეს იყოს კიდე რამოდენიმე დღეო, გაბრიელბერის
ნაჩუქარი ხელის ფსალმუნი გახია, ლოცვა ამოიღო, წაი-
კითხა პირჯვარი გადაიწერა და გავიდა. საფლავიც არ იცის
მაგისი დღემდე არავენ.

- ვააა-აღმოხდა ყველას
- ძმამ რა უქნა?
- მღვდელი გახდა და ეხლაც ცოცხლია მემგონი, წი-
ნამძღვარია თუ რაღაც ეგეთი სადღ...
- გიზო გირეკავენ - შემოვიდა ლამარა, ვილაც ჯუბიკოა,
სასწრაფოდ დაუძახეო.
- ერთი წუთი - მოიბოდიშა გიზომ
- აგერაც არის აპარატი, აქედანაც შეგიძლია ესაუბრო
- ზღაროვა ჯუბი
- მუჰო ექ
- თექ რენანო
- ხვაერეო
- Max გვერდი საათში თექ ვივაფუქ
- ვა გუტუა სოთინ აბა სი გუჩქუ, მოვფრინუნქ
- აბა ჩქარა ის ფაშისტი გოიმი არიფები გაიჩითნენ, თან
მდიდარი ქურდებიც მოყვებიან წილში - მიუბრუნდა გიზო
და ნარჩენებს, მაგიდა წამალდებინეთ უნდა მივასწროთ
- რუსლან შენ ხო ჯიპით ხარ?
- კი
- აბა მიდით მომეხმარეთ
- ყველანი გარეთ გავიდნენ, მაგიდას ფეხები მოხსნეს და
ფრთხილად ჩადეს მანქანაში.
- გიზომ რომანიც წაიყოლა, იქ მისახმარებლად.

ნახევარი საათიც არ იყო გასული რომ შავი ინფინტიგის მარკის ჯიპი სანშონაში ერთ 8 სართულიან კორპუსთან გაჩერდა.

– მოდით ჩქარა მომეხმარეთ მე-6-ზე უნდა ავიგანოთ, წუთი წუთზე აქ იქნებიან, არ უნდა შეგვაშინიონ, რომ მაგიდა ეხლა მოვიგანეთ-არ ცხრებოდა გიშო.

მართლაც 2 წთ-ში ბინაში იყვნენ და მაგიდას ფეხებს უყენებდნენ, ერთი ვინგი ჰქონდათ დარჩენილი რომ ბინაში 6 მამაკაცი შემოვიდა და თავზე დაადგნენ.

რომანმა ვინგი უცებვე დამალა

– რას შვრებით-შეეკითხა ერთ-ერთი

– არაფერს თქვენ გელოდებით-გაიღიმა გიშომ

– არა რაღაც აცუნდრუკებულები ხართ – დაულრინდა ერთ-ერთმა.

ნაიარევსახეიანმა ბულდოგივითავსახეიანმა ჭალარა თმიანმა მამაკაცმა.

– არა ბაგონო კარლო. როგორ გეკადრებათ

– აქ რაღაც შეცვლილი მგონია მიიხედ-მოიხედა ნაიარსახეიანმა.

– არა ყველაფერი ისე-ისეა გაიღიმა გიშომ

– აგერ ამათ კითხეთ ეხლა მოვედით ამ წუთას - ანიშნა რომანზე და რუსლან გოგელიაზე.

– იცით ვინ ვარ მე? – დაუბრიალა თვალები ორივეს

– თქვენ ვინ არ გიცნობთ – მოსკოვის მაყურებელი კარლო გიორგაძე, სიმართლის ეგალონი ბრძანდებით ყველასათვის, განაბი კაცი ხართ

– ესენი იცით ვინ არიან? – ანიშნა ორ გვერდით მდგომზე, რომლებიც ნარკოტიკის ღიდი ღობის ქვეშ იმყოფებოდნენ და ნახევრად ეძინათ.

– განაბები ძმები ღრუგუნები

– ხოდა ჩვენ ვინც მოგყუებას ან რამეს გავვიბედავას ხომ იცი სადაც იძინებენ ნავეკი – გაიხსნეს თითქმის ერთ-დოულად შავი პლაშის ღიდი და თითოეულმა ორ-ორი სტეკინის გიპის იარაღი გამოაჩინა ქამარში გარჭობილი, თავისი უპარმაზარი მაყურებით.

რომანი და რუსლანი ერთდროულად გათეთრდნენ და გაფითრდნენ.

- ე.ი. ატვეჩაიში ღვებით, რომ ყველაფერი რიგზეა?
- ეხლა მოვედით ამ წუთას- დაიწყო რომანმა
- ყველაფერი რიგზეა - აღმოხდა რუსლანს
- კაი, ორი კაცი ჩაღვა ატვეჩაიში, რა ბოშები, ნასუღკები ან პიდარასტები ხომ არ არიან რომ ჩვენ მოგვაგყუონ - დაამშვიდა მსუქანმა ღრუკუნამ მეგობრები
- ორი თავი ხომ არ აქვთ რომ რამე პროჭობა იკისრონ
- კაი ჩვენ წავალთ-დაიწყო ლულლული რუსლანმა
- ერთ-ერთი დარჩით, მეგობარს მარგო გოვებთ
- იცით მეჩქარება - აღმოხდა რუსლანს
- კაი წავიდე - მიუბრუნდა გამხდარი ღრუკუნა მეგობრებს
- მაიცა შენ რა გვარი ხარ? - ჰკითხა მსუქანმა ღრუკუნამ
- გოგელია რუსლანი
- იმ გოგელიასი რა ხარ, გვერს რომ უყურებს- ნათესავია
- ხო წადი, წადი
- რუსლანი კისტრისტევით ჩავარდა და 40 წთ-ში ვახტანგთან იყო და ამბავს უყვებოდა, რომ რომანმა ღარეკა
- რამდენს 200000 დოლარს
- 10000 ფოსტებით
- მაღაღეს შვილო ჩვენ კი ათასი რამე ვიფიქრეთ გული კინაღამ გაგვისკდა
- კაი ხო - აქაა
- გეძახიან რუსლან - მიაწოდა ყურმილი
- რუსლანმა ტელეფონი აიღო და ერთი 5 წთ ელაპარაკა
- ხო რომან
- სადოლ ძმაო
- ვის უნდა ლაპარაკი
- მიეცი დაველაპარაკები
- ღიახ
- კი მე ვარ ბატონი კარლო
- რას ქვია სად მომიტანოთ

– იყოს ნალიჩნი ჯობია ან კრედიტითაც პრინციპში მნიშვნელობა არ აქვს

– უცხოეთში გადარიცხვა არ გინდათ!

– კაი კარგად

– ვინ იყო – შეეკითხა ვახტანგი

– ის ქურდი კარლო – ჭიასავით რო იწელებოდა 200000-ს აგებენ

– ჩვენები იგებენ

– თქვენც წილში ხართ ვიცი და თავანი როგორ გაწყობთ რომ ჩაგაბაროთო, ნაღდი ფულით, კრედიტითო თუ უცხოეთში შოგზე დაგისვათო

– ვაა კარგია, ასე თუ გაგრძელდა დილამდე რამდენიმე ლიმონს მოიგებენ ჩვენები – ხელები მოიფშვნიტა ვახტანგიმ

– თან ეგენი უეჭველი წამი-წამში ჩაგაბარებენ

– მე კიდე გული გამისკდა 1000 რამე ვიფიქრე

– მოდი საუნაში წავიდე და დავისვენოთ

– ირიშას და თაკოსაც წამოვიყვან

– რომელი გო შენი შვილის ნაშები რომ არიან მოდ-ელები

– ხო ჩემი შვილის კი არა ფულის ნაშები არიან, თვარა მე არ ვიყო მამამისი შორიდანაც არ დაანახებენ

– გიდეუს მერე 1000 დოლარი ჯიბეზე

– კრედიტკარტები მაქვს

– მაგი მე შენზე მეტი მაქვს

– კაი წავედი გადაურეკავ და წავიდე, კარგი დღეა დღეს რაღაც

ოთხი საათის შემდეგ ბებერი მეგობრები საუნაში განცხრომაში იყვნენ შვილის გოლა გოგოებთან, რომ მოულოდნელად ტელეფონი აწკრიალდა

– ვინ არიან ნეტა

– აუ მოიცა ვახტანგ ძვირფასო არ აიღო-თხოვა გოგონამ

– დელა იესტ ძელა

– რაა – გული შეუწუხდა ვახტანგს

– უკვე აქ ხართ?

– მიდი გოგო ჩაიცვი, რომანი იქნება აქ წუთი წუთზე და ერთად გვნახავს

– გენახოს მერე მე ჯვარი კი არ მაქვს დაწერილი შენ ბიჭო

– არა გაუკყდება

– მაიცა რა ვახო, სტარამოდნი კომპლექსები გაქვს, მოიცა რა რომელი საუკუნეა

– ჩაიცვი ჩქარა

– კარგი ოლონდ კიდე 200 დოლარი მინდა, ისიპარიში ახალი რაღაცეები მიუღიათ

– აი შენ კიდე 400 დაწედა საფულეს და 4 ცალი 100\$ კუპიურა – მიაწოდა გოგოს

– მიდი თაკოც გააფრთხილე რომ ჩქარაო

– ხო ეხლავე – გოგონა მეორე დაკეტილ ოთახში შევიდა უცებ საუნის კარზე კაკუნი გაისმა

– ვინ არის – იკითხა ეახტანგიმ

– ჩვენ ვართ მიქელ-გაბრიელის საძმო

– ვინ

– გიზო და რომანი არიან აქ

ეახტანგიმ შეწარი მოიხურა და კარი გააღო მის წინ 8 ახმახი ატეზულიყო ყურებჩამოყრილ გიზოს-თან და რომანისთან ერთად

– შეგვიპატიებთ თუ დაუპატიებლად შემოვიდეთ

– გააფაფხურა თვალები ღიღმა ღრუგუნამ

– მოდით შემოდით დაბრძანდით – მიანიშნა იქვე მდგარ სამეულზე

– ძმები ღრუგუნები ჩამოჯდნენ და თითები გაწიეს სა-დაც მათმა თანშლებმა გორილებმა სიგარეტი ჩაუდეს და მოუკიდეს

– ორივემ თითქმის ერთდროულად ნაპაბი დაარტყეს და ისევ ნარკოტიკულ ძილში წავიდნენ

– ჩვენ იცით ვინ ვართ – დაიწყო მესამე ჭალარამ

– კი ბატონო კარლო თქვენც გიცნობთ და ამათ ხომ მთელი საქართველო იცნობს – მიუთითა ვახომ ღრუგუნებზე

– ე.ი. თამაშზე დამიბარეს და გვაგდებდნენ ეს ბოზები

– თან შენი ბიჭი და ის ვიღაც რა ერქვა იმას

– რუსლან გოგელია – უპასუხა ერთ-ერთმა გორილამ

– ხო ატყეჩაიში ჩადგნენ ალალი პონგია

– თან მოგვატყუეს თან წილში ყოფილან
– რა წილში რაღა გეკადრებათ – ალელდა ვახტანგი
– რაა – წამოენთო პაგარა ღრუკუნა
– ბიჭო რო გებაზრებით მოისმინე წესიერად თორე
ყველა მალაში დაგტეხავ

– პერენ ვირუჟ სუკა – ჩაერთო მეორე
– გი პა ქიზნი კტო, валет крестови масти
– ვერ გავიგე – ენა დაება ვახოს
– ну лох и ещё фуфло катит

– ах ты мнагаразовая туалетная бумага №2.8 камеры, ах ты
клатчок исползованнны туалетнаи бумаги бригадира 2.8 камеры
ты ещё სიტყვას გვიბრუნებ, დაგბრიდავ ამ გარაკანი, და
ორივემ ერთდროულად ორ ორი მაყუჩიანი სტეჩკინის
უზარმაზარი იარაღები ამოიღეს

– კაი, ეტაკენ დანარჩენები – დაწყნარდით ღრუკუნ და
გაცეცხლებული ძმები, როგორც იქნა დააწყნარეს.

ვახტანგს გაქცევა უნდოდა, მაგრამ საშველი არსაიდან
იყო.

– ე.ი. გაავრძელა კარლომ, სამ მილიონს მოიტანო
– იცით ბაგონო კარლო – ამოღერდა გიზომ
– რა გინა თქვი. იქნებ დააკლოთ ესენი რა შუაში არიან
ყველაფერი ჩემი ბრალია, მილიონს გადავიღხი მეტი ჩემს
ძალებს აღემატება

– არა, რეშენია გამოგანილია, რომ მოგვეგოთ ხომ უეჭ-
ველი ჩაგაბარებდით, თან რომ იგებდით ცხრაჯერ
გაიძეოდა იმან, რომანამ 50%-ში ვარო წილშიო

– ბავშვია
– რაღა ბავშვია 24 წლის რომ ვიყავი 6 წლის გამხდარი
ვიყავი ქურდად და კრასნოდარში მე-3-ე ხოლკაზე ვიჯექი
და ზონას ვუყურებდი

– მორჩა ბაბარი
– პრეტენზია ხომ არ არის თქვენი მხრიდან
– არა ამოიოხრა ვახტანგი

ამ დროს ჩაკეტილი ოთახიდან ხმაური მოისმა ღრუკე-
ნებმა ხელით ანიშნეს ოთახისაკენ თავის გორილებს, რომ-
ლებმაც იარაღები ამოიღეს და ოთახში შეცვივდნენ, საი-

დანაც ორი გეწარმოხვეული გოგონა და რუსლან გოგელია გამოიყვანეს, რომელიც უმწეოდ აფახურებდა თვალებს

– აი ეს ბოზი ესა, ნახე სად ყოფილა-წამოარგყა თავში მსუქანმა ღრუგუნამ

– ე.ი. ბიჭო თქვენი პასტანოვკა გაიასნებულია, რაგო შენც იცი და იმათთან ერთად 3000000-ში ხარ წილში, რომელი რას დადებთ მაგი თქვენი საქმეა ხოლო ფოსტა 3000000-იანი იყო და წამოგვყვნენ

– აბა ძმაო ჩვენ ჰაერიდან არაფერს ვითხოვთ

– კაროჩე ბაზარი მკვდარია, როგორც გინდოდან ჩვენი მაყუთის ჭამა, ისე გადაიხდით – ჩაერთო მეორე ღრუგუნა, რომელმაც თავისი ნარკოგის ნეგარებაში წასული ძმის დაწყებული საუბარი გააგრძელა.

– რა სამი მილიონი თვალები წამოსცივდა რუსლანს

– აგვეჩაიში ხომ ჩადექით თამაში ალალიაო, პა შე გნადა შენა

– კი მარა, მე ხომ წამოვედი

– და ფულებს კარგად ელოდებოდი არა-დაუბრიალა თვალები გამხდარმა ღრუგუნამ

– რომ გელაპარაკეთ გელეფონით ისიც კი გვითხარი კრედიტით ჩაბარებულს ნალიჩნი მიორჩენიაო

– იც-იც-იც-ენა დაება რუსლანს

– რას ჩლიფინებ წამოაგყა მსუქანმა ღრუგუნამ

მე, მე, მე

რა ბეკეკასავით კიკინებ პაა – ბიჭო, მოუთაქა ახლა პირველმა გამხდარმა ღრუგუნამ

– კაი ბატონო კარლო-ამოლერდა ძაღლივით ნაცემმა გომომ

– რა გინდათ – დაუბრიალეს თავისი სისხლიანი თვალები თითქმის ერთდროულად ორივე ღრუგუნებმა

– თქვენ ხომ მიიღეთ შგრაფები

– დამნაშავე ვართ და დავიღებთ, მარა იქნებ დააკლოთ

– შეხედა მუდარის თვალებით რუსლანმა

– ერთი წუთი გადავრეკავ – ჩაერთო საუბარში ვახტანგი

– ვისთან რეკავ შე ბოზო

– ქურდებთან

- მერე ჩვენ რა კამაზის შოფრები კი არა ვართ თუ დეკატები.
- არა რავა გეკადრებათ, უბრალოდ ვკითხავ კიკოლიკო ცხაკაიას
- მიდი დაურეკე - მიუბრუნდა კარლო
- ღარეკოს კაი, ვინც არ უნდა იყოს იგივეს ეტყვის ვახომ მობილურით გადარეკა
- ბატონო თენგიზ გამარჯობათ
- მე ვარ ვახტანგი
- პრობლემა მაქვს
- მომე ბიჭო მობილური - გამოართვა აპარატი მსუქანმა ღრუგუნამ - მე დავებაზრები
- ვაა თქვენი სახელები გოგჩოებო გადახედა იქვე მიყუჩულ ირინკას და თაკოს, რომლებმაც სიგუაციიდან დაინახეს რა კიდეც უფრო ძლიერნი ამა სოფლისანი და კნუტებივით შეშინებულნი თავიანთი თანმხლებნი, ეგრევე დაიწყეს მათი მოხიბვლა. ხან ერთი ჩამოიგდებდა გეწარს, ხან მეორე ან ვითომ შემთხვევით მოშიშვლებულ მკერდს კიდეც უფრო იშიშვლებდნენ რასაც ღრუგუნების თვალის მოგაციება მოჰყვებოდა
- მე თაკო მქვია
- მე ირინკა
- ღზაან სასიამოვნოა, გიცნობთ ლამაზებო, ცუცქირიძის მოდელები არ ხართ, გელევიზორს ჩვენც უყურებთ
- რამდენიანები არიან-ჩაერთო საუბარში მეორე გამხდარი ღრუგუნა
- არა ესენი მასეთები არ არიან - უპასუხა ვახტანგიმ
- ვაა трахеста за денги значит деник мала - წარმოსთქვა გამხდარმა ღრუგუნამ
- მოკლედ მომეცი გელეფონი - გამოართვა კარლომ აპარატი და გავიდა 10 ნაბიჯით
- ვაა კარგი გიპები ა ხო იცი - გადაულაპარაკა მსუქანმა ღრუგუნამ გამხდარს
- მერე წამო და ორივე რიგ-რიგობით გავაფორმით -
- შესთავაზა გამხდარმა ღრუგუნამ ძმას
- არა ძმაო სისხლის აღრევა ა ხო იცი

მოდღვარმა რაც დამპრესა იმ პუტანკა დების გულისთვის, იმის მერე მე შენს ქალთან და დებთან აღარ ვინითები, თან იმდენი მაქვს გაჩხერილი ან ამიდგება ან არა რომც ერეყნია მომცეს მაინც ვერ მოვახერხებ ვეაკულაციას, გყვილა მეც უნდა ვიწვალო და ესენიც უნდა ვაწვალო

- ხო იცი ქალებს ეგ ევასებათ ზუსტად

- კი მარა ისიც ვიცი, რომ ეგ იმპოტენციის პირველი მიზეზია, თავიდან ვერც გრძნობ პირიქით, 40-ის მერე კი ნაპორით ვეღარ უსამ

- შენ ეხლაც ვერ უსამ ნაპორით-გაიყინა გამხდარმა გინდათ გოგოებო ჯიპები

- რავი - ღაიმორცხვა ირინკამ

- ე.ი. მიუბრუნდა გამხდარი ღრუტუნა გიბოს, ვახტანგს, რუსლანს და რომანს, 500000-ს გაკლებთ ოღონდ 1 კვირაში ამათ ორივეს ემელები რომ არ უყიდოთ, 1000000-ს დაგიმაგებთ შტრაფში

- მოსულა - ხელი გაუწოდ ვახტანგიმ

- თავზე გვაუსამთ - გაიჯვია გიბო

- არავითრ შემთხვევაში

- რაა უყურე ამ ჭიას

- გაჩერდი ბიჭო - გადაუჩურჩულა რუსლანმა

- გოგოებმა თვითონ გადაწყვიტონ - არ ცხრებოდა გიბო

- ვაიმე რა ვაქვაცია

- ხო საყვარელია გაეცინათ ირინკას და თაკოს

მოდო გაკოცოთ - ოღონდ ერთი წთ-ით, ირინკამ იქვე მაგიდაზე დადებული ხელჩანთა აიღო, პომადა ამოიღო, თავი გამოუწია და გუჩებზე გადაისვა, მერე თაკოს მიაწოდა, იმანაც იგივე გაიმეორა, შემდეგ გუჩები მოკუმეს, გაიღიმეს და ორივე თითქმის ერთდოულად მიუახლოვდა გიბოს

- მართლა კარგი გიპი ხარ გიბუნა, დავე ანტიკვარი ჩვენ გულისათვის მზად ხარ 500000\$ - გახდაიხადო

- ეს ჩვენი უმანკო კოცნები სანამ გავბოზდებით

- გადაიხარხარეს ორივემ და გიბოს ლოყაზე და შუბლზე აკოცეს რამოდენიმეჯერ

- არ მოიწმინდო

გიზო სავარძელში ჩაჯდა

მთელი სახე წითელი ტუჩების ფორმის ანაბეჭდებით
ქონდა დაფარული თითქმის

– მიღით გოგოებო აბა თქვენ იცით – მიუბრუნდა
გოგოებს ვახტანგი

გამხდარმა ღრუგუნამ ხელი გადახვია ორივეს და გვერ-
დით ოთახში გავიდნენ

– მიღი მოუსმინე – კიკოლიკოს მოუახლოვდა დანარ-
ჩენებს კარლო და ვახტანგს აპარაგი მიაწოდა

– დიახ ბაგონო თენგიზ

– დიახ გისმენთ

– კი

– მესმის

– გავიგე

– გასაგებია

– ყველაფერი ნათელია

– კარგად ბრძანდებოდეთ

ე.ი. – 3000000-ს მოიტანთ დაიწყო კარლომ

– არა 2500000-ს შეუწორო მსუქანმა ღრუგუნამ

– დაუკელი – ჰკითხა კარლომ

– რეზომ აჩუქა, პროსტო იმ გოგოებისთვის ემელები
ექნებათ საყიდელი – ხელი გაიშვირა მისურული ოთახისა-
კენ მსუქანმა ღრუგუნამ

– ეხ, რეზო, რეზო, ემელად ნახევარი თბილისის ქალებს
გადაკუზავედა, 50000-ად მთელს მოსკოვს

– ჯანდაბას მაგათი თავი უყვარს ქალები და რა ქნას,
იზვესნები ევასება, მერე გაჩხერილზე იმარიაჟოს

– ე.ი. – დაიწყო ისევ მსუქანმა ღრუგუნამ ლაპარაკი,
თან თითები გაიშვირა, სადაც ერთმა გორილამ პორტსი-
გარიდან ამოღებული სიგარეტი კვლავ ჩაუდო, მეორემ
მოუკიდა

– ყველაფერი იასნია – განაგრძო – მემგონი თქვენთვის,
თუ მჭავაზე გავაგზავნოთ ხალხი

– კი გავიგეთ

– ვადა 2 კვირა გაქვთ

აბა ეხლა ჩაიცივით და დაახვიეთ აქედან – დაუღრიალბ
 მსუქანმა ღრუგუნამ

ამ ამბიდან 3 კვირის მერე ირინკა და თაკო წითელი ფერის ML კლასის ჯიპებით მიგრიალდნენ თბილისის ეგრეთ წოდებულ დისკოტეკების მარადმწვანე ბირეებზე, ერთ ერთ ღამის კლუბში.

ხოლო იმავე დღეს რამდენიმე საათის წინ ერთ რესტორანში, სახელად „თეთრი იალქანი“ 4 მამაკაცი უჯდა სუფრას და ბაასობდა

– ღრუგუნჩიკ მოკლელ აღარ უნდა ბაზარი კაი ფული გამოვინიხეთ ყველას, როგორც შევთანხმდით 500000\$ შეგვვდით სამ კაცს ერთი თვით დაისვენებთ საღმე საბერძნეთში მეფურად.

- კარლო შენ ექიმთან მიდი და ღვიძლს მიხედ
- კაი მამუკა როგორც იტყვი
- ხომ ვერ მიხვდნენ ვინ ხარ, თორემ კაკოს პასტანოვკა გაიმამბება

– არა გიშო ვგონივართ და სიკვდილამდე ეგ ვეგონებით რომ შემხვდნენ ვერ მიცნობენ, მწვანე ლინზები გადავყარე, პლასტიკური შრაშიც მოვიშორე და თმები თეთრი აღარ მაქვს ბუნებრივ ყავისფერზე დავბრუნდი, იმ 7 სმ-იანმა გუფლში ჩადებულმა სიმაღლეში გასაბრდელმა მამოლები გამიჩინა ფეხზე, თან გონიათ 1500000 მე გადავიხადე და მოსკოვში დავბრუნდი, მოლით ჩვენ მამუკას გაუმარჯოს, წამოდგნენ სამივე და ჭიქები გამოცალეს

- ისე მეგის ღირსები იყვნენ
- ხვალ სოფელში მივდივარ, იმ ჩემს ობოლ ნათლულს ვნახავ

– კარგი კაცი ხარ, შენნაირი ნათლია ბევრის მშობელს ჯობია – გაიღიმა მსუქანმა ღრუჭუნამ და პატარა ტანის კაცს გადაეხვია ძმურად

– ისე რომ ჩამოვალ იმ პროჭ კაკოსაც მივხედავ

– კაი დაგელოდებით

– აბა კარგად, ყველაფერი გადახდილია, წამოდგა ჩია ტანის კაცი, ყველას კოცნით დაემშვიდობა და რესტორნის გამოსასვლელი კარებისაკენ გაემართა.

ჩხოროწყუს ერთ-ერთ ძალიან ლამაზ სოფელში, რომლის მსგავსი პეიზაჟი მსოფლიოს ნებისმიერ სახელმწიფოს დაამშვენებდა. ეკლესიის ეზოში ჩია ტანის მამაკაცი ანაფორიან მოძღვარს ესაუბრებოდა, რომელსაც ხელში შავი დიპლომატი ეჭირა.

– ეს ნამდვილად ეყოფათ ბათუმში გადასასვლელად ნათელას და ჯუბას

– ხომ არ იციან მე რომ ვაძლევ, არც ის უთხრათ რაც უქენი იმათ მამა იპოლიტე

– ისე მე ჩემო მამუკა, მაგის კატეგორიული წინააღმდეგი ვიყავი თავიდან

– აბა მამა იპოლიტე საწყალ ნათელას მოგაცებას და ცემას უპირებდნენ, მუცლის მოშლას, ვითომ შემთხვევით ქუჩის ყაჩაღები იყვნენ, ჩემი ცხოვრებული შვიგინიას დისშვილი, რომ არ ყოფილიყო ერთი და იმის სამეგობრო ვერც ვერაფერს გავიგებდით. მაღლობა ღმერთს, ყველაფერი კარგადაა

– ისე სწორეს აკეთებენ, რომ მიდიან, კაი ბიჭია ჯუბიკო, ვაჟკაცურად მოიქცა, მართლა ყვარებია

– ხომ იცი მისმა მშობლებმა, რომ გაიგონ რაც მოხდება, მე ვუთხარი მებალ დაველაპარაკებო, მაგრამ არაფრით მომცეს მაგის უფლება, თან აღსარებასავით მომიყვეს თავიანთი გასაჭირი, არ უნდათ აქ ცხოვრება, ბათუმში მიდიან 200000-სი, ეყოფათ ბინისა და მაღაზიისთვის – 100000-კი გამოიყენეთ, თქვენ უკეთ იცით ჩემზე კიდევ ნაწყენია ნათელა, ფიქრობს გიზო ბიძიამ დამივიწყაო, ძმას პატარა ხვიჩას მე წავიყვან, რომულისა უმცროსი გოგონებიც მიმყავს, მაინც

არც ცოლი მყავს და არც შვილი, მოსკოვში კი თქვენც იცით ჩემს ხელში არაფერი მოაკლდებათ

– რამდენი გყავს სულ იქ?

– 6 და ახლა 9-ნი იქნებიან, ყველასათვის თითო-თითო ბინა და ერთი ბავილენია ნაყიდი მაქვს

– იქნებ მოგეყვანა ცოლი

– არა მამაო, ირმა რაც გათხოვდა, ხომ იცი ხატზე დავი-
ფიცე და სიგყვას ვერ გადავალ

– ხატთან დადებული ეგ ალთქმა შეიწირება შვილო ჩემო
შენგან, აღსარების თქმა ხომ არ გინდა

– არა მამაო სინანულს ვერ ვგრძნობ და რა აზრი აქვს
ისე

– ილოცე და მოგეცემა, სინანული ღმერთისგანაა ხომ
იცი

– ენახოთ მამაო, აბა წავედი ლოცვებში მოიხსენით
თქვენი ყველაზე ავადმყოფი ცოდვილი შვილი მამუკა –
ლაიჩოქა ჩია ტანის მამაკაცმა ფეხებზე შემოეხვია მოძ-
ვარს და მიწას აკოცა, შემდეგ წამოღგა ეკლესიას შეხედა,
პირჯვარი გადაიწერა და ეკლესიის ეზოს გარეთ მღვარი
შავი მერსედესის მარკის ავტომობილისაკენ გაეშურა

– მამას შვილებში ყოველთვის ავადმყოფი და სუსტი შვი-
ლი უყვარს ყველაზე უფრო.

ღმერთო შეიწყალე ცოდვილი მონა შენი მამუკა,
დაბრკოლებული ამა სოფლის სიამეთაგან და მოაქციე
მთლიანად შენსკენ მთელი გულით და პირჯვარი გადაწერა
ისე, რომ მამაკაცმა ვერც დაინახა.

კიდეც 1 კვირის შემდეგ ბატონი ვახტანგი, როცა ჩაის შე-
ქექეოდა სატელეფონო მარი გაისმა

– ხო ბესარიონ

– გისმენ

– ხო

– აა ის მეგრული გალელი

– ვინ?

– უეჭველი ღოცენტა მამუკა

– თვალები წამოჭუკა ვახტანგმა

– რა იცი

- გავდა? შეიძლება გავდა, მარა რა იცი
- ვინ ღაინახა?
- ლუკუმ, აა იმ სუკონკელმა ქურთმა ქურდმა?
- მერე რატო არ გვითხრა
- გავდამო, მარა ზუსტად ვერ გეტყვით, შეიძლება სხვა იყო.
- არა რა ვიცი მე ერთმა ბიზნესმენმა მომცა მავის ნაკოლი და თამაშში დაგვისვა, გალელი ბიზნესმენია, თხილითო
- არა
- თავიდან თამაშზე სულ არ იყო ლაპარაკი, თხილის გაყიდვა უნდოდა მაგ ბაზარზე გავიცანი, გაწეწვა მერე ერთად ჩვენ არ მოვინდომეთ
- მეტის ღირსები ვართ ისე კაი ნარმალნი მაყუთი აგვახია
- არა, არა მგონია იმას გავდამო პროსტა, ეგრე რამდენი მგავს იცი
- კაი დაწყნარდი მაინც ვერაფერს ვიზამთ, ტყვილა ნერვები მოგვეშლება
- კაი წავედი - გათიშა ტელეფონი ვახტანგიმ და ჩაუქრდა.
- ერთი ნახევარი საათი თავისთვის იფიქრა, მერე არაო თავისთვის ჩაილაპარაკა - ვარიანტი არ არსებობსო, წამოდგა გასვლა დააპირა - რომ მეორე ზარი გაისმა
- ვინ ჩემი ფეხებია ნეტა
- გისმენთ
- აა კაკო რავა ხარ შე ძველო
- ოჯახში როგორ ხართ?
- ბავშვები, როგორ გყავს
- ღმერთმა კარგად, გამყოფოს
- კარგად გიქნია
- ბრავილიდანაა შექარი როდის წამოვა? ხომ ყველაფერი წესრიგშია, კარგი, სხვა, რას შვრები?
- რაა
- ვინ მდგმურია
- ეგრე გავიჭირდა, რომ ტაბიძეზე შენივე სახლში ოთახს აქირავე

– რამდენი? 9000-ერთ თვეში
– როგორ გამოიყურება
– თმები არა აქვს და წარბები? ავადმყოფობა ქონია
გადატანილი ბავშვობაში

– რაა? მაგიდით მოვიდა?
– არ შეუშვა ბიჭო სახლში, არ მიქარო – ჩაილაპარაკა
თავისთვის

– არაფერი ისე გითხარი ქურდი არ იყოს – მეთქი, ისე
პრინციპში რომელი მომპარავი გადაიხდის მაგხელა ფულს
ერთ ოთახში

– კაი კარგად
– ვინ მეკითხება, თუ ისაა და მაგხელას ქაჩავს, საღოლ
მაგას, არა მგონია, არა ვარიანტი არ არსებობს, ამას წამ-
წამები და თმები არ ააქვს, გიზოს მწვანე თვალები ქონდა,
სახეზე შრამი, როგორც თქვა იმან, მამუკა უეჭველია უფრო
დაბალიაო, არა ვარიანტი არ არსებობს. ეს ეჭვები გამაგი-
ჟებს მე, ისე ის რომ იყოს ვინ მეკითხება კაკოც მიიღებს
სიხარბის საფასურს ჩემსავით მილიონერები ვართ და ზედ-
მეტ 10000-ზე ყველაფერზე მივდივართ, ისე ეგრე რომც იყოს
ღირსები ვართ, ერთი იმ გოგოებს გადაურეკავ დღეს მაინც
გავერთობით მოიმარჯვა შობილური და ნომერი აკრიფა.

– ალო ჩემო ფისუნია ირა მე ვარ მამიკოს ენატრები
– იცი რა უნდა გაჩუქო
– კიდე გიზო, რით ვერ დაივიწყეთ ეგ, გააქანა და მო-
ბილური კედელს მიანარცხა

ჩაჯდა, ხელებში თავი ჩარგო და ჩაფიქრდა.
– ისე თუ ეგაა მართლა მაგარია ეგ ოხერი, მარა არ
არსებობს, ჩაილაპარაკა ერთსაათიანი ფიქრის შემდეგ.

მესგაფონის პაგარა სხოლკა წვიმიან ამინდში

შემოდგომის გრილი საღამო იდგა. ქ. მესგაფონის გზაგ-კეცილზე ერთდროულად სხვადასხვა მიმართულებით მოძრაავმა ავტომობილმა მოიყარა თავი. ვერცხლისფერი მერსედერსიდან გადმოვიდა საკმაოდ ვიწრო კონსტრუქციის, მაღალი, წარმოსადეგი, გარეგნული სრულფასოვნების მქონე 27 წლის მამაკაცი, რომელმაც გეზი შინდისფერი „ლენდ როვერისკენ“ აიღო. დროის მცირე სეგმენტში ელვისებური სისწრაფით დამხვედრი ავტომობილიდან სამი საკმაოდ კორპულენციური აღნაგობის ადამიანმა გეზი ახალგაზრდისაკენ აიღო.

– ბაგონო კახაბერ – გასძახეს შუახნის მამაკაცებმა, თავისზე გაცილებით უმცროსს ყმაწვილს. მოკრძალებულ მიმართვაში აშკარად გამოიხატებოდა ის იერარქიული საფეხურები, რაც განმსაზღვრელი იყო არსებული დროისაღმე; ქურდული მენგალიგეგის იდეოლოგია დომინანტურ სფეროს წარმოადგენდა.

– რაა!! მაიცა რა გო! – იგნორირება გაუკეთა კახამ და გრაციოზული ნაბიჯებით მიუახლოვდა შავი ფერის „ჯიპის“ მარკის ავტომანქანას, საიდანაც მექანიკური მართვით შუმა ჩამოიწია.

– შენ კახა თუ რაიმე პრობლემა შეგეშთხვა, აქვე, გვერდით რესტორან „ნიავეში“ ვსხედვართ პროკურატურა და პოლიცია საქმის კურსშია და ნურაფრის ნუ გეშინია. – მიმართა კახაბერს.

– რისი უნდა შეშეშინდეს, ვალერიანოვიჩ? თქვენისთანა ხალხი აგერ გვერდში მიდგას, ქურდული ჟესტებით და პირმოჭმუნული არგოკულაციებით მიუგო კახამ.

წამო, წამო ვალერიანოვიჩ. – ადგილობრივი კიგების მიერ ჩვენს საპატივცემულოდ გაწყობილ სუფრას მივუსხდეთ. – მიმართა ჯიპში მჯდომმა ხელქვეითმა უფროს ჩინოსანს

– ვალერიანოვიჩ „всё хорошо“

გარემო ერთობლიობის კომპლექსი, თითქმის მონაწილე ხდებოდა სადავო საქმეების, რომელიც ირჩეოდა სხვადასხვა პროფესიის მქონე ადამიანებს შორის – საქმე ეხებოდა ფეროშენადნობის ქარხნის პაგრონობას და მის მემკვიდრეობას. ეს ის პერიოდი იყო, როდესაც საქართველოში პარალიზირებული იყო ყველა სასიცოცხლო მნიშვნელობის ობიექტი და განსჯისა თუ გადახარისხების საგანს წარმოადგენდა ამა თუ იმ დაწესებულების საკითხი, რომელსაც კომპეტენციური და არალეგალური წრეები წარმოადგენდნენ. ძირითადი საქმე უკვე მოგვარებული იყო, მაგრამ არასასურველი პირების ჩარევამ არსებული ვითარება გაამძაფრა, რომელიც თითქოს ლაშქრავდა კულმინაციურ წერტილს. ადრე თუ მხოლოდ საავტომობილო სავალი გზის ნაწილი და მთის ერთობლივი მასივი ხდებოდა პრობლემების მესაიდუმლე, ახლა, ეს ანგურაჟი რესტორნის მრავალფეროვნებამ გარდაქმნა.

რესტორანი „იმერეთი“ იმ დღეს დახურული იყო, მხოლოდ ერთი მაგიდა იყო გაშლილი. შუაში მთელი პერსონალი მის მომსახურებაზე იყო გადასული, სასიამოვნო ეროვნული, ფართო ასორტიმენტით გაწყობილ სუფრას გამოწვეპილი მამაკაცები ამშვენებდნენ. მათი შეკრების მიზეზი კი, ფეროშენადნობ ქარხანაზე გავლენის სფეროების გადანაწილება იყო.

ერთ მხარეს წარმოადგენა თბილისელი ახალგაზრდა ავტორიტეტები კანონიერი ქურდები პეტო მთაწმინდსკი და დიდი ელი. მათი ძმაკაცები პეროვის საკმოს მამამთავრები ძმები ნუტრიები.

თითოეულ მათგანს ქარხნის საკონტროლო პაკეტის 8-8%-იანი წილი ჰქონდა, მათთან ერთად იყვნენ თბილისელი კანონიერი ქურდის „შუკა სტირის“ სამი სანდო ახლობელი, რომელთა სახელზეც იყო გაფორმებული შუკას კუთვნილი წილი 20%, რადგან იგი ძველი ყაიდის „კანონიერი ქურდი იყო და ძველ დრომოჭმულ ქურდულ მცნებებს არ ღალბობდა და თავისი კუთვნილი აქციები რაიონულ სამ ბიძამ-ვილზე ჰქონდა გაფორმებული, რომლებიც საწარმოს მართ-

ვას ხელმძღვანელობდნენ, დანარჩენ აქციათა პაკეტს პოლანდიური კომპანია ფლობდა.

ყველაფერი კარგად მიდიოდა, სანამ პოლანდიური კომპანია თავის მფლობელობაში მქონე აქციათა პაკეტს, იტალიურ კომპანიას მიყიდდა, რომლის მეპატრონე ოლიგარქი ბუსა კეკელაშვილი იყო. მან საწარმოს საკონტროლო აქციათა პაკეტის ფლობა მოინდომა და სამი ბიძაშვილი მენეჯერი, რომლებმაც უარი თქვეს 20% წილის 27 მილიონ დოლარად გაყიდვაზე, მოგაციებულ იქნენ იმერელი კანონიერი ქურდების დამქაშების მიერ, რამაც ისინი ძლიერ შეაშინა, სწორედ პრობლემების მოსაგვარებლად ჩამოვიდნენ თბილისელი ავგორიტეტები.

მეორე მხარეს წარმოადგენდნენ კანონიერი ქურდები ერმილოვიჩი, ცალთვალა სილვერა, გომ კრუზა და კოჭლი ალბერტა, და თერჯოლის კრიმინალური ძიების უფროსი, ახალგაზრდა მს.ს. პოლკოვნიკი ვახტანგ ჭაკნვეტაძე, რომლის ერთი ბიძა ბესტაფონის გამგებელი იყო, მეორე თერჯოლის და ყველა ბრწყინვალე კარიერას უწინასწარმეტყველებდა.

პეტო მთაწმინდკიმ და დიდმა ელმა, შემოსვლისთანავე მხოლოდ ხელი ჩამოართვეს დამხვდურებს, რითაც თავიანთი აშკარა უსიამოვნება გამოხატეს, ამხელა გზაზე მათი ჩამოსვლის აუცილებლობით, გამოხატული ეესტის გამო

– ე.ი. ეს ხალხი არ დაგიტისკია? – მიუბრუნდა პეტო პროვინციელი ქურდებს – როდესაც ყველა სუფრას მიუჯდა.

– არა ძამია ევიყვანეთ ჩვენთან ბაითში ბალახონზე და სუფრასთან ვესაჩკავეთ უბრალოდ.

– თან არც ვიცოდით შუკა ბიძიას ნათესავები თუ იყვნენ.

– რავაც გვევიგეთ, გამოუშვით თვარა, იმ სხოდკებიდან აქციათა პაკეტით მაგენი ვერ წავილოდნენ თქვენც იცით აგი.

– არ გვინდა ახლა რაც არ მომხდარა იმის ინტერპრეტაცია, თორემ ჩვენ, რომ წამოვეყოლილიყავით, ყველა გრუპებად დარჩებოდი – აიჭრა დიდი ნუტრია.

– რა ძამა – წამოიქაჩა ერმილოვიჩი

– კაი არ გინდა მაგ ბაზრები – შეეცადა სიგყაცის განმუხტვას კოჭლი ალბერტა.

– გაუნაგრძოთ საუბარი – მოჭრა დიდმა ელმა, რომელიც ნარკოტიკის დიდი ღოზის ქვეშ იყო და თან აკიმარებდა, თან საუბარს გულმოდგინედ უსმენდა, საინტერესო ფრაზის წარმოქმნას თან ეთანხმებოდა, თვალებს არ ახელდა, ხოლო თუ არ მოეწონებოდა თანამეინახეს გამონათქვამი ეგრევე ფხიზლდებოდა და საუბარში ერთობოდა, ყოველი მისი ჩარევა ან სიგყაცია მუხტავდა ან საპირისპირო მხარის შენიშვნით მთავრდებოდა.

– ხომ იცით, რომ იმ ჩვენი წილიდან ყველგან მიდის ფული, სადაც საჭიროა, დიდი აფშიაკიდან დაწყებული ციხე-ლაგერებით დამთავრებული.

– მაგაში ვის ეპარება ეჭვი?

– შუკა ბიძიასაც იცნობთ ვინც არის СССР-ის ტერიტორიაზე ერთ-ერთი პატიოსანი განაბია.

– შუკა ბიძიას ენაცვალა ჩვენი თავი, მაგის ხელში ვართ გაზრდილები ყველანი.

– აბა რა საჭირო იყო ამ ხალხის შევიწროვება

– სამჯერ დოურეკეთ და არავის სახელი არ უხსენებიათ ძამა ჩვენ ეკსტრასენები კი არ ვართ უთქმელად გვეცოდნოდა, ვინ არიან აგენი.

– ხოლა მემგონი იცით აწი-ჩაერია საუბარში ისევ დიდი ნუგრია - თავისი სისხლიანი თვალების ბრიალით, რომელიც ყოველთვის მზად იყო მოწინააღმდეგე მხარე გყვიებზე აეკენწლა.

– შენ ბიძია ქურდი არ ხარ, რაგვაც ჩვენ ვიცით, თუ მოუგვარეს ბაზარი ჩვენც ჩაგვაყენეთ საქმის კურსში – მიუბრუნდა ერმილოვიჩი კაგუშას.

– ჩვენი ძმები არიან კარგი ბიჭები და ყველანაირ ქურდულ ბაზარში ჩარევის უფლება აქვთ.

– მეორეც ერთი არავის მოსაგვარებელი მე არაფერი მჭირს, დაბადებით ქურდი, ვარ ა აფეციალნასწ на хуи мне нужна.

- შენ იაპონჩიკა ხო არ ხარ სახეზე პლასტიკუროპერა-
ციანი

- და ჩვენ ვერ გიცანით - გადახარხარეს გულიანად
კოჭლმა ალბერტამ და გომ კრუზამ, რითიც სიგუაცია გან-
მუხტეს

- ხოლა ძამა უფრო მეტი, რომ წამევიდეს დიდ ობშიაკში
და აქანეც უნდათ ხალხს წილი, ეგრე აჯობებს.

- რავა იმ 48 პროცენტადან არავის არაფერი მიდიოდა,
ახლა თუ ჭკუით მოვიქცევით, იქიდანაც წამოვა ფული.

- თან ჩვენც გვინდა ჭამა, მარტო თქვენ, რომ წყვეტლით
ყველაფერს აწი ისე აღარ იქნება, მაგენს თავს ვანებებით
მარა თუ 4%-ს მოგვყიდით, პლიუს 52 წილიდან 26-ის
მოგება ჩვენსკენ წამოვა და თქვენ 48 მაინც დაგრჩებათ,
ყველანი კმაყოფილები ვიქნებით, კაი ფულსაც გადაგიხდიან
იმ 4%-ში, ათჯერ მეტს რაც საბაზრო ღირებულებაა.

- თან ბუსას გაუსწორდება და რუსეთში ბევრ კარგ
საქმეში ჩაგვრთავს.

- ესე აჯობებს მემგონი.

- იცი ძმაო, გაახილა თვალები დიდმა ელმა - კომბი-
ნაგის აქციათა საკონგროლო პაკეტი ჩვენს ხელშია, 4%,
რომ დავეთმოთ უკვე Jazz ორკესტრს ჩვენ კი არა ეგ
თქვენი ბუსა უხელმძღვანელებს, მერე ნელ-ნელა ყველას
დაგვახვევინებს.

- აბა დაუფრდით - ჩაერთო საუბარში პეტო მთაწ-
მინდსკი რაც გააკეთა მაგ ბუსამ კრასნოიარსკში იგივეს
აკეთებს აქაც, ზუსტად ეგრე დაითრია ნიკელის კომბინაგი
იქ, დაჟე ჩინგიზ-ხანაც სახამშრალი დაგოვა, ყველამ იცის
ეგ.

- თქვენ ჩადგებით ატვეჩაიში, რომ, ჩვენი 52%-
შემოსავალი რაც არის იმას დაემატება 24%-ის შემოსავალი
და მხოლოდ 24%-ის მოგებას დაჯერდება თქვენი ბუსა.

- ბუსას კი არა, ჩემი თავის გარდა ყველანაირ სიგუაცი-
აში არავის ატვეჩაი არ ვარ - ჩაერთო საუბარში ერ-
მილოვიჩი.

- რას ქვია ძმად - გადმოკარკლა თვალები პატარა ნუგრიამ და იარაღისკენ წაიღო ხელი, მაგრამ პეტო მთაწმინსკიმ ხელი დააჭირა და არ ამოაღებინა.

- მაგაზე ძმად დასანგრევი ხარ თუ ჩვენ ძმებს ქურდებს არ გვენდობი, რაღას გრიალებ ჩვენთან

- მაგი არ მიგულისხმია მე, ღმერთმა დამიფაროს მაგისგან, უბრალოდ ბუსა რას იზამს, მე არ ვიცი

- პროსტა, ჩვენი მხრიდან მაგარ ზურგს დაკარგავს რამე თუ შეეშალა

- ბუსას 40 კაცი ყავს გაყვანილი პარლამენტში, როგორც უნდა ისე ათამშებს, მთელი მთავრობა უბის ჯიბეში, არამგონია მაგი თქვენი ზურგით იყოს მარტო - გაიცინა დიდმა ნუგრიამ

- აბა ძმად ე.ი. ყველაფერი რიგზეა 52%-ისევ ამ ხალხზეა 0,01%-საც არ გავყიდით, თქვენ თუ გინდათ 48%-დან სულ თქვენთვის მოიხმარეთ თუ მოახერხებთ მაგას, დიდ ობშიაკში ისედაც ჩვენი ერთობლივი სახელით მიდის ფული, ყველაფერი რიგზეა ე.ი. ამიგომ პრიობა უნდა მოგვცეთ, რომ ამ ხალხს თქვენი მხრიდან აღარაფერი შეაწუხებს და ბაზარიც მორჩა - ჩაერთო საბოლოო სიტყვით პეტო მთაწმინდსკი.

- მიერთვით რამე, სუფრას ჩიგის რძეც არ აკლია, თქვენ კი პირიც არ დაგიკარებიათ, მარტო რადნიკის წყალს სვამთ რა პორნგია.

- ეხლა ჯემალა ბეთპოვენას დოუძახებთ გვერდზე ოთახში იცდის, მაგისთანა თამადა მთელ იმერეთში კი არა დუნიაზე არაა.

- არ გინდა გვეჩქარება გმადლობთ - გაახილა თვალები დიდმა ელმა.

- ერთი წმ-ით ძმებო ბაზარი დამთავრდა კი არა ეხლა იწყება მოჭყიგა თვალები მილიციის ფორმაში ჩაცმულმა, თერჯოლის კრიმქებნის განყოფილების უფროსმა, რომელსაც აქამდე ხმა არ ამოუღია.

- რაა ძმად? - შეხედა გაკვირვებით პეტო მთაწმინდსკიმ

- ესენი შეიძლება არაფერს იზამენ, მაგრამ მე ხელ-ფეხი გახსნილი მაქ და თქვენი აბეზალოვკა წესებიც სულ მკილია.

ძმებმა ნუგრიებმა ორ-ორი იარაღი ამოიღეს და სროლას აპირებდნენ, რომ ოთახში 20-30-იოდე ავტომატიანი მილიციის თანამშრომელი შემოვარდა და სიტუაცია ძალზე გამწვავდა.

– ერთი წუთით შენი სახელი – თან გადარეკა მობილურით პეტო მთაწმინდსკიმ – თან მილიციის ახალგაზრდა პოლკოვნილს ჰკითხა

– რეზბიკოს შეძახიან კლიჩკას, ისე გურამი ვარ ჭანკვეტაძე.

– ვალერიანოვიჩ უ ნას პრაბლიმა

– გაღალატარაკა ტელ-ით პეტო მთაწმინდსკიმ – აქ ვიღაც გურამი ჭანკვეტაძე სერიოზულ პრობლემას გვიქმნის, რომელიც თქვენი ხაზითაა, ჩვენი ხაზით ყველაფერი მოვაგვარეთ ახლა ჯერი თქვენზეა

– – აა რერზბიკო, ვიცი, ვიცი მიდი დაუძახე – ჩაისმა ყურმილის მეორე მხრიდან.

– ერთი წთ-ით, ერთ ადამიანს უნდა თქვენთან საუბარი

– ვინ უნდა დამალატარაკოთ ძალიან მიანტერესებს – ირონიით უპასუხა რეზბიკომ

– ნახავ – ასევე ირონიული ღიმილთვე დაუბრუნა ხურდა პეტო მთაწმინდსკიმ და მობილურის აპარატი მიაწოდა

– დიახ გისმენთ – გურამი ვარ ჭანკვეტაძე – უპასუხა ყურმილში რეზბიკომ, ორ წუთში სახეზე ფერი შეეცვალა

– დიახ გისმენთ ჩემო ბატონო

– როგორ გეკადრებათ

– ეხლავე ამ წუთში

– ყველაფერი ისე იქნება რავაც იცვით

– გაუშვით ყველა – მიუბრუნდა თავის თანამშრომლებს, რომლებმაც ეგრევე შეასრულეს უფროსის ბრძანება.

– მაიორო ქოროშვილო ესკორტით ტუნელამდე მიაყილებ აგენს.

– გასაგებია უფროსო

– კარგი ჩვენ წავედით, მიუბრუნდა დიდი ელი პროვინციულ ავტორიტეტებს.

ყველაფერი იასნია, მარა იცოდეთ 10 დღეში ნიკოლა პიწიგორსკის სახლში მოხვალთ ნახალოვკაში, თქვენ

საქციელზე ვიმსჯელებთ, ამ სიგუაციაში, თუ აღამიანს სუ-
ფრაზე სვამთ, თამ შენგს, დაცვის წევრივით მაინც უნდა
მოიქცეს და არა პრავეები გვიკაჩაოს ამდენ სულ ქურდებს
და რეშენიები ილოს, თუ არ ენდობით და ვერ აკონ-
გროლებთ რაღას დაგყავთ.

ვერცერთმა სიგყვა ვერ წარმოთქვა, იდგნენ გაქვავე-
ბული, უცებ ისევ ცალთვალა სილვერამ იმარჯვა და რე-
სტორნის ღირექტორს, რომელიც მხოლოდ ძვირფასი სტუმ-
რების მომსახურებაზე და პატივისცემაზე იყო გადასული
სახეში მუშტი უთავაზა და უყვირა

– ეს რა შეცდომაში შეგვიყვანა ამ ბოშმა, კინალამ არ
დაგვაჭერინა ამდენი სული განაბები და სხოდკა არ ჩაგ-
ვაშლეუინა.

დანარჩენებიც მოეგნენ გონზე და წიხლებით გამეგებით
გადაუარეს საწყალ რესტორნის პატრონს, რომელსაც ვერ
გაეგო თუ რა ხდებოდა.

– აბა ამის დედა ვაგირე

– ეს ბოში ესა, რა შეცდომაში შეგვიყვანა

– რა გვიქნა ამ ჩათლახმა – ჩააბილა სახეში ფეხი და
თან ღიმილიანი სახით თვალი ისე ჩაუკრა რერმბიკოს, რომ
ვერავენ დაინახა

– კაი გეყოფათ არ მოკლათ – ჩაურია გურამი ჭანკვეტაძე
და მაგრად ნაბეგვი რერსტორნის მეპატრონე სასაწრაფოდ
გაარიდა იქაურობას.

ჩვენ წავედით აბა მაგრად შენახეთ, ისე გავიდნენ პეტო
და მისი მეგობრები, რომ არც დაემშვიდობნენ არავის.

– ეს რა გვიქენი, მიუბრუნდა გურამის ერმილოვიჩი.

– აბა თქვენ ბლუებივით ყველაფერზე თავებს უქნევდით,
ეგ კიდე არაფერი.

მე შეიძლება მხრებზე თავი აღარ დამრჩეს, თქვენ თავს
ვინლა ჩივის წავედით, წავედი – გავიდა პირჯვრის წერით
რემბიკო რესტორნიდან, მანქანაში ჩაჯდა, დაქოქა და გა-
რეთ ისევ წვიმდა, და 7 წთ-ში რესტორან „ნიაფში“ მი-
ფრინდა, რომლის კარებთან 4 ავტომატიანი დაცვა იდგა.

նո. Ժ. Ժ. Ժ.
ՎՈՐԱ
 չեւազմօյն
 ՍՏՐԱՅԻՄ

– ეგყობა კიგები შარაფობენ – გაიფიქრა თავისთვის გურამმა და შესვლა დააპირა და შ.ს.ს. საბუთი დაანახა.

– ერთი წუთით – შეაჩერა ავტომატიანმა ამბალმა, ჩვენ უფრო მაღალი ინსტაციიდან ვართ

– თქვენ ვისთან ბრძანდებით

– ვალერიანოვიჩთან.

– ეხლავე, ერთი წუთით. შევიდა შიგნით ის ამბალი, ხოლო დანარჩენმა სამმა საგულდაგულოდ გაჩხრიკა გურამი, ორივე იარაღი ჩამოართვეს და იქვე დააყენეს.

ორ-სამ წუთში ავტომატიანი გორილა დაბრუნდა:

– ხო სუფთაა – შეეკითხა დანარჩენებს.

– კი – თავის დაკვრით მიუგეს მათ

– შემობრძანდით – შეუძღვა შიგნით გურამიკოს.

რესტორანში მხოლოდ ერთი მაგიდა იყო გაშლილი, რომელსაც 12-15-ოდე მამაკაცი უჯდა, ერთ-ერთი ფეხზე იდგა და დიდი ყანწით სადღეგრძელოს ამბობდა, ეს ყველასათვის ცნობილი ალექსანდრე ჩალიჩა იყო, კოლორიტული პიროვნება, რომელიც ყველაფერს აკეთებდა საქართველოში კორუფციისა და საჭირო ხალხთან კონტაქტების წყალობით დაწყებული სკოლიდან ელიტარულ სკოლაში ბავშვის გადაყვანამდე, მინისტრის მოადგილეობაზე გარკვეული თანხის საფასურად ნებისმიერი ქმედითუნარიანის დანიშვნით, ამიგომაც ამ კორუფციულ სახელმწიფოს მაცხოვრებლებში და პერიფერიებში განსაკუთრებული ავტორიტეტით სარგებლობდა, სადაც არ უნდა ჩასულიყო ყველგან გოგოლის რევიზორივით გაწყობილი სუფრა და თხოვნების ფურცელი ხედებოდა, თვითონ ერთ-ერთი ინსტიტუტის პრორექტორად მუშაობდა და იქაც მის გარეშე აინშგაინიც ვერ ჩააბარებდა გამოცდებს. იდგა და თან სადღეგრძელოს ამბობდა; მოდი ძმებო საქართველოს მფარველი წმინდა გიორგი გვფარავდეს, ჩვენს საძმოს მისი მაღლი გვეცხოს, და ჩვენს წინ წინამბრძოლობდეს ჩვენი მტრების წინააღმდეგ.

– ამ ჩვენს მიწაზე მის სახელზე მდგარი 365 ეკლესია-მონასტრის მაღლი გვფარავდეს და სულმოუთქმელად გადასცალა, შემდეგ ყანწი გვერდზე მჯდომს მიაწოდა იმანაც ამინო და ღვინის სასმისი ბოლომდე გამოსცალა, ხოლო ყანწი

ბოლომდე გადმოაგრიალა და თეფშზე დადებულ პურზე და-
აწვეთა რამდენიმე მოზრდილი წვეთი, ყველამ იგივე გაიმე-
ორეს, ამასობაში ის გორილა გურამიკოს გვერდით იჯდა,
ბოლოს წამოღვა, ერთ-ერთს მიუახლოვდა და ყურში ჩას-
ჩურჩულა მამაკაცმა გურამიკოს ორი თითით მოსვლა ანიშ-
ნა, რეზბიკო მაგიდას მიუახლოვდა, მართლაც მაგარ მა-
ფიომ მაღალჩინოსნებს მოეყარათ თავი, შორიდან და პრე-
სა-ტელევიზიიდან ყველას იცნობდა იგი.

ვალერიანოვიჩი იგივე რაულ ჯეჯელავა, საკონსტი-
ტუციო სასამართლოს მოსამართლე, მოქმედი პრეზიდენტის
პირადი კადრი ამ ინსტანციაში, მის გვერდით იჯდნენ მისი-
ვე გამოზრდილი ნათლულები სამეგრელო-ზემოსვანეთის
სამხრეთ პროკურორი კოტე ჯანჯღავა, თავისი ორი მოად-
გილით კარლო ესებუათი და პალიკო აბესაძეთი და ქ. ქუ-
თაისის პროკურორი ვაჟა დანელია, იმერეთის შ.ს.ს. სამხა-
რეო პოლიციის სამმართველოს უფროსი იმნაძე ვასიკო,
შ.ს.ს. მინისტრის მოადგილე კოკა რჩეულიშვილი სულ ახალ-
გაზრდა 34 წლის გენერალი, იმერეთის სამხარეო სასამარ-
თლოს თავმჯდომარე მახო ჯანელიძე, თბილისის პროკუ-
რორის მოადგილე მუდამ ნარკოტიკის შემოქმედების ქვეშ
მყოფი კანსტანტინოვიჩი, იგივე ლესიკა სტარში, რომელიც
კანონიერი ქურდების წრეში მიღებული პიროვნება იყო და
დიდი ავტორიტეტითაც სარგებლობდა. დანარჩენები ადგი-
ლობრივი მდიდრები იყვნენ, რომლებსაც ისინი მფარველო-
ბენ და ვინებიც მათ ბიზნესს ამუშავებდნენ ამ რაიონში

– გამარჯობათ რაულ ვალერიანოვიჩ- მიესალმა რემ-
ბიკო 60-იოდე წლის სიმპათიურ, საკმარისზე მეტად გემო-
ვნებით ჩაცმულ ფრაკიან და ბაბოჩკიან მამაკაცს, რომელმაც
სუფრასთან დაჯდომაც კი არ შესთავაზა.

– ვაა გურამიკო შვილო, მერე ვერ იცანი შენი საშკა
ბიძია – მიმართა ალექსანდრ ჩალიჩამ რეზბიკოს, მართლაც
იგი მისი მამის და ბიძების ახლო მეგობარი იყო, მათთან
ერთად საქმიანი ურთიერთობებიც აკავშირებდა და გუ-
რამიკოს კარიერაში გარკვეული წვლილიც ქონდა
შეგანილი.

გურამიკოს შიშმა ცოტათი გადაუარა და ალექსანდრეს გულმხურვალედ გადაეხვია – კიდე კაი, რომ საშკა ბიძა გაიჩითა აქ, მაღლობა ღმერთს – იფიქრა თავისთვის.

– როგორ ხარ შეილო – გადაუსვა მამაშვილურად ალექსანდრემ თავზე ხელი – ოჯახში როგორ ხარ?

– არა მიშავს საშა ბიძია, გმაღლობთ

– ეს ჩემი ძმისშვილია იგივე – გააცნო მან გურამიკო დანარჩენებს, რომელსაც ნელ-ნელა სითამამე უბრუნდებოდა

– მერე იქ ერევა ქათმის თეთრი ხორცივით, სადაც მაგის საქმე არ არის? – მოუჭრა სიგყვა რაულ ჯეჯელავამ

– თერჯოლის უგალოვნი რომისკის უფროსი ვარ

– მერე რატო ხარ სამსახურობრივად შენს მიერ დაქვემდებარებული გერიგორიის გარეთ, თანაც უკანონო არესტს ატარებ უსანქციოდ, მინისტრის განსაკუთრებული ბრძანებით გაქვს მაგისი უფლება, სპეციალურ საგანგებო შემთხვევაში, გააქვს ბრძანება?

– არა – თავი დახარა გურამიკომ.

– ე.ი. ახლა საქმეს არ აღვძრავთ, უბრალო გაფრთხილებას გაკმარებთ ალექსანდრეს ხათრით – ჩაერთო საუბარში იმერეთის შ.ს.ს. სამხრეთ სამმართველოს უფროსი ვასიკო იმნაძე.

– თან შენს არყოფნაში შენს რაიონში რამე რომ მოხდეს, სად მიდიხარ – მიმართა მესამემ.

– რა უნდა მოხდეს ისეთი – დამოორცხვა გურამმა

– მაგი არავინ იცის და შენზეცაა დამოკიდებული, როგორ მოიქცევი.

გურამს გული შეუწუხდა, იცოდა რა სისტემის შიგნითა სამმართველო და იქაური ფანდები და დადგმები, თან ესენი ძლიერნი ამა ქვეყნისნი იყვნენ და ბევრი რამ შეეძლოთ.

– აბა დაკაწრე ეხლავე შენს დაქვემდებარებულ გერიგორიაზე, იქნება მართლა არაფერი მოხდეს – მიახალა მრისხანედ კოკა რჩეულიშვილმა.

– არის ამხანაგო გენერალო – აიღო სამხედრო სალაში რეზიკომ და წასასვლელად მოემზადა.

– სად მიდიხარ არ დაგვლოცავ და ყანწი მიაწოდა

– აბა ჩემს წასვლას და თქვენ დარჩენას გაუმარჯოს, იცოცხლეთ, იბედნიერეთ – გადაკრა სულმოუთქმელად რემბიკომ სასმისი.

– ისე ჩვენთან თუ წამობრძანდებით და დაგვაფასებთ და ჩვენს პურმარილს გაუსინჯავთ გემოს ძაან გაგვახარებდით.

– ითხოვა გურამიკომ

– სხვა დროს გეწვევით აუცილებლად – გაუღიმა ალექსანდრემ და სხვებისაგან შეუმჩნევლად ჩასჩურჩულა, ახლა კი ჩამოგხსენი ყ—, მარა დროა ჭკუა ისწავლო მე რომ არ ვყოფილიყავი სად მიდიოდი, შენი ბუნდლა არ დარჩებოდათ აგენს.

– გმაღლობთ საშა ბიძია

– არ უნდა მაღლობა, დედაჩემი კუხნის აშენებას აპირებს მარტვილში, ჩამოუარე იმ გოთუებს, ხო აქვთ ბლოკის და აგურის ქარხნები თერჯოლაში.

– კაი, რავაც იცყვით, ერთი 5000 ბლოკი თავისი, ცემენ-გით, მუშებით, ფირმა სახურავით და ხის მასალით ჩემზე იყოს.

– ზეგვე ჩავიგანთ თქვენთან მარტვილში

– კაი გმაღლობა

– რისი მაღლობა საშა ბიძია

რაც თქვენ ჩვენს ოჯახზე სიკეთე გაქვთ გაკეთებული მაგი იმასთან რა სახსენებელია.

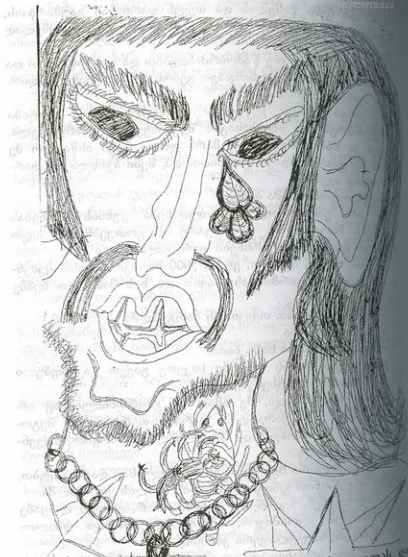
– კაი ახლა წადი, მე ამათ იმ გაფრთხილებასაც არ მოვაცემინებ, აბა კარგად 2 კვირაში თერჯოლაში მეგობრის მამის წლისთავია და აუცილებლად ჩამოვალ, თქვენთანაც შემოვივლი.

– აბა დახვედრა ჩვენზე იყოს, იმ ქალებსაც დაუპაგიჟებთ, თქვენ მოგეწონათ გრიგოლიჩის დის შვილის ქორწილში.

– საღოლ შენ, ნელ-ნელა წინ მიდიხარ, უჩმიგა ლოყაზე ალექსანდრემ გურამიკოს, იჩქარე დაუბრუნდი დისლოკაციის ადგილს, ყველაფერი კარგად იქნება

– კარგად ბრძანდებოდა – დაემშვიდობა ყველას და რესტორნიდან გამოვიდა გარეთ ისევ წვიმდა.

ხუთ წთ-ში უკვე თერჯოლისაკენ მიქროდა და თავისთვის უიქრობდა.

- კარგად ბრძანდებოდა - დაემშვიდობა ყველას და
რესტორნიდან გამოვიდა გარეთ ისევ წვიმდა.

„საქართველოზე სტრანნი ქვეყანა არსადაა დელამიწაბე-
ისე კარგად გადავრჩი, რომ თანამდებობა არ დამაგოვე-
ბინეს“ ვინ უფრო დიდი კრიმინალური გენერალია ამ პერ-
სონაჟებიდან. ეს მკითხველო შენ განსაჯე.

მაგადანის მხარეში მდებარე ყველაზე მკაცრი რეჟიმის შრომა-გასწორების კოლონიაში, რომელსაც „ნели лебед“-საც ეძახდნენ გარკვეულ წრეებში დიდი ჩოჩოლი იყო, რაც გამოწვეული იყო, ამ მხარის „ქურდული პალაქენიის“ და 309 იქ მდებარე ციხე-კოლონიების ე.წ. ქურდული ობშიაკის მაყურებლის, კრიმინალურ წრეებში „ხომო მაგადანსკის“ მეგსახელით ცნობილი კანონიერი ქურდის სავარუდო განთავისუფლებასთან დაკავშირებით. ბოლო 20 წელიწადი სწორედ ამ კოლონიებში გააგარა „ხოხო მაგადანსკიმ“. ახლაც ეს 65-ოდე წლის, შავ „ბუშლაგაში“, იმავე ფერის „გალიფე“ პერანგში და ჩექმებში გამოწყობილი, მთლიანად ჭაღარა, მსუქანი მამაკაცი ბოლო მითითებებს აძლევდა იქ იძულებით დარჩენილ კანონიერ ქურდებს, თხუთმეტი წუთის წინ დამთავრდა მისთვის სპეციალურად კოლონიის კლუბში მოწყობილი კონცერტ-ლონისძიება.. ახალ მაყურებლად თავის მაგივრად მისი გამრდილი „сова сибирски“ დაგოვა. იმ ოთახში სადაც ის ცხოვრობდა, კოლონიის ბინადართა მოთხოვნით მისი სახელობის მუზეუმი მოეწყო, რომლის ექსპონატებად მისი კუთვნილი ნივთები განთავსდნენ, და გადაწყდა ქურდულ შეკრებაზე, რომ ყველა სავარაუდო თემაზე ქურდების დისკუსია მისი არყოფნის განმავლობაში სწორედ აქ, იმ უმარმამარი ხის მორუქურთმებულ სკამთან გამართულიყო, სადაც წამომჯდარი „ხომო მაგადანსკი“ სამართლიანად არჩევდა საქმეებს და ასევე წევგდა სხვადასხვა წამოჭრილ პრობლემებს.

ასევე უმარმამარი პლაკატები ეკიდა კოლონიის გალავანზე „Слава Хозо Магаданскому“, რომელიც შორიდანაც კარგად ჩანდა, Хозо дорогой вот это на дорожку – მიაწოდა ფულის პაჩკა Сова сибирски-მ.

„Нет это мне не нужна, вор на свободе своими руками должен косить капусту“

может возмешь – შეეკითხა ასევე მეორე კანონიერი ქურდი, რომელსაც კრიმინალურ წრეებში „კატოკი“ ჰქონდა მეგსახელი.

мы кушим только отбор-
ный товар

— Я все сказал я из общака капеику не возму, за эти деньги какой небудь хорошняк 2 года питатся будет нормально.

— ты же безкапейки идешь на волю

— უთხრა დანანებით მესამე კანონიერმა ქურდმა

— Вот смотрите — წავიდა „ხოზო მაგადანსკი 100 მეტრში მდგარ კოლონიის დირექტორისა და მის მოადგილეებისაკენ,

„Постарел мужик, раньше он снами и рукопашатию не сделал, грехом считал, какая муха его укусила“: — დაანახა მილიციის თანამშრომელთა ჯიბიდან ამოცლილი ფული და ოქროს ნივთები.

— Ну ты даешь Хозо дорогой.

უცებ კარების გარედან სიგნალის ხმა გაისმა. ხოზო მაგადანსკი დაემშვიდობა მეგობრებს, დაგოვა გერიგორია და გარეთ სპეციალურად მისთვის მოსული საგვირთო ავტომობილის კაბინაში ავიდა, რომელსაც იგი 50-კმ-ში მდებარე რკინიგზის სადგურამდე უნდა მიეყვანა, საიდანაც ის მშობლიურ თბილისში მოდიოდა, სადაც ის 32 წელიწადი არ იყო ნამყოფი. ორკესტრი კოლონიის შიგნით მისთვის საყვარელ სიმღერას ასრულებდა.

„Я возвращаюсь домой

Где меня долго ждали“.

ხუთი საათის შემდეგ „ხოზო მაგადანსკი“ — მისთვის განკუთვნილ კუპეში მარტო განისვენებდა, ფანჯრიდან გარემოს ათვალიერებდა და ერთი სული ჰქონდა თუ როდის ჩავიდოდა მშობლიურ თბილისში, სადაც იძულებითი იზოლაციის გამო 32 წელი არ იყო ნამყოფი, თუმცა რომ დაფიქრდა, ცოტა სევდა დაეუფლა, არც ცოლი ჰყავდა, არც შვილი, ერთადერთი დედაც 8 წლის წინ დაელუპა, სიცარიელეს გრძნობდა სულის სიღრმეში, მაგრამ მაინც თვლიდა რომ მართლად იცხოვრა და სინანულსაც ვერ გრძნობდა, რომ დაფიქრდა იმასაც მიხვდა, რომ წარსულში რომც დაბრუნებულყო, არაფერს შეცვლიდა, ისევ ისე იცხოვრებდა, როგორც იცხოვრა...

2 კვირის მერე მოსკოვი-თბილისის მაგარებელი დიღუბის სადგურზე 2 წთ-ით შეჩერდა. „ხოზო მაგადანსკი“ მკვირცხლად ჩამოხტა მაგარებლიდან, რახან იყო და ცენტრალურ სადგურზე

შეიძლება საშინისტროს მუშაკები დაახვედროდნენ და ისევე ციხეში შეებრუნებინათ.

გლრასტი ხოზო-ჯან – მიესალმა იქვე იარაღიანი დაცვებით მღვთმი ორი პიროვნებიდან ერთ-ერთი. ორივე შავ ფრაკებში, კეპულაში და ტყავის საწვიმარში იყვნენ გამოწყობილები. გრძელი თმები ბრიოლინით ჰქონდათ გადაგლესილი. ხოზო მაგადანსკის ასე უცნაურად ჩაცმული ხალხი მხოლოდ ვიდეოზე ენახა ამერიკულ ფილმებში.

– ალბათ ბოზი KGB-ნიკები არიან, გავები – გაიფიქრა თავისთვის.

– ძმაო ხოზო, ვერ გვიცანი? – ჩაერთო მეორე.

ხოზო, მაგადანსკიმ აჩქების შუშები ბუშლაგის სახელოთი გაიწმინდა და კარგად დააკვირდა, რაღაც ნაცნობი სახეები ჰქონდათ, მაგრამ ვერაფრით იხსენებდა საიდან.

– მე პტიცა ვარ

– მე ვეწეროკა.

აა – გაახსენდა ხოზო მაგადანსკის – ეს აპელსინები, ნახე რას გაჩითულან – გაიფიქრა თავისთვის. ორივე ქურდები იყვნენ. პტიცა და ვეწეროკა მას 10 წლის წინ გააცნო ანზორ ლოტკინსკიმ, რომელიც საძმოს სახელით ხშირად ჩადიოდა მასთან მოსაკითხებით და ყოველ ჩასვლაზე ვიღაც ახლადგამომცხვარი ქურდი ჩაყავდა გასაცნობად.

როგორ ხართ? – მოწიწებით მიესალმნენ ორივე

– ეს მენტები ვინ არიან? – ანიშნა დაცვაზე ხოზომ.

– ხოზო ბიძია – ახლა ცოტა შეიცვალა, მენტები არ არიან დაცვაა, ჩვენი ბიჭებია.

– სულ ერთია, ასე ატკრიგად იარაღებით KGB-ნიკების და მილიციის გარდა ვინ ივლის.

– ხოზო ბიძია წამო მაღაზიაში ტანსაცმელი გიყიდოთ, მერე გასო ვერსკის სახლში სხოდკაა, თქვენ გელოდებიან,

– იყოს ეგრევე იქ წავიდე.

– ასე ჩაცმული? – წამოცდა პტიცას, ვეწეროკაც გაკვირვებული უყურებდა მის ჩაცმულობას.

– ეს корчатовски – ბუშლაგაა, გალიფე, დაქე ჩექმებიც სულ ახალია შარშან დამიგრევეს.

– კაი როგორც იტყვით – გაჩუმდნენ ორივე

— ვაა ხოზო ძმაო, რამდენი ხანია არ მინახიხარ! — გადაუხვია იქვე მაგარებელში ასასვლელად გამზადებულ მელოტი მისი ხნის მამაკაცი.

— რომელი ხარ?

— ჯამბულა ფხაკაძე — შენი თანაკლასელი, რამდენი ხანია არ მინახიხარ, მაგრამ მაინც გიცანი შე ძველო. ჩაეხუტა უფრო ძლიერად იგი.

— ვაა ჯამბულ — გაახსენდა თავისი კლასელი მეგობარი ჯამბო, რომელიც 19 წლის ხშირთმიან ბოქსიორ ბიჭად ახსოვდა, ახლა კი მის წინ ვიღაც მსუქანი მელოტი ბაბუა იდგა, რომელსაც მხოლოდ ცისფერი თვალები არ შეცვლიდა.

— რა დრო გასულა მთელი ცხოვრების საუკეთესო წლებმა როგორ გაირბინა, მაინც ვერ გაეგო ხოზოს.

— რა შერები ძმაო, ცოლი მოიყვანე?

— ცოლი კი არა შვილიშვილის შვილი მყავს 2 წლის თამაზი, აი დაანახა ბავშვიანი ქალი.

— ეს ჩემი გოგოა ნათულა, შვილიშვილი მიყავს ზღვაზე მეც მიყვები.

— ხოზო ქალს ხელზე ეამბორა, ბავშვს ლოყაზე, რა დრო გასულა — გაუელვა თავში.

— ძაან სასიამოვნოა ბატონო თქვენი გაცნობა, თქვენ ცოცხალი ლეგენდა ბრძანდებით, ბევრი რამ გვსმენია თქვენს ვაჟკაცობაზე — მოწიწებით მიესალმა ქალი,

— სხვა რას შერებით?

— ინსტრუმენტალური ქარხნის ღირექტორი ვარ, აი ჩემი სავიზიტო ბარათი, გელეფონებით და მისამართით

— მე ადვოკატი ვარ საკმაოდ ცნობილი, ღმერთმა არ დაგჭირვოთ ჩემი თავი, მაგრამ აი ჩემი სავიზიტო ბარათიც აიღეთ) მიაწოდა ნათელამაც ვიზიტკა.

— კაი წავედით, თორემ მაგარებელი გაგვასწრებს — ავიდნენ ბავშვთან ერთად ვაგონში ორივე

— ხოზომ პგიცას ბარგის აგანაში მიხმარება უბრძანა.

კარგად — ხელს უქნევდა წასულ მაგარებელს ხოზო მაგალანსკი, კაი ხანი.

— ბატონო ხოზო — მიუბრუნდა პგიცა — აქეთ წამოდი, ჩვენი მანქანები ეგერ აყენია, ბებერმა ქურღმა სტაიანკისკენ

გახივდა, ასეთი მანქანები თუ არსებობდა ისიც კი არ იცოდა, როცა ჩასვეს უკანასკნელად „Победа“ იყო ყველაზე მაგარი მანქანა.

მართლაც 5-ბოლო მოდელის მერსედერსი ერთბაშად დაიქოქა, ხომო მაგადანსკი, პტიცა და ვეწეროკა მერსერდერსის ფირმის ლიბუზინში ჩაჯდნენ, რომლის კარი ლამაზუნი-ფორმიანმა მძღოლმა გაუღო, მათ ჩასხდომას დაელოდა, შემდეგ ასევე ფრთხილად მიუკეცა

– დალევთ რამეს? – გააღო მანქანის მინი ბარის კარი ვეწეროკამ და სამი ლამაზი ჭიქა გამოიღო.

– აი ამას – მიუთითა იაპონურ ძვირფასი საკეს ბოთლზე.

– ჩვენ კონიაკს გეახლებით.

ხომო მაგადანსკიმ – აბა სვაბოდას გაუმარჯოსო – და გადაკრა, რაღაც ეგემრიელა. შემდეგ ჭიქა დაღო და სიმართლეს გაუმარჯოსო – წარმოთქვა, ბოთლი აიღო და სულ-მოუთქმელად გამოსცალა.

პტიცა და ვეწეროკა გაკვირვებული შესცქეროდნენ და ნელ-ნელა წრუპავდნენ შავ ლეინოს.

მერსედერსის კოლონა, რომლის შუაში ლიბუზინი იმყოფებოდა, რომელშიც ხომო მაგადანსკი, პტიცა და ვეწეროკა ისხდნენ, სასტუმრო „მეგეხთან“ გაჩერდა. უნიფორმიანმა მძღოლმა კარი გაუღო და მანქანიდან ხომო მაგადანსკი, პტიცა და ვეწეროკა გადმოვიდნენ, შავფორმიანი უცნაურად ჩაცმული მამაკაცი გაკვირვებული იყო, მაგრამ ცდილობდა ეს სახეზე არ გამოხატვოდა. სასტუმროს თანამშრომლები და ბინადრები კი მასზე უფრო გაკვირვებით ათვალიერებდნენ ხომო მაგადანსკის.

– ეს ჩვენი სასტუმროა – უთხრა პტიცამ.

– სხოდკებს აქ ვაწყობთ – დიდთავა შოთას ევასება მაგრა აქაურობა.

– დიდთავა შოთა კიდე ცოცხალია? – გაუკვირდა ხომოს.

– ცოცხალი კი არა, ისეთ ხოლმეა 22 წლის ფუჩები ვერ უძლებენ, უბრალოდ ცოცხა ყურში დააკლდა.

– რამდენი წლისაა? ახლა ერთი 100-ზე მეტს იქნება. ხომოს გაუცინა.

- არა მაგდენის არა, მაგრამ 91-ის გახდა 1 თვის წინ. დიდ-
თავა შოთა ის ქურდი იყო, იმ ერთ-ერთთაგანი რომლებმაც 16
წლის ბავშვი ხოზო, რომელმაც მაღალეკეებში, ხალხის მოსა-
ფუჭებლად დარჩენილი ორი 25 წლის თათარი აგენტები
დახოცა და რის გამოც ე.წ. „სმერტნიკებში“ ქურდად მონათ-
ლეს, ეხლაც გუშინდელივით ახსოვდა ის დღე 8 სულმა დასახ-
ვრეგად გამზადებულმა ქურდმა გადაკოცნა და ჩვენი ძმა ხარო
უთხრეს და კლიკად ხოზო დაარქვეს, მანამდე შავლეგი
ერქვა. შემდეგ ქსივა დააკატავეს მთელ ციხეზე. ამ ამბის კარგი
ბიჭებისათვის გასაგებინებლად. მთელმა ციხემ 5 წთ-იანი შე-
მოკი მოაწყო მის საპატივცემულოდ. იმ 8-დან 6 დახვრიტეს,
ხოზო, დიდთავა შოთა და კაციჩ არმენას, ამინისგიაშ მოუს-
წრო და დახვრეგა 15-წლიანით შეუცვალეს.

- აი ლიფტში შემობრძანდით - თხოვა მოწიწებით კარის-
კაცმა და ხოზო მაგადანსკი ფიქრებიდან გამოერთო. მართლაც
უცნაური ლიფტი იყო გამჭვირვალე, ასეთი სილამაზე მას არ
ენახა თავის ცხოვრებაში, მაგარი ხელი გადაიშალა სიმაღლი-
დან. ყველანი ზევით მდებარე ბოლო სართულზე ავიდნენ, იქ 5
„პრემიენგებისათვის“ მისაღები ნომერი იყო განლაგებული,
ერთ-ერთი მათგანის კარებთან 6 ავტომატით შეიარაღებული
დაცვა იდგა. სწორედ აქ ცხოვრობდა კანონიერი ქურდი შოთა
დიდთავა ბოლო 4 წელიწადი. პტიცამ და ვეწეროკამ დაცვის
უფროსს გადაუჩურჩულეს და მან კარი გასაღებით გაუღო მო-
სულეს.

ხოზო აუღელვებლად შევიდა ნომერში, სადაც მას კანონი-
ერი ქურდები გასო ვერსკი, ანზორ ლოგკინსკი, ონგერ
აეჭალსკი და სავარძელში ჩაძინებული დიდთავა შოთა
დახვდნენ.

როგორ ხარო ძმები - ხელი გაუწოდა ხოზო მაგადანსკიმ,
მაგრამ სიტუაციაში, რაღაც სიცივე იგძნო

- ვართ არა გვიშავს - ჩამოართვა ხელი გამხდარმა 58-
ოდე წლის მთლიანად ოქროს ყვითელკბილებიანმა გრძელ
თეთრთმიანმა ჯმუხა, თეთრ შარვალკოსკიუმიანმა მამაკაცმა,
რომელსაც ხელში თეთრი გროსკი ეკავა, და კრიმინალურ
წრეებში „გასო ვერსკი“-ს მეგსახელით იცნობდნენ.

ხმაურზე დიდთავა შოთას გაღვიძება და ყავარჯენი გადაატრიალა, ორად გახსნა, ერთ ხელში წერილი ხმლით მეორეში ღუბინკით ხმამაღლა დაილაპარაკა:

Где воры автоматчики суки,
воры где ваша воровская слова.

სჯობს სიცოცხლესა ნაძრახსა სიკვდილი სახელოვანი და თან ხმაღს უმისამართოდ იქნევდა.

ანზორ ლოტკინსკი და ონგერ ავჭალსკი იმწამსვე მასთან მივარდნენ ხმალი ჩააგებინეს და ყურში ჩასძახეს შოთა ძია აქა ხარ თბილისში, დაწყნარდი, ცუდი სიზმარი ნახა. შოთა, აი ნამცხვარი შეჭამე, დაწყნარდი.

– ყურზე აპარაგი ჩამოუვარდა მიდი გაუკეთე, თორემ ვერ გაიგებს – უთხრა დაბალმა, დაახლოებით 1,55 სმ სიმაღლის მოკლედ შეკრეჭილმა, შავ პრიალა შარვალკოსტუმში ჩაცმულმა, შავაჩკებიანმა, 60-ოდე წლის მამაკაცმა, რომელიც კრიმინალურ წრეებში „კარლიკა ანზორა“ და ანზორ ლოტკინსკის მეგსახელებით იყო ცნობილი.

მეორე ძალიან მსუქანმა, კოტიგა თითებიანმა, ბულდოგის სახეიანმა, დიდმუცლიანმა, დაახლოებით 65-ოდე წლის შოთას ყურზე სასმენი აპარაგი გაუკეთა და ჩასძახა დაწყნარდი შოთა ძია, ყველაფერი კარგადაა, ის ბოშები სიზმარში ნახე, აქ ხარ ჩვენთან, შენს ხელში გამოზრდილი ქურდებში, ავე გასო ვერსკი.

– ააა – დაჯდა დიდთავა შოთა თავის სავარძელში.

– თქვენ ვინ ხართ? – მიუბრუნდა ცოტა ხანში – კარლიკა ანზორას და ავჭალელ ონგერას.

– ესენი ძმები არიან, ჩვენები? – ჰკითხა გასო ვერსკის.

– ხო შოთა ძია, ჩვენი ანზორა და ონგერა არიან

– აა – დაწყნარდა დიდთავა შოთა.

– ის ვინ არის? – ანიშნა ხოშო მაგადანსკიზე.

– ჩვენი ხოშო – უპასუხა გასო ვერსკიმ, მაგრამ დიდთავა შოთას ისევ ჩაეძინა.

– რაღაც ბაზარი გაქვთ გეტყობათ – მიუგო ხოშო მაგადანსკიმ და მათ პირდაპირ მდგარ სავარძელში უცერემონიოდ ჩაჯდა, ჯიბეში ხელი ჩაიყო, თავისი „ნელამორკანალ“-ის პაჩკა ამოიღო გახსნა, ერთი ღერი პირში ჩაიღო და მოუკიდა.

мы кушим только отдор
ный тавак

აგერ ძმაო ეს მოწიე, მიაწოდა მარლბორო - ვეწეროკამ
 - არ მინდა - დაუბრიალა თვალები ხოზომ.

- იცი ძმაო - დაიწყო ტასო ვერსკიმ - გახსოვს 8 წლის წინ
 თქვენთან „ნелы ленды“-ში ვეწეროკა, ანზორ კარლიკა და
 პტიცა რომ ჩამოვიდნენ გრევით ბაფხულში, მაისი იყო თუ არა
 ყმლებით.

ამ დროს დიდთავა შოთას გაკრა გავლისას შემთხვევით ფე-
 ხი ვეწეროკამ, რამაც იგი გამოაღვიძა და ისევ ყავარჯნიდან
 ხმალი ამოიღო, მაგიდაზე ახტა ვინ აკეთებს არაქურდულს, აქ
 გასაჩერებელია თუ არა მაგას უჩემოდ ვერავინ გადაწყვიტავს.
 ნრილიანт вор. პტიცა და ვეწეროკა ისევ მივარდნენ „გემლება
 შოთა ძია ნრილიანт 30 წლის წინ მოკვდა.

დიდთავა შოთა გონს მოვიდა, ორივეს სახეში გაულაწუნა,
 პტიცას კი ყური აუწია.

„ჩვენიანებს მხოლოდ ერთხელ ეშლებათ, მერე ჩვენები
 აღარ არიან, მე ცხოვრებაში არაფერი მეშლება შვილო“.

- ბოდიშით შოთა ძია.

- თქვენ ვინები ხართ? - მიუბრუნდა გაკვირვებით ტასო
 ვერსკის.

- ესენი შოთა ძია ჩვენი ძმები არიან პტიცა და ვეწეროკა -
 უპასუხა ტასომ.

- მე ასეთ ქურდებს არ ვიცნობ, შენი ძმები არიან, კაი გენ-
 დობი ჩემო ტასო.

პტიცამ და ვეწეროკამ ერთმანეთს გადახედეს.

- რა ბაზარია საქმის კურსში ჩამაყენეთ - მიუბრუნდა დან-
 არჩენებს.

- შოთა ძია აი იმ 100000 და სამი ბილონი ოპიუმის „хоро
 магадански“-ს, რომ ჩაუტანეთ 8 წლის წინ.

- ხომ გითხარით хоро магадански კრაის უყურებს ჯერ-
 ჯერობით ნორმალურად, როცა გამოვა მაგ ბაზარი მერე გა-
 ვიასნოთ მეთქი - ხომ გითხარით.

- აგერ ხოზო შენს წინ ბის, გამოვიდა - ანახა ავჭალელმა
 ონგერამ

- ვაა ხოზო, შვილო გამოხვედი? და დაამთქნარა, და ისევ
 ჩაიბინა შოთა დიდთავამ.

- დაბერდა ჩვენი შოთა, 91 წლის გახდა - თქვა დანანებით
- ანზორ ლოტკინსკიმ.

- თან სულ ცუდი სიზმრები ესიზმრება - ამოიოხრა ვეწეროკამ.

- ხოდა გავნაგრძოთ, ძმაო გახსოვს ის 100000\$ და ხარბი ნაფაზი დააგყა - მერე

- მერე ძმაო რა უთხარი გახსოვს.

- მე ჩემს ცხოვრებაში ჩემი პირიდან ამოსულ ყოველ სიტყვაზე პასუხს ვაგებ. რაც ლაპარაკი დავიწყე 2 წლის ასაკიდან - დაურტყა ხოზომ მაგიდაზე ხელი.

- გვაინტერესებს ძმაო - ჩაერთო ლაპარაკში ავჭაღვლი ონგერა - და თვალი ჩაუკრა კარლიკა ანზორას.

- მართლა უთხარი გაყიდეთ და ფული შემოაგზავნეთ

- კი ეგრე იყო - დაადასტურა ხოზო მაგადანსკიმ

- მერე ძმაო მე ბარიგა ვარ თუ ფეხი - შემოჰკრა სილა ხოზო მაგადანსკის კარლიკა ანზორა ლოტკინსკიმ.

- ხოზო წამოგხა, ამას ნამდვილად არ ელოდა, შენი ბოზი დედაო - შეაგინა, მაგრამ ავჭაღვლმა ონგერამ ტასო ვერსკიმ და 2 ამბალმა დაცვამ დააკავა და კუთხეში გაიყვანეს, ხოლო პტიცამ და ვეწეროკამ ანზორა კარლიკა დააკავეს.

ამ დროს ისევ გაიღვიძა ხმაურზე დიდთავა შოთამ, ისევ ტროსტიდან ხმალი ამოიღო და ღრიალი დაიწყო.

რა ბაზარია აქ, დააყენეთ ყველამ, ოთახში სიჩუმე ჩამოვარდა.

- ე.ი. შოთა ბიძია იმ ბაზარზე ანზორა კარლიკამ ხელი დაარტყა ხოზო მაგადანსკის-განუშარტა სიტყუაცია ტასო ვერსკიმ.

- ანზორას ყველა ვარიანტში უნდა დაერტყა, რა ფეხი ხო არ არის, ბარიგა გაიწეწა ნიენი ტაგილში, კაი ბიჭები მაგ ოპიუმის საქმეზე პად რასტრელ წავიდნენ, ანზორამ იწვალა ზონაში შეიტანა, რა უკან აგან ხახვია გო თუ კარაქი, მაგრამ ხოზოც სწორია, იქ „ბული ლებედ“-ში პროდუქტი და ვიგამინი ჭირს, დაეუ ნახევარი კაი ბიჭებს ცინგა აქვთ აკიდებული, 70 კგ 2 წელი რომ ეჩხირათ მთელ ასობნიაკ კაი ბიჭებს, კიდე 20 კგ დარჩებოდა, ლომკას აიკიდებდნენ ყველანი, ხოზომ პრინციპში სწორი რეშენია მიიღო. მარა იმ ხაზაროვსკელმა ბარიგამ

ფული ხო ააგზავნა ობშიაკში, მერე რომ მოგება ცოტა მაგნი სათვის ინვალიდის ეტლს მიუჯაჭვა, ე.ი. „физически“ დაისაჯა.

– მერე ვინ გვიგულისხმა გაიყიდეთო, რა ბარიგები ხო არა ვართ – არ ცხრებოდა ანზორ ლოტკინსკი.

– მორჩი ანზორიკ – თვალი ჩაუკრა ტასო ვერსკიმ – ძია შოთამ ბოლო სიგყვა გვითხრას.

– ე.ი. ჩამოართვით ხელი, მოკვდა ბაზარი, ორივე განაბები ხართ, გასაგებია, ვააა – დაამთქნარა დიდთავა შოთამ და ისევ ჩააკიშარა.

– ე.ი. განაგრძო ტასო ვერსკიმ – უცებ კარზე კაკუნი გაისმა.

– ვინ არის იარაღები ბუდიდან ამოიღეს და მზად ყოფნაში მოიყვანეს კარებთან მღვარმა ღაცვის ბიჭებმა.

– ხატია და ირინკა – გამოსძახეს მეორე მხრიდან ღაცვამ კარი გააღო და ორი 20-ოდე წლის გოგონა შემოვიდა ოთახში.

– შოთა ძია – გაანჯღრია ვეწეროკამ დიდთავა შოთა – ხოო შენ ვინხარ – შეხედა გაკვირვებით ვეწეროკას.

– ეს ჩვენი ძმია, ქურდია ვეწეროკა – უპასუხა ტასო ვერსკიმ.

– ვეწეროკა რაღაც ქურდისთვის ცოტა სტრანნი სახელია, მარა მჯერავს შენი ტასო შეილო.

– ნახე ვინ მოვიდნენ, მორფის გამკეთებული გოგონები, ვააა – დაიმორცხვა დიდთავა შოთამ.

გოგონებმა კისერზე მასოსები გაუკეთეს შოთა დიდთავას მან ჯიბიდან დოლარების პაჩკა ამოიღო, დათვალა და თითოეულ მათგანს პირდაპირ ლიფის შუაში 1000-1000\$ ჩაუდო, ორივეს ტაკოზე სტაცა ხელები და გვერდზე ოთახში გავიდა.

– ნახე შოთა ბაბუ რა ხოლმეა – უთხრა ვეწეროკამ ხოზოს.

10 ამაჟღერა ამნაპოლს დაირჭობს და სიქას გააძრობს ნახე – ანიშნა იმ ოთახისკენ პტიცას.

ამ ღროს კარი გაიღო და შოთა დიდთავამ კატეგორიული ტონით მიმართა ყველას.

- ბაზარი მორჩა ჩამოართვით ხელი - სანამ მე მოვალ და კარი მიკეტა, საიდანაც 1-2 საათში კენესა-ოხვრის ხმა გამოვიდა.

- ეჰჰ - იფიქრა ხოზო მაგადანსკიმ - ესენი არიან კაკეასიის კრიმინალური სამყაროს მეფეები? - ქურდი აქ მარტო მე ვარო - წარმოთქვა პტიცას გასაგონად.

ბოლო ძალა მოიკრიბა და ანზორისკენ გაემართა მომღიმარი სახით და როცა მიუახლოვდა ერთი ხელიდან ჩანგალი გამოიღო, პირდაპირ ყელში გამავალ მთავარ არტერიას ჩაარჭო, მეორე ხელით მაგიდის დანა ვეწეროკას ესროლა მუცელში, რომელიც იარაღის ამოღებას ღამობდა და იგიც მოცელილივით დაბგდო კუჭში გარჭობილი დანით, შემდეგ მისი იარაღი აიღო და გასო ვერსკის და პტიცას მიმართა.

- გასო, შენი დამარხული თავია, თვალი რომ ჩაუკარი შენ გგონია ვერ დაგინახე, ესენი მაგდენს ვერ გაქაჩავდნენ - ავჭალელი ონგერა კი თავისთვის იჯდა ისე რომ არც იძნეროდა. უცებ კარებთან მდგარმა დაცვამ ბურგში ესროლეს 8-9 გყვია ხოზო მაგადანსკის და იგიც მოცელილივით წაიქცა, სროლის ხმაზე დიღთავე შოთა გამოვიდა, დაცვას პარკი მიაწოდა და იარაღის ჩაყრა უბრძანა, როცა სიგუაციაში გაერკვა, ავჭალელ ონგერას თვალი ჩაუკრა, მის ნიშანზე ონგერამ, რომელმაც რემინის ხელთათმანებიან ხელში მკედარი ხოზო მაგადანსკის ხელში მქონე იარაღი ეჭირა, დაცვის ორივე წევრებს გულმკერდის არეში 6-6 გყვია დაახალა და დახოცა, შემდეგ იარაღი ისევ ხოზო მაგადანსკის ცხედარს დააჭერინა ხელში.

- ვინც ქურდს ბურგში ესვრის არ ცოცხლობს, არც ის ვინც ქურდებს სხოდკის გარეშე გაუჩერებლად კლავს - წარმოთქვა დიღთავე შოთამ.

მიდი გოგოები წაიყვანე წავედით - მიუბრუნდა პტიცას გასო ვერსკის და ავჭალელ ონგერას, შემდეგ მომაკვდავ ხოზოს და იქვე დაგდებულ დანას დახედა, რომელიც სულს ლევდა.

- კიდე ცოცხალია მიდი პტიცა, სანამ დაბრედილა, სათქმელი უთხარი - მიუბრუნდა შოთა პტიცას, რომელიც დაიხარა თავი ააწევინა მომაკვდავ ხოზოს, ნჯღრევა დაუწყო

და როცა სასიკვდილოდ განწირულმა თვალი გაახილა, პტიცამ უხეშად მიმართა „ты больше не вор а сука“ და ის იყო ხოზოს თავის გაშვებას აპირებდა, რომ „მაგადანსკიმ“ ბოლო ძალა მოიკრიბა, იქვე პოლზე დაგდებული ნამცხვრის საჭრელი ძალუშად მოიქნია და პტიცას ყელში გამოუსვა და ისიც მოკლა.

აჭქალელმა ონგერამ კი ფეხზე შარვლის გოტი აიწია იქი-
დან მაყუჩიანი PCM-ის სისგემის იარაღი ამოიღო ხოზო მა-
გადანსკის მიუხლოვდა და საფეთქელში დააჭედა. ლიფტში
ჩამოსვლისას ტასო ვერსკი შოთა ღიღთავას მიუბრუნდა: „ის-
ედაც ვერ იტანდი მაგ აპელსინებს“ შოთამაც ჩაიცინა და ონ-
გერამაც.

სამივე გარეთ მდგომ სამ სხვადასხვა ფერის ლიმუზინებში
ჩაჯდნენ და წავიდნენ.

1948 წელს, იოსებ ბესარიონის ძე სტალინის ბრძანებით მთელმა ჩეკამ 1 თვიანი მობილიზაცია გააკეთა და ოპერაცია „КАМПАК“ ჩაატარა, რომლის სამიზნეც კანონიერი ქურდები იყვნენ. ერთდროულად საბჭოთა კავშირის სხვადასხვა ქალაქებსა თუ დაბებში თავისუფლებამე მყოფი კანონიერი ქურდების მასობრივი დაპატიმრებები განხორციელდა. მესამე დღეს კი ბათუმიდან მაგაღანის მხარეში მდებარე განსაკუთრებით მკაცრი რეჟიმის კოლონიისაკენ ეშალონი დაიძრა, რომლის მთავარი დანიშნულება იყო დაპატიმრებული კანონიერი ქურდების იქ ჩაყვანა, „ეგაპი“ ასე ეძახდნენ ჟარგონულ ენაზე ამ მაგარებელს, სხვადასხვა სადგურებზე ჩერდებოდა და მასში ახლომდებარე დაბებში და ქალაქებში დაპატიმრებული კანონიერი ქურდები აჰყავდათ, რის მერე ის გზას განაგრძნობდა შორეული მაგაღანისაკენ. ასე გრძელდებოდა 38 დღე. ბოლოს ეშალონმა ცენტრალური მაგისტრალიდან გადაუხვია და ასე იარა კიდევ 1 დღე, რომ ბოლოს „ბელი ლეხედად“ წოდებულ შრომა-გასწორების კოლონიას მიაღწა. პირველი პატიმრიდან დაწყებული, ბოლო პატიმრამდე სულ 841 კანონიერი ქურდი აიყვანეს ეშალონში. ამ 39 დღის განმავლობაში მათგან 53 ქურდს აეყარა პატივი და 788 განაბი დარჩა იმ დროისათვის ეშელონში, როცა იგი „ბელი ლეხედის“ მკაცრი რეჟიმის კოლონიას მიაღწა. უცებ გარეთ საშინელი ჩხუბი და ჩოჩქოლი ატყდა, პატიმრები ვერც მიხვდნენ რა ხდებოდა გარეთ. ეშელონის კარებების გაღებას კი აგვიანებდა დაცვა. ასე გაურკვევლობაში გავიდა დაახლოებით 1 სთ და 20 წთ.

ბოლოს ყველა ვაგონის კარი ერთბაშად გაიღო და პატიმრებს უცნაური სურათი გადაეშალათ, მათ წინ დაახლოებით 2-ჯერ მათზე დიდი რიცხოვნების ბრბო დახვდა ნაჯახებით, ღანებით, „ლაფაგკებით“ დაცვისთვის წართმეული ავტომატი პეპეშებით და ნაგნებით შეირაღებული, რომლებსაც მაგარებლის დაცვა გაეკოჭათ და მიწაზე დაეწვინათ, იმ ციხეში მომსახურე პერსონალთან ერთად. ქურდული ქსივით ისიც

იცოდნენ, რომ ამ კოლონიაში ბევრი ე.წ. „сука-вор автоматчик“-ები იჯდნენ, რომლებთანაც დიდი სისხლისმღვრელი ომი ჰქონდათ აგებული განაბებს, 3 წელი ვერ მოხერხდა აქ ე.წ. „ქურდული პალაქენიის მოყვანა, ამ ამბავს მრავალი მათი ძმის სიცოცხლე და ავგორიგეტი შეეწირა, ბოლო ომი Джаба шустри, დიდთავა შოთას, Васка кревой და ბრილიანტას ინიციატივით დაიწყო, როგორ დამთავრდა არავინ იცოდა, თუმცა ესენი უდიდესი ავგორიგეტი სარგებლობდნენ კრიმინალურ სამყაროში, მათ ბევრ ადგილას მოეხდინათ სიგუაციისთვის ფერის შეცვლა წითლიდან შავისკენ, მაგრამ აქ მაგის გაკეთება ყველას შეუძლებელად ეჩვენებოდა.

პატიმრები მაგარებლიდან ჩამოხტნენ თუ არა თითქმის ყოველ მათგანს კისერთან, თავთან ან გულთან, დანა მიეჭირა ან მოქნეული ნაჯახი წამოემართა ან იარაღის ღულა მიედო, ხოლო ბრბოდან მოშორებით მდგარი ორი 2-მეტრიანი ხელში ავტომატებიანი ამბალები დათვით აღმუშვდნენ:

„КТО ИЗ ВАС ВОР“

„АТВЕЧАЙТЕ“

„КТО ВОР“

„НЕТ ВОРОВ СРЕДИ ВАС“

„ВСЕ ФРАЕРА ИЛИ“.

ახალჩამოსულები 2წთ ღუმდნენ. ვერცერთი ხმას ვერ იღებდა, უცებ ერთი 18-19 წლის ბიჭმა დანარჩენებს გადაულაპარაკა „воры где ваша воровское слова“ -сиди не випендривайте, потом отомстим - უნდოდა მისი შეჩერება გვერდით მდგომს, მაგრამ ახალგაზრდა წინ გაბარდა.

„Суки вашу мать, я вор“ იყვირა და მის წინ მდგომს ცხვირში მუშტი უთავაზა, რამოდენიმე სცადა წინ გამოწევა, მაგრამ ყელზე დანები უფრო ღრმად მიაჭირეს წინ მდგომებმა.

ბიჭი გაკოჭეს, იგი არ ცხრებოდა, სულ დედას იგინებოდა და „Я ворец“-ო ყვიროდა. უცებ ძირს დაგდებულის თავზე რამდენიმე ნაჯახი აღიმართა. ეშალონოდან ჩამოხტულებიდან მოგიერთმა თვალები დახუჭეს, არ უნდოდათ დაენახათ როგორც მოკლავდნენ მათ თვალწინ ამ ახალგაზრდას. ამ დაძაბულ მომენტში შეიარაღებული ბრბო ორად გაიყო და

რამოდენიმე შავ ბუმლაგა, გალიფესა და ჩექმებში ჩაცმულ მამაკაცს დაუთმო გზა. ისინი ძირს დაგდებულ ბიჭთან მივიდნენ, ერთმა მათგანმა დანა ამოიღო, ახალგაზრდა გაანთავისუფლა და ჩამოსულებს მიმართა.

Я Джаба шустрий, это Ашот галавастик, это брилянт, это васка кревой, мы воры, этот малый наш брат, ყოველმა მათგანმა გადაკოცნა ძირს დაგდებული – он правда вор. а вы все в сучи барак-, მოიცა – შეაჩერა ძირს დაგდებულმა – ამდენი ხალხი რომ სუკების ბარაკში შევეყაროთ და სკანცამი. ბოზებად დავგოვოთ, ბოზებს გავაძლიერებთ, იქ ბევრი მათგანი გაბოროტდება, ზოგიერთები მერე ხომ იცი რეების კეთებას დაიწყებენ, ჯობს დროებით გავაჩეროთ хорошняк-ის სახელი დაუგოვოთ, მათგან ბევრი ვაქცავი ბიჭია, კიდე გამოგვადგებიან, ისე კი არიან სკანცამი ბოზებად დასაგოვებლები. ზოგიერთებმა შეიძლება ისეთი „აბაროგი“ მიეცნ, რომ ისევ ჩვენი ძმობა დაიმსახურონ.

– Правда у нашей малыши мозг варет - გაეცინა Брилянт-ას

– Решено.

– მართლაც ყველანი კაი ბიჭების ბარაკში შეიყვანეს ხოლო „ბიუნა“ ახალგაზრდა თავისთან და 19 წლის კაკო კოპალიანს დიდების გვირგვინი დაედგა და 2 მეტსახელი კაკო მუდრი და კაკო ნეუგამონნი დაერქვა (სე იცნობდნენ მას სიკვდილის ბოლომდე).

Васка кревой-ს კი კოლონიის დირექტორი მიუახლოვდა, იარაღების დაბრუნება და თანამშრომელთა განთავისუფლება თხოვა, მან შეუსრულა თხოვნა, შემდეგ კოლონიის უფროსს ლოყაზე უჩქმიტა და მკვახე ტონით მიუგო:

„учуил кто здесь камандует парадом“.

ბარაკში შესვლისას, იმ დღეს ულუფა შავიპურის ბუხანკა დახვდათ, კაკომ ოთხად გაგება, თავისთვის ყველაზე პატარა მოგება, ხოლო Васка Кревой-ს და სხვებს დიდი მიაწოდა. მათ გამოართვეს და მიირთვეს. ასე აკეთებდა კაკო 4 წლის განმავლობაში ჯაბა შესტრი და დიდთავა შოთა თავიდან გაკვირვებით უყურებდნენ მის ამ ახირებას, რალაცას

ხედებოდნენ, მაგრამ ჩუმად იყვნენ, ბრიყნი-ა და Васка Кревой კი შეეჩვივნენ.

ერთხელაც, როდესაც ბუხანკა გატეხა სამად, ორ უმარმა-მარ ნაჭერად და ერთ პაგარად, მაგიდაზე დადო კაკომ, რათა Васка Кревой და Бриянта-ს აეღოთ თავისი წილი.

მათაც ამ ხნის მანძილზე რეფლექსი გამოუქმუშავდათ დიდსკენ და როცა წაიღეს ხელი კაკოსაგან სილაქები მოხვდათ.

„რაზბოროკა“ 5 წთ გაგრძელდა, მასში ჯაბა შუსტრი და დიდთავა შოთაც ჩაერთნენ, ყველაფერი კი იმით დამთავრდა, რომ ნაცემი Васка Кревой და Бриянта ბარაკიდან თავისით გავიდნენ — დროებით გაჩერებულთა ბარაკში.

ეს ისტორია იმ წლებში მოხდა, როდესაც მრავალი ქართ-ველი პატრიოტი არსებული რეჟიმისთვის პროტესტის ფორმად კანონიერ ქურდლა რიგებში ჩადგომას თვლიდა. მრავალი ქართველი ახალგაზრდა მოიქცა მაშინ ასე. სამშობლომ კი ბევრი ბუშბერაბი მწერალი, მეცნიერი, მხატვარი და ხელოვანი დაკარგა მათი სახით.

დილა ჩვეულებრივად გათენდა. კაკოს 11-ისთვის გაეღვიძა. წამოდგა ხელ-პირი დაიბანა და სასაუბროდ დაჯდა. ეთო ბებოს მისი საყვარელი სასუსნავი პიცა მოემზადებინა.

შეჭამე ბებო გენაცვალოს – თავს დასტრიალებდა ბებიი.

ბებო – ლაშიკო ქეთინომ წაიყვანა ცურვაზე? – ჰკითხა კაკომ.

– ხო შეილო, დღეს ხომ იცი ნორმატივები აქვს ჩასაბარებელი ბავშვს დიდ ბასეინში გადასასვლელად.

– მერე მე რატომ არ გამაღვიძე?

ისე ტკბილად გეძინა, დაგვენანა შენი გამოღვიძება.

– რომელი მანქანით წავიდნენ

– იმ შენმა მძღოლმა ვალერამ გამოუარა.

– ხო კაი

ამ დროს ქვემოდან ძახილის ხმა გაისმა.

– აკაკი, აკაკი, აკაკო – იძახდა ვილაცა.

– გუაძახიან შეილო – მიუბრუნდა ბებო

აკაკი აივანზე გავიდა და გადაიხედა.

იქ მისი ეზოელები ელაშა ნუგზარა, შალომა და ებრაელი კალაბოკა იდგნენ თავიანთ მერსედესებთან. ხო რა არის –

– ჩასძახა აკაკომ.

– ჩამო ძმარ გზაზე დაგაყენებთ – ამოსძახა კალაბოკამ

– რა არი

– ბოლუკა

– კაი ჩამოვალ 5 წთ-ში

აკაკო სახლში შევიდა და ჩაცმა დაიწყო

ეს არ დაგავიწყდეს – მოუტანა ქეთო ბებომ ბრონი ქილეტი და სტეჩკინის მარკის პისტოლეტი 2 მჭიდით.

– რა იცი, რა ხდება, სიფრთხილეს შეილო თავი არ ტკივა. ასე უბნელებმა არ გეიყვანეს ის შენი ცხოვრებული ძმაცაცი ბაბუშკა, ათასი მგერი გაყავს ხო იცი.

– კაი ხო ბებო არ გინდა რეჩები, მიდი კეტები მომიტანე მაგი „აღიდასის“

– ახლავე შევილო

აკაკომ ჩაიყვბ, იარალი ქამარში გაირჭო გასასვლელად მოეშადა, რომ ქეთო ბებომ ისევ შეაჩერა.

– ის გრჩება შვილო მრგვალი ბომბა – მოიცა მოგიტანო – გავიდა ისევ გვერდით ოთახში.

აი – მიაწოდა რგლ-ნ მარკის ლიმონკა – აბა ამის გარეშე იქნება, რა იცი რა ხდება.

– სპასო ბებო, მოდი გაკოცო – გადაკოცნა ბებია და სახლიდან გავიდა.

ემოში მის სადარბაზოსთან ელაში ნუგზარა, მანქანაში შალომა და ებარელი კალაბოკა მოკალათებულიყვნენ, მის დანახვაზე ეგრევე გაღმოვიდნენ და გადაკოცნეს.

– აკაკუშკი „პლანის“ პონტია საყიდლად – დაიწყო ებრაელმა კალაბოკამ

– რამდენად 40 ლარად კარაბოკი

– ხო იცი ახლა სეზონი მკედარია, წამალი ყოველ კუთხეში იყიდება, პლანი კი გამწყდარია

აკაკომ საფულე გახსნა, 10 ლარიანები გადართვა და კალაბოკას მიაწოდა.

– გამასინჯეთ ჯერ როგორი პლანია, მაღალნიაკი არ იყოს

– მაღალნიაკი რომ იყოს ბარიგას დედას მოვუტყენავ, ჯერ 40 ლარი რა ამბავია.

– რატო კაი 9-10 ტარიანი გამოდის – ჩაება ლაპარაკში – ელაში ნუგზარა.

– სულ განაგლდნენ ეს ბარიგები მაგათი დედა – ამოიოხრა კალაბოკამ.

– აბა, აბა, ჩვენ მაგას არ ვიკადრებთ და ვართ უფულოდ, უატრავოდ დაიწუწუნა შალომა.

– ამ ღროს მანქანას ვიდაც მოადგა ჯიპით და დაუსიგნალა

– ვინ არის – შეხედა ეჭვის თვალით აკაკომ

– არავინ ჩვენი ძმები არიან – დაამშვიდა შალომამ ბიჭები. მანქანიდან ორი შარვალკოსტუმიანი და პალსტუხიანი მამაკაცი გაღმოვიდა და შალომა გადაკოცნეს.

– აბა გაგვასინჯე შენი პლანი თუ ღირს საყიდლად შალომამ ორი ტარიანი ამოიღო და ერთი მათ მიაწოდა, მეორე აკაკოს.

– ავაფეთქოთ, გავსინჯოთ თუ ვარგა, მეც 5 წუთის წინ ვიყიდე, არც მომიწევია როგორია.

ორ წთ-ში აკაკომ, ელაშა ნუგზარამ, კალაბოკამ, შალომამ და მოსულმა 2-მა პალსტუხიანმა პეპელამ დააჭაშნიკეს ანაშა.

– სტროგა პა ნაპასუ-არ ცხრებოდა კალაბოკა,

უსებ მანქანას კიდეც ერთი მათი მეგობარი გყიბულელი გაიშალა.

– პლანს ეწევით ძმები!

– გაქვენ კილო.

– მოდი დაჯექი – გაულო კარი აკაკომ

– მიდი ჩაკალი – მიაწოდა კალაბოკამ

გიაიამ ხარბი ნაფაზი დაარგა.

– არა უშავს აბოლებს – მიუბრუნდა შალომას ერთ-ერთი მარვალკოსტუმიანი.

– კი კარგადაც თან – დაუთანხმა მეორე

აი ეს ჩვენი ტელეკომპანიის მუშაკებს უნდათ ყიდვა აქ 12 კარაბოკის ფულია – მიაწოდა პირველმა შალომას 20 ლარიანები.

– ერთი 7-ის კიდეც აგერ ჩვენი თანამშრომლებისთვის ნისიაზე კიდეც 4 გამოართვი, ან შენი ფული დაღვეი და როცა დამირეკავ მოგიტან – მიაწოდა მეორემაც ფული.

– რაზეა ბაზარი ბარიგას დელას უტირებ.

– შეხე, შეხე პოსლებზეც უშვებენ – უჩურჩულა გიაიამ, აკკოს

– ნახე ხო არ ბარიგობენ აგენი – თან მხარი გაკრა,

– არა მგონია – უპასუხა აკაკომ წყნარად.

– კაი აბა გავედით, რამდენ ხანში დაგირეკოთ – ჰკითხა ერთ-ერთმა კოსტუმიანმა შალომას.

– ერთ 40 წთ-ში.

– კაი „ბრატ“, აბა კარგად ძმები – დაემშვიდობნენ, ჩაჯდნენ მანქანაში და წავიდნენ ორივე.

– ისე რაღაც ნაცნობი სახეები ჰქონდათ – ჰკითხა გიაიამ ელაშა ნუგზარას.

– ის ერთი რულზე რომ იჯდა პრემიუმიდან აპარატის უფროსია, მეორე ვერ იცანი კახა ქანთარია „N-მოუ“ რომ მიყავს რუსთავზე.

- აა, მეც არა ვთქვი რა ნაცნობი სახეები ჰქონდათ ვაიკ-
ვირება აკაკომ.
- ხო, სულ ტელევიზორში ატრიალებენ მაგათ, ვერ იცანით?
- ისე ტელეეკრანებზე სულ სხვანაირები არიან, ცხოვრე-
ბაში კიდევ სხვანაირები.
- დაგაბოლა - კითხა აკაკომ გიაიას.
- სულ ერთი ნაფაზი შემხვდა.
- გააქვთ ძმები გიაიასთვის - შეეკითხა აკაკომ.
- აი ძმები 40 ლარი ღირს კარაბოკი, თუ გაქვს ფული ეხლა
საყიდლად მივდივართ.
- არა ძმაო კაპიკი არა მაქვს, მაგის მეტი რა მაქვს
სოფელში, ახლაა მკვდარი სეზონი თვარა - წარმოთქვა
ღანანებით გყიბულელმა გიამ.
- გააძრეთ თქვე კრისებო - დაუცაცხანა აკაკომ.
- აი ეს ერთი ტარიანი მოწიეთ - მიაწოდა ელამა ნუგ-
ზარამ.
- ჩვენ მანამდე ორთაჭალაში გავალთ ფაქვს ვიყიდით და
მოვალთ.
- კაი გადმოვიდნენ მანქანიდან გიაია და აკაკო.
- მაქსიმუმ ნახევარ საათში მოვალთ ხელიდან ვყიდუ-
ლობთ. პირდაპირ - გადმოსძახა ნუგზარა ელამამ და მანქანა
დაძრა.
- აკაკი და გიაია კი იქვე ხის ძირში დადგნენ, ააფეთქე მიდი
- მიუბრინდა აკაკო გიაიას.
- გიაიამ თითქმის ნახევრამდე მოწია ჩაახველა და მას მია-
წოდა.
- აა, აღარ მინდა მეტი.
- აკაკომ გამოართვა და ხარბი ნაფაზი ამოარტყა, 1-2 წთ-ის
შემეგ ისევ დაუბრუნდა.
- მიდი გიაია ჩაკალი.
- არა მე ჩაბარებული ვარ მიქელ-გაბრიელს, მეტი აღარ
მინდა.
- კაი როგორც ეტყვი
- კაი პლანია - წარმოსთქვა გიაიამ 15 წთ-იან ღუმელის
მერე.
- კი მძიმე ცოტა - დაეთანხმა აკაკო.

მთელი ქალაქი ფაქტის გაყიდვებზე გადასული, ქურდული კვდება, ბარიგული ყვავის, ჩვენ ვართ ღარჩენილები 80-იანი წლების მასტოიში.

- მაგნაირი ფულის დედაც, ოჯახში რაღა შევიგან აა ასე ძველ ტუფლებში და აჩქებში ვივლი - დაიხედა ფერეს ძვირფას ფეხსაცმელებზე და ოქროს ჩარჩოიან სათვალეები მოიხსნა სახიდან გიაიამ.

- ხოლო დაეთანხმა - აკაკო - არა განსაჯო და არ განისჯები.

- რაღა ბარიგების დედა - არ არიან საგინებლები.

- ჩემო გიაია ბარიგობა გრეხია ქურდულში სამი კაცე-გორიისთვის - ვგულხმობ ჯიბიდან და ხელიდან ე.ი. განაბისათვის, მომავლისათვის კაი ბიჭისათვის, დაბერებული მომავლისათვის ასაკის გამო რომ არ აყომარებენ, ყველას ძმები რომ არიან, ციხეზე სულ ქურდულ ხატებს რომ უყურებდნ და ცხოვრობენ იასნია. და თუ აღამიანი ამ საფეხურებზე არ დგას იმან, რომ გაუშვას ვინ რა სპროსი უნდა მოითხოვოს, ისე ბარიგების კონკრული მაგათთვისაც კაი გიპობაა და კაი პინგი.

- მე ჩემი დედა ბებრმა კაი ბიჭმა - გაიჯგინა გიაია

- სხვა რა არის ახალი

- ჩუღჩამ აქაა გააჩერა კა-პე-მე-ზე

- ვაა მართლა

- ხო სიმონ ცვეგნოი ბაზარი

- არიოლა მარტომ გააჩერა?

- მარტო რას უზამდა.

- არა თან ქუთაისელები ვირთხა, ვირთაგვა და მაზუნა ახლდნენ, მაღალნიაკები კილო ვერსაჩა და ბრედ პიგა, გენშერაც ყოფილა, მაგრამ ხელი არ ღოურცყამს.

- არიოლა ლომკაში ყოფილა, ჯერ წამალი გოდოუკეციათ, ნერწყვებში ეგლო-ვო კამერაში მარტო, თან გრიგოლიჩს ღოურეკია ვირთხასთვის, გოუფრთხილებია რაღა უნდა მოქმეულიყო, გორდებიანსაც მუსტად მასე გოუკეთებია ყველაფერი დოსკანალნად.

- მერე ორიოლას მილიონი გოდოუხდია ძაღლებისათვის გამომევენაში და რუსეთში მომცყდარა. იქ ღიდი სხოდკა

მოუწვევია, ყველას უღიარებია ბოშურად მოგექცნენ მაგენიო, დოურეკია თბილისში აგენისთვის ბოშები ხარო ყველა ვინც დამარცხითო 68 წლის კაცსო, ქურდი მარტო გენშერაა თქვენ-განო, რუსეთში არ შემხვდეთ არსად თქვე უბედურებო, ბოშები ხაროთ,

– ეგ იმიტომ უქნეს თურმე 3 თვის წინ ეგენი, ამირანი და გრიგოლიჩი სხოდკაზე არ შეუშვია, ბიზნესმენების შეკრება არა მაქვს, აქანე ქურდული სხოდკაო.

– აგენმაც აბაროტი უჩალიჩეს, თან მთელი რუსეთის ციხე-ლაგერებში ქურდად იცნობენ, მაგის გულისთვის გლოტკებს დაჭამენ აგენს, არიოლას ხო იცი იქით რა ვესი და სვიაშები აქვს, ციმბირიდან იაპონიამდე მთელი გერიგტორიის ქურდული მაყურებელია და იქაური ობშიაკი აბარია.

– ხო კარგი ბოლია მართლაც, რაღაც აგვაჭუკჭუკა

– კი სიმონ

აა აგენი მევიდნენ. დამანახა ელაში ნუგზარის მერსედერსი.

მოიტანეთ ძმები – შეეკითხა აკაკო მის წინ გაჩერებულ მერსედერსში მსხდომებს.

– კი მოდით დაჯექით – კარი გამოაღო შალომამ, კალაბო-კამ კი აკაკოს სამი პაკეტი მიაწოდა, რომელიც ფეხის ქვევით ედო სიღენიაზე.

– ეს სამი პაკეტი ახლობლებს უნდა წაუღოთ.

– მერე გავაბოლოთ ცოტა-ჩაერთო გიაია.

აი ეს მოვწიოთ, ამოიღო 2 სიგარეტში შეკეთებული ანაშა კალაბოკამ.

ხოლო შალომამ მობილურის ყურმილი აიღო, გადარეკა და ვილაცას დაელაპარაკა.

– ისევ იმ ადგილას მოდით, ფული სადაც დაგვიტოვეთ. აკაკომ, გიაიამ და მანქანაში მსხდომებმა გააბიოლეს ღოზა, და თან ლაპარაკი გააბეს.

– აბა როგორია მიუბრუნდა გიაიას ელაშა ნუგზარა.

– არა უშავს, ნორმალნი მოსაწევია

უცებ საპირისპირო ქუჩის მხარეს წითელი ლიმუზინი გაჩერდა, შუშა ჩამოიწია და იქ მათივე მეგობრები მარგვეთა და კარლიკა ბუჭა დაინახეს.

– ძმაო აი ერთი პაკეტის ფული და თანგამასინჯეთ.

შალომამ ფული გამოართვა ჯიბეში ჩაიღო, ფუხის ქვემოლან
პაკეტი გამოიღო, მიაწოდა და ერთი დიდი ტარიანში შეკეთუ-
ბული მასტერკაც მიაწოდა.

მარგვეთამ და ბუჭამ მოუკიდეს და მაღიანად გააბოლეს,
ბოლოს ნახევარზე ცოტა ისევ მათ და მანქანას დაუბრუნეს.

მე არ მინდა – სახე აიბზუა შალომამ

არც მე – დაეთანხმა კალაბოკა.

კაკომ და გიაიამ ბოლომდე მოწიეს და გადააგდეს

– კარგად ვართ სიმონ – გაიჯგჷმა გიაია.

– მართლა ღობრი მოსაწევია – თვალეზი აახამხამა აკაკომ

შეხედუ ხელიდან მისცა პლანი-უჩურჩულა აკაკოს გიაიამ

– კაი ნუ დაიწყე შენებურად – მუჯლუგუნი კრა აკაკომ გია
წყალტუბსკის.

ამ დროს მათ მანქანას ისევ მაღალჩინოსნების ჯიბი მოადგა,
საიდანაც ისევ ის ორი კოსტიუმიანი გადმოვიდა და მათ
მიუახლოვდა

– აპა ეს შენ ზაკო 12 პაკეტი

– ეს შენ 11 – მიაწოდა შალომამ ორივეს თეთრი დიდი კონ-
ვერტები.

– ეს ოთხის ფული – მიაწოდა ერთ-ერთმა შალომას

კაი აბა მაღლობთ ვარლამ – გადაკოცნეს მათ შალომა.

– დიდი მაღლობა ძმარო რო აგვალებინე – გადაკოცნეს მეორედ
შალომა და წავიდნენ

– ე ბიჭი უყურე პოსლებზე მისცეს, თან ხელიდან

– არ ცხრებოდა გია წყალტუბსკი

– კაი გია დაწყნარდი – გადაულაპარაკა აკაკომ

– კაი წავედი

– ეჰს ამ ცეპს ვყიდი, ვალი მაქვს, თავისი მედალიონით

– ამოიღერდა მაიკიდან მსხვილი ყვითელი ოქროს ცეპი
თავისი მედალიონით კალაბოკამ.

– რამდენად სიმონ – იკითხა გიაიამ

– არ ღირს სიმონ

– ვალი მაქვს ერთის მე მაგის კარგებს გავკარი

– წავედი სიმონ – გადავიდა მანქანიდან გიაია

– ჯონ გოწი მოკვდა? – იკითხა აკაკომ

– კი სიმონ შარშანწინ

- ღმერთმა აცხონა - პირჯვარი გადაიწერა კალაბოკამ
- ხო სიმონ „ადინოჩკაში“ იჯდა იზოლირებულად 8 წელი, ამ ბობენ FBI-იმ მოწამლათ
- მაგათი დედა „მოვტყან“
- შალომამ ყურმილი აიღო, ნომერი აკრიფა და გადარეკა, მანქანიდან გადავიდა და დაილაპარაკა
- უაკცრავად გია სახლშია.
- არ არის 2 წთ-ში გადმორეკე
- გმაღლობთ, ბოდიში გათიშა, ისევ მანქანასთან მივიდა და ლაპარაკში ჩაება.
- ე.ი. გომკას ნათესავი იყო ცვეტნოი ჯონ გოტი.
- ხო მაგის ბაბუის ბიძა ბაგდადიდან მენშევიკების მხარეზე იბრძოდა და კომუნისტებს გაექცა, ჯერ პარიზში ცხოვრობდა, მერე ვიღაც ფრანგი ქალი მოუყვანია ცოლად, იმასთან 2 ბავშვი შესძენია, გოგოები, მათგან პატარა ამერიკელ იტალიერლს გაჰყვა ცოლად, იმას კიდევ დისშვილი ყოლიაობოლი, რომელიც ამ ქალმა გაზარდა და შემდგომში ნიუ-იორკის დონი ჯონ გოტი გახდა გაიგეთ.
- ე.ი. გომკას ბებიია იყო ჯონ გოტის გამზრდელი ბიცილა? - იკითხა კაკომ - ცვეტნოია?
- ვაა, მერე ეს გომკა რატომ არ გაზავს ამერიკაში, აქ რომ დაბომბვაობს იმ დანჯღრეულ BMW-თი და თავი გონი მონგანა გონია.
- გიაია კი იმავე დროს თავის სადარბაზოსთან იდგა, მე-2 სართულიდან მისმა მეღლემა ლიაიამ გადმოიხედა
- გია, ვინცა ვარლამამ დაგირეკა 2 წთ-ის წინ. ახლაც რეკავს რა უთხრა?
- უთხარი სადარბაზოსთან გელოდება გიაიო კაი - შევიდა სახლში ლიკუნა
- ორ წთ-ში სადარბაზოსთან შალომა მოცუნცულდა ეს 3600 ლარი 120 კარაბოკის, ეს ცეპი 40 კარაბოკის, კიდევ ტელეფონი, როგორც შევთანხმდით 15 კარობეკაში, და მექნება შენი 120 კარობეკის მოსაცემი, რომ გასუხარდება ამოვიტან.
- კაი, ერთი კვირის ვადა გაქვს - ჩაიღო ფული გულისჯიბეში, ცეპი კისერზე ჩამოიკიდა, ტელეფონი ქამარზე, ტაქსა და მე

ლიგონა 250 კარობკას მაქსიმუმ სამ დღეში ყიდიან, შენ კროსტა ფული რომ გეშოვა იმიტომ გადროვე და მოგაბარე

- ვიცი სპასიბა გია.
- მიდი კორკოტას დაურეკე „სუბო“ მომზადოს დასაჩეინჯებლად - მიუბრუნდა გია შალომას.
- გალაუცვალე უკვე 8 პაკეტში 2 კაკალ ნახევარი, პოლ კაკალი ჩემთვის დავიტოვე ეს ორი შენ - ამოიღო ჯიბიდან 2 კაკლიანი ფირფიტა და მიაწოდა გიას.
- კაი აბა შევედი -ლოყაზე უჩქმიტა გიამ შალომას.
- ის აკაკო ხო არ მიხვდა რამეს?
- არა ბალზე მის და გყემაღს ჭამს, თან ხო იცი ძმავა, მაგრამ სიფრთხილეს თავი მაინც არ სტკივა - დაამთქნარა გიამ და კიბეებს აიყვია. ხოლო შალომა თავისი მანქანისკენ წავიდა
- შენი ბარიგა დედაც - შეივინა და გადმოიპურჭყა ვარლამმა
- არა ამათ ფული როგორ უნდა ამოვნიხო, ამ სუნიანებს - ფიქრობდა თავისთვის.

აი ხვალიდან სამსახურს მივხედავ, კაცი ბანკში ვმუშაობ 1200\$ ხელფასი მაქვს, ყველა ნორმალურს ეყოფოდა, მე კიდევ დამატებით ამ სოფლელი ბარიგების პაღბარიქნი ვარ, რა ვქნა სანამ წამალს და პლანს მოვიხმარ სულ ასე ვიქნები, აი ხვალიდან მე ვიცი, ყველაფერს თავს ვანებებ ეს მე-1000 - ხვალე იყო მისთვის.

თბილისში ბახტრიონის ქუჩაზე ერთ-ერთი ფეშენებური ვილის დიდ მისაღებ ოთახში ქურდული სხოლკა მოწყობილიყო, ერთ მხარეს იდგნენ გურიის მხარის წარმომადგენლები; ცნობილი კანონიერი ქურდები 4 ძმა მახარაძეები, უფროსი მახარე წარბა, შუათანა მახარე და უმცროსი ძმა, პაგარა მახარე, მათი ბიძა ჯიმშერ მუდრი, რომლის წყალობითაც, როგორც კრიმინალურ წრეებში მათ ზურგს უკან ჭორაობდნენ მოაგვარეს ბაზარი ანუ აკნონიერი ქურდის გიგულები მოიპივეს ძმებმა მახარაძეებმა, თუმცა ყოველ მათგანს ეს ეწოდება ციხე-კოლონიებში ჰქონდათ მიღებული, მეორე მხარეს კი თბილისელი ავტორიტეტები კუშტანა, წითური ბესო, ტასო ტაშკენცკი და ალექსია ვარკუტა წარმოადგენდნენ. დავის საგანი იყო მათ წინ მაგიდაზე ნახევარი საათის წინ ბიზნესმენ პორტუნიშვილის მიერ მოტანილი ორი ღიპლომატი, რომლებშიც 2 მილიონ 400000 დოლარი იდო.

საქმის ვითარება შემდეგში მდგომარეობდა; ვინმე ბიზნესმენმა კოგორაშვილმა სვანეთში დაიწყო ოქროს წარმოება თავისი ცოლის სოფელში და მოიპოვა კიდეც 1100 კგ ოქრო, მაგრამ მის მოპოვებას სოფლის 11 მოსახლე ემსხვერპლა, რისი მიზეზიც კლდეში კუსტარულად გათხრილი მადაროს ჩამოქცევა გახდა, შემდეგ როგორც გაირკვა კოგორაშვილის კომპანიაში ფული ბიზნესმენმა ვარსენიშვილმა დააბანდა, რომლის ე.წ. კრიმა თბილისელი ავტორიტეტები იყვნენ, კოგორაშვილი კი ძმები მახარაძეებიდან ერთ-ერთის სიმამრი გახლდათ. ოქროს გატანის ორგანიზება კანონიერმა ქურდებმა მაჩალა კარლომ და ციგანა აშოტამ მოახერხეს საბაჟოზე და აეროპორტში თავისი გავლენის წყალობით, რაშიც 400000\$ ეკთვნოდათ. ბიზნესმენ პორტუნიშვილმა თავისი კუთვნილი საკომისიო 300000\$ იქვე ბრიუსელში დატოვა. დანარჩენი თანხა კი ნახევარი საათის წინმოიტანა ამ ბინაში. დაღუპულების ოჯახებმაც მოითხოვეს თავისი წილი თავიანთი მიცვალებულების ხელფასის გარდა, მაგრამ სამივე მხარე

მოითათბირა მათი უკაპიკოდ დატოვება, რაც თითქმის გააუქმეს კიდეც.

– ე.ი. ძმებო 500000 ლოლიარი გრიგოლიჩთან წვეილთ ობ-შიაკში, 500000 თქვენ თბილისელებს, 400000 იგენს, დანარჩენი ჩვენ – წარმოსთქვა ბოლო სიტყვა ჯიმშერ მუდრიმ.

– არაა მაგრე ძმაო ჯიმშერ – ჩაერთო საუბარში მწითური ბესო, – მაჩალა კარლოს და ციგანა აშოგას 400000 ლოლარი ამას ბაზარი აღარ უნდა, 400000 ობშიაკში გრიგოლიჩთან, 100000 პირადად გრიგოლიჩის ოჯახს. დანარჩენი შუაზე გავი-ყოთ.

– არ არის მასე რავაც თქვენ უკრავთ, ჯიმშერია სგოპროს ბაზრობს.

– აბა რავა

– ეგრეა ეგრე.

– მუდრი რეშენიაა ჩემი ღედა

აყაყანდნენ ერთლოულად ძმები მახარაძეები.

– აღარ გვინდა ახლა თავიდან იგივე, შუაზე გავიყოთ დარ-ჩენილი – ჩაერთო საუბარში მსუქანი ღიღთავიანი 60-ოდე წლის თეთრ შარვალ-კოსტუმიანი და იმავე ფერის ფეხსაცმ-ლიანი მელოტი მამაკაცი, რომელსაც კრიმინალურ წრეებში ალექსა ვარკუტას მეგსახელით იცნობდნენ.

– იგი მაინც გვითხარით მაგის ღედა ვაგირე 5-ნი ჩვენ ვართ, 4-ნი თქვენ, დარჩენილი 9-ზე გვეიყოთო, მაგაზეც არა ვართ ჩვენ საგლასნი, მაგრამ უფრო სპრავედლივი ქსივა ამოვა თქვენი პირიდან,

– დაიწყო ხელების ქნევა პატარა მახარემ.

– შენ ჯერ პატარა ხარ შვილო, ნუ იძაბები ეგრე, გულმა არ ღავისტუკოს – უპასუხა ცინიკურად ტასო გაშკენგსკიმ

– გმაღლობთ ჩვენ გულებს რომ უფრთხილდები – მიუგო იმავე ტონით მახარე წარბამ.

– რა ვქანა სხვანაირად არ შემიძლია თუ ჩვენი მომავალი თაობის ჯანმრთელობაზე არ ვიფიქრეთ შემიძლება ძალიან აღრე დაამთავრონ მოგიერთებმა სიცოცხლე.

– რა გვემუქრები – გამოცრა კბილებიდან შუათანა მახარემ

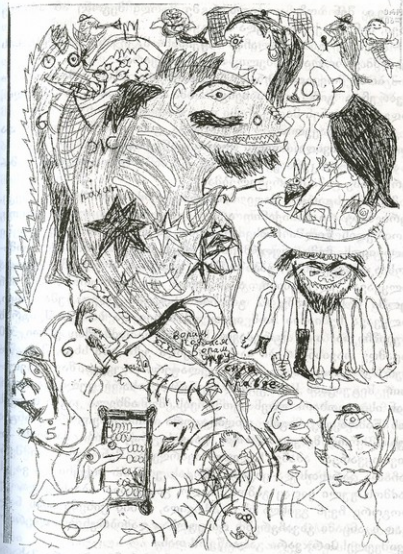
– ჩვენ არავის ვემუქრებით, უბრალოდ ვარიგებთ ჩვენს პატარა ძმებს, რომ სიცოცხლით დატკბნენ დ ცხოვრება ისედაც

ისეთი ხანმოკლეა, რომ არანაირ თანხაზე არ ღირს მისი კიდევ უფრო შემოკლება – ჩაერთო საუბარში გრძელთმიანი კანონიერი ქურდი მეგსახელად კუშგანა.

ამ დროს ოთახის კარი გაიღო და ექვსი მაყუჩ-გაკეთებული კალაშნიკოვის სისტემის ავტომატიანი 18-20-ოდე წლის, კოჭუბამდე ერთნაირი პალტოიანი ბიჭი შემოვიდა, რომლებმაც იარაღები მზადყოფნაში შემოსვლისთანავე მოიყვანეს, სამმა მათგანმა გურული ქურდები აიყვანა სამიზნეზე, სამმა კი თბილისელი განაბები, მათ შემდეგ კი ოთახში შავ „კენგოლიანი“, ქამელეონის პენსეიანები, მწვანე, მოკლე მანგოიანი, ბლანქე გაპარსული 16-18-ოდე წლის ბავშვური სახეიანი ახალგაზრდა შემოყვა, რომელმაც ქეჩოში მოკიდა ხელი სავარძელში მოკალათებულ სამუალო მახარეს, წამოაგდო, მის ადგილას დაჯდა, ქამრიდან ორი „სტეჩიკის“ მარკის მაყუჩიანი პისტოლეტი ამოიღო და ყველას მრისხანედ გადახედა.

– მე ყველა მიცნობთ გიზო პალაჩა ვარ, მოკლელ თქვენ ყველამ არასწორი რეშენია მიიღეთ, და კრისულად მოექცეით ყველნაირად, იმ გაჭირვებულ სოფელს მუშებს, დაქე მაგ ოქროსთვის მუშაობისას დაბრედილი ხალხის ოჯახებს, რომ მოუტეხეთ ფული და დასაფლავებისათვის კაპიკი არ მიეცით, მოვიდა თქვენთან ორი განაბი ლეჩხუმა და კისა რაჭინსკი, გთხოვათ ოჯახები ისე არ დაგოვოთო, 100%-იანი ეკუთვნით ფულიო, მეუფემაც დაგირეკათ, ვერ გაიგეთ წესიერად ნათქვამი, ახლა განაბებთ რასაც მიიღებთ, ვერც ქურდული გაიგეთ, ვერც ეკლესიური, მორევაზე ვნახოთ თუ მომერევით გიზო ვარ პალაჩა იოსებიძის სამშოდან, ეს ფული – მაგიდაზე მდგარ დიპლომატებზე ანიშნა თავის ხალხს, რომლებმაც, უცებ აიღეს ორივე ჩემოდანი, ისე რომ მეორე ხელში მდებარე ავტომატი არც მოუშორებიათ დამიზნებულთათვის – მთლიანად მიმაქვს სუხია და ბორკა მუსკრიც საქმის კურსში არიან, ორივე დაეთანხმა ჩემს რეშენიას გასაგებია – დაუბრიალა თვალები იქ მყოფებთ.

ოთახში სიჩუმე იდგა, მოსულები წასვლას აპირებდნენ, რომ კუშგანა წამოდგა: მე ბოზო, სანამ პირში სული მიდგას შენ მე ქურდად არ გცნობ, დაქე ბრილიანტა და მანგოლა, რომ გააცოცხლო და იმათმა მოგიყომარონ, შენი ბოზი დედა.

– ე.ი. შენ ბოზი ყოფილხარ, მე ქურდი მეგონე ან აქამდე იყავი, შენ არაქურდი დედა მოვგყან მე

– ამოიღო გიზო პალაჩამ მაყუჩიანი სტეკიანი და კუმტანას თვალში ესროლა, რომელიც პოლზე დავარდა.

– ბოზი მოვკალი, პრეტენზია, ხომ არც ერთს არა გაქვთ – მიუბრუნდა გიზო დანარჩენებს. ხმა არცერთმა არ ამოიღო, რადგან იცოდნენ მათ ვარესი დღე დაადგებოდათ.

კაი აბა წავედით – მიუბრუნდა გიზო თავის ხალხს და ოთახიდან გავიდა, მთელი ფულიც თან გაიყოლა.

ალექსა ვარკუტა კი დანარჩენებს მიუბრუნდა-მიდით და მიყურეთ ასე გამოშტერებულებმა.

მახარე სტარში, მიღი სამშართველოს უფროსს დაურეკე, ჯერი ნახე რა მანაქანით არიან, გაატყნას და ფული აახიოს, მეოთხედის წილში ჩაისვი, ოღონდ ეს ლეკვი დღესვე ციხეში უნდა იყოს, ჩემი ინფორმაციით დღეს ბაზარი უნდა მოაყომაროს აკანჩატელნად, უბანში წავა, იქ სუხია, ბორკა შუსტრი და ჭილყვაბა ელოდებიან, ამან უნდა დაუდასტუროს, ამ ორ წელში 6 სხოლკაზე 42 განაბმა ცნო, ეს კიდევ ჩუმაღ იყო, ჭილყვაბა ჩემიანია ხომ იცით, იმ სუხია და ბორკა შუსტრის ლუბიშიკია, თან მტრუპავია საშინელი, საძმომიც ერთი 300 კაცამდე თავისნაირები ყავს, რა უნდა უქნა აბა სხვა, შენ „წითურ“ გრიგოლიჩს დაურეკე ყველაფერი მოუყევი, მაგი ყველანაირ სიტუაციას სათავისოდ იყენებს, უთხარი ფული წაიღო, თან ისიც უთხარი დღეს აყომარებს, შენ ამხელა კაცმა რ თვის წინ წამოაყენე მაგის კანდიდატურა სხოლკაზე, რა პონგია სუხიამ რომ მოუყომაროსო, გაიგე! გრიგოლიჩი ძალიან პატივმოყვარეა, ამაზე ნაღდად ავარდება, შენ ჩემო ჯიმშერ! მაჩალა კარლოს და ციგანა ამოგას უთხარი თქვენი და ვაკის საძმოს ფული ვილაც გიზომ წაიღო, გასაგებია! აბა წავიდა, თუ როგორც ჩვენ გვინდა ისე გამოვიდა, მაშინ ციხეში ამას ნაღდად სკანცაში გავაჩერებთ და ფულსაც დავიბრუნებთ. ღმერთო გვიშველე! პირჯვარი გადაიწერა თან.

– ალექსა ბიძია ამას რა უყვო – მიუბრუნდა პატარა მახარე ვარკუტას და ძირს დაგდებულ კუმტანაზე ანიშნა.

– ჯერ კიდევ სუნთქავს – მაგი შენ და ტასო ტაშკენტსკიძე საავადმყოფოში წაიღეთ დაცვის ბიჭები მოიხმარეთ, თუშმა

მაგი რომ გადარჩება ისე გვიხაროს იმ გიგომ. ყველანი დაფაქურდნენ.

20 წთ-ის შემდეგ საბურთალოზე ერთ-ერთ რეიდზე BMW და შავი ნივის მარკის ავტომობილი გააჩერეს, მანქანებს თანამშრომლები მიუახლოვდნენ და საბუთები თხოვეს. შიგნით მსხლომებმა თავდაცვის სამინისტროს კონტრდაზვერვის მუშაკთა მოწმობები დაანახეს.

- ერთი წუთით თუ შეიძლება გადმოვბრძანდით, დიდი ბოდიში შეწუხებისათვის უბრალო ფორმალობაა - თხოვა პოლკოვნიკის ფორმაში ჩაცმულმა მსუქანმა 50-ოდე წლის მამაკაცმა.

- მე შსს ბანდიტიზმის წინააღმდეგ მებრძოლი სამმართ-ველოს უფროსის მოადგილე პოლკოვნიკი ჩირია გახლავართ, ეს თქვენი რაიონის მილიციის უფროსი ანდრო ჩიქობავა.

- მერე ანდრო ვერ გვცნობ, თუ ჩვენი მანქანები აგერია სხვაში - უპასუხა უხეშად BMW-ში წინ მჯდომმა გიგო პალაჩას მცველმა და მძაყაცმა სახელად იგორმა.

- არა გადმოდიოთ თქვენთან ერთ ადამიანს უნდა გასაუბრება, აგერ იმ მერსედერსში გელოდებით.

უკან მჯდომმა გიგო პალაჩამ ჩუმად გადაულაპარაკა მეგობრებს.

- ჩვენ 7 სული ვართ, ეს ძაღლები დაახლოებით 150 სული, მზად იყავით, უეჭველი იმ ბოგებმა ჩაგვიშვეს, ფული მენგების ხელით უნდა აგვახიონ, მე კაპიკის ღამთმობი არა ვარ, მიდი ოსიკო მეორე მანქანაში მყოფებიც გააფრთხილე, შენ კანკან ამ ღიპლომატებს მიხედე, მე და იგორა გადავალთ, ვნახავთ ვის უნდა ჩვენთან ბაზარი

- ლიმონკები ხო ყველას გვიღვეს - უჩურჩულა გიგომ იგორას

- კი გიგუნია

ბიჭები მანქანიდან გადმოვიდნენ, მხოლოდ BMW-ში დარჩა ორი კაცი, მძღოლი და ფულის მცველი, ასევე ნივის მძღოლი, რომლებმაც შეყენებული ავტომატები უსაფრთხოების რეჟიმიდან მოხსნეს.

გიგო და იგორი იქვე მდგარ მერსედერს მიუხლოვდნენ. გიგომ კარი გააღო და შიგნით დაჯდა, სადაც მასთან სა-

ბაასოდ გამზადებული უშიშროების პოლკოვნიკი ელდარ ციმაკურიძე დახვდა, ხოლო იგორმა ავტომატით იქვე მანქანიდან 5 მეტრში დაიკავა პოზიცია და თან ჩირიას და ჩიქობავას ყოველ მოძრაობას თვალყურს ადევნებდა.

მეორე მანქანიდან რეზო ჩერქეზა და ბუთხუზა გადმოვიდნენ, იგორმა ორივე გააფრთხილა მოსალოდნელი საფრთხის გამო. ორივე სრულ მზადყოფნაში იყვნენ რეზო ჩერქეზას ცალი ხელი ჯიბეში ჩაეყო და ლიმონკა მომზადებული ჰქონდა, მეორე ხელით მაყუჩიანი ავტომატი ეჭირა.

– ბუთხუზა თანამშრომლებს მიუტრიალდა – წყალი სად არის?

– აგერ 150 მ-ში ბუსკაა, მოდი წამოგყვებით ბორჯომის დალევა გვინდა ჩვენც-გაუღიმეს სამმა თანამშრომლებმა,

– რა დროს წყალია – დაუბრიალა თვალები ჩერქეზამ

– მაგარ კაიფში ვარ თუ არ დავლიე ჭკუიდან გადავალ

– არა შენ არსად წასაყვანი არ ხარ რამე რომ მოხდეს?

– რა უნდა მოხდეს, შენ შიშოფრენია და პარანოია დაგეწყება მაგდენი სიფხიზლისაგან.

– წამო დავლიოთ, მიუბრუნდა თანამშრომლებს და მათთან ერთად წავიდა.

– ხოლო იმავე დროს მერსედერსში ვიზო პალაჩასა და უშიშროების პოლკოვნიკ ელდარ ციმაკურიძეს შორის საუბარი ნელ-ნელა იძაბებოდა.

– კიდე ვიმეორებ მაგ ფულიდან, ყოველი მხარისაგან ჩვენი წილი უნდა მოსულიყო, ნახევარზე ცოტა 1000000 ლაგოვე და თავისუფალი ხარ, შენ მზრ-ს სამინისტროს ობშიაკიდან ფულის წაღება, გილიანი ქურდების გადაგდება ხომ არ გგონია, ჩვენ სახელმწიფოს ძალოვანი სტრუქტურა ვართ, ჩვენი გადაგდება სახელმწიფოს გადაგდებაა, დრო 3 წთ გაქვს, ბოლოჯერ გეუბნები, დაიხედა საათზე ელდარ ციმაკურიძემ.

– ხო ხედავ 150-ნი ვართ, 6 რას გვიბამ, ძალა და უპირატესობა ჩვენს მხარეზეა დრო ჩაირთო.

გიზომ პენსეები მოიხსნა, ჯიბეში ჩაიღო, შემდეგ ჯიბიდან ლიმონკა ამოიღო, „კალცო“, მოხსნა, ცხვირთან მიუტანა და მიუგო.

ვნახოთ თუ ვერ წავალთ-იქვე წინა სიღენიებს შორის მდებარე უჯრიდან ხელბორკილი აიღო, პოლკოვნიკს შემობრუნება და ხელების ზურგისკენ წაღება უბრძანა.

ელდარ ციმაკურიძე ერთი 20 წმ მღუმარედ იყო, შემდეგ როგორც გველის მიერ შესაჭმელად მონუსხული ვირთხა შეეგუა სიგუაციას, ყურები ჩამოყარა და მისი მოთხოვნა შეასრულა.

გიგომ ხელები ზურგზე ხელბორკილით შეუკრა ლიმონკიანი ხელი ცხვირში დაკრა, საიდანაც სისხლი წასკდა. და მშვიდი გონით უთხრა:

მე წავედი, შენი მოადგილეები მიმაცილებენ მანქანამდე შენ შეგიძლია იყვირო ან ბრძანება გასცე ჩვენ დასაკავებლად, მაგრამ მაშინ შენი მოადგილე შნირები და ჩვენზე ბევრად მეტი თანამშრომელი გაიგრუპება.

– აბა კარგად პუსკუნ – უჩქმიგა ლოყაზე და მანქანიდან გადავიდა გიგო პალაჩა, იქვე იგორთან მოსაუბრე მილიციის უფროს ჩიქობავას და პოლკოვნიკ ჩირის ხელკავეები გამოდო, თან ხელში, „კალცო“ მოხსნილი ლიმონკა დაანახა და მანქანამდე მისვლა უბრძანა, იგორი სიგუაციაში გაერკვა, მათ უკან დაუღა და ორივე მიზანში აიყვანა.

როდესაც თავის BMW-ს მიუხლოვდა უკანა კარი გააღო, ჩაჯდა იგორთან ერთად, ლიმონკას მათ თვალწინ კალცო ისევ დაუყენა და ამაყად მიუგო: თქვენი შეფი ხელებშეკრული გდია მანქანაში, ეს ხელბორკილის გასაღები თქვენ, არც ეცადოთ დაღვენებას და მძღოლს მიუბრუნდა: კაი დაგაზეთ! მისი მანქანა ადგილიდან მოწყდა, მას თეთური ნივაც მიჰყვა.

მოდო შეფი ვნახოთ რას შერება-გადაულაპარაკა ერთმა მაღალჩინოსანმა მეორეს და მერსედესისკენ გაემართნენ, სადაც ბორკილდაღებული უფროსი დახვდათ.

– მაგათი დედა ვატირე

– ის ძაღლის ლეკვი როგორ გაუშვით

– რა ვიცი შეუ 200 მეტრიანი ლიმონკა ეჭირა ხელში კალცო მოხსნილი, მსხვერპლს მოვერიდეთ

– მიდით სამინისტროში რაციით გადაეცით, ყველა რეიდზე მაგ BMW-ს ნომრები

– ახლავე შეუ.

– ფულიც ვერ ავახიეთ, მაგათი დედა ვაგირე.

– არა რა ხდება, ამ მხედრიონის და გვარდიის დედა ყველა მოხალისე უბიყას ქსიყას და ავტომატს აძლევენ, ვაი საქართველოვ, ხელფასს კი არა, მერე ატყდება მახნოვშინა აბა რა უნდა ქნას იმან კარგი.

– აბა, აბა შენ ეგა თქვი დაეთანხმა უფროსს ჩირია.

ამ დროს რეიდს ბუთხუზა მიუახლოვდა სამ თანამშრომელთან ერთად, რომელიც ბორჯომის დასაღვეად იყო წასული და მეგობრებს არც გახსენებიათ იგი ისე წავიდნენ.

ჩვენები წავიდნენ! – შეკითხა იქვე მდგარ მილიციონერს და თან სახეზე სველი ბენდენა მიისვ-მოისვა

– მეშვონი კი წავიდნენ, მოიცა, უფროსებს ებაესებოდნენ, ვკითხავ სად წავიდნენ, თუ არა და ჩვენი მანქანით გაგაცილებთ სახლში, ერთი წუთით.

მაიორი არსენოვი პოლკოვნიკ ციმაკურიძეს მიუახლოვდა და პაჭაკი აულა.

– უფროსო ის ბიჭები რომ წავიდნენ იმათი ერთი ამხანაგი დარჩა აქ და ნება მომეცით სახლამდე მივიყვანო სამსახურის მანქანით.

– რაა! – დაუბრიალა პოლკოვნიკმა თვალები, იმ ბიჭებმა იარაღის და ავტოგრანსპორტის დაუფლების მიზნით თავდასხმა მოახდინეს ჩვენს თანამშრომლებზე აქ, რომ არა ჩვენი ვაქეკაცობა რა იყი რა მოხდებოდა, სახლში კი არა პირდაპირ ჯურღმულში მიაბრძანეთ.

– მოიცა მიდი დააკავეთ და ანდროსთან მიიყვანეთ რაიონის ცენტრალურ განყოფილებაში

– შეიარაღებულა?

– კი

– განაიარაღეთ ოღონდ ფრთხილად, ასობი დამნაშავეთა წრიდანაა ეგ, კაი კაი – გამოუკეთდა ხასიათი პოლკოვნიკს.

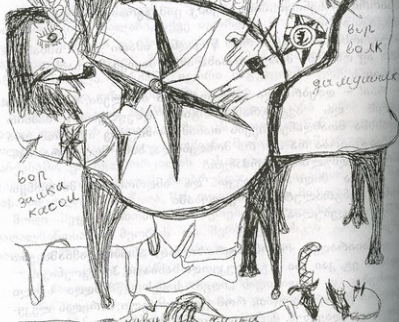
ბუთხუზა კი თავისთვის იდგა. სახეს იწმენდდა სველი კოვბოური ცხვირსახოცით, რომ უცებ ყოველი მხრიდან ლექებივით თავს დაეცნენ მილიციის თანამშრომლები და ისე გაკოჭეს, რომ ამრზე მოსვლა ვერც მოასწრო, შემდეგ მანქანაში ჩასვეს და რაიგანყოფილებაში გააქანეს.

20

20

Вор аццалек ас ацка

срассате
схаднек
плек аццалек
праццал

Вор
заика
каска

Вор
волк

за аццалек

Вор ацка

- პოლკოვნიკმა ციმაკურიძემ კი მილიციის უფროსი ანდრო ჩიქობავა მოიხმო და მითითებები მისცა.

- აბა შენ იცი ახლა მაგას კაი პრესი და ჩვენება დააწერინე ამხანაგებზე.

- უფროსი ეგ არიფი პრესგუნიკი კი არ არის ვინმე, არა მეგონია უფრცელს და პასტას ხელი მოვაკიდებინოთ.

- მაინც ცადეთ, თქვენი ძალების ფარგლებში რაც შეგიძლიათ გააკეთეთ, მაყუჩიანი ავტომატი უკვე ფაქტია, გასაგებია! აბა კარგად, საქმეს მიხედუ. ჩაჯდა მერსედერსში და წავიდა, განყოფილებაში გაემართა მილიციის უფროსი ანდრო ჩიქობავაც.

გიზო პალაჩა თავისი უბნის ბირჟას მიაღება მეგობრებთან ერთად. მანქანის ფარები რამდენჯერმე ჩააქრო და აანთო, რითც ნიშანი მისცა. იქითა მხრიდანაც აინთო, რაც შესვლის ნებართვას ნიშნავდა, მის გარეშე სხვა მანქანას ავტომატი გადაუვლიდა. მართლაც იქვე შესასვლელთან რამოდენიმე ავტომატიანი სიგარეტს ეწეოდა, ცოტა იქით ყოველ ცალმხრივსადარბაზოაინი კორპუსის ყოველ სადარბაზოში კიდევ რამოდენიმე შეიარაღებული პირი იდგა. ეზოში აგურის უზარმაზარ ფაცხასთან ერთი 35-ოდე კაცი ანამას ეწეოდა კრუგში, ცოტა იქით მორფის ზემოქმედების ქვეშ მყოფი ერთი 7 ადამიანი, რალაცაზე კამათობდნენ.

- ღონ გიზუნელა მოვიდა - გადაულაპარაკეს მათი მანქანის მოსვლისას.

გიზო პალაჩა მანქანიდან გადმოვიდა.

- გიზო, ნახე ქურდების სხადნიაკი შეკრებილა - გადაუზურჩულა იგორმა მათ დანახვისას.

7 ნარკოტიკის ზემოქმედების ქვეშ მყოფებიდან ერთ-ერთი დაახლოებით საშუალო სიმაღლის, გაუპარსავი, კოჭებამდე ტყავის პლაშიანი, ტყავისავე ეერსაჩეს ფირმის შარვალ-კოსტიუმიანი, ოღნავ ჭალარათმიანი მამაკაცი, რომელსაც ქამარში ორი ტე-ტეს სისტემის პისტოლეტი ჰქონდა გარტობილი და რომელსაც კრიმინალურ წრეებში სუხიას მეტსახელით იცნობდნენ მისკენ დაიძრა და ყველას გასაგონად დაუძახა.

– ბიჭო გიბო ქურდი ხარ ღლეიდან, ჩვენი ძმა, გიბომ ძმა არ ამოიღო.

7-ივე გაკვირვებით შეხედა, ხოლო სუხია და მის გვერდით მღვარი დაბალი მამაკაცი, ისიც ავგორიგეტი კრიმინალურ წრეებში „ბორკა შუსტრის“ მეგსახელით ცნობილი მას მიუახლოვდნენ გადაკონცეს და პკითხეს.

– რა არის ბიჭო ნუ გადაგყავარ ჭკუიდან, რა მოხდა ჩქარა მითხარი.

– სხოლკაზე რომ ავედი თქვენი რეშენიის შესასრულებლად კუშტანა წამოვარდა მარგო, ბოზოო და დედა შემაგინა – მეგ-გონი მოვკალი.

მოიცა დაწვრილებით მომიყევი ყველაფერი – სახე აელეწა ბორკა შუსტრის.

– აი რომ მივედი ფულის წამოსაღებად, როგორც გავიგეთ ისე აკეთებდნენ ეგ კრისები, იმ საწყალ ხალხს კაპიკს არ აძლევდნენ, ხომ იცით, რომ უთხარი ფული მიმაქესო, თან თქვენი რეშენია გავაცანი.

– მოიცა, მოიცა, ხო გაუიასნე ჩვენი გადაწყვეტილება მერე იმან ბოზო-ვო!

– მე მაგის ბოზი დედა, დასაბრედი იყო აბა რა, ჩვენი სპრავედლივი რეშენიის შესასრულებლად მისულ ადამიანს, თანაც განაბს ბოზს უძახის და დედას აგინებს, ე.ი. ჩვენ მივიღეთ ბოზური რეშენია მე მაგის არაქურდი დედა ვაგირე – ნერვებზე აიშალა სუხია – იქ რომ ვყოფილიყავი სკანცაში მე დავეგოვებდი ბოზად და მაგ სახელით ჩაუშვებდი პად გემლიო ნა გრი მეგრავ.

– შენ რა უთხარი – შეეკითხა ბორკა შუსტრი

– მეც ეგ ვუთხარი სანამ დაუშვებდი, შენი ბოზი დედა მეთქი, მე ქურდი მეგონე აქამდე ან მხოლოდ აქამდე იყავი მეთქი.

– ე.ი. აწი ქურდი აღარ ხარო და მერე ესროლე ხომ – შეეკითხა ისევ ბორკა შუსტრი.

– ხო მასე იყო – დაეთანხმა გიბო

ამ ღროს დანარჩენი ქურდებიც წამოვიდნენ მათთან.

– ძმებო დაიწყო სუხიამ – იცით იმ ოქროს ბაზარი, აი ეს ჩვენი ძმა მივიდა რეშენიის შესასრულებლად იმ თაგვებთან,

თქვენ წილს მიიღებთ თქვენ ჩემო კარლო, აშოგ და თქვენი საძმოს, როგორ გაიყოფთ მაგი თქვენი საქმეა. იმ კუშგანას, რომ გაუგია ჩვენი რეშენია, პად სამნენიამ დაუყენებია, პად სამნენიენ კი არა დაჟე ბოზურად ჩაუთვლია, მე მეგის მართლა ბოზი დედა, ე.ი. ჩვენ სახელში შეპარვია ეჭვი.

— მერე? შეეკითხნენ კრიმ. ავგორიტეტები მეტსახელად კოკა ღუშამბსკი და მუსა ალმააგინსკი.

— ხოდა გიბოს ჯერ გაუიასნებია შე ბოზო და როგორც ბოზს ისე მოექცა დაბრიდა ეგრევე ძაღლივით, რომელიმეს რამე პრეტენზია ხომ არ გაქვთ ბავშვთან?

— არა პრინციპში სწორად მოქცეულა — დაეთანხმა თითქმის ყველა, მხოლოდ მუსა ალმააგინსკიმ გამოთქვა სხვა მოსაზრება

— კუშგანას 18 წელია ქურდად ვიცნობთ, მაგის სხოდკაც მახსოვს ადრე რეზბალნიცაზე მოუგვარეთ ბაზარი, თუ ეგრე იყო მართლა შემლია, მარა ამ ბავშვსაც არ უნდა მოეკლა ეგრევე, ჯერ ჩვენ ჩავაყენეთ საქმის კურსში.

— ეს ბავშვიც ქურდია — დაიწყო ბორკა შუსტრიმ.

— მოიცათ თუ ქურდია, თვითონ ჩავაყენოს საქმის კურსში, ჩვენი უთავმოყვარეობაა 2 წლის განმავლობაში 42 განაბმა ყვანით, მაგრამ თვითონ არ ცნობს თავს ქურდად თუ ლაპარაკი არ იცის, ყველა სხოდკაზე თავს იკავებს არც არას იმახის, არც კის.

— მოიცათ, ერთი წუთი — დაიწყო გიბომ — მე ჩემი ცხოვრებით ქურდი ვარ, ცხოვრებაში ნარუშენია არ მაქვს არაფერი, თბილისშიც ბევრ თქვენთაგანზე მეტი მაქვს ჩადებული, თბილისშიც ქურდული პალაქენიის ბევრი მგერი და ბესპრიდელიც დამიგროპია, უბრალოდ მორიდებული ვარ ქურდი ვარ აბა ვინ ვარ.

— ქურდია ჩვენი ძმა — დაიწყო ბორკა შუსტრიმ 6-მა გადაკონა და როცა მუსა ალმააგინსკის გაუწოდა ხელი, მუსამ ბაზარი აწია.

მოიცათ ცოგა ხანი, მე ჯერ სიგუაცია მაქვს გასარკვევი, გრიგოლიჩთან ავალ დავილაპარაკებთ, მაგ საკითხი ჯერ-ჯერობით ატკრიტად დავგოვოთ. მოიცა გადავრეკავ არის აქ ბელეფონი? —

– მიუბრუნდა გიგო პალაჩას ერთ-ერთ სასტავის წევრს
სახელად მურიას.

– კი აქეთ მობრძანდით – წარუძღვა მურია,

– ძმაო მუსა – შეაჩერა სუხიამ მუსა – მე ამ კაცს ქურდად
ვიცნობ 100%-ად მოიქცა, ვისაც ამასთან რამე პრეგენზია აქვს,
ჩემთან ამოვიდეს, ის კუშტანა კი ბოზად მოკვდა.

– მოიცა 5 წთ, გრიგოლის დაურეკავ და მოვალ

– განაგრძნო გზა მუსა აღმაგინისკიმ და სადარბაზოში
შევიდა. დასარეკად ამ დროს გიგო პალაჩას იგორა მივარდა

– იქ რეიდზე ბუთხუბა დაგვრჩენია ანდრო ჩიქობავას
გაუტყნია, აგერ შულცისთვის დაურეკია და თავისი უსლოვია
შემოუთვლია: თუ გინდათ თქვენი მეგობარი ცემით არ
მოვკლა და ფანჯრიდან არ გადმოვაგდოთ, ის 2000000 მოუგა-
ნეთ ღლეს რომ აიღეთო, 400000 დაიტოვეთო.

– ვაახ რას დაპრესავენ საწყალს – თავში წაიშინა ხელი
გიგომ.

– აი ეგ არის კაიფი, წასულა ბუტკაში წყლის დასალევად,
კაიფში წვენი უსწორდება ბიჭს, მაგის წვენის დაღევა
2000000\$ გვიჯდება

– დაიწყო ბუზღუნი ჩერქეზამ

– წამო გავგრუპოთ ეგ ნაგლი მილიციის შერიფი –
ჩერთენენ საუბარში სუხია და ბორკა შუსტრი

– თუ ჩემიანები ხარო წადით რუსთავის სხოლკაზე გავგი-
ანდებათ.

– მოიცდიან იქ, ჩვენც წამოგვყვებით

– ჩემი ძმები თუ ხარო იყავით, მე თვითონ მოვაგვარებ –
თხოვა მათ გიგომ – 5 კაცი ვეყოფით მაგ საქმეს

– ბიჭო კაკიჩ – მანდ არის ბულალტერი ვასო

– გასძახა 20 მეტრში მდგარ კუტოკს.

– ხო ღონ გიმუნელა აქაა

– აქა ვარ რა არი

– მოდი ჩქარა.

ორ წთ-ში საშუალო სიმაღლის მწითური უღვაშებიანი 35-
ოლე წლის მამაკაცი მათთან მოვიდა

– აქ მანქანაში ორი დიპლომატი ფულია 2400000\$, 400000\$
კარლოს და ამოგას წილია, 100000-იმ სოფელში ეკლესიის

ასაშენებლად, 400000, პა 40 გიჩში თითო დაღუპული მუშის ოჯახს, 500000 კიდე დანარჩენ ცოცხალ მუშებს. დარჩა კიდეც მილიონი დოლარი 600000 ჩვენი სამშოს ობშიაკში 200000\$ ქურდების ობშიაკში და პა 100000\$ სუხიას და ბორკა შუს-გრის.

- სწორი გადაწყვეტილებაა - გაელიმათ ბურკას და სუხიას.
- მე წავედი 1 საათში თუ არ მოვედი, მაშინ პოლნი სბორით ცენტრალურ ატლიენიას დააბყით, რამე თუ მომივიდა იგორ ჩემს საფლავზე ის ჩირია, ჩიქობავა და KГБ-ს კონდტრაზერვის სამმართველოს უფროსი ციმბაკურიძე დამაკალით.

40-მდე - მიუბრუნდა ჩერქება რეზოს.

- ჯვარი გწერია
- ფუი ეშმაკს
- ენამ არ გიყვილოს.
- კაი წავედი მე 3 ძმები ჩეჩნები და იგორუშკა წამომყვებიან.

ორ წუთში ბმვ-700-ს მარკის ავტომობილი გრიალით გავიდა ეზოდან და 15 წთ-ში ცენტრალური მილიციის რაიონული განყოფილების წინ გაჩერდა. გზაში ყველას ინსტრუქციები მისცა მისცა გიგომ თუ როგორ უნდა ემოქმდებათ. ყველა მაყუჩიან სტეჩკინით, მაყუჩიანი AKM-ის სისტემის ავტომატებით, ორი ლიმონკით 250 მეტრის რადიუსის მოქმედების 7 წამიანი კალცოთი და 25 მ-იანი, მეორე 0 წმ-იანი კალცოთი (ეს თავისთვის ჰქონდათ ყოველ წევრს გამოუვალ სიგუაციაში თავის ასაფეთქებლად) ჯიბეში, ტანზე შავი ბრონექსლეტებით იყვნენ აღჭურვილი.

გიგომ კარი უხეშად გააღო და იქ მჯდომ მორიგებს უხეშად: სად არის უფროსი!

- თავიდან ფეხზე წამოდგნენ მორიგეები, რადგან ან პარლამენტის ან მხედრიონის მაღალჩინოსანი ეგონათ.

2 წთ-ში გიგომ ფეხის კვრით გააღო მილიციის უფროსის კაბინეტის კარი და შიგ შევიდა, შესვლისთანავე ძმებმა ჩეჩნებმა (სამმა ძმამ) იქ მყოფი 5 თანამშრომელი კუთხეში მიყარეს იარაღი აყარეს, მუხლებზე დააყანეს და თავზე მაყუჩიანი ავტომატები მიუშვირეს, ხოლო გიგომ წინ დაუჯდა

მილიციის უფროს ჩიქობავას, რომელსაც ენა ებმოდა, ჯიბიდან ლიმონკა ამოიღო, კალცო მოხსნა და თვალთან მიუტანა – შეხედე 0 წთ-ისნია, ისევ გაუკეთა კალცო. მოხსნა და მშვიდი ტონით მიუგო:

– აფხაზეთში ხომ იცი კანგუზია მაქვს მიღებული თუ ხელი გამეშვა გადარჩენის შანსი არ გვაქვს, დრო 4 წთ გაქვს, რომ ბუთხუზა აქ იყოს

– გააფორმე?

– კი

– მაშინ განთავისუფლების ცნობასთან ერთად, მანდ უჯრაში უკვე გელემა ბეჭედიანი პროკურორის სანქციები დრო წავიდა მიდი თან შეავსე თან უთხარი მოიყვანონ.

მილიციის უფროსმა უჯრა გახსნა და რაღაც შგამპიანი განთავისუფლების ორდერი ამოიღო თან სიკო ვაშაყმაძის ამოყვანა ბრძანა გელეფონით, შემდეგ სამელნიდან კალამი ამოიღო და ორდერის შევსება დაიწყო. დრო და დრო ჯიბიდან ცხვირსახოცი ამოჰქონდა და შუბლიდან ნერვიულობის გამო ღვარად წამოსულ ოფლს იწმინდავდა.

– აი შევავსე – მიაწოდა 2 წთ-ში შევსებული ბლანკი.

– ხო ყოჩაღ ჭკვიანი ბიჭი – გამოართვა საბუთი გიგომ.

– რაღაც იგვიანებენ შენი თანამშრომლები ჩემ კაცთან ერთად, მე კიდევ ცოტა ხელი დამეღალა – გაუცინა გიგომ.

პოლკოვნიკი ჩიქობავა – გელეფონს ეცა, ჩქარა ზედგენიძე ამოიყვანე ის იოსებიძელი ჩემთან ჩქარააა – უღრიალა მთელი ხმით – შნურუკებს ჩემს კაბინეტში შეიკრავს.

– კიდევ წუთნახევარში კარებზე კაკუნი გაისმა, გიგომ საშუალო მაზა ჩეჩენას ხელით კარებისაკენ ანიშნა, იგიც მიუახლოვდა შემოსასვლელს და აიგუზა.

– მოდით – გასძახა გიგომ

ოთახში ორი მორიგე შემოვიდა ბუთხუზასთან ერთად, მაზა ჩეჩენამ ორივეს იარაღი აპყარა და იაგაკზე დააწვინა.

– ვაა ძმები – თვალეები გაუფართოვდა ბუთხუზას ვიცილი, რომ აქ არ დამგოვებდით, მაგრამ თუ ასე ჩქარა, ნაღლად არ გელოდით.

– შენ უბანში რომ მიგიყვან კაიფისათვის მაგრამ დაგქოთაჲ – დაუბრიალა თვალეები გიგომ.

- გიზო ხო ვთქვით 6-თვეში ერთხელ, მე ხომ მომეცით ობ-
შიაკმა ნება წელიწადში 2-ჯერ დედას გეფიცები თუ შეღალა-
ტოს თქვენთვის.

- კაი ახლა გეყოფა, თვალზე რა ფანარი გადევს.

- აი ამ პროჭმა - მიუახლოვდა მილიციის უფროსს და
მთელი ძალით ჩააბილა სახეში წიხლი, რომელმაც თავი ვერ
შეიკავა და სკამიანად აყირავდა ბუთხუზა კი ფეხებით შედგა.

- ხო გითხარი მაგ მუშტს არ შეგარჩენო შენი ტურა დედა -
ურგყამლა გამეგებით.

კაი ხო წამოღება გიზო, ჩვენ გავედით, ამ ლიმონკას კა-
რებზე გარედან დაგიმაგრებთ, წამოსვლა არ დააპიროთ
თორემ 0 წამიანი ბაპალი აქვს, აგრევე აიწევთ. აბა გავედით,
ყველანი გარეთ გამოვიდნენ, მისაღებში მდივან ქალს მიუ-
ბრუნდა გიზო-უფროსობა მაყუთს ითვლის არ შეაწუხოთ ერთი
10 წთ, თან კარის სახელურს ჯანჯღარი დაუწყო სპეციალუ-
რად, რათა შიგნით მყოფებს გონებოდათ, რომ გარეთ ლი-
მონკა იღო სახელურზე, ასეთი რამ მათ წრეში ხშირი იყო,
თუმცა მდივნის გაკოჭვაც დაეზარა და ლიმონკაც დაენანა
დასაგოვებლად.

25 წთ-ში ისევ ეზოს შესასვლელს მიაღება. მათი მანქანა სა-
დაც 6 ადამიანი იჯდა გიზო, სამი ძმა ჩეჩენა. იგორი - მისი
მარჯვენა ხელი და მილიციიდან ახალგამოხსნილი ბუთხუზა,
თან ხელს ბუთხუზასთვის ართმეული იარაღიც გამოაყოფეს,
რომელიც მილიციის უფროსს იქვე მაგიდაზე ედო, მათ ბელზე
კაბინეტში.

- ვაა, ბუთხუზ - გადაეხვია ჩერქეზა რეზო მოსულ მეგო-
ბარს, ისე თითქოს 3 წელი არ ენახა.

დანარჩენებიც შემოეხვივნენ გყვეობოდან გამოხსნილ მე-
გობარს.

ამ დროს იქვე მდგარი კორპუსის მესამე სართულიდან
მურიამ გადმოძახა.

- ძმაო გიზო

- ხო მურა

- ამოდი გრიგოლიჩს უნდა შენთან გელეფონზე საუბარი
წამო იგორ ავიდეთ - მიუბრუნდა გიზო ერთგულ მეგო-
ბარს, ისინი სადარბაზოში შევიდნენ და მესამე სართულზე

მდებარე მურიას ბინაში ავიდნენ, სადაც მუსა ალმააგინსკი –
საჰარძელში იჯდა და ჰაევანის მარკის სიგარას აბოლებდა.

– გრიგოლიჩის ტელეფონი წერია მანდ ყვითელ წიგნზე,
მიდი გადაურეკე შენ ბარს ელოდება.

გიზომ ნომერი აკრიფა და იქითა მხრიდან ყურმილის ალუ-
ბას დაელოდა.

დიახ – მოისმა ყურმილში.

– გიზო – მე ვარ გრიგოლიჩ პატარა გიზო – გრ-ხო შვილო,
ყველაფრის საქმის კურსში ვარ, კუშტანა გადარჩა, მართლა
ცუდად მოიქცა არც შენ ხარ მთლად 100%-იანი, ეგრევე არ
უნდა გესროლა, გავიგე ბაზარი მოგიყომარებია, მაგრამ მუსა
არ დათანხმებულა, რალა სუხიამ მოგიყომოროს და თავები
მოჰყვეს, ამოდი ჩემთან მუსასთან ერთად, აქ კიდეც 12 ჩემი
ძმა არის უნდა გაგაცნო, ძმებს ხომ უნდა იცნობდნენ, თან
ჩვენი ობშიაკისთვის ერთი 200000\$ გამოიყოლე მართლაც
სწორედ გადაგიწყვეტია, ვის რამდენი შეახვედრე ყველაფერი
ვიცი, გიზო დაფიქრდა, ისიც იცოდა, იქ რომ ასულიყო
საბოლოოდ უკუდოდ მოაგვარებდა ქურდობას, გრიგოლიჩ აბ-
სოლუტური ავტორიტეტი იყო ქურდულ სამყაროში, მაგრამ
სუხიასთვის და ბორკასთვის თავზე გადახტომა იქნებოდა,
მართალია ისინიც უდიდესი ავტორიტეტები იყვნენ, მაგრამ
ბევრი მტერი ყავდათ თავიანთ სამყაროშიც კი, ყველაფრის
მიზეზი კი მათი მეტისმეგად კეთილშობილება იყო, ისინი იმ
ქურდების იშვიათ გამონაკლისს წარმოადგენდნენ, რომლებიც
ე.წ. მართალი ბიჭის გულისთვისაც სისხლის უკანასკნელ წვე-
თამდე იბრძოლებდნენ, თავიანთნაირი ქურდის წინააღმდეგაც.
ამის გამო ბევრ განაბს არ უყვარდა ისინი, რადგან ბევრისთ-
ვის უჭმევიათ ალიყური უსამართლობისთვის, სამაგიეროდ
დამნაშავეთა სამყაროს ე.წ. ყველა ფენა მათზე აუანაგებდა
პირველ რიგში კი გიზოს ძმაცაცები იყვნენ და ამიტომ გიზომ
შემდეგი გადაწყვეტილება მიიღო

– გრიგოლიჩ მაღლობთ მოწვევისათვის 100000\$ გამოვაგან
ობშიაკში, 100000\$ პირადად თქვენთან, მაგრამ მე ვერ
ამოვალ, რადგან რაღაც გადაუღებელი საქმეები მაქვს 11-მდე
ჯერ მოვიცილი.

– მაშინ შვილო 12-ის ნახევარზე ჩვენი ბესიკა გურუმა, დათო წალკინსკი, ბენია გრეკი და ჩუხჩუხა ჩამოდიან, იქნებ დახვდე, უარს ნუ მეტყვი შვილო, თან სასტავში ბობოლა ქსივიანებიც გყავს, კაი აბა წავედი, ახლა 10-ის ნახევარია, შენი იმედი მაქვს, ღმერთი შენსკენ შვილო.

მიდი მუსა იგორს გაყევი ფულს მოგცემს, კაკიჩასთან აღით სახლში 200000 გაგატანთ გრიგოლიჩთან თან მოკითხვა გადაეცით ჩემგან – მიუბრუნდა გიზო მუსას და იგორას, რომ-ლებმაც იგი გადაკოცნეს და ბინიდან გავიდნენ.

– ბიჭო მურა მიდი შენი 200 წლის ვისკი მოიტანე და მოდი.

– ვა გიზუნელ შენ ხომ ვაბშე არ სვამ.

– მოდი დღეს დავლით ლიოხკად და თან ობშიაკის გადაწყვეტილება მაქვს შენთვის სათქმელი.

მურამ ვისკის ბოთლი, ვაზით ხილი, ე.წ. „ბლუდით“ ვიჩინის ბუტერბროდები და ორი ჭიქა და თეფში მოიტანა. მოდი გავგი-მარჯოს გადაკრეს პირველი ჭიქა.

– ძმაო სად წევს კუშგანა.

– რესპუბლიკურში, რეამინაციაში.

მოდი მეორეც ვხუხოთ, ჩვენს საძმოს გაუმარჯოს.

– მოისმინე ძმაო ზადანია, კუვას და ბუბას ბავშვების სასტავის წევრობის კანდიდატებიდან 2 საფეხურით წინ გადაწევის შანსი ეძლევათ, მიხვალთ ხალათებით. შეხვალთ რეანიმაციაში და შეასრულებთ, ხო გიდევს 2 გლუშაკი მაკაროვი

– კი გიზუნელ.

მოდი მესამეთი: ჩვენ ერთმანეთის გატანას გაუმარჯოს-მიუჭახუნა გიზომ მურიას ჭიქა და ორივემ გადაკრეს.

– ე.ი. ძმაო, მიდი ბოთლი შეინახე და საქმეს შეუდექი 12-დან დილის 4-მდე ვაკეში აი ამ ტელეფონზე ვიქნები – მია-წოდა ქალალდის ნაგლეჯი.

ორ წთ-ში მურია და გიზო ეზოში ჩამოვიდნენ.

– რომელი საათია? – იკითხა გიზომ

– 10 ხდება.

– ე.ი. ოთხი მანქანით პა დვა ჩელოვეკ კონგრდაშვერვის ქსივიანი 3 კაჟდამ აეროპორტში ვგაზავთ – მიუბრუნდა სასტავს, რამოდენიმე წუთში კი 5BMW-700 მარკის ავტომო-

ბილი, რომლებსაც წინა პაპრპიზმზე პრეზიდენტის უშიშროება უსაფრთხოების სამსახურის დიდი მანქანის მოწმობები ეკრა, და დიდი ასოებით ეწერა:

„პრეზიდენტის უსაფრთხოების სამსახური, ყოველგვარ ძალოვან სტრუქტურებს ეძლევათ განკარგულება დაუბრკოლებლად გააგარონ ეს მანქანა და ყოველგვარი დახმარება გაუწიონ სწრაფი გადაადგილებისათვის.“

საქ. პრეზიდენტი ე.შ.

არცერთ ძალოვან სტრუქტურას უშიშროების საბჭოს სპეციალური ნებართვა – სანქციის გარეშე არ აქვს ამ მანქანის ჩხრეკის უფლება, დამრღვევები დაისჯებიან, სასტიკად უშიშრ. საბ.

გენ.პრ.

ემოდან გავიდა აეროპორგის მიმართულებით გზაზე დაახლოებით 11 რეიდი შეხვდათ, მანქანები ფარებს უნთებდნენ და დიდი სისწრაფით უვლიდნენ მათ, ზოგიერთი მილიციის თანამშრომელი კი „ჩესკის“ ალებით ესალმებოდა, ესკორტს. დაახლოებით 40 წთ-ში მანქანები აეროპორგის „ვიპ“ შესასვლელ კართან იდგა. დაცვის უფროსმა დაუბრკოლებლად გააგარა ისინი თან გააფრთხილა „თქვენი თვითმფრინავი 20 წთ-ში ჩამოფრინდება შემდეგ თავის ოთახში შევიდა.“

– რაღაც სტრანნი სიტუაციაა გაიხედა იქით შეჯგუფულ 6 სამხედრო სატვირთო მანქანისაკენ გიზომ.

– არა ალბათ აეროპორგის დაცვაა – დაამშვიდა მისმა პირადმა მძღოლმა და მცველმა გოგომ

– ხომ იცი ასე აქ მილიონჯერ დავხვედრივართ ხალხს, მაგრამ ახლა გული რაღაც ცუდს მიგრძნობს

– ვერ დამშვიდდა გიზომ.

– გადავალ მე ჩუმბოს მანქანიდან, ახლოს მივალ დავალიერებ ვინ არიან, აეროპორგის დაცვას და საზღვრის დაცვის ხალხს არ გვანან

– ჩერთო საუბარში ბებურ – კილერა, რომელიც უკანა სიდენიაზე იჯდა.

– მიდი ბებურ – მიუვო გიზომ. ბებურა მანქანიდან გადავიდა, მაყუჩიანი ავტომატი მარჯველ მოიყვანა მზადყოფნაში, თან კოჭებამდე პალტოს შიგნით ოსტატურად დამალა,

ხელში სიგარეტი დაიჭირა და საეჭვო მანქანებიდსკენ წავიდა ფეხით.

გიზო თვალს არ აცილებდა მას, დაინახა როგორ მიუხლოვდა იგი სატვირთო ავტომობილებს, როგორ მოუკიდა სიგარეტზე ვილაც სპეცირაზმელის ფორმიანმა ოფიცერმა და როგორ ილაპარაკეს ერთი 5 წთ, შემდეგ ბემბერა მოუბრუნდა და მისკენ გამოემართა.

— ძმაო გიზო ალფა და ომეგას ანტიგერორისგული ნაწილების ხალხია, ვის უსადაკავებენ ვერ გამოვგყუე, ის ალფას სირი ლოთი უფროსი კასელი კალერიკას ბიძაშვილი სოლიკო ვნახე.

— ჩვენც არ ვიცით რაშია საქმე, ზადანიას რაციამე თვითონ მინისტრი გადმოგვცემს ობიექტის გამოჩენისასო.

— ბავეიკებმა სულ გამოაყლევა ეს ჩვენი სნირი კაკებეშნიკები.

— აბა ამ ვიეტნამის კინოებმა და ფორმებმა მაგრა გაარკინა, რემბო და კომანდოები გონათ თავში მაგ ყლევებს — გაიცინა გოგომ.

— თქვენი თვითმფრინავი ჩამოფრინდა ძმაო — მიუხლოვდა მათ აეროპორგის დაცვის უფროსი და საფრენ ბილიკზე გასაჩერებლად მოფრინვ თვითმფრინავისკენ გაიშვირა ხელი.

— სპასიბა ძმაო.

— მოდი ბემბურა დაჯექი დახვდეთ ძმებს წავიდნენ თვითმფრინავისკენ 5-ვე BMW მარკის ავტომობილი, გრაპიკ მიუყენეს, მგზავრებმა ჩამოსვლა დაიწყეს, რათა იქვე მდგარ აეროპორგის ავტობუსში ჩამჯდარიყვნენ, რომელიც მათ გადაადგილებდა აეროპორგის ძირითად შენობამდე. უცებ თვითმფრინავი, ხალხი და გიზოს ავტოკოლონასაც სპეცნაზის ფორმაში ჩახმულმა ხალხმა დააგყა წრე.

რაშია საქმე? — გადმოვიდა მანქანიდან გიზო, მიდი ბერბურა ეგერ ჩვენი ძმა ქურდები გამოჩნდნენ დახვდი, ესენი ჩვენს აყრას ჩალიჩობენ მაგათთან ერთად — რაუნდს გვიტარებენ ეს ბოზები. — გიზო რაუნდს გვიტარებენ ეს ბოზები. გიზო სამი მამაკაცისაჯენ წავიდა, რომლებიც სამოქალაქო ტანსაცმელში იყვნენ ჩაცმულები და მანერებით ყველაფერში ეგყობოდათ, რომ ამ ოპერაციის ხელმძღვანელები იყვნენ,

ერთ-ერთს შსს მინისტრის მოადგილე ჯანსუღ ლვინაძე მას მშვენიერად იცნობდა.

— ზღაროვა ჯანსუღ, რა ხდება?

— ის ქურდები უნდა წავიყვანო, თქვენ ამჯერად გიშვებთ.

— რაა — თვალები გადმოკარკლა უკანა მანქანიდან გადმოსულმა გიგოს ძმაკაცმა კანონიერმა ქუდმა ვეშო პავლოვსკიმ

— ჩემი დედა, რომელიმეს რომ ხელი ახლოთ თუ არ დაგიშვან, ჩემი დედა — მოიყვანა საბრძოლო მდგომარეობაში თავისი მაყუჩიანი ავტომატი და შუბლზე მიაჭირა ჯანსუღ ლვინაძეს. იქითა მხარემაც მოიმარჯვა იარაღი, ბებორამ 250 მ მოქმედების ლიმონკას კალცო მოხსნა და დაიღრიალა

— მიდით აბა ისროლეთ ავწევთ თქვენი ბოში დედა — იგივე მოიმოქმედა გიგომ და ყველა მისმა მეგობრებმა, მეორე ხელით ავტომატები მიუშვირეს მომხვედურებს.

— მოიცათ — ჩახტა შუაშუ ერთი შუაში ერთი მაღალჩინოსანი გენპროკურორის მოადგილე თავის ხალხს ნიკუშა ვაშლაძე.

— დაიხიეთ უკან-უბრძანა — ბუინობდნენ სპეცნაზის ფორმაში ჩაცმული სპეცნაზის უფროსი გრიგოლ ვასაძე და უშიშროების მინისტრის მოადგილე ტარიელ მებონია.

— მაშინ ავწიოთ — წამოხვალთ ჯოჯოხეთში? მიუტანა ცხვირთან ლიმონკა გიგომ

იცოდე თუ არ გაგვატარებთ დიდი უბედურება დატრიალდება — ბუინობდნენ ბებურა და ვეშო.

ჩამოსული ქურდები კი აეროპორტის გრაპის უკან ატუმბულიყვნენ და შეიშინებული ადევნებდნენ ხალხთან ერთად თვალს სტუაციას.

გიგომ ლიმონკიანი ხელი ძალუძმად მოუჭირა ყელზე სპეცნაზის უფროსს გრიგოლ ვასაძეს ხოლო ვეშო-პავლოვსკიმ ნარუნჩიკით მიიბა ხელზე, უშიშროების მინისტრის მოადგილე ტარიელ მებონია.

— მოკლედ ჩვენ წავედით, არც ცაღოთ გამოკიდება

— დაიწყო ვეშომ.

— ბებურ ეგ გორეცები მანქანაში ჩასვი და მზად იყავი.

— ყველანი მივდივართ, მაშის სულს ვუფიცავარ იცოდე ავწევთ ყველას — ღრიალებდა გიგო.

— ხო კაი წადით — დაიწყო ლაპარაკი ნიკუშა ვაშლაძემ გენპროკურორის მოადგილემ — დაჟე მეც მოგყვებით, თორემ თქვენი ამბავი რომ ვიციტ დახოცავთ მაგ უბედურებს — და ისიც ჩაუჯდა.

5-ვე BMW-700-ის ავტომანქანა უპრობლემოდ გამოვიდა აეროპორტის ტერიტორიიდან.

როდესაც 8-10 კმ გაიარეს მანქანები გაჩერდნენ გიზომ და ვეშომ სპეცნაზის უფროსი გრიგოლ ვასაძე და გარიელ მეზონია გაანთავისუფლეს, ასევე გადმოვიდა მანქანიდან გენპროკურორის მოადგილე ნიკუშა ვაშლაძე, ჩამოსული ქურდები კი გაკვირვებული იყურებოდნენ, ასეთ უცნაურ სიტუაციაში პირველად იყვნენ.

— გაახურა საქმე ამ გრიგოლიჩმა, რა გვინდოდა აქ რომ ჩამოვიდოდით — უთხრა ერთმა მეორეს.

— აბა აქ კოჩო-ბამბაა მეორე

— კოჩო — ბამბა რომ იყოს რა უჭირს, სექტორ-გამბა

— ეს რა შარში გავეხვიეთ

— ვიყავით თბილად მოსკოვში.

— აბა შენ ეგა თქვი

— ხვალვე შეხი არ იქნება ამ გაოხრებულ ქვეყანაში.

— აბა სუფთა სომალია ჩემი დედა

— მოიცა გადავიდეთ ტეხავს, ხალხმა ჩვენი გულისათვის რა იკანავეს ნახე.

— აბა ესენი მოგცა მოსკოვში, ელცინს გადავაყენებთ, თან ის მაღალდნიაკი ქურდი ვეშო ნახე რა დერსკი ყოფილა.

— ამრზე ხარ რას ასრულებენ როცები, ბავშვები არიან თან გო — ის გიზოც აყომარებს დღე-ღღემე — კაი გადავედით.

ყველანი გადმოვიდნენ, ამ დროს გარიელ მეზონია ვეშოს მიუბრუნდა.

— ამ ბოშების გულისთვის თუ გიღირთ სალიკვიდაციო სიებში მოხვედრა, თქვენი არჩევანი თქვენ თვითონ გააკეთეთ.

— ვინ არი ბოში? — შენი ბოში დედა მართლა, შე ახვარო — ამოიღო იარაღი ვეშომ და შეხებში სამი ტყვია აჭედა გარიელ მეზონიას.

— ვაბა — დაეცა და არღიალდა იგი.

— კაი რა — მიუბრუნდა გიზოს ნიკუშა შავლაძე

– ღაგაზეთ ახლა, ამას მე მივხედავ, მაგრამ ეს არ უნდა გექნათ კაცურად გეუბნებით

– კაი ნიკუმ ხომ იცი ეს რა იდეინი და ნევრასტენიკი გვყავს.

– არ გეწყინოს ძმაო, იმის პრიკაზი იყო აიშვირა ხელი გევით, კიდე კაი მე ვიყავი აქ, იქაც პასუხს მომთხოვენ აიშვირა ხელი ისევ გევით – ბოლო წთ-მდე არ ვიცოდით შენ რომ გაიჩითებოდი, ვიღაც თქვენიანი ბობოლაა გაჩითული თან იმასთან – ისევ აიშვირა ხელი გევით, ძმები ვართ – გადაკონცა გიზო და ყურში უჩურჩულა – ფრთხილად იყავი.

გიზო და მისი თანმხლები პირები მანქანაში ჩაჯდნენ და 12-ს რომ უკლდა 10 წთ გრიგოლიჩთან, მის ვილასთან მივიდნენ, ჩამოსულები ჩამოვიდნენ.

გიზოს შესვლა არ უნდოდა, მაგრამ უცებ კარი გაიღო და გრიგოლიჩი გამოვიდა მუსა ალმააგინსკისთან ერთად – რატო არ შემოდისარ

– მიუბრუნდა გიზოს

– იცით გრიგოლიჩ დედაჩემია ავად და წამალი უნდა მიუტანო, ჩაშკასთან მივდივარ პირველად მოიგყუა თავის ცხოვრებაში.

– მაშინ, მოდით აქ ძმები – დაუძახა გრიგოლიჩმა ჩამოსულ განაბებს, არიოშკას, დათო წალკინსკის, ბენია გრეკს და ჩახჩუხას, მის გვერდით იყვნენ კიდევე ვეშო პავლავსკი გიზო და მუსა ალმააგინსკი

ძმაო მუსა – მიუბრუნდა გრიგოლიჩი მუსას, – ჩემი სიგყვის ყველას ჯერა, გიზო ქურდია ჩვენი ძმა.

მუსა გადაეხვია და გადაკონცა, ასევე მოიქცნენ ყველანი.

მიდი ჩახჩუხ – მიუბრინდა ერთ-ერთს რომელიც კლერიტ პალტოში შარვალ-კოსტუმში, პერანგში და იმავე ნაჭრის ქუდში იყო გამოწყობილი და რომელსაც ხელში კლერიტი, თეთრი და შავ ფერებში გაწყობილი გროსტი ეჭირა

– გიზოს მეგობრებს დაუძახე ყველას, მანქანებს სათითაოდ ჩამოუარა და ყველანი გადმოიყვანა. ძმებო – კაი ბიჭებო.

– ხო კაი ბიჭები არიან? – ჰკითხა ვეშოს

– აბა გრიგოლიჩ ნარუშნიკებთან ჩვენ რომ არ ვიმოდრავებთ ეგ ხომ იასნია

– ხოლ.

– თქვენი ძმაკაცი გიზო პალაჩა, დღეიდან მარტო კაი ბიჭის სახელით კი აღარ არის, ქურდია, განაბი ჩვენი ძმაც, 7 სულმა განაბმა გადაწყვიტეთ და ღირსად ჩავთვალეთ. მეგობრები გიზოს გადაეხვივნენ სიხარულით

– საღოლ ძმად

– გილოცავ ძმად

– ბოლომდე ეგრე გეცხოვროს

– ჩვენთვის მაინც ისევ ისე გიზო იქნები

– ჩვენი გიზო

– შენზე ღირსი ამ ქალაქში ჩვენც სხვა არავინ გვეგულე-ბოდა ძმად-ეხვეოდნენ ძმაკაცები სათითაოდ.

ერთი წუთით-გაუყარა ხელკავი გრიგოლიშმა და 20 მეტრით მოშორებით გაიყვანა გიზო პალაჩა.

– მე რახან ამ ნაბიჯზე წავედი ე.ი. კუშტანა ბოზურად მოიქცა, ბოზებს კი როგორც ვეჭყევით იცი შენ, კუშტანამ რო იცოცხლოს შენ თვითონ დაინგრევი, თან ჩემ რეშენიის სის-წორესთან წინააღმდეგობა იქმნება, გვინა? კაი წავედი რახან გეჩქარება, შევდივარ შენ მდგომარეობაში, დედას მიხედუ შენი ძმა პროფესორია, ფიზიკოსი არა?

– დიას

– თან ქუჩაში იჩითება შენი ხათრით

– თავის ჭკუაში, რომ დამიცვას

– იცოდე შენ ღვიძლ ძმაზე ერთგული მაინც ვერცერთი ძმაკაცი ვერ იქნება, მაგრამ მაინც აჯობებს თუ ისევ ფიზიკას მიხედავს, ძაან შარიანად ცხოვრობთ, ორი დედმამიშვილი ხართ, დედისთვის ძნელია ორი შვილის დაჭერა ერთად ან კიდევ ვარესი ჯვარი გწერიათ არ დაუაკონკრეტებ, სჯობს ერთი სახლში დაჯდეს

– მეც მიფიქრია გრიგოლიშ მაგაზე, ცოცხა ხანში მასე იქნება.

– ხო ეგ ეგრე, რაც გითხარი კუშტანაზე იმაზე იფიქრე იმე-ლია იცი, როგორც უნდა მოიქცე – მე წავედი კარგად – საერ-თოდ ასეთი ამბის მერე რესტორანი იხურება მაგრამ საპატიო მიზეზი გაქვს რა ექნათ, დედა გყავს ავად-გადაკონა გიზო და დანარჩენ ქურდებთან ერთად სახლში შევიდა, ხოლო მისი

სახლის წინამდებარე ეზოდან BMW-ების კოლონა გრიბლით
გავიდა საბურთალოს მიმართულებით

ე.ი. გრიგოლიძე – მიუბრუნდა ბენია გრეკი – კუშტანას რა
იყოთ.

- კუშტანა მოკვდა ტუმენი უნდა ჩავაბაროთ ჩახრუხას,
- მოიცა გრიგოლიძე ცოცხალია რეანიმაციაში წევს
- ჩაერთო მუსა-
- გეუბნებით ვერ გადარჩება მეთქი დამიჯერეთ
- მშვენივრად არის, მისი გადარჩენა 80-20-ზეაო ექიმმა.
- მაშინ 20%-შია მისი გადარჩენის შანსი.
- რომ გადარჩეს და რუსეთში ჩაგვასწროს, ტუმენში

ჩავიდეს

- მოიღუმა დათო წალკინსკი.
- მაშინ წელიწადში 20 მილიონ დოლარს ვკარგავთ -
დაეთანხმა ჩახრუხა
- უხ იმ რუსი ქურდების დედა იმ კიგაიცამ, კამახამ და
ჩინგიზ ხანამ ხო გააგრაკეს საქმე
- თქვა ბენია გრეკმა
- ხოლა ნახავენ რომ ყოვლისშემძლეა ჩვენი გრიგოლიძე -
გაიციანა მუსამ.

- აბა თითო თითო ჩვენი გამარჯვებისა იყოს აიღო
პირველი ჭიქა გრიგოლიძემა და მეგობრებს მიუჭახუნა, - ჩვენს
დღევანდელ პატივსა და გაუმარჯოს - დაამატა გრი-
გოლიძე - რომელიც ჯადოსნური ჯოხია ჩვენს ხელში.

- ხო, მაგრა შეუსრულა ძაღლებს, აბა თუ არიან ეგეთი
შემსრულებლები მოსკოვში ან ჩეჩნები ან რუსი სპეცნაზელები,
თან სულ 18 წლისაა.

- აბა, გრიგოლიძე ნაღდად ძაან დერსკია
- მგელია, სუფთა კრავაპიცაა
- მგელი პრასკოი კი არა სტაის ვაჟაკი
- სტაიაშიც მაგარი მგლები ყავს, ის ვეშოც რომ ქილერია,
მაგაზე ვარსეი, ჯერ მაგას რომ მოუყომაროთ ხომ გახსოვს
რა ამბავი ატეხა ნახევარი ჩვენი ძმები დააფანერა - ჩაერთო
საუბარში მუსა და ალმააგინსკი
- აბა, აბა კი, ა გახსოვს

- მაგარი დერსკია ეგეც, მარა ეს გიზო უფრო ჭკვიანი და თავშეკაპებულია, ვეშო პავლოვსკი მაგარი ლაბავოია, მაგას აწი ტყვია თუ გააჩერებს მხოლოდ თან ნევრასტენიკი, რო განერვიულდება და ყელზე ძარღვები ეჭიმება ჩვენც გვეშინია ხოლმე.

- კაი ბიჭია, მაგასაც გაუმარჯოს - წამოღვა ფეხზე გრიგოლიჩი.

ყველამ სულმოუთქმელად გამოსცალა მოზრდილი ჭიქა.

გრიგოლიჩმა მუსა ალმაატინსკის ანიშნა ცოტა ხანში და გვერდზე ოთახში გაიყვანა,

- სხვა, იმ ბიზნესმენ ვარსემაშვილის საქმე როგორაა.

- უკვე გაასაღეს 1 საათის წინ ალექსი ვარკუტამ ყველაფერი 5-იანზე გააკეთა.

- იმ მაღაროს ამფუთქებულებზე

- შემსრულებლები ბიზნესმენმა ვარსემაშვილმა მოწამლა.- ამ კუშტანისგან მიიღო ვარსემაშვილმა უკაზანიები რა უნდა ექნა, ჩვენზე არ იცის არაფერი

- კუშტანაც დაიძინებს თან ჩუხრარას გაუსწორდება, აბა რა ეგონა იმ კიტიაცას და რუსებს რო შეეკრა ევ ბოზი, არ მოინდომეს СССР ობშიაკის ფულის ბანკის კოდის ცოდნა მაგ ღლაპებმა, მართალია ქურდი იყო მარა მაინც არიფი იყო მაგ სამყაროში. жадность фараера сгубила 306 миллиони долларов ვერ ყოფნიდა, ჩუხრაბა ჩვენ არასოდეს გვიღალატებს.

- ხო მიდი ვარკუტას დაურეკე და იმ ვარსემაშვილის ბანკის წილიდან 50% ჩვენზე გადმოაფორმებინე, უთხარი გრიგოლიჩი რაღაცას ხვდება, ამით გავაჩუმებთო.

- იასნია, კიდეც

- იმ ვარსემაშვილის ადგილას AST ბანკში ჩემი ბიძაშვილი რეზო დაჯდება მმართველად, მაინც II კაცი იყო.

- გასაგებია

- წამო ახლა ჩვენ ძმებთან კიდეც შევსვით

- დაუბრუნდა გრიგოლიჩი სუფრას.

ამავე დროს კი გიზო პალაჩა მეგობრებთან ერთად იღბა მშობლიურ ბირეაზე. მეგობრები რესტორანში მიდიოდნენ, რომელიც საგანგებოდ იმ დღეს დახურეს, ხოლო გიზო თავს იკაპებდა,

- ხო იცით ძმები ხათუნა ლაკია დამესვენა, თან არ ვიცნობ, დღეს ღამისთევით რჩება ვაკეში, ვიწრო წრის მარაფში დაქალთან, თან უნდა ავიდე გთხოვთ ძმები გამიგეთ, თან არ დამიწყოთ ახლა ასე და ისეო, მარტო მივდივარ იგორასთან ერთად.

- ხო არ გარეკე - ჩაერთო ვეშო - რამდენი მგერი გყავს დაგავიწყდათ - თბილისის ყველა საძმო სასტავში გრუპი გაღვეს.

- დეიკიდეო, გააკეთებო, ჩემი დედა ვაგირე, რასაც გეუბნებიო, დავიგინე.

- კაი როგორც იტყვი, ჩვენ არაგვი გვაქვს დახურული და ვშარაფობო, თუ მოგებზრდა ამოდი. დილაზე იქ ვიქნებით მთელი სასტავი-გადაკონა ვეშო პავლოვსკიმ გიზო, ასევე დანარჩენმა იქ მყოფმა ძმაკაცმა.

- მურიო თუ მოვიდა იცის გელეფონზე უნდა დამირეკოს - დაუბარა მეგობრებს გიზომ და იგორთან ერთად მანქანაში ჩაჯდა და წავიდნენ. ამ დროს ვაკეში ტაბიძის №21-ში მდებარე ერთ-ერთი სახლის 8 ოთახიან ბინაში ღამის შინაურული ფართი იყო მოწყობილი. საღამოე ჭინჭა რაული თავის 2 ძმასთან, 8 დაქალთან და 3 ძმის მეგობართან ერთად პატარა წვეულებას მართვდა. მის დაქალებს შორის იყო ხათუნა ლაკია, რომელიც გიზოს ძალიან მოსწონდა, მისვლა კი ვერ გადაწყვიტა ამ 3 თვის განმავლობაში, ისე ხათუნას ყველა ე.წ. შეყვარებული და პალკონიკი სათოფეზე გაურბოდა, რაც გიზოს „დამსახურება“ იყო, ხათუნასაც მოსწონდა გიზო და ელოდებოდა მის გაცნობას და სიყვარულში გამოცდომას. იქ მყოფი ბიჭებიდან ერთ-ერთი ფაშო „გიზოს კაცი“ იყო და ყველა ინფორმაციას აწვდიდა და ყურადღებას აქცევდა ხათუნას. გიზომ და იგორმა მანქანა კორპუსთან გააჩერეს, გადმოვიდნენ და გელეფონის ჯიხურთან მივიდნენ საიდანაც „ფაშოს“ დაურეკეს.

- ალო ფაშო მოვედით

- სად ხართ?

- აქვე გელეფონის ჯიხურთან

- მოიცაო ჩამოვალ და ავიყვანო.

იგორს ერთ ხელში 8 ერთნაირი ვარდების თაიგული ეჭირა, მეორეში ფრანგული შამპანიურის ყუთი.

5 წთ-ში ფაშო ჩამოვიდა მეგობრებთან და გიზო, იგორთან ერთად აიყვანა ბინაში.

- ეს ჩემი ძმა გიორგი
- ეს კიდეც მისი მეგობარი იგორია
- ეს ხათუნაა
- ეს თაკო - ეს სალომე
- ეს მანჩო - ეს სალომეს ძმები ზუკა და ზაკო ტყუპები
- ეს ელისო

ესენი ზაკოს და ზუკას მეგობრები ვახო, ირაკლი და ბაჩი.

- მოდით ძმები სუფრასთან

მართალია გრადიციული ქართულის მაგივრად შეედსკი გვაქვს, გვაპატიეთ.

- გული გულობდეს და ქადა ორი ხელით იჭმევა
- მოიყვანა ქართული ანდაზა იგორმა.

შემდეგ ყოველ გოგოს ვარდების თაიგული მისცა, ხოლო ბიჭებს შამპანიურის ყუთი მიაწოდა.

ოთახში კედლებზე დიდი ფერადი ნეონის განათებები ეკიდა, მუსიკალური ცენტრი თითქმის ბოლო ხმაზე იყო ჩართული. ერთ-ერთ კუთხეში კი მაგიდა იდგა სანოვაგით და სასმელით დატვირთული.

ყოველ მათგანს ხელში ჭიქა ეჭირა და წრუპავდა.

გიზომ ხათუნა გაიყვანა საცეკვაოდ, თან ლაპარაკი გაუბა

- შენ რომელი უბნელი ხარ?

- ვაკელი

- შენ?

- საბურთალოელი

გიზომ ტელევიზორს გახედა სადაც საინფორმაციო პროგრამა მოამბეში აცხადებდნენ: დაახლოებით 1 სთ-ის წინ დაუდგენელმა პირებმა მაყუჩიანი იარაღებით დაცხრილეს რესპუბლიკური საავადმყოფოს რეამინაციულ განყოფილებაში დაჭრილ მდგომარეობაში მყოფი იქ მწოლიარე კანონიერი ქურდი ქალაქ ტუმენის ე.წ. ქურდული მაყურებელი კრიმინალური ავტორიტეტი კახა ჩოიძე მეტსახელად კუშტანა.

დიქტორი დაცვის წევრებს ესაუბრებოდა დეტალებზე. ისინი კერაფერს ხსნიდნენ, რადგან განყოფილების კარებთან მორიგეობდნენ, მხოლოდ იმას იხსენებდნენ ექიმების გარდა არავის ვუშვებდითო.

– გიზოს გაცეინა, საღოლ საბრძოლო ნათლობაც მიიღეს მაღალნიაკებმა, ფიქრობდა გულში. შემდეგ ფიქრებიდან გამოერთო და ისევ ხათუნას მიუბრუნდა.

სხვა რას საქმიანობ? – შეეკითხა ხათუნა

– რავი ვსწავლობ სექტემბრისათვის ამერიკაში მივდივარ სწავლის გასაგრძელებლად გურიშის მართვის მენეჯერის სპეციალობაზე სასწავლებლად.

– რაღაც არ გაეხარ 5-ოსან ბიჭს

– რაგო

– ვიცი ვინც ხარ

– პრეზიდენტის სტიპენდიანტი ვარ, ვეკუაში ვსწავლობ

– ღამცინი მთელ თბილისს შენი სახელი აკერია პირზე შენ გიზო პალაჩა ხარ ბაკონნიკი

– გცოდნია და რაღას მეკითხებოდი, ახლა შენზე მომიყევი, შეყვარებული გყავს! თუმცა ამას მნიშვნელობა არ აქვს.

– რაგო მყავს

– გაყავდა ბოლო ლევან თხუნია, რომელმაც 1,5 თვის წინ დაგანება თავი.

– ე.ი. ეგვეც და დანარჩენები შენ შეაშინე, 1 კმ-ის რადიუსში აღარ შეკარებიან, თითქოს კეთროვანი ვიყო დავე ძმაკაცი ბიჭებიც შერიდებიან, თუ გიყვარვარ ეგრე რაგო მექცევი.

– სანამ პირში სული მიღვას ვერავის შეყვარებული და საცოლუ არ გერქმევა.

– ვაა შენ რა ღერსკი ხარ, არა ვიცოდი რომ მაგარი იყავი მარა მურტალოს პრივილეკები თუ გქონდა ეგ არა

– ხო ცოგა ამიაგი ვარ

– ცოგა კი არა მაგარი, მერე იმ ვარდებსაც შენ მიგზავნიდი ყოველდღე რაფაელის კარობკასთან ერთად

– ნუ ხო

– გასაგებია, მერე მე რაგომ არ მითხარი რომ გიყვარვარ, მე არ მეკითხები რა ამრისა ვარ?

– შენ რა ამრის ხარ ჩემზე?

- მეც მიყვარხარ, ოღონდ ერთი პაგარა საქმე მაქვს დასამთავრებელი
- რა საქმე? ცოგა ხანი მოიცა, რაღაცა მაქვს გასარკვევი. ხათუნა ბაჩისთან მივიდა და გვერდით ოთახში გაიყვანა
- ბაჩი ძვირფასო, როგორ მეშინია
- რა მოხდა
- რა და ჩვენ უნდა დავშორდეთ
- რატო?
- ეგრე აჯობებს შენთვისაც და ჩემთვისაც
- ვერ გავიგე
- შე გიბო პალაჩას შეყვარებული ვარ ამ წუთიდან
- ვისი იმ მკვლელის არა
- მითხარი გიყვარვარ?
- კი მაგრამ
- რა მაგრამ?
- შენს სიცოცხლეს ეუგრთხილდები მოგკლავს უეჭველი, იარაღი აქ გაქვს?
- ფეხებზე მკიდია, შენი გულისთვის სიკვდილიც მიღირს, აი ფეხში მიღევს
- მე მეცოდები მაგისთვის
- არავის შეცოდება არ მინდა
- მაშინ მორჩა ჩვენს შორის ყველაფერი აი ამას გიტოვებ — დაეკობა ხათუნა გუჩებზე ბაჩის. ბიჭმა თავი ველარ შეიკავა და რახან გოგოც არ უძალიანდებოდა კაბა შემოიხია, გოგომ იკივლა მიშველეთ, მიშველეთ.
- ოთახში გიბო, იგორი და ფაშო შემოცვივლნენ. გიბომ კა-ბაშემოხეული ხათუნას დანახვაზე სტეკინი ამოიღო, იგორმა ავტომატი მოიმარჯვა, ფაშამ მაკაროვი.
- ლაიჩოქე — მიმართეს ბაჩის, იგი გაძალიანდა ცოგა, მა-გრამ იგორმა ფეხებში პაღნოშკა შემოცხო, დააგდო, მუხლებზე დააყენა და თავში უთავაზა ავტომატის კონდახი რამოდენიმე-ჯერ.
- მოუხადე ბოდიში ქალს
- არ მოკლათ გთხოვთ
- ძალიან გეხვეწებით

გადით ორივე ოთახიდან მიუბრუნდა გიბო იგორს ფაშოს, ისინი დაემორჩილნენ.

– ბოდიში ხათუნა – ამოღერდა ბაჩიმ

გაუთრიე შე ახვარო – ცხვირში დასცხო ისევ სტეჟკინის ტარი ვიზომ და ბაჩის სისხლი წასკდა.

გიბო ერთი წუთი ყურში რაღაცას ვეგყვი დაიხარა ხათუნა ბაჩისაკენ და ყურში ჩასჩურჩულა.

– იარაღი გყუილად გიღევს, მხდალი ხარ, თან ყველაფერი შენს გადასარჩენად გაეაკეთე, რამე რომ მომხდარიყო ჩვენს შორის მოგკლავდა უეჭველი, მხდალი ხარ მარა მაინც მიყვარხარ. შემდეგ წამოღება და გიბოს დაეკონა ტუჩებში, თან ისე რომ იგი შურვით იღგა ბაჩისაკენ და ცრემლიან თვალებს ანახებდა ბაჩის, ისეთ მდგომარეობაში იყო ხათუნა, მაგრამ მის თვალებში გამოცდილი თვალი დიდ მზაკვრობის ნაპერწკალსაც დაინახავდა.

უცებ ბაჩიმ შარვლის გოგი აიწია და იარაღი ამოიღო, ხათუნა ყველაფერს მშვენიერად ხედავდა, მაგრამ გიბოს გაფრთხილება არც უცდია, პირიქით ეშმაკურად ილიმებოდა.

ბაჩიმ მიუშვირა და გიბოს 3-ჯერ ესროლა ბურვში. იგი წაიქცა, ხათუნამ იკივლა, ოთახში იგორი შემოვარდა და ავტომატის ჯერი მიაცალა ბაჩის, რომელიც იქვე დაიღუპა.

– ვაი – ბლაოდა ხათუნა – გიბო, გიბუნი, როგორ მიყვარდი.

– ერთი წუთითი გადით სასწრაფოს გამოუძახეთ.

– ორივე მკვდარია – ამოიოხრა ფაშომ, სასწრაფო 15 წთში მაინც მოვა და გირილით დაემხო მეგობარს.

– დამტოვეთ მარტო გთხოვთ – ღრიალებდა ხათუნა ყველანი ოთახიდან გავიდნენ, ხათუნამ ცრემლი მოიწმინდა, წამოღება, გიბოს თავი აიღო და დაელაპარაკა. გახსოვს 2 წლის წინ ლისის ტბაზე ხინკალა და ბროწეულა რომ მოკალი, ერთი ჩემი მაშიდაშვილი იყო, მეორე ჩემი ნათლიის შვილი, ჩემი ღვიძლი ძმები იყვნენ იგივე, მაგათ საფლავზე დავიფიცე რომ არ გაცოცხლებდი გაიგე და გაიცინა ისტერიკულად.

– შენ კი – მიუბრუნდა მეორე მიცვალებულს – ვერასოდეს გიტანდი, მაგრამ ღურად მჭირდებოდი პროსტა. იმენნა მეზიმ-ლებოდი გაიგე.

სასწრაფო მოვიდა, ორივე მიცვალებული წაიღეს. აი ასე ერთმა ვერაგმა გოგომ დალუპა ის, ვისაც გყვია თითქმის არ ეკარებოდა, ასე ამბობდნენ მის შესახებ.

ხათუნა გიბოს დასაფლავებაზეც მისი დედის და ბებუის გვერდით იჯდა ჭირისუფლად. პარალელურად კი ბაჩის მშობლებს ისეთი პასტანოკა დაუდგა და თავი კრავად მოაჩვენა ისე, რომ მათ 5-ოთახიანი ბინა აჩუქეს, როგორც ბაჩის ოფიციალურ ცოლს.

აი ასეთი ქალებიც მრავლად არიან თბილისში, მაგრამ გიბოები ბევრად მეტნი. P.S. აი ასეთი ქალებიც მრავლად არიან თბილისში, გიბოებიც, მაგრამ ბევრად მეტნი ჭეშმარიტად პატიოსანი უბრალო არაბოროტად აღაშინებნი.

ნათესავები ჩვენს ოჯახში იყვნენ და მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო.

მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო.

მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო.

მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო.

მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო.

მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო.

მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო.

მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო.

მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო. მათი დედაც იყო.

გემო ვაკის საძმოს მთელი საძმაკაცო შეკრებილიყო. დაახლოებით 120 კბილებამდე შეიარაღებული მამაკაცი ბოლ-თას სცემდა და რალაცაზე გამწარებული კამათობდა.

– ვინ უნდა მოგვიყვანონ, მთელმა თბილისმა იცის ეს საქმე, ქურდები და სასტავები არ დაგოვეს ჩაურეველი-ეუბნებოდა დანარჩენებს 30-ოდე წლის ახალგაზრდა, ჯინსის ზედა-ქვედაში გამოწყობილი, რეი-ბანის სათვალეებით და ხელზე ქურდული სვირინგებით, რომელიც ამ საძმოს ე.წ. გლავარი, დათუჩა უროდა იყო.

– რა იცი დათუჩი იოსებიძელების საძმო რომ დაგვაყენონ ჩაერთო მეორე 30-ოდე წლის საშუალო სიმაღლის ახალგაზრდა, რომელიც შავ პიჯაკსა და ცისფერ ჯინსებში იყო გამოწყობილი და მხარზე, როგორც იქ მყოფთა აბსოლუტურ უმრავლესობას ავტომატი კალაშნიკოვი ჰქონდა გადაკიდებული, საძმოში მე-2-ე კაცი იყო ავტორიტეტით დათუჩა უროდას მერე და კრიმინალური სამყარო დაჩ შულცის მეგსახელით იცნობდა.

– მაიყა რა დაჩ შულც, აი თუ ეგენი გაიჩითნენ ეგრევე ბებ ბაზარა დაუშვათ, არცერთი არ გაუშვათ აქედან ნევრიძიმი. არ მოვლენ, ამ საქმეში აღარავინ ჩაერევა, მოიგანენ ალბათ ფულს- განაგრძო დათუჩამ.

ძმებო ბაივიაა გაგონასწ -№2, ყველამ შესაფერისი ადგილები დაიკავეთ, გლავნი 27-სული ბირჟაზე ვრჩებით, დანარჩენი ცხრა 10-ეული უბნის ბირჟის გარშემო 50-100 მ-ით გალით და დადექით.

ყველანი გავიდნენ და სასტავებად დაიყვნენ.

– აბა კემოს სასტავამდე ბევრი გვიკლია, შეხედე სად დადგნენ – მიახედა დათუჩა უროდა დაჩ შილცამ – აქ რომ რამე მოხდეს ესენი ჩვენ გაგვარცყამენ ძმარ.

– ეეჰ, შენ პავლოველების ბრიგადასავით ბაევიკური და თაუმეხელაღებული ბრიგადა გინდა 2 წელში ჩამოაყალიბო-ამოიოხრა დათუჩამ – ეგენი აფხაზეთებში და ოსეთებში არიან გაბაევიკებულები. სასტავში დავე საქართველოში ყველაზე

მაგარი სნაიპერები ყავთ კაქლი ვგაროი, აბა ჩვენთან კუმა 100 მეტრში ვერ არტყამს მიზანში, თან ძალებთან ბრძოლებში არიან გამობრძმედილები, ის კი არა გრუს სპეცნაზის ოფიცრები ყავთ აყვანილი კონსულტანტებად, ყველანი ნავარჯიშებები არიან დაჟე ყოველდღე სროლებსა და სხვა ბავეიკურ შტუკებში ვარჯიშობენ.

– ხო უეჭველი მოსატანი აქვთ, 7-ივე დასაშტრაფები იყვნენ, 100%-იანები ვართ, დაჟე, რომ მოვლენ მაგრა დაიქოთებიან, ვინც არ უნდა მოიყვანონ პრესი არ აცდებათ.

– დაჟე პავლოველებიც რომ დაგვაყენონ ვერავის გაამართლებენ, პროსტა, შეიძლება გვთხოვონ ან თამაზა კოკევე ან ბაზოზე, ამათ ჩვენი ხათრით თავი დაანებეთო, დანარჩენი, 5-ს ხომ მაინც მოსატანი ექნებათ, ცემით 7-ივე დავპრესოთ, მაგი არ აცდებათ არცერთს.

– ხო გვინი ხარ ძმაო, ყველას ვერ გაამართლებენ მაგრამ გრიგოლიჩია მემგონი ჩარეული და შეიძლება ყველა არ გაგვალახინოს.

– გრიგოლიჩი ყველას ხომ ვერ გაამართლებს 30 სულამდე განაბი მოვიდა, რომ მოისმინეს ბაზარი ყველა წავიდა, ზოგს ჩვენი შეეშინდა თორე, რასაც უშვებიან ზოგიერთებს აგენი ხომ კარგად იცი, ყველამ 100%-იანი გეკუთვნითო და ეგვნიც საპრესი არიანო ხო გახსოვს.

– ხო ეგრეა, მაგრამ გრიგოლიჩი ერთია, ქურდები მაგის გარდა ერთი 500-სულამდე იქნებიან, ეგ ისეთი შენძრეულია რა-იცი რას იზამს.

– ყველას ხომ ვერ გაამართლებს, ეგ არ მოხდება.

– მოიცა მართლა, გრიგოლიჩი მოდის, ხედავ მაგის ბრონირებული კადელაკი შემოვიდა, უკან კეკელების შავი ჯიპები მოყვებიან, პავლოველებიც წამოუყვანია ნა ვსიაკი სლუჩი-დაანახა დაჩ შულყამ მათ ბირჟისაკენ მომავალი ავტომანქანების კოლონა.

– ხო, კადელაკი გრიგოლიჩისაა, ჯიპებით პავლოველები არიან 2 მანქანით, ის 4 გოიმების მანქანები.

ბირეხსთან 15-ოდე მეტრის მოშორებით შემოსული მანქანებით გაჩერდნენ. პირველი შავი სამკარიანი, ძალიან ძვირფასი ლიმუზინი იყო, რომლიდანაც უნიფორმიანი მძღოლი გამოდ-

ვიდა და უკანა კარი გამოაღო, საიდანაც 85-ოდე წლის მხნე, საკმაოდ სოლიდური ბაბუ გადმოვიდა ორ 50-ოდე წლის აბსოლუტურად ერთნაირად ჩაცმულ დაცვის წევრებთან ერთად. ეს ყველასათვის ცნობილი კანონიერი ქურდი გრიგოლიჩი იყო. დანარჩენი მანქანებიდან დაახლოებით, 10-ავტომაგნიი შეპალგოიანი, 22-25-ოდე წლის ახალგაზრდა და 7 უიარაღო მამაკაცი გადმოყვა.

– გამარჯობათ კაი ბიჭები, მე როგორც ვიცი ხარაშნიაკები ხართ თუ ვცდები – მიუბრუნდა გრიგოლიჩი დანარჩენებს, როცა დათუჩა უროდა და ღარ შულცა გადაკოცნა.

– არა გრიგოლიჩ ყველანი ხაროშნიაკები არიან ჩვენსავით – დაეთანხმა ღარ შულცა.

– ე.ი., მაგრა მეჩქარება – განაგრძნო გრიგოლიჩმა – მოლით აქ დადექით – ანიშნა 7 შეუარაღებულ მამაკაცს, რომელებიც მოვიდნენ და პატარა ბავშვებივით დახარეს თავი.

– ეს ჩემი თვალებია – გაიშვირა ხელი ერთისაკენ

– ეს ჩემი ხელებია – ანიშნა მეორისაკენ.

– ეს ჩემი გულია – გაიშვირა ხელი მესამისაკენ

– ესენი ჩემი თირკმლებია – გადაუსვა ხელი კიდე ორს,

– ესენი ფეხებივით მიდგანან – ანიშნა დანარჩენ ორზე, თან ჯიბიდან სიგარა ამოიღო და პირში ჩაიღო, რომელზეც გვერდით მდგომმა დაცვის წევრმა უსიტყვოდ მოუკიდა ოქროს სანთებელით.

მან ნაფაზი დაარტყა და განაგრძნო:

ვიცი რომ ღამნაშავეები არიან, მაგრამ თუ მე თვალებს დამთხრით, ხელებს და ფეხებს დამამტვრევთ, გულს და თირკმელებს დამიშინებთ მიდით, დაარტყით ისე რომ იცოდეთ, ესენი ჩემს ფულს ატრიალებენ, გასაგებია, აბა კარგად – მობრუნდა უცერემონიოდ.

– ვააახ – ფეხი კრა. მათი წასვლის მერე დათუჩა უროდამ იქვე მდგარ ხეს.

– ისე ეს გრიგოლიჩი ჯალა ლედინს და ჩინგიზ ხანსაც გაამართლებს, ისე მართალი ყოფილა სავამ რო თქვა ლუბოინაირი ბაზარის დატრიალება შეტრიალება შეუძლიაო.

– წამო რესტორან „არაგვში“ ჩავიდეთ დავლით მაინც, ამ ცხოვრების ღელა ვატირე-შესთავაზს ღარ შულცამ.

თითქოს 1200000 დოლარის დაკარგვას დალევა დააეწი-
ებდა ვაკის ბრიგადას.

P.S. აი ასე, ზოგი წარმოთქმული სიგეყისათვის ხელფასსაც
იღებს საქართველოში დაახლოებით 1500 დოლარამდე ტელე-
ვიზიასა თუ თეატრში, პარლამენტის გრიბუნასთან თუ მიგინგ-
ზე, ზოგის „ბლანგო რაზბორკაზე“ წარმოთქმული 80-მდე სიგ-
ეყას კი მილიონის შოვნა შეუძლია. ეს სიგეყაზე კი არ არის
დამოკიდებული, არამედ მისი წარმომთქმელის ავტორიტეტზე,
თავისი 86 წლიანი ასაკიდან 54 წელი ავტორიტეტად ააქვს
ცხე-კოლონიებში გატარებული, ძნელია თუ ადვილი ასეთი
ცხოვრება ამის განსჯა ძვირფასო მკითხველ შენთვის მომინ-
დია.

საგებურა

5 თვის წინანდელი ერთი საქციელისათვის საგიჟეთი მაქვს მოსჯილი, ისე გინდ აქ ვყოფილვარ გინდ სვაბოლაზე ლოცვით აქაც ვლოცულობ, მოძღვარი თვეში ორჯერ მაინც მოდის, დაქე 7 თვეში ბიარების უფლებასაც მომცემს. მამა ნიკოლოზმა ჩემი ყველაფერი იცის. მეუფემ სასჯელად მხოლოდ 1 წლით უზიარებლობა დამადო. არადა სინანულს ვერ ვგრძნობ, რომ დამაბრუნა იმათ ისევ გავესაღებდი ვგეთ გურებს დანდობა არა აქვთ. დახოცილ ბიჭებთან ჯოის სიგარის ნამწვავი ხომ ვიპოვე, მართლა იშვიათი მარკაა, სხვას არავის ვიცნობ მაგის მწვეველს და ლუკას ფსკენილიც, ეგეც ძალზე იშვიათი ნივთია. ძაღლივით ლივერს არ დავიწყებდი, იქ იპოდრომზე მაგათი ბოსის მარსელოს ლაპარაკი, რომ არ მომესმინა. მართალია ძველ ცხოვრებას ვედილობ დავშორდე, მაგრამ ის გველები მართლა დასახოცები იყვნენ. თან ყველას ცოგა გარეკილი ვგონივარ. რახან ფირმა მანქანები გავეიდე და ფული გაჭირვებულებს დავურიგე, დაქე ცოლ-შვილიც წავიდა, რადგან თვეში მინიმუმ 10 000\$-ზე უარი ვთქვი ჩემი ნებით, რახან ყველას თავებს აღარ ვუტეხავ ცუდი შემოხედვისათვის ან ცივი მისალმებისათვის: ეგ სულ ეგრეა სულიერი დები და ძმებიც მაგას მეუბნებოდნენ, ყოველმა ჩვენთაგანმა ეკლესიური ცხოვრება რომ დაიწყო ოჯახის წევრებიც ვერ გვიგებდნენო, რადგან ეკლესიაში სულ სხვა წესებია, მის გარეთ სულ სხვა.

ის მარსელიო თუ გადარჩებოდა არ მეგონა, საუეთქელში ვტერცე ტყვია თვალიდან გამოვიდა, მაგრამ გადარჩა, თვალი კი დაკარგა. ჯონსონა და ჯოი მაზა კი გვეიდნენ გაღმა, ლუკას ნაღვლის ბუშტი ამოჭრეს მხოლოდ, არა უშავს ერთ-ორ-სამ წელიწადში მაინც გარეთ ვიქნები და მაგათ მაინც დავაძინებ. ამნოპოლოს ძირითადი ბირთვიდან ძველებიდან ფაქტიურად მე, ეგ დრაკულა და ლუკა ვართ დარჩენილები. პრინციპში ლუკა მთავარი კომიგეტის წევრი არც ყოფილა, პროსტო წევ-

რობის კანდიდატი იყო, მერე ცხონებულმა დონ ჯორჯომ გაყარა. დრო გევანახებს ვინ ვის მოაჭამს თავს.

ისე არც აქ არის მთლად ცუდი ფიქრის დროც არის, სიწყნარება, საკვებიც ნორმალურია, ვნახოთ მომავალში რა მოხდება.

ხატულიკა

მაგრა არ მევასება 21 მაისი, ყველა ღლეზე უფრო წელიწადში. არსებობენ სხვადასხვა სამიზღარი ღლეები; დედაჩემის, ბებიაჩემის, ბაბუაჩემის, ზვიად გამსახურდიას, ჩემი უახლოესი 23 ძმაკაცის, ჩემი ძმაკაცის ღიმას ღის გარდაცვალების ღლეები; აფხაზეთის დაკარგვის ღლეები, მაგრამ ყველამ მაპატიოს ჩემთვის ყველაზე მურგალი არის 21 მაისი. ზუსტად 9 წლის წინ, ამ ღლეს 6 კროვნი ძმა დავკარგე, ერთი ზასადით 6 ბიჭი მოკლეს, მაგათი მკვლელები ყველა დავაძაღლეთ, გული ცოტა მოვიფხანეთ, მაგრამ მაინც დიდი ტკივილი და ჭრილობა დამრჩა გულში – იმის მერე ბევრად უფრო დაუნდობელი გახდი, აბა რა მომივიდოდა, ვიღაც შნირებმა ერთი სირიკოს და KKB-ს წაქეშებით ჩვენზე ხელი აწიეს, კი არ აწიეს და დავე აგვაფეთქეს და გვესროლეს. იმ გველსაც გავუშვებთ მარილზე, საღ წაგვივა, სანამ იჯდება იმ ინგლისში სამუდამოზე, ისე იქაც შეგვიძლია მაგის გასაღება ერთი 70 000E უნდა მაქსიმუმ, მარა პრინციპის საკითხია საფლავეზე უნდა დავაკლა მელას და გურიკას. საწყლები პროსგო ძმებს გვედგნენ გვერდზე ორივე ღელისერთები, ხუთოსნები, ბლაგაპალუჩნი ოჯახებიდან „ნივჩომნიპრიომნები“, პროსგო შნირებს რო მარკები აეწიათ იმიგომ მოკლეს, უბრალოდ ძმებთან ერთად იდგნენ ქუჩაზე, ჰოდა იმ ღლესაც ადრე გამეღვიძა, უფრო სწორედ ნონომ დამირეკა, ადექი ჩამოდი აუცილებელი საქმეა, ბირეაზე მოდიო, ბანკირი ნებიერა არის მოსულიო „სხადნიაკი“ იკრიბებაო, ჩავიცვი ღური გავირჭე, მძღოლს გადაურეკე და ჩავედი. 10 საათი ხდებოდა.

იმ დილით ნებიერამ დაშირეკა ვკოგრდებითო. ოლიგარქა მაქრომ ახალ მთავრობასთან გენდერი ჩააწყო და მოიგო ბიუჯეტს სვალადან მაგათი ბანკი გლეხური მომემსახურება. უცხოურ კრედიტებს ჭიჭინაძის „AMI“ ბანკიო. საერთო ჯამში წელიწადში მინიმუმ 30 მილიონ მწვანეს ვკარგავთო. არა და, ეგ ბოშები გავაფრთხილეთ პერესვატი არ გაგვიკეთოთ, რო მოვიტაცეთ ორივემ დაბრო გვითხრეს. არა და ეს საქართველოა. ეგეთი ქვეყანა აქ რომ მაფიოზები არიან კოსტუმიანები, კაბინეტებში; ეგეთები დაქე სიცილიაში არ ჩითავენ, კილერებად MBD და KKB-ს მაღალჩინოსნები ყავთ. თან ისეთი საგადასახდო კოდექსია პრავედ თუ იმუშავებ, ყველა ნალოგი რო გადაიხადო გაკოგრდები, მოგების 100%-ზე მეტია, ფული ყოველ თვე სახლიდან უნდა მიდო, ხოდა რამდენი ახალი კიციც მოვა ფინანსთა მინისტრად ფულს ისესხებს საწესდებო კაპიტალის ოდენობით; ბანკს აარსებს, გენდერებს იგებს, წლის ბოლოს ვალს ისტუმრებს და გვარიანად ჯიბეს ისქელებს იმდენი, რჩება უკვე საში წელია, რაც ბიუჯეტს ჩვენი ბანკი ემსახურება. სხვებთან შედარებით ყველაზე სუფთად მუშაობდა, მაგრამ რად გინდა? მოვიდა ახალი მთავრობა, ხალხი დაადებილეს, პროსტო პროტესტის ტალღაზე მოვიდნენ, ძვლებზე დიდი მუცლები აღმოაჩნდათ. ესენი არ იყვნენ იუსტიციის საბჭოს რო კურირებდნენ, ყოველ კვირა მთავრობის გადადგომის მოთხოვნით მიტინგებზე პოლიცია ცემით თითო ზეიადისგს კლავდა. 100-ჯერ მოვიდნენ ამათთან ექსპერტიზით, აღიარეთ რომ ხალხი ცემით არის მკვდარიო. ესენი ყურს არ იბერტყავდნენ, მაშინ ედო ბაბუასთან ერთად იყვნენ. გლავნი მინისტრი იყო, არა ბინძური საქმეა პოლიტიკა, დაქე ქუჩაზე ბინძური, ამ საქართველოში. ხოდა ერთი თვით გახდნენ ოპოზიცია, რო ეთქვათ, ოპოზიცია არა ვართო და ედიკას მემკვიდრეებიო, ხალხი ლუკმა-ლუკმა შეჭამდა და მოვიდნენ ხელისუფლებაში. პირველი რაც გააკეთეს თურქმენბაშზე მეტი უშულებები მიინიჭა პრეზიდენტმა, მარა ხალხი ყველაფრის აზრზეა, მაგას თავიდანვე იძახდნენ მოწყობილი სპექტაკლიაო, იმიტომ არ მივიდა ძაან ბლომად ხალხი მაგათ რევოლუციის

დროს, ხოდა რაც კებ და მვდ შეაერთეს და ვახო თამაზაშვილი დაინიშნა მინისტრად, მაგან გააქეზა უეჭველი ეს შაქრო ოლიგარქმა და გოგაშვილი, იასნია წილში ჩაუჯდა მარა რა ფეხებს მოგვჭამენ მაინც დელას უტირებო, ხოდა იმ დილით ნებიერამ დამირეკა, იგი ჩვენი ძმაა ჩვენი ბანკის პრეზიდენცია. დაარღვიეს უგავორიო, თან 21 მაისი ჩვენი ძმების დაბრედვის დღეა. ბევრი ძმა დაგველუპა, მაგრამ ექვსი ერთ დღეს, ასეთი რამ ალბათ ღმერთმა ყველას დაუფაროს, ხოდა სხვა რამე, რომ მომხდარიყო ალბათ სხოდკა არ მოეწყობოდა ამ დღეს, მაგრამ სხვა გზა არ იყო თან დალუპულ ბიჭებს ვეცით პატივი და სხოდკა ბავშვობის ბირეაზე მოვაწყეთ, არა რესგორანში, ან ბაითში ან კაზინოში ან არა ოფისში; ყველას გადაურეკე და დაუძახე ჩპ-ეა-მეთქი.

დონ ჯორჯო

დილით ადრე ნონომ დარეკა ჩამოდი ეზოში ბავშვობის ბირეაზე სხადნიაკი იკრიბება, ჩვენი ბანკის ამბავიანო, მე უთხარი დღეს რომ არ მოაწყოთ არ შეიძლება მეთქი. რა დღეა არ იცი შე სირიკო, მეორეც სხადნიაკი სულ ჩემი ნებართვით იმართება. ბოლო 1 თვის წინ მოეწყო, კარგად მახსოვს რაღაც ბიზნესის საკითხები იყო გადასაწყვეტი. აუცილებლად უნდა ჩამოხვიდე უშენოდ რიშენიას ვერ მივიღებოთ. არა და დღეს 21 მაისია, ჩვენი გარდაცვლილი ძმების გრაგიკული დალუპვის დღე, მე თავიდან ვიფიქრე ის გველია თბილისში ჩამოსული მაგის გამო ღირდა სხადნიაკის მოწვევა, მარა დრო შეიცვალა, ფულია ამ ხალხისათვის ყველაფერი, აბა შულცი რო ცოცხალი ყოფილიყო, ამას ვერავინ გაბედავდა მარა რას იმამ, საწყალი ბავშვის სანახავად მიდიოდა საავადმყოფოში, იმ დღეს შეეძინა, მანქანაში ჩაჯდა თუ არა ააფეთქეს ვიღაც ბოზებმა, თან ოთხნი იჯდნენ, ორი ძმა რომ მივიდა, ისინიც სნაიპერმა მოკლა, არა მაგრად შეასრულეს იმ დედა-აფეთქებულებმა. ასე დავკარგეთ ერთ დღეს ექვსი ძმაცაი. ამიგომ არ შევასება მაისი, თან მაგრა, ხოდა ამ დღეს რაღაც ბანკის საკითხი უნდა გადაწყდეს. აბაროგი კი მივეცით, მარა ყველამ იცის, აბაროგი ცოცხლებისათვის უფროა ვიდრე მკედრებისათვის, იმათ

მხოლოდ ლოცვა და მოწყალება უნდათ თავიანთ სახელზე, მკვლელებს რომ ბრიდავ პროსტო მასოვკას ამინებ. ჩვენ ვინც შეგვეხება ასე ისჯებაო, თან გულს იფხან ცოგას, თორე იმათ რას უშველი, მკვლელები გინდ მოკალი, გინდ არა. ხოდა ჩავიცვი დაცვა არ წავიყვანე ისე წავედი.

ჯურხარა

21 მაისი დაიწყო თუ არა ღამის 12 საათზე მე ილიჩა და კესოვიჩი მაგარი გაჩხერილები ბლომად ფაქტით ჩემ სახლში ავედით. საირმის გორაზე და მანსარღაში მოვჯექით. აბა რას ვიზამდით, ამ დღეს ჩემი ღვიძლი ძმა და 5 ძმაკაცი დავკარგეთ. თან ჩემს ძმას აკოს სამ დღეში ჯვარი უნდა დაეწერა თავის საცოლეზე. თაკო დანიშნული ყავდა. ჯერ იყო და 4 ძმაკაცი ააფეთქეს, აკო და პალაჩა მანქანით რო მივიდნენ სნაიპერი დაუსვიათ 16-იანის კრიშაზე, ხოდა ორივე მოკლეს. ამფეთქებულს და სნაიპერს სამ დღეში მივაგენით და მოვკალით მარა, ამათ რას უშველი. ილიჩა და კესოვიჩი სულ იმას იძახიან ჩვენს მაგივრად მოკლესო, არა და იმათ ფული ჰქონდათ ალუბული, მნიშვნელობა არ ქონდა ვის მოკლავდნენ, კაცზე 50 000\$ იყო გადახდილი, რაც უფრო მეტს მოკლავდნენ მით უფრო აწყობდათ მაგ ტურებს, მაინც ვერ აიღეს თბილისში ვლასკი, ეგირათ დედები, მაინც ჩვენ ვართ პარაოზები, ხოდა ვზივართ ვბაზრობთ, გერაინ-სკოკაინამ ვიჩხირავთ, თან ძმებს ვიხსენებთ და შამპანიურს ვწრუპავთ. ასე გახდა 8 საათი, რომ ნონომ დარეკა ღონ ჯორჯო სხადნიაკს იწვევსო, მე უთხარი ჩემთან ამოდით მეთქი, არაო ბიჭებს ვცეთ პატივი, ბავშვობის ბირეაზე შევიკრიბოთო. ორი წელია იქ ყველანი არ შევკრებოილვართ. რა მოხდა მეთქი? რაო და თქვენთან რო დაბრო მოგცეს შაქრო ოლიგარქამ და AMI ბანკის პრეზიდენტმა, ჭიჭინაძემ და გოგაშვილმა პირობა დაარღვიეს და ბიუჯეტის ტენდერი აგვახიესო, ეს რომ ილიჩამ და კესოვიჩმა გაიგეს მაბილნით გადაურეკეს მაგ ტურებს, იმათმა კი მაბილნები გათიშეს, მაშინ მუქარის მესიჯები გაუგზავნეთ სამივეს – ვსიო ტრუპები ხართო, მოემზადეთ მიწის ქვეშ სამი მეტრით ქვევით საცხოვრებლადო.

მე მაგათი დედა – გაგიჟდა კესკოვიჩი და ილიჩას დაუწყო ჩხუბი.

– ხო გეუბნებოდი სამივე უნდა დაგვებრიადა მეთქი. ახლა მაქრო ოლიგარქა ერთი წელი სახლიდან არ გამოვა, თან ერთი ას-ორას კაკებენიკს აიყვანს დაცვაში მიდი და მიეკარე.

– ღონ ჯორჯომ თქვა მოიგაცეთ და გააფრთხილეთო, თან სხადნიაკზე დაბრედა არ გადაგვიწყევცია..

– თქვენ სხოდკაზე მე სულ იმას ვაწვებოდი გავასაღოთ, თქვენმა ტოლერანტობამ ხო მომკლა.

– აი ახლა ედევნე მაგათ.

– მოიცათ – ჩავერიე მე ხო გყავთ გოგაშვილის და ჭიჭინაძის დაცვაში დავეროვკებული ჩვენი ხალხი.

– კი

– მერე რას უცდი გავასაღოთ.

– ღონ ჯორჯოს გარეშე – გაუკვირდათ ორივეს.

– ღონ ჯორჯოს უნდა ვკითხოთ ყველაფერი მიდით, მიდით, წავიდა, ჯორჯოს უფრო გაუხარდება.

– რო გაატრაკოს – არ მთანხმდებოდა ილიჩა.

– მიდი მიდი გადარეკე – არ მოვეშვი მე.

– კაი მაგის დედაც.

ორივემ ჯიბიდან მობილური ტელეფონის სიმბარათები ამოიღეს თავიანთ ტელეფონებში ჩადეს, მესიჯები გააგზავნეს, მერე ის კარტები გადატეხეს და დაწვეს. ესეც ასე – ხელებს იფშვნიგაუდა ილიჩა.

– 5 მინიმუმ 4 დღეში ან შეიძლება დღესვე დაიძინონ ნავეკი.

– წამო სხოდკაზე ჩავიდეთ – დაიწყო კესკოვიჩმა ჩავჯექით მანქანებში და მოვგაბეთ.

გია სვეტოშა

21-ში 8 სთ-ზე, დილით ადრე ჩემი გარდაცვლილი ძმაცაცების ანზორიკოს და ღათოს დედები ლამშირა დეიდა და ნანული დეიდა მეწვივნენ. ორივეს ეგყობოდათ სერიოზული პრობლემა ჰქონდათ, თორემ ასე დილაუთენია არ მოვიდოდნენ, ჩემთან მთელი საქართველო დადის პრობლემით. აბა რისი განაბი

ვარ, მარა ასე კაი ხანია არ ავლელვებულვარ, დედა ადრე
ლაშელუკა, ლამზირა და ნანული ჩემი მეორე დედები არიან,
თან დღეს მაგათი შვილების და ჩემი ძმების გარდაცვალების
მე-9-ე წლისთავია ორივე ოჯახი გაუბედურებულია. ლამზირას
მეორე შვილი დარჩა, მარა მორფინისტია ღოღესა, წყალწადე-
ბულია, გახოდის გარდა არაფერი არ აინგერესებს, კაცს ევრე
წამალი უყვარდეს მე ვაკეში არავინ ვიცი მაგის მორფინისტი
მმაკაცის, ზურიკოს გარდა. არა წამალს ჩვენც ვიკეთებთ, მარა
ეგენი ნარკოტიკს არიან გადაყოლილი.

საწყალ ნანული დეიდას ერთი შვილი ყავდა, ისიც მოუკლეს
თავისივე დაბადების დღეს, ახლა თან მონაზონია თან უპა-
გრონო ბავშვებს უვლის წყნეთში, მოკლედ ვიდაც დედააფეთქ-
ებულებმა ორივე ოჯახი გააუბედურეს. ნანული ისეთი მორწ-
მუნეა ერთადერთი შვილი რო მოუკლეს არც უჩივლია და ძმ-
ებს იმას გვეხვეწებოდა მკვლელები არ მოკლათ ღმერთმა
იქნებ სინანული მიცეს და ცოდვები მიეტევოთო. მოკლედ მოვ-
იდნენ.

– გამარჯობათ ნანული დეიდა.
– როგორა ხარ ლამზირა დეიდა – გადავკოცნე ორივე.
– ბიჭო შენთან მოხვედრაზე ადვილი პრემილენგთან შესვ-
ლაა, ვინ არის ეს შენი ახალი დაცვის უფროსი, არ გვიშვებდა,
ბოსს ძინავსო, შავი დღე დაგვაწია.

ბიჭო კილერ – გაეძახე დაცვის უფროსს.
– რა იყო ბოს – გამოვიდა გვერდზე ოთახიდან იგი.
– ბიჭო მართლა არ უშვებდი ამ ქალებს – დაულრინე ჩემე-
ბურად.

– იგი ბოს მე მეგონა გეძინა, თან დღეს 21 მაისია, ამ დღეს
ხომ ყველა საქმე გვერდზე გადადის – აიგუზა დამნაშავე ბავშ-
ვივით ეს ორმეგრიანი კაცი.

– აწი იცოდე ამ ქალებს ღონ ჯორჯოსავით მწვანე უნთ-
იათ, ლამის 4 საათიც რომ იყოს, რასაც არ უნდა ვაკეთებდე,
დაჟე სხოდკაც რომ იყოს ჩემთან შემოუშვებ, ესენი იგივე ჩემი
დედებია გაიგე.

ბოდიში დეიდებო თქვენ, უკაცრავად ბოს – ამოულერდა
დამნაშავე ბავშვივით.

— კაი გადი ეხლა, ილოს დაურეკე 5-ზე რესტორანში მშაღ იყოს.

შვილი გაა — დაიწყო ლამზირა დეიდამ — გუშინ 9 საათიდან გირეკავ, ორივე მობილური გამორთული გაქვს ეყყოზა, ონისეს კი დაურეკე გუშინ, მითხრა 8 საათისათვის გაა სვეტოშასთან ვიქნებით.

— რავი ლამზირა დეიდა, ჯერ არ მოსულა.

— გვითხრა აუცილებლად მოვალო, ალბათ ჩაეძინა-ჩაერთო ნანული დეიდა.

აი ისიც მოვიდა გავიხედე ფანჯრიდან, მანქანის ხმაზე ვიცანი მაგის ჯიპებს კილომეტრში ვცნობ.

ხუთ წუთში ონისე ჩემთან იყო ოთახში, იგიც ჩემსავით ქურდია, ერთად მოვაციმარეთ ბაზარი 10 წლის წინ, სასტავში ბევრნი ვართ, მარა მე და ონისე გყუპებივით ვართ, ცოლუბადაც დები გვყავს, ჩვენი შვილები მარგო ძმაკაცის შვილები კი არ არიან, ამასთან დეიდაშვილებადაც ეკუთვნიან ერთმანეთს.

ლამზირა დეიდა

წინა დღით გოგა დაღვრემილი ამოვიდა შემომთავაზა ანზორიკოს, ჩემი ჩამქრალი მშის, სამურაის ხმლები უნდა გავყიდო, ვალი მაქვსო. ანზორიკო ჩემი გარდაცვლილი შვილია, ჩემო სიცოცხლე; ნეგავ მე დამხუჭოდა თვალები და იმ დღეს არ მოვსწრებოდი, ირაკლი ჩემი მეუღლე მუსტად წლისთავამდე 3 დღით ადრე გარდაიცვალა, კიდეც 1 კვირაში ჩემი დედამთილი ლამარა, ვერ გაუძლეს საწყლებმა ამ უბედურებას, ნათიას ჩემს რძალს, ანზორიკოს ცოლს მისი დასაფლავების დღეს მუცელი მოეშალა ნერვიულობისაგან. ასე 1 წელში დავკარგე შვილი, შვილიშვილი, ქმარი, დედამთილი, წლისთავამდე ნათია ჩვენთან ცხოვრობდა, ჩამოხმა გოგო ბოლოს სახლში დავაბრუნე.

— ლამზირა დეიდა იცოდე თავს მოვიკლავო.

მე უფიქრობდი ბავშვია, სულ 17 წლისაა, კიდე გათხოვდება, რად მინდოდა მისი გაუბედურება, მაგრამ მაინც თავისი გაიტანა, არ გათხოვდა და ორ წელიწადში ქმრის გარდაცვალებ

ბიდან მონაზვნად აღიკვეცა. ახლა და ალათიაა, შვიდი წელია მონასტერში ცხოვრობს. დედამისმა ნათელამ მთხოვა შიდი ჩააკითხე, იქნებ შენ დაგიჯეროს და სახლში დაბრუნდესო, მართლაც ჩავედი, მარა არც მე წამომყვია. საწყალ თემურის გამამისს 3 წელში სისხლი ჩამექცა და ისიც გარდაიცვალა. დედა, და და ძმა არ ელაპარაკებიან; მაგან მოკლა მამაო იბახიან. ასე გაგვაუბედურა ამდენი ხალხი ანზორიკოს სიკვდილმა. მეორე შვილმა გოგამ კი ნარკომანობა დაიწყო და ისიც დამელუპა. არც ცოლი მოუყვანია, არც სამსახური დაუწყია. თავიდან ანზორიკოს მეგობრები აძლევდნენ ფულს, შემდეგ ყველა სასტიკად გავაფრთხილე, ყველამ დამიჯერა, მაგრამ რად გინდა. სახლიდან დაიწყო ნივთების გატანა, თითქმის ყველაფერი გაყიდა, ეს ხმლები მე დავიგოვე ანზორიკოსგან სამახსოვროდ. ხოდა დავაფიცე ხელი არ მოკიდო მეთქი. ახლა ეგყობა მართლა ძალიან უჭირდა. ჩავაციედი ვისი ვალი გაქ მეთქი, მარა ვერ ვათქმევინე. ორ საათში გელეფონზე ურეკავენ, ოჯახში პარალელური გელეფონიც გვაქვს. ავიღე მეორე ყურმილი ვხედავ ვიღაც მანგუსკა და ლეოვიჩი 5000 თხოვენ, ან ხმლები მოგვიტანე, ხო იცი გოგოჭურა დანებს აგროვებს, მიყიდოთო. ვიცანი, მთელმა ვერამ იცის, ვინ არიან ეს მანგუსკა, ლეოვიჩი და გოგოჭურა. ნარკორეალიზატორები, ანზორიკოს ჩერები იყვნენ, ახლა ისე გადიდგულდნენ, რომ გოგას ნარკოტებით ამარაგებენ. ანზორიკო რომ ცოცხალი ყოფილიყო ამას გაბედავდნენ ეგ გარეწრები, თან აფრთხილებენ შენი ძმის მეგობრებთან არ წამოგცდეს რამე, თორე ლომკაში მოგკლავთო. არაო ეს ბაგიც ეთანხმება, ხოდა დაურეკე გია სვეტოშას, ჩემი ანზორიკოს მეგობარს, ვესაიუზნი ქურდია, ვერა და ვერ გავედი, მაშინ დაურეკე მეორე ქურდ ძმაკაცს ონისეს, მიშველე შვილო ძალიან მიჭირს. თქვენი დახმარება მჭირდება მეთქი. რაშია საქმეო. მომერიდა ყურმილში ლაპარაკი და უთხარი ხვალე, რვა საათზე გია სვეტოშასთან მოდი მეთქი, თან ამ დღეს ჩემი ანზორიკოს მკვლელობის დღეა, ექვს დედას ჩაგვაცივეს შავეები ერთ დღეში, ვიღაც არააადამიანებმა, არა უშავს ღმერთი გადაუხდის ყველას. იმ ღამით ძლივს დავიძინე, დილით კი ჩემი შვილის ერთ-ერთი გარდაცვლილი ძმაკაცის დედასთან, ნანულისთან

ერთად მივედი იმ სახლში, დილის 8 სთ -ზე. მე და ნანული, გიას დაცვა არ გვიშეუბლა, სძინავს ვერ გავალვითხოვთო, მაინც შევედით, რომ უთხარიტ დაცვამ ძლივს შემოგვიშვაო, შავი ღლე დააყენა უსაფრთხოების უფროსს; იმან სულ ბოდიშები გვიხადა. ერთ წთ-ში ონისეც მოვიდა.

ნანული დეიდა

აღრე გავთხოვდი, ერთი შვილი შემეძინა დათო. 5 წლის იყო ქმარს რომ დავშორდი. ჩემ დაქალთან შეუსწარი და ვერანაირად ვერ ვაპაგიე. შემდეგ არ გავთხოვილვარ, არც ჩემს ძმას მოუყვანია ცოლი, მთელი ოჯახი დათოს ვეველებოდიტ თავს. დათოს ცხრა წლიდან თავისივე კლასელი ინგა უყვარდა, არც ის გოგო იყო მისადმი გულგრილი. 10 კლასში იყვნენ, რომ ავარიამში მოყვნენ. დათოს ისეთი არაფერი, მაგრამ ინგას ხერხემალი დაუზიანდა, ბევრი უმკურნალეს, სად არ გეყავდა მარა მაინც უჭირდა ძველებურად სიარული. დათო იმ დღის მერე შეიცვალა, მხედრიონში შევიდა, აფხაზეთშიც იომა და სამაჩაბლოშიც. თითქოს სიკვდილს ეძებდა, ოჯახიც ვნერვიულობდით, ერთხელ მითხრა მე ინგას გარდა ცოლად არავის მოვიყვანო, მეც მოუწონე ვაჟკაცური საქციელი, ქორწილის დღეც დავთქვით მარა, 12 დღით აღრე მომიკლეს, კი არ მომიკლეს, მანქანაში ჩამიწვეს, ააფეთქეს, იმის მერე ორივე ბინა ინგას ვაჩუქე, მე და ჩემი ძმა ერთ 2 ოთახიანში გადავედით, მე მონაზვნად აღვიკვეცე, ჩემი ძმა ბერად, დათოს 2 წლის თავზე დედაჩემიც და მამაჩემიც დაიღუპნენ, დარღს გადაყვნენ. იმ დღეს დათოსთან ერთად 5 მეგობარი დაიღუპა. ხალხი იძახდა მაფიომბები იყვნენო, მარა მე არ მჯერავს, სახლში დათო ვერაფერს მოიგანდა, არც არასოდეს გვიჭირდა, ღმერთმა უშველოს, მათ ვინც იძახიან ფულზე ხალხს კლავდაო. ბოლო კლასამდე ხელჩაკიდებული დაგყავდა სკოლაში, უნივერსიტეტშიც წარჩინებული სწავლობდა, თითქოს ყველაფერი კარგად იყო, მაგრამ ერთმა მუჭა შეიარაღებული ბრბოს გეწოლის გამო, კანონიერმა პრემიდეგმა საქართველო დატოვა, თავისუფლად გაუსწორდებოდა მათ, მარა ძალიან პატიოტი და მორწმუნე ადამიანი იყო და ერთი

ქართველის სისხლის დაღვრას თბილისის დაგოვება ამჯობინა, ამათმა კიდე მთელი ქალაქის ახალგაზრდობას ავტომატები დაურიგეს და ომობანა ითამაშეს, თბილისში კრიმინალური გარჩევების დროს, აფხაზეთის ომზე, სამოქალაქო ომზე და სამაჩაბლოს ომზე, მეტი ახალგაზრდა დაიღუპა. აი ასეთი დღე დააწიეს საქართველოს ამ იულებმა. ჩემი შვილი და მათი ამხანაგებიც მათ რიცხვში მოხვდნენ. ეს გრაგედია 21 მაისს მოხდა. 20-ში კი ანშორიკოს დედა მირეკავს, ვიღაც გარეწრებმა ჩემი მეორე შვილი გოგა წამალზე დასვეეს და ფულს 5000\$-ს მთხოვენო, თუ ჩემი ხათრი გაქვს დილით 7 სთ-ზე გამოიარე და გია სვეტოშასთან წამოშყევით. იგი ჩვენი შვილების ძმაკაცია, კანონიერი ქურდი. მეც დავეთანხმე თან 21 მაისი ასეთი უბედური თარიღია, 8 დღით ადრე ჩამოვდივარ მონასტრიდან, რომ საფლავზე გავიდე. დილით 5 სთ-ზე ავდექი, ტაქსი გავაჩერე, ლამშირას გაუარე და გიასთან ერთად ავედით.

ონისე

იმ დილით გია სვეტოშასთან მუსტად 9-ის 20 წთ-ზე ვიყავი. შესვლისას ლამშირა და ნანული შემომეგებნენ.

როგორა ხარ ონისე? ისევ კრიმინალობ არა? – დაიწყო ლამშირამ.

ნანულიმ კი ეკლესიური ქადაგება შეუბერა.

– ცოლ-შვილი როგორ გყავს.

– რაღი კარგად ლამშირა დეიდა.

– რაღაც აღარ მინახიხართ დიდი ხანია.

– ხო ჩვენც ვერ მოვიცალეთ, აი რო ჩამოვლენ ოთხივენი შემოგივლით.

– თბილისიდან გასულები არიან?

– ხო ნანული დეიდა. ესპანეთში, პალმა დე მალიორკაზე გაუშვი დასასვენებლად.

– მერე რომ მოგტაცონ ესპანელებმა ეგ ანგელოზივით გოგო, არ გეშინია?

– მე რომ მომიტაცონ თბილისელმა გოგონებმა იმისი უნდა ეშინოდეს თვითონ უფრო.

- ხო ბიჭებო რისთვის მოვედი მოკლედ გეგყვით: თურმე გოგას ნარკოტიკით ის რეალიზატორები, გვერდზე უბნელები გოგოჭურა, მანგუსტა და ლეოვიჩი ამარაგებენ, თან 5000\$-ს და ან ანგორიკოს ძველებურ იაპონურ ხმელბს თხოვენ.

- მოვაგვარებთ მაგ საქმეს არ ინერვიულოთ - ჩაერთო გია.

- ღონ ჯორჯოს არ გავაგებინეთ, მაგი ხო იცით რა ნერვიულია, გადავიდოდა და დახოცავდა მაგათ ევრევე, არ მინდა რო შარში გაეხვიოს, თან ჩემი გოგა მყავს ბაგისგვინა და უნებისყოფო, ისინი თავიანთ ბიზნესს აკეთებენ - განაგრძო ლამშირა ღეიღამ.

- ღონ ჯორჯოს ჩვენ ვნახავთ და მაგ პრობლემას ერთად მოვაგვარებთ არ ინერვიულოთ - დავამშვიდე ორივე. გოგას ცხოვრებაში აღარ მიეკარებიან 100 მეტრის რადიუსში, მაგას გპირდებით.

- კაი წავედით - წამოდგნენ ორივე.

- ბიჭო კილერ - გასძახა გიამ თავის დაცვის უფროსს.

- ხო ბოსს.

- ეს ქალები გაიყვანე სადაც გეგყვიან, თან უჯრიდან ორი 100\$ პაჩკა ამოიღო და ქალებს გადასცა.

- ამით გოგას უმკურნალეთ.

- გმადლობთ გია.

- ეს კიდეც ნანული ღეიღა ამ თვის შესაწირი იმ უპაგრონო ბავშვებისათვის.

- უფალმა შეგიწიროს გია. ერთხელ ამოდი ხო იცი შენი ნახვა ბავშვებს თოვლის ბაბუასავით უხარიათ.

- კაი მოვიცილი.

- აბა კარგად ონისე - დამემშვიდობნენ მეც და კილერას წაყვენ.

- ნახე ეგ ბარიგები როგორ გაბლაგავდნენ, მე მაგათი დედა ვაგირე - მომიბრუნდა გია.

- აბა ბიჭო - დავეთანხმე მე.

- ცვეტნოი დასასჯელები არიან, სხოდკაზე ღონ ჯორჯოს შეუთანხმდეთ და წაიყვანოთ, მოვიტაცოთ თან მაგარი ჯიპებით დატასაობენ, პახოდუ იმ გოგოჭურას კიდეც, ის კამინო და გოგალიზატორებიც ავახიოთ - განაგრძო გიამ.

– რო არ გადმოაფორმონ რა უყოთ?

– რა და ღონ ჯორჯო ევრევე გაასაღებს ხო იცი მაგის ამბავი, რა ეესტოკია, მომე მობილური დაურეკო, არ მინდა ჩემით დაშვანოკება.

მე მობილური მივაწოდე, გიამ ნომერი აკრიფა, ფეხზე წამოდგა და აივანზე გავიდა. 5 წთ-ში აღელვებული შემოვიდა.

– ღონ ჯორჯო სხადნიაკს აწყობს, ბანკი გვეძვირება სიმონ, იმ ახვრებმა უგავორი დაარღვიეს და მთელი ბიუჯეტის ტენდერი წაიღეს.

– მე მაგათი ღედა – აელელდი მე.

– ჯორჯომ ღოღესას ამბავი რო გაიგო, სულ დასაბმელი გახდა, პოლნი მბორი მოიწვია, ამრზე ხარ რა დაერხათ კლიენტებს.

– რომელ ოფისში უნდა ვიყოთ.

– ღღეს ხო იცი რა ღღეა, ამიტომ ბავშვობის ბირჟაზე ვიკრიბებით.

– რამდენი ხანია იქ ერთად აღარ ვმდგარვართ, გახსოვს რა კარგი იყო ბავშვობა.

– აბა ნეტავ იმ ღროში დამაბრუნა, ყველანი რომ ცოცხლები იყვნენ ეეჰჰ.

– მიდი მთელი შენი ხალხი გამოიძახე დაგვეჭირდებიან, პახოდუ გარასი და კილერო ბრიგედაც გააფრთხილე, რომ მოვიდნენ.

– კაი მოიცა გადაურეკავ – გავიდა ისევ აივანზე გია.

მე ფიქრებში ბავშვობაში წავედი, რამდენი ვიყავით ვინ დაითვლიდა, ასე მეგონა სულ ერთად ვიქნებოდით, მაგრამ ცხოვრება სასტიკია, ზოგი მილიციაში შევიდა, ზოგი სად მოგვიტყდა, ზოგი სად, ვინც დავრჩით ცოცხლები ესა ვართ. მახსოვს პირველად პელმენამ გვიღალაგა, ბავშვები ვიყავით, მაგრამ მთელ რაიონს ვაკონტროლებდით. ერთხელ დიდი ქარხნის წილში გვინდოდა ჩაჯდომა, იმას ქურდები ხასო და კასოი აკონტროლებდნენ, ღონ ჯორჯომ ინაგლა და მათი ამოგდება მოინდომა, ხასომ და კასოიმ პელმენას 50 000\$ გადაუხადეს, თან მიპრესეს და ჯორჯოს მკვლელობაში გახვიეს. ღონ ჯორჯო რომ, გამოვიდოდა უბნიდან, უნდა დაერეკა და გაეფრთხილებინა. პელმენამ ყველაფერი შეასრულა, მა-

გრამ დონ ჯორჯო უბანში დარჩა შემთხვევით, შეყვარებულს ელაპარაკებოდა. პასკა და კოკა გავიდნენ, მისი მანქანით, ორივე ჩაცხრილეს, მუსტად 2 კვირაში ხასო და კასოი მოვიგაცეთ. პრესს ვერ გაუძლეს, კილერები ხო ჩაუშვეს, პელმენაზეც მოუყვეს. ჯორჯომ საკუთარი ხელით დაბრიდა ყველა, დაჟე კილერი ოპერებიც, ვთხოვე პელმენას თავი გაანებო, მაგრამ ისიც მიაყოლა. იმის მერე ბევრმა წყალმა ჩაიარა, დროის ამ გადასახედიდან მართალი აღმოჩნდა. პროჭები, ბოშები და ნასელკები დასანდობები არ არიან.

– ყველაფერი კარგადაა, ყველა გავაფრთხილე – შემოვიდა გია და ფიქრიდან გამოშართო – აგერ კილერაც მოვიდა მოიცა ჩავიცვამ და წავედით 10-ის ნახევარი ხდება.

ბანკირი ნებიერა

ბირეაზე დიდი ჩოჩქოლი დამხვდა. ყველა აქ იყო. რიგითი მძღოლიდან დაწყებული, საძმო ოჯახის უფროს დონ ჯორჯოთი დამთავრებული. დაჟე რაიონელი ქილერებიც ჩამოსულიყვნენ. მოსკოვიდან კანონიერი ქურდი მუგუზალაც კი ჩამოეყვანათ. მთელმა თბილისმა იცის, რომ მუგუზალა ე. წ. ლენინგრადის მაყურებელია და ამ ქალაქის ქურდული „ობშიაკი“ აბარია. აქ იყვნენ სხვა ავტორიტეტული ქურდები. გია სვეტოშა დასავლეთ ევროპაში ყველაზე მდიდარი ქართველი კრიმინალი და აღმოსავლეთ ევროპის ქურდული მაყურებელი კრასავიკა ონისე გბილისკი, თბილისის ყველაზე ღერსკი სხვა გიპებიც, თბილისის ყველაზე დიდი გასართობი ცენტრების მუპაგრონე ნონო თბილისში ყველაზე ცნობილი ქილერი, კესკოვიჩი საქართველოს ყველაზე ფულიანი აბარგული მოთამაშე და ა, სფეროს კურატორი, ილიჩა, საკუთარი ხელით თბილისში როგორც ჭორაობდნენ ამ ადამიანს ყველაზე მეტი ხალხი ყავდა მოკლული, მისი გამოჩენა ყველას შიმის ბარს სცემდა, აგრეთვე ამბობდნენ, რომ მისი მისვლა მევალებთან ყოველთვის ფულის დაბრუნების საწინდარი იყო. ჭურხარა – გენერალური პროკურორის ძმიშვილი, თვითონაც პროკურორი, მაგრამ მას უფრო ხშირად კრიმინალურ რამბორკებზე ნახავდით ვიდრე პროკურატურის შენობაში ხატულიკა, თბი-

ლისის ფემენ-სასტაგების მეფე და უვანკაცესი ავტორიტეტი ყველაზე ახალგაზრდა ძმებს შორის და ბოლოს ამ კრიმინალური ოჯახის ნათლიმამა, საძმოს მთავარი ძმა, საბურთალოს, ამოპოლოს სასტაგის ოჯახის თავი დონ ჯორჯო.

ყველანი ჯიპებით, ღაცვებით, თავისი ღერსკი მოღელი გოგოებით, ოთხფეხა ძაღლებით, თავისი გამსუიერებლებით, ალბათ არავის ურჩევდი მათთან დაპირისპირებას. აქ იყვნენ რიგირთი ოჯახის წევრებიც, ყველანი იარაღებით. ასეთ ყრილობას, ჩვენ ენაზე პოლნი სბორი ქვია. მისი გამოცხადების უფლება მხოლოდ დონ ჯორჯოს შეეძლო, დაერხათ იმ ბიზნესმენებს გამეცინა გულში, მაგათ გონიათ MBD-ს მინისგრი უმველით, ან ვახო თამაზაშვილი ფიქრობს, რომ თბილისი ხელში უჭირავს, ცხვირში ამოვადენტ მაგ ფულს. რამდენჯერაც პოლნი სბორი შეკრებილა იმდენჯერ, პოლიციის ქალაქი შეფი გოვებდა თანამდებობას. და გაუხსნელი მკვლელობის საქმეებს მტკერი ეღებოდა პროკურატური საცავებში.

მე, დონ ჯორჯი, მუგუზალა, ონისე, ილია, კესკოვიჩი, ხატულიკა, ჭურხარა, ვია სვეტოშა, ცალკე გავედით და ლაპარაკი დავიწყეთ. დანარჩენები ცალკე დადგნენ, გოგოები ერთმანეთს სამკაულებით აწონებდნენ თავს, სხვები ახალი კრიმინალური საქმეებით, მანქანებით, იარაღით, ძაღლის გამსუიერებლები თავიანთი აღსაზრდელებით, ე. ი. გენდერი აგვახიეს არა? – მომიბრუნდა დონ ჯორჯო, ხო, ევრეა, პარლამენტმა მაგათ ბანკებს გადასცა მომსახურების უფლებები, ოლიგარქა შაქრომ მთელი კომიგეტი გამაზა, ხო იცი ფრაქცია „მემარცხენები“ მაგის ხალხია, ევ დირიქტორობს მათ, ეს კაკო ფოჩხუაც მოხსნეს MBD-ს მინისგრობიდან, ვახო თამაზაშვილი მაინც არ დაენიშნათ მანდ, მისი ცოლი ბანკ „გლახურში“ და AMI-ში 15-15 პროცენტს ფლობს, მე მეგონა თქვენი მაინც მოერიდებათ მეთქი.

– დონ ჯორჯო, მე და კესკოვიჩმა პრიკაზი გავეცით ჭიჭინაძეს და გოგაშვილს მოეხაზებათ ჩაერთო ილია.

– საღოლ ცოგა დამამშვიდეთ, ძლივს არ დავწყნარდი – გადაკოცნა ორივე ჯორჯომ.

– ხო იცით ძმები ღოღესას ოჯახს ის ბარიგები მანგუსტა, ლეოვიჩა, პუსიკარა, ღობრონა და გოგოჭურა 5000\$-ს რომ

თხოვენ. - რაა? - გაგიჟდა მუგუზალა - მაგათი მე დღეა ვაგირე, აქ იყავით მოვალ, არავინ არ წამოხვიდეთ - მოგვიბრუნდა ჩვენ, იქვე ისპო ბრიგადას მიუახლოვდა თავის დაცვის უფროსს ერთი იარაღი ამოაცალა, ქამარში გაირჭო ჯიპში ჩახტა და გავიდა, უკან 6 მანქანა შეიარაღებული ხალხი გაყვა.

- მიდი ონისეს დაურეკე და უთხარი არ მოკლას - მიუბრუნდა გია სვეტოშა ონისეს, რომელმაც ერთ-ერთ თავის დაცვის წევრს მოსვლა ხელით ანიშნა, ხოლო როცა მოვიდა მობილური გამოართვა, ნომერი აკრიფა 10 მეტრით მოგვსილდა და ვილაცას დაელაპარაკა.

- ოლიგარქა შაქროს რა უყოთ - იკითხა ჯურხანამ - ნეტა არ ჩამოსულიყო ამ საქართველოში, ყოფილიყო იმ რუსეთში, რაც პუტინმა მაგას ფული აახია, რამდენი ქონდა, რომ კიდეც ამდენი დარჩა.

- მაგის დროც მოვა, მე უფრო ვახო თამაზაშვილი მაღელვებს, MBD-ს მინისტრია მაინც, ყველამ ხვალიდან დაცვები გააორმაგეთ, ფრთხილად იყავით.

- ვინ გაბედავს ამ ქალაქში ჩვენზე ხელის აწევას.

- დაიმახსოვრე ძმაო, ეს საქართველოა, აბსოლიტური კრიმ, ავტორიტეტი აქ არ არსებობს, მიდი გაამწარე ვინმე გლეხი, ისე საზღვარგარეთ ან რუსეთში, რომ უშვებიან ბოვიერთებს და განახებს თავის მოჭმა როგორ უნდა, აქ სისხლი და შეურაცხყოფა სისხლით იბანება, სიცილიაზე ვარესია ჩვენი სოფლები, მაგრამ ამ ქვეყანას თავისი პლიუსიც აქვს, ქართველთა უმრავლესობა მილიონზეც არ მოკლავს კაცს, მარა თავისი ოჯახის წევრის შეურაცხყოფისათვის უეჭველი გაგასაღებს.

- კაი რა თბილისში ნახე რა ხდება, ვინდა უყურებს მაგას, ქალიშვილს სანთლით ვედარ იპოვნი, შენ 1 თვით ჩამოდიხარ წელიწადში იმ რუსეთიდან, 10 წელი წასული ხარ, ისევ ძველებურად გგონია.

- სოფლებში?

- 20 წელიწადში სამეგრელო - ზემო სვანეთში კი არა ჩენეთშიც, აღარ იქნება ცელკა, ასე თუ გაგრძელდა გავეროპლება - გაიყინა ჯურხანამ.

— კაი გეყოფათ, სხვა ბაზარზე შევიკრიბეთ, რესტორანი ხო მზადაა.

— კი არაგვი დაკეტილია, კილერამ დარეკა ყველაფერი მზადაა.

ბანკირი გოგაშვილი

წინა დღით ყასაბთა საძმოსაგან მუქარის მესიჯები მივიღე. ეგრევე ჭიჭინაძეს, შაქროს და ვახოს დაურეკე. ნუ გეშინიათ ვახომ კონგრძომები მიღებული გვაქვს, სხალე 10სთ 30 წთ-ზე სამინისტროში ჩემთან კაბინეტში მოდითო.

ჭიჭინაძეც და შაქროც გვარიანად იყვნენ დაპანიკებული, მაგრამ შაქროს ვერ შეაგყობ, ეგეთი ტიპია, უთხარი რად გვინდა ან ფული ან ქონება თუ სხალე გავგასაღეს მეთქი, ნუ გეშინიათ, უბრძოლველად 1 კაპიკს ვერ იშოვი ამ ქვეყანაზე ისეთი ცხოვრებააო. მთელი ღამე თეთრად გავათენე, 8 პაჩკა სიგარეტი მოვწიე მემგონი ნერვიულობისაგან. დილით ვახოს კაბინეტში ვიყავით. მე და შაქრო, ესტაგე კი აგვიანებდა, ველოდეთ ერთი 15 წთ, ის კი არ ჩანდა, უცებ ტელეფონმა დარეკა, ვახომ აიღო და ფერი ეცვალა.

— როდის კაცო?

— როგორ?

— კილერი თუ შენიშნა ვინმემ?

— მთელი ძალებით — გაჩხრიკეთ ყოველი კუთხე-კუნჭული, პროკურატურიდან ექსპერტები გამოიძახეთ.

— რა მოხდა? — იკითხა შაქრომ, როცა ყურმილი დაკიდა.

— ესტაგე მოკლეს 15 წთ-ის წინ.

— როგორ?

— სნაიპერმა, პირდაპირ თავში ეგყობა მაგარი პროფესიონალი იყო, 30 კაცი ყავდა დაცვაში ვერ უშველეს, ისე მაგის ბრალია. მთელი თავისი სოფელი ყავდა დაცვაში შეყვანილი, ათასჯერ უთხარი მაგარ პროფესიონალებს მოგიყვან მეთქი, აჩემებული ქონდა ესენი ნათესავები არიან ჩემი, ფულით ვერავინ მოისყიდისო, აი ხო ნახეთ რავა უშველეს, ის დაცვის უფროსი ხო სუფთა ქინძი იყო, სამჯერ ნასროკალი, ჯარში არ იყო კაცი ნამყოფი, ბიძაშვილი იყო მაგისი, ისიც მოუკლავთ.

გავასაც პირდაპირ შუბლში, არა 2 ტყვია და ორი გრუპი, ამოქმედნენ ეგ ახვრები, აეწვათ გრაკები.

- ვაა რა ექნათ - ამოვიოხრე მე.

- ბიჭო ვახო - დაუბრიალა თვალები შაქრომ, რისთვის ჩავისვით წილში, თქვენი პარტიაც ვისი ფულით მოვიდა სათავეში ხო არ დაგავიწყდა, იმოქმედე. დაიმსახურე ამხელა ფული, თორემ შენ შეიძლება ვარესი მოგივიდეს.

- მე ყველაფერი მზად მაქვს, 1 კვირის წინ, რომ გითხარი 4 მერსედესის ჯიპი და ტაბიძეზე ის ვილა იყიდე მეთქი რა ქენი? - მომიბრუნდა მე.

- ყველაფერი გავაკეთე, როგორც მითხარი ისე, მარა ვის სახელზე გავაფორმო არ გითქვია.

- მოიცათ მისმინე, შან-ხაის სამომოვე რა იცით?

- რავი ის მაგათი გლავარი მარსელო მაგარი ბიჭია, ნახევარ ლენინგრადს აკონტროლებს, თან არ აქვს აქ მგონი კარგად საქმე, ვილაც მოწმე ყავს იმ ძველი ბანკის ყაჩაღობაზე მეზგონი პროკურატურას, თანამშრომელის მკვლელობები უმტკიცდებათ მეზმგონი, თავლებში გაუშვა მეზგონი მოსამართლე კვაშილავამ 1 კვირის წინ, 2 000 000 ლარი ბალოგი დაუწესეს, მთელი გელევიზია 1 თვე მაგას ატრიალებდა, მაგრამ რა შუაშია ეგ ჩვენს საქმესთან?

- მომისმინეთ ის მოწმე გუშინ ღამით გაიპარა კპზ-ში ნარკოტიკით, ჩვენი დახმარებით რა თქმაუნდა, ეგ ვილა და 4 ჯიპი საჩუქრად მაგისათვის გაყიდინე, პლიუს ერთი 2 000 000\$ და საქმეს მოკიდებს ხელს.

- რო არ მოკიდოს, თღონდ ეგ დელააფეთქებულები მოგვაშოროს და 2 კი არა, ხუთსაც მივეცემთ, პლიუს წლიურ წილსაც.

- დღეს 11. 20 წთ-ზე გელოდება, უნდა ნახო და ჩვენი პირობები შესთავაზო, უარს ვერ გეტყვის.

- მე რატო, თქვენ ნახეთ.

- იცი - მომიბრუნდა მრისხანედ შაქრო - ხო არ გინდა ორი კი არა 20 შევთავაზო და მთელი შენი საახლობლო შევუკვეთო, რუსეთში ვარესები გიკეთებია, გამომივიდა აქ კანონდამჯერე მოქალაქე.

- ასე არასოდეს შემშინებია, სად ის ლოთები და სად ესენი, თან საქართველო პატარაა, არაფერი იმალება.

- მოიცა ჩვენი ანალიტიკური სამსახურის უფროსი პოლკოვნიკი ქოიავა გამოგყვება, ჩათვალე გინდ მე ვყოფილვარ, გინდ ეგ, მაგან მოიფიქრა ეს ყველაფერი - აილო შემდეგ ყურმილი და გამოიძახა თავისი ქვეშევრდომი.

- არ არის საჭირო, რომ პირდაპირ მნახოს - მიუთითა შაქრომ მინისგრს.

- გასაგებია - თავში იტაცა ხელი ვახომ, ყურმილი აილო და მდივანს მითითება მისცა - პოლკოვნიკი ქოიავა რო მოვა დამელოდოს, სანამ მე არ გამოვალ.

- რამდენი გიდევეს ბანკში, სეიფში?

- ერთი 8 მილიონამდე - ვუპასუხე მე.

- იმ კაციჭამია მარსელის 2 000 000\$ მიეცი, საქმის დამთავრების მერე კიდე 3 000 000\$ - ოლონდ წლიურ წილმიც ჩაუთვალე ამ პოლკოვნიკ ქოივას კი ერთი 500 ათასი მიეცი.

- არ უნდა მაგდენი ყელზე დაადგება, ნუ მიფუჭებ თანამშრომლებს - გაბრაზდა ვახო, ერთი 50 000-იც ეყოფა დაწინაურებასთან ერთად.

- იყოს ერთი 250000\$ მიეცი, ეგ კიდევ გამოგვადგება - მიუთითა შაქრომ.

უცებ შიდა ტელეფონი აწკრიალდა. ვახომ ღილაკს ხელი დააჭირა.

- პოლკოვნიკი ქოიავა მოვიდა ბაგონო მინისგრო

- მოიცადოს ახლავე გამოვალ.

- წამო თემურ დროს ნუ ეკარგავთ - მომიბრუნდა ვახო.

- აბა ღმერთმა გვიშველოს - პირჯვარი გადაიწერა შაქრომ - თუ დაგვეხმარა ღმერთი ერთი 6 ეკლესიას აუშენებ, აბა შენ იცი - გადამკოცნა ისე თითქოს ვეღარ ვბრუნდებოდი ცოცხალი.

მოსაცდელში სამოქალაქო განსაცემელში ჩაცმული, ჯმუხი 35-40-ოდე წლის მამაკაცი ბოლთას სცემდა, ჩვენ დანახვისას სამხედრო სალაში აგვიღო.

- ვოლნა - უბრძანა ვახომ.

- ეს ბაგონი კარლო ქოიავაა.

– ეს ბაგონი თეზურ გოგაშვილი – გაგვაცნო ერთმანეთს, ორივემ იცით რა უნდა გააკეთოთ, გეგმის მიხედვით აბა კარგად, ღრო არ გვაქვს 11-ის ნახევარი ხდება.

ჯოი ზამა

მოვლივარ მანქანით და მუშონებს ვუსმენ. უცებ იმ სირიკო გოგოჭურას სახლთან მთელი აურზაურია. განაბი მუგუზაღა დგას, ერთი შვილი მანქანა როყებით და გოგოჭურას საბარგულში გენიან. მაგრა არ მევახსებიან ეგ ყასაბები, ძველი ზუბი მაქვს მაგათი, თან ამ ბარიგებს მე ვერიშობ. თვეში ჯიბის ფულად ერთი დესიგ გიშს მიხდიან, არა ძველი ზუბი მაინც მაქვს, მაგარი ვაჟკაცები, ჩემი ბიძაშვილის, გომ კრუმის საძმოს სასტავი ყავთ ამოწყვეტილი, მაგათიანი ორი მეც მყავს იმ ღროს დაბრუდილი, კაციშვილმა არ იცის. თან ჩვენ მარსელოს სასტავს ყელზე ძვალისფერ გვადგანან, მაგრამ ჯერ ვწიომნობთ, ეგენი რომ გასაღდნენ მაგათი წილებიც და გოიმებიც ამ მარსელოსთან მოვლენ, გამოვედი ვხედავ მანგუსტა, ლეოვიჩი, პუსიკარა, ღობრონა ჯიბში ძაღლის კლეტკაში არიან შეტენილები, თან დაბმულები. მივაჭერი მუგუზაღასთან, გადავკოცნე, ვეკითხები – რაშია ძმარ საქმე?

- ესენი წამალს უშვებენ, დასასჯელები არიან.
- მოიცა ძმარ – ამოიყვანე ის გოგოჭურა, მიუთითე ვიღაც მაგათ სოფელს სამტრედიელ ქილერ ამოიას. იმან ეგრევე შეასრულა რაც უთხარი.
- ძმარ, როგორც ვიცი ამათი კრიშა ლოტკინელი განაბი ჩერთახანაა, შიდი დაარეკინე, რა იცი რა ხდება, ორმა სულმა განაბმა მოილაპარაკეთ.
- შევეცადე სიტუაციის განმუხტვას.
- ერთი ზვანოკი მაინც გააკეთებინეთ, არ არის ლამაზი ჩერთახანას თავზე დაჯმა – თან ვიცი ონისე და ის ლოტკინელი დაჭამენ ერთმანეთს, იმას ვაბშე ვერ ვიგან ორჯერ გადამირჩა.
- მისცეს გელეფონი, ამან დარეკა, ჩერთახანამ იქიდან სულ დედა აგინა, რა გინდა ჩემი სიკვდილი გინდა შენი დედაო და გაუთიშა ისე, რომ ონისე ვერც დაელაპარაკა. კიდე დაარეკინე

მეთქი, თან თვალი ჩაუკარი გოგოჭურას. ის გურა ამრზე მოვიდა და თავის წითელ კრიმას, მილიციის უფროსს ამონამუ-
ვილს დაურეკა, იმას სულ გული გაუსკდა, იმანაც გაუთიშა.

– ძმაო ჩვენი საქმე ჩვენ ვიცით, მომიბრუნდა მუგუზალა
ჯერ საიუმში ჩემი რეშენია არასოდეს დამდგარა პად სამ-
ნენიამ.

რა მექნა, თან ვიფიქრე, ამათ, რომ დაუშვა ერთი 40 კაცი
არიან გლუშაკი AKM-ებით. მე ორი სტეჩკინით, ნეროვნიე
სილი, კაი მეთქი – ვუთხარი ოლონდ არ დაბრდიოთ, დაულ-
რინე 40-ივეს, ამ 10 000-ის გულისათვის კი არა, გომკრუშას
გამო.

– ვნახოთ, საქმე როგორ მოითხოვს – მიჩქმიგა ცინიკურად
მუგუზალამ ლოყამე.

ძმები მანქანებში – გასცა პრიკაზი, ამათი ხუთივე ჯიპი
ლონ ჯორჯოს გადაუყვანეთ მიუთითა სასტავს და ბრიგადამ
მოგაზა. ნერვებმა ამასხეს, მაინც გაგასალებ, როცა იქნება –
გავიციან ნაძალადევადა, ჩემი ბიძაშვილი გომ კრუშა პირადად
მაგან, ავთომ და გია სვეტოშამ დაბრდიეს. ახლა სახელით არ-
იან მარა მე სულ მკილია. ავთოც განაბი იყო, მაგრამ კოსტას-
თან ერთად ჩავაძაღლე. ამათი ჯერიც მოვა, საწყალი
ბარიგები რას დაპრესავენ შემეცოდნენ ცოცა, მარა ღირსები
არიან, დასვეს შხამზე მთელი ბავშვები, თავი ესკობარიგები
ეგონათ მაგ უბედურებს. თან საქმეა ჩვენზე აღრძრული. 94-ის
ამბავი გაგვისხენეს. ბანკი რო დავაყენეთ, სამი ძაღლი მო-
ვდა, ისე კაი კუში კი წავიღეთ, მარსელო 3 კვირა ჩასვეს.
ყველა სვიტეწელი გავაჩუმეთ, მალოგიც გადავიხადეთ, გა-
მოვიყვანეთ, მაგრამ ამ პროკურატურამ ერთი დაითანხმა ჩვე-
ნების მიცემაზე და კაპეზეში მთელი სამინისტრო ყარაულობს.
ვერაფრით გავასაღეთ, ახლა კიდევ ომი რომ ატყდეს, არ გა-
მოვა.

მაგარი დაგრუმული ჩაუჯექი მანქანაში და მარსელოსთან
მოვგაზე. თითქმის მისული ვიყავი, რომ ჩემმა ნაშამ დარეკა,
რალაც სიურპრიზი მაქვს შენთვისო, არ მომეშვა სანამ არ
დამითანხმა მასთან სახლში ასვლაზე, მეც მოვაგრიალე მან-
ქანა და პლაგოზე ავედი. მართლა მაგარი სიურპრიზი
გამიკეთა თავის დაქალთან ერთად, მაგარია სექსი 2 ქალთან,

თანაც ლესბოსელები შტუტგეტები, ხომ ჩემი სისუსტეა. ვარ მოკლედ ერთ ამბავში, რომ ტელეფონი რეკავს, ვინც არ უნდა ყოფილიყო არ დაველაპარაკებოდი ამ ღროს, მაგრამ ნომერს, რომ დავხედე ლუკა ბრაში, ჩემი ვერნი პადელნიკობის ბლიზნეცი რეკავდა, ავიღე მაბილნი, ეგრევე მომყარა, ჩქარა მარსელოსთან მოდიო და გათიშა. ავდექი რას ვიზავდი, გულაობას რა ჯობია, მარა ბიზნეს ესწ ბიზნეს.

პოლკოვნიკი კარლო ქოიავა

11-ს უკლდა 10 წთ, რომ იმ დაწყებულ შან-ხაიში მივედი, ნალადად შან-ხაი რა ეგ უბანი. წინ შესასვლელთან მაგბაუმი უღვით ალივერებენ ვინ მოვა, ამ უბნის სამშოსაც სახელი შესაფერისი აქვთ შან-ხაის სასტავი, აგამანად ერთი კაციჭამია ყავთ, მეტსახელად მარსელო, კვენტინ გარანტინოს ფილმ „კრიმინალური საკითხის“ ერთ-ერთი გმირის, მარსელო სუარესის საპატივისცემოდ, ისე გარეგნობითაც ცოგათი გავს, ცოგათი კი არა მაგრა, თან გაფრთხილებული მყავდა, მულოდება, ისე მაგასთან შეხვედრაზე ადვილი პრემილენგის ნახვად.

შლაგბაუმთან ექვსნი იღვნენ იარაღებით და რაციებით – ვისთან ხართ აქ? – მოვიდა ჩვენთან ვილაც ჭადარა 38-იოდე წლის, არასაუწყებო დაცვის თანამშრომელი – მიდი კაკუტას დაუძახე – უთხარი უხეშად.

- კაკუტ - გასძახა თავისიანებს. - შენ გკითხულობენ.
- მართლაც მოვიდა ვილაც მეგრანახევრიანი ლილიპუტი ორ იარაღგარტობილი.
- ხო ძმებო რაშია საქმე? - მოგვმართა საქმიანი იერიით, თითქოს კენედის დაცვის უფროსი ყოფილიყო.
- მიდით მარსელოს გადაეცით საჭირო ხალხი მოვიდაო.
- მოიცათ - გავიდა 10 მეტრით და რაციამზე დაელაპარაკა ვილაცას, ცოგა ხანში ისევ დაბრუნდა.
- პაროლი - მოგვმართა საქმიანი იერიით.
- ბარახოლკა - ვუთხარი მე.
- სწორია.

– მიდი კარლო შლაგბაუმი აწიე შეუშვი მარსელოსთან არ, იან – გასძახა თავის პაღჩინიონებს, რომლებმაც იმწამსვე შეასრულეს უფროსი ბოსის ბრძანება.

– ღმერთო შენ მიშველე – პირჯვარს იწერდა გამწარებული ბიზნესმენი გოგაშვილი – ეს სად მოვხვდი, აქედან ცოცხლებმა გაგვალწვეინა ნეგავ – სულ გული გაუსკდა სხვადასხვა ათასი ჯურის შეიარაღებული ხალხის დანახვისას, რომლებიც ჩვენს მანქანას ცუდი თვალით უყურებდნენ. უცებ წინ ოთხი ავტომაგიაანი გადაგვიდგა და გადმოსვლა გვთხოვეს, ჩვენც დავემორჩილეთ, თან მანქანაში 2 მილიონი დოლარი და საბუთები გვიდევს, სანამ აქ მოვიდოდით, ამ კურდღელი ბიზნესმენის ოფისში შევიარეთ და წამოვიდეთ. ამხელა პასტანოვკა დავდგი 1,5 თვე არ მძინებია წესიერად, ყველაფერი ვარსკვლავის და ქალაქის სამმართველოს უფროსობისათვის, თუ გამოვიდა ისე, როგორც მაქვს დაგეგმილი, თბილისის შერიფობა გარანტირებულია ჩემთვის, მაგრამ რისკიც დიდი, საქმე თუ ჩაიფუშა, ყველა მხარე ხელს მე შემაწმინდავს და შეიძლება უკვალოდ გამაქრონ კიდეც, но кто не рискует, тот не пьет шампанское, როგორც მასტონი ანდამა ამბობს дела стоят того. რაღაც საბუთები კი არა 900 000 დოლარიანი ვილის ნასყიდობის ნოტარიულად დამოწმებული დოკუმენტი და ოთხი კვადრადი ცინცხალი ჯიპის ნასყიდობის ჩეკები მერსედესის ცენტრიდან, პროსტო სახელი და გვარის ჩაწერა რომ უნდა.

ხოდა გადმოვედით, გოგაშვილს გული გახეთქვაზე აქვს, ილღიაში ამ საბუთებიანი საქალაქდუ უჭირავს, ხელში ორი ჩემოდანი, თითოში ლიმონი, მწვანეთი დაგენილი.

ამ უროლებმა თქვენთან ბოღიშო, თავზე გომრები ჩამოგვაცვეს, თვალები აგვიხიეს და წაგვიყვანეს, ალბათ ფირმა კონოებიდან გადმოიღეს, თორემ სამინისტროში მუსტად ვიციო სად იმყოფება მაგათი დონი მარსელო. 4-5 ოთახიანი ბინა აქვს გაერთიანებული და თავის კაცზე გაფორმებული, იქ მის, მაგრამ ავეყვი თამაშში, ვითომ არ ვიცი სად მივყავართ. ასე გვაგარეს ერთი 15 წუთი, ბოლოს ლიფტით აგვიყვანეს დავთვალე მე-5-ე სართულია. მუსტად 5-6 სართულებზეა ის ბინა, გამოვედით ლიფტიდან, ერთმა მარზე დარეკა, შეგვიყვანეს, რაღაც ოფისის მაგვარში და თვალები შეგვიხსნეს.

შევედით მის მარსელო, სუფთა ორანგუტანგია რა, ქალი რომ
ვიყო და 1000 მებას მაგას არც დაეანახებ, ისეთი უროდია. წინ
მაგიდაზე სუფრაა გაშლილი, ეს ჭამს, თან მის წინ ორი ქალი,
ეჭყობა პუტანკები ერთმანეთს ელესბოსელებიან, მარსელო
დაისხამს არაყს, გადაკრავს, იკრიბან ბუტერბროდს მოკბიჩავს
მადიანად, გვერდით მაგიდაზე მაგის ე. წ. კანცელარი (ეს უეჭ-
ველი იტალიელ მაფიოზებზე გადაღებული კინოებიდან აქვს
კოპირებული) ბიძამისი ლამისყანელი ჯონსონა და მაგის
მარჯვენა ხელი, ორმეგრიანი ქილერი მეგსახელად ლუკა
ბრაზი კოკაინს ყნოსავენ. იქვე ოთხი მაყუჩ ავგომაგიანი
მგლებივით გვიყურებს, ფანჯრებზე 2 პულიმიოტჩიკი დგანან,
არა ასეთი რამეს მარტო თბილისში თუ ნახავ ან პოლივუდის
კინოებში.

რომ შევედით, არც წამოდგა დაქუ, არადა ამხელა ხალხი
ვართ მისული, გოგაშვილი ბრინჯივით დაბნეულია, თეთრი
ფერი ადევს.

მივედი ხელი ჩამოვართვი.

– გამარჯობა – გაიწიე მეფარები – მითხრა თავისი დერსკი
გონით.

– თუ ქალების ყურება გირჩევნია დიდ საქმეს მაშინ წავედი
– მოვგრიადლი მე.

– დერსკი მენგია ხო იცი – მიუბრუნდა ღიმილით ბიძამისს.

– მენტი მენგია რა – წამოსწია თავი ბიძამ.

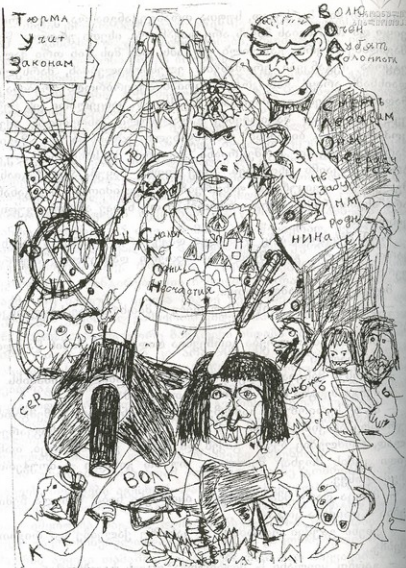
– მე აქ სერიოზული საქმეზე მოვედი თან დობრად, მემგონი
ყურადღებას ვიმსახურებ, თან შენი პრობლემების მოსაგვარე-
ბლად, რომლებიც ბევრი გაქვს და მარტო ვერ აგვარებ, თან
დიდი კუშის შოვნაც შეიძლება, თუ არ გინდათ – მოუჭერი
უხეშად ისევ.

– მოიცა დაქუ ძმაო მოსვლა იყო შენი ნება, წასვლა ჩემი
ნებაა – დაიძაბა ცოცა.

– ესენი გაუშვი ოთახიდან – ვანიშნე ქალებზე და რიგით
ძმებზე.

– გადით ყველანი – მიუბრუნდა თავის ხალხს. მართლაც
ყველანი გავიდნენ იმ თავის სოფლელი ბიძის და ლუკა ბრაზის
გარდა.

– ილაპარაკე, ჩვენ ერთნი ვართ – მითხრა მათზე.

- ე. ი. გელევიზორს თუ უყურე ღღეს?

- მერე?

- ის კაცი ხელს რომ გაღებდა პროკურატურის სვიდეწელი, წამალში გაიპარა, რა თქმა უნდა ჩვენი დახმარებით.

- მერე პირდაპირ მითხარი რამდენი გინდა 100-200-300?

- არა, არა ვერ გამოვეთ - დაუწყე თავიდან - პირიქით - ვანიშნე გოგაშვილს მანაც დიპლომატები დააწყო მაგიდაზე - აქ 2 000 000 დოლარია, პლიუს 3 მილიონს კიდევ მიიღებთ ყოველი წლის ბოლოს.

- რამდენს? - თვალები ჭყიტეს კანცელარი ბიძამ და ლუკა ბრაძიძე.

- 3 მილიონს ყოველი წლის აგვისტოში.

- დოლარს? - იკითხა დაკოკაინებულმა ბიძამისმა.

- ხო აბა.

- ვაა.

- მოიცა ჯონსონ ამხელა კუშს არავინ მოგცემს ისე.

- არც მთლად ისე, მაგრამ თქვენი სამშოსთვის თითქმის ისეა, მთავარ კონკურენტებს მოიშორებთ თან და სტრუქტურები და მთავრობაც მაღლობას, მფარველობას არ მოგაკლებთ.

- ე. ი. ასათიანელები გიხურებენ ბიზნესში, ვიცი გენდერები რო აახია, აი მაგ ბანკირმა მაგათ ბანკს, ღღეს დილით კი, მაგის პარტნიორი მოკლეს. ეგეც ვიცი, ახლა დასწრებაზეა - გაეცინა მარსელს.

- სწორია, ოღონდ ერთი დეგალი, ჩვენთან ვალში ხართ, რომ არა ჩვენ ის კაცი ჩვენებას, რომ დამიდარებდა ან გაგსროკავდნენ, ან პაბევი.

- მერე, კაი, დიდი მაღლობა, მაგრამ რა გარანტია მაქვს, რომ თავს არ მიმარხავთ, იმათ რომ დავარცხა ქალაქში დიდ რაუნდს რომ არ ჩამიგარებენ, ან იქნებ თავისით მოკვდა ის კაცი იქ?

- ჩემო მარსელო ის კაცი რომ, თავისით არ მოკვდა, მაგას შენ ჩემზე კარგად ხელები, თან უარს თუ შეგყვი ჩვენ წავალთ, ოღონდ ჩვენს უკან მდგომ ხალხს, მთავრობაში და სტრუქტურებში გადავცემ, რომ არასწორი სგავკა გააკეთეს, რითაც ძლიერ დაწყდებათ გული და შენ შეგიძლია ივარაუდო, რა

შეიძლება მოხდეს, თან ნდობის ფაქტორის დასანერგად მე თქვენს სანდო ხალხთან ერთად გაუსწორდები თქვენს მგერს, გამყიდველს, ვინც ძირს გითხრის და თქვენი ადგილის დაკავებას ცდილობს.

— ვინ ჩემი დედა?

— ცუცუნა.

— რაა?

— დიას თქვენი საყვარელი ძმა ცუცუნა და უგრომისკის უფროსი ჯანგველიძე ნოდარა.

— ვაახ, დაამტკიცებ?

— ერთი წუთი — ამოვიღე ჯიბიდან მინი მაგნიტოფონი და მივაწოდე.

მარსელომ ყურთან მიიღო 10 წთ უსმინა, მაგათი დედა ეგ კრისები, ჩემი ადგილის დაკავება უნდა მაგ პროჭს, ის უგრომისკის უფროსიც საქმეში ყავს, მე მაგათი დედა მაგას თუ გამიბედავდნენ ეგეთი გილები, პრაკურატურის ამბებში ყოფილა გარეული.

— მუგუზალამ და ონისემ დაქოქეს, ხომ იცით როგორ ვერ გიტანენ — ცეცხლზე ნავთი დაუსხი ჩემებურად — მარგო ვერ გაბედავდნენ ხომ იცით.

— ვაა საღოლ ძმაო, ჩვენი სასტავის კროგი, რომ გამიფრე

— თან ნახევარ საათში ხვდებიან ერთამენთს, აგერ შავ ბართან, მეც წამოვალ და ერთად დავსჯით მგრებს, დღეიდან თქვენი მგერი ჩვენი მგერია, ჩვენი მგერი თქვენი.

— მიდი ლუკა გაყევი ნახე რა ხდება, ბევრი ხალხი არ გინდა, ერთი 4-5 ვერნი ხალხი წაიყვანე და ჩააძაღლე ძმურად ეგ ბოზები.

— ხო სულ დამავიწყდა — გამოვართვი პაპკა გოგაშვილს.

— ეგ რაღაა?

— პაგარა საჩუქარი, პირადად თქვენთვის საჩუქრად ფეხბურთელ კოპალიანის ვილის საბუთები და 4 ჯიბის გამოსაყვანი ქვითრები მერსედესის ცენტრიდან.

— გმადლობთ.

— ოღონდ ამ კაცს უნდა მიხედოთ მგრების განადგურებაში, რამე თუ მოუვიდა დიდი დანაკლისი იქნება ჩვენი ბიზნესისათვის.

– ბიჭო ბოცა – გასძახა მარსელომ ვილაცას. მართლაც ბოცასავით მრგვალი ბრონეილეტიანი, პულიმიოტიანი ბიჭი შეკოვარდა ოთახში.

– ამ კაცს წაიყვან მანგლისში ჩემს დაჩაშე ახლავე, ერთი 15 ავტომატრიკიც გაიყოლე, იცოდე რაზე რომ მოუვიდეს დაგერხათ.

– ეგ გასაგებია, როდის?

– ახლავე, ამ წამსვე, თვალი არ მოხუჭოთ მანსარდაში გაყვდეთ, უანჯარას არ მიაკაროთ, იცოდე ეძებენ დასაბრუნებელ, თმის ღერიც რომ ჩამოუვარდეს დაგერხათ იცოდეთ.

– კაი ბოს გასაგებია, წამობრძანდით ჩვენთან გოგაშვილი დაგვემშვიდობა და წაყვა.

– რომელი გაბით, ნემსივით, პრინციპში მაგენი ყველა უნდა გასაღდნენ, არც ერთის ცოცხლად დატოვება არ შეიძლება – ბუტბუტებდა მარსელო თავისთვის.

– ჩვენც წავალთ, თორემ იულები გაგვასწრებენ.

– ჯონსონ და ლუკა თქვენ თვითონ გაყევით, მაინც დიდი ობშიაკის წევრია, ვილაც მნიერებს ხო არ გავასაღებინებთ, თან კარგად გაერკვიეთ სიტუაციაში.

– აბა კარგად – დავემშვიდობე მარსელოს. გულში დიდ სიხარულს ვგრძნობდი. ყველაფერი მე როგორც მინდოდა ისე მიდიოდა.

– ბიჭო ლუკა, ჯოი გაბას დაურეკე ჩქარა მოვიდეს – მიუბრუნდა მარსელო ჯოის.

– კაი ბოს, გზაში გადაურეკავ.

– აბა სბოგამ და ყველანი გავედით ბინიდან. ამჯერად თვალები აღარ აუხვევიათ, რაც ჩვენ შორის ნდობის გაჩენის ნიშანი იყო.

ლუკა ბრამი

12-ს უკლდა 15 წთ, რომ მარსელოს სახლიდან გავედით. მე, პოლკოვნიკი ქოიავა, ჯონი კანცელარა, შმაგი და მშვიდობა. ემოში ჩავედით ჩავეჯექით მანქანაში და იქვე შავი ბარის პირდაპირ ემოში შევედით. შმაგი და მშვიდობა საძმოში ჩემს უკრედში არიან. ორივე ვაჟკაცი ბიჭია, ჯონი კანცელარასთან

ერთადაც ვყოფილვარ საქმეზე ბევრჯერ, აი ეს ახვარი შენგისკი რაღაც ნერვებზე მოქმედებს. ისე ასეთ გყუილს ვერ გაბედავდა. ისე იმ ცუცუნას მთლად აღვილად მოსაკლავად ვერ გავიმეგებე, მაგრამ თუ სიძარითლება, დასანდობი არ არის. ქოიავა მანქანიდან გადმოვიდა თან მე და ჯონის მთხოვა წამოყოლა. დანარჩენები მანქანაში დატოვა. იქვე მდგარ კორპუსში ავედით მეორე სართულზე სადარბაზოში, საიდანაც ხელისგულივით მოჩანს ყველაფერი. ზუსტად 5 წუთში ცუცუნა მოვიდა მერსედესით, იქვე გააჩერა, გადმოვიდა, მანქანა დაკეტა და სიგარეტი გააბოლა. მე მაინც სგრაზოვკაზე წავედი, მობილური ამოვიღე და გადაურეკე.

— ალო გისმენთ — დამელაპარაკა 20 წამში.

— მე ვარ ძმაო, ლუკა ბრაზი.

— რავა ხარ შე ძველო?

— რავი რა ხდება, სამჯერ დაგირეკე გუშინ.

— ეგყობა მეძინა.

— ააა.

— ცუცუნ ვაკე-საბურთალოს მილიციის უფროსობიდან შენ იცნობ, მგონი ვიდაცას, რაღაც პაგარა პრობლემა მაქვს.

— რა მოხდა?

— ახლობელი, მეზობელი დაიჭირეს, პატიოსანი ბიჭი, სულ უმიზეზოდ.

— მერე?

— მილიციის უფროსს ან უგრომისკის უფროსთან ხომ არა გაქვს კაი აგნაშენიები?

— არა საერთოდ არ ვიცნობ მაგათ, ხო იყი ახლები დანიშნეს, ერთი მოადგილეს ვიცნობ ხაფავა ჯეშალის.

— კაი ძმაო, რამეს მოვახერხებ.

— ჩვენი სასტავის ადვოკატებს დაურეკე, ან რამკას, თბილისში მაგაზე მაგარი ადვოკატი არავინ არის, გყუილად უხდით მაგხელა ფულს.

— იყოს ძმაო, იგვენი, ხომ არ მოგაცდინე, რამე საქმეზე ხარ ალბათ.

— არა ახლობელთან ვარ ვაკეში — მომაგყუა ისევ.

— კაი აბა გკოცნი ღმერთმა შეგიწყალოს.

— კარგად — გათიშა მობილური.

– შეხე – მიუბრუნდი კანცელარა ჯონის, აგერ დგას იმხანის ვაკეში ვარო.

– მოიცა ვნახოთ რა მოხდება, ეს მენტი გვეყოლება დასაბრედი თუ ცუცუნა – გამოფხიზლდა ჩაკიმარებული ჯონსონა კანცელარა.

– მე უტყუარი ინფორმაცია მოგაწოდეთ, მტკიცებულებით – გაიჯგიმა ეს ბობოლა ძაღლი.

– კაი ჯონი მოიცადე.

მაგრად ვნერვიულობდი, თითქოს თითი უნდა მოეჭრათ, ისეთი შეგრძნება მქონდა, თვალზე ცრემლიც მომადგა, ვცდილობდი არ შეემჩნიათ, ასეთი რამე ადრე არასოდეს მომსვლია.

ცოტა ხანში მართლაც ჯანგველაძის დამუქებულ შუშიანი ჯიბი მოვიდა, ვინაგრე კიდეც გულში ნეტავი ვცდებოდეთ მეთქი, ნეტა არ ჩაუჯდეს ცუცუნა-თქო. ჯიბი ცუცუნას გვერდით გაჩერდა, ცუცუნა ჩაჯდა და გადაკოცნა. უკვე თავის თავს პრიგავორი გამოუკანა.

– აბა არ ვიცნობო არა, ამოიღო იარაღი ჯონი კანცელარამ – მე მაგის ბოზი დედა.

– მოიცათ – შეგვაჩერა პოლკოვნიკმა ქოიავამ, მე ყველაფრისათვის მზად ვარ და ჯიბიდან ანგენიანი დისტანციონი ამოიღო. ჯერ თქვენ მეგობრებო წითელ კნოპკას მიაჭირეთ მოგვმართა ჩვენ.

ჯონი კანცელარამ დააჭირა ღილაკს, რომელიც აციმციმდა, შემდეგ ქოიავამ ანგენა მანქანას მიუშვირა და მერე ღურჯ ღილაკს მიაჭირა, იმწამსვე დიდი აფეთქების ხმა გაისმა, მანქანა ჰაერში ავარდა და ცეცხლი მოეკიდა. იქვე მდებარე ბევრ ბინას და მაღაზიას შუშები ჩაემტვრათ. ხალხი გამოცვივდა, პანიკა ატყდა, ჩვენც ჩავედით ვითომ არაფერი, მანქანაში ჩავეყეით და წამოვედით, 200 მეტრში ის ტურა მენტიც ჩამოვიდა, დაგვემშვიდობა, მარსელოსთან მოკითხვა დაგვაბარა თან რაღაც საქალაღე პაპკა მოგვცა და გაუჩინარდა, არა ასეთი სკოლსკი ტიპი ცხოვრებაში სულ 2-3 თუ მეყოლება ნანახი.

ბაითში ვზივარ, ვფიქრობ ჩემთვის, გვერდზე ოთახში ლუკა ბრაზი და ბიძაჩემი ჯონსონა ნარდს აგორებენ. თან მაგარი აკრეფილი მაქვს ძმის ღალატი გავიგე, ცუცუნა უძმესი მეგონა თურმე თავებს მიმარხავს, ღონ ცუცუნობა მოუნდა ბიჭს, ძაღლებთანაც ყოფილა შეკრული, იყოს ახლა ეგრე ჩამწვარი, ძაღლივით დაბრედილი, მე მაგის დედა. ამ ღროს ბაითში ჯოი მაზა მოვიდა, ჩემთანაც შემოიხედა ოთახში, მაგრამ ლუკა ბრაზიმ არ შემოუშვა, მარსელო ფიქრობსო, როცა სერიოზულ საქმეზე ვამუშავებ ტვინს, მარგო უნდა ვიყო, ბლომად გამიში თავის ჩილიმიანად, კივის წვენი და მაგარი პლანი. ახლა სერიოზული საქმე კი არა, კრიტიკული მომენტია, ისეთი უსლოვია შემომითვალეს, ძაღზე ძნელია უარის თქმა, თავიდან კი ვიფიქრე თავს ხომ არ მიმარხავენ ძაღოვანი კიგები მეთქი, მაგრამ რომ დაფიქრდი 100%-ს მეზამრებიან, თან ჩემი სვიდეწელი გაასაღეს, ბოზი შინაურიც თავისი ხელით მოიშორა, ჯონსონამ და ლუკა ბრაზიმ მითხრეს თვითონ დააჭირა ასაფეთქებელ კნოპკას ხელით, მაგით ნამიოკი მოგვცა საქმეში აწი სისხლით ვართ დაკავშირებული, ჩვენ ჩვენი გავაკეთეთ, ახლა ჯერი თქვენზეაო, ეტყობა მაგრა უჭირთ, თან ის ამნაპოლს ოჯახი რომ განადგურდეს, ამათი წილის გარდა წელიწადში მაგათი 15-20 ლიმონიც ჩვენთან მოვა, მარგო თბილისის ბიზნესიდან და აქაური ბიზნესმენებიდან, პიგერი ხომ მთლიანად ჩემი გახდება, თან მთავრობა ძაღოვნებიც ვალში იქნებიან, პრინციპში ამნაპოლოელები ჩემს ჩარევას არ უნდა მიხვდნენ, თუ რამეა ჯერჯერობით პირისპირ მტრებად ეს ბაგი ფაშისკები გონიათ მარგო, მაგათი ასწავნოი ბირთვიდან, რაღაც ობშიაკის სხადნიაკი ყავთ, არცერთი არ უნდა გადარჩნენ, ისე თან დღეს, როგორც იმ პოლკოვნიკის დოსიეში წერია 21 მაისია, მაგათი „მასობრივი განადგურების“ წლისთავი, ე. ი. ყველა ობშიაკის წვერი ჩამოსულია, თან თურმე 4-დან 5-მდე რესტორან არაგვში იკეგებიან, მერე უდაცვებოდ გურიკას ოჯახში აღიან, 21 მაისი თან მაგის დაბადების დღე ყოფილა, მაგრამ მოშნად რომ დავარტყათ დავიწვებით, ყველამ იცის მაგათზე ხელის აწევის და დაგაკე

ბის ტრაკი ამ ქალაქში მარტო ჩვენ გვაქვს. ყველაფერთან ერთად 1-2 წელია ჩვენთან მოლაპარაკებებს, მაგათ ჩახოცვის გაკაზმუ კიდეუ მაგათი ძველი მგრები აწარმოებენ, სასტუმრო თბილისის სასტავი, იქიდან თითქმის ყველა დახოცეს ამნაპოლოლებმა, ორი განაბი და სასტავის გლავარი ამიკო მესხიშვილი ინგლისში ბიან სამუდამოზე, სვაბოდაზე, რომ იყვნენ ესენი გააქრობენ, 9-10 წლის წინ სასტუმრო თბილისის სასტავმა ამათ დაარტყეს პირველებმა იქით, ამნაპოლოლები ყველაფერს ახევენ მათ, სხვა გზა არ ქონდათ, თან კბ და მვდ დაუდგა გვერდზე, ახლა აქეთ უნდათ გადმოვიდნენ, ექსტრადირების ვადა გაუვიდათ, გადმოვლენ საქართველოში, საქმესაც ჩააწყობენ და გამოვლენ, ან ინგლისში უნდა იჯდნენ სამუდამოზე, მაგრამ აქ თუ გამოვლენ ამნაპოლოლები უეჭველი გაასაღებენ. ამიკო მესხიშვილის ოჯახი 15 მილიონ ევროს მთავაზობს, რომ საქმეში ჩვენ ჩავერიოთ. მოკლედ საქმე თუ გამოვიდა 4 კურდღელს ვიჭერთ ერთად. მოკლედ ვფიქრობ, თან ჩილიმით მოსაწევს ვეწევი, გვერდზე ოთახში ჯოი ზაზა უყვება ლუკა ბრაზის და ჯონსონას, როგორ დასაჯეს ამნოპოლოლებმა მეტადონის ნარკობარონთა სამშო, უცებ თავში მაგარი გევმა მომივიდა, ევრიკაო, კინალამ ვიყვირე.

ჯონსონა ლამისყანელი

მარსელო ჩემი დისშვილია, მე თვითონ შვილი არ მყავს, კანონიერი ქურდი ვარ, 58 წლის ვხდები ცხოვრების ნახევარზე მეტი სროკებზე მაქვს გატარებული, თან საუკეთესო წლები, ამ ბიჭებთან მართალია ჩემზე ბევრად პატარები არიან, მაგრამ თავს მაგათ გოლად ვგრძნობ. მარსელოს შვილივით ვუყურებ, თან სამშოს ქურდული კრიშა ვარ, ორ მაგათიან ბავშვსაც მოვაყოლარებიან ბაზარი, ეკუყმა და ჯონი ღება სროკზე არიან რუსეთში. სხოდაკაზე მარსელოს გამოყვანა უნდოდა, მაგრამ მე დაუშალე, ციხე-კოლონიების მართვას შეეჩვიონ მეთქი. გამოყვანას ყოველთვის მოვასწრებთ. დღეს კი მართლა ჩვენი ყოფნა-არყოფნის საკითხი წყდება, თან ჩემი განაბი ძმების ხასოს და კასოის მკვლელებზე ვენდგის შანსი

მეძლევა, იქითაც განაბები არიან, მაგრამ მე მაინც გულში არ ვთვლი მაგათ ქურდებათ, როცა ბაზარი აიწია ჩემი სიგყვა ვთქვი სხოლკაზე, მაგრამ მაინც მოუყომარეს. მე კიდე უბრალო ქურდი და არა მარსელოს ბიძა, რომ ვყოფილიყავი უეჭველი გამასაღებდნენ, მაგრამ დააგორშუმეს. ისე მურგალ გრიზნიაში ვართ მე და მაგათი სასტავის ვითომ განაბები, მთელი СССР-ენობს, მარა ჩემთვის მაინც ქურდების მკვლელები არიან, ძმების დაქე, თან ღლეს ჩვენ რიგებში გამყიდველი შკურაც აღმოვაჩინეთ, იმას კი დაადგა შავი ღლე, რაც ეკუთვნოდა ის მიიღო, შეიწვა გოჭივით.

ხოდა მე, ლუკა ბრაზი და ჯოი მაზა ვბრაზობთ, მარსელო კი ფიქრობს თან პლანს ეწევა, ეგ ბალახი პრინციპში ყველაზე კაი მრჩეველია. უცებ მარსელო შემოვიდა და პოლნი მზორი მოაწყეთო, გვითხრა ყველას. ე. ი. სასტავის ყველა წვერი საომრად მოემზადოსო. ჯოი მაზამ, მე, ლუკა ბრაზიმ და კიდე 4-მა დაცვის წევრმა მობილურებზე რეკვა ავტყხეთ, ნახევარ საათში მართლაც თითქმის ყველა მოვიდა. 34 მანქანა გაძეძგილი ბრიგადა. გავედით, როგორც მერე გავიგეთ, მანქანაში მარსელომ თავის გეგმა გაგვაცნო, მართლაც ყველაფერი ხუთიანზე იყო აწყობილი, ერთი დეგალის გარდა, თქვენ თქვენი საქმე გააკეთეთ, მაგას მე მივხედავო გვითხრა. მართლა ძალიან ჭკვიანი ბიჭია ჩემი დისშვილი.

დავადექით იმ მანგუსტას, ლეოვიჩას, პუსკარიკას, ღობრონას. ჩავგენეთ მანქანებში და გავიყვანეთ იპოდრომზე, ისე მაგარი დაპრესილები კი იყვნენ, ყველა დაფანარებულები და დაშინებულები, მაგრამ ჩვენ უფრო გულები დაუხეთქეთ.

სასტავმა 15-15მ-ის რადიუსში ჩავაყენეთ ეგ მეტადონიკები, პად ღულამ გლუშაკოვ, წინ მარსელო, მე, ჯოი მაზა და ლუკა ბრაზი დაუდექით და დაუწყეთ პრესვა მხოლოდ სიგყვიერი.

— ძმაო ლეოვიჩ მე როგორც ვიცი თქვენ ბარიგები არ ხართ, თუ ვცდები — დაუბრიალა თვალები მარსელომ ვითომ არ იცოდა, რომ ჯოი მაზა კრიშავდა, მანაც თვალებით ანიშნა მარსელო არ მიხვდეს რამესო, არადა მანქანაში მოლაპარაკებულ პესტანოვკას უდგამთ ამ ბაგებს.

– ხოო. ევრეა – ამოდერდა ლეოვიჩამ – თან ჯოი მაზას უყურებს გაფითრებული.

– ე. ი. დაუმსახურებლად გაგაფარჩაკეს, ჩვენ კიდევ ძმებად გთვლით, ჩვენი ჯოი მაზას ძმები იგივე ჩვენი ძმებია.

– თან კროვნი ძმები – შეუსწორა ჯოიმ, არადა სულ კილია, ეგეთი მაგის მაგის შეგობრები არიან ნახევარი თბილისი.

– ხოდა ძმაო გასაკეთებელი გაქვთ, თორემ ვიფიქრებ რომ მართლა ბარიგობით შეტადონს მოშნად და ჩემთვის დეცი არ მოგიგანიათ, აი მაშინ კი ცოცხლებს არ ღატგოვებთ, თან როგორც ძმებს ჩვენები მოგყვებიან, თქვენ მაინც გამოუცდელი ხართ, აგერ განაბმა კაცმაც გაარჩია თქვენი საქმე და რე-შენიაც მიიღო მომიბრუნდა მე.

– სისხლით არის ჩამოსარეცხი ეგ საქმე, ბომურად მოგექცნენ, როგორც ჯოიმ მითხრა ბეზნარუშენიანი კაი ბიჭები ხართ – მოუჭერი დერსკად – თან შგრაფი ღაგადეს როგორც გოიმებს, თუ არაფერს იზამთ დამწვარი ბარიგები ხართ ყველას თვალში, ლუბოი ხაროშნიაკს თქვენი გაწეწვის უფლება ექნება.

– კი მაგრამ რა უნდა ვქნათ – მხარი აიჩეჩა მანგუსტამ იმ-წუთსავე მარსელოსაგან სილაქი მიიღო.

– უყურე ამათ, მე ამათი გულისათვის ამხელა რისკზე მივდივარ, ეს უმაღური ვირთხები ნახე?

– კაი მარსელო გამოუცდელები არიან – გამოექომაგა ხიგრულად ჯოი მაზა – ყველაფერს გააკეთებენ.

– გვითხარით რა უნდა ვქნათ ჩვენი კისერი, თქვენი ხმალი.

– რასაც იცყვით იმას ვიზამთ, თუ გინდათ ვიკამიკაძეებთ.

– ერთხელ ვიბადებით და ერთხელ ვკვდებით მაგის დედაც.

– მაგათ ბოშ დედებს დავკუზავთ – აყაყანდნენ ერთხმად.

– აი საღოლ – გაელიმა მარსელოს.

– ძმებო ეგერ ბუჩქებში ვიდაცაა – ანიშნა ხელით ჯემ-ბალამ, იარაღი შეაყენა და წინ წავიდა.

– ვინ არის? – იკითხა მარსელომ.

– ის გიჟი საბურა – გაიცინა ჯემბალამ.

– ხო არ გაიგო რამე? – იკითხა ჯოიმ.

– არა ძინავს, მოიცათ გავაღვიძებ.

საზებურა ამნაპოლოს სამშოს ერთ-ერთი დერსკი წევრი იყო, მერე გარეკა, როგორც ამბობენ თან მაგრად, სახლიდან აგურებს ისვრის ქუჩაში. წამალს, დაღევას, სიგარეტს დაჟე ქალებსაც თავი დაანება, რომ კითხავ ნაუმი კემბელთან სექსი ხომ არ გინდა? იძახის ღმერთმა დამიფაროსო. მთელი არსენალი ჩააბარა, ეკლესიაში დაიწყო სიარული, ამასწინებზე სიკოს შეხვედრია წირვაზე, 2 ჩემოდნით მიდის თურმე კვირაობით ეკლესიაში. გააღებს წირვის დაწყებისას თურმე ცარიელ ჩემოდნებს, დამთვარებისას დაიწყებს როეების კერვას არ ეტევაო მაღლი, მომეხმარეთ ჩამადებინეთო ხალხს უძახის დასახმარებლად, ყველა ხვდება, რომ მაგრა უბერავს, მერე ერთ ჩემოდანს სახლში გოვებს, მეორეთი მეზობლებს ადგება თურმე, შევა, გააღებს ჩემოდანს, პეშვით პაერს იღებს და ურიგებს თავის ჭკუაში მაღლს. გიჟია მამალი აბა რა, თან როგორც ამბობენ იგალიური კუბო უყიდია და იმაში იძინებს, ცოდვებმა უწია, სულ არ მეცოდება, რამდენი კაი ბიჭი ყავს გაგრუპული, არ ასვენებენ იმათი ცოდვები, მაგ ახვარს, ბალკონზე დიდი მოშნი შარები უკიდია, ღამე რომ დაიწყებს რეკვას ნახევარ თბილისს აღვიძებს, შეწუხებული ყავს მთელი სამშობლო, მაგის პადიემდში ყველა ბაითს ყიდის თურმე, მეზობლები გაქცევაზე არიან, შავ ღლეში ყავს.

მოვიდა ჩვენთან, ყველას გვეცინება, თან ცოცა ფრთხილად ვართ, გიჟი თავისუფალია, პახოდუ კილერი ძაან სახიფათოა, რა იცი როდის წამოუვლის.

- როგორ ხარ საზებურ? - მიესალმა მარსელო.

- აპოკალიფსია დაწყებული - დაიწყო იმან შებერვა თავისებურად ვერცერთი ვერ გადარჩებით.

- სიგარეტი გაქვს? - მიუბრუნდა ლუკა ბრამის.

- შენთვის საუფროსო ნაღდი კუბური სიგარა.

- ვაა საიდან ეგ რომ აღარ იყიდება?

- სპეციალურად კუბიდან ჩამოაქვთ ჩემთვის - გაიჯავიმა.

ჯოი მაგას როგორ ევასება მარიაცობა. დაჟე გარეკილებთანაც.

- მაგარია, ნახე? რა ფირმაა? - დააკვირდა კარგად საზებურა სიგარას - არწივიც ახაგია, სუნიც კარგი აქვს.

- აბა ძმავო მარგო მე ვეწევი ამას მთელ გრუზიაში.

– შენ რა მაგარი მწვანე ფსკენილი გიკეთია ხელზე, ესეთი არც მინახია, მოიცა კარგად დავაკვირდე – დაეტაკა ხელზე ახლა ლუკა ბრაზის.

– ხო ეს ამეთვისგოიანი ჯვრით, კარდინალმა მაჩუქა მოსკოვში.

– ასეთი არც მინახია ჩვენთან – დაათვალიერა უფრო გულდასმით.

– სად ნახავდი.

– კაი წავედი თქვენ მაინც ფილისტიმელა საკრებულო ხართ – მოგვიჭრა ყველას უხეშად.

– ბარემ დედა შეგვაგინე – მოიგო სიცილით მარსელომ ყველა ავხარხარდით, საბურა კი წავიდა თან ყვავილებს კრეულა.

– ეს მართლა ვერ არის მაგორზე, შეხედე ყველაფერი ყვითელი აცვიათ ვანიშნე ჯოის და ლუკას ყველანი უფრო გულიანად ავხარხარდით.

– თან დასაკეცი ყვითელი „ფერარები“ რო უკეთია, მაგარი ქეშური აჩეხი – ხარხარებდა ლუკა ბრაზი.

– ე. ი. – მიუბრუნდა მარსელო მანგუსტას, ლეოვიჩას, პუსკარიკას და დობრონას, როცა სიცილის პრისტუჰმა გადაგვიარა.

– წახვალთ ჯოი მაზას, ლუკა ბრაზის და ბიძაჩემ ჯონსონას წაყვებით ესენი გეტყვიან, რა უნდა გააკეთოთ.

– აბა წავედით! – ჩაჯდნენ და წავიდნენ, ჩვენც ორი მანქანით გავვაზეთ, წინ უსერიოზულესი პრობლემა გვექონდა გადასატრელი.

მორფინისტი ზურიკო

როგორც ყოველთვის დღეს გვიან გამეღვიძა 2-ის 10 წთ იყო, ცოლმა გუშინ ხელფასი აიღო, ვალები გადავიხადეთ. წამალი 4 დღის გადაგდებული მაქვს თორემ, რა ვალსაც გადავიხდი იმასაც ვნახვდით, როცა ვზივარ წამლის შოვნის გარდა სხვა ვერაფერზე ვერ მუშაობს ეს თავი. ერთი დამაგამინა ამ ბალოგა ქვეყნიდან 4 წელია მაგაზე ვფიქრობ, მაგრამ სად არის მაყუთი, წამალს რომ ვიკეთებ ყველა პრობლემა ქრება,

თავში თორემ, გარშემო ისე ისეა ყველაფერი, ფხიზელი ჭკუიდან გადავდივარ.

მოკლედ ნინომ 10 ლარი მომცა და ნიკუშასთვის პამპერსის საყიდლად გამიშვა. სანამ სახლიდან გამოვიდოდი გელეფონმა დარეკა, ღოღესა იყო ჩემი ცხოვრების პადელნიკი.

– ალო ბურიკო ის ვალი გაგვექვითა პლიუს ღერსკებმა, რამონები დაპრესეს, მე არ მითქვია არაფერი, დედამ მოგვის-მინა გელეფონზე, ისე დაპრესეს მთელი ჯიპები აახიეს და შტრაფიც დაადეს ერთი 200 000.

– ბიჭო შენ ხელს არ გახლებენ, მაგრამ მე რომ გამასაღონ, ლეოვიჩას და მაგათ ეხუმრები შენ, ეს რა ქენი – ავლელდი მაგრად.

– დეიკილე ეგრე უნდათ მაგათ.

– რა დავიკილო ეგრე იაფად ეგეთ ხარისხიან ფაქტს სხვა-გან საღლა ვიყიდით, თანაც 5 წთ-იანი პონგი იყო – ვუპასუხე მე.

– ხომ გადააგდე, ონისემ ხო გაგიკეთა მეგაღონის მოშნი გრევი, აწი აღარ მივეკაროთ მაგ სამიზღრობას.

– შენ მე, ათასჯერ იძახი მაგრე და მაინც იწყებ ისევ ჩხერაობას, მე კიდე შენზე ჩმორი ნებისყოფა მაქვს ხო იცი.

– დეიკილე ძმაო ყველაფერი კარგად იქნება აბა წავედი დღეს ბიჭების დაღუპვის წლისთავია მეჩქარება ჩემი ძმის სა-საფლაოზე უნდა ავიდე, აბა პუწიომ.

– კაი კარგად – გავთიშე გელეფონი.

– აღარ მიდისარ? – გამომძახა სამზარეულოდან ჩემმა ცოლმა ნინომ.

– ხო წავედი – ავდექი, კარი გავაღე, შემდეგ გასაღებით ჩავკეცე და ჩავედი.

უმოში რომ ჩავედი, კრიტა შემხვდა, ბებერი მორფინისტი, 59 წლისაა, ცხოვრების ნახევარზე მეტი სროკებზე აქვს გატარებული, თან რუსეთში, სულ კრიტში იჯდა თითქმის, კლიჩაკ მაქედან აეკიდა.

– როგორა ხარ ბურიკო? – გადამკონა მე.

– რავი ძმაო კრიტა, სვეჟად ვარ, გადავაგდე ეს სა-ზიზღრობა.

- საღოლ ოღონდ საკითხავია რამდენი დღით — დაკრიჭა თავის უკბილო როჯა.

- დღით კი არა, კარგა ხნით, თუ რამე ისეთი არ მოხდა.

- ხოდა მოხდა; დღეს დიდი სხოდკა იყო, ყველა თბილისელი ვიგო ჯენოვენზე უბანში შეიკრიბა, თან ის ნარკობარონები გააფარჩაკეს, ჯიპები ხო აახიეს კიდე 200 000\$-ს თხოვენ და დაქე გოგალიზატორები და კაზინოც ახეხვით, ყველაფერი შენი ძმაცაცის და შენი გულისათვის.

- რა ჩემი გულისათვის ძმაო. მეორეჯერ არ თქვა მაგი, მე რა შუაში ვარ, გამოყ... ღოღესას გამო, წამალს ნისიაზე იხხირავდა, დაქე უფასოდაც შეკუთვნისო ჩემი ძმის პატივისცემით, ის ოქრო ხალხი რა გრევებს გვიკეთებდა იცი, ბოლოს ბათუმში რო წავედით მაგ ბაგმა 5000\$-ის მეგაღონი გამოართვა პაესტკისათვის, მე რა შუაში ვარ.

- ერთად ხო იხხირავთ

- არა დევი არ მოუცია ჩემთვის.

- კაი რა ორივე განგრეულები დადიოდით ვაჟაიამ გნახათ იქ, ჩემთან რად გინდა მეხერი ბაშარი, უბრალოდ ფრთხილად იყავი, ღოღესას შეიძლება ვერ გაუბედონ პრესვა ლეოვიჩამ და მანგუსამ, მარა წამალს გადაუკეცავენ, ეგენი შნირები ხო არ გგონია უბიეები არიან, მარა ამნაპოლოლებთან შედარებით არარაობებია სუყველა, აი შენ კი უეჭველი გაგაქრობენ, ჯოხს შენზე გადატეხავენ.

- ვაა, წავედი რა, ისედაც ცულ ხასიათზე ვარ.

- მოიცა მაგათთან მისასვლელი აღარ გაქვს, მარა თუ გინდა აქვე 15 წუთიანი პონტი გაქვს გერაინის 100 ლარად 7 კაი ზახოდი.

- არ მინდა თავი გამანებე, წავედი — გავმორდი ცივად, ფული რომ მქონოდა ვიწალიხებდი, მარა არ მაქვს, ღვიენი-აში მოსვლა კი არ მინდა, ურეკე ეხლა ვილაც-ვილაცებს და აგროვე სულ ერთი ზახოდის და მაქსიმუმ 40 ლარისათვის, არა ეგრე ცხოვრება აღარ შეიძლება, სამსახურში ვარ ხვალე წასასვლელი, კიდე კაიფში რომ გავიჩითო ბიძაჩემი გადაირევა, ნალადად გამომაგდებს, ისე წყურვილივით მომინდა გაჩხერვა, მაგრამ ვედილობდი მაგამე არ მეფიქრა, თან ცოცა შიში მქონდა, რამე შარში არ გავხვეულიყავი. უბანი

ისე გავიარე, სულ ფიქრებში ვიყავი, როგორც იქნა სუპერმარკეტს მიუახლოვდი, შევედი, პამპერსი, კინდერსიურპრიზი და ერთი პაჩკა სიგარეტი LM-ი ვიყიდე. უცებ მხარზე ვილაცამ ხელი დამარტყა, მოვგრიალდი ეს შანხაული კარკუშა და ბომბორა იყვნენ. გული ამიჩქარდა, გაქცევას აზრი არ ჰქონდა, ორივეს ქამარში ორ-ორი იარაღი გაერტოთ, თან ეგენი ყველანი უბიძგები არიან, ის მარსელო, მაგათი გლავარი მაგარი ცივისისხლიანი გიჟია, რუსის ინსტრუქტორები ყავს აყვანილი, მთელ დღეებს სროლაში ვარჯიშობენ, დაჟე ამერიკელები რომ ჩამოდიან, მთელ სასტავს ნაწილ-ნაწილ კომანდოებში უშვებს დასასპეცებლად, ქუჩის სასტავი კი არა გრუს სპეცნაზია, უფრო მაგათი საძმო, ყველანი სნაიპერები არიან გყვიას-გყვიაში სვამენ, ალბათ იმ ნარკოდოლეერებს კრიშავდნენ და ჩემზე გადატყუებენ ჯოხს.

- რაჲ ხარ ზურიკო? - დაიკრიჭა კარკუშა.

- არა მიშავს ისე რა - მიუგე ისე თითქოს შიში სულ არ მქონდა.

- წამოდი ერთ ადამიანს უნდა შენთან ლაპარაკი, ოღონდ არ დაიწყო მეჩქარება და რამეო, თორემ იძულებული ვიქნებიოთ ძალა გამოვიყენოთ.

ღმერთო მიშველე, ვთქვი გულში და პირჯვარი გადავიწერე. სუპერმარკეტთან თეთრი ბრონირებული ლიმუზინი იდგა, მთელმა თბილისმა იცის ვინც დადის ამ მანქანით, ახლა კი ნაღდად დამერხა, თუ თვითონ ღონ მარსელო წამოვიდა ჩემს სანახავად, მაგრამ ძალა მოვიკრიბე და დავწყნარდი, ჩემი დაბრუნება, რომ ნდომოდა, თვითონ რაზე წამოვიდოდა, ვინმე სხვას გამოუშვებდა, არა რაღაც სხვა საქმეა, გამიხარდა კიდეც.

- მანქანაში რომ ჩავჯექი, მარსელო დამხვდა ვიღაც მოღელთან ერთად. მაიკო რუხაია იყო, თბილისის ერთ-ერთი ცნობილი ნაშა, ცნობილი სახე გელეუკრანიდან. როგორც ჭორაობდნენ 5 წელი მარსელოსთან ერთად ცხოვრობდა, მასაც ცოლ-შვილზე მეტად უყვარდა, მემგონი ყველა კაპრიზს უსრულებდა, დაჟე მეტად ვაენი ბაზარის დროსაც, როცა ყველა გვერდზე გადიოდა, ეგ ქალი მარსელოსთან და მაგის ქაჯ განაბ ბიძასთან ერთად წყვეტდა საკითხებს. თბილისში იმასაც კი

კაიფობდნენ მაიკო რუხაიას რეშენიით დაშვრავული გოიძები უფრო უეჭველი იხდიან, ვიდრე მოგიერთი სახელიანი ქურდისო და კრიმინალური ავტორიტეტის, ცნობილ ფრთიან ფრაზად იყო ქცეული. დაჟე გოგო ღერსკაობას, როცა დაიწყებდა, დაცინვით ეგყოდნენ; მაიკო ხო არა ხარ რუხაიაო.

– მოდი შვილო დაჯექი – გამიცინა მარსელომ.

არადა ჩემზე პატარაა სამი წლით, თან მძლოლს მანქანის დაძვრის ნიშანი მისცა ხელით.

– ვალი აქვს მარსო? – იკითხა მაიკომ.

– ვალიც აქვს, მორალურიც და მატერიალურიც. – ასე არ არის ბიჭი?

– საიდან – ხელები გავასავსავე მე.

– რამდენი გაქვს მწვანე სუპერმარკეტის ვალი?

– სულ რაღაც 80 ლარამდე ავიღე არ ვიცოდი თქვენ თუ უყურებდით.

– ბიჭო შენ მე ვინმე მათხოვარი ხომ არ გგონივარ, ვგავარ ახლა მე ვიდზე სუპერმარკეტის და ბუტიკის რეკეტს, ან ჭორის სახით თუ გავიგია ეგეთი ყლეობა.

– ვაპა-პა-პა-პა – გადაფიჩინდა მაიკო – მარსელო ისე გაკოტრდი რომ სუპერმარკეტებს არეკეტებ? – პა-პა-პა-პა.

– შენ ბიჭო შიგ ხომ არა გაქვს, უბრალოდ ჩემი ქვრივი ლენინგორელი მანია მაშიდას გაუხსენი, ჩემ გამშრდელ მაშიდას და შენნაირი ახვრები პირიდან ლუკმას ართმევენ, თავზე მახტებიან.

– არ ვიცოდი – წამოვილულულე მე.

– არ ვიცი 10 000-ში იშვრავები.

– კაი მარსელიკო ცოლოა ეს ბიჭი, როგორც ვიცი ცოლ-შვილი ყავს, მაგხელა ფული ერთად არც უნახია, აპატიე რა, მე თუ გიყვარვარ, ჩემს თავს გაფიცებ.

– ვნახოთ – დაწყენარდა მარსელო – როგორ მოიქცევა შანს მივცემთ, გამოისყიდოს დანაშაული.

– აგერ გააჩერე, საპარიკმახეროსთან ჩამოვალ, პედიკურს გავიკეთებ, თმებს შევიჭრი-დავივარცხნი და ჩემს მარსელიკოს, ყველაზე მაგარ კაცს, მთელ მსოფლიოში, ხომ უნდა გავეპრანჭო ცოგა.

– გოგმარ გააჩერე! – მიმართა მძლოლს მარსელომ.

– სამივე მანქანა გაჩერდა – მიდი რაფიკულას დაუძახე – მძღოლი გადმოვიდა, შავ მერსედესის ერთ-ერთ ჯიპთან მივიდა და რაღაც უთხრა, რის შემდეგაც იქიდან კარკუშა და რაფიელიკა გადმოვიდნენ.

– ბიჭო რაფიელა დღეს მაიკოს ახრანა თქვენ უჯრედს გევალებათ, კოკოშა და კარლიკა წაიყვანე, საღამოს 16 რაუნდ-შიც წაყვეით იმ ფართზე, ვინმემ ხელიც რომ დაადოს ცეკვისას არასწორად ეგრევე გაასაღეთ, ჩემი თვალები და ყურები იქნებით.

– გასაგებია მარსელიკო ყველაფერს ხუთიანზე შევასრულებთ.

– შენ კარკუშ ჩემთან დაჯექი – მიმართა მარსელომ.

– მოდი დაგზასო ჩემო დაცემა კაცო – აკოცა მაიკომ – რო დავევასო ვინმეს დღეს ფართიზე, ფირმები იჩითებიან – გაეკეკლუმა მაიკო.

– მერე შე მაგათი დედები, გამზრდელი მამიდები და დედები ღამევასება მაგათი დასაფლავების მეორე დღეს ან მაგათ საფლავზე – განაწყენდა მარსელო.

– ხუმრობაც არ იცი, შე სულელო, ჩემ ყველაზე სექსი კაცი ხარ, ამდენი ხანია ვერ გაიგე ჩემი ხასიათი. მოდი კიდე გაკოცო – დაეკონა ისევ.

– კაი ხო წავედი და ფრთხილად იყავი, ჩემი ნაჩუქარი ავგაროში ხო გიკეთია – არ ეშვებოდა მაიკო.

– აი აგერ მიკეთია, ხომ იცი არ ვიშორებ.

– კაი კარგად, წავედით – მოხურა კარი მარსელომ და ბაგარი განაგრძო:

– ძმაო იცი ლეოვიჩი, პუსკარჩიკა, მანგუსკა და ისინი მაინც დაგბრიდავენ, ღოდესას შეიძლება ჯერ ხელი არ ახლონ, მარა შენ უეჭველი გრუპი ხარ, ორი დღის სიცოცხლე გაქვს დარჩენილი მაქსიმუმ.

– შე რა შუაში ვარ?! დედას გეფიცები, ბავშვი მომიკედეს ჩემი ბრალი თუ რამე იყოს, მაგარი იუმბრები არიან, რამდენი გრევი აქვთ ჩემთვის გაკეთებული, მაგათ სიკეთეს რა დამავიწყებს – დავიწყე იმ ღელააფეთქებული ნარკობარონების ქება-დიდება. ისე ადრე ფაქტს ხშირად მიგოვებდნენ, მეც ჩემს ნაცნობ-მეგობრებში სარფიანად ვასალებდი, კაი ფულიც

მრჩებოდა, მე ხომ თითქმის მთელი დღე კაიფში დავდიოდი ლოლესაც, მაგრამ ერთხელ მოგვიტაცეს, ვიღაც ვერელებმა და გაგვეტისკეს, ეს რომ ამნაპოლოელელმა ხატულიკამ გაიგო, ლოლესას მკვდარი ძმის ბრატმა, ბრიგადით დაადგა, ჯერ ექვსივე ვერელი დახვრიტა ჩაშკებში, მერე ნარკობარონები დატისკა, თან გააფრთხილა ლოლესას არ გაეკაროთ, თორემ დაგერხევათო. ისინი დაიბოლმნენ და ჩვენთან ბიზნესი გაწყვიტეს. თუმცა წამალს მაინც ასაღებდნენ ჩვენზე. ბოლოს ლოლესამ და მე, მაგარ ლომკაში, მეგალონის მოშნი მახოდები გამოვართვი, 5000\$ უნდა მიგვეცა, იმის მაგივრად, რომ გავვესუხარებინა, ბათუმში წავედით და მთელი ფაქტი ვენებში გაუშვით. სულ ლოლესას ბრალია; მაგის კარგები, ვინც ნაცნობი ნახა ყველას პატივი სცა თავის ჭკუაში და გაუჩხირა, გამომივიდა ეგვე დედა გერემა.

კარკუმა

მოკლედ მანქანაში ვზივართ; უკან მე და მარსელო, არა ნაღდად მარსელო სუარესია, დაქუ მაგაზე დერსკი, კვენტინ გარანტინოს რომ გაეცნო, ამაზე უფრო დერსკ კინოს გადაიღებდა, ვიდრე იმ ამერიკელ შნირებზე.

ხოდა ეს ფარჩაკი ზურიკო იგინება, იფიცება, მე არაფერ შუაში ვარო, ამოიგრილა მთელი ოჯახი, არადა იცის მარსელოს ერთი მზაკი და ორივე თვალებში თითო-თითო 9 გრამიან რკინის მარიკს ჩაუსვამ, მე მზად ვარ, პროსტო ველოდები ნიშანს, ვედილობ უკანასკნელ წამებამდე ვერ მიხვდეს, საერთოდ როცა ვინმეს ვასაღებთ ჩვენი უჯრედი, ყოველთვის ზურგს უკან ვუდგები და სამი ნუქი მამენგ, ისე ვადებ კეფაში, რომ საწყალი ვერც მიხვდეს, მაგრა მევასება ჯოისთან ერთად გატრუპვა, თითქმის ხელოვნებამდე გვყავს ეს საქმე აყვანილი. ჯოი ელაპარაკება აუღელვებლად, მაგრა ბრდილობიანად, თითქოს ვინმე კონსერვატორიის პრეზიდენტის სტიპენდიანტი აჩკარიკა სტუდენტი იყოს, თან ნამიოკებით ემშვიდობება კიდეც და ბოდიშსაც უხდის, ბოლოს კარგად იყავით, რო ეგყვის, მე იმ მასგის უკან ვდგავარ და კეფაში გლუმაკი და ვსიო; ზოგს ღიმილი რჩება სახეზე, ისე იგრუპება

ვერც იგებს რა მოხდა, ჯოის პრივიჰკა აქვს, მაგარი ეკლესი-
ურია, რო გავასაღებთ ვინმეს, ლოცვის წიგნს აძრობს და გარ-
დაცვლილის სულს კაი მოზრდილ ლოცვას უკითხავს, თითქმის
გეპირად ვისწავლე, შემდეგ თვალებს უხუჭავს და მივდივართ.
ისე მაგრად მევასება გლუმაკი ვალტერ III-თი მუშაობა, კაი
გყვია პარაბელუმი, პე-პე ვაბშე ღერსკი იარაღია, რო აჭედებ
კანტროლკაც აღარ უნდა, ერთხელ მაგარი იაღლიში მოგვივი-
და, ერთ ოპერ-მენტს ვბრიდავდით, მარსელოს და ჯონსონას
ნათესავი კასპელი გოგო გააფორმა, ქალიშვილი, დააორსულა
და ცოლად აღარ მოუყვანია. ხოდა გადაწყვიტეს სამივემ მირი-
ნოში მაგის გადასახლება. მარსელომ და ჯონსონამ, მე და
ჯოი მაზა გავვიშვეს, საქმისათვის 31 ბავოლში გაკეთებული
გლუმაკი მაკაროვი ვიყიდე 500 დოლარად, დაბრიდავ, მერე
რუსთავის ბავოლში მიაქვს დამწვარი იარაღები ერთ ჩვენიანს
და ვაქრობთ, მოკლედ გამოშვებულ ტრუბებში ჩვენი მასალაც
ურევია, ჯოი კაიფობს, ბაქო-ჯეიხანის ნავთობსადენის ნახევარ-
ი ჩვენი დამწვარი იარაღების მასალით არის ჩამოსხმულიო.
ხოდა დაუსაგაკავეთ პადიემში, ვიცი 10-ის ნახევრისათვის
მოვა, ლიფტი გავაფუჭეთ, ფეხით რომ ამოვიდეს, ეგ მე-7-ე სარ-
თულზე ცხოვრობს, ჩვენ მე-5-ზე ვუსადკაევთ, ერთ 10-15 წუთ-
ში გაიჩითა, ჯოი წინ გადაუდგა და ზრდილობიანად დაუწყო
თავისებურად ბაზარი, ამ ქაჯმა იფიქრა გოიმები არიანო და
ნელ-ნელა ხმას აუწია, ჯოიმ უკაცრავადო, ბოდიშო, იმან
ვერც შემამჩნია უკნიდან როგორ მივედი, მე ზემოთ ერთი კი-
ბით მაღლა სანაგვეს ვიყავი ამოფარებული, ჯოიმ უკაცრავად
ბოდიშით ნახვამდისო, რომ უთხრა, გავაძრე მაკაროვი და
ვტერცე კეფაში; ამან ღრიალი მორთო, არა ასეთი რამ არ მო-
მსვლია. ვიფიქრე შლეში ხო არ ახურავს, ან კეფის მაგივრად
გიგანი, ხო არ უღევს მეთქი, მეორეც დავაჭელე, მესამეც ეს კი
დავარდა მარა არ კვდება, ბოლოს ჩემი გლოკი გავაძრე და
საფეთქელში ვხიე, ატყდა პანიკა ძლივს მოგვყდით, ჯოიმ მხო-
ლოდ მოკლე ლოცვა წაუკითხა ისიც გზაში. სამშვიდობოს რო
გავედით იარაღი დავშალე არც ნარეზი აქვს, არც ლულა წუ-
რავს წესიერად, არა ამ ქართველების და თურქების გამოშვე-

ბული ყველაფერი ხლამია რა. იმის მერე ყოველთვის ვამოწმებ ღურს საქმის წინ.

მოკლედ ვზივართ კადელაკის ლიმუზინში უკან მე და მარსელო, ჩვენსკენ სახით მოპირდაპირე სიღენიაზე ის ფარჩაკი ზურიკო. ვფიქრობ, აი ეხლა დადგება ამის გასაღების დრო ან სადმე გაგვაჩერებინებს მარსელო მანქანას, და გადავალთ მეთქი, სიღენიები რომ არ დაისვაროს, მაინც ძვირფასი პიპიაა. უცებ მარსელომ ჯიბიდან შპრიცით მახოლი და 100 დოლარიანების პაჩკა გააძრო.

– გაიჩხირავ? – მიუბრუნდა ზურიკოს.

– რა არის? – მაინც სულმა ძლია, არა ამ ფარჩაკი ხალხის ფსიქოლოგიის არ მესმის მე, შეიძლება შხამს ვაძლევთ ვაპარებთ, 5 წამის წინ ყოველ წუთს სიკვდილს ელოდა ჩვენი ხელიდან, ახლა მახოდს გვართმევს.

– ოპიუმი, ნახევარი გრამია გახსნილი.

– გავიჩხირავ აბა რა.

– მოიცა ჯერ ამ ფულს ხედავ? 10 000-ია შენი იქნება, ეს მხოლოდ ავანსია, ოთხ ამდენს საქმეს რომ გააკეთებ მერე მიიღებ, ბლომად გერაინ-სკაკაინთან ერთად.

– რა უნდა ვქნა?

– ისეთი არაფერი; ერთ ადგილას უნდა წახვიდე და გადმორეკო.

– ვაა მარგო ევ?

– ხო უბარლო ამბავია, პლიუს არც გოგოჭურა ლეოვიჩთან გექნება პრობლემები და მამიდაჩემის სუპერმარკეტში ჩადენილი ნარუშენიისათვის, მოგეხსნება 10 000 დოლარის შტრაფი, თან ცოლ-შვილთან ერთად ესპანეთში ბარსელონაში ცხოვრებაზე ოცნებობ, აქედან წასვლაშიც დაგეხმარებით და იქაც კაცურად მოწყობაში, ჩვენი კაცი იქნები ბარსელონაში.

– რა უნდა ვქნა, ყველაფერზე თანახმა ვარ, თან მარსელომ ფული რომ მიაწოდა, იმ ქაჯმა დათვლა დააპირა, აქაც გამოავლინა თავისი იდიოტობა, რისთვისაც კინალამ მარსელოს რისხვა დააგყდა:

– ბიჭო ვგავარ იმ მელოჩნიკებს; ფულის დასტიდან 100 დოლარიანებს რო ტეხავენ, ჰა, შე ყვავო შენა.

– არა უბრალოდ გავსინჯე, მაგას როგორ გაკადრებდი, დედას ვფიცავარ ამრშიაც არ მომსვლია.

– ე. ი. დღეს ამნაპოლოს საძმო ოჯახი უბედურების წლის-თავის დღეს აღნიშნავს, ჯერ სასაფლაოებზე ვადიან, შემდეგ რესტორან არაგვში იკეცებიან, შენც იქ გაიჩითები და იქიდან ძირითადი ბირთვი რომ გამოვა, და მანქანაში ჩაჯდებიან უდაცვებოდ ყველა, იმ მანქანის ნომერს გადასცემ, აი ამ ტელეფონის ნომერზე და როცა გავლენ გააფრთხილებ, გასაგებია? ან შესიჯით გაგზავნი მონაცემებს.

– რა ხდება ხო მშვილობაა?

– ეგ შენი საქმე არ არის, აბა ომი რო მქონდეს მე თვითონ დავადგებოდი, ამას რომ გააკეთებ, მერე მე დამირეკე, დანარჩენ თანხასაც მიიღებ გერაინ-სკაკაინთან ერთად და ფირმაშიც გადასახლდები შენ ცოლ-მშვილთან ერთად, შენი ოცნების ქალაქში.

– კაი მოსულა – ხელი გაუწოდა ბურიკომ მარსელომ კი ხუთი თითი დაურკცა.

– სად შევხვდეთ მერე? – იკითხა ბურიკომ.

– შენ სად გაწყობს?

– აი აქ შიომე ეკლესიასთან.

– მაგას ჯობია რესპუბლიკურის ეზოში ფაცხებთან, ფაქტს იქ მოგცემთ, აი ეს ზახოდი შენ! აქ არ გინდა, რო გადახვალ მაშინ გაიკეთე.

– კაი როგორც იცყვით, პრინციპში სულ ერთია, სად შევხვდებით, წამლისათვის სპასიბა.

– აბა გააჩერე – მიუკაკუნა მარსელომ მძლოლს.

– კარგად ძმები გადაგვკოცნა ბურიკომ და მანქანიდან გადავიდა, ასეთ განდონებს პირადად 4 წელია არ ღაფლა-პარაკებივარ.

– ამის დედაც, წამო კარკუმ პარნოში ჩავიდეთ და ვიბანათო, ასეთ ნაგავს ხელს რომ ჩამოვართმევთ მაგრა ვებინძურდებით, თან შენ ახალი დავალება უნდა მოგცე – მითხრა მე. შემდეგ მძლოლს ჭრელ აბანოში წასვლა უბრძანა, სადაც როგორც ყოველთვის თავისი ნომერი ჰქონდა.

სამის ნახევრისთვის სასაფლაოზე ვიყავით საბურთალოზე ველოტრეკთან, ექვსი ერთნაირი საფლავია, ეკლესიაც არის აშენებული ჩვენი ბიჭების სახელზე იქვე, წარწერაც გვინდოდა გაგვეკეთებინა ასე და ასე აშენებულია ამათ სახელზეო, მარადონ ჯორჯომ და ნონომ არ ქნეს, ბევრით მყოფმა ყველაფერი ისედაც იცისო, ეგ მარიამობა გამოვარო და ვიღაც ქაჯები ხო არა ვართო, ისე რო დაეფიქრდი, მართალს ამბობდნენ. 21 მაისს ფაშისიყ იკეცება ხოლმე ჩვენი ოჯახების მიერ, ავტობუსებით მოხუცთა სახლებიდან მოგყვავს ხალხი, ან უფასო სადილს ვაწყობთ გაჭირვებულებისათვის. დონ ჯორჯო და ასნაუნოი ბრიგადა სადღაც, მემგონი ნიგო ბერიკონში, ნიგო არაგვში მიდიან, მე არ მივეყვები სახლში ნათესაობა მოდის და ყოველთვის იქ ვარ ხოლმე ამ დღეს. განსაკუთრებული სტუმარი მაინც ნათიაა, ჩემი ძმის ცოლი, უფრო სწორედ ყოფილი, ახლა ქრისტეს მხევალი და ალათია. ეგეთი გოგო თბილისში არ არის, იმიტომ კი არა ჩემთვის ღვიძლი ღედმამიშვილივით რომ არის, არა. თან ისეთი ლამაზია თვალს ვერ მოწყვვიტავს კაცი, არა უბრალოდ ლამაზი კი არ არის, ღვთიური სილამაზე აქვს, მაღალი გამხდარი მონაზვნის სამოსში, ყელზე ფსკენილი, ფერმკრთალი ხანგრძლივი მარხვისაგან, მარა მაინც ეგ ფერი აშკარად არამიწიერ შარავანდელად აღევს, 7 წელია იმდენს ლოცულობს ჩემს ძმაზე, მემგონი წმინდანთა დასში გადაიყვანდა უფალი, მარტო ნათიას ხათრით, რა ცოდვებიც არ უნდა პქონებოდა. თან, რომ უყურებ სულ წმ. ნინოს ან ქეთევან წამებულს მახსენებს. ქალაქში მხოლოდ 21 მაისს ჩამოდის. იქ რომ ჩამოვედი მონასტერში სულ ჭკუიდან გადავედი, არასოდეს ვიფიქრებდი ეს ვაკელი გოგო თუ ამდენი ძროხების მოვლას შეძლებდა, ერთხელაც ვიყავი მაგათთან, ბოღიში გოგიტ ყანა გვაქვს გასათოხნიო, მე ცხოვრებაში ეგეთი რაღაც არ მიჩალიჩია, შემრცხვა თოხი გამოვართვი და წავეყვი. რაღაც მინდორზე 14 თუ 15 ქალი შრომობდა, ნათიაც მათთან ერთად ჩაერთო. მეც ვიფიქრე მოვეხმარებიო. ნახევარი საათი, რომ გავიდა ვხედები ცუდად ვარ, მარა ვიფიქრე სირცხვილია ამ ქალებმა როგორ უნდა მაჯობონ-მეთქი და დავცხე თოხი

გამეგებით, ცოცხალი ხანში წავიქეცი, დემა და დედებმა ამწიეს და ისე წამიღეს, ნათიამ მომიბოდიშა თხები უნდა მოვწველო დღეს ჩემი ჯერია, საძოვრიდან მორეკა და თეკლემო. სულ ჭკუიდან გადავედი ისე შემრცხვა, ამ ქალებმა რომ ჩემზე მეტი შეძლეს ფიზიკურ მუშაობაში არც დავემშვიდობე ისე გამოვიპარე. ისე არაპიწიერი სიმშვიდე გეუფლება იქ რომ ჩახვალ, არაბუნებრივი სიწყნარეა. დედაჩემი შეწუხებულია მის ოჯახზე უფრო, სულ იმას ამბობდა ნეცა გათხოვილიყო მთელი 2-3 წელი ეხვეწებოდა შვილო თავს ნუ დაიმარხავ ცოცხლად, გათხოვი, მონაზვნობა არ გინდაო, მაინც ვერ გადავათქმევინეთ, ვინ არ თხოვა, მაგრამ მაინც თავისი გაიტანა. მაგისი ოჯახი 4-5 წელი არ ელეპარაკებოდა. ახლა ყველანი შევეგუეთ. ასეთი გოგონები აქამდე მეგონა მხოლოდ კინოებსა და წიგნებში ცხოვრობდნენ. დღევანდელ თანამედროვე ცოდვის განცდად აკარგულ თავისებობებს კი არ გავს. მოდის გულისთვის რომ დადიან ეკლესიებში. ისე რაც წმინდა მამების ცხოვრებაში წავიკითხე, ცოცხალი ეკლესიურ აზრზე მოვედი, უფაღ იესო ქრისტეს სიტყვები მახსენდება, ვინც რა დასთმოს ჩემი გულისათვის ათას წილ მეტი მიიღოს“. იმასაც მივხვდი „რამეთუ მსხვერპლი ღვთისა არს სული შემუსვრელი გული შემუსვრელი და დამდაბლებული ღმერთმან არა შეურაცჰყოს, კეთილი უყავ უფალო ნებითა შენითა სიონსა და აღაშენე კედელნი იერუსალიმისანი, მაშინ გონდეს მსხვერპლი სიმართლისა“. იგოგში ღრმერთი ამბობს მე სინანულში მყოფი სული და თქვენს სხეულში ამეხნებული ეკლესიას შევიწირავ ყველა შესაწირავზე უფრო. არა მაგარი ძნელია მართლმადიდებლობა თან ძალზე იოლი ცხოვნება.

მოკლედ ვინ არ გაიჩითა სასაფლაოზე; მთელი სასტუმროები, ნათესავები, ახლობლები, დავე შებერილი საგზურაც, ბოცა ნაკურთხი წყლით და უზარმაზარი კელაპტრებით. სიგარეტის მწვევლებს ჩხუბი დაუწყო, გაწიეთ ევ საგანის საკმევლებით, გააგია მთელი ხალხი, არა გრცხვენიათ თუ ამ გარდაცვლილების ახლობლები ხართ. „ლოცვა ერის კაცისა სასაფლაოსა ზედა მიცვალებული სახელზე“ რატო არ იცითო. აქ ყველა სამარიაჟოდ ხართო. მხოლოდ დონ ჯორჯომ გააჩუმა, ერთი შეხედვით, რაღაც ხატრი და რიდი აქვს მაგისი. შემდეგ

ჯიბიდან ლოცვის წიგნი ამოიღო და ყოველ საფლავზე წაიკითხა, მე უთხარი მღვდლები გვეყადნენ, ღღეს ვაკურთხეთ საფლავები, ეკლესიაშიც პანაშვილები გადავიხადეთო. ეგ სამა საბოიო მე ჩემ ვალს ვიხდი მაგათი სულების წინაშეო. მერე ბებიამისი მოვიდა წამლები არ დაგიღევია ღღეს დილითო. ეტყობა მაგიტომ იყო აღვზნებული, ისე მაგას აწი ვერავითარი მედიკამენტები ვეღარ უშველის, იმ მოძღვარმა ღმერთო შენ მაპატიე და სულ გამოურეცხა გვინი, სუფთა რელიგიური ექსტრემიზმი განახორციელა მისადმი, ადრე ქურდული გაგების აკადემიკოსი იყო, ფორმიანებს ვერ იგანდა ბიოლოგიური გიგლი ჰქონდა ახლა გაიძახის ქუჩის ბიჭები, ქურდები, ბანდიტები, კრიმინალური ავტორიტეტები ეშმაკის მხედრობაო, პროკურატურა, მედ, კკბ, და მისთანები ჩვენი მხედრობა და მთავრობა და ომი მიდისო, აბა ამას რა უნდა ელაპარაკო, მოგიერთები იმასაც ამბობენ აუფერისტიაო, მარა რა ვიცი მე არ მჯერა მაგ მოსაზრების. ცოლი და ორი შვილიც გადავიდნენ მაგისაგან, ვერ გაუძლეს ღელ-მამა და ბებიასთან ცხოვრობს, ძმასაც ეშინია ცოტა მაგისი. ნანული, ლამზირა და დანარჩენი მშობლები გირილით დაემხნენ საფლავებს, საშინელი სურათი იშლება ამ ღღეს სასაფლაოზე. ფიზიკური ვერც მე ავდივარ. აქ იყო ინგა, ფარშევანგა დათოს საცოლუც, საოცრად ლამაზი ინვალიდის სავარძელს მიჯაჭვული გოგო, ღამ შუალს ცოლი ბავშვით, რა ვიცი კიდევ რომელი ჭირისუფალი ჩამოვთვალო. მთელი ჩემი ძმის სამშო, თავისი დაცვის ბრიგადებით. ხალხმა ყველამ თითო ჭიქა აწია, ნახევარი მოსვა, ნახევარი საფლავს მოასხა და ბევრი მარიაკი მასტიც. პროსტო მოდნი პონგით რომ იჩითებიან, ვერ ვიგან ეგეთებს. მთელი ქურდობაც აქ იყო, ბიზნესმენობაც და თბილისის ცვეციც. ამდენი გაუბედურებული ოჯახი ერთად, საშინელი სანახავია. ხშირად მინატრია ნეგა ჩემი ძმის მაგივრად მე მომეკვდარიყავი, ჩემი ოჯახი უფრო ბედნიერად იცხოვრებდა და ბევრად წინ წაიწევდა, მაგრამ ვერაფერს შევცვლი ასეთია ღვთის ნება. სანამ ძმა გარდამეცვლებოდა ნარკოტიკი გასინჯული არ მქონდა. მახსოვს ბურიკო ამოვიდა დასაფლავების წინა ღღეს, გვერდით ოთახში გამიყვანა, შპრიცით მუქი სითხე მომცა ოპიუმი გაგისწორებსო, ნერვიული აშლილობა მოგეხსნებაო,

მეც გავიკეთე. მაგრა მომეწონა, იმის მერე წავიდა, 2 წლის მერე ლომკაც ავიკიდე, ასათიანზე გაღამაგდებიან, რომ გამოვედი ესიო ვთქვი, მარა დღემდე ვერ შევეშვი, სად არ მიმკურნალეს მარა ჩემი ნებისყოფის და ფსიქიკის პატრონს, რას უშველი. დღესაც ბურიკომ ბანია გამიკეთა, მაგარი მახოდი. თან ფირმაში აპირებს წასვლას, ფული სად იშოვა მაინც ვერ გავიგე, ბიძა მყავს ფერმერი ის მაფინანსებსო. რალაც ვერ იყო მთლად კარგად, გაჩხერილი იყო, მარა ცოგას მაინც ნერვიულობდა. 5-ის 10 წუთისთვის დონ ჯორჯო, ჯურხარა, ნონო, ონისე და ბიჭები დაგვემშვიდობნენ ყველას, წავიდნენ არაგვში თუ სადღაც ბურიკომ თავი გაიგიჟა, სანამ არ წაიყვანეს. მოკლელ მთელი ბრიგადა სადღაც წავიდა.

ვასილ პაელოვიჩი

არაგვის ღირეჭტორი ვარ, ფულიც არ მაკლია და კაცობაც. ჩვენი რესტორანი განსაკუთრებული ადგილია. კაი მუშაობაც გვაქვს, უცხოელებს უყვართ მაგრად. 21 მაისს 10 წელია ვიხურებით; იმ ჩემი მოწილე ჯურხანას კაციჭამია სასტავი მოდის მარგო; ამნაპოლის სამშო ოჯახი. ამ დღეს მაგათი 5 თუ 6 ძმაკაცის გარდაცვალების დღეა. უცნაური სანახაობა იმართება ამ დღეს. სამი სუფრა იშლება, ერთი მუსტად იმდენ კაცზე, რამდენიც მაგათი დაცვის ბიჭები არიან, მეორეზე ეს 9 თუ 10 კაცი ჯდება, მარა კიდევ მუსტად 47 ცარიელი თეფში და ჭიქა იდება თავის 47 კაცის პურმარილით, მესამეზე მუსტად 51 კაცზე იშლება სუფრა, მარა იცით ვინ უჯდება მაგ მაგიდას, 10 თუ 11 ოთხფეხა ძაღლი, რა ჯიშია ისა კაცო პიდ-ბული, რომ ნახოს ვინმემ ჭკუიდან გადავა; ეს ძაღლები თავისავე გამსეირნებულს უჭირავს, წინ თეფში უდევთ და ოფიციატები გემრიელ ხორცებს უდებენ, დანარჩენი სუფრის ატრიბუტები ისე აწყვია. ბოლოს დაახლოებით 1-2 საათში, დაცვას I სუფრიდან ალაგებული პურმარილი მოხუცთა სახლში მიაქვს, II სუფრიდან ეკლესიის გაჭირვებულებისათვის, III-დან კი ცირკის მიმდებარე ტერიტორიაზე მღვდომი იქ მობირეჩავე ხალხისათვის. თავიდან ვფიქრობდი ესენი ცოგას ხო არ უბერავენო, ბოლოს 1 წლის წინ გავიგე ყველაფერი. საღაც ეგენი ზიან და კიდე 47

ცარიელი თუფში დევს სიმბოლურად 47 მაგათი კაცურად და-
ლუპული ძმის საპატივცემულოდ, სადაც 51 კაცზე იშლება და
პიდ-ბულები ჭამენ, თურმე იმ ხალხზე რომლებიც მაგათ სასტა-
ვში იყვნენ და მიქარეს. ჯურხარამ მითხრა ეგ საიღუმლოდ.

დღეს დილით 8-ზე გია სვეგოშას დაცვის უფროსმა
დამირეკა:

- ალო ვასილ პავლოვიჩ შენ ხარ.
- დიახ მე ვარ კილერ.
- ხომ არ დაგავიწყდა რა დღეა დღეს.
- მაგას რა დამავიწყებს ყველამ იცის, სამზადისი გუშინ
დილიდან ავიღე, ოღონდ ერთი პრობლემაა.
- რა მოხდა?
- მომღერალი ვაჟა კეკუტია უცხოეთშია.
- ვაა.
- მაგის მაგივრად კარლო ინაშვილი იმღერებს.
- კაი აბა კარგად.
- კარგად.

იმ დღეს ცნობილ მუსიკოსებს ქირაობენ და გარდაცვლილი
ძმების საყვარელ სიმღერებს უკვითავენ, ზეპირად ვისწავლე
ეგ რეპერტუარი თითქმის.

ბუსტად ხუთის ნახევარზე მოვიდნენ. როგორც ყოველთვის
ყველაფერი მზად იყო. ყოველ მათგანს, თან თითო გოგო ახ-
ლდა, მაგარი ლამაზი, მაგათ კიდე ცალკე გაუშალე სუფრა.
ერთი იყო კიდე ვიღაც ზებრაო თუ ზურიკო. გიჟმა სავბურამ
ძაღლების სუფრასთან დასვა, თან დაემუქრა, რომ სხვაგან
გადაჯდე დაგბრიდავო, ვინ არ თხოვა, მაგრამ მაინც თავისი
გაიტანა. ისე რო აბობენ ცოტა გააფრინაო, მართალია, რაღაც
უცნაური ყველაფერი ყვითელი ეცვა, დაჟე ნასკებიც, აჩკებიც
იმავე ფერის ეკეთა, საწყალი რა ვაჟკაცი იყო, მერე წამოხტა
მუსიკოსებს დაერია; საგალობლები იმღერეთო, არ მოისვენა
სანამ მამაო ჩვენო არ ამღერა. იმ უბედურმა ზურიკომ თუ ვი-
ლცამ, თან მორფინისგია ეტყობოდა, ორჯერ მოინდომა
გადაჯდომა, მაგრამ სავბურამ ყელზე დანა მიაჭირა, რომ აღვე
მოგკლავ გეფიცებით. ის უბედური გაკეთებულში იყო, მაღა
გახსნოდა, ჭამდა თან გვერდზე იყურებოდა პიდ ბულებმა არ
მიკბინონო.

კილერა

ვზივართ რესტორანში ჩვენ ძმები დამრგყმელი ძალა ერთად, პრისტუპნი მირის ვარსკვლავიანი გენერლები ერთად. ყველანი მაგარი კაცები არიან. ღონ ჯორჯო – თავისი პაბი-ტუსით, მანერებით კინოფილმ კროსნი ატეცის მაიკლ კორ-ლეონეზე ღერსკი ცხოვრებაში, თან მაგარი სიმპაგინი, ჩემი დები და მაგათი სადაქალო ამტკიცებს ბრედ პიგზე სიმპაგინ-ნიაო, მაგის ფანი ქალები ღონ ჯორჯოს მეორე ნახევარს მა-გრა ვერ იგანენ. 17 წლისას აეკიდა ეგ კლიკა, ისე გია პქვია, თავისი ცხოვრება ისე წაიყვანა, რომ სახელზე უფრო უხდება და ეკუთვნის ეგ მეგსახელი. მის გვერდით ჩემი ძმა გია სვე-ტომა ერთმანეთი ციხეში გავიყვანით, კაკებში ვმუშაობდი რა-ღაც ფული დამინომრეს და გამსროკეს, ციხეში კიდე როგორც თანამშრომელს პრობლემები შემექმნა, არავის არ უთმობდი არაფერს, მომკლავდნენ ჩემი პირდაპირობისთვის და ვა-კეცობისთვის, მაგრამ გიამ რო ნახა ისპალნიტელი ვიყავი თავის ფრთებქვეშ შემიფარა, მერე ისე დავახლოვდით რომ მისი დაცვის და უსაფრთხოების შეფი ვარ. გიაც მაგარია ეგეთი ღერსკი განაბი მეორე არ იქნება, 18 წლიდან სახელითაა, უვა-კეცესი კაცი, გვერდით ონისე გბილისკი და მუგუშალა ეგენიც გიასავით განაბები, მათთან ერთად საქართველოში ყველაზე ცვეტში მოსული პრესტუპნიკები ნონო, ხაგულიკა, ილიჩა, ჯურსხარა და კესკოვიჩი, კიდეც მსოფლიოში ერთ-ერთი უცნაური კაცი სავბურა, ბერის პრივიჩკებიანი ერში მცხოვრები, თან მაგარი თავისებური და ნერვიული. ყველა ამბობს ცოგას უბერავსო, მარა მე, რომ ვუყურებ ხანდისხან მგონია, თითქოს იქით დასცინის ყველას და სპეციალურად ახურებს. მუსიკოსები გარდაცვლილი ბიჭების საყვარელ სიმ-ღერებს ასრულებენ. დროდადრო სავბურა წამოხტება მივა და რეპერტუარში საეკლესიო საგალობელს ან რამე ლოცვას წაამღერებინებს. მთელ პერიმეტრს ჩვენი ხალხი აკონ-ტროლებს. თუ რამეა ჩიტიც ვერ გაიჭაჭანებს დაუპატიჟებლად. მესამე მაგიდაზე ბლაგნოი ნაშები შარაფობენ, გიას, ღონ ჯორჯოს და დანარჩენების აუციიალნი ქალები, ყველა დაცე-ბით რომ იჩითებიან, ძვირფას კოსმეტიკასა და განსაცმელში,

თან ყველა მოდელის პარამეტრებით. ხშირად მიხდება მათთან მოვალეობრივი შეხება, სულ ერთი და იგივეზე ბაზრობენ, თავისმა კავალერმა, რომელს უფრო კაი ბინა, საჩუქარი, პაესტკა თუ ავგომობილი დაუტრევა, მერე ჯერ თბილისის ბომონდს გატორავენ, შემდეგ უცხოურს, ბოლოს უახლესი სემონის მოდის მიმოხილვით ამთავრებენ.

გიას ქალი ნანა ეგეთი არ არის. მაგრად განსხვავებულია მაგათგან, ბევრად კაი და თავმდაბალი გოგონაა, აბა ღონ ჯორჯოსა და ონისე გბილისკის ნაშები სუფთა მანია აბლიკაციები არიან. თან ქალების კუტოკში სგოსი მიყავთ, ვეჩნად დაკოქსებულები, ხილის დიეტაზე. შავ ღლეში ყავთ დაცვის ბიჭები. ხან რა წამოუვლით და ხან რა. ყავაში ზუსტად ჩაის კოვზ ნახევარი შექარი, რომ არ ეყაროს თავზე ასხამენ ოფიციანგს და მის მომდუღებულს. თან მაგარი ბლაცნობები. ვერ ვიგან ეგეთებს. ნინკა ღონ ჯორჯოს ქალს ყოველთვის ღური დააქ სუნკით, ყოველდღე „დიანაში“ ვარჯიშობს სროლაში, ერთხელ გაქსის შოფერი დაჭრა, ერთხელ პარიკ-მახერი, ძლივს გადარჩენენ ის უბედურები. კუტოკში სულ თავისნაირები ყავთ ან პიდარასტი ძმაკაცები, რომლებსაც ბიოლოგიურად ვერ ვიგან.

შეოთხე მაგიდაზე ძაღლები და ვიღაც მორფინისტი. ეს ძაღლები ერთი მაგათი გარდაცვლილი ძმაკაცის ძაღლის ლეკვებია. თურმე ცხოველები მაგრა უყვარდა განსაკუთრებით ძაღლები. დედალი პიდ-ბული ყოლია თბილისში პირველი. იმის ლეკვები აიყვანეს ბიჭებმა და ისე უვლიან ზოგიერთები ბავშვს რომ არ უვლის. ძაღლებს თავისი გრენერ-გამსეირნებლები ყავთ, მოკლედ არ აკლიათ არაფერი. ის მორფინისტი ვინ იყო ვერ გავიგე, ადრე არასოდეს მინახია. ბოსები სულ დაცვებით დადიან, მაგრამ დღეს საღამოს რესტორნის მერე ორი ჯიპით მიდის ასნაჟნოი ბრიგადა, კიდევ ერთი თავისი გარდაცვლილი ძმის ოჯახში, მისი დაბადების დღის აღსანიშნავად. ეს წესად ააქვთ.

ՅՄԻՐԵ ԵՅԱ ՍՐԵԿՐԱՏԻԵ

ԶՍՏՎՈՐ

ԼՍԾՈՅ

և

ՏՄԵ-
ՐԻՒ

8-ის ნახევრისთვის აღგნენ, ყველას კარგი დროის გატარება გვისურვეს და წასვლა დააპირეს. გოგონებიც დაგოვეს და სახლებში უსაფრთხოდ მაგათი მიყვანა გვთხოვეს. სავბურა ატყდა მანქანის გასაღები მომეცით.

– კაი რა სავბურ – ვიუარე მე.
– მათხოვე ბიჭო რას აჯდები – მითხრა უხეშად.
– ძმაო სადაც გინდა წაგიყვან, ოღონდ რულზე ვერ დავსვამ.

– ბიჭო ბავშვი ხომ არ გგონივარ.
– ღონ ჯორჯო – გავძახე ვიას.
– ხო კილერ.
– შემჭამა სავბურამ რულზე დამსვიო, რა ექნა.
– ათხოვე ოღონდ შენც გვერდზე დაუჯექი იქ რომ მოვა, მერე მოგაზავ შენს საქმეზე, თორე ისე არ წამოვა. ამ დროს ის მორფინისტი მოგვარდა და გელეფონი მთხოვა, ცოლთან მაქვს დასარეკიო. ჩემი დამიჯდაო.

– აჰა მივაწოდე მობილური.

მან რაღაც მესიჯი აკრიფა და მომიბრუნდა ალბათ იფიქრა რო დაველაპარაკო ფული დამეხარჯებო, ეგყობა მორიდებული ბიჭია, მარა მანერებით მთლად მასეთი არ ჩანს.

– გმადლობთ – მითხრა ღიმილით მურიკომ.

– წავედით, ჯერ კუს გბაზე ავიდეთ, მერე დაბადების დღეზე, არ მომეშვა სავბურა, არადა არსად წასვლა არ მინდოდა, ცოტა შეგარხოშებულებიც ვიყავი, ვიასთან ვარ წელიწადის 360 დღის ნებისმიერ წუთს და დღეს თავისუფლება მეღირსა ძლივს.

ავდექი და წაყევი სხვა რა გზა მქონდა, გარეთ რომ გამოვედით, ერთ ჯიპში რულზე ონისი გბილსკი დაჯდა, წინ გვერდით ღონ ჯორჯო, უკან კიდე ვიას სვეტოშა და ნონო, მეორე მანქანაში მუგუზალა, ჯურხარა, კესკოვიჩი, ილიჩა და ხატულიკა. ნონომ ასე ყველას ერთად ორი მანქანით ბავშვობის მერე აღარ გვივლიაო.

– ნეტა იმ დროს ყველანი რომ ცოცხლები იყვნენ ამოიოხრა გულიანად ჯურხარამ და წავიდნენ.

მე გიყ სავბურას ჩაუჯექი გვერდზე. მოწყვიტა მარა რა მოწყვიტა, უსაფრთხოების ღველები მოვიჭირეთ ორივემ.

— ჯერ კეს გბაზე ავიდეთ — მომიგრიალდა ვიყბურა მეტი
რა გბა მქონდა. 9-ის 15 წუთი იყო.

ჯურხარა

დღეს კიდეც ერთი ჩვენი გარდაცვლილი ძმის დაბადების
დღეა. ბუდულაი 19 წლის იყო, ამ ქვეყნიდან რო წავიდა. ბავშ-
ვები ვიყავით, მაშინ როგორც დღეს, ისე მახსოვს ის დღე.
ბუდულაი, ნონო და კიდეც ორი საქმეზე წავიდნენ. ვიღაც
ფაშისგის ბაითი იყო წასაღები. სახლი დასაბომბად არ ღე-
ბოდა. ამიგომ გადაწყვიტეს დაყაჩაღება. ორი შვილი ყავდა იმ
ფაშისგის გოგოები. ბიჭებმა ეს იცოდნენ და ყვავილებით
დააღვინენ, რომ გააღეს ესენი შევიდნენ. კაი კუში წამოიღეს,
თურმე ვიღაც მეზობელს დაუწვავს და ძაღლები გამოუძახია,
მანქანაში რომ ჯდებოდნენ, მილიციანერებს დაუშვიათ. მაშინ
მურგალი დრო იყო, ედიკას მითითებით ძაღლები მაგრა ბეგ-
პრიდელობენ, ყოველ დღე 2-3 კაცი კვდებოდა ცემისაგან
სამართელოში, ხშირი იყო შემთხვევები უბრალო მაგნიტო-
ფონის ან პაკრიშკის მომპარავს რო დაიჭერდნენ, წადი
გაიქეციო ეგყოდნენ და ზურგში ესროდნენ კლავდნენ. ახლა
ბევრი ბავშვებისაგან მსმენია, მაშინ უფრო ადვილი იყო
პრესტუოზნიკობა, არეულობის დროსო, მაგრამ ასე არ არის.
ამ აზრს თავიანთი შნირობის გასამართლებლად აწვებიან. მა-
შინ იყო რთული, თუ ქუჩის სასტავში იყავი, ძაღლებთან საომ-
რად ყოველ წუთში მზად უნდა ყოფილიყავი, მენტებს შენიანი
რომ მოეკლათ აბაროგი უნდა მიგეცა, თუ არა და შნირდე-
ბოდა სასტავი, თან ყველა იარაღით დადიოდა და უბრალო
სპორი გრუპებით მთავრდებოდა. ეს შნირი თინეიჯერები
მაგის გამკეთებლები არიან? 10 წელი გავიდა და ვერცერთმა
ბავშვების სასტავმა, რომლებიც ყოველ წელს გამოდიან ქუ-
ჩაში, ერთი ნორმალური ახალი საძმო ოჯახი ვერ
ჩამოაყალიბეს, დავე ქურდობას ვეღარ ქაჩავენ ისეთი
დედიკოს ბიჭები არიან, 1-2 წელია სხოდკა არ შეკრებილა
ვინმეს ბაზარის მოყომარებასთან დაკავშირებით. აბა ახლა
ხელი რომ დაგარტყან ატდეუნიაში მთელი საზოგადოება
უეხზე ღვება, აღვოკატი მოყავთ ეგრევე, აღარც ფრჩხილებს

აძრობენ, აღარც ღენზე აერთებენ, აღარც პროგიბოვობებით და გაზეთით აუთოებენ. ხოდა რომ გამოდიოდნენ ღაუშეით მენგებს, ბუდულაის თავში მოხვდა და აღვილზე გარდაიცვალა. ძმებმაც ღაუშვეს, იმათგან ორი ღაალორეს, ნონო ღაიჭრა მხარში. ბავშვები ვიყავით, მარა აბაროტი, მაინც მივეყით; უგრომისკის უფროსი 3 კვირაში საღარბაზოში იპოვეს ყელგამოჭრილი. მახსოვს მაგრა ვნერვიულობდით. 21 მაისს მაგის ღაბაღების ღლეა. 12 წელი გავიდა, მაგრამ ყოველთვის ავღივართ 21-ში მაგის სახლში იოსებიძეზე, ხოდა ღაცეები გაუშეით ღა წავედით ბუდულაის ღაბაღების ღლეზე. სამოთახიანი ბინა აქეთ ღელამისი ღა მამამისი ცხოვრობენ, ბევრნი არ ავღივართ, ვცდილობთ არ შევაწუხოთ, მაგრამ ისინი გყავიდან ძერებიან, რომ ყველაფერი კარგად გამოუვიდეთ. თან 5 წლის წინ გაღაწყვიგეთ მარგო ცენტრაოვი ბავშვების სასტავი ავიდეთ მასთან უღაცეებოღ, ისე როგორც მაგის სიკვდილამღე ვიყავით ყველა.

მივიღვართ ორი ჯიპით ღა ვიხსენებთ ბავშვობას, ისე სულ ესა ვართ ამნაპოლოს ოჯახის კომიგეტი – ამოიოხრა ნონომ.

– გახსოვს რამღენი ვიყავით?

– აბა, აბა.

– ვინმემ რომ ღაგვიშვას, ასე ერთად რომ ღაგვაგორონ.

– რა ღაუცველად, ჩვენ ყველას, მესამე ხელი ღა ჩვენი ავტორიგეტი გვიღავს, ვინ გაბეღავს მაგას.

– კარალი გბილისი, ვის ააქვს ორი თავი.

– რა იცი რა ხღება.

– შენ რაღაც ღაბერღი ძმაო, თან მაგრა პენსიაში ხო არ გინდა გახვიღე – ღასცინა მუგუზალამ.

– არცერთ ჩვენგანს ძილში სიკვდილი არ უწერი.

– სიბერეში არა?

– აი თითქმის მოვედით – თქვა მუგუზალამ, როცა მანქანებმა პეკინის ქუჩაზე ერთ-ერთ ჩიხთან გაღაუხვიეს, ღონ ჯორჯო კი ხმას არ იღებდა.

9-ს უკლდა 20 წეით.

ვღებვართ და ველოდებით. მთელი დღე ჯოი ბაბა და ლუკა ბრაბი ჩაცხრილვის ნიუანსებს გვიხსნიდნენ.

– მანქანას, რომ დაინახავთ დაუშვებთ ავტომატურებს შიგ მჯდომი ხალხის მიმართულებით. 2 დიდი რაჟოკი დააცალეთ თითოეულმა, შემდეგ კონტროლკები, ყველას ჯობია საფეთქლებში.

– კი მაგრამ მაგათ ხომ, ღურები უეჭველი ელებათ – დაიწუნა მანგუსკამ.

– დაიმახსოვრე! მთელი კომირი ჩვენს ხელშია, ჩვენ არ გველოდებიან, ისე რომ იცოდეთ ეგ ყველაფერი წამებში ხდება, ყოველ 1 წამში 6-7 გყვია ვარდება, ვისვრით შვიდნი ე. ი. მინიმუმ 30 გყვიაბდე თითო მანქანას თან მე ჯონსონას და ჯოის პულიმიოტები გვექნება წამში 2-3-ჯერ ჩქარა ისვრის, თან ჩვენ პროფესიონალები ვართ.

– რომ არ გადმოვიდნენ და ბრონი ჯიპებით რომ გაიჩითონ? – არ გვეშვებოდა პუსკარიკა.

– იმიტომ გვიღვეს ბრონიზაჟიგაწელნი გყვიები, ცალი 100 ლარი ღირს შავ ბაზარზე, ლუბოი ბრონს იღებს, დაჟე ბეგეერს ხვრიტავს სკვამნოიზე, ეგ რომ პქონდათ უეჭველი გააფაიზა-ლებდნენ ედიკას მეგრელები, რუსეთში ეგეთივე მერსედესი დაცხრილეს ახლობლებმა ბრონი გყვიებით, ვერცერთი ვერ გადაურჩათ, ვერ იშოვეს პროსგა იმ მეგრელებმა, ცალში 500 დოლარსაც გადაიხდიდნენ. საქმის მერე აანაზღაურებთ იმედია ჩვენს თანადგომას – ჩაერთო საუბარში ლამისყანელი ჯონსონა.

– ოთხივე მხარეს რომ განვლაგდეთ არ აჯობებს? – ვკითხე ჯოის.

– არა ლეოვიზ, ჩაცხრილვისას კი შეიძლება მაგრამ ცოტა თქვენზე სპეცი სტრელოკებია საჭირო, თქვენ გამოუცდელები ხართ, თან ავტომატური ცეცხლი უნდა დავეცხოთ და უკეთესია თუ ორი მხრიდან დაუშვებთ ოღონდ ეგ მხარეები ერთმანეთის პირისპირ არ უნდა იყოს.

– აა გასაგებია.

– თან როგორც გავიგე ლუკამ უთხრა ჯონსონას და ჯონსონას მაშას.

დღეს დიდი ხნის ნანატრი ოცნება გისრულდებათ, შენ ჯოი, შენი ბიძაშვილი გომ კრუშას აბაროგს მისცემ, შენ ჯონსონ ხასო და კასოის სულეს დაამშვიდებ. მართლაც სანამ იარაღებს და მანქანებს დავითრევდით დღეს 4-სთვის ქაშუეთის ეკლესიაში შევიარეთ, დიდი კელაპტრები დაანთეს ჯოიმ და ჯონსონამ, ერთი საათნახევარი გავჩერდით. შემდეგ გლდანში გავედით. 2 შავი დაბურულშუშებიანი ბმე, დაგვხვდა, საბარგულში კი იარაღები ეწყო. ვერ გავიგეთ ვინ დაგვხვდებოდა ჯონსონამ დარეკა მობილურით 3 საათით აღრე ვილასთან, გასაღებები იქვე დაგდებული ქვის ქვეშ იყო.

ცოგას კი ვნერვიულობთ, დაჟე სპირტიც გადაგვაკერევენა ლუკა ბრაზიმ. ჯონსონამ და ჯოიმ კი გაიჩხირეს. შემდეგ დაახლოებით 9-ის თხუთმეტი წუთისათვის ჯონსონას მამილნიზე მესიჯი მოუვიდა, მან აუღელვებლად წაიკითხა, წაშალა და გადაგვილაპარაკა:

– აბა ყველანი ადგილებზე რესტორანიდან წამოვიდნენ 15-20 წუთში აქ იქნებიან, ლუკა, ლეოვიჩი, პუსკარიკა და მანგუსტა იქით დადექით, აქ შემოვლენ სადარბაზოსთან, ჩვენ გამოვსასვლელს ჩაუკეცავთ ბმე-თი, თქვენ წინა მანქანას დაუშვით, ჩვენ უკანას.

– კაი მაგრამ, წინასწარ ვერ იცხვი რა მოხდება, პა სიგუაციი ვიმოქმედებთ, როგორც საქმე მოითხოვს ისე – უპასუხა ლუკამ.

როგორც გავიგე აქ ერთი მაგათი აღრე დაბრედილი ძმაკაცის სახლია, თან დღეს დაბადების დღეა, ეგენი მოვლენ ბემ ახრანი, ყველა ერთად, რომელიმე ცოცხალი რომ გადავირჩეს, შეიძლება დიდი ამბავი ატყდეს, ჩვენ უეჭველი გავუზადებენ, კიდე კაი რომ შანხაელებმა მასტი მოგვცეს. ტრუკები ჩვენც გვადევს, მარა ასეთი სერიოზული ხალხის ნაღდად არა. თან სკუჩნი უბანია, ერთი ხუთსართულიანი სახლია, სადარბაზოსთან პირდაპირ მიდისარ მანქანით გვერდზე რკინის არმატურის გაბორები, მაღნის გარდა ორი მანქანა რომ შევა ველარ გამოვა, ადგილი კარგადაა შერჩეული.

მე, ლუკა, მანგუსტა და პუსკარიკა იქვე ჩამოვჯექით არმა-
ტურის ბაბორით შემოსაზღვრულ, გამწვანებულ პაგარა ბაღში
მღვარ სკამებზე, შუქი გავთიშეთ, ავგომაგები გადმოვგენეთ
და ფეხებთან დავიდეთ. გული ამოვარდნაზე მქონდა, ლუკას
რაციის ნაუშნიკებიანი მიკროფონი თავზე ეკეთა. და თითქოს
პიკნიკზე ყოფილიყოს ისე იკრიჭებოდა. ჯონსონა, გოგოჭურა
და ჯოი მაზა მეორე ბუემვეში იჯდნენ. ცოცა ხანში ორი შავი
ფურის ჯიბი შემოვიდა, ნელი სვლით შევიდნენ და სადარბაზოს
წინ გააჩერეს ისე, როგორც ჩვენ გვინდოდა. ჯოიმ სასწრაფოდ
დაქოქა უკან ჩაუყენა, რომ ვერ გამოსულიყვნენ და გადმოვხ-
ტით, ნახევარზე მეტი მაგათიანი მანქანიდან გადმოსულიყვნენ,
ამდენი მასკიანი ავგომაგებიანმა ეგრევე დაუშვით, პირველი
ღონ ჯორჯო დაცა თქვენი კურდღელი დედაო — შეგინება
მაინც მოასწრო, შემდეგ გია სვეტოშა დავარდა, ასე 10-15
წამში ყველანი ჩაიცხრილნენ, ლუკამ, ჯონიმ და ჯონსონამ
იარაღებს მჭიდები გამოუცვალეს და კანტროლკების
გასაკეთებლად წინ გავიდნენ, სათითაოდ მივიდნენ თითოეულ
მათგანთან თავზე ადებდნენ იარაღებს და ესროდნენ
თითო-თითო ტყვიას ყოველ მათგანს, ონისე გბილისკი მან-
ქანაში დაჭრილი იყო, როგორც მერე გავიგე, გზაში ყვებოდა
ჯონსონა.

რო მივედი მასკა ავიხსენი, ჩემი სახე დავანახე სიკვდილის
წინ და მერე დავაკანტროლკე, ცხვარივით მშვიდად იყურებო-
დაო, ძაან მინდოდა ღონ ჯორჯოსთვის და გია სვეტოშათვის
ჩამეხედა სიკვდილის წინ თვალებში, მაგრამ სამწუხაროდ
ორივე დაბრედილი დამხვდა.

მუგუბალა ჩვენ დაგვაკანტროლებინეს, ოთხივემ ალბათ 60-
მდე ტყვია დავადეთ კიდე.

მაგარი გაბაზრებული ვიყავით, შემდეგ ლისის გზაზე
ავედით.

- აუ რა დაუშვით.
- პირდაპირ გულში დავადეთ.
- ეგრევე დავყარეთ.

ცქმუტავდნენ პუსკარიკა, გოგოჭურა და მანგუსტა.

– მიღით ახლა, მანქანებში ჩავდით ბაგაენიკში იარაღები, წოდორეთის გადასახვევთან აიყვანეთ და იქ დაგოვეთ მოგვიბრუნდა ლამისყანელი კანცელარა ჯონსონა.

– ერთში შენ და გოგოჭურა ჩაჯექით, მეორეში პუსკარა და მანგუსტა, იქ თეთრი ნივა დაგხვდებათ და იმითი დაბრუნდებით, ჩვენ კი აქ დაგვლოდებით.

– მიღით ჩქარა დღეს თურქეთში უნდა გადახვიდეთ, იქ ახალ პასპორტებს გამოგიგზავნით, ამერიკის ვიზებით და მოგაბავთ.

– კაი ამაზე მერე ვილაპარაკოთ ჯერ ჩქარა წაიყვანეთ ეს ფაქტი მანქანები – ჩაერთო საუბარში ლუკა ბრაზი.

ჩვენც ჩავჯექით ბმე-ეებში. 10-ის 20 წუთი ხდებოდა.

კანცელარა ჯონსონა

ჩაჯდნენ მანქანებში ეს გურები, დაქოქეს მანქანები თუ არა, ჯოიმ და ლუკამ ჯიბიდან დისტანციონები გააძრეს და დიდ კნოპებს დააჭირეს. ორივე მანქანა ფეიერვერკივით განათდა, ის დედააფეთქებულები მწვადივით შეიხრაკნენ. მთელი დღე ნერვებს მიშლიდნენ, თან ბარიგები იმენნა ბიოლოგიურად მეზობლებიან. საქმეს ჭირდებოდა ასე თორემ, ამით 7 საათი ვერ ავიგანდი. შემდეგ ჯოი მაზამ ლუკა ბრაზის ხუთი თითი დაურტყა იქვე გადამალულ თეთრ ნივაში ჩავჯექით და წამოვედით, მარსელოსაც გადაურეკე.

– ალო – ჩამესმა მაგის დათვივით ხმა.

– მარსელჩიკ ყველაფერი ხუთიანზეა, კანცოვკებიც დაეპარხეთ.

– საღოლ, ჯოი და ლუკა დამიკონცე.

– კარგი.

– აბა წავედი პაგარა პრობლემები დამრჩა მოსაგვარებელი მაგას უნდა მივხედო, ფაქტიურად წერტილი უნდა დავსვა – გამითიშა გელეფონი მახარებელმა.

10-ს უკლდა 15 წუთი.

კუს გბიდან რომ ჩამოვედით პირდაპირ ცხონებული ბუღუ-
ლაის სახლთან მივედით, რათა სავბურა დამეგოვებინა იქ
სამინელი სურათი დაგხვდა. მთელი ჩვენები ჩაეცხრილათ,
გირილი კი არა ღრიალი ამივარდა, თანამშრომლები ცოტანი
იყვნენ 5-7 წუთის წინ მომხდარიყო, ცოტა ადრე რომ წა-
მოვსულიყავით მე და სავბურა მანქანაში 3 ავგომაცი გველო
1-2 მოწინააღმდეგის მაინც მოვეკლავდით და მტრების ვინაობა
მაინც გვეცოდინებოდა. სავბურამ ყველას დახედა, მერე გერი-
გორია იქამდე ათვალაიერა სანამ მთელი მვდ არ მოვიდა და
ძალით არ მოაშორეს იქაურობას – კვალს გვიბნევო საწყალ-
მა ალბათ სტუკი მიიღო, მიწის გოჯი არ დაგოვა. დაუთვა-
ლიერებელი, ხან ბიჩოკებს ხიკავდა ძირიდან ხან კენჭებს,
ბუღუალის დედა ცუდად გახდა საავადმყოფოში წაიყვანა სას-
წრაფომ, არა მილიონი წელი რომ გავიდეს მაინც გავასაღებთ
ამათ მკვლელებს, ეს რა გვიქნეს 10-იანში გვგლიჯეს, ამის
გამბედავი ვერც წარმომედგინა დელამიწამე, იმასაც
უფიქრობდი დილით რო დაპრესეს ის მეტადონის ნარკობარ-
ონები, იმათი გაკეთებული, ხო არ იყო, ან იმ შაქრო ოლიგარ-
ქასი, არა მოვა დრო ყველაფერი გაიასნდება, არა არს დაფა-
რული რომელი არა გაცხადდეს, ჩამესმა ყურში სავბურას ხმა,
მოვგრიალდი მას ხელში მწვანე ფსკენილი ეჭირა, იცანი –
გამიცინა მადიანად. ამან ხო გაახურა უდროო დროს თავისი
ბაიობებით, ახლა დაიწყებს ჩემმა სულიერმა მამამ მაჩუქაო
და რაღაცეებს და უხეშად მივმართე: ნუ გაახურე საქმე ვისი
ნაჩუქარია ახლა სულ არ მაინგერესებს.

– კაი როგორც იტყვი – გამიღიმა ისევ და დაამატა საქმე
იასნია, ისე მომეშალა ნერვები, თავი ძლივს შევიკავე, რომ არ
დავარტყი – მოწვე? – მომაწოდა ჰაეანის ბიჩოკი – არა
სუფთა ჩარლი ჩაპლინია რა.

– ამას თბილისში მარგო ახლობელი ეწევა, ნაღდი კუბ-
ურია, ფიდელ კასტრო უგზავნის კუბიდან, მეხე არწივი ახატია
– უნდოდა გავეგრძელებინა, მაგრამ ხელი აუკარი და დავაგდე-
ბინე.

– კაი რა ნუ შემიჭამ ნერვებს – ვუთხარი უხეშად.

— როგორც გინდა — დაიხარა დაგდებული სიგარის ბიწოვი აილო, პირში ჩაიღო მოუკიდა და გააბოლა — კაია, არა კაი ცხოვრება — ჩაიბუტბუტა თავისთვის. ძალა მოვიკრიბე საებურა მანქანაში ჩავისვი, მთელი გზა ერთი და იგივეს გაიძახოდა, ვინაც მახვილი აღიღოს, მახვილითვე მოსრდეს, მაგის სახლთან რომ გაგჩერდით აიჩემა მაროენი მიყიდო.

რა შექნა, გადმოვედი მანქანიდან და მოპირდაპირე ქუჩის მხარეს, მღებარე ბუტკასთან მივედი, მაროენი ვიყიდე, რომ დავბრუნდი იგი აღარ დამხვდა, თან სტეჩკინი და გლუშიტელიანი მიკეპარა, წამოსვლა დავაპირე, რომ აღვოკაცმა დამირეკა მთელი თქვენი სასტავი აყარესო, არაგვში არ მიხვიდო და კიდე ახალი ამბავი მითხრა, თურმე გოგოჭურას და იმათ რომ დაუცხრელიათ, გამოსულან თუ არა მარსელო შეხვედრიათ თავის ბრიგადით, ჩვენ ბიჭებთან მიდიოდა მოსალაპარაკებლად დაბარებული ყოლიათ. სროლის ხმაზე ეგრევე აზრეზე მოსულა და ხალხი დაუდევნებიათ, იმათ მოუგაზიათ, ლისის გზაზე მიუსწრიათ, თან პერესტრელკა წასულა, შანხაელებს ისე დაუშვიათ ჩაუწვიათ, ის ბოშები ცოცხლად მანქანაში.

გულზე მაგრად მომეშვა და მარსელოს მიმართ სიმპაგიები კიდე უფრო გამეზარდა. იგიც ხომ ერთ დროს ჯოი მაზასთან და ლუკა ბრამისთან ერთად ჩვენი ძმების სასტავში ყოფილა, მერე რაღაც ბავშვური სპორი მოსვლიათ, დონ ჯორჯოს მაგრა დაუტისკია, მერე სხვა სასტავი გააკეთა. ჩვენებთან კი ისევ ძველებურად ძმაცაცობდა.

მაინც ძველი ასნაენოი ამნაპოლელია ყველა მგლები იყენენ — ღმერთმა აცხონა.

კარკუშა

10 საათისათვის რესპუბლიკურ საავადმყოფოსთან მივედით და მეორე შესასვლელიდან შევედით, მარსელოს კადელაკით ერთი ჯიპი ახრანა უკან მოგყვებოდა, მძღოლმა ფარები რამდენჯერმე აანთო და ჩააქრო, ჩვენს მანქანასთან ისევ ის მაწაკი ზურიკო მოვიდა და ჩაჯდა.

— რაფა ხარ შე ძველო? — გაუღიმა მარსელო.

- რაზე ვარ, როგორ ხარ კოპალ, შენ უკვე გნახე დღეს კარკუმ.

- ე. ი. ჩვენ ჩვენ სიტყვას ყოველთვის ვასრულებთ. - აი ეს შენ - მიაწოდა დიდი კონვერტი მარსელომ.

- გმადლობთ, მეც რაც შევალეობოდა გავაკეთე.

- ხო არ დაითვლი.

- არა მაგას როგორ გაკადრებთ - დაიკრიჭა ზურიკო

- ხო, აი ეს გასინჯე, როგორია? - ეს კიდეც კვრევი 15 გრამი გერაინ-სკაკაინამ - მიაწოდა შპრიცით ოდნავ მოყვითალო სითხე და პაკეტით ნარკოტიკი კოპალამ.

- კაი წავედი - დააპირა გადასვლა ზურიკომ.

- მოდი აქვე გაიკეთე - გაულიმა მარსელომ, ხომ უნდა დარწმუნდე ბოლომდე სიტყვის ხალხი რომ ვართ, თან ესპანეთში შენი წასვლის და იქ მოწყობის დეტალები დავაზუსტოთ.

ზურიკომ მკლავი გადაიბიწა მე და კოპალამ ვენა მოვაძებნინეთ და გაუკეთეთ, 4-5 წამში თვალები აუტრიალდა, პირიდან კი ღუეი წამოუვიდა.

- მიდით ამ მახოლდითაც დააკანგროლეთ - მოგვაწოდა მეორე უმარმამარი შპრიცი მარსელომ.

- არ უნდა, არის ვარიანტი გადარჩეს? - იკითხა კოპალამ.

- სიფრთხილეს თავი არ სტკივს, გააკეთეთ რასაც გეუბნებით. ჩვენ ყელზე ცენტრალკაში უმარმამარი შპრიცის ბაბოჩკის წვერი გაურჭეთ და ბოლომდე გაუკეთეთ.

- პრაკოლი ხო არ ეტყობა? - გვკითხა მარსელომ.

- არა არაფერი ეტყობა - მივუგე მე.

- მაშინ გადაათრიეთ ეს ნაგავი მანქანიდან სანამ არ აყროლებულა და ეგერ ბუჩქებთან მიაგდეთ ის პატარა შპრიცი ვენაში დაუტოვეთ ხელზე, ფაქტი ჯიბეში ჩაუდეთ.

- ფული მოვაყაროთ შედ? - იკითხა კოპალამ.

- არა აქ რომ დავტოვოთ ძაღლები აიღებენ მაინც.

- კოპალ აიღე ეგ კონვერტი და ამ ბოზის ოჯახს აუტანე დასაფლავების დღეს.

- ცოლ-შვილს მიეცი, ისე მაგის ნაბიჭვარიც ასეთივე გაიმრდება, ბავშვობაშიც ესეც საყვარელი ბავშვი იყო.

- რა იცი, ღმერთმა დაუფაროს იმ ბავშვს მამამისს რომ დაემგვანოს, თან ამის ცოლი, ჩვენი კარლიკას ნათლიის

შვილია, ამას როგორ გაყვა, ნაღდად მარნეულელ მთლას შეალოცინა ან ჯადო გააკეთებინა.

მკვდარი ზურიკო მანქანიდან გადავითრიეთ და იქვე 15 მეტრში მდგარ ხის ქვეშ მივაგდეთ.

– წავედით ეხლა დისკოტეკაზე, ცეკვის ხასიათზე ვარ – გაიღიმა მარსელომ და მოვგაზოტა.

– არა მე თავი მტკივა სახლთან ჩამოვალ – ვიუარე მე. 11-ის ნახევარი სრულდებოდა, სახლში რომ ავედი ყველა ტელევიზია მუდ-ს მინისგრს აჩვენებდა, რომელიც ადასტურებდა ოფიციალურ ვერსიას. რომ ამნაპოლოს საძმოს და გოგოჭურას სასტავს შორის მეგაღონის ომის სახელით მიმდინარე გარჩევამ, აპოგეას მიაღწია დღეს, როდესაც გოგოჭურას სასტავმა ჩაცხრილა 8 კრიმინალური ავტორიტეტი ღონჯორჯო, ონისე გბილისკი, გია სვეგომა, მუგუშალა, კესკოვიჩი, ჯურხარა, ხაგულიკა და ნონო.

ხოლო მუსტად 1 საათში ლისის ტბაზე ამნაპოლოს საძმოს დანარჩენმა წევრებმა გრანაგომიოგებით და ავგომაგებით დახოცა გოგოჭურას საძმოს 4 წევრი გოგოჭურას ჩათვლით.

შ.ს.ს. იმ დღეს რესტორან არაგეში რაუნდი მოაწყო და დააკავა ამნაპოლოს ოჯახის ბევრი წევრი, ასევე დაიჭირეს გოგოჭურას უბნის მთელი ქუჩის ბირეა, თავისი დომინოს მოთამაშე ბიძებით, რომლებსაც გოგოჭურასთან მხოლოდ მეზობლობა აკავშირდათ, მაგრამ პრესკონფერენციაზე სულ სხვა ვერსიას აერცელებდნენ, რომელიც საქართველოს მოსახლეობამ ეგრევე დაიჯერა.

პრემიერ-მინისტრმა და პარლამენტის თავმჯდომარემ მადლობა გადაუხადეს შ.ს.ს და მის მინისტრს საქართველოში დიდი კრიმინალური ომის თავიდან აცილებისათვის გატარებული ღონისძიებისათვის და დ. აღმაშენებლის ორდენითაც დააჯილდოვეს 3-4 დღეში.

დღესა

დღეს 28 მაისია, 21 მაისინაირი უბედური დღე თუ გავითენდებოდა ჩვენს სამეგობროს და უბანს არ გვეგონა, მაგრამ დღეს კიდევ უფრო მურგალი დღეა. გუშინ ონისე გბი-

ლისკი, გია სვეგოშა, მუგუზალა, ხაგულიკა და ილიჩა. მივბარეთ მიწას, დანარჩენებს დღეს ვასაფლავეთ, ოჯახებმა გადაწყვიტეს ასე თან ამდენი გულდათუთქული ხალხი ერთად ალბათ სანაიას დასაფლავებაზე თუ იყო, ამ ბოლო ხუთი წლის განმავლობაში საბურთალოს სასაფლაოზე. ჩემი ძმის და სხვა ბიჭების საფლავების ახლოს ადგილი აღარ არის, მარსელომ იჩალიჩა და იქით ახალგახსნილ სასაფლაოზე 8 ადგილი იყიდა, თავისი ეკლესიის ასაშენებელი მიწით, ხუთივე გუშინ იქ დავასაფლავე, მაგარი კაცია მარსელო, ამათი აბაროგი ხო მისცა მოშნად, ის ბოში ბარიგები ჯოჯოხეთში შემწვარი გაუშვა, როგორც ამბობენ ღონ ჯორჯოს უნდა შეხვედროდა, ნეტა ადრე მისულიყო ის კურდღლები სროლას ვერ გაბედავდნენ. ხუთი წუთი დააგვიანდა, როცა მისულა გზაში სროლები კი გაუგონია, მარა ასეთ რამეს ვერ იფიქრებდა. გოგოჭურა და ბრიგადა 2 მანქანით გყდებოდნენ, გაუძრიათ შან-ხაელებს იარაღები და გაკიდებიან. იმათ ლისის ტბაზე გადაუხვევიათ იქნებ მოვცყდეთო, მაგრამ ცოდვებმა უწიეს, თურმე ვერ იცნობდნენ მანქანები დაბურული იყო, თან ლიპა ნომრებით, კარკუმას შეხვედრიან ბენზინგასამართ სადგურზე იმ დღის 4-5 სთ-ით ადრე ამ მანქანებით, თან ავტომატები და ნიღბები ღებიათ სიღენიებზე, რას შვრებითო, რომ უკითხავს, ღორებზე სანადიროდ მივდივართო გოგოჭურას უთქვამს და სროლების შემდეგ იოსებიძიდან გამომავალი მაგათი მანქანები, რომ დაუნახია მარსელოსათვის უთქვამს ის ბაზარი, მარსელიკოს ეგრევე მოუგვინავს რაც ხდებოდა და გაკიდებიან.

მარსელო მაგარ გატეხილშია, ნეტა, ნეტა 15 წუთით ადრე მივსულიყავიო, თან რაღა მოუშვადებელი შეხვდნენ იმ შნირებს. სულ ამერიკის პრეზიდენტებისავით დაცვებით დადიოდნენ. არა და პადელნიკის დასაფლავებაც იყო. საწყალი ზურიკო მკვდარი იპოვეს რესპუბლიკურის ეზოში. პერედოზი-როკისაგან დაიღუპა. ჯიბეში კიდეც ერთი 3000 დოლარის ფაქტი ედო. გოგოჭურა და დედააფეთქებულებმა მოკლეს ეგვეც ფაქტიურად, მაგათი მიუციათ კოპალას შეხვედრია თურმე და უთქვამს მაგარი ჯიგრები არიანო, დღეს პადაგრევი უნდა გამიკეთონო, კიდე კაი მე ვერ მნახა, თორემ შეიძლება უკვე დასაფლავებულიც ვყოფილიყავი. თან რო იპოვეს შპრიცი ისევ

ვენაში ჰქონდა გამოღებაც ვერ მოესწრო. კოპალამ მაგრა იჯიგრა მაგის ცოლ-შვილს 5000 დოლარის გრევი გაუკეთა, თან უთქვამს ვალი მქონდაო, არადა რა ვალი ქონდათ მაგისი კარგად ვიცი, იქით ზურიკოს ემაერთა ყველასი. არა, მაგარი ჯიგრები არიან ეს შან-ხაელები, მარსელომ უთავებოდ დარჩენილი ამნაპოლოლებიც არ დაგოვა ბედის ანაბარად, ორგანიზება გაუკეთა და შეიერთა, ვინც დაჭერილები იყვნენ ყველა გამოიყვანა ციხიდან. კილერა ახლა მაგის უსაფრთხოების უფროსი, თან 4 ამნაპოლოელი, თავისი სამმო ოჯახის უმაღლესი კომიტეტის წევრებადაც შეიყვანა. ეგ რომ არ ყოფილიყო, მთელი წილები და გოიმები დაიკარგებოდნენ. მართლა მაგარი ორგანიზატორია. მიცვალებულთა მშობლები და ოჯახის წევრები, ცოგათი მაინც კმაყოფილები დარჩნენ, მარსელო რომ შედიოდა, ჭირისუფლები ღვებოდნენ და ღოცავდნენ მთელი გულით.

2-ის ნახევარი იყო, რომ მარსელო მოვიდა ღონ ჯორჯოს ოჯახში, მიცვალებულთან გამოსამშვიდებლად, მთელი ხალხი თბილად ესალმებოდა. უკან ჯოი მაზა, ლუკა ბრაზი და ბიძამისი განაბი ჯონსონა მიყვებოდნენ, წინ კი კილერა ოთხი კაცით, სადარბაზოს რომ მიუახლოვდებოდნენ, უცებ სავბურა დაეცაქათ და უძახდა „პეროდე მეფე მოვიდაო“. მარსელოს გაეცინა და გზა განაგრძო, მაგრამ უცებ წაიქცა, იგივე მოუვიდა ჯონსონასაც, ლუკამ და ჯოიმ იარაღები ამოიღეს, მაგრამ, ლუკაც წაიქცა და ჯოიც თუმცა გასროლა მოასწრო, სროლის ხმაზე კილერა და დაცვა შემოგრიადლდნენ და სავბურას ეტაკენ, რომლის ხელშიც ეხლა შევნიშნე მაყუჩიანი პიკის სისტემის იარაღი. მთელი ხალხი გაგიჟდა სავბურას ცემა დაუწყეს, მოკლავდნენ ან ჩაქოლავდნენ კილერას და მოსულ პაგრულს, რომ არ გაერიდებინათ აღელვებული ბრბოსათვის. თითქმის უსულო მარსელოს, ჯოის, ლუკას და ჯონსონას სხეულები საკაცეებით სასწრაფოებმა წაიყვანეს. საერთოდ ჰუმანური ადამიანი ვარ მარა, ესეთი გიჟები მართლა იმოღივრებულები უნდა იყვნენ. საწყალ მარსელოს თავიდან სისხლი სდიოდა, ჯონსონასაც სასწრაფოს როცა მიყავდა დაჟინახე, ისე არა მგონია, რომ გადარჩნენ, მაგრამ ადამიანი იმედით ცოცხლობს.

ეს რა მიქნა იმ გიქმა, ასეთი მამალი გიქი საგიჟეთში უნდა იყოს! ამ მთავრობის დედა ვაგირე გიქებს რო სვაბოდაზე უშვებენ. რამდენ პერედრიაგაში ყოფილვარ, ტყვია არ შეკარებოდა, ახლა, როცა ყველაფერი სუთიანზე დამთავრდა, იმ გარეკილმა თვალი დამაკარგინა, მე მაგის დედა. არა სულ ვიცოდი როდისმე ვიღაცას, რომ იმსხვერპლებდა ეგ არანორმალური, მაგრამ ჩვენ რას გვერჩოდა, მაგის ფსიქოთერაპევტმა თქვა, ძმაცაცების სიკვდილმა კატალიზატორის ფუნქცია შეასრულაო. საწყალი ბიძაჩემი ჯონსონა და ჯოი მაზა, ადგილზე დალიეს სული. ლუკა ბრაზიც მაგრა გადარჩა სამი ტყვია პქონდა მორცყმული. ერთი პირდაპირ გულში, მარა ჯიბეში გიგანის ფლიაგა დებია და იმან იხსნა სიკვდილისაგან, თუმცა 2 ტყვია ელენთაში მოხვდა და ამოსატრელი გაუხვდა. მეც მაგრა გადავრჩი, მადლობა ღმერთს, ვიმზუნებ, რომ სიცოცხლე ჯოჯოხეთად ექცეს და ცოცხალი ჩალპეს იმ საგიჟეთში, ვერასოდეს გამოვიდეს, არა ისე, სპეციალურად არ გაუკეთებია, ექიმებმა, რომ შეისწავლეს, დაასკვნეს მსხვერპლი შეიძლება ლუბოი ადამიანი ყოფილიყო. თურმე სამი დღე დამაწყნარებლებს წამლებს აღარ სვაშდა და აი შედეგიც.

ჯონსონა ბიძაჩემი და ჯოი მაზა მაგრა მომაკლდებიან. ამნაპოლოს სასტავის დარჩენილი ყველა წვერი, ჩვენ შემოგვიერთდა და საძმო ოჯახს ამნაპოლო-შან-ხაის საძმო სასტავი დაეარქვი. 4 კაცი მაგათგან ჩვენს კომიტეტშიც შემოვიყვანეთ, თან ისეთები ჩვენ ვინც გვაწყობდა. მაინც 14-ნი ვართ და ყოველთვის ჩემი რიშენია გავა. ჯონსონას ადგილს კუკუშკა და ჯონი დება დაიკავევენ, მაინც მაგის გამზრდელი განაბებია, ხალხი გაუშვი რუსეთში გამოსაყვანად, კარგი კუში ჯდება. 10-14 დღეში ჩამოვლენ, ჯოი მაზას მაგივრობას კარკუშა და კოპალა გამიწევენ. გაა სვეტომას დაცვის უუროსი კილერა ჩემ უსაფრთხოებაზე იმზუნებს. ყველა დაღუპულ ამნაპოლოელს პენსია დაუნიშნე იმხელა, ალბათ ამერიკის პრეზიდენტსაც რომ შეშურდება. მაგათი ოჯახები ჩემზე ლოცულობენ 24 სათი, თან ჩვენების მკვლელები მოკლაო და ამხელა ყურადღებას გვაქცევსო. ჯოიც და ჯონსონაც იმათ საფლავების გვერდზე

დავასაფლავეთ. თან შუაში დიდ ეკლესიას ვაშენებ. ამ-
ნაპოლოს ყველა წილი ჩემთან მოდის, მე გაყოფა კარგად
ვიცი, ამიტომ ყველაფერი აეურშია. დაჟე ყველა ამნაპოლოელს
შემოსავალი გაუზარდე. მე რომ ახლა ვლასტი ავიღე ასეთი
პალაქენია, მემგონი ჯაბა იოსელიანის მეგს არავის ჰქონია,
მარა ცალთვალა დამგოვა იმ გადარეულმა მე მაგის... 100 000-
ია გადასახდელი ფსიქიატრებში რომ ის გიყი ბედიანში გადაი-
ყვანონ. როგორც ამბობენ, ეგ ადგილი გიყი მკვლევლების და
მანიაკების ბოლო პასაკაა, იქიდან ცოცხალი ვერავინ გა-
მოდის, სანიტრებიც ვერ შედიან ისეთი ბუინი გიყები არიან,
კარი როცა იღება, ომონს ახალი ეტაპი შეყავს მხოლოდ და
გრუპები გამოაქვს 2 კვირაში ერთხელ. „ბაბოჩკა“ კინოში
რომაა ლაგერი და ციმბირი მაგასთან შედარებით სამოთხეა.
მხოლოდ ჯუნგლის კანონით მიდის ცხოვრება, ყოველ სამ
დღეში თავიდან. იქ უნდა გაუშვა ის გიყი, რომ სიცოცხლე ჯო-
ჯოხეთად უქციო, აბა უცაბელი სიკვდილი მაგისტვის
სამოთხეა. მეტი რა ვთქვა საერთო ჯამში მაინც ყველაფერი
კარგადაა.

ეკლესიაში წირვა დამთავრდა თუ არა მეუფე ვახტანგი გარეთ გამოვიდა.

– დამლოცე მეუფე – ხელები მიუშვირა 60-65-ოდე წლის შავოსანმა ქალმა.

– ღმერთმა დაგლოცოს ქსენია – ჯვარი გადასახა მეუფემ. ეკლესიის ეზოში იმ დღეს ბევრი ხალხი ირეოდა. მეუფე ხალხს გაფაციცებით ათვალიერებდა და მათში თავის სულიერ შვილს გარიელს ეძებდა. ხალხი მოწიწებით ემთხვეოდა მეუფის კისერზე ჩამოკიდებულ პანაგეას, შემდეგ ხელზე ეამბორობოდნენ და ზოგი კურთხევას თხოვდა, ზოგი დალოცვას.

უსებ ეკლესიის ეზოს შემოსასვლელთან მღვარ გლახაკებთან მოჰკრა თვალი გარიელს, რომელიც გლახაკ გლახოს ესაუბრებოდა. მეუფე მათკენ გაემართა.

– როგორ ბრძანდებით მეუფე ვახტანგ, მოწიწებით წამოღვნენ იქ მჯდარი გლახაკები.

– გმაღლობთ არა მიშავს – გამოეპასუხა მეუფე ამ ქვეყანაზე, მორწმუნე ქრისტიანი კარგად ვერასოდეს იქნება თუ დიდი რწმენა გააჩნია.

– შენ როგორც ხარ პელაგია, დღეს რაღაც ლამაზად გამოიყურები-მიუბრუნდა 50-ოდე წლის გლახაკ, შავებში ჩაცმულ თავზე შავთავშალწაკრულ ქალს, რომელსაც კისერზე დიდი ხატი ეკიდა.

– ყველაზე ლამაზი დედა ღვთისმშობელია –

– დაიმორცხვა ქალმა – აბა მე რომელი ლამაზი ვარ.

– როგორ ხარ გარიელ? – მიუშვირა კისერზე ჩამოკიდებული ჯვარი იქვე მღვარ ახალგაზრდას, რომელიც უზარმაზარ წვერებიან და თმებიან 60-ოდე წლის მამაკაცს ესაუბრებოდა. მათ ჯერ ჯვარს ეამბოროეს, შედეგ მეუფე ვახტანგს ხელზე აკოცეს.

– რავი მეუფეო, ყველაფერი გადავეცი, როგორც თქვენ მითხარით, მაგრამ ენაგანიობაში არ ჩამითვალთ, იმ საცოდავმა ცოდვილებმა თქვენც და სამღვდელობა უდიერად მოგიხსენიეს და და ვალი 50000\$-ით გამიზარდეს და გა-

მაფრთხილეს, რამდენ ახალ ხალხს ჩარევ იმდენჯერ გაგიზრდით ვალსო.

- თვალზე რა გჭირს? - შეამჩნია მეუფემ მოგვიანებით გარიელის ჩალურჯებული თვალი.
- მოუალერესს მეუფევე - გაიცინა გლახომ
- მეუფევე ის თანხა რომ ეკლესიისთვის იყო განკუთვნილი - ამოიოხრა გარიელმა - ჩემს სახლზე არაფერს ვამბობ, სიდედრის სახლში გადავალთ ალბათ საცხოვრებლად, ეცყოფა უფალ იესო ქრისტეს ჩემი უფრო გაძლიერება უნდა.
- ვილოცებ, რომ ჭკუაზე მოვიდნენ და არ დაისაჯონ
- უპასუხა მეუფემ.

ყველაფერი 1 თვის წინ დაიწყო. გარიელი ბიზნესმენი იყო საკმაოდ წარმატებული, ქათმის ბარკლები და ვიზინა ჩამოჰქონდა გერმანიიდან, საბერძნეთიდან კი მეთი. ერთხელ სარფიანი წინადადება გამოუჩნდა ესპანეთიდან, ოღონდ ხელზე ფული იყო საჭირო. მოაგროვა და თავის პარტნიორ შაკოსთან ერთად ჩაფრინდა. მადრიდში, სადაც მწარედ მოაგყუეს და ფული დაეკარგა, ამის გარდა მას რაღაც თანხა ებარა მეუფისაგან, რომლის დიდი წილი თვითონ მისი დადებული იყო. გარიელი, როგორც მორწმუნე ქრისტიანი მოგვბიდან მე-7-ელს ყოველთვის ეკლესიას წირავდა. შემდეგ მას შაკომ თავის პარტნიორმა დავა აუტეხა. ორივე სავაჭრო ცენტრი წაართვა, ესეც არ იკმარა, სახლის და ეკლესიის იმ საერთოს გამორთმევაც დაუპირა, რომელიც მის ანგარიშზე ირიცხებოდა. თავისი ჩანაფიქრის განსახორციელებლად ცნობილი ავტორიტეტები კოლია მესტაფონსკი, სამუკა ბალახონსკი, მუსა გაჯიქსკი და პოლიკარპე გუმენსკი ჩაერია, რომლებმაც გარიელს შავი დღე დააწიეს. ვინ არ ჩარია გარიელმა, მაგრამ მაინც ვერაფერს გახდა, სამმართველოშიც მივიდა განცხადება დაწერა, უფროსის მოადგილემ თავისი მანქანით შესთავაზა სახლში მიყვანა, იგივე დაეთანხმა იფიქრა სამართალი იმეიმებსო, მაგრამ მაღალჩინოსანმა სახლის მაგივრად განცხადებიანად კუს გბაზე მიიყვანა, სადაც ისევ ისე ავტორიტეტები დახვდნენ, საშინლად ცემეს და განცხადების ჭამა აიძულეს, და ერთი კვირის ვადა მისცეს. მეუფე ყველაფრის საქმის კურსში იყო, თვითონაც ორჯერ თხოვა გელეფონით

კრიმინალებს გონზე მოსვლა, მაგრამ მაინც არაფერი გამოვიდა.

მეუფევი პირჯვარი გადაიწერა და ჩაფიქრდა. ცოტა ხანში გარიელს მიუბრუნდა – მომეცი იმ შენი პარტნიორის და იმ ცოდვილებთან შეხვედრის ადგილის კოორდინატები.

გარიელმა ჯიბიდან ფურცელი ამოიღო და მეუფევი ვახტანგს გადასცა.

– აი აქ წერია ყველაფერი, მისამართები, ტელეფონები, სამსახურის მისამართი.

– მეუფევი გადაურიცხავ იმ ფულს, სახლსაც გადაუფორმებ, დრო ზეგ – 5 სთ-მდე მაქვს.

– ზეგამდე დიდი დროა შვილო გარიელ, ილოცე. ეს დღეები გულმხურვალედ, შესთხოვე უფალს, შეიძლება არც არაფერი გამოგართვან და რაც წაიღეს ისიც დაგიბრუნონ.

– ეგ არა მგონია რომ მოხდეს, ნეტა საგურამოს სახლი და ჩვენი მართლმადიდებლური საერთო მაინც დაგვიტოვონ.

– პოოი გარიელ ურწმუნო მონაღ-განრისხდა მეუფევი ვახტანგი – ნუთუ არ იცი რომ უფლისათვის შეუძლებელი არაფერი არ არის.

- შემინდე მეუფევი – თავი დახარა გარიელმა
- ღმერთმა შეგინდოს – თავზე ხელი დაადო მეუფევი.
- აბა წავედი – უფალმა შეგვიწყალოს გადაისახა პირჯვარი.

მეუფევი, იქვე მდგარ თეთრ ჯიბში ჩაჯდა და წავიდა.

მართლაც თვალწარმტაცი ბუნებაა საქართველოში. ასეთი მსოფლიოს არცერთ კუთხეში არ არის – ფიქრობდა მეუფევი და გზას მიუყვებოდა მანქანით, 15-წთ-ში შუაგულ გყეში მღებარე გაღაჟანშემორტყმულ მონასტრის კართან დაასიგნალა. კარი შავ ბერის სამოსელში ჩაცმულმა შუახნის კაცმა გააღო.

მეუფევი შემობრძანდით – შეიპატიჟა მეუფევი ვახტანგი და მხარზე ეამბორა.

- როგორ ხარ ძმაო იეზეკიელ.
- ღვთის წყალობით ვსუნთქავ მეუფევი, ჩემნაირი ცოდვილი რომ მოქცევის გზაზე დააყენა და თავისკენ მოახედა უფალმა, ამაზე მეტი წყალობა რა გინდა მეუფევი.

– ყველანი ადამიანები ვართ, ადრე ყველა ჩვენთაგანი ცოდვილი იყო, ამ სოფელში უცოდველად ცხოვრება ძალზე ძნელია, ის კი არა დღევანდელ დღეს წყეულ ბოროტს მასონების ხელით მრუშობის ცოდვითა შეგძნების განცდა უნდა დაუკარგოს ქართველ მანდილოსნებს, ღმერთმა ყველა მათგანი იხსნას დაცემისაგან.

– ამინ ამინ – პირჯვარი გადაიწერა ძმა იეზეკიელმა.

ძმები რას შერებიან.

– არიან რას იბამენ, ლოცვაში, მარხვაში და ხელსაქმეში.

– მიდი ძმა ეზრას დაუძახე მანამდე შევალ ვილოცებ, ჩვენს ღვთისმშობლის მირონმდინარე ხატსაც მივეახლები.

მართლაც თვალწარმტაც იყო მონასტრი. 400-500 წლის წინ რა ცხოვრებასაც ეწეოდნენ წმინდა მამები და ძმები, იგივე პირობებში ცხოვრობდნენ ახლაც ამ მონასტრის კედლებში ბერები და მორჩილები ამ 21-ე საუკუნის მიჯნაზე.

მეუფე ეკლესიის კარებს მიუხლოვდა, მთელი გულით ეამბოროა და შიგნით შევიდა. ძმა ეზეკიელი კი მონასტრიდან გავიდა, 800-900 მეტრი გაიარა და პაგარა მინდორს მიაღწა, სადაც 20-30 სული საქონელი, 50-60-ოდე თხა და ცხვარი ბალახობდა, რომლებსაც 3 წვერმოშეებული შავანაფორიანი, წელზე თოკწაკრული 30-35-ოდე წლის ახალგაზრდა მწყემსავდა თავის 2 კავკასიურ უმარმაზარ ნაგაზთან ერთად. თითოეულ მათგანს ხელში კომბალი ეკაპა და რაღაცაზე საუბრობდნენ.

– ეზრა – გასძახა იეზეკიელმა.

– ხო მშვიდობაა ძმაო-გამოუპასუხა მაღალი გამხდარი ქერა თმა წვერიანი ცისფერთვალება ახალგაზრდა, რომელსაც სახის ფერზე, აშკარად ეტყობოდა მონასტრული ცხოვრების კვალი, რაც მას უფრო ამშვენებდა და რაღაც არამიწიერ სილამაზეს აძლევდა.

– მეუფე ვახტანგი თავისთან გიხმობს.

– წავედი ვნახავ რა ხდება, ძმაო თევდორე წამომყევი, შენ ძმაო იერემია ნახირს მიხედავ უჩვენო?

– ამათ კი არა გე ბალაშის მთელ ძროხებსაც ვეყოფი მარტო.

ყველას გაელიმათ.

კარგი ჩვენ წავედით და ორი ძმა, იემიკიელთან ერთად მონასტრისკენ გაემართნენ.

როგორ ხარო მეუფე ვახტანგ — ეამბორა ძმა ეზრა ჯერ პანაგეაზე, შემდეგ ხელზე მეუფეს.

— ღვთის წყალობით, კარგად ძმაო

— თქვენ რას შერებით, დაამთავრეთ იმ კარების მოჩუქურთმება, 10-ისათვის უნდა მოასწროთ, ხომ იცით.

— ღვთის ნება თუ იქნება სხალვე დავამთავრებთ, ისე ძალიან მაგარი გამოდის, მთელი საძმო გვეხმარება, უფალი იესო ქრისტეს მაღლის გადმოსხმა უნდა ჩვენზე.

— კარგია კარგი, კახეთში მეუფე სოფრომს დაურეკე კამეჩებს, ინგლისური ჯიშის ღორებს და თხებს ორ კვირაში გამოგიგზავნით.

— დიდი მაღლობა გადაეცით მეუფე სოფრომს ჩვენი საძმო-საგან, იმ გარიელს საქმე როგორ არის

— არ ისვენებენ ის ცოდვილები, მაგისტვის ამოველი თქვენ მაინც მაგ სამყაროს გენერლები იყავით ცოდვილ ცხოვრებას როცა ეწეოდით, ის ძველი ადამიანი თქვენში მართალია თითქმის აღარაა, მაგრამ კარგს იზამთ თუ მამა რომანოზს წაყვებით და გააგებინეთ იმ საცოდავებს ჭეშმარიტი ძალა სადაც არის.

— როგორც იტყვი მეუფეო, ჩვენმა საძმომ ვითათბირეთ და მაინც იგივეს ვაპირებდით, გუშინ მთელი ღლე ვილოცეთ იყოს უფლის ნება, როგორც იესო ქრისტე ღმერთი ჩვენი ბრძანებს:

„ვინც აქ შეკრათ, იქაც შეკრული იყოს“.

— აი ეს მისამართებია, იმ სახლისაც სადაც ის კანონიერი ქურდები ელოდებიან გარიელს, მეორე მხარეს კი იმ საცოდავი იუდა შაკა წინაშე დგას. აბა კარგად მე წავედი საპატრიარქოში უნდა ვიყო, კათოლიკე კარდინალთა დელეგაციაა ჩამოსული, რაღაც საკითხებია გადასაწყვეტი, ღმერთმა დაგლოცოთ და უფალს, როგორც უნდა ისე დაამთავროს ეს საქმე, იცოდეთ ღმერთია ჩვენთან, ლოცვაში მომიხსენიეთ.

— ვიცი მეუფეო, გმაღლობთ, თქვენც მოგვიხსენიეთ ჩვენი საძმო.

- აბა კარგად - მეუფე ვახტანგი მონასტრის კარებს მიუახლოვდა, ეკლესიისკენ შემობრუნდა მეტანია გააკეთა, შემდეგ კარებს ეამბოროა და გავიდა.

ეზრა საგრაპეშოში შევიდა, სადაც 5 შავ სამოსიანი მამაკაცი იჯდა და ფოხლიწოს მიირთევდა.

- ძმაო რომანოზ, იეგუდიელი, სელაფიელი და გაბრიელი სად არიან?

- ჯერ გრაპეშის წინა ლოცვა თქვი და მერე გიპასუხებ.

- შენდობას ვითხოვ ძმებო-პირჯვარი გადაიწერა ძმა ეზრამ და ლოცვა წაიკითხა, შემდეგ ღვინისა და პურის ფოხლიწოს შეექცა.

- ძმაო მიქაელ, გადაურეკე ძმებს, სად არიან ამდენი ხანი - მიმართა საშუალო ასაკის მოსულ კაცს ძმა ეზრამ.

- გელეფონზე დეპოზიტი არ მაქვს, ძმაო ავადონ შენ დაურეკე - მიუბრუნდა უსაზღვროდ სიმპათიურ, მოკლე წვერიან, გრძელთმიან, ათონის მთის ბერების ქუდიან გამხდარ, „რეი-ბანის“ სათვალთან, 30-32-ოდე წლის ახალგაზრდას, რომელმაც გასახსნელი მობილური ამოიღო ჯიბიდან, ნომერი აკრიფა და ვიდაცას დაელაპარაკა.

- ხო ძმაო გაბრიელ სად ხარ?

- ნახევარ საათში იქნებით

- ნივა გამოართვი შენს ძმას

- არაქლარუნა რკინები?

- კარგია

- კბი კარგად - და გათიშა

- ნახევარ საათში იქნებიან, მიუბრუნდა ყავარჯნიან 50-ოდე წლის მამაკაცს

- ე.ი. უფლის ნებაა, რომ მივიდეთ და გაუიასნოთ მაგ ტურებს. უბაღლო ქვეყანაში კატები აყუფუნენო რას იტყვი ძმაო ACA - მიმართა 30-ოდე წლის ბიჭს ძმა რომანოზმა.

- ACA Московски - მკვდარია, მე ძმა სვიმეონი ვარ, რით ვერ გაიგე, ხალხშიც დამიძახებ შენ და მერე განახებ

- შემინდე ძმაო - თავი დახარა ძმა რომანოზმა,

- ღმერთმა შემინდოს, როგორც მე შეგინდე - უპასუხა მსუქანმა ბიჭმა და პირჯვარი გარდაისახა.

– ე.ი. – დაიწყო ეზრამ საუბარი, მამა რომანოზი, მე, ძმა ავადონი, ძმა სვიმეონი, ძმა თევდორე იმ კრიმინალური სამყაროს აისბერგებს დაეადგებით, ძმა მიქაელი, ძმა ელია, ძმა გაბრიელი, ძმა სერაფიელი იმ იუდა შაკო წიწილაშვილს ნახავენ, რას იცევი ძმავო მიქაელ.

– არ ინერვიულოთ, ყველაფერი უფლის ნებით და ჩემი ხელით 5-იანზე გაკეთდება.

ძმავო – მიუბრუნდა მამა რომანოზი მიქაელს – შენ მაინც გაქვს იმ სამყაროს „პროვიჩკები“ საიდანაც აქ მოხვედი და ცოცხა თავი დაიოკე. შენებურად არ შებერო.

– არა მამა რომანოზ, ყველაფერი მოგვარდება, ხომ იცი ჩემ ანგელოზს ვუჯერებ ყოველთვის ყველაფერში

– ისე ძველი ცხოვრებითაც რომ მეცხოვრა, მაგნაიერბს გლოტკებს გამოვჭამდი – ჩაერთო გამხდარი დაბალი, სიმ-პათიური, იმავე სამოსში გამოწყობილი, თვალებზე პენსეიანი, გრძელი თმებითა და წვერებიანი ახალგაზრდა, რომელსაც, მონასტერში ელიას სახელით იცნობდნენ.

– Уймис брат елия - ты ещё кровью врагов Христа до сыта мапёсся – უპასუხა მამა რომანოზმა

– მამა რომანოზ იქნებ მე წავიდე ძმა მიქაელის მაგივრად იმ შაკოსთან, ის მაინც ცოცხა ნერვებს ვერ თოკავს, რამე ისეთი უბედურება არ დააგრიადოს, რომ ვეღარ გამოვას-წოროთ – წარმოთქვა მშვიდად ძმა ავადონმა.

– არა გამოცდაც იქნება ძმა მიქაელისათვის, ენახოთ უსისხლოდ მოქმედება თუ შეუძლია – უპასუხა მამა რომანოზმა

– უცებ გელეფონი აწკრიალდა ძმა მიქაელმა აპარატი გაშალა და დაელაპარაკა

– ღიახ

– ხო ძმავო გაბრიელ, მოიცადეთ და გამოვალთ, გრაპეზის შემდგომ სამადლობელის ლოცვას წავიკითხავ და მოვდივართ.

– ძმებო ჩვენი ძმები გველოდებიან გარეთ – მიუბრუნდა მიქაელი სხვებს და გელეფონი გათიშა.

– აბა ძმავო თევდორე, გრაპეზის შემდგომი ლოცვა წაიკითხე. მიმართა მამა რომანოზმა ძმა თევდორეს. ყველანი ფეხზე წამოდგნენ, ხოლო თევდორემ დაიწყო.

„გმაღლობთ შენ, ქრისტე, ღმერთო ჩვენო, რამე თუ განგაძლე ჩვენ, ქუეყანიერთა შენთა კეთილთაგან ნუ დამაკლებ ჩვენ ზეცისა შენსა სასუფეველსა, არამედ ვითარცა შორის მოწაფეთა შენთა მიხვედ, მაცხოვარ და მშვიდობა მიჰმადლე მათ, ეგრეცა მოვედ ჩუენთანა და გვაცხოვნე ჩვენ, ამინ!

— ამინ — გაიმეორა ყველა ძმამ და პირჯვარი გარდაისახა, ხოლო თევდორემ განაგრძნო

„კურთხეულ არს ღმერთი, რომელი გვწყალობს და გვზრდის სიყრმით ჩუენთაგან, რომელი მისცემს საზრდელსა ყოველსა ხორციელსა, ალავსენ სიხარულნი და მხიარულებითა გულნი ჩუენნი, რათა მარადის კმაყოფილნი გარდაუუმეგნეთ ყოვლითა საქმითა კეთილითა უფლისა ჩუენისა იესო, ქრისტეს მიერ, რომლისა თანა გვშეუენის დიდება, სიმტკიცე, პატივი და თავყვანისცემა, თანა სულით — წმინდითურთ უკუენისამდე ამინ“.

— ამინ — გაიმეორა ყველამ და პირჯვარი გადაიწერეს, ძმა თევდორემ კი განაგრძნო.

„დიდება შენდა უფალო, დიდება შენდა წმინდაო, დიდება შენდა მეუფეო, რამეთუ მომეც ჩვენ საზრდელი საშეგებლად, აღმავსენ ჩუენ სულითა წმიდითა, რათა გამოვსჩნდეთ წინაში შენსა კეთილის მოქმედად, და ნუ გვარცხვენ ჩუენ, ოდეს მიაგებდი კაცად-კაცადსა საქმეთა მათაებრ“, ღირს არს ჭეშმარიტად, რათა გადიდებდეთ შენ ღვთისმშობელო, რომელი მარადის სანაგრელი იქმენ, ყოვლად უბიწოდ და დედად ღთისა ჩუენისა, უპატიოსნესსა ქერუბიმთასა, და აღმაგებით უზესთაესსა სერაბიმთასა, განუხრწნელად მშობელსა სიგყუისა ღვთისასა, მხოლოს ღვთისმშობელსა გალობით გადიდებდეთ.

დედაბა მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუენითი უკუენისამდე. ამინ — ყველამ პიჯვარი გადაიწერა ამიო-წარმოსთქვეს.

მამა თევდორემ გააგრძელა პირჯვრის წერით:

„უფალო შეგვიწყალენ და გვაკურთხენ, უფალო შეგვიწყალენ და გვაკურთხენ“.

შემდეგ ძმები დაგრიალდნენ, მაგიდა გადაწმინდეს, თეფშები გარეცხეს და იატაკი მოხვეტეს.

ყველანი გარეთ გავიდნენ. ძმაო იეზეკილ-მიუბრუნდა იქვე ეკლესიასთან მჯდარ მონაზონს ძამა მიქაელი – ჩვენ მივდივართ, შენ ძმა იობი და იერემია რჩებით შეიძლება ცოცხა დაგვაგვიანდეს, ლოცვებში მოგვისხენიე.

– კარგი ძმაო – გაიღიმა და პირჯვარი გადასახა ღმერთმა მშვიდობიანად გაგაროთ, წმ გიორგი უძლეველი მიგიძღოდეთ წინ.

ყველამ აშინო – მცირე მეტანია გააკეთეს და მონასტრის კარებისაკენ გაემაერთნენ.

იქ მონასტრის გარეთ, ბრეზენგით გადახურული საბარგულიანი საშუალო ზომის საგვირთო და თეთრი ფერის დაბურულმინიანი „ნივის“ მარკის ავტომობილები იდგა.

ძმები საბარგულში ამოდით – ამოსძახა გამოსულებს, ლენინის სათვალთანმა თმაწვერმოშვებულმა მსუქანმა 30-35-ოდე წლის ბიჭმა, რონელსაც ძმები, ძმა გაბრიელს ეძახდნენ. ყველანი საბარგულში ავიდნენ, რომელიც ბრეზენგით იყო გადახურული, სადაც 3 თავისნაირი დახვდათ

– აი გლუშაკები მოვიგანე – გაღმობაგრიალა გომარა და მაყუჩიანი იარაღები დაყარა პოლზე მჭიდლებთან ერთად

– აბა დაინაწილეთ სულ 14 სკვოლია, 4 გლუშიგელიანი AKM, 2 გეკლერ-კოხი, 1 უზი, 2 სტეკინი, 2 გლუშიგელიანი მაკაროვი და 2 ვალტერი ППК.

– აბა ავირჩიოთ – მიუბრუნდა ძმა ავადონი და პირველმა მან აიღო.

II ძამა რომანოშმა,

III ძმა ეზრამ,

IV ძმა მიქაელმა,

V ძმა ელიამ,

VI ძმა იეგუდიელმა,

VII ძმა გაბრიელმა,

VIII ძმა სერაფიელმა,

IX ძმა თევდორემ,

X ძმა იეგუდიელმა,

ბოლოს ძმა სვიმეონმა.

– ერთი სტეკინი, 1 მაკაროვი და 2 ППК დარჩა.

მე სტეკინის დავიმატებ - აილო მომრდილი იარაღი ძმა ავალონმა.

მე მაკაროვს - აპა თქვენ ელია, ეს შენ, ეს სერაფიელს - მიაწოდა ძმა იეგუდიელმა იარაღები ძმებს.

ე.ი. ძმა მიქაელი, ძმა ელია, გაბრიელი და სერაფიელი ნივით შაკო წიწილაშვილს დაადგებიან, მათთან წავა. აპა მისამართები და ტელეფონი, სახლის და იმ ცოდვილი ქალისაც 5-ის ნახევარზე მანდ მოვა, მოუხია ქაღალდი და გადასცა. ძმა მიქაელს, იცით რა უნდა ქნათ.

- დანარჩენები ვორეცებს ვადგებით 3-ზე ვაკეში ვილაში. აბა ღმერთი ჩვენსკენ - პირჯვარი გადაიწერეს ყველამ.

4 მათგანი ნივაში გადაჯდა და წავიდნენ, ხოლო მამა რომანოზი და ელია სატვირთოს კაბინაში ჩაჯდნენ, ძმები კი საბარდულში და ისინიც გზას გაუდგნენ.

წყნეთიდან თბილისისკენ გზა გველევით მოიკლავნებოდა, 3-ის ნახევრისთვის თბილისში ფიშკულტურის ინსტიტუტთან საშუალო ზომის სატვირთო ავტომობილი შეუერთდა მანქანების ნაკადს, რომელშიც ცოცხა უცნაური, ცოცხა კი არა ძლიან უცნაური 7 მაყუჩიანი იარაღებ გარტობილი ბერი და მორჩილი ისხდნენ, რომლებიც ტაბიძის ქუჩისაკენ მიემართებოდნენ. 15 წთ-ის შემდეგ მათი მანქანა ერთ წითელი აგურის გალავანშემორტყმული უმშვენიერეს ვილასთან გაჩერდა. ყველანი მანქანიდან გადმოვიდნენ, ერთად შეჯგუფდნენ და თათბირი დაიწყეს.

- მე მამა რომანოზს შევყვები, თქვენ ხუთ წუთში დავირეკავთ, და ვალივერებ რამდენი არიან და დანარჩენები გაოკვთ, სინთეტიკური ნარუჩნიკები გაქვთ. აბა ჩემს ზარს დაელოდეთ, ჩვენი შესვლისთანავე ის გორილები კარებთან რომ დგანან და კიდეც ღაცვის ბუტკაში მყოფები გათიშეთ, გასაგებია

- იასნია ძმაო ავალონ, აბა სბოგამ მამა რომანოზი და ძმა ავალონი კარებს მიუახლოვდნენ იქ მღვდლმთ წინ დაუდგნენ

- პოლიკარპე გიუმენსკის უთხარით გარიელ გერსამიას ბაზარზე რომანოზ ბოლნისკი - ავალონს შეხედა, არ იცოდა რა სახელი ეთქვა მის შესახებ.

- და ავადონ მანასტირკი - უპასუხა ძმამ მამა რომანოვს.

- ხო რომანოზ ბოლინსკი და ავადონ მანასტირსკი არიან მოსული თქვენთან შესახვედრადო - ღაცვამ ერთმანეთს გაღახედა - ერთი წუთითო და სახლში შევიდა.

უმარმაზარი ვილის სასტუმრო ოთახში მოგუზგუზე ბუხართან, ოთხი ნარკოგიკის ნეგარებაში მყოფი მამაკაცი, სავარძელში ისხდნენ, შუაშუ მაგიდა ედგათ, რომელზეც, ტკბილი სუფრა იყო გაშლილი და მარგინი ბიანკოს წრუპავდნენ, ყოველ მათგანს ეგყობოდა რომ კრიმინალური სამყაროს ავტორიტეტული აისბერგი იყო, როგორც ჩაცმულობა, მოკამშულობით და მანერებით, სახეებიც შესაბამისი პქონდათ, თუთქოს ძებნის სურათიდან ხუთი წამის წინ გამოსულიყვნენ.

- ძმაო პოლიკარპე - დაუწყო ლაპარაკი 60-ოდე წლის შავ ფრაკში და პეპელაში ჩაცმულმა მთლიანად მელოტმა მამაკაცმა, მის წინ მჯდარ „ჯან-ფრანკო-ფერეს“ უცნაურ შარვალ პიჯაკში და იმავე ფირმის ტუფლებში და მაიკაში გამოწყეპილი 40-ოდე წლის სახეზე დაშრამულ გრძელთმიან ახალგაზრდას.

- ეს კოპტოველები, რაღაც ბესპრიდელობენ მგონი ცოგას ჩვენს არყოფნაში.

- ჩემო კოლია, ერთი ბარიგა გადაავდეს და გაპარსეს, სულ რაღაც 60 კგ. „სერეცი“ აახიეს, კაი რა თან ჩვენ საშკა ბალახონსკის მიუცია დაბრო, რამდენ რამესაც გააკეთებენ, ყველაფერზე რაზბორკა უნდა ვაწყოთ, თან ჩვენები არიან, ჩვენი გაზრდილები, არა მგონია დაბრო რო არ ქონოდათ საშკასაგან, ეგ ექნათ - თქვი ძმაო - მიუბრუნდა პოლიკარპე მის გვერდით მჯდომ ცოგა შემელოტებულ ლენინივით ბლანყეიან, ჯინსის ქურთუკში და შარვალში გამოწყობილ 50-ოდე მამაკაცს, რომელსაც ფეხზე კოვბოის ე.წ. კაზაჩოკები ეცვა, რომლიდანაც დიდი წითელი დანის გარი მოუჩანდა.

- ხო მე აუნთე მწვანე მაგის გაწეწვაზე, თან როგორც ვიცი ჩვენს მუსა გაჯიკსკის ფულს უტეხავდა, ეგრე არ არის ძმაო მუსა.

- ერთხელ მოტეხა და 100-მაგად დაიმტრაფა, თან ფიზიკურადაც, აწი ვედარ გაბუდავს, გაფრთხილებული მყავდა, თან ჩემი ამბავი იცის - დაიწყო შავგერეშიანმა 45-ოდე წლის

ხშირთმებიანმა, წარბეგადაბმულმა მამაკაცმა, რომელიც გყავის შარვალ-კოსტუმში და შავ საროჩკაში იყო გამოწყობილი – იმის მერე 2 წელი გავიდა და არ ეშლებოდა არაფერი, მე მაგის ევრე გოლად გაწეწვა არ მითხოვია თქვენთვის.

– კაი ხო დავრეკე და დაუბრუნეს აგრავა შენი ხათრით, ფული დაუხარჯიათ ბიჭებს, სულ რაღაც 300000-მდე იყო, არ ღირს 1-2 კაპიკისთვის ჩვენი ბიჭების დაგისკვა.

ამ დროს კარებზე კაკუნი გაისმა

– შეიძლება – კარი შემოაღო 1,65-ოდე სიმაღლის ჩაუსკვნილმა, ჯინსის ბელა ქვედაში გამოწყობილმა მამაკაცმა.

– მოდი კარლიკ შემოდი – შემოიპატიჟა კარლიკა პოლიკარპე ტუმენსკიმ.

– ვილაც ჩეჩენი განაბები არიან, მემგონი მოსულები თქვენთან.

– ბიჭო ჩეჩნებს სულ ერთადერთი განაბი ჰყავთ, ისიც ჩვენი ძმა და იმას შენ ჩვენზე უკეთესად იცნობ.

– რა ვიცი მაშინ მემგონი დაგესტნელი ან ქისტი

– რა იცი ბიჭო რო ქურდები არიან.

– თავი არ გაგვანხრეყინა, არ გრცხვენიაო, ისეთი ღერსკები ვზგლიადი დაგვირგყა, თან წვერებიანები, თან ქურდული კლიჩები მოხიეს, რაღაც სგრანნი

რომანოზ ბოლინსკი და აგულია თუ რაღაც ეგეთი მანასტრისკიო.

– ბიჭო ქილერი ბოევიკები ხო არ არიან

– არა ბოს იმ ერთს აშკარად ეგყობა არისგოკრაგიჩესკი პრივიჩკები, ხო იცი ეგეთები არ მეშლება, თან იმ ანდაზისა არ იყოს, „მღუდელი“ ჭილობშიც იცნობაო“

– ბიჭო კარლიკ-მაინც ფრთხილად იყავით, რა იცი რა ხდება, რამდენი არიან?

– 2 – სახლში შემოვიდა ერთი 5 – თუ 6 გარეთ ელოდება რა უნდა გვიქნას 2-მა კაცმა – გაიცინა კარლიკამ ამ დროს კარი გაიღო და ოთახში მამა რომანოზი და ძმა ეზრა შემოვიდნენ.

„აქა მშვიდობა“ – წარმოთქვა მამა რომანოზმა და იქვე მღვარ გახტზე ჩამოჯდა, ძმა ავადონი კი მეორე მხარეს, ოთხი ავგორიგეტის უკან დადგა.

კაი წადი – მიუბრუნდა პოლიკარპე გუმენსკი კარლიკას, რომელიც 3-4 წამში ოთახიდან გავიდა

– კარგად მოწყობილხართ, თბილ ბუნაგი ღვთისრევიით – შეათვალიერა მამა რომანოზმა ოთახი

– თან მოგუზგუზე ცეცხლს აქედანვე ეჩვევით, ჭკვიანი ხალხი ყოფილხართ.

ავგორიგეტებმა ერთმანეთს გადახედეს, მე რომანოზ ბოლნისკი ვარ, ეს ავადონ მანასტირისკია, თქვენი სახელები?

– ეს კოლია ზესტაფონსკია, ეს საშკა ბალახონსკი, ეს პოლიკარპე გუმენსკი, მე კიდეც მუსა გაჯიკსკი, ჩვენ ვინ ვართ ეს მთელმა მსოფლიომ იცის, აი თქვენ კი – უნდოდა გაეგრძელებინა, მაგრამ მამა რომანოზმა გააწყვეტინა.

– მე არ ვიცი ვინ ხართ, ჩემთვის თქვენზე არცერთ ძმას დადებითი რეკომენდაცია არ მოუცია

– ვააა – სულ გადმოუვარდა თვალები ოთხივეს

– ჩვენზე შავები თქვენს სამძაქაცოში არცერთი არ არის – განაგრძნო მამა რომანოზმა.

– ერთი წუთით, თუ შეიძლება გუალეგში გავალ – მიუბრუნდა ძმა ავადონი მამა რომანოზს.

– ბიჭო კარლიკ, მიდით გუალეგი ანახეთ ამ კაცს – ჩაუკრა თვალი მაცდურად შემოსულ კარლიკას პოლიკარპე გუმენსკიმ.

– აქეთ წამოდი ძმაო – წარუძღვა კარლიკა თავის მეგობართან ერთად ძმა ავადონს

– კაი სახლი გქონიათ ძმაო, შეიძლება ღვთისრევიით? შეეკითხა ავადონი გორილებს

– კი ძმაო, ეს რა სახლია, ხუხულაა ჩვენი ბოსის ფირმა ვილებთან შედარებით.

– მშვენივრად ხართ მოწყობილი – პასუხობდა ძმა ავადონი და თან მოწინააღმდეგე მხარის ჯარისკაცებს ითვლიდა თავისთვის ჩუმად.

– აი ეს არის მანსარდა, იქ კუთხეში სააბაზანოა,

– შეიძლება შევიდე? იკითხა ავადონმა

– კი ძმაო

– ავადონი შევიდა, უნიგაბი ჩარეცხა, კრანს ონკანი მოაძრო და კარლიკას გამოსძახა – ძმაო რაღაც წყალი ვერ მოუყუში.

კარლიკა შიგნით შევიდა, უცებ თავში სტეჩკინის გარი მოხვდა და გაითიშა, ავადონმა პლასტკური ხელბორკილებით გურგზე ხელები შეუკრა და პირზე სკოჩი მოახვია, შემდეგ გამოვიდა მის ორმეგრიან მეგობარს შუბლზე იარაღი მიაჭიარა და მუხლებზე დადგომა უბრძანა, როდესაც ამბალმა მოთხოვნა შეასრულა, მასაც თავში უთავაზა, გათიშა, ისიც შებოჭა, იარაღები ამოაცალა და მეგობარს მიუწვინა გვერდით, შემდეგ მობილურით გადარეკა.

- ხო ძმაო სვიმეონ ორი მზადაა
- თქვენ რა ქენით.
- გარეთ ყველა მზადაა, 5-ივე გათიშეთ?
- კარგია
- შიგნით კიდევ 6 ობიექტია, აბა თქვენ იცით
- მაქსიმუმ 15 წთ-ში ამოდით.

შემდეგ აპარატი დაკეტა, პირზე წყალი შეისხა, გათიშულებს გადახვდა, კარი მიკეტა და ქვევით ჩავიდა.

– მოველი ძმაო რომანოვ, მიუბრუნდა მამა რომანოვს და თვალი ჩაუკრა ძმა ავადონმა

– ხოლა – განაგრძნო მამა რომანოვმა, მე სამების ოფისაჲს მაყურებელი ვარ ზემო მხარეში, გუენებით რომ ეგ ფული არ გეკუთვნით, იმ გარიელის შოგზე ჩვენი მაყუთი დევს, თქვენნაირებისათვის ბევრს აუხევია ფული და ფხეები ვერავის მოუჭამია, აი ჩვენ ობშიაკს ვინც შეუხო კრისულად იმის დასამალი ადგილი სამყაროში ჯერ არ მონახულა, გაიგეთ?

– ძმაო გაგვაგებინე კარგად ვერ გავიგეთ დაიწყო პოლიკარპე ტუმენსკიმ – ვინ ხართ?

– ვინ ვარ ძმაო, ღუნიამე ყველაზე შავეები, იმის ძმები ვინც სამყაროში ყველაზე ძველია და ყველაზე შავი.

– არა ძმაო ესენი უეჭველი იაპონჩიკა, შიშვინა, ბრილიანტას გამოგზავნილი ხალხია, ხო თქვა ასურიკამ ლენინგრადში სხოდკაზე რაღაც აბშიაკი გააკეთესო თავისი, სამნი არიან, ჯგყობა მაგათ გულისხმობენ, აბა ჩვენზე შავი სხვა ვინ არის?

– გადაურჩურჩულა კოლია ზესაგონსკიმ საშკა ბალახონსკის

– უეჭველი 100%-ს ბაზრობ, მარა აქ საქართველოში მაგათი საბლაგაო სად არის, მაგათ ევროპა ხო არ გონიათ, ხომ იცი „в Техасе банки грабят только Техасцы“ – პრესტუპნიკების ოქროს წესი-ასევე ჩურჩულით უპასუხა საშკა ბალახონსკიმ.

– ერთი წუთით ძმაო – შეაწყვეტინა კოლია ზესაგონსკიმ – ჩვენთან ერთად მაგ საქმის კურსში ჩვენი ძმა არის ერთი ვალოდია ჩერქსელიანი უეჭველი გავონილი მაინც გექნებათ თუ არ იცნობთ, უეჭველი.

– მიდი გადაურეკე – მოუჭრა მამა რომანოშმა.

კოლია ზესაგონსკიმ მობილურის აპარატი აიღო და საფრანგეთში გადარეკა.

კანში ფეშენებელური ვილის გადახურული ბასეინთან მდგარ მაგიდაზე, ტკბილი სუფრა იყო გაშლილი, რომელთანაც საკმაოდ მსუქანი, ქურდული ვარსკვლავის სვირინგებიანი ცოტა მელოგი 60-ოდე წლის, დიდთავიანი კაცი იწვა. მასაყის მაგიდაზე, ორი ჩინელი მასაყისტკა ეგზოტიკურ აღმოსავლურ მასაყს უკეთებდა, სახით ბასენში დედიშობილა მოჭყეშპალავე მულაგ მოდელებს გასცქეროდა, ბასეინის გარშემო 8 ვინჩესტერიანი და რაციანი დაცვა ყურადღებით ყველას მოძრაობას აკონტროლებდა.

უცებ მაგიდაზე დადებული მობილური აწკრიალდა. მის გვერდით მყოფმა კაცმა ტელეფონი აიღო და დიდთავიანს მიაწოდა: ვალოდია ვალერიანოვიჩ თბილისიდან მარია:

დამაკავშირე – უპასუხა დიდთავიანმა და ყურმილი ყურზე მიიღო.

– ალო ვალოდია იმ შენი ცოლის ნათესავი შაკოს ბაზარზე მემგონი იპონეცა, შიშკინა და ბრილიანტა ჩაერივნენ და ვილაც უბიიცა ქისტი თუ ჩეჩენი ავტორიტეტები დაგვდგნენ, ჩვენ კი ვართ მზადყოფნაში, ერთო 14-მდე სტრელოკი გვყავს აქ, მარა შახიდები არ იყვნენ ეს ოხრები, იქნება მშვიდობიანად მოაგვარო.

– რა იცი რო მაგათი ხალხია – უპასუხა დიდთავამ

– რა და – გაავრძელა კოლიამ – რაღაც სამი ავტორიტეტის ობშიაკო, ჩვენს ბოსებზე შავი და ძველი არავენ არისო,

თქვენ ვინ ხართო, იქნებ შენ იცოდე ვინ ავტორიტეტების ხალხია თუ მაგათი არა?

– მოიცა დავებაზრო დავეტისკო, თუ გაახურეს ნასილკებით გაუშვით პირდაპი საავადმყოფოში, სად არის რუსების საბლაგაო თბილისში.

– ერთი წუთი ძმაო – შემოვიდა აივნიდან კოლია ზესტაფონსკი თქვენთან ვალოდიას ჩვენს მ5-ე ძმას უნდა საუბარი, იმას რომელიც ჩვენთან ერთად მაგ ბაზარის საქმის კურსშია, რომელიც თქვენი ბოსების ძმაა.

– თვითონ გითხრა? – შეხედა გაცეცხლებით მამა რომანოზმა დ გაკვირვებით დაამატა – იმ ცხოვრებით რა ცხოვრებითაც თქვენი ვალოდია ჩარქსელიანი ცხოვრობს არ არსებობს იმის ძმა ან დაჟე ძმა კი არა მონა იყოს, ვისგანაც ჩვენ ვართ.

მოიგათ დაველაპარაკო – ეცადა ყურმილის გამორთმევას, მაგრამ სიტუაცია ძლიერ დაიძაბა.

ოთხივე ავტორიტეტმა თვალები გადმოყლურწეს და წამოხტნენ, ძმაო ე.ი. ჩვენი ვალოდია ბოჭურად ცხოვრობს არა – გამოსცრა კბილებში პოლიკარპე გუმენსკიმ.

– თან ისე არაკაცურად, რომ თქვენ ვინც გამოგვბავენათ იმის შნირობაც გეხავს არა ვალოდიასთვის

– თქვენ თქვით, თქვენი პირით – უპასუხა მამა რომანოსმა ახალი ალექსა. მათეს სახარება 12 თავი, კიდე უნდოდა გავერძელებინა, მაგრამ ქურდებმა მოგმა ბოთლი მოიმარჯვა, მოგმა დანა.

თქვენი ბოში დედა, წამოხტნენ ღრიალით, მაგრამ, მამა რომანოზმა მაყუჩიანი უმის მარკის ავტომატის ამოღება მოასწრო და თავზე გადააგარა ისე რომ არ დაუჭრია, ხოლო ავადორმა მაყუჩიან სტეჩკინის მარკის პირგოლეტი მიაბჯინა შუბლზე ორ მათგანს.

„ესიო ტრუპები“ ხართ – გამოსცრა კბილებში პოლიკარპე გუმენსკიმ

– იმ თქვენ სამეულსაც გავაჩერებთ – დაამატა მუსა ტაჯიკ-სკიმ.

– გავაჩერებთ კი არა თუ თქვენი საქციელის საქმის კურსში იყვნენ, სკანცაში ბოშებად დავთოვებთ – დაეთანხმა კოლია ზესტაფონსკი.

– მერე ქათმებივით დავეკლავთ – გამოისვა კისერზე ხელი სამკა ბალახონსკიმ.

– ჩქარა მიწაზე – უბრძანა ეზრამ

ოთხივე ავტორიტეტი 2 წუთში შურგზე პლასტიკური ხელბორკილით ხელებშეკრული და საინფორმაციო ღრუმე სკოჩმოხვეული ეგდო იატაკზე.

მოდი წამოვაყენოთ, მომეხმარე – თხოვა მამა რომანოზმა – ძმა ეზრას, გელეფონის აპარატი კი წკარუნებდა, მამა რომანოზმა იმდენი ურტყა ფეხი სანამ ნაწილებად არ დაიშალა.

მართლაც გაკოჭილები თავიანთ უწინდელ ადგილებზე მოათავსეს. ისინი თვალებს მგლებივით აფახურებდნენ ალბათ საშუალება, რომ ჰქონოდათ ლუკმა ლუკმა შეჭამდნენ მონასტრის მკვიდრთ.

უცბე კარის სახელურზე ჯაჯგური დაიწყო, ავტორიტეტების სახეები გაუნათლათ კმაყოფილებით, რადგან იფიქრეს ჩვენი ბიჭები მოვიდნენ რაღაც იუჭვესო, მაგრამ როცა კარი გაიღო და თავიანთი დაცვა იგივე მდგომარეობაში იხილეს, რაშიც თვითონ იყვნენ და მათი ცხვარივით. მომრეკავი, მაყუჩიანი იარაღიანი კიდე 7 თუ 8 მონასტრის ძმა, რომ დაინახეს მართლაც ნირი წაუხდათ.

– მოხვედით ძმები – გაულიმა მათ ძმა ავაღონმა.

– ხო არ დავიგვიანეთ

– არა მარა ძმა მიქაელი და სხვები სად არიან?

– დარეკეს – დაიწყო ლაპარაკი ძმა ელიამ.

– 15 წთ-ში მოვლენ, თან ის შაკო წიწილაშვილიც მოყავთ საბარგულით, ძმა გაბრიელი და სერაფიელი შაკოს ოჯახში არიან.

– ე.ი. ყველაფერი გეგმის მიხედვით მიდის,

– მიდით პირი გაუსხენით ამას – მიუთითა მამა რომანოზმა. მუსა გაჯიკისკიზე ძმა თევდორეს, რომელმაც იმწამსვე შეასრულა მითითება.

– ამათ რა ვუყოთ – ანიშნა გაკოჭილ პირაკრულ ღაცვის ხალხზე.

– იმ კუთხეში დააყენე ერთად – ანიშნა მამა რომანოზმა

– აბა მუხლებზე ყველა, თავით კელისაკენ – ცხვარივით გარეკა მაყუჩიანი ავტომატით ძმა სვიმონმა და მუხლებზე, სახით კუთისკენ დააყენა ყველა.

– ძმა იეგუდიელი სად არის? – იკითხა მამა რომანოზმა.

– ღაცვის ბუტკაში, იქ კიდეც ხუთი გვყავს გაკოჭილი, თან შაკოს რომ მოიყვანენ, იმათ ელოდება

– ხოო ე.ი. ღვთის წყალობით ყველაფერი 5-იანზე მიდის „как на маслу“

დიდება უფალს, სისხლის დაღვრა აგვარიდა – და პირ-ჯვარი გადაიწერა.

„გმადლობთ შენ იესო ქრისტე ღმერთო ჩვენო, რომ გვიხსენი სისხლისაგან“.

– მოვიდნენ მემგონი, მაგ ნივის გაფუჭებული გლუმიტელის ხმას კილომეგრში ვცნობ – გავიდა აივანზე მამა რომანოზი.

მესამე სართულის აივნიდან კარგად მოჩანდა წინამდებარე ქუჩა.

მართლაც იქ თეთრი დაბურულმინიაში ნივიდან ძმა მიქაელი და ძმა გაბრიელი გადმოვიდნენ, შემდეგ საბარგული გახსნეს და ვიღაც შავ პიჯაკიანი, დაბალი ჯირკვივით კაცი გადმოიყვანეს, რომელიც ინდაურივით დაბნეული ჩანდა..

– ამოიყვანეთ ერთი ეგ ვაჟბატონი აქ – ჩამოსძახა მამა რომანოზმა აივნიდან.

თავის მფარველების სახლი, რომ დაინახა შაკო გავა-ჟაკდა, თავის გულში ისიც კი იფიქრა – ნახავენ ეს ვაჟბატონები ვისთან ააქვთ საქმეო, ალბათ ასეთივე იერით შევიდა სახლში და ამოიარა კიბეები, მაგრამ ოთახში ამაღენი ხალხი, ვინც მსოფლიოში ყველაზე მაგრები ეგონა ასეთ უმწეო მღვთმარეობაში რომ ნახა გული წაუვიდა.

– ძმა ეზრამ ღოქით წყალი დაასხა და მოასულიერა,ხოლო მამა რომანოზმა იქვე გახტზე დაჯდომა უბრძანა.

– ძმაო მაგრად მეცნობით – უყურებდა ძმა ეზრას და ძმა თევდორეს გაკვირვებული მუსა გაჯიკსკი.

– არა ეს შეუძლებელია – თავის თავს არწმუნებდა მუსა გაჯიკსკი.

– რა იყო ძმაო – კითხა მამა რომანოზმა.

УСМИ ГОРДОГО МЕЛАДИНЕ НУА

– არა ჩემს 10 წლის წინ დაღუპულ ძმებს გვანან გაჭრილი ვამღვიოთ.

– ქვეყანაზე ორი ზუსტად ერთნაირი არაფერია, ღმერთმა ასე საოცრად შექმნა სამყარო – მიუგო მამა რომანოშმა.

– ნოტარიუსი რომელია ამათში – მიუთითა კუთხეში შექურბულ ხალხზე.

– აი ის ყვითელკოსტუმიანი – მიუგო მუსა გაჯიკისკიმ

– გაუხსენით ხელები

– ნოტარიუსიც გვერდზე მიუჯინა შაკო წიწილაშვილს

– ე.ი. დაიწყო ძმა ავაღონმა

გარიელს არც ფულს თხოვთ, არც სახლს და ორივე სავაჭრო ცენტრსაც უბრუნებ შენ-შეხედა მრისხანედ შაკოს.

– არაფერს არ მოვითხოვ, ოღონდ სავაჭრო ცენტრს ვერ დაუბრუნებ, მე ოჯახი მყავს შედით ჩემს მდგომარეობაშიც.

– შენ ოჯახში ახლა ჩვენი ორი ძმა იმყოფება, შენზეა დამოკიდებული, შენ ცოლ-შვილს და ინვალიდ დედას რა მოუვათ, თუ დიდხანს იცოცხლებთ, ქარხანაც გაქვს ლილოში ცოლის სახელზე, იქიდან მინიმუმ 10000\$ მოგდის, ასე, რომ წუწუნი არ გინდა, ხომ ხედავ ყველაფერი ვიცით, ხუმრობა ჩვენთან მემგონი არ უნდა გიღირდეს

– უთხრა ძმა მიქაელმა

– არა მჯერავს – გაიჯგიმა შაკო.

– აი დაელაპარაკე – აკრიფა შაკოს სახლის ნომერი ძმა მიქაელმა მობილურით.

– დიახ – აიღო ყურმილი ქალმა.

– ვინ არის სახლში? – იკითხა შაკომ

– ორი ბერი მოვიდა სახლის კურთხევას ასრულებენ თუ რაღაც ეგეთს.

– უთხარი დაუძახოს – უჩურჩულა ძმა მიქაელმა და შუბლზე მაყუჩიანი იარაღი მიაბჯინა.

– ნათელა დაუძახე ერთი წუთი.

– მამა სელაფიელ – გასძახა ქალმა

მიქაელმა აპარატი გამოართვა და სელაფიელს დაელაპარაკა შაკოს გასაგონად

– თხუთმეტ წუთში დაგვირეკავ, იმედია ჩვენი ძმა არ გაჯიუტდება და თავის ოჯახობას რამეს არ დაუშავებს

– თავზე გადაუსვა ხელი შაკოს, რომელიც საბოლოოდ გატყდა.

– აბა ღმერთი ჩვენსკენ – გათიშა მობილური ძმა მიქაელმა.

– ე.ი. ამ ქაღალდებს მოაწერო ხელს – მიუბრუნდა შაკოს და ნოტარიუსს ძმა თევდორე. ილლიდან პაპკა გახსნა და საბუთები ამოიღო.

– არა ეს შეუძლებელია – იმეორებდა თავისთვის მუსა გაჯიკისი დაკვირვებით შესცქეროდა ძმა თევდორეს.

ხუთ წუთში საძმომ თავისი საქმე დაამთავრა, ნოტარიუსმა და შაკო წიწილაშვილმა საბუთები ნოტარიული წესით დაუბრუნეს გარიელს, ორივე სავაჭრო ვენტრი, აღარც სახლის და ფულის თხოვნის სურვილი გააჩნდათ.

ძმები წამოსვლას აპირებდნენ, რომ მუსა გაჯიკისის ჯიბეში მობილური აწკრიალდა.

ძმა მიქაელმა – ამოუღო ჯიბიდან, დახედა და მამა რომანოზს მიუბრუნდა.

– საფრანგეთიდან ურეკავენ, ეტყობა ვალოდია ჩარქსელიანი.

– მომე დაველაპარაკები – გამოართვა აპარატი მამა რომანოზმა

– ალო რომელი ხარ

– შენ თვითონ ვინ ხარ – მოესმა პასუხად

– მე იმის ძმა ვარ ვინც ყველაზე ძველია „მობილი უწინარეს ყოველთა საუკუნეთა“ ძმად მონასგრის ძმებზე უფრო შავი ხარ.

– არა – მოისმა პასუხად, – მაგრამ ეგ რა შუაშუა.

– შუაში კი არა თავშია – განაგრძნო მამა რომანოზმა მე ელეთის სამების მონასგრის საძმოს საერთო მამბარია, ჩვენი მაყურებელი ზეცაშია, შენ მეგობრებს და იმ იუდა შაკოს ჩვენთვის ფულის ახევა, პატიოსანი მრევლის ჩვენი ძმის დაჩაგვრა მოუნდათ, მაგრამ ვერაფერი დაგვაკლეს, გარიელს 8-თვის წინ ჩამორთმეული სავაჭრო ცენტრებიც დაუბრუნდა დავე. ღმერთის ნებით, თორე ჩვენ აღამიანებს რა ძლევით. იცოდე რამე კუდი რომ მოყვეს ამ ამბავს დიდი სუდი მოეწყობა შენზე, მიწიერი კი არა სულ სხვა, სადაც მოსამართლე ყოვლადწმინდა სამება იქნება, ბრალდებული

წმინდა ნიკოლოზი, შენი აღვოკაგი კი ეს შენი განაბი მეგობრები ოლონდ დამუწჯებული და დაბრმავებულები, განაჩენს წმინდა გიორგი აღასრულებს თავისი ლახვრით.

– ღმერთმა დაიფაროს – პირჯვარი გადაიწერა ვალოდია ჩარქსელანმა.

მიდი დამალაპარაკე ვინმე მანდ მყოფი, მამა რომანოზმა ყურმილი მუსა გაჯიკსკის გადასცა

– რომელი ხარ

– მე ვარ ვალოდია, მუსა

– ბიჭო მუსა ყველაფერი გაატანეთ, რაც გთხოვონ მაგათმა, ოლონდ ეგენი მეორეჯერ არ დამაკონგაქტო, იმ გარიელსაც მიეცით თავისი და თავი გაანებეთ, გასაგებია – ღრიალებდა საფრანგეთში თავის ვილაში ვალოდია და თან პირჯვარს იწერდა გამწარებული: ღმერთმა დამიფაროს, იმეორებდა წამლაუწუმ

აბა კარგად ჩვენ წავედით – მიუბრუნდა მამა რომანოზი 5 წთ-ში ორივე მანქანა გავიდა. შაკომ ხელები გაუხსნა დაბმულებს. ყველანი საკმაოდ შეშინებულები იყვნენ.

– ბიჭო კოლია ის ერთი თავიდან რომ მოვიდა გიო ჯორჯოს როგორ გავდა არა?

– მიუბრუნდა საშკა ბალახონსკი მეგობარს.

– ისე ის ორი როგორ გავდნენ ACA მასკოვსკის და დემნა ტბილიკის არა, ჩვენი თვალთ რომ არ გვენახა კუბოებში და დასაფლავებებზე არ ვყოფილიყავით ჩვენ თვითონ, ვერავინ დამაჯერებდა რომ მკვდრები არიან.

– აბა ბიჭო მეც მაგი ვიფიქრე, მაგრამ ეგენი რომ ყოფილიყვნენ, როგორ ფიქრობ ცოცხლებს დაგვგოვებდნენ. ამბის წამლებს არ აცოცხლებდნენ დაჟე.

– აბა შენ ეგ თქვი, პროსტო მაგრა გავდნენ, თან 10 წელი გავიდა რაც ეგენი დავაბრუდინეთ.

– კაი სხვა რაღაცაზე ვიბაზროთ, ისე ესენი უფრო კაცობა-მიები ჩანდნენ.

– შენ ეგ თქვი, აბა მოდით დაველით, კიდე კარგი რომ კაიფში ვართ – ამოიოხრა მუსა გაჯიკსკიმ.

– სულ თქვენი ბრალია – დაიწყო შაკომ წუწუნი – თქვენი მოფიქრებული პასტანოვკაა, სავაჭრო ცენტრები პოლნად მუნი იქნეობა, მე კი ჩემი 30%-ებიც დამეკარგა.

მოკეცე შე თარსო – შდგნენ მუსა ტაჯიქსკი და კოლია გესგაფონსკი.

– კინალამ გაგვასაღეს ძლივს გადავრჩით ეს კი თავის წილებს მისტირის – ის კარგი იყო. კაი ჩვენ ვინ შეგვიჩნდა გოიმია მაგარი არავის იცნობსო, მაგისნაირი მფარველები ჩვენ არა გვყავს.

წყნეთის ასასვლეთან მამა რომანოშმა ძმებს იარაღები ჩამოართვა გომარაში ჩაალაგა და ძმა მიქაელს მიუბრუნდა.

– გადაყარე მტკვარში, ჩაბარებას ვერ გთხოვთ მილიციაში კინალამ სისხლში გავეხვიეთ მაინც ეშმაკისაა, შენ ძმაო ეზრა საბუთები მეუფე ვახტანგს მიუტანე სახლში იქნება ტარიელს მისცემს, იცოდეთ ძმებო სასჯელს ვიღებთ, მძიმე მარხვა 15 დღე ყველას. „მე 33“-თქვა გულში

ჩვენ ძმებს გაუვლით წყნეთში შაკოს სახლში გველოდებიან.

ძმა ეზრა თბილისის ცენტრალურ რაიონში ერთ ეკლესია-ასთან გაჩერდა.

„მიდი ძმაო მიქაელ ის რკინები მტკვარში ჩაყარე და მოდი, მე მეუფე ვახტანგს მივეტან საბუთებს, მერე მობრუნდი, აქ დაგელოდები.

ძმა ეზრა ეკლესიაში შევიდა ყველა ხატის წინ მეტანია გააკეთა, ასევე მუხლის ჩოქვით გამოვიდა, იქვე ტარიელი შენიშნა, რომელიც ღვთისმშობლის ხატის წინ დაჩოქილიყო და ლოცულობდა, მისვლა დააპირა მაგრამ შემდეგ გადაიფიქრა.

მეუფე ვახტანგი, კათოლიკე კარდინალებთან ერთად რეზიდენციიდან გამოდიოდა.

„საოცარია თქვენთან ის ჭეშმარიტი ქრისტიანული სული და რწმენაა რაც ჩვენთან ევროპაში თითქმის დაიკარგა – ამოიოხრა კარდინალმა ლამბერტმა – მოხიბლული ვარ თქვენი ქვეყნით.

უკაცრავად მეუფე ვახტანგ – ეამბორა პანაგიაზე და ხელზე მეუფეს ძმა ეზრა და განაგრძნო – ყველაფერი მოგვარდა, როგორც ჩვენ გვინდოდა ისე, ცოტა ცოდვაში ჩავარდით მარა – მიაწოდა საბუთები მიქაელმა

– ეს ჩვენი ბერი ძმამ ეზრა.

– გააცნო უცხოელებს მოსული მეუფე ვახტანგმა და საქალაქადე დაათვალიერა გულდასმით.

– მიდი მე შეჩქარება ეხლა სტუმრებთან ერთად მცხეთაში მივდივარ, ეს ქაღალდები გარიელს მიუგანე, სახლი ხომ იცი.

– აქ არის ეკლესიაში ვნახე – უპასუხა ძმა ეზრამ.

– მით უკეთესი, მე ხვალე ამოვალ აღსარებებს ჩავიბარებ, აბა კარგად.

ძმა ეზრა ჯერ პანაგეაზე, შემდეგ ხელზე ეამბორა, დაემშვიდობა და ისევ ეკლესიაში შევიდა.

გარიელი კი ღვთისმშობლის ხატს წინ გულში ევედრებოდა „დედაო ღვთისაჲ, ყოვლადწმინდაო, მაპაგიე რომ, იუღასავით მაგერიალურს გთხოვ მარა იქნებ საგურამოს სახლი მაინც დამრჩეს, ვიცი რომ ყოველი გაჭირვება ჩვენს ასამაღლებლადაა მოვლენილი უფლის მიერ, მხოლოდ ჩვენი ურწმუნოების გამო იქცევა ის განსაცდელად, შემინდე ჩემი ურწმუნობა და ნუ განმირისხდები გადმომდებე წყალობით დედაო ღვთისაჲ. ვიცი რომ ყოვლადღლიერმა ღმერთმა ჩვენი ცოდვების გამო უმოქმედო გახადა მრავალი მართლმადიდებლური წმინდა ადგილი ეკლესია მონასტერი ღმერთს ეგყობა არ უნდა ჩემზე მაღლის გაღება, ჩემი ცოდვების გამო, რომელიც იმ ეკლესიის აშენებით უნდა მიმეღო და იმიტომ წაიღეს ის ფული, ისიც ვიცი ადამიანი მარტო ეკლესიის აშენებით შეიძლება ვერ ცხოვდეს, ხოლო თავის სხეულში ქრისტეს ეკლესიის აშენებით უეჭველი ცხოვდება, იყოს შენი ნება დედაო ღვთისაო“. ასე ღოცულობდა თავის გულში, რომ მხარზე ვიდაცის ხელი შეეხო და მოგრიალდა.

– როგორ ხარ ძმაო ეზრა – ეამბორა მხარზე გარიელი მოსულს.

– აი ღმერთმა შენი ღოცვა შეისმინა, სახლიც დაგიგოვა ორივე, ის ეკლესიის ასაშენებელი ფულიც, პლიუს აი ორივე სავაჭრო ცენტრიც დაგიბრუნა – მიაწოდა ქაღალდები, არავინ აღარ შეგაწუხებს.

– როგორ – გაუფართოვდა თვალები გარიელს.

– სინანულში მოვიდნენ შენი პარგნიორი და მაგის კრიშები. გარიელმა საქალაქადე გახსნა და გაოგნდა

– გმადლობთ, შეეცადა მუხლებზე მოხვევას, მაგრამ ეზრამ წამოაყენა და ამის საშუალება არ მისცა.

– მე კი არა მადლობა უფალს, აბა მე ვინ ვარ, ერთი უსუსური კაცი.

– გარიელი ხაგის წინ დაემხო და სამადლობელი ლოცვის კითხვა დაიწყო, ეზრა კი ისე გამოვიდა ეკლესიიდან, რომ გარიელმა ვერც გაიგო.

ამ დროს კი ძმა მიქაელი მტკვრის მოაჯირთან იდგა და ფიქრობდა.

„არა კიდე გამოგვადგება, წავიღებ, დავაძინებ ჩემს სახლში გაინიკში, რა იცი როდის დაგვჭირდება“ ჩაღო საბარგულში და გაუარდა

დანარჩენმა ძმებმა შაკო წიწილაშვილის სახლში გაუარეს იქ მყოფ ძმებს.

კარგად ბავშვებო – გადაკონეს შაკო წიწილაშვილის ბავშვები ძმებმა.

კარგად წმინდა ბიძიებო – ჩაეკონენ ბავშვები – კიდე გამოგვიარეთ. ყოველთვის მოხარული ვიქნებით დაემშვიდობა ქნათელა შ. წიწილაშვილის მეუღლე მათ.

მანქანა, რომლებშიც ძმები იჯდნენ მონასტერში ბრუნდებოდა, ყოველი მათგანი ფსკენილს აგრილებდა და გულში ერთი და იგივეს იძახდა, უფალო იესო ქრისტე ღმერთო ჩვენო, მწყემსო კეთილო და სიგყვავ ღვთისაო, კრავო რომელმან აღიხენენ ცოდვანი სოფლისანი, შემიწყალე მე ცოდვილი“.

თბილისში შესანიშნავი ამინდი იდგა მართალია თებერვლის თვე იყო, მაგრამ მზე მაინც კაშკაშად ანათებდა, მდინარე მტკვარი ნელ-ნელა მიიზღაწნებოდა. ორთაჭალაში მდებარე შინაგან საქმეთა სამინისტროს მთავარი შეუის კაბინეტში თათბირი მიმდინარეობდა, რომელსაც 10 ბობოლა გენერალი ესწრებოდა მინისტრთან ერთად.

— ე. ი. ყველაფერი ნათელია, რამდენნი არიან აეროპორტში დაკავებულებში კანონიერი ქურდები და ავტორიტეტები?

— თითქმის ყველა, სულ 51-38 მოსკოვიდან ჩემოფრინდა, დანარჩენი სპეც რეისით უკრაინიდან.

— ყველანი 5-5 დღით დააკავეთ და კარგად გაპარსეთ.

— არის ამხანაგო მინისტრო.

— ბათუმში კიდე 22 ჩამოვიდა, თურქეთის მხრიდან უნდოდით შემოსულა, ყველა დავაკავეთ ადგილობრივ 8 ავტორიტეტთან ერთად, რომლებიც იქ იყვნენ, სამხილი არცერთის წინააღმდეგ არ გვაქვს, მარა 1 კვირით გავაჩერებთ ხვალიდან მაინც დიდი აქიოტაჟი ატყდება, პოლიტიკური ოპოზიციური პარტიები, მაგათი ნჯეუები, ევროსაბჭოდანაც ჩამოვლენ და მაინც გაგვაშვებინებენ მთავარი რაც შეიძლება ბევრი მაყუთი ავახიოთ.

— ფოთში ერთი საათის წინ საზღვრის დაცვის დეპარტამენტთან ერთად, კიდე სოჩიდან მომავალი კომეტა დავაკავეთ მაგ სხოლკაზე მოდიოდნენ ბულკა იურა და რუსი ქურდები, სულ 31 კაცი.

— თან რუსეთიდან ისეთმა კიტებმა დარეკეს მაგ ამბავზე, ეგენიც უნდა გაუშვათ ხვალე.

— დამირეკეს რუსთავი 2-ის უფროსობამ, იქაური საგარეო საქმეთა სამინისტროს ბრიფინგი მოუწია და განცხადებაც გაუკეთებიათ გელევიზიისა და პრესისთვის, ქართველებმა რუსი ბიზნესმენები დააკავესო, არადა მაგათმა მედ-მ არ გაგვაფრთხილა, რომ მოდიოდნენ, თორემ ვერც გავიგებდით.

— არა ოპერატიული ინფორმაცია ჩვენც გვქონდა რუსების იმედზე მტერი იყოს.

— რუსები კაპიქსაც არ გადაგვიხდიან, სულელები კი არ არიან, მარა 4 დღით მაინც გავაჩერებთ, მეტს ვერა.

— ოფიციალური თათბირი მორჩა ჩვენი მოქალაქეობრივი მოვალეობა მოვიხადეთ ერთი ლაკიას დამიძახეთ — დააჭირა მინისტრმა დიქტოფონს — ეხლა ჩვენი ბუღალტერა დიშკა ამოვა და წავიდა გოგალიზატორი. ორ წუთში კაბინეტში 36-ოდე წლის ახალგაზრდა შემოვიდა, რომელსაც ყველა ფეხზე აღგომით და მოკითხვით.

— როგორ ბრძანდებით დიმიტრი ევგენიჩო? — მიესალმნენ.

— ე. ი. — დაიწყო მოსულმა როცა ოთახში შემოვიდა — თქვენ ყველა მზად ხართ სტავეების გასაკეთებლად, კუშები წინასწარ, მინიმალური სტავკა 2 მილიონი ევროა, ფურცლებს ეხლავე დაგირიგებთ — გახსნა საქალაქე ქალაქი ჩამოურიგა:

— მანდ ყველანაირი ფინანსია ერთის გარდა თუ ორივე სახელით დარჩა სხოდკის შემდეგ და 2 კვირა იცოცხლა, დანარჩენი შეგიძლიათ, ყველანი ყველანაირად ჩაერიოთ თქვენი სვიაზებით.

— მეგობრებო თქვენი ვარიანტების შესავსებათ გაქვთ 10 წუთი, შემდეგ საათს დახედა და განაგრძო: წამზომი ჩართულია, დრო წავიდა.

მართლაც 10 წუთი სამინისტროს კაბინეტში სიჩუმე იყო. ყოველმა გენერალმა ფურცელი შეავსო, შუაზე გახია და დიმიტრი ევგენიჩის ერთი ეგზემპლარი მისცა, მეორე ჯიბეში ჩაიდო და თან ყოველმა მათგანმა, გარდა 2-ისა, შავი დიპლომატი ამოიღო მაგიდის ქვეშიდან, წინ დაიდო და გახსნა, ყოველი მათგანი 500 ევროიანი კუპიურების პაჩკით იყო სავსე. ერთ-ერთმა 2 დიდი ობლიგაციის ფურცელი ამოიღო, ერთმა კი უმარმაზარი ლალის თვალი, რომელიც მსოფლიოს ნებისმიერ საიუველირო მაღაზიას დაამშვენებდა.

მინისტრი წამოდგა და უმარმაზარი სეიფი გააღო, დიმიტრი ევგენიჩმა 8 დიპლომატი შეალაგა, შემდეგ დარჩენილ ორს მიუბრუნდა.

— აა, 1 000 000-იანი ორი ობლიგაცია, DOICHE BANKIS, ეს უფრო მისაღებია, ჩადებ ბუმაჟნიკში და გადაიტან რომელ

ბანკშიც არ უნდა მიხვიდე, ფულს მიიღებ, შესანიშნავი რაღაცა ვალერი გელაევიჩი.

– თქვენ მეუღლის შესანიშნავ 55 კარაგთან ლალს ჩამოდიხართ ვაჟა აკაკევიჩი.

– რა ვქნა? ვიცი 2 ლიმონზე ბევრად მეტი ღირს.

– აქ 1 000 000-დაც ვერ გაყიდით.

– შეიძლება მაგრამ, იქ დასავლეთში ამხელა წმინდა წყლის გაილანდური ლალი ათჯერ მეტი ღირს.

– მერე დაიგოვეთ თუ გნებავთ.

– არა იყოს 2 000 000-ის მაგივრად ვლებ თუ მოვიგე ამას დამიბრუნებთ და შესაბამის თანხას ნალიჩნიმ, თუ წავაგე დაიგოვთ.

– იყოს ეგრე – აიღო ღიმილგრი ევგენიჩმა 2 ცალი ობლიგაცია და თვალი და სეიფის ზემოთა პაგარა თაროზე დადო.

– ე. ი. ჩაკეცვის მერე – მიუბრუნდა მინისტრი დანარჩენებს.

– სვეტკები გაკეთებულია და ხუთი წუთის შემდეგ მხოლოდ ღიმილგრი ევგენიჩი და მინისტრი დარჩნენ უმარმამარ კაბინეტში.

– რატო ხართ ეგრე დარწმუნებული რომ არც სისხლი დაიღვრება და სტვილიაც და კეკლიაც ქურდებად დარჩებიან.

– მენდეთ ბაგონო ვასო, ყველაფერს ვაკონტროლებ.

– ან რომ წავაგოთ? ხომ არ ჯობდა ამ ქურდების შემოთავაზებული 5 000 000 აგველო და სხოდკის ოფიციალური ნებართვა მიგვეცა.

– არა ეს ოპოზიცია შეგვჭამდა, პრემიერს შეიძლება გაენთავისუფლებინეთ და ხალხში რეიგინგს დაკარგავდით ამხელა შეკრება ბაბუს დროსაც არ გამართულა საქართველოში.

– კაი შენ იცი აბა, ისე ნოღარას რაღაც მანდრაჟი ქონდა, ხომ არ იფიქრა, რო მოვიგო არ დამბრიდონო.

– ეგ ქურდულში ხდება, ჩვენ ცოტა სხვა ფსიქოლოგიის ხალხი ვართ, არა მგონია იცის ჩვენი წესები, თამაშში სუფთად ვთამაშობთ და ეგ ქურდული წესი; მოგებული თუ დრომდე შემთხვევით გარდაიცვალა, თავანი არ ბარდებაო, ჩვენთან უფრო სხვანაირად კარგადაა! – ოჯახი მაინც მიიღებს.

– კაი ღიმილგრი ევგენიჩი გმადლობთ დამამშვიდეთ.

- თქვენის ნებართვით მე გავალ, საქმეები მაქვს.
- კარგი როგორც გირჩევნიათ.
- ხვალინდელ ამბებს გულმოუთქმელად ველი.

ყველაფერი სამი თვის წინ დაიწყო, მოსკოვში ააფეთქეს კანონიერი ქურდი გლოკა, მის სიკვდილში გარეულების ძიებისას, შემსრულებლები სიკვდილის წინ გამოცდნენ, რომ მოსკოვის ფსბ-ს ყოფილმა უფროსმა იური კოვალენკომ შეუკვეთა მისი მკვლელობა. ეს ყველაფერი კანონიერი ქურდის ჯანო სგვილიასთვის გახდა ცნობილი, რომელიც მეგობრის სიკვდილის მიზეზებს არკვევდა და თან ქურდულ მთავარ წესის „Воры атамстили за вора такой бил у них уговор“ შესრულებას ლამობდა და რომლის ძალისხმევის წყალობითაც დაისაჯნენ, ყველა ამ საქმის შემსრულებლები.

ამის შემდეგ, ერთხელ ჯანო სგვილია რესტორანში შევიდა, სადღაც შენიშნა თავისი ვორეცი ძმაკაცი, კეკელია დათო სუფრას უჯდა, იმ ფსბ-ს გენერალ იური კოვალენკოსთან ერთად. ჯანო აღელვებული წავიდა მათი მაგიდისკენ, რათა ქურდული სამყაროს გენერალთა წმინდათაწმინდა წესი შეესრულებინა და ქურდის მკვლელი წითელი გენერალი სიცოცხლეს გამოასალმებინა. ეს შენიშნა კეკელიამ, და როცა ჯანომ დანა ამოიღო დასარგებლად და განზრახვის შესრულებამდე თითქმის არაფერი უკლდა, ეგაკა დაცვასთან ერთად, ყველაფერი გააკეთა, რათა იური კოვალენკო უვნებელი გასულიყო ამ რესტორნიდან, რომელშიც დიდი ჩოჩქოლი ატყდა.

- შენ სხვა დროს გნახავ და მოგვხოვ ბიჭი - უთხრა მრისხანედ ჯანო სგვილიამ და რესტორნიდან გავიდა.

- როცა გვნახოს, მზად ვარ შენი პრეტენზიების მოსასმენად ჩვენს ძმებთან ერთად - ცინიკური მშერა დაადევნა მას დათო კეკელიამ.

მართლაც ჯანო სგვილიამ ყველას გადაურეკა და კეკელია დათოსთვის პრეტენზიის წაყენება გადაწყვიტა. მოკლედ დიდი ქურდული შეკრების ადგილად, მარგვილის რაიონის სოფ. ნაგვაბაო აიჩნა. თან ორივე მაგ სამყაროში უდიდესი ავტორიტეტით სარგებლობდნენ, თავიანთი ვაჟკაცობისა და შესრულებული საქმეების წყალობით. ისინი არ გავდნენ იმ ზოგიერთებს, ვისთვისაც სხოდკაზე 2-3 ადამიანის გამოჩენა

საკმარისი იყო. მთელი ქურდული სამყარო გულისფანქალით აღევნებდა თვალს ამ ამბის ფინალს, რომლის წინასწარმეტყველება საკმაოდ რთული იყო. თითქმის ყველა ქურდმა გადაწყვიტა ჩამოსვლა; ზოგმა ადვოკატის ფუნქციის შესასრულებლად, ზოგმა ბრალმძებლის, ზოგმა კიდეც სეირის საყურებლად და თავის თავში დასარწმუნებლად, შეიძლება იქ ხმა სულაც არ ამოუღებინებათ მათთვის, თან ყველა თავისი განზრახვის მიხედვით მოქმედებდა, თავიანთი შესაძლებლობების გამოყენებით. ამ ამბებიდან 3 თვის მერე მთაწმინდიდან მარტვილის მიმართულებით, სამი ბრონირებული მერსედესი გავიდა.

— ე. ი. შოთა ძია — მიუბრუნდა უკან მჯდომი 55-ოდე წლის შავი მამაკაცი მის გვერდით მჯდომ 85-ოდე წლის ბაბუსას.

— ის რუსები აღარ გაიჩითებიან, მაგაზე ვიზრუნე, ფოთში გააჩერეს მაგათი კომეგა, კიგაიცას და სინგაპურჩიკას დელეგაციალა გვაკლდა გრუზიაში.

— საღოლ შვილო ჯუმბერ — გაიღიმა ნასიამოვნებმა ბაბუამ, რომელსაც ყურზე მოსასმენი აპარატი ეკეთა და ჰაევანას აბოლებდა.

— ისე ამ ქურთებში შენნაირი ჭკვიანი იშვიათად გამოერევა, 16 წლისა მაღალეგაკებში რომ შემთხვევით გნახე, მაშინათვე მიიქციე ჩემი ყურადღება, რითი დღემდე ვერ ხვდები ვიფიქრე ინტუიციით, არის ამ ბავშვში რაღაც, დაბადებიდან ქურდებს რომ ეძახიან, ისეთი მეთქი.

— მამასავით მიყვარხარ შოთა ძია, ხომ იცი უპაგრონოდ ვარ გაზრდილი, თქვენ ოჯახის სიტბოზე მეტი მომეცით ამ ცხოვრებაში.

— ახლა შენი ხალხისთვის მამაზე მეტიც ხარ ჩემო ჯუმბერ, რამდენ სიკეთეს უკეთებ, რამდენი ღაყენე გზაზე, ჩვენებსაც მაგრა უყვარხარ ამ ქალაქში.

— ვცდილობ მანეთს რომ ვიშოვი ჩემთვის 10 კაპიკზე მეტი არ დავიგოვო, გიგველნი მოვდივართ ამ წუთისოფელში და ისევე მივდივართ. მხოლოდ სახელს თუ წავიღებთ საიქიოში.

— კარგია, რამდენი მოგაქვს იმ ქოფაკებისთვის, გზაზე პრობლემა არ უნდა შეგვექმნას მე, რომ ამ სიბერეში 1 სთ-ით

გამაჩერონ კამერაში, ძალიან გავბრაზდები თან პერიფერ-
იების სუნიანმა მენტებმა.

– არ ინერვიულოთ შოთა ძია, ესო სხვაჩენა.

– იმედია! იმედია ყველაფერი ხუთიანზე იქნება.

– ის გუნცაძე თამაზია და მთელი ბრიგადაც აყარეს ბა-
თუმში, გადაეხადათ მვდ-ში და ყველაფერი კარგად იქნებოდა.

– ვინ მიაშავათ მაგენს მაგხელა მაყუთი.

– აბა ჩვენ ხომ არ გადაუხდიდით, ობშიაკში 1-2 კაპიკს
ჩადებენ და თავი ისე მოაქვთ თითქოს...

– ყველაფერი კარგად იქნება. აი რედიც მოუწყვიათ. ამ
ბოგებს გასასვლელთან. მართლაც წინ მილიციის უამრავი
თანამშრომელი იდგა, რომლებმაც მათ მანქანებს შეჩერება
უბრძანეს. ჯუმბერ გატიევა უზარმაზარი დიპლომატი გახსნა,
რომელშიც უამრავი ყვითელი დიდი კონვერტის ფორმის, რა-
ღაც შიგთავსისი საქალღადე ეწყო, ერთ-ერთი ამოიღო და
გადასასვლელად მოემზადა.

– ამ სამინისტროში და პრაქტიკულად ხომ გადავიხადეთ
ახლა ამ ლეკუნიებსაც მოუნდათ ძვალუკები – წარმოთქვა
გაბრაზებით დიდთავა შოთამ.

– რა ექნათ შოთაევიჩ, ერთი წუთითაც რომ გავგაჩერონ
აგლიენიაში თავი მექნება დასაბრედი, ჩემი თავი ჯანდაბას,
თან რომც არ გადაუხადო, ცენტრში ხომ მივეცი, ვერაფერს
იზამენ, მაგრამ მერე სულ პრიზინებზე იქნებიან.

– მიუგდე ამათი მათხოვარი დედაც – ხელი ჩაიქნია დიდ-
თავა შოთამ, შემდეგ გულზე დაკიდებულ ყურსასმენის ცოგა
აუწია და მძლოლს ანიშნა მუზიკა ჩართო, რომელმაც იმ-
წამსვე შეასრულა მითითება და მანქანაში, უცნაური მუსიკა
გაისმა

„Я волк адиночка, ахочусь адин, живу я в мире где всё прада-
ётся, один против всех и против всякаи твари, но честь не прадам
из за что жить в этом мире“ და მოხუცი მუსიკას ნელ-ნელა აყვა
ერთი ხელით სპილოს ძვლის მოოქროვილ გროსტს აყოლებდა
მუსიკის პანგებს, მარჯვენა ფეხთან ერთად თეთრ შალვლის
ტოტს და შავი-თეთრი ან ინსპექტორის მარკის ტუფლიან ფეხ-
საც. ასე ჩაიარა ამ სიმღერამ და შემდეგი დაიწყო, რომელიც
დასახერხებლად გასაყვანი სიკვდილმისჯილისა და მისი კლუჩ-

ნიკი მხვრეგავი ბიძაშვილის შეხვედრის მოგვითხრობდა ერთ-
 ლაც მელოდის ფონზე:

„пастой канваир
 ты же был мне вчера как радной брат
 пака я сигарету курию
 столка и жыть мне астаётся“

ამ მეორე მუსიკამ ახლა შოთა ბაბუას 1951 წელში სას-
 წაულებრივი მისი დახვრეგისაგან გადარჩენა, მოავონა და
 როდესაც მუსიკა დასასრულს მიუახლოვდა გრაგიკული ფი-
 ნალით

„радам его трупам дагарал
 окурак димияши сигарети“

რომ გაისმა დინამიკებში მას ცრემლის კურცხალიც. ჩამოუ-
 გორდა და ხმადაბლა მწუხარე სახით წარმოთქვა: „ღმერთო
 შეიწყალე ჩვენი დაღუპული ძმები, ვინც ბოშებმა დახვრიტეს
 ან მათ წინააღმდეგ ომებს შეეწირაო“ და პირჯვარი სამჯერ
 ვადაიწერა, შემდეგ დაიწყო სიმღერა:

„гофстоп ты многа на себя взяла
 гофстоп мы падашли из-за угла“

შოთა ბაბუას თავისი საყვარელი მანია залатая ручка გაახ-
 სენა, ვინც მილიციის აგენტი გახდა და რომელიც საკუთარი
 ხელით გამოასალმა სიცოცხლეს 58 წელში ოდესაში. მის გახ-
 სენებაზე მანილიის მწვანე ვაშლს დაწვდა, მანქანაში წინა
 სიდეწიებს შორის მდებარე ფარნავიდან, ხელჯობი გადააგრი-
 ალა, შემდეგ ამოწია და დახა ამოიღო, რითიც ვაშლი გათალა
 და ჩაკბიჩა.

„იქნებ არც უნდა მომეკლავ და გამეშვაო იფიქრა თავისთ-
 ვის, მაგრამ როცა მის მიერ დაბეზღების შედეგად დახვრე-
 გილი ბიძაშვილი ვალოდია კაროლა გაახსენდა, ამრი
 შეეცვალა, ღირსი იყო და ფანჯარას ჩამოუწია და ვაშლი
 მოისროლა.“

А нука пазавите герща,
 старинкава герща,
 он прачтъёте нам очен модный
 в нашей сенагоге атхадняк
 я всё сказал: канчай еѣ семен

ასე მთვარდებოდა სიმღერა და მოხუცი ისევ ფიქრებში წასვლას აპირებდა რომ ავტომობილის კარი გაიღო და ჯუმბერ გაგიევი, მისი თანმხლები შემოვიდა და მძღოლს ანიშნა წავედით.

— რა უნდოდათ.

— თბილისის ნაც. მოძრაობის ლიდერი, სამხმართველოს უფროსის მოადგილე და უშიშროების უფროსი იყვნენ, რა ენდომებოდათ? მაყუთი.

— რამდენი მიეცი?

— სტო გიში, მარა დიდი მადლობები და ბოდიშები მიხადეს მაგ დედააფეთქებულებმა.

— ისე ამ ჯორჯ ბუმს ეენაცვალე, კიდე კაი რომ დემაკრაგიაა, არა ჯუმბერიკო შვილო?

— შოთა ძია ფული თუ არა გაქვს, მაშინ ისევ გაგალიგარნი რეეიმი მოდის, ცოლ-შვილსაც აღარ უნდისარ.

— არაა მთლად მასე.

— არა ყველაფერი, რომ ფულზე იყიდებოდეს ღმერთმა დაიფაროს შოთა ძია, მარა თითქმის ყველაფერი კი იყიდება.

— თითქმის ყველაფერიც უბედურებაა, მაგრამ კიდეც კარგი ყველაფერი, რომ არ იყიდება. მცხეთაში, გორში და იქამდე სანამ ჩავალთ, სამეულები დაგხვდებიან ნაციონალური მოძრაობის ადგილობრივი გლავარი, გამგებელი და მოსამართლე თავისთავად წილში იქნებიან, მაგათთან მიაქვთ ამ ლეკვებს ფული.

— მაგ პროვინციალებს 15-15 ათასიც ყელზე დაადგებათ.

— არა ყველას სჯობს შოთა ძია, 50-50 ათასი დაურიგოთ, კიდე გამოგვადგებიან, თან შენი ნასწავლი მთავარი წესი კორუფციონერი და გასვრილი მენგი რომ სუკებზე მილინკი და ადვილი გასანადგურებელია კარგად მახსოვს.

— ეკ პრი კამუნისგახ იყო, ახლა ადვოკატ გერამინებზე საშიშები არიან მაგათი დედაც ვაგირე, თან არიფები ხომ არა ვართ, გვერდზე მაგ ახვრების მოსასმელად, პაკამანიები ეწეროთ და გრები არ იყოს, განაბები ვართ.

87 წლის ვხდები და არასოდეს ცხოვრებაში, რამდენჯერაც არ ვყოფილვარ დაჭერილი, ჩვენება არ მიმიცია მაგათთვის. 50

ათასიანი ლუკმა ყელზე დაადგებათ, არ დაახრჩოს. ანდა მი-
აშავე მაგათი დედაც.

— შოთა ძია, რა მაინტერესებს, ეს გრიგოლიჩი საიდან
ჩამოძვრება ნეტა?

— მაგი ნევეძიკაა, რაც მიწის ბევეითაა, სამი იმდენი მიწის
ქვეშაა, ეგ გურა ეგა. აგერ ნახე თუ რაიმე ფოკუსი არ იჩალი-
ჩოს, მაგის თავები, ორივეს აქეზებს ერთმანეთზე, ამასაც ეუბ-
ნება 100%-იანი ხარო და იმასაც, მარა მეგრელები, ხო იგი რა
ხიტრები არიან, ცოლი მეგრული არ მყავს, ჩემი გლავნი ნაღ-
ზორი, ენაც კი ვისწავლე მაგარი ხალხია.

— ბოლო სიგყვა მაინც შენზე იქნება შოთა ძია.

— ვნახოთ, რა მოხდება ვნახოთ.

უცებ იქვე მანქანაში ჩამონტყეპული სატელიტური ტელე-
ფონი აწკრიალდა.

— ალო — აილო ყურმილი ჯუშბერამ.

— ხო ბისგრი ტეკე ვარ.

— მე მითხარი გადავცემ.

— ჯუჯიკაა შოთა ძია.

— ხო გისმენ.

— ააა.

— კარგი მერე — ერთი ხუთი წუთი სულგანაბული უსმენდა
ტეკე ბისგრი თანამოსაუბრეს.

— კარგი, სპასო ძმაო, გადავცემ აქაა, ჩათვლიმა ცოტა.

— აბა კარგად ნაგვაზაოში შევხვდებით.

— შოთა ძია გავაიასნეთ იმათი ბაზარიც ამირან კვიციანს ის
იური კოვალენკო შეუკვეთია 2 კვირის წინ, მემგონი გაასაღეს
უკვე, არ იცის ჯუჯამ. თურმე ეს დათო კეკელია ბაზარის შე-
მოტრიალდებას უპირებს, რემბოს მკელელი, არბაგის ბრი-
ვადის გლავარი რაგო არ დაბრიდე, იქ ორეხოვოში სხოლკაზე
რომ გყავდაო მიყვანილი.

— ნახე! ეგ ამირანას პასტანოვკაა მარა არც ეს კეკელაა
შგერი, ამირანს იქით შეახრამუნებს, თუ მოინდომა დღეს
ამირანას სჭირდება გია სვეტოშასი ეშინია და იმიტომ.

— კიდე კაი ეგ გაისვეტოშა, ამ სხოლკაზე არ იჩითება
თორემ მერე ნახე შენ ამბავი; ყველა დაითესებიან — გადაიხ-
არხარა ტეკე ბისგრომ.

— აბა! ვინც ჭორაობს მაგის ზურგს უკან, 2-3-ნი რომ-შეიკრიბებიან სახარჩავში, ჯერ ბაითს რომ შმონავენ, კელლებს ყურები არა ქონდესო, არ გაგვიგოსო და მერე გიაზე რომ გაბედონ ცუდის თქმა ვირის ღოზა სჭირდებათ გასადერსკებლად — გაიცინა შოთა შოთაევიჩმა.

— აბა მარგო ჩვენ ღავრებით, ყველა პაბეგს აიღებს მაგის შიშით. სიცილითვე უპასუხა გეგე ბისტრიმ.

— ისე უნდა დაგვეძახა სეირი მერე უნდა გვენახა.

— მომე მაბილნი გელეუონი, ჯანო სგვილიას დაურეკოთ.

— აი შოთა ძია — მიაწოლა ნომერაკრეფილი მობილურის აპარატი გეგემ.

— ვაა ჯანიკო შვილო.

— როგორ ხარ.

— შენ გენაცვალოს შენი შოთა ბიძია.

— არა მიშავს შვილო, სიბერე თავისას შვრება, უაპარატოდ აღარც მესმის წესიერად.

— კორექცია გავიკეთე თვალებზე ლაზერით, დიდი არაფერი წინსვლაა.

— ხო რაზე გირეკავ, აშირანი, ვახტანგ ხაჭალია, გრიგოლიჩი მოდიან, ბაზარის შერგიალებას აპირებენ ჩვენი რემბოს მკვლელი, არბაგის გლავარი რომ გონია თავი ბესა, იმასთან ერთად, რომ იყო სხოდკაზე ორეზოვოშიო, ეგ მეც გავიგე მაგრამ მჯერავს, იმიტომ არ დაბრიდე, რომ მოგეჩვია უფრო ახლოს. თან ეგეც ვიცი, ქვევით სამი მაშინა ავგომაცჩიკი ბოშები ელოდებოდნენ, თავისი უმიზეზოდ კილერებისაგან და შესაფერისი მომენტი რომ ჩაგვივარდება შეასრულებ.

— მჯერავს შვილო მჯერავს, აბა კარგად შენ იცი, მალე მანდ ვიქნებით. მე, კალოშა ფაშისტა და გეგე ბისტრი მოვდივართ. კიდე ორი მანქანა აპელსინები მომყვებიან, დაესწრონ. გამოცდილებას მიიღებენ, უფრო ადრე დამწიფდებიან, ნახვამდის.

— ე. ი. გეგე, ის ბესა მაინც ყელზე გვედგა, ხო იცი რა ეჭვიანია, თან ეგ თუ დაიძინებს მაგის ადგილს ჩვენი კუკურუშნიკა დაიკავეს იმას ქურდული ნარუშენია არ ააქვს, 2 ჯერ იჯდა კაი ბიჭია, ხაროშნიაკი, პარენ კრესტოვი მასწი, ხოდა მოუგ-

ვარებ ბაზარს, რამკაში ჩასვამ. ხო ახლობლობ მაგასთან ისე-
დაც?

– კი შოთა ძია, შენ არ მითხარი დაუბრაგდი, გამოგვადგე-
ბაო 3 წლის წინათ, მარკები აუწიო და გააშალაშინე ცოგაო.

– ახლა ამ ბესას რომ გაასაღებენ, მაგ კუკურუშიკა დაი-
კავეებს მის ადგილს და არბაგი ხომ ჩვენი იქნება და აბშიაკშიც
მაყუთი წამოვა, ჩვენ ჯიბეშიც ჩაიყრება ასევე.

– გაიგე?

– კი შოთა ძია, ეგ შენი და რეზანნი ვაჟა ბიძიას შოგონილი
სისტემით; მთელი რუსეთის საბჭოები დავიმორჩილეთ
თითქმის.

– მაგი ორჯერ ორივითაა, არც დიდი ჭკუა უნდა.

მიდი გააჩერე – მიუბრუნდა მძღოლს რომელმაც იმწამსვე
შეასრულა მითითება.

– ტატე შვილო მიდი იმ კუკურუშიკას დაურეკე თბილისში
ჩამოვიდეს, ბაზრის მოყომარების დროაო, ოღონდ ჩემი სახ-
ელი არ უხსენო, მაქსიმუმ 1 თვეში გელოდებით, მიდი გადადი
მანქანიდან და ისე დაელაპარაკე. ტელეფონი ხომ იცი?

– კი, შოთა ძია როგორც მეტყევი ისე ვიზამ – და მანქანიდან
გადავიდა ტატე.

შოთა ძია კი მაგნიტოფონის სიმღერას აყვამო ისევ

„Я жиган растовски,
я жиган азовский,
я жиган приморски,
я карол шпаны,
урки все на тёмнах,
ходят при дамнойю,
девички вздыхают влезут
мне вштаны“

– ისმოდა მელოდია დინამიკებიდან. შოთა ბაბუა ისე
შევიდა როლში, რომ ფეხზე შარვლის გოგი აიწია, იქ გაკეთე-
ბული კაბურიდან ორლულიანი და იმდენივე გყვიანი, უცნაური,
გიურზას მარკის, უხმო იარაღი ამოიღო, მეორე ხელით
ჯიბიდან კნოპიანი დანა გახსნა და უკვე ხმით აყვამო სიმღერას.

„აჲ თუ სუკა ლუსკა
სკემჟე თუ სვезალას
გრიშკა ბილ მასკოვსკი
მელკი ხულიგან
გრაბილ ონ ბეზდარნა
შალა ნა კარმანამ
ი ვსეგდა ბაილსა
ვიტაჟიტე ნაგან“

შემდეგ იარაღი ფანჯრიდან გადაყოლა ჰაერში და გაისროლა, თუმცა მხოლოდ იარაღიდან ასული ოღნავი ნაცრისფერი ბოლით თუ მიხვდებოდა კაცი ამას რახან ხმა საერთოდ არ გამოუცია გასროლილ ტყვიას.

„мне сегодня сонка
залатая ручка приложила сердце
я её хачу“

შემდეგ იარაღი შუაზე გადახსნა, გასროლილი გილშები გამოყარა, ახალი ორი ტყვია ჩაღო და ისევ ფეხში შეინახა დატენილი იარაღი.

ასე დამთავრდა სიმღერა და ტეტე ბისტრიც მობრუნდა, მანქანაში ჩაჯდა რომელიც დაიძრა და შოთა ძიას მშვილად მიუვლო:

– ყველაფერი კარგადაა, გაგიჟდა კუკურუზიკა, ამოსთან ხომ სპორშია, მე უთხარი, შენზე ისეთი კაცი ჩაღდება ატყუჩაიში, რომ ვერაჟინ ვერაჟერს გეტყვის ამოს დაჭრაზეო, სიხარულით მესამე ცაზე აფრინდა.

– კარგია, ყველაფერი ჩვენ როგორც გვინდა ისე მიდის.

– ვაჲ კიდე რეიდი, ჩვენ გველოდებიან.

– მიდი მიაშავე ამ მათხოვრებს – მიუბრუნდა შოთა შოთავეიჩი ტეტე ბისტრის, როცა მათ მერსედეს 600 მარკის ავტომობილების კოლონას ისევ გაჩერება უბრძანეს რეიდიზე მდგარმა პოლიციელებმა და სპეცნაზის თანამშრომლებმა.

– ესენი მცხეთის და გორის მენგები იქნებიან სავმესნად.

– ამათი მშობლებსაც გავკარი სავმესნად. თავიანთ ლეკვებს პაგიოსანი პრისტუპნიკების ნაოფლართი კვებავენ და

ზრდიან, რომ კითხო კიდე ლექციების წაგიკითხავენ მარალზე, პრესტუჟლენიები როცა მცირდება, მშვიერები რჩებიან. რომელი უფრო ვარესია, მომპარავი თუ ესენი, რომლებიც იმ ჩამორთმეულ მოპარულს პატივის მადგირად სახლში, რომ მიაყენებდნენ, პახოდუ საქმის ჩასაწყობ ფულიდან, ზედ დადებულ წილთან ერთად. არა ბიოლოგიური მიზლი მაქ ამათი, რა უნდა იყოს ამათი გაზრდილი შვილები, იმ ფულით! ვერცერთი ნარმალნი ვერ გაიზრდება.

— კაი შოგა მია გადავალ ლუკმას ჩავგენი ვალებულ სახეში.

— გრაქში შეგენვა ჯობია მაგეთ ლუკმას.

— აი ეს მაგენისაა — გახსნა ტეგე ბისტრიმ დიდი ჩემოდანი და ისევ ყვითელი ფერის უზარმაზარი დაგენილი ქალაღის კონვერტი ამოიღო, კარი გააღო და გადავიდა.

იმევე დროს კი ჰაერში, პარიშიდან საქართველოს მიმართულებით სპეცრეისით თვითმფრინავი მოფრინდა, რომელშიც მაგიდასთან სამი მამაკაცი იჯდა და ბანქოს თამაშობდა.

— მიღი ამირან შენი ხოღია — მიუბრუნდა მას მის წინ მჯდომი 65-ოდე წლის შავ-შარვალ კოსტუმში გამოწყობილი, მწვანეთვალება, გრძელი, მთლიანად თეთრ თმებიანი და თეთრწვერიანი მამაკაცი, რომელიც კანონიერი ქურდი და კრიმინალური ავტორიტეტი ვახტანგ ხაქალია იყო, ესპანეთის ქურდული მაყურებელი, ხოლო მის წინ მულოტი თეთრებში გამოწყობილი ბუღლოგის სახიანი მამაკაცი, ასევე კანონიერი ქურდი. საფრანგეთის ე. წ. ქურდული პალაქენიის მაყურებელი ამირან კვიციანი იჯდა, მესამე ყველასათვის ნაცნობი მხოლოდ პატარა პორტუგალიის ე. წ. ქურდული მაყურებელი მოხუცი ბაბუა „გრიგოლინი“ იყო. რომელიც თავის „საყურებელ“ პორტუგალიას მხოლოდ წელიწადში ერთხელ ან ორჯერ თუ ესტუმრებოდა. ერთი ან ორი თვით, იქაურ საქმეებს ქურდულად გაარჩევდა, შემდეგ ბიზნესის საკითხებს მიხედავდა, გულზე იმკურნალებდა და რამოდენიმე ევროიანებით საფხე დიპლომატებით მშობლიურ ქალაქს უბრუნდებოდა. ამ წელს გულის მკურნალობა ვეღარ მოასწრო საქართველოში შექმნილი ამ შემოხსენებული პრობლემის გამო და ისე გამოფრინდა სამშობლოში, რომლის მართლმსაჯულებამ თავისი

84 წლიანი სიცოცხლის მანძილზე ნახევარზე მეტი ციხე-კოლონიაში გაატარებინა. თუმცა აქაურობას მაინც ვერ ელეოდა და პარიზის მყუდრო გარეუბანზე, ან ნიცა, ან ბადენ ბადენში ფეშენებელურ ვილაზე არასოდეს გადაუცვლია თავისი მოკრძალებული სახლი ფუნიკულიორის ქვევით.

– შეიძლება ბაგონო ვახტანგ? – შემოვიდა მათთან ეკიპაჟის უფროსი.

– რა არის ზღვაში ხომ არ ვარდებით?

– არა უარესი, ქუთაისის აეროპორტში აღარ ვვადებით, იქაც გველოდებიან კაკებუშნიკები.

– აბა პარაშუტებით ხომ არ უნდა ჩავიდეთ – გაიღიმა გრიგოლიჩმა.

– სენაკის მიგოვებულ აეროპორტში დავვადებით, კაკრას მარგვილის გვერდითაა, ყველაფერზე ვიზრუნე უკვე, ჩემს ხალხს დაუკავშირდი და ამ პრობლემასაც მოაგვარებენ 1 საათით მწყობრში მოვა აეროპორტი, ახლა თავდაცვის სამინისტროს ბრიგადაა დისლოკალიზირებული მანდ. მეთაური ჩვენი კაცი, ვერავენ ვერ გაიგებს თქვენს ჩამოსვლა-წასვლას. ჯარისკაცებს ნატოს დელეგაცია ეგონებით, მარტო მეთაურმა იცის ვინ ხართ.

– საღოლ ზურკა კარგი ბიჭი ხარ, გყუილად კი არ ხარ ჩვენი ნათლული ვამაყობთ შენით – გაიღიმა გრიგოლიჩმა.

– კიდეც უშიშროების სლექციის აგდელი მომნად უსმენს იმათ, რამე ახალი ინფორმაცია თუ გაჩნდება შეგაგყობინეთ, კიდეც შოთა დიდთავამ ყველაფერი იცის, ვილაცამ დაურეკა თქვენი ბანაკიდან და ბაზარის შეტრიალებას რომ აპირებთ გააფრთხილა.

– ვაა რას იზამს ეგ ბებერი ვინ იცის – გაბრაზდა ვახტანგ ხაჯალია.

– თან ის FSB-ესშნიკი რომ დავაწვნეთ გუშინ, კიდე კარგი, მაინც აღარ გვჭირდებოდა, მის ადგილსაც ისევ ჩვენი კაცი დაჯდება, ძაან გრძელი ენა ქონდა, თორემ შოთას ხალხს რომ ჩაეგდო ხელში ეგ მაგის პალაჩი სნუპების სადისტურ წამებას ვერ გაუძლებდა და გლოკას მკვლელობაზე ყველაფერს იგლიჟინებდა მერე შოთა თავებს მოგვაჭამდა თუ ვერა და იმ გადარეულ სნუპებს მოგვიქსევდა თქვენი ძმაკაცი გლოკას,

ჩვენი ძმის „ქურდი“-ს მკვლელები დავადგინე პროსტა მე ვარ
ვამტკიცებ აუცილებლად ატკაზზე გადიანო და აბა თქვენ თუ
იზამთ რამესო.

– და შერე ან ყელეს გამოგვჭრიდნენ ციკნებივით, ან სახ-
ლიდან ველარ გამოვიდოდით მაგ ჟანატიკების შიშით.

– კიდე კაი მოვასწარიტ, მადლობა ღმერთს – გადაიწერა
პირჯვარი ამირანმა, – თორემ მაგათთან ომი არ გინდა ეხლა.

– ისე ნეტა იმ ნაგავზაოში არ გაიჩითონ ეგ სნუკები. ჯანოს
ბიძაშვილებიც არიან, რამე იალღიში და შეიძლება მიგ-
ვმარხონ კიდეც იქვე სადმე ჭალაში.

– არა მე მაგრა მევასებიან, ძაან თავმეხელალებულები არ-
იან ძმები, რამდენს არ ვეცადე ერთ-ერთს რომ მოგვარებინა
მარა ვერაფრით დავითანხმე, ციხეში ისედაც ქურდივით მის,
სვაბოლაზე ამ მალაღნიაკებს ცემით გვიკლავს, უნდა ეხლა მა-
გათ გრანცები და ჩარჩოები, არაქურდულს ისედაც არაფერს
აკეთებენ – წარმოთქვა გრიგოლიჩმა.

– ჩამოდი გრიგოლიჩ შენი სვლაა – მიუბრუნდა ამირან
კვიციანი მოხუცს.

ესეც სეკა – გაშალა ბანქოს ფურცლები გრიგოლიჩმა და
მაგილაზე დახვავებული 500 ევროიანების გროვა ორივე
ხელით თავისკენ წაიღო და მის წინ მდებარე გროვას
შეუერთა.

– მე გავალ პილოტებთან თქვენის ნებართვით, თან სამ-
შობლოდან ინფორმაციებს ველოდები, ახალი თუ გადმიგვცეს
რამე საქართველოდან ჩვენმა კაკებეშნიკებმა, შეგატყო-
ბინებთ, ყველას უსმენენ იმათ – ამეგყველდა შურა.

– კაი შვილო მიდი საქმეს მიხედე – გაულიმა გრიგოლიჩმა
და ეკიპაჟის უფროსი კაბისკენ წავიდა.

– კარგი ბიჭია, ყოჩაღი, გვინიც უმუშავებს, ყველაფერი გა-
მოღის – წარმოთქვა ამირან კვიციანმა.

– მართლა შეუცვლელია – დაეთანხმა ვახტანგ ხაჩალია –
ჯიგარი ბიჭია.

– მიდი დათუნას გადაურეკე – მიუბრუნდა გრიგოლიჩი
ამირან კვიციანს – მთელი MBD მაგას ეძებს ან იმ გიქ ჯანოს,
რომ დაიჭირონ, გადაეკეტონ რომელიმე მაინც და სხოდკა
ჩაშალონ, ნეტა რა გზით ჩავა?

- ჩვენთან ერთად წამოსულიყო ჯობდა - გამოთქვა თავისი მოსაზრება ვახტანგ ხაჯალიამ.

- არ ჩაგვყენა პად უდარამ მაგარი ჭკვიანია.

- ისე აეღოთ იმ ვერხებს პრავიწელსკვაში 5 ლიმონს ვაძლევდით, მაგათი დედაც - თავი მასგოიში მგონია პაბეგში - გაიცინა ამირანმა.

- მიდი გადაურეკეთ და გააფრთხილეთ ჯანომ ბაზარის შეგრიალეების ამბავი გაიგოო და პრიჩინაცო.

- ამირან კვიციანი წამოღვა და პილოტების კაბინაში შევიდა დასაკავშირებლად.

- ზურიკ - მიუბრუნდა ეკიპაჟის უფროსს.

- მიდი ამ ნომერთან შემაერთე - მიაწოდა ფურცელი, რომელზეც ციფრები ეწერა.

- ეხლავე - უპასუხა ზურკა ფლეიბოიმ (ფლეიბო - მისი მეტსახელი იყო ამ წრეებში გრიგოლიჩის შერქმეული).

იმავე დროს კი თბილისი-სენაკის მაგარებლის პლაცკარტის ვაგონში, რომლითაც ძალიან გაჭირვებული ხალხი მგზავრობს ძირითადად, რომლებისთვისაც ისედაც არაპიგიურული კუპის აღვილი, სუნიანი თეთრეულითაც და იაფფასიანი ჩაით, ძვირი სიაპოვნება და 4 ლარიან ეკონომიაც დიდი შეღავათია. ისედაც ფანჯრებდალუქულ ვაგონში სხვადასხვა ჯურის ხალხი ირეოდა. ისინი ვინც თბილისში ბაზრიდან ვაჭრობის მერე ბრუნდებოდნენ, ან დედაქალაქიდან თავიანთი მწირი ბიზნესისთვის სავაჭროდ საქონელი მოჰქონდათ. მაგრამ იქვე ორი 35-ოდე წლის ახალგაზრდა იჯდა, რომლებსაც წინ სამი მანდარინის ყუთი და ბურბუშელების დიდი გაუხსნელი ყუთი ედგათ, სიგარეტსაც უფილგროს ეწეოდნენ, ერთი შეხედვით განსაცმელიც იაფასიანი ეცვათ გლეხებივით, თუმცა გამოცდილი თვალი შეამჩნევდა რომ ორივეს ძალიან ძვირადღირებული კრის-გობალის ისეთი მძაფრი სუნი ადიოდათ, რომ მთელ ვაგონში სასიაპოვნო სუნი იდგა და მათი ე. წ. ბრადიაგული გზანების თითოეული ელემენტი ექსკლუზივს წარმოადგენდა. განსაკუთრებით KAILLI JJALLIS ექსკლუზივი ფირმის ნასკები და კაშნე, რომელიც განსაცმლის მოყვარულთა ვიწრო წრემ კარგად იცის, რომ მხოლოდ ვატიკანის წმინდა სინოდის წევრებზე მუშაობს და თითოეული აქსესუარი რამდენიმე ათასი ევრო

ღირს. ასევე მათ ქურთუკების შიგნით დამალული მაყუჩიანი
ორ-ორი ბერეცის მარკის 23 ტყვიანი პისტოლეტ ტყვიამ-
ფრქვევები იდო.

– ე. ი. ძამია – გვინს უბურღავდა ვიღაც მამაკაცი, რომელიც
ცოლთან ერთად თბილისში კიტრის სარფიან გაყიდვის ამბავს
ყუწებოდა მეგრულ ენაზე და მათ ჭკუასაც ასწავლიდა. მან-
დარინის წამოღებას სენაკში არასარფიან ბიზნესად უთვლიდა
და მის წინ მჯდომნი ლტოლვილი ბუტკიორები ეგონა მხოლ-
ოდ.

– ჯიბაია გირავადუქ სი მაქსიმუმ 20 ლარიქ ღოგოსკიდას,
მოგალორუ თი სკან ნათესუქ, სნიკერსი ოკო მოგოლაიყდე ოპ-
ტავოშია, შეგინახებადუ, და ხაი წანას ჯგირო გიმოჩანდი.

– მუი ქეიმიზა ჯიმა 20 ლარი ხოე ჯგირი ფარაე – უპასუხა
წინ მჯდომმა დაბალზე ოდნაც მაღალმა მამაკაცმა, რომ მის
ჯიბეში მობილური აწკრივდა.

– აბა მა 1000 ლარი ვაკეთი კინგირიშა – გაიჯგომა ისევ ის
თითქოს ნიუ-იორკის ბროკერსკი ბირჟაზე ნაზღაკის აქციების 1
საათიანი ვაჭრობით რამდენიმე ასეული მილიონი დოლარი
ემოვოს².

– ბელნიერი კოჩი რექ აბა – გაეცინა მეორე ცოტათი პუტ-
კუნას, რომელიც აქამდე ჩუმად იჯდა.

– დიას – ამოიღო ჯიბიდან ძვირად ღირებული მობილურის
აპარატი, რითიც კიდე უფრო გაამძაფრა ეჭვი, რომ მანდარი-
ნის და ბურბუშელას გამყიდველები ნამდვილად არ იქნებოდ-
ნენ, რადგან ამ აპარატის ყიდვას ბურბუშელას გამყიდველი
ვერ შეწვდებოდა.

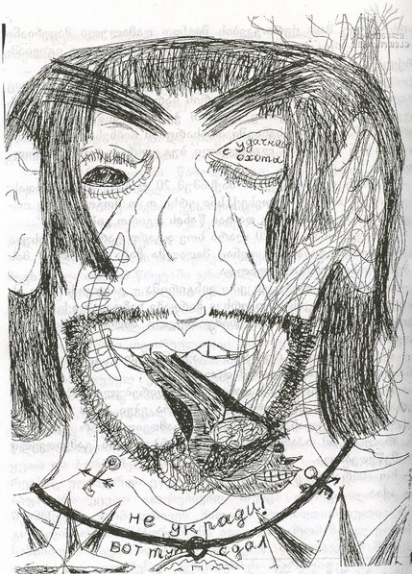
– ხო ამირან მე ვარ კოკა.

– აქაა.

¹ – ძამო შენ მაქსიმუმ 20 ლარი დაგიტოვოს მაგ მანდარინმა მოგატყუა
შენმა ნათესაებმა, სნიკერსი უნდა წამოგედო ოპტავოიდან, ახალ წლამდე
შეგენახა და მერე გაგყიდა, კარგი ფული დაგრჩებოდა.

² – აბა მე კიტრის პარტიით 1000 ლარი გაუაკეთე.

³ – ბელნიერი კაცი ხარ ძამო, ნამდვილი ბიზნესმენი.

не укради!
Вот так и делай

- მოიცა გალაპარაკებ.
- შენ გეძახიან დათუნა - მიაწოდა მობილურის აპარატი, რომელიც მეგობარმა გამოართვა.
- დიდი ბოდიში - მოუხადა თავის დაკვრით კიგრის გამყიდველ ცოლ-ქმარს და გამბურისკენ გავიდა.
- ჩქინი ბიძისკუაე ამირანი, ლილოს 3 ბუტკა - მაღაზია უღუ, შეიებუ გგირი სამუშაო გვიშუას¹ - აუხსნა კოკამ მეგობრის გასვლის მიზეზი ახალ გაცნობილ ცოლ-ქმარს. ტელეფონში კი შემდეგი სახის საუბარი გაიმართა:
 - ხო ამო მე ვარ დათუნა.
 - ცუდათაა საქმე.
 - რაგო?
 - ვილაყამ ჩვენიანმა ღითავა შოთას გააგებინა რასაც ვაპირებთ, რა ბაზარიც უნდა ავწიოთ.
 - ვარიანტი არ არის მე, შენ, ჯუჯიკამ, კოკამ, გრიგოლიჩმა და ვახტანგა სავამ ვიცოდით მარტო, ეცყობა გვისმენდნენ იმ ბაითში როგორც შემოვედი, ეგეთი ჩუსტვა დამეუფლა რა-ღაცნაირი.
 - შეიძლება.
 - აბა სხვა ვარიანტი არ არის მაგათ რომ გაეგოთ.
 - და იმ რუსმა კაკებუშნიკებმა შოთას გადასცეს, მაგას ყველგან ყავს თავისი ხალხი, ხომ იცი რა მასტიცაა ბებერი ანაკონდა.
 - ძმაო დათუნ გვაპატიე შენ რომ ვერ დაგაბრედინეთ, ის იურა საკუთარი ხელებით, მარა შენი გასაკეთებელი ჩვენ შევასრულეთ, ხომ იცი ძმები ვართ - ჩაისმა ყურმილში ამირანის ხმა.
 - გმაღლობთ, მართლა ბრაგები ხართ, მარა მე მინდოდა შტირით გამესაღებინა საკუთარი ხელით ქურდულად.
 - კაი, ჯანოს დატისკვა შენზეა, შოთა გველესაბა გააფრთხილებდა უკვე, მომზადებული დაგხვდება - არიგებდა ამირანი.

¹ - ჩვენი ბიძაშვილი ამირანია, დიდი კაცი ლილოს ბაზრობაზე სამი ბუტკა-მაღაზია აქვს, სამსახურს დაგვიპირდა, შეიძლება დაგვასაქმოს.

– მაინც ვერ მოასწრებს, 6 საათში თუ ბესა გაასაღებს სადღოლ მაგათ.

– ორი კვირის წინ ცოცხალი იყო და რა უნდა მოუვიდეს, სულ დაცვებით დადის, თან პრემიერ-მინისტრის სიძეა, მაგის მკვლელობას ვერე ადვილად არავის შეარჩენენ. არა მგონია ჭკუამყოფელმა ვინმემ მოსკოველმა ქილერმა ხელი მოაწეროს მაგ საქმეს.

– მეც ვერე ვფიქრობ.

– აბა კარგად ფორტუნა ჩვენსკენაა, მაგ ჯანოს ვანახებთ სეირს ბოლომდე დავაკაჩათო აბა კარგად.

– პუწიომ.

მობილური დაკეცა და ჩია ტანის ბიჭი თავის ადგილს დაუბრუნდა საერთო პლაცკარგის ვაგონში.

ამავე დროს კი შოთა ბაბუას მობილურზე მარი დაირეკა, ის ისევ იჯდა და ზესტაფონის ადმინისტრაციული ორგანოებისათვის თანხის გადასახდელად გადასულ ტაგე ბისტრის ელოდებოდა თან ისევ მაგნიტოფონში ჩართულ მუსიკას ყვებოდა მთელი სულით

„серёге шали дела мусара
следствннв-оперативна и всей бригади
и даже на дапросы приходил
началник обласной прокуратуры“

ისმოდა დინამიკებში

„но помнил он советы
старава вара
нивчом и никагда ны признаваися“

და რაგომღაც ეს სიმღერა კომუნისტების პერიოდში მის 5-6 დაკავებას ახსენებდა, თუმცა ათას რამეს უხსენებდნენ მაგრამ იგი არასოდეს არ ტყდებოდა და ყოველთვის მშრალი გამოდიოდა.

– დიახ – დაელაპარაკა მობილურზე

– მე ვარ შოთა ძია – გაისმა ხმა – სნუპები ძმის აბაროგს მიეცემენ ალბათ

– ხო შვილო ჯანო.

– ატვეჩაიში ჩაუდექი მაგის გაკეთებულიაო, შენი სახელი-
თაც.

– სწორედ მოქცეულხარ, კარგი გიქნია იმ სნუპებისთვის
ჩემი სახელითაც, რომ გითხოვია და ატვეჩაიში ჩადგომიხარ

– როდის იყო ჩვენ გყული გვეკადროს

– წინასწარ უნდა მეთქვა და გამეფრთხილებინეთ შოთა
ძია.

– არა უშავს ეხლა ხომ მითხარი, გუშანით მიმხვდარხარ

– მიაგნეს და სადარბაზოსთან უსაგკავებენ ბესას.

– კიდე კარგი რომ მიუგნიათ, ალბათ 1-2 საათში მიაძალ-
ლებენ, სნუპები უსერიომული ღერსკები არიან, ფულს ვერ
ვაკადრებთ, დაგვამგვრევენ ყბებს, ამიგომ ეგ 400 000 ეკლე-
სიების, მათხოვრების, პრიუგს და უფასო სასადილოების
გახსნების ფონდში გაუშვი.

– კაი ევრე ვიბამ, მარა რომ არ ჩამოვიდეს ბესა ბაითიდან?

– ჯერ მაგენს ვინმეს მოსანადირებლად აეკრიფათ და ის
ცოცხალი ღარჩენილიყო ეგ აღარავის ახსოვს.

– მაგაში სწორი ბრძანდებით, თან ჩემი ბიძაშვილები არ-
იან.

– ნეგა ბაზარის მოყომარებაზე დავკთანხმდნენ, მაგი
აჯობებდა ყველაფერს.

– კი მაგრა გაასწორებდა, ჩვენც უფრო გავძლიერდებოდით.

– ვიცე 100-ჯერ უთხარით ქურდი ხარო და არ უნდა, გეხავს
თან ამდენი ვისთვის გვიხვეწია სირცხვილია, ჩვენც გვაქვს
თავმოყვარეობა, რა პონგია? კი მაგარი ძმები არიან, მარა
მინდა აფეციალნად გახდეს, თორემ ქურდია, ისედაც აბა ვინ
არის.

– სხვა არაფერი ახალი შოთა ძია?

– კაი წავედი, მიხელე თავს.

მაგნიტოფონში კი შემდეგი ისმოდა

„много ли есть в етам,
мире нивинаватых,
ест бог и перед ним пакаися,
но если просят пакается в тьюрме,
никагда и нивчом не признаваися“

იმავე დროს კი მათი საუბარი, რომელსაც უშიშროება ის-
მენდა ერთ-ერთ მაღალჩინოსნის მაგიდაზე დაიდო და იქიდან
ისევ გრიგოლიჩთან გაისმა საგელეფონო ზარი, რითიც
მომხდარი ჩაუკაკლეს.

— ვაა, ხომ ვთქვი ეგ სნუპები ამ ქვეყანაში ძალიან საშიში
ხალხიაო — გადაულაპარაკა შეფიქრიანებულმა გრიგოლიჩმა
ამირანს — თუმცა მაგრა მეფასებიან ორივე, ეტყობათ ქართულ
გრადიციულ ოჯახში არიან გაზრდილები, მაგათთან რომ მის-
ვიდე სახლში ბალის ბავშვებივით მშობლების დამჯერები გე-
გონება ისე იქცევიან მშობლებთან.

— აბა ის მეორე გაფრენილი გიჟი ფანაგიკოსია, ისე მოკ-
ლავს კაცს რომ ვერც ახსნის რაზე და რისი გულისათვის, თან
დედიკოს და მამიდიკოს ბიჭები.

— ვაი იმას ვიშვქ მართლა გაბრაზდებიან.

— დაეთანხმა ვახტანგ ხაქალია

— თან კიგაიცას ლუბიჩიკი ძმები არიან, რუსები მაგარ პა-
ტივს ცემენ და ოჯახური ნათესაური მაგარი კავშირები აქვთ
იქ.

— ხო და მიდი ბესას გადაურეკოთ და გავაფრთხილოთ,
შენზე ახოგამე არიან სნუპები წამოსულიო, თუ რაზე მოუვიდა
მენტების ყურებამდეც მივა და პახოდუ არბაგელები ინადირე-
ბენ, მაგათმა რომ სნუპებს რაზე დააკლონ 10 პროცენტია
შანსი 100-დან, მარა კიდეც ერთ მტრების სასტავს გაუჩნთ და
პრემიერ მინისტრი სიმამრი სიძის მეკლელებს მთელ MVD-ს
მიუქსევს.

— სწორია — დაეთანხმა ამირანი გრიგოლიჩს.

— მიდი ვახტანგ გადაურეკე, არბაგზე თავის პენტაკუზში
იქნება, გელეფონი გეცოდინება, ანდა კუმირჩიკაც მაგასთან
იქნება მაგის მამილიჩზე დაურეკე ეგრე აჯობებს.

— მიდი ვახო შვილო სწორეს გეუბნება, შენი რიდი აქვთ
მაგათ, მაგრა ჯერათ, უფრო დაიჯერებენ შენს ნათქვამს,
ვიდრე ჩვენსას.

ვახტანგ ხაქალია წამოდგა და ისევ პილოგების კაბინაში
შევიდა, ჯიბიდან ბლოკნოტი ამოიღო, გადაშალა უხმოდ და იქ
ჩაწერილი ერთ-ერთი ნომერი დაანახა ბურა ფლეიბოის, რო-
მელიც მის შემოსვლამდე ულამაზეს სტიუარდესასთან ერთო-

ბოლბა, ვახტანგის დანახვისას მურამ შარვლის უბე და იმ ქალმა ღილები თითქმის ერთდროულად სასწრაფოდ შეიკრეს.

– აბა ახლობელიაო – უსაყვედურა ვახტანგ ხაყალიამ – მე-გობრის ნათესავიაო, ხელს აფარებ ნაშებს?

– არა გურამიჩი ისეთი ნაშაა, თქვენი სტილის მასკები მაინცდამაინც არ ევასება.

– ჩვენ რა მანგები ხომ არ ვართ, უბანშიც ეგრე აკეთებდით იმათმა, ყოველ საღამოს სხვადასხვა ნაშასთან ერთად იჩითება და ყველაზე ბიძაშვილი ან ეგეთიაო იძახისო.

– აბა ზიან ბირეაზე 30 სული, ყველა კაიუბში და გვინს ბურღავენ, მაგათ კლავდია მიფერი, ნინო ჩქარეული ან მაღელი მარიშა რომ მოუყვანო გახდილები, მაინც ვერაფერს უზამენ, ან ვიღაც ბარიგამ რომ დაურეკოს მაგ დროს, მოდი პონგიაო იაფი, იქ გაიქცევიან ეგეთი მასკებია თითქმის ყველა.

– რამდენჯერაც გავჩითე ეგეთ პონგში შემარცხვინეს ყველგან, მაღელმა ნაშებმა ეგეთები აღარ დაგვანახო, ის კი არა აღამოვიჩას დედამ მთხოვა იქნებ ვინმე გააცნო, მე სახლშიც კი მოუყვანე გოგოები, მეღაც არ უყურებს, TV-ში რომ მაკოა, ის უყვარს სამი წელია, ხოდა დავჩალიჩდი ლამარას ხათრით, 6 თვე ჩემთან ერთად ვაგარე თითქმის ყოველდღე გოგოებში მაგათ სადაქალოში, იმ მაკოს 3 პაკლონიკი გეხნიკურად ჩამოვამორე, შევაყვარე ძალით მემგონი იმდენი ვიჩალიჩე დაჟე ცოლად გაყოლაზე დავითანხმე, 8 თვე არ ვაკეთებინე დეცი იმდენი ვქენი, ხოდა ოჯახში ავედით დასანიშნად. დედამისმა ლამარამ 3 კარაგიანი ბრილიანტის გროიკა დაუგრევა იმ გოგოს ნიშნობის პონგში, ხოდა ამან მაკო გაიყვანა მათხოვეო ეხლავე მოვალ შევაფასებინებ, რად გინდა ესო. გავყიდი გენგიან მერსედესს გიყიდის, გავიდა და 6 თვე პანკისში ცხოვრობდა ბარიგასთან ხავერაში, დღეში 8-ჯერ იჩხირავდა, ბარიგის ცოლი საჭმელს უშმაღებდა, ვიღაც პუტანკაც ყავდა რუსი და იყო თავისთვის.

– ვიცი ეგ ამბავი, მე არ ჩამოვიყვანე იქიდან ცემა-ცემით, ის გროიკაც დავაბრუნებინე იმ გნიდა ბარიგას 10 000-ში მივაშავე, ცოლს ეკეთა დიდი ამბით, არა და მაგათი საგვარეულო ამილახვრების სამკაულია, ლამარას ოჯახს ერთი ეგ დარჩათ

იმ ქონებიდან, რაც დედააფეთქებულმა კომუნისტებმა ჩამოართვეს.

— აბა ცხოვებული მამამისი კაცი იყო, განაბი, კრაებს უყურებდა რუსეთში მთელი ცხოვრება, ეგ ვის დაემგვანა, რომ წამოაყენა სასაფლაოდან, მაინც გული გაუსკდებოდა, მაგის შემხედვარეს. კიდე კაი ის მამა პაგიოსანი მასგია, მუშაობს დოცენტი კბილის ექიმი, კაი ბიჭია მალხაზი.

— არა ის მართლა ნორმალური მასგია.

— კაი ეს ნომერი აკრიფე მიდი.

— მოსკოვია ხო კოდზე ეტყობა, ეხლავე მურამ მელნიწენით შეასრულა მისი თხოვნა და აპარატი მიაწოდა — გავიდა გურამი.

— Ало здравствуй дарагой.

— Эта я вахтанг гурамович.

— Спасибо хорошо.

— Ты не валнуиса я тебе помогу.

— Кто?

— Двоя привозицав пици, красна валосые панки გაეცინა ვახტანგს, რომ გელყურმილის დავარდნის, ჩხაკა-ჩხუკის და ლეწვის ხმა მოისმა მოსკოვში მეორე აპარატიდან.

— Ало бес

— Бес.

— Бес.

— Бес.

— ყვიროდა ვახტანგი მაგრამ იქიდან საპასუხოდ ჩამი-ჩუმი აღარ იყო, მან აპარატი გათიშა და გრიგოლიჩთან გავარდა.

— დაგვიბრიდეს ბესი, დაგვასწრეს სნუპებმა გაფრთხილებაც ვერ მოვასწარი, მე რომ ვებაზრებოდი კაკრამ იმ დროს, ვილაყ პიჯის მიმგანად ჩაცმულმა წითელთმებიანმა ქილერებმა.

— ეგ ცუდი, ვითომ ჯანიკოს კაცი იყო ეგრე ეგონა ყველას, სინამდვილეში ჩვენზე რომ მუშაობდა, ეგ არავინ იცოდა, თან მაგის სიმამრმა ჩვენ ჩაგვაბარა მაგისი თავი, მოუფრთხილდითო, რაღა ექნათ — ამოიოხრა ამირანმა — არა და ჩვენ მაგას პასტანოვკას ვუღვამდით, ჯანოს მოშორებას ვაპირებდით მაგისი ხელით, მთელი გეგმა ჩაგვეშალა. რაღა

ვეწნათ აწი, დიდთავა შოთამ გვაჯობა მაგ მსუქანმა ბებერმა პითონმა, მე მაგის დედა ვატირე.

— მოიცათ სხვა რამეს მოვიფიქრებთ, ერთი 5-7 წუთი მაცალეთ — ჩაფიქრდა გრიგოლიჩი. 4-5 წუთი მართლაც სამარისებური სიჩუმე ჩამოვარდა.

— მისმინეთ! შენ ამირან! ჯერ კუმირჩიკას გადაურეკე, შეიძლება ეგ იმ ბაითში არ იმყოფებოდა და გადარჩენილია, ღმერთო ნეტა ეგრე იყოს — პირჯვარი გადაიწერა — თუ ეგრეა უთხარით ფსბ-ში შენი ხალხი ხომ გყავს შეამოწმოს ბოლოს ჩვენ დაურეკეთ ბესას, რომ გაგვეფურთხილებინა. სნუპებს მაინც ვერ მიეკარება კომპლექსი აქვს მაგათი, თან სნუპებს მოსკოვის სამართალდამცავებმა მიხედონ ჯობია.

ქილერი, რომ მიეკაროს ან რომელიმე, ცოცხალი გადარჩეს, სო მურგალ ამბებს დააგრიანებს, ან თბილისიდან შახიდებზე ფანატიკი მაგის ბრიგადის ხალხი ჩამოვლენ, თან პითონა შოთა ყველაფერს გააკეთებს, რომ ჩვენი სახელები ამოგივცივდეს. საქართველოში კი ოჯახები გყავს და მურგალი საფურთხის ქვეშ დავაყენებთ ჩვენს ახლობლებს, შეიძლება რომელიმე მაგათ გიყ მეგობარს აბაროგის ჩალიჩის იგალიური ან ჩინური ვერსია მოუვიდეს თავში.

— ღმერთმა დაიფაროს.

— ღმერთმა დავგიფაროს.

თითქმის ერთდროულად გადაიწერეს მოკლე პირჯვარი ორივემ, ამირანმაც და ვახტანგ ხაქალიამაც.

— მისმინეთ — ხელის აწევით გააჩერა ორივე ლაპარაკისაგან და გრიგოლიჩმა განაგრძო — ის კუკურუზიკა გახდება არბაგის გლავარი თავისი ბირთვით, აბა მაგათი ბრიგადიდან ეგაა ყველაზე ღირსკი, თან გეგე ბაზარსაც მოუგვარებს. შოთა კი მოგებული დარჩება, თან ამ კუკურუზიკას ვინმე ჩვენიანს მიუქსევს სნუპებს კი არა, იმათ ვერც გაქაჩავს კუკურუზიკა, გყვილა მაგასაც მოკლავენ სნუპები, იცის ეგ შოთა დიდთავამ, ომი ნაღდად არ უნდა თავისიანებს შორის. ეგეც იცის, იმ სნუპებმა შეიძლება თვითონაც გაასაღონ, 90%-ია მაგისი მანსი, თან კუკურუზიკამ ბრიგადაში ავგორიგეგი კიდე უფრო, რომ განიმტკიცოს და საყვარელი აგამანი გახდეს სამშოსათვის, აბაროგი უნდა მისცეს უეჭველი, ეგაა ბრიგადის ოქროს ერთ-

ერთი წესი. ხოდა კუმირჩიკას ეგყვით კუკურუშიკას ბესის სისხლში აქვს ხელები გასვრილიო, ისიც იცის კუკურუშიკა ვისი კაციცაა და ბესა ჩვენიანი რომ იყო, მტკიცეობაც აღარ დაგჭირდებათ და უთხარით წიომნად თავის ათეულთან ერთად იმოქმედოს, რომ არ დაწვან ისე და კუკურუშიკაც ვერაფერს, რომ ვერ მიხვდეს.

— შენ ვახტანგ ვასილი პავლოვიჩის გადაურეკავ და ეგყვი ჩვენ შენი სიძის მკვლელი ქურდების გასაჩერებლად მივდივართ საქართველოში, პახოდუ ისიც შეამოწმებს ბოლო მარის ღირს ღირსა, დაიჯერებს, გასაფრთხილებლად დავერეკო უთხარი, პა ხოდუ სნუპები და კუკურუშიკა შენი სიძის მკვლელები არიანო, ოღონდ წიომნად სნუპებს შენ მიხედო ჩვენ კუკურუშიკას დავმარხავთ შენი პატივისცემითო გაიგეთ.

— კი გრიგოლიჩ.

— ყველაფერი გასაგებია.

— სნუპებზე უთხარით ცოცხლად არ აიყვანოს და იჩქაროს, გლავნების ნათესავი რომ არის ის არ უთხრათ, დაპანიკდება, მაინც ჩინოვნიკია, პონგი შეუგდეთ, ხომ მართლა ძეხნილებია აქ ორივე ძმები?

— კი მემგონი.

— რაც მაგათ უბედურობები აქვთ ნაკეთები. ეგყვით თბილისელი ძეხნილები არიანო, უფრო მიეცემა გული.

— ე. ი. ყველაფერი კარგადაა! ხო, კიდე დათო კეკელიას უთხარით, ყველა ქურდის მკვლელები გავასაღეთო, ეგრე ეგონოს ჯობია, ხო იცი ეგეც იდეინი სოფლურ ქურდულს აწვევა.

— გასაგებია.

— თან, რომ ეგონება ბესია ჩვენი დაბრედილია, უფრო მიაწვევა, იმ ჯანოს. შე დავბრიდეო არცერთი არ იგყვის და უფრო ღუბზე იქნება, თან პახოდუ უთხარით, სნუპებს თქვენი დაბრედე უნდათ ჯუჯიკას და შენიო. ჩვენებს კაკებეში ლენგა გააკეთებინეთ, ერთი 5000 მიუგდეთ, მაგი კარგად ეხერხებათ ისედაც. დაკაზაწელსკვად მერე მოასმენინეთ დათოს და ჯუჯიკას. თან ჯუჯიკა შოთას კაცი, რომ იყოს მაინც მაგას ყლბაჟს და დაარგყამს.

— გასაგებია.

— თუ სნუპებმა ეგვნიც დაბრიდეს, ჩვენ მოსკოვის ხაფანგებს
თუ გადაურჩნენ, იმის შერე, ციხეშიც პრობლემები ექნებათ
რუს მასკა ხაროშნიაკებთან, კიგაიაც, დიდთავა შოთა და
სინგაპურჩიკა ველარ მოუგვარებენ სროკზე, პრეგენზია ყოველთვის
გვექნება რომც მოაგვარონ, მართლა მაგრა მევასე-
ბიან ეგ სნუპები, მარა უკვე ყელამდე ჩავეფალით მაგათ და-
ჯმულში.

— აბა გადით! მიხედეთ საქმეს!!!

ამირან კვიციანი და ვახტანგ ხაქალია ისევ დასარეკ
ოთახში გავიდნენ, გრიგოლიჩმა კი თვალები დახუჭა და ჯინ
გონიკით სავსე ჭიქა გადაკრა, შემდეგ ასევე თვალდახუჭული
ფიქრებში წავიდა. არა დიდთავა შოთას მაგრა ვერ იტანდა.
მის გამო იყო დროებით გაჩერებული 7 წელი. ერთხელ გა-
განროკის კარანგინში ქურდების „კასოს“ და „ჩერნიშას“
მკვლელები შეხვდა, რომელსაც ბავშვობიდან იცნობდა.
მახოსთან ერთად იყო თითქმის გაზრდილი. თან „ხაროშნიაკი“
ბიჭი, მას ცოლად ერთი რუსი გოგონა, არც თუ ისეთი ლამაზი
წარსულით ყავდა. სხვა ერებში ამას დიდ ყურადღებას არც
აქცევენ, მაგრამ ქართველებში სისუფთავეს და გრადიციებს
დიდი მნიშვნელობა ენიჭება. მახომ ირინკა „ხავერაში“ გაიცნო
და ისე შეუყვარდა, რომ იქორწინა კიდევ, ბანდიგობასაც
შეეშვა, რომელშიც ბადალი არ ყავდა თითქმის და მასწავ-
ლებლად დაიწყო მუშაობა მისთვის. მაგრამ ამპარგავანმა
ქალმა ეს მისი გულისათვის გაღებული მსხვერპლი არამც თუ
დაუფასა, არამედ პირიქით. მას მხოლოდ სახელოვანი ბანდი-
გის ცოლობა სიბლავდა და არა ხატვის მასწავლებლის
ცოლობა. ერთხელაც მან მეუღლეს თავის ძველ ნაცნობ კა-
ნონიერ ქურდებთან მიუსწრო უხერხულ სიტუაციაში და სამივე
დახოცა.

ქურდებისათვის განსაკუთრებით არაქართველთა უმეტესო-
ბისათვის ქალის გაბუ მხოლოდ დას, დედას და ღვიძლი ძმის
ცოლს ალევს. საქართველოში ცოგა სხვანაირადაა; ჩამონათ-
ვალს ემატება ძმაცაცის ცოლი, ნათესავი თუ გინდ შორეული,
მეგობრის ახლო ნათესავი და კიდევ მრავალი, ასევე ღვიძლი
ძმის ცოლის გაბუ ალევს, მირონის ოჯახის წევრებს, თვითონ
მასზე ხომ ლაპარაკი არ არის. ეს ქართული გრადიციაა, ის კი

არა მთაში ერთი ასეთი წესიც არსებობს, ჩამოსული მეგობრის გამოსაცდელად სტუმარს ქალს უწვევენ ქალიშვილს, ღამით შუაში ხმალს უდებენ და მარტო გოგებენ. მეორე დღეს იმ ქალიშვილმა მოგანილი თბილი წყლით სავსე კოკით ხელ-პირი უნდა დაბანოს. თუ ქალიშვილმა უარი თქვა წყლის დასხ-მამე ე. ი. რაღაც მოხდა და სტუმარ მამაკაცს დიდი შანსია, რომ იქვე მიმარხავენ. თუ წყალი დაუსხა ე. ი. გამოცდას გაუძლო და ოჯახში „შეიშვება“. შემდეგ გოგონას რომელიმე ნათესავი ძმად ეფიცება მას ვერცხლნაჭამით, სისხლით და ჯერების გაცვლით.

უცხოელებს ეს შეიძლება უცნაურად მოეჩვენოთ, მაგრამ ქართული გამონათქვამისა არ იყოს „ყველა ხერელში კი არ უნდა შეყო, კაცი იმისათვის გქვია ნებისყოფა უნდა გქონდეს“.

გრიგოლის ძალიან მოსწონდა ქართული გრადიციები და სხვა ეროვნების ქურდებისაგან და მრავალი ჩვენ თანამემამულისაგან განსხვავებით, რომლებიც ერთმანეთის არყოფნის პერიოდში მათ მეუღლეებთან რომ დაძვრებიან რაღა სხვას-თან წავიდეს ჩვენ აქ არა ვართო იმ მიზეზით, ყოველთვის მიზლით უყურებდა ამ ხალხს, ისევე როგორც მოდის სათრით გადასავლეთებულ მახინჯ ქართველ თინეიჯერებს, რომ-ლებისთვისაც ეროვნულობა, სამშობლოს სიყვარული. ქარ-თული გრადიციულობა და ეკლესიურობა „ბანძ პონგად“ ითვლება. ხოლო „პოლივეუდის ჭორები და მოდის ამბები ცხოვრების მთავარ პონგად“. ისინი დისკოტეკებზე ხშირი სია-რულის და კინომსახიობთა სახეზე ცნობის გამო თავიანთი სამშობლოს პერიფერიების მაცხოვრებლებს ამამრმზნად უყ-ურებენ და ქაჯებად, სოფლელებად მოიხსენიებენ. ამიგომ ამ მსოფლმხედველობის გამო, უცხოეთში იგივე გრძნობა ეუფლე-ბათ, ნებისმიერ პარიზის ან ლონდონის მაცხოვრებლებთან. საკუთარ თავთან მიმართებაში დაჟე ბრონქსელ ზანგებთანაც და თურქ-ირანელებთანაც. ამიგომ აქვე უცხოეთის ზეგმლების კამპლექსი ჩვენ „ელიგას“ ანუ პონგის ბირვას. ეს კარგად იცოდა გრიგოლიჩმა.

სწორედ ქართული გრადიციების მიმდევრობით არ მოახდინა ქურდების მთავარი ოქროს წესის შესრულება, რომლის თანახმადაც „ქურდს რომელსაც ქურდის მკვლელის

მოკელის შანსი ეძლევა და არ ასრულებს, თუნდაც დახვეწის შიშით ერთმევა გიგული თითქმის სამუდამოდ.“ რადგან გრადიციულებმა გადაძალეს ქურდულ წესებს, როგორც ნებისმიერ ჭეშმარიტ ქართველს და მახოს მკვლელების ორგანიზება არ მოახდინა. თუმცა მეორე დღესვე მახო დასახვერეებში გადაიყვანეს და 1 თველში დაარასტრელეს კიდეც.

ეს ყველაფერი დიდთავა შოთას ყურამდე მივიდა, მან შეკრება მოიწვია და გრიგოლიჩს მიაწვა, რადგან მას მისი ძმა ყავდა გაღახული, თან შოთა თავს ისე იკატუნებდა, ამ მის მიამრთ მტრულად განწყობილ 14 კანონიერი ქურდიდან, ის ერთადერთი ეგონა მისი კეთილისმყოფელი. ბაზარმა სამ დღეს გასტანა, გრიგოლიჩი ყველაფერს უარყოფდა „არ ვიცოდი თუ ეგ ქურდების მკვლელი იყო“ და როცა თითქმის ყველაფერი მის მხარეზე იყო. დიდთავა მელა პითონა შოთამ ხელკავი გამოდო და თოთო ბავშვივით, უმანკო სახით, ვითომ რჩევა მისცა, არ გრცხვენია ძმაო გრიგოლიჩ, ამდენი სული ქურდები სამი დღე ვბაზრობთ, მოიხადე ბოდიში ხომ ვიცით, რომ იცოდი ვინც იყო მახოვო და მორჩა ბაზარიო.

აი, თავისცხოვრებაში, პირველად და უკანასკნელად ენლო გრიგოლიჩი ვიღაცას და წამოსცდა „извините братья“-ო და პირველი შოთა დიდთავასაგან მოხვდა. შე ბოზოო გაღახეს და გააჩერეს. მერე იყო 7 წელი არაქურდად სიარული, სკანცაში არაქურდად ისევ შოთა პითონას ინიციატივით არ დაგოვეს. ამ ხნის განმავლობაში ეკლესიური ცხოვრებაც დაიწყო და როდესაც მოძღვარს ახალი ამბავი შეატყობინა რუსეთში შოთა დააკავეს და 19 წელს აძლევენო, მამა სიმონმა მას ქრისტიანული გულმოწყალება შეახსენა და მის სასამართლოზე გამგზავრება დაავადებულა, როგორც ქრისტიანული საქციელი, ისიც ჩავიდა, შოთა დიდთავას სასამართლოზე მხოლოდ ის და ოთხი „ხაროშნიაკი“ იჯდნენ მისი მეგობრებიდან ღარბაშში. დიდთავა შოთას გული აუჩუყდა, თუ მისი დათრევა მოუნდა არავინ იცის. დაუძახა გრიგოლიჩს და იმ ოთხი „ხაროშნიაკის“ თვალწინ „ქურდი ხარ ისევ ჩემი ძმაო“ მიაძახა, უფრო იმიტომ რომ ფიქრობდა გრიგოლიჩი აწი ჩემი ლეკვიაო, მაგრამ სულ მცირე ხანში მან პითონა შოთას მოგვარებული ბაზრიანი 5-ნ ახალგაზრდა დაატორმეზა ბოროტი

საქციელისთვის, მისი წყრომაც დაიმსახურა და სანაცვლო ალიყურიც აჭამა. თან იმ პერიოდში სანამ სახელით არ იყო დიდთავე შოთას ძმამ სასტიკადაც დაჭრა ძლივს გადარჩა ცალი ფილგვიც დაკარგა.

იმის შერე მათ შორის ცივი ომი მიდიოდა 38 წელიწადი დღემდე.

– გრიგოლის კაი ამბავი უნდა გითხრა – შემოვიდა ვახტანგ ხაქალია – კუშირჩიკა იქ არ ყოფილა და ცოცხალი გადარჩენილა, რაც მითხარი ისე დავგრუბე. მეც ეგრე ვფიქრობდით მითხრა, ყველაფერს გააკეთებს.

– ვსიო ვ აქურე – ვაიცინა ამირანმა გვინი ხარ გრიგოლის თან მაგარი სალოლ ჩემი ფიქრით ყველაფერი კარგად იქნება.

– მეც ეგრე ვფიქრობ – ჩაურთო ღიმილით გრიგოლინმა.

– 3 საათში სენაკში ვიქნებით – უთხრა ამირანმა.

მე მანამდე ჩავიძინებ – დაამთქნარა გრიგოლინმა და იქვე გახტმე წამოწვა.

იმავე დროს კი დიდთავე შოთა ქუთაისს უახლოვდებოდა თავის თანმხლებ პირებთან ერთად.

– აქ 150 000 მიუგდე ამათ – მიუბრუნდა ტატე ბისტრის – კიდევ გამოგვადგებიან ესენი.

– როგორც იტყვი შოტა ძია – მიუგო ტატემ.

– რა ამბავია 150 000 – აყვირდა წინა სიღენიაზე მჯდომი, შავხშირთებიანი გადაბმულწარბებიანი, სახეზე შრამიანი, ცალ ყურზე უბიბილო, ჯმუხი, შავ შარვალ – პიჯაკსა და იმავე ფერის ტყავის პლაშში გამოწყეპილი მამაკაცი, რომელიც მთაწმინდიდან ქუთაისამდე მუნჯივით იჯდა.

– 100 000-იც ეყოფა და 50 000 წამალი ავიღოთ მეგაღონი საძმოსათვის.

– საძმოსთვის თუ შენთვის ვა შე კრისა შენა – წამოარტყა მუჯლუგუნი დიდთავე შოთამ.

– ჩვენ არ ვიკეთებთ მორფის გარდა არაფერს, იმასაც პა პრაზნიკამ – ჩაურთო შოთა ძიამ.

– კაი რა შოთა ძია განაბი ვარ, შენ ხალხშიც ეგრე იცი ხოლმე ნათლული არ ვიყო მაინც შენი და ძმაცაცის შვილი.

გონივრულად მოლოდინში მყოფი პირები, რომლებიც მთაწმინდის მთიანეთის მხარეში იმყოფებოდნენ, ამ დროს უკვე იმყოფებოდნენ მთაწმინდის მთიანეთის მხარეში.

– სანამ მე ვარ ცოცხალი, ცხონებული მამაშენივით დაგვიცავ, აი როცა არ ვიქნები, შერე რას იზამ ნეტა, გადამკედლარი ხარ წამალზე სხვა არაფერი გაინგერესებს.

– რატო ვისზე ნაკლები ვარ ჩემი დედა.

– მოკეტე ომარჩიკ თორემ, ნერვები ამეშლება და ამ გროსკით მამაშვილურად ნეკნებს ჩავიმგვრევ – მოუღერა შოთა დიდთავამ ოქროს, სპილოს ძელის თავისი ხელჯოხი.

– ვინაა ესა, მაგვარიოხი ხარ ომარ შვილო თან მაგარი, დაწყნარდი შოთა ძია.

– მიეშველა დიპლომატიურად გეტე ბისგრი შოთა დიდთავას და თან სიგუაციაც განმუხტა კიდე გველოდებიან – დაანახა ქ. ქუთაისის შესასვლელთან მდგარი საგანაგებოდ მათთვის დახვედრილი რეილი დანარჩენებს. მიდი მიუგდე ამათი მათხოვარი დედაც, როგორც სახარებაში ბრძანებს უფალი იესო ქრისტე „ღმერთს ღმრთისა, კეისარს კეისრისა“. ხუთ წუთში მათ მანქანების კოლონას გაჩერება უბრძანეს, ისევ გადავიდა, დიდი 100 დოლარიანებით დაგვირთული უმარმამარი კონვერსკით გეტე ბისგრი, რომელსაც ისევ ნაცნობი თანამდებობის სამეული შეხვდა ღიმილით და თბილის მოკითხვებით, მხოლოდ განსხვავება ის იყო, რომ კიდე ვიღაც ორმა მაღალმა ჩინოსანმა, იქაური ქალაქის მერიიდან, დიდი თხოვნით მიმართა, რომელიღაც კულტურული ღონისძიებისათვის, თუ რაღაც, ისტორიული ძეგლის რესტავრაციისათვის დამატებით 50 000 დოლარი. გეტე ბისგრიმ მათაც მიაშავა და როცა მათი ავტომანქანების კოლონა დაიძრა ისტერიკულად აყვირდა გამწარებული:

– ამათი პაპრაშაიკა დედა ვაგირე, ეს მათხოვრები, მთელი პრავიწელსკა გასასროკია кража на доверие-ს მუხლით ამათი დედა, კაკ პრი კამუნისკახ. უნამუსოები, ეს ნაგლები ат прѣх да питы годам лещения свабоды, ამათ მაქსიმუმი უნდა მიარჭო, გადამრიეს ამ ბოშებმა არ ცხრებოდა გეტე ბისგრი – შემდეგ თავის მშობლიურ ქურთულ ენაზე დაიწყო გინება ахсмі сім іანიშ ჯაგ ჩინ – კაი ხომ იცი ვერ ვიტან მაგ თქვენს ენას და ვაბშე ჩემთვის გაუგებარ ენაზე საუბარი თუ შესმის, ნერვები მეშლება – დაუცაცხანა შოთა ძიამ.

- აბა ხო ნახე რას შერებიან, ჩვენ რუსეთში ბიზნესები, ოფისა ვლერთ და რამე, დაქე სისხლსაც, ესენი პაერიდან ფულს მოულობენ, ნეგა მართლა დალაგდებოდეს ეს ქვეყანა, სამშობლოს შეგაზიზღებენ ეს კრისები, არა ზვიადისტი ლამის გაეხდი ამათი შემხედვარე ცოგა მიკლია და ჯვრებით და სურათებით დავიწყებ ხაროშნიაკებთან ერთად სირბილს მიტიგებზე.

- ვაპა-პა-პა-პა-პა - გაეცინათ გულიანად შოთა დიდთავასაც და ომარასაც.

- პახოლუ მამა ბასილის მრევლიც - ხარხარებდა ომარა.

- ისე ზვიადა ცხონებული, მართლა მაგარი კაცი იყო, დალ-ნიში ვიჯექი, ვინმე თუ გადმოგვიყვანდა ფიქრშიაც ვერ ვიფიქრებდით, სალო, მაგარი კაცი იყო ღმერთმა აცხონა - და სამივემ პირჯვარი გადაიწერა თითქმის ერთდროულად.

- აბა მაგეთი კაცი ვერ დააფასეთ და არ გაუფრთხილდით თქვენ ქართველებმა და სხვას რას უბამთ, ამ არმენინს ალბათ დაწვამთ - ხელი ზევით აიშვირა ომარამ.

- საიუზი დაშალა, ზვიადას რომ მოეწერა ხელი ისევ გარბაჩოვი იქნებოდა ღლემდე, ამერიკაც დაბროზე იყო არ გახსოვთ, იმიტომაც ყველა მაგის პროწივ წავიდა, უბედურება ისაა, რომ ყველაზე ბინძური საქმე ისევ ქართველებმა შეასრულეს, ერთი ეგეთი რომ გვეყოლოდა ქურთებს ახლა ერაცზე და ირანზე ძლიერი გასუდარსტვა გვექნებოდა - ამოიოხრა ტაგე ბისტრიმ. неиспавидими пути твай госпади ჩვენთვის რომ ეგეთი ვინემს გაეკეთებინა და ამრზე მოვეყვანეთ მთელი ერი და გავენთავისუფლებინეთ, ისევ ჩვენი ერთიანობით, სადღაც უცნობ ადგილას კი არ დავასაფლავებდით, პაჩგი მთელმა გრუშიამ რომ არ იცის, პირამიდას აუშენებდით ხეოფსის და რამზესის ხუსულებად მოგეჩვენებოდათ იმხელას, სემირამიდას ბაღებს გავაშენებდით ვარდებით გარშემო.

- უმაღურები ხართ ცოგა ქართველები - წამოცდა ომარასაც და დიდთავა შოთას რისხვა დააგყდათ ორივეს და მუჯლუგუნები მოხვდათ.

- გვეყოფათ ახლა პოლიტიკა და რამე თორემ გადაყრით მანქანიდან უფულოდ და ფეხით მოგიწევთ იმ ნაგვაზაოში ჩამოსვლა.

- კაი შოთა ძია მაგილა ვარ - გაიღიმა გეგე ბისგრიმ.
- შოთა ძია, ვიდაც რეკავს ჩემ მახილნიზე - მიაწოდა აწკ-რიალეებული აპარატი ომარა კალოშამ.
- ღიას დიდთავა შოთა გისმენთ.
- შოთა ძია მე ვარ ჯაბა - ჩაისმა გელეუფონში.
- აა სნუპიკო, როგორ ხარ შვილო?
- აირია მონასგერი, ის ბესა და მაგის ხალხი კი და-ვაძალდე, არც დაემწვარვართ, მაგრამ თურმე სამი მათგანი FSB- შნიკები ყოფილან, რავი ასე გამოაცხადა რუსეთის ყველა არხმა 5 წუთის წინ, თან ჩვენი სურათებიც აჩვენეს, ათას რამეს გვგენიან პრაკურატურის ბრიფინგი გაიჩითა, დალიკვი-დაციას გვიჩალიჩებენ, მაგრამ ვერავინ მოგვჭამოს ფეხები, ერთი 8-9 მენტსაც გავიყოლებთ, მაინტერესებს ვინ ღვას ამ ყველაფრის უკან უნდა გამირკვიო, რომ დავასწარო - მოისმა პასუხად.
- შევეცდები ჯაბუნა შვილო?
- უეჭველი უნდა გამირკვიო, შევეცდები და რამე არ ვიცი მე.
- გაგიყვანთ უსაფრთხოდ ევროპაში ან სადაც იტყვი შვილო.
- არა გმადლობთ შოთა ძია, აქ დავრჩები და მოვნახავ თავების მმარხველებს და გამოვაჭამ ვლოტკებს, საკუთარი ხელებით გულს ამოვჭრი.
- კაი შვილო ავმოქმედები, პრინციპში ეგრე ჯობია.
- აბა რა, ესლა ზურგიდან ველოდო სტაბილურ ევროპაში ვილაცის გამოგზაფნილი შნირი ქილერები, როგორ დამიშვებენ, თან მანდ ასე მზადყოფნაში პულიმიოტგებით და ლიმონკებით ვერ ივლი მაინც სხვა ქვეყანაა და არ მინდა იქაური წესიერი უდანაშაულო პოლიციელების გრუპები ავიკიდო.
- კაი შვილო ავმოქმედები, შენ შენი კანალებიდან გაარკ-ვიე, მე ჩემიდან.
- მეც ხომ იცი აქ რა სვიაზებიც მაქვს ოჯახური, კაი წავედი, მე ის მაინტერესებს ვორეცებიდან, რომლები ღვანან ამ საქმის უკან, წავედი შოთა ძია მე თვითონ დავირეკავ.
- კარგი შვილო ნახვამდის კარგად იყავი.

я родился ночью под забором
 черт окрестил меня вором
 мать моя назвала меня рок
 аном и стел пор
 а шило
 рока
 рок
 рок
 рок

всегда
 забивай
 раненого
 медведя

и
 ст
 ал
 я
 на
 рко
 ма
 нии

- აუუ რა კაშა მოიხარშება მოსკოვში - ამოიოხრა შოთა ძიამ, როცა ტელეფონი გათიშა.

- რა მოხდა? - იკითხა შემყოთებულმა გატე ბისტრიმ.

- სნუპებს დალიკვიდირებას უპირებენ, მთელ რუსეთში ატელევიზორებენ შამილა ბასაევზე უფრო, უეჭველი გრიგოლიჩის ხელი ურევია აბა სულ ნახევარი ერთი საათის წინ გაასაღეს ის ბესა თავის 6 ბრატოკთან და ნაშასთან ერთად. საქმე ხუთიანზე გაკეთდა. ასე სწრაფად საიდან გაიგეს, მაბილნი სვიაზივით, უეჭველი იმ ბებერი კრისას ნამოქმედარია შეიგყო ალბათ, სანამ ბესას მოკლავდნენ მანამდე და სიმამრი გააფრთხილა უეჭველი ეგრეა. იმან კიდე მთელი საძაღლეით ფეხზე დააყენა, ამხელა სახელმწიფოს ვიცე პრემიერია ბოლოსდაბოლოს.

- მიდი გატე გადადი მანქანიდან და ჩვენი სახელით მიუსამძიმრე, რამე ქართული თეატრალური საჩუქარიც გადაუგზავნე დასაფლავებისთვის, ისიც უთხარი შოთა შოთაევიჩი საავადმყოფოში წევს გულის პრისტუპი აქვსო, ეს ამბავი რომ გაიგოს ინერვიულებს, ბესა შვილივით უყვარდაო - თან დააჯერე რომ ნივჩომნიარიჩომნები ვართ - მიუთითა.

- მაგის ისედაც სჯეროდეს იქნება, მარა ომარ სიფრთხილეს თავი არ გკივა, მაინც რა იცი გრიგოლიჩი და ამირანი რას ეყვინან მიდი ჩვენს ახლობელ მედიამაგნაგებს რუსეთში მაგის საწინააღმდეგო კომპანია დააწყებინე, ვალოდია სკუნსას გადაურეკე, გყვილა ვეხმარებით ასე შედრად.

- რომ არ დაგვთანხმდეს?

- დაემუქრე ჩვენს წილ აქციებს იმ ინგლისელ ებრაელს მიეყიდით და მერე საკონგროლო პაკეტი ექნებაო, უარს ვერ იტყვის.

- გასაგებია.

- კიდე სნუპებსაც დაურეკე ომარჩიკ და უთხარი ამირანა და ვახტანგ ხაეალია ღვანან მაგ თავების მარხვის უკანო, პახოდუ ბესას სიმამრია გასაჩერებელიო.

- მერე შოთა ძია ვიცე-პრემიერია კაცი, ეგ გადარეული ფოლადისთავიანი სნუპები ხომ იცი რა როეებია, ყველაფერი კიდიათ შუბლით ბეგონსაც ამგვრევენ ლაბავოით.

– სულელო თუ სნუპებმა გაასაღეს ხო კაი ვასილი კო-
მაკოვს დანიშნავენ მაგის ადგილას.

თუ ვერა და მაფიოზური ომის ერთ-ერთ მხარედ მაინც გა-
მოჩნდება, რომ გაბაშრდება ყველაფერი და ეს სნუპები ომს
დაიწყებენ, მაგათ ველარ გააჩერებ დაქოქილი მაგაციკლეტები
არიან, რომც დაალიკვიდაციონ სნუპები, მაგისი ნათესავი
ბობოლეები ხომ ძირს გამოუთხრიან მაინც, მაფიოზური ომის
მეორე მხარედ მაინც წარმოაჩინებენ ხალხის თვალში და
პრეზიდენტი მაინც მოიხსნის, მერე დაუცველი პატარა წიწილა
იქნება, რომელსაც როცა მოგვინდება, მაშინ შევახრამუნებთ
და თან გრიგოლიჩზე ბევრ შავ საქმესაც ჩაგვიკაკლავს.

– მოგვი ხარ შოთა ძია.

– მიდით გადადიტ და დარეკეთ, ჩქარა გააჩერე ნიკილაუდა
მანქანა – მიუთითა მძღოლს, როცა ომარ კალოშა და ტეტე
ბისტრი გადავიდნენ, ისევ მუშია ჩაართვევინა და ნეტარებში
წავიდა.

„живу я в мире где всё прадаётся
а хочус один на всякаи твари
но честь вававскую не продам никагда“

მღეროდა ჩახლეჩილი ხმით ვიღაც ბაბუა მომღერალი. შემ-
დეგ მომღვენო სიმღერაზე, რომელიც კანონიერი ქურდის მო-
მაკვდავ შვილის მოლოდინე დედაზე იყო

„пажалейте братья сваих матерей“

შოთა ბაბუას თავისი მშობელი დედა გაახსენდა და ცრემ-
ლები ღაპა-ღუპით წამოუვიდა, ჯიბიდან ცხვირსახოცი ამოიღო
და თვალები შეიმშრალა, მანქანის შიგნით მდებარე ბარი გახ-
სნა, ვისკი დაისხა, გადაკრა და შოკოლადის ნატეხი დააყოლა.

ამასობაში ომარა კალოშა და ტეტე ბისტრი მობრუნდნენ.

– ყველაფერი რიგზეა შოთა ძია.

– ჩვენ როგორც გვინდა ისე მიდის საქმე, აი სნუპებია ცოტა
საშიში მასკები, არაპროგნოზირებადი როეებია, რას იზამენ
არავინ იცის.

– თქვენ რას იგყვით, მოდით ერთი 500 000-ში ფრანკლინი
გავმაშოთ.

- რაზე სწუხებზე და ვიცეპრემიერზე, რას იტყვით?
- სწუხებს შანსი პაგარა აქვთ, ის მთელი კოლონიტ დადის, ამიგომ მე დავდებ, რომ სწუხებს დაბრიდავენ.
- მეც ჩაალიკვიდაციებენ, ეგენი ცოცხლები არც დანებდებიან - დაეთანხმა ომარას გეგე ბისტრი.
- მაგათ ყისმათი აქვთ მაგარი, გავრისკავ, რომ სწუხები შეუსრულებენ მაგ ვიცეპრემიერს.
- მოსულა - ხელი ჩამოართვეს ორივემ ერთად შოთა დიდთავას.
- ე. ი. თქვენი ლიმონი, ჩემი პილსოგ გიმის წინააღმდეგ.

ჯერ ინტუიციას ასეთ საკითხებში ჩემთვის არასოდეს უღალატია - იფიქრა თავისთვის შოთამ და თავის მეგობარს თვალი ჩაუკრა.

თბილისის-სენაკის მაგარებული კი იმავე დროს აბაშაში გაჩერდა და იქიდან ჩვენთვის კარგად ნაცნობი დათო კეკელია და ჯუჯიკა გადმოვიდნენ. სპეციალურად ერთი გაჩერებით უკან გადაწყვიტეს ჩამოსვლა რათა, ყურადღება მოედუნებინათ ყველასათვის. დათოს სამი ყუთი მანდარიანი მოქონდა, ჯუჯიკას უმარმზარ გამჭვირვალე პარკით ბურბუშელას დაფასობული ყუთები. ერთი შეხედვით მართლაც ბაზრის მოვაჭრეს წაავადნენ, მაგრამ იყო მათში რაღაც სხვა რაც იმათ არ ჰქონდათ.

ისინი სადგურზე გაჩერებულ გაქსებთან მივიდნენ და 300 დოლარად მარტვილის რაიონის სოფელ ნაგვაზაოში ჩასაყვანად დაითანხმეს ერთ-ერთი ძეგლი, ნაცრისფერი 21 მარკის ვოლგის მარკის მძღოლი. გზად რესტორანში სასადილოდ შესვლაც გადაწყვიტეს დასანაყრებლად, რადგან მთელი დღე პირში ლუკმა არ ჩედოთ არცერთს. იმავე დროს კი სოფელ ნაგვაზაოს მდინარე ცხენისწყლის სანაპიროზე თვალწარმგაც ჭალაში მდგარ ფინურ უმარმზარ კოტეჯში დიდი მზადება იყო. სტუმრების დასახვედრად სუფრა გაეშალათ. იყო ეზოში ასე 30-მდე ქალი და კაცი ჭიანჭველებივით ფუსფუსებოდა. ზოგი გოჭებს ატრიალებდა მამურზე, ზოგი წიწილეს, ზოგი კენჭე ხაჭაპურს და მჭადებს წვავდნენ. ეცყობოდა საპაგიო სტუმრებს ელოდებოდნენ. ეზოში ყველაფერს ერთი 50-60 წლის კაცი ხელმძღვანელობდა, რომელსაც ყველა გიმლერ ვალერიანო-

ვიჩით მიმართავდა, რომელსაც მანერებით ამკარად ეყობოდა, რომ ამ სოფელში ფრიად პატივსცემული პირი უნდა ყოფილიყო.

იმავ სოფელში კი, ერთ-ერთ სახლში რამოდენიმე კრიმინალური ავტორიტეტი, კანონიერი ქურდი იჯდა კაკლის უზარმაზარი მაგიდის გარშემო და წყნარად საუბრობდნენ.

— ჯანიკო ძმაო სოფელში 30 სულამდე ჩვენი განაბი ძმა დავაბინავეთ — მიმართა მაღალ 37-ოდე წლის შავსპორტულე-ბიან, შავ ლენონისსათვალიან, ბრიოლინით თმაგაღიპულ არწივისახიან მამაკაცს, რომელიც ხელში მარგალიტის კრიალოსანს ათამამებდა, მის წინ მჯდომმა დაბალი განის 35-ოდე წლის თეთრ შარვალ-კოსტუმიანმა, ბლანქე მოპარსულმა მამაკაცმა, რომელსაც კრიმინალურ წრეებში ბურმუხგას მეგსახელით იცნობდნენ.

— კარგია, ერთი ის ბლაგნოი ვაღეტი გვაკლია — წარმოთქვა აგრესიით ჯანო სგვილიამ.

— ძმაო ჯანიკო, აბა შენ იცი მაგრად დავგისკოთ, მაგას ველიკალეპნი სამეული წამოყვება ადვოკატებად — გაიცინა მსუქანმა 37-ოდე წლის სამუშალოზე დაბალმა კანონიერმა ქურდმა გურამჩიკ მაღალომ.

— აბა რას ვუბამთ, ჩვენთან იმპერატორა შოთაც ჩამოვა, უმაგისოდ არაფერი წყდება, ღმერთმა კარგად ამყოფოს და რომ დაიბრიდებიან ეგ და გრიგოლიჩი გვერდიგვერდ უნდა დაასაფლავო და შუაში დიდი მაგიდა უნდა ჩააბეგონო სხოდ-კებისთვის — გაიცინა ბურმუხგამ.

— აბა ბუსგად ეგრე უნდა ქმნან, მაგაზე მაგარი ადგილი სხოდკებისთვის მსოფლიოში არსად იქნება — სიცილითვე დაეთანხმა გურამჩიკა მაღალო.

— კაი არ გავვიგოს თორემ, მერე ნახე მაგის ცოფიანი ლაგები, ისე ნაუშნიკი და მექანიზმი რომ მოვპართო, სხოლკა გადაიდება, მაინც ვერაფერს გაიგებს. — გაიცინა ისევ იზუმრუდამ — ყურში არ ესმის.

— არა მაგარია ბებერი, ჩვენში ყველაზე ღერსკია მაინც ხომ, 100-ს მიუკაკუნებს მემგონი ცოგა ხანში.

— მაგარი ღერსკია 27 წლის მაღალო გორეცებზე ახალ-გაზრდა გული უღევს მკერდში.

– კი მაგარი ისპალნიწელიცაა პახოდუ ახალგაზრდებზე მაგრად ასრულებს დაჟე სუკების მაკრუხებსაც საკუთარი ხელითაც – დაუბერებელი მგელია სუფთა – დაეთანხმა ჯანო სტვილია – ვეჩნად მალაღო.

– წუთი წუთზე გაიჩითებიან მემგონი.

– ჯანიკო აქაურ ძაღლებზე ინდობა? – იკითხა იზუმრუდამ – ცენგრში არ გადაცენ, თორუმ ვსიო.

– კი, კარგი გიპია ახალი მილიციის უფროსი, პროკურორიც ჩემი ბავშვობის ძმებია ორივე, ვარიანტი არ არსებობს გაგვეილიან, სუდიაც ჩემი დაა იგივე, გამგებელიც ახლო ნათესავია.

– კარგი გვჯერა.

– თუ რამე მოხდა და ცენგრში მაინც გაიგეს, ჩვენ უსაფრთხო დაშლაში დაგვეხმარებიან, ეგრე ვართ მოლაპარაკებული, მაგრამ ვარიანტი არ არის მაგისი. ხუთი ღლეა აქ ვართ და ყველაფერი მშვიდადაა სამინისტროში მემგონი მესტავსტრეჩი არც იციან.

– იასნია ყველაფერი – დაეთანხმა იზუმრუდა. შოთა ბიძია კი ამ დროს ხონი-მარტვილის ხიდს მიუახლოვდა, სადაც ერთი 9-10 მანქანას ისევ რეიდი მოეწყო.

– მიდი მიუგდე ამ ორუხა ძაღლებს მწვანე პედიგრი – მიუთითა შოთა ღელთავამ გატე მალაღოს.

ტეტე ბისტრიმ ღიპლომატი გახსნა, რომელშიც 3-4 ფულით სავსე კონვერტიდა დარჩენილიყო, ყველაზე პაგარას ხელი მოკიდა, აიღო და მანქანიდან გადავიდა.

შოთა ბაბუამ ომარა კალოშას ახალი დისკი ჩაართვევინა და ასაქლერებელ მელოდias დაელოდა

„я сирата казанская
мой дом тюрьма таганская
доля арестантская
я сирата казанская
крестов я услышительных...“

ჩაირთო ჩქარი მელოდია, რომელსაც ამ ხნის მოხუცი დისკოტეკის თინეიჯერივით აჰყვა ხელ-ფეხის და თავის უცნაური მოძრაობებით

„крестов я у сипитильных
и паездов сталипинских
прапала мая молодость
на нарах на вадамерских“

გაპკიოდა ვილაც სმჩახლეჩილი ახალგაზრდა, მძლოლი ნიკი-
ლაულა და მის გვერდით მჯდომი ომარა კალოშაც კი თავის
უცნაური მოძრაობებით მუსიკის პანგებს პარმონიულად
შეუერთდნენ, რომ ტეტე ბისტრი დაბრუნდა.

– არ აიღეს შოგა ძია მაყუთი, როგორ გეკადრებათო –
მისაყვედურეს, ჯანოს ნათესავეები ვართ, თან თქვენისთანა
პატივცემულმა სიმართლის ეგალონებმა, რომ დაგვაფასეთ ის
არის ჩვენთვის ნაგრადაო.

– ვაა, კიდე ქონიათ მილიციანერებს ნამუსი შემორჩენილი
– გაიჯვინა ომარა კალოშა.

– ხოდა, ჩვენ მიგაცილებთ ესკორტით ჯანოს სახლამდეო,
რა ვქნათ? გავყვეთ?

– აბა, მიდი ნიკი ლაულა იმ სირენიან მანქანებში ჩადექი
შუაში.

– აქაც ბევრი ნათესაავი მყავს ცოლეულები – გაიღიმა
დიდთავა შოთამ და უკან მდგარ კიდე 2 მანქანა თავისიანებ-
თან ერთად კოლონაში ჩადგნენ და გასწიეს.

ზუსტად ერთი საათით ადრე კი პარიზიდან გამოფრენილი
სპეც-რეისით ბოინგი სენაკის აეროდრომზე დაჯდა, ჯარის-
კაცებმა გრაპი მიაყენეს, ამირანი, ვახტანგი და ზურა ფლიბო
გრიგოლითან ერთად თვითმფრინავიდან გადმოვიდნენ.

– ვაა, ზურჩიკ ძმა, როგორ ხარ? – ჩაეხვივნენ ერთი გენ-
ერალი და ორი პოლკოვნიკი ზურა ფლიბოს.

– ვაა ანზორჩიკ.

– როგორ ხარ გენო?

– შენ რას შვრები, რომჩიკ?

– ვართ რა.

– არა გვიმავს.

– ეს გენერალი ანზორ მელიაა, ეს გენო თათარაშვილი
პოლკოვნიკი, ეს პოლკოვნიკი რომა ღვინჯილიაა.

– სასიამოვნოა – ხელი გაუწოდა გრიგოლიძემ. მათ ორივე
ხელით ჩამოართვეს.

– ეს ჩვენი ძმებია ამირან კვიციანი და ვახტანგ ხაქალია, ორივე კაი ვაჟკაცი ბიჭები.

– მე ხომ მიცნობთ ვინც ვარ?

– თქვენ ვინ არ გიცნობთ გრიგოლიჩ, მთელი საქართველოსთვის ღირსეული შვილი ხართ, თქვენ დახმარებებს ჩვენი სამინისტრო არასოდეს დაივიწყებს.

გრიგოლიჩმა ხელით ანიშნა ვახტანგ ხაქალიას რაღაცა და მან დიპლომატი მიაწოდა სამხედროებს.

– ეს ბიჭები დააშარაფეთ და კიდე კაზარმა გაარემონტეთ, ან რაშეში რაც ჯარისკაცებისათვის აუცილებელია, იმაში დახარჯეთ.

– დიდი მადლობა გრიგოლიჩ.

– ხომ არ იცის თქვენს გარდა ვინმემ ვინ ვართ? – იკითხა ვახტანგ ხაქალიამ.

– არა ნატოს დელეგაცია გონიხართ თურქეთიდან.

– იმიტომ ჩამწკრივებულან საპატიო მწყობრში ეს ჯარისკაცები? – გაეცინა ამირანმა.

– ესაა საჭირო.

– კაი თქვენი საქმის თქვენ იცით.

– მობრძანით იქით პურ-მარილს გავშლით – მიიპატიჟა პოლკოვნიკმა გენო თათარაშვილმა სტუმრები.

– არა იყოს, გმადლობთ, გვეჩქარება.

– ცოტა დრო გვაქვს.

– დაცვას ჩვენ ვიღებთ ჩვენს თავზე, 40 ავტომანქანა თუ ეყოფა? – იკითხა რომა ლეინჯილიამ.

– მაგდენი არ არის საჭირო, თქვენ სამნი წამოდით, ეგვეს საკმარისი იქნება თან თვალში არავის შევეჩხირობით.

– გასაგებია, მაშინ ორ ჯიპში ჩავეტყვიოთ ყველა.

– კი ადგილიც დარჩება ცარიელი.

– აქეთ მობრძანდით – მიაცილა ჩამოსულები ორ შავ JM ფორმის მანქანისაკენ.

ორ წუთში სენაკის აეროპორტიდან მარტვილის მიმართულებით ორი შავი ფერის ჯიპის მარკის ავტომობილი გაემგზავრა, რომლებშიც ჩვენთვის ნაცნობი პიროვნებები იჯდნენ.

მუსტად იმავე დროს კი, ნაცრისფერი ძველ 21 მარკის ვალუტაში, რესტორნიდან ნასადილევი გამოსულები დათო კეკელიძე და ჯუჯია ჩასხდნენ და გეზი მარგვილისაკენ აიღეს.

უცებ დათო კეკელიძის უბეში მობილური აწკრიალდა.

– ხო მე ვარ გრიგოლიძე.

– როგორ ხარ – ჩაისმა ყურმილში.

– არა მიშავს.

– სად ხარ?

– აქვე რესტორან ოღოიაში პაგარას დაკეიშეპედით და მარგვილში მივდივართ.

– ხომ არ შევხვდეთ და ერთად ჩავიდეთ?

– გრიგოლიძე, როგორც იტყვი.

– სჯობს ცალ-ცალკე ჩავიდეთ.

– აბა თუ იცი ვინები შეიძლება გაიჩითონ?

– ვინები?

– უზბეკა, კიტაიცა, სინგაპურჩიკა, ბუკუნა ქუთაისკი და ვახო ინგუშაძე. იმ კომეტაზე არ აღმოჩნდნენ ფოთში, რომ დააგყნეს ამ ბოშებმა.

– ვაა, აბა სოჩიდან თქვენმა კაცმა ხომ შეგატყობინათ ავიდა ბორტმო?

– კი მარა ფოთში არ აღმოჩნდა.

– გასაგებია, პრინციპში კარგიცაა, რომ გაიჩითოს.

– არა მგონია ეგ მანდ ჩამოვიდეს, ალბათ როგორც ყოველთვის იცის თავისებურად იგნორის გაკეთება, ახლაც სადმე ნაშებთან ერთად საუნაში იჯდება, 20 გოიმი ფეხზე ედგება და ის შგრაფებს ადებდეს იქნება.

– შენ ეგა თქვი.

– აბა, ვარიანტი არ არის ეგ გაიჩითოს.

– კაი გრიგოლიძე წავედი, კარგად, პუწიომ და ტელეფონი გათიშა დათომ.

– ვინ იყო? – კითხა ჯუჯიკამ.

– გრიგოლიძე.

– ხომ მოდის?

– კი.

– პრინციპში გინდ არ წამოვიდეს, ჩვენ ყველაფერი შევასრულეთ, ღმერთმა დამიფაროს რამე ისე შემაშალოს ჩვენ

პონტში, რომ ვინმეს გასამართლებელი ან საპატიებელი გამიხდეს რამე.

– ეგ იასნია ძმაო, ვისი რა გეჭირს გასამართლებელი ვოლკები ვართ ყველა.

– ისე რა უნდოდა?

– კიგაიცა შეიძლება გაიჩითოს სხოდკაშე.

– არ არსებობს.

– დიდი-დიდი ვინმეს გამოუშვებდა.

– შეიძლება.

– 40 სული, ჩვენი ძმები ხო დააგყენეს რუსეთიდან ვინც მოდიოდა.

– ეგ იქ არ ყოფილა, დაჟე არც სინგაპურჩიკა, არც ვახო ინგუშაძე და არც ბუკუნა, დაჟე უშბეკაც არ მჯდარა იმ იახტაზე.

– მაგენი ვიცი, გუშინ ხომ დაგვირეკა პრაკურორა ხაიაშჩიკამ, მარა მეშგონი სინგაპურჩიკა დაჭერილიაო.

– მეც ეგრე ვიცოდი, შეიძლება აუხაბეთში ჩავიდა მანდ ხომ ომი აქვთ ვასილი სუხუმსკის და ტარიელ შამბას, სოხუმის დასათრევად.

– შეიძლება, მაგი რომ ეკყვის შერიგლითო თავზე ვერცერთი გადაახტება, დაჟე ის აუხაბეთის პრემიერ-მინისტრი ჩავიდა მოსკოვში მაგასთან შეარიგე ეგენი, თორემ სოხუმის ქუჩები გრუოპებით აივსოო.

– ეგ ვიცი საკო სგარი ყოფილა იქ მაგ ბაზრის დროს რესტორან არბაგში, რომ გვიყვებოდა მეც იქ არ ვიყავი.

– ისე ორივე ჯიგარი ბიჭები არიან, აუხაბეთის ომის დროს რაც არ ვთხოვე, ან გყვებობს გაცვლა, ან ცხედარი ვინმესი ყველაფერი ჯიგრულად გამიკეთა.

– კი ჩემთვისაც ბევრი პატივი აქვთ ნაცემი, სოხუმში სულ მეპატიებებიან, მარა ვერ ჩავდივარ მაინც გული არ მიმიწევს.

– ხო მეც ეგრე ვარ, რალაცნაირად მიგყდება, მარა რომ ჩევიდეთ, ცკ-ს მღივნებივით დაგვხვდებიან.

– მაგი თავისთავად, აქეთაც რამდენი ჩვენი ძმა ჩვეულ-ბრივად გადმოდის.

– ამ პოლიტიკოსების დედა, არ გვახსოვს სინამდვილეში რაზენ დაიწყეს ომი, მინიმუმ 200 000 კაციანი ზვიადას მხარდასაჭერი მიტინგები იმართებოდა ვერწნად ყოველ დღე, ბაბუ

ხიგრია, ომი წამოიწყო აფხაზების წინააღმდეგ ვითომ, ვგ. ენ-
ერგია მაგის პროწივ, რომ იყო, სხვა ნაპრაველენიაში გაუშვა,
მერე რომ გამოყარეს იქიდან ის ხალხი, გვიადა კი არა თავი-
ანთი მამა აღარ ახსოვდათ ისეთ საშინელ პირობებში
ჩავარდნენ, არა და კომუნისტების დროს მასიურად ყველაზე
ფაშისტები СССР-ში აფხაზეთის ქართველობა იყო.

– ვიცი, ვიცი, ომის მოგება არც უნდოდათ აბა ყარყარამ-
ვილმა ყველაფერი აიღო, არ უშვებდნენ წინ, თორემ რომ
ნდომოდათ აფხაზს არ დაგოვებდნენ იქ.

– დაჟე ხო მთელმა რუსეთმა და ჩეჩნებმა და კავკასიე-
ლებმა იომეს სოხუმს ვერ იღებდნენ, სანამ ამ გველმა ედიკამ
მთელი ტექნიკა და ჯარი არ გამოიყვანა და 500 კაცი არ და-
ტოვა მარტო.

– ვიცი მაგი, ლუბოი იქ მეომარმა და აფიციალმა იცის, ბო-
რის ელცინთან, რომ საგლაშენიები დაღო შეასრულა ბიჭმა,
მთელი მხარის დაკარგვის ხარჯზე.

– მერე ამ ლტოლვილებს, ისე გაუჭირდათ გვიადა კი არა
ყველაფერი დაავიწყდათ და ფიზიკურ გადარჩენაზე იყვნენ ამ
გაჭირვებაში გადასულები.

– თან თბილისში გამოსულას ერიდებოდნენ პროწივ
ვლასტი, კკბ და მვდ-მ მაგრა იმუშავეს თბილისელები დაუპირ-
ისპირეს და დანარჩენი სოფლელები.

– ხო მაგი ყველა გვინიანმა იცის, ჭკვიანი კაცი ეგრევე მიხ-
ვდებოდა, ედიკა ყველა ვარიანტში მოგებული დარჩა, აბა
გვიადას დროს არძინბა აქეთ დაცუნცულებდა მაგას გაბუ-
დავდა? თან სპეცომ არ დაბრიდა ბაბუამ, თორემ რომ მოენ-
დომებიანა გაასაღებდა დორჩარავით.

– გვიადა რომ ჩამოვიდა, სამეგრელოს რომ კიდეე იქაური
500 000-მადე მეგრელი და სვანი დამატებოდა და წამოსული-
ყვნენ.

– ჯერ ესენი, უმაგათოდ ძლივს შეაჩერეს მთელი რუსის
ჯარით, თორემ თბილისს კი არა ბათუმსაც აიღებდნენ.

– ვიცი, ვიცი ყველაფერი მახსოვს ვილაც არიფი ხომ არა
ვარ ამათ მოგონილ ზღაპრებს ვუსმინოთ აპრავდანიებად.

– ხო არ დაგვეშააპუნებინა, 18 ამაჟულა მორფი მაქვს წა-
მოდებული საგზლად? – კითხა ჯუჯიკამ დათოს.

- მოდი მაგის დედაც, ბაიანები გააქვს?
- კი იქ გზაში აფთიაქთან რაზე გავაჩერებინე აბა.
- შენ ძმა! გააჩერე ერთი წუთით გადავალთ აგერ იმ ბუჩქებთან და მოვალთ.
- რაევაც იცყვით თქვენი ჭირიმა - გამახრებული იყო მძლოლი რადგან 300 ლოლარი მისცეს წინასწარ, გულაბრაგნა.
- ქალები ხომ არ გინდათ აქანა - მეასეჯერ გაუმეორა მძლოლმა, კაი უკრაინელი ქალები.
- არა არ გვინდა გმადლობთ.
- მოიცა - თვალი ჩაუკრა ჯუჯიკამ დათოს.
- მეგრელი თუ არის შეიძლება (უყურე ახლა რა ფაშისგებაა ეს მეგრელები, თუ არ გვეითხრას მეგრელი ბოზი არ არის სამეგრელოში, შენ ნახე, როგორ დააფარებს თავისანს ხელს) ყურში უჩურჩულა ღიმილით ჯუჯიკამ.
- არა მეგრელი ბოზი ნაღდად არ ვიცი მარა ხონში ვიცი კაი ქალები მაგრები - ვა-ჰა-ჰა-ჰა - გადაბჟირდნენ ორივე.
- იმერლები ხო.
- ეგ სამა საბოი - დაიკრიჭა მძლოლი - არა მაგრები ხართ მეგრელები მსოფლიოში ყველაზე მაგრები - ეს შენ მიაწოდა კიდე 100 ლოლარიანი კუპიურა.
- ნეტა ყველა ქართველი თქვენსავით აბროვნებდეს - სევდით წარმოსთქვა ჯუჯიკამ.
- ეს ჩემგან მარგალი კოჩი, მა ხოე მარგალი ვორექ - მიაწოდა კიდე 50 ლოლარი დათო კეკელიამ.
- მადლობა თქვენი ჭირიმა, ღმერთმა გამრავლოთ ზღვის ქვიშასავით თქვენი გვარი და ჯილაგის ცოცხლები, მიცვალებულებს ცათა სასუფეველი დაემკვიდრებიანოთ გეციურ საქართველოში, რომლის ერთი გოჯსაც ვერავინ გადაწევს და რომელიც გეციურ ამერიკაზე მინიმუმ 10-ჯერ ღიღია - და პირველარი სამჯერ გადაიწერა.
- ამინო და ორივემაც გადაიწერეს 10 წუთი ღუმილი იყო მანქანაში.
- მიდი გაგვიჩერე ამ ხეებთან - მიუთითა ჯუჯიკამ და ორივენი გადავიდნენ 20 წუთში ნარკოტიკის გემოქმედების ქვეშ მყოფნი თვალების ნაბავდნენ და გზას გაყურებდნენ,

ძველი 21-ით რომლის მძღოლიც თავისი სოფელი თავგზებულალებული ყაჩაღი ძმების და მისი ოჯახის მილიციის სპეცნაზთან ბრძოლის ამბავს უყვებოდა.

– ხოდა რომ, მოკლეს აგი პატარა ძმა შემთხვევით, ქუთაისის სპეცნაზი იდგა მაშინ რაიონში, წემევიდნენ იგენი ბუბელავეები ეიღეს შტურმით მილიციის აგლილენია ცენტრალური, გამეიყვანეს ექვსი კაცი უფროსობა მიაყენეს კედელთან და დაარასტრელეს ეგრევე.

– საღოლ ღერსკად მოქცეულან – დაჭყიტა თვალები ჯუჯიკამ – ძმის აბაროტი კაცურად მიუციათ.

– მერე ბაბუამ გამოუშვა მხედრიონი და მთელი ოჯახი ამოწყვიტეს იგენმა, ბაღნები გადარჩნენ მარტო და უფროსი ძმა.

– ვაა მაგათი ბოზი დედაც, ქალებიც დახოცეს? – გაახილა ისევ თვალები ჯუჯიკამ.

– ვიცი ეგ ამბავი, ჩემი ძმები იყვნენ საწყალები – წარმოთქვა დანანებით დათო კეკელიამ და განაგრძო.

– მერე იმ ძმამ პროკურორი, მილიციის უფროსი და სამხარეო უშიშროების უფროსები რომ მოკლა.

– აა, ისა რუსლანა – გაიხსენა ჯუჯიკამ.

– ხო მაგათზე ყველა – დაეთანხმა დათო კაკულია.

– ვიცი იმ საწყალს, ხომ ვიცნობდი მონაში, რომ ათამამეს ნასელეებში თუ რაღაც ეგეთი – ბუმბულამ მთხოვა და გადაუხადე, იმ ბოზებს კი ვერაფერი უქენი, მაშინ MVD-ს ნასელეების კორპუსი გადაკეტილი ჰქონდა მომნად, ავტომატებით იჯდნენ ბოზები. ცხონებულმა გვიადამ დამალა, რას შეუბოდნენ ეგ ახვრები, ხალხს მღუღარეებში აბანავებდნენ და კიდე ათას უქასებს, ვისაც პაკაშანიას ვერ აწერებდნენ აგლილენიაში, მაგათთან სვამდნენ, თან კაკრამ ელიკამ ისევ შექმნა ეგ კორპუსი, მერე სააკამ გააუქმა ძლივს მთელ MVD-ს და KKB-ს მინისტრებს ეომა მთელი წელი.

– აბა კიდე კაი, რომ გააუქმა, მარა ყველანი იქ ვინც იჯდნენ, უნდა დაეხვრიგათ მაგათი დედაც ვატირე.

– ხოდა იგი ძმაც, რომ მოაწამლინეს ვინცა ხონელ აგენტ ქალს, იგიც გეცოლინებათ – განაგრძო მძღოლმა.

– ხო რაღაც ეგეთი იყო მახსოვს – ჩაურთო დათომ.

– 10 000 დოლარი გოდოხადეს უშიშროების თანამშრომლებმა, რომ ვერ შეიხელთეს მერე და იმას მოაწამლინეს.

– ვაა საწყალი.

– იმ ხონელ ქალთან ხომ არ გვეპატიჟები – გაიხუმრა ჯუჯიკამ.

– ახლა გადავხედი ხიდიდან – გაბრამდა მძლოლი.

– კაი გაეხუმრეთ ბაბუ, არ გეწყინოს – მხარზე მოუთათუნა ჯუჯიკამ.

– ბოდიში ბაბუ თუ გეწყინა, მე მეგონა დავბრავდიტ შუტკა გაეხსენით.

– მასეთი შუტკა არ მიყვარს მე.

– შორია ნაგვამაომდე? – იკითხა დათომ და საუბარი სხვა თემაზე გადაიტანა 10-15 წუთში ვიქნებით, გმები არ ვარვა თვარა 15 წუთშიც ჩავდიოდი 0-რ რომ მყავდა კაი ღროს.

მარტვილის რაიონის სოფ. ნაგვამაოში ერთ-ერთი სახლის უკან მდებარე პატარა ტყეში ერთი 50 კაცამდე ირეოდა. ყველანი აქ იყვნენ გრიგოლიჩის, თანმხლები პირებით, დიდთავა შოთა ომარა კალოშა, ტატე ბისტრისთან და კიდე 14-მდე კანონიერ ქურდთან ერთად. ყველანი დათო კეკელიას და ჯუჯიკას ელოდებოდნენ, რომლებიც ერთი ხუთი წუთის შემდეგ გამოჩნდნენ. დიდთავა შოთა დიდ ხის სავარძელში იჯდა და მდინარეს გაჰყურებდა, მანამდე უპრობლემოდ მოაგვარა, რამდენიმე საკამათო საკითხი, რომლებიც მისი ბოლო სიგეყვის შემდეგ დასრულებულად ჩაითვადა. პირველი იყო შუშკას და ბობიკას დაპირისპირება რუსეთში ქ. ღერებიჯანის გამო, შუშკა ხაბაროვსკის ე. წ. მაყურებელი, კანონიერი ქურდი იყო, ბობიკა ვლადივასტოკის, მათ შორის ომიც მიდიოდა ებრაელთა ავტონომიური ოლქის მთავარ ქალაქ ღერებიჯანში გავლენის სფეროების გადანაწილებისათვის. დიდთავა შოთამ ნახევარი საათი უსმინა ხან ერთს ხან მეორეს და ბოლოში კანონიერი ქურდებს მოშეს და სალამონას ჩააბარა ეგ ქალაქი. ყველა დაეთანხმა, თვით შუშკა და ბობიკაც, რომლებიც ძალიან უკმაყოფილოები იყვნენ გადაწყვეტილებით, თუმცა ვერაფერი თქვეს. მეორე საკითხი იყო იზუმრუდას მიერ ვალერია მახარაძისათვის და ბესიკა ნატანევისათვის ციხის

რესპუბლიკურ საავადმყოფოზე ჩამორთმეული ტიკულის დაბრუნების საკითხი.

– შოთა ძია, როგორც კი შევედი, ვხედავ ამ კაზიოლებს, აბიმალოვკა თამაშის დღეები დაუწესებიათ კაი ბიჭებისთვის და მომავლებისათვის, აბემალოვკა კვირაში 3000 ლოლარის მოგება ან წაგება. რა მე თუ ფული არ მაქვს, მაგრამ ქურდობას ვიმსახურებ, ვთქვათ კაი ბიჭი ვარ, ვილაც ფაშისგის შვილი რომ თბშიაკის შესავსებად 3000 კვირაში მოიგებს ან წააგებს, ჩემზე ღერსკია? – იკითხა იზუმრუდამ.

– მერე რა იცი ორივე, რომ ერია მაგ საქმეში.

– მაგათ გარდა სხვა ქურდი იქ არ ყოფილა. კაი ბიჭებმა მითხრეს მაგათი შემოგანილი წესია აბშიაკის შესავსებათო, მაგათ გამო პროტები მალადნიაკი ბავშვებით გაივსო.

– მართლია? – დაუბრიალა თვალები დიდთავა შოთამ (თავში პასტანოვკაც კი მოუვიდა, იქ რომ ფულის წამოსადებად ერთხელ ვახო ხაქალიაც იყო მისული, რათა სოლიდარობის ნიშნად, სიმბოლურად მაინც 25000 ლოლარი, რუსეთის ერთ-ერთ შორეულ აღმოსავლეთის უმკაცრესი რეჟიმის საერთოში ჩაეგანა) და განაგრძო:

– ვინ წაიღო რეზბალნიციდან 25000 ლოლარი ნიქნი გაგილში? – კითხა.

– მე და ვახომ – მიუგო ამაყად ამირან კვიციანმა.

– მერე ჩვენი ქართული ბავშვების და მაგათი გაჭირვებული ოჯახების წვალვა-გვალვათ ნაშოვნი ფულით გინდათ აჩოკების დაწერა, 25000 ლოლარი ვერ იშოვეთ, გეთქვათ ჩემთვის და მოგაშავებდით, დასანგრევეები გაქვთ მაგაზე ორივეს ცხვირ-პირები მაგრამ ვპაგიობთ.

ორივეს ნერვები აუშალათ, მაგრამ იცოდნენ შოთა ბაბუაც მათ აყოლას ელოდებოდა.

– სიმბოლურად ჩავიგანეთ რეზბალნიციდან ფული, სხოლკაზე ეგრე გადაწყდა, თორემ 25000 ლოლარის დედაც არ ვაჭირე – იმართლა თავი ამირანმა.

– ვინ გადაწყვიტა რომელმა გამოგვინებულმა? – იკითხა დიდთავა შოთამ, რომელმაც კარგად იცოდა, რომ ის შეკრება მის გარეშე ჩაგარდა სპეციალურად და გრიგოლიჩმა გადაწყვიტა თუმა ინიციაგივა, რომელმაც თავიდანვე იცოდა

როგორც მაგარმა ფსიქოლოგმა, რით დამთავრდებოდა ყველაფერი. შოთა ბაბუა გულში ნაგრობდა ნეკა გრიგოლინის სახელი ახსენონ რომ კარგად გავითახო, მაგრამ ამირანმა სახელი არ ამოატივტივა, რაც ძალიან უნდოდა დიდთავა შოთას.

- ჩვენ ყველამ ერთად.

- ყველანი დასანგრევები ხართ თქვე გამოტვინებულებო და არავის არაფერი არ ათქმევინა, ისე ისევ გურულებს მიუბრუნდა.

- მე როგორც ვიცი ბესო ნატანესკი ეწინააღმდეგებოდა მაგ პრავილას და ვაბზე გაუქმებას უნდოდა მე შელოდებოდა ეგრე არ არის ბიჭო.

- კი შოთა ძია - დაიკრიჭა ბესო.

- ე. ი. ქურდი ხარ, პრეტენზია ხომ არ არის? ძმებიდან ხმა არავინ ამოიღო.

- მიდი ჩამოართვით შენ და იზუმრუდამ ხელი ერთმანეთს.

მართლაც ისე მოხდა, როგორც შოთა ძიამ გადაწყვიტა. მეორე ვალერია მახარაძე ტაგანროკში ბანკის მეთვალყურედ გაგზავნეს გიტული არ დაუბრუნდეს ისე.

- ვნახოთო - რომ თქვა შოთამ ე. ი. მთელი ცხოვრება უტიტულოდ არ დარჩენილა, აწი მასზე იყო დამოკიდებული რას მოიმოქმედებდა.

შემდეგ იყო ნარკოტიკების გამო წამოჭრილი პრობლემა, რომელიც შოთა ბაბუას ბიოლოგიურად სძულდა, მაგრამ ფილმ ნათლიმამაში ნათქვამი ფრაზა „შენი მტრები ყოველთვის სუქლებიან იმ ბიზნესზე რომელიც შენ დაიკიდე“. მაგ ფილმის გადამღებზე კარგად და ბევრად ადრე იცოდა, ამიტომ სუბოტექსის ბიზნესში, ყოველ დამწვარ ბარიგას რომელიც ქურდულ საერთოში არაფერს ჩადებდა, ციხეში მოხვედრისას 200 000 დოლარის ჯარიმა და საშინელი დღე ელოდა, ხოლო თუ საერთოში ჩადებდა ვაჭრობიდან მოგებული თანხის 30 პროცენტს, მას ქურდული კრიშობა და ხელუხლებლობა ციხეში დაკავებისასაც გარანტირებული ქონდა, ეგვი მისი გადაწყვეტილება იყო 4 წლის წინანდელი. ერთ 13-14 დაკავებულ ნარკოვაჭარს, რომ შავი დღე დაადგათ გარეთ დერსკი ბიჭები რომ ეგონათ თავები, იმის მერე უამრავი ნარკოვაჭარი მარტო

მილიციის უფროსებს, რომ უხდიდნენ მათთანაც გამოქანდნენ, რახან მიხვდნენ, რომ მარგო სამართალდამცავი ორგანოების იმედზე უსაფრთხოდ ვერ იქნებოდნენ.

განსახილველი იყო ფონიჭალის ქურდული მაყურებელი ვაგიფ ალიევი, მეორე კანონიერი ქურდის მამულ ბაბაიოლის მიერ წამოყენებული პრეგენზია საერთოს თვეში ერთი 100 000 ლოლარი აკლდება, იქაური ნარკოვაჭრების მიერ გამოგზავნილი თანხებიდან და საძმოს ნებართვა გაჩიანში მთავრობის მიერ იგივენაირი ნარკოოფშერის შექმნისას ვინ გახდებოდა ქურდული მაყურებელი.

— ე. ი. მამუდას ვაბარებთ გაჩიანს, არა მგონია ვაგიფამ რამე მოგეხოს, იცის რას უშვებით კრისებს ჩვენს რიგებში, ეტყობა ვაჭრობა აღარ ააქვთ ისეთი როგორც წინა თვეებში, მამუდაც სწორედ მოიქცა ეჭვი რომ გაგვიზიარა, ეგ მისი მოვალეობაა.

— დაამთავრა მაგ საკითხზე მსჯელობა შოთა ძიამ

შემდეგ დათო კეკელიას არყოფნის გამო 10 წუთით დასვენება გადაწყვიტა და მჩქეფარე მდინარეს აკვირდებოდა სავარძლიდან, თან ბავშობას იხსენებდა, რომ ჭალაში 30-35-ოდე წლის ძველი 21 მარკის ნაცრისფერი ვოლგა გაჩერდა და იქიდან დათო კეკელია და ჯუჯიკა გადმოვიდნენ.

ყველანი გულთბილად მიესალმნენ, მხოლოდ ჯანო სკვილიამ არ ჩამოართვა ხელი. დათო და ჯუჯიკა სავარძელში მჯდარ შოთა დიდთავასთან მივიდნენ და ხელი ჩამოართვეს.

— რავა ხართ თქვე დაბრედილებო — მიესალმა შოთა დიდთავა.

— გმადლობთ შოთა ბაბუა, თქვენ როგორ ბრძანდებით?

— ვარ რა თუ ამას ბრძანება ქვია, ყოველ დღე ნაშის გაყიმვის თავი რომ არ გექნება და მხოლოდ კვირაში ერთხელ გაკუმავ ქალს როგორ უნდა იყო — ამოიოხრა შოთა ბაბუამ.

— მერე სექსტაში და მისი ჯანი.

— აა, ვიაგრა და ექსტაში ერთად, არა უშავს.

— ვიცი, მე სულ სხვა რეცეპტი მაქვს, მაგი კოკაინს კი ჯობია, მაგრამ მე ნატურალური სექსი მიყვარს ხომ იცით, ბებო

გაბლეტაკ I ნარკოტიკია მხოლოდ ბახრაგნი შავი ღვინო, კონიანკით ან ფრანგული შამპანიურით.

— შოთა ბიძია სხვა როგორ ბრძანდებით ახალი რაა.

— ძმები მოდით — გასძახა შოთა ღიღთავამ გარშემო მყოფთ და ხელითაც ანიშნა.

ყველანი მისკენ წამოვიდნენ და გარშემო შეჯგუფდნენ.

— ე. ი. — დაიწყო შოთა ძიამ — ღღეს ჩვენი შეკრების მიზანი არის ის რომ ჩვენს ძმას ჯანიკოს, პრეტენზია აქვს ღათოსთან, მოვისმინოთ და ყველაფერი გავარკვეოთ.

— ყველამ იცით გლოკა ვინც ააფეთქეს იმ ბოზმა ფსბ-შნიკმა და რესტორანში რაც მოხდა არ დამაბრუდინა ღათომ, ერთად ქეიფობდნენ დაჟე — დაიწყო ჯანომ.

— კი ძმებო ერთად ვიჯექით, მაგრამ სხვა რამეს ვაიასნებდი, კიდე რომელი ჩვენი ძმის სისხლში ერია ის მაინგერესებდა, ნელ-ნელა ბევრ რამეს ვაიასნებდი, თან ხალხი იყო იმდენი ჯანიკოს, რომ იქ დაებრიდა, საქმე არც გაკეთებოდა მაყუთით, ვარიანტი არ იყო, თან რომ შევედი იქ იჯდა და თავისთან დამპატიჟა მაგიდაზე, მთვრალი იყო მაგარი და ალაპარაკებას შევეცადე. ამ დროს შემოვიდა, ჯანიკოს მოუფრთხილდი, რომ ატკრიგად არ დაებრიდა ის ვიჩალიჩე, თორემ მიდი ჯანო რუსეთში გადარეკე და იკითხე ის ბოზი გუშინ ჩემმა ხალხმა შეხრაკა გოჭივით, ასე რომ ჩვენი ძმა გლოკას აბაროგი მე მივეცი ძმებო ყველას სახელით და მოდით რომის პაპზე მეტად კათოლიკეები ნუ ვიქნებით.

— ერთი წუთით გადავრეკავ და მოვალ.

— ამოიღო მობილური და 20 ნაბიჯით გავიდა ჯანო და ვიღაცას დაელაპარაკა. ორი წუთის შემდეგ ისევ მობრუნდა და შოთა ბიძიას თვალი ჩაუკრა.

— მაგ საკითხზე ბაზარი მოკვდა — წარმოსთქვა შოთა ღიღთავამ აუღელვებლად.

— მე სულ სხვა რამე მაინგერესებს — დაიწყო საუბარი ღათო კეკელიამ, რომ ჭალაში 4 BMP-90, 2 ტანკი T72 და ოთხი გრუზავიკი ჯარისკაცებით სავსე კამაზის ტიპის ავტომანქანა შემოვიდა, რომელსაც წინ 2 ავტომანქანა ვილისი მოუძღოდა.

ყველანი დაიბნენ, ფერი წაუვიდა ზოგს, ზოგი გასაქცევად მომზადა, ზოგმა იარაღები ამოიღეს, რომ ერთი ტანკი

გაჩერდა და ვიღაც პროფესორის მსგავსი გარეგნობის ანკუბი-
ანი ადამიანი ამოვიდა ლუკიდან.

– მოიცათ ზურგი არ ანახოთ ამ ახვრებს – გაამხნევა შოთა
დიდთავამ ყველა და ფეხიდან ისევ თავისი 2 ტყვიანი მა-
ყუჩიანი იარაღი ამოიღო, ხოლო ჯიბიდან კნოპიანი ღანა.

– ეს კიტაიცას გავს მაგრა – წარმოთქვა გრიგოლიჩმა.

– არა მგონია ეგ იყოს. ვილისიდან კი 3 ადამიანი გად-
მოვიდა და ტანკიდან ამოსულ 2 მამაკაცს შეუერთდა, რომლე-
ბიც მათკენ მოდიოდნენ.

– ხო ეგე უმბეკაც იქ არის – დაანახა ერთ-ერთი მათგანი
დანარჩენებს იშუმრუდამ.

– მართლა ეგენი არიან – გაიბუზა გრიგოლიჩი.

– კი უჭკველი ვასო ინგუშაძე, კიტაიცა, სინგაპურჩიკა და
უმბეკა.

მოსულებს ყველა მიესალმნენ.

– Все таки приехали, в сухумы мир между нашими братьями.

– Ну слава богу.

– Поясните базар – მიუბრუნდა კიტაიცა გრიგოლიჩს.

– Дато Тбилиски не венават, слишкам много свидетелей была
в песторане, ну ту фсб-шмика тваря в чера зарвали.

– აუხსნა სიტუაცია იშუმრუდამ.

– Ну памиритесь и всё – მოუჭრა კიტაიცამ.

– Пастоите братья унас тоже имеется абратная претензия к
джано – გამოსცრა კბილებიდან დათო კეკელიამ. ამ სიტყვების
გაგონებისას შოთა დიდთავამ გუჩზე იკბინა სიბრაზისაგან,
ისევ გადაატრიალა თავისი ხელჯოხი ღანა ნახევრამდე
ამოაძრო, მაგრამ ისევ უკან ჩაავი და ჯანოს თვალი ჩაუკრა.

– Наш Джано ни очень хорошо владеет русским языком пускаи
он па грузински базар ведёт а григолич как сами уважаеми в
зросли человек.

После меня, пусть гостям переведёт – მიმართა დიდთავა
შოთამ საძმოს.

Ах стари хрич – გადაულაპარაკა ხმადაბლა კიტაიცამ ვასო
ინგუშაძეს და სინგაპურჩიკას.

— Я против нечего не имею — წარმოსთქვა შემდეგ ყველას გასაგონად.

— Яхачу паслушать ат уст джано пачему он не завалил суку беса в коптево кагда ани встретились? — იკითხა დათო კეკელიძე.

— იქ ბაითში მაგის დაცვის უფროსი აგურნიკა ბივში კაკე-ბეშნიკი ნასელკა იქ იყო და მოვერიდე, თან ბოლომდე გაიას-ნებულიც არ მქონდა, ძმა რეზო მაგის მოკლული იყო თუ არა როგორც კი გავაიასნე, 4 კვირაა ჩემი ხალხი გაუშვი შესას-რულებლად და ნახევარი საათის წინ გაასაღეს შევიძლიათ გადარეკოთ და შეამოწმოთ.

— მოჭრა მოკლელ ჯანო სტვილიამ. ვახო ინგუშაძე და გრი-გოლიჩი რუს ძმებს მის სიტყვებს უთარგმნიდნენ, რომ შოთა ძიამ ბაბრის დასრულება თავის თავზე აიღო და რუსი სტუმრე-ბისათვის თავისი უპირატესობის დასამტკიცებლად წამოვიდა და წარმოთქვა.

— Оба вори наши братья памиритесь и пажмите друг-другу руки — რომ კიგაიამ ხელით ანიშნა ყველას ერთი წუთის, მო-ბილურის აპარატი ამოიღო და გადარეკა, ირგვლივ სიჩუმემ დაისადგურა.

— Ало маня что нового в Москве?

— Ах завалили какиета братья из грузини, известные килеры — წარმოსთქვა 5 წუთის სმენის შემდეგ.

— Хорошо пака — და გათიშა.

Памиритесь и пажмите я спешу в эреван на кришение ахмеда эреванского — ჯანომ ცივად ჩამოართვა ხელი დათო კეკელიძის.

— Ну приглашаем за стол.

— მიუბრუნდა ჯანო სტვილია для вас старались наши соотечесвеники.

— Только и два часа.

— Судавольствием.

წამოდიოთ დავსხდეთ სუფრაა გაშლილი — მიიპატიჟა იზუმ-რუდამ ყველა — იქვე დიდი კოგეჯში 300 კაციანი პურმარილია გაშლილი მთელი სოფელ ვშარაფობთ. დიდი ბოდიში, ჩვენ გვეჩქარება, უკაცრავად ძმაკაცის მამის დასაფლავებაზე გვეჩ-

ქარება – წამოდგნენ ჯუჯიკა და დათო კეკელია, ისევ თავი-
ანთ 21-ში ჩაჯდნენ და წავიდნენ.

იმ დღეს ნაგვამაოში მართლაც დიდი ლხინი იყო. უმარმა-
მარ სუფრას ერთად უჯდნენ რუსი ჯარისკაცები, რაიონის სა-
მართალდამცავი ორგანოების ზედა რგოლების წარმომადგენ-
ლები სოფლის მოსახლეობა და რუსი და ქართველი კანონი-
ერი ქურდები.

მხოლოდ დიდთავა შოთა იყო ცოცხა გაბრაზებული კიგაი-
ცამე, რომ ბოლო სიგყვის წარმოთქმა არ დააცალა. მეორე
დღეს შს სამინისტროში კი მინისტრი და დიმიტრი ევგენიჩს
ხუთუ თითი დაურგყა მინისტრმა და დიმილით წარმოსთქვა:

– თქვენ ყველაზე ჭკვიანი პიდ-ბოსი ხართ ამ უწყებაში.

ეპილოგი

კანონიერი ქურდის ღონ ჯორჯოს იგივე დიდი სნუპის ანუ
ჯაბა სნუპის ფიქრები თავისთვის, იმ დღის მერე 4 წლის შემ-
დეგ, დახვრიტეს მუხლის რუსეთის პრემიერდენტის მორო-
ტოგიუმით შეჩერებულ სამუდამო პატიმრობა მისჯილ პატი-
მართა, განსაკუთრებით მკაცრი რეჟიმის დახურული რეჟიმის
ციხეში, ერთ-ერთ კუნძულზე ერთკაციან საკანში.

– 10 წელი ვეცადე ქუჩიდან წამოსვლას, მარა არაფერი გა-
მომივიდა, ჩემი ძმების რუსი ქურდების გლოკას და რემპოს
აბაროგი მივეცი, მთელი რუსეთის MVD მეძებდა დასალიკვი-
დაცებლად, რადგან ერთი FSB გენერალი, მეორე არბაგის
გლავარი ბესა იყო, ვიცეპრემიერის სიძე, თან რომელიც
ძალოვან სტრუქტურებს კურირებდა. დასწრებაზე იყო, სადაც
მნახავდნენ იქ დამადულებდნენ 10-ჯერ ჩვენზე მეტს მაინც
გვიყოლებდით. ხოდა ბოლოს მასადა მოუწყეთ პაღმასკოვიეში
და მაინც დავძაღლდეთ ბოლოსდაბოლოს.

თან ჩემი ბიძაშვილი ჯანიკოც ააფეთქეს, ბოლო-ბოლო გა-
ვაიასნე გრიგოლიჩი, ამირან კვიციანი, ვახტანგ ხაქალია და
დათო კეკელია იდგნენ თურმე მაგის უკან. ქურდული სხოდკაც
მოეწყო მარა გიგულები ვერ აყარეს, ატკაზზე გავიდნენ. იმ
ანაკონდა შოთა ბაბუამ რა ვქნათ ვერ ვამტკიცებთო და შენ
იცი აწი რას იბამო. მეც ამირან კვიციანი ჩავბრიდე, ვახტანგ
ხაქალიაც გრიგოლიჩი დავტოვე მაინც ბებერია 87 წლისაა

თავისითაც მოკვდება, აი დათო კეკელიას 6 თვე ვეძებთ. ვფიქრობდი სადაც ვნახავ გავასაღებ მეთქი. თვალწინ მიდგებოდა ის სცენა როცა ორივე თვალში შიგ კაკლებში, თითო-თითო გყვიას როგორ დავადებდი, ისიც ვიფიქრე ალბათ გაასაღეს მეთქი ბოლოს. ერთხელ რაღაც საქმეზე მივდივართ ბრიგადა ლიპეცკში თან მურგალ რომისკში ვართ. გზაზე შორს რაღაც მონასტერი შევნიშნე, გულმა ღოცვა მოინდომა, ესეთი რამ არასოდეს მომსვლია, მივედით ახლოს ვხედავთ ღიდ თეთრი აგურის ღობეიანი მამათა მონასტერია, რატომღაც აღსარების თქმის სურვილიც გამიჩნდა, ხოდა დავაკაკუნე კარები ვიღაც ბერებმა გამიღეს, ორივე სტაჩკინი გარეთ დაუგოვე ჩემ ძმა შაკოს და ბრიგადას და ისე შევედი. რომ მოუყევი აღასრება მინდა ვინმეს უთხრაო, ჩვენ ბერები ვართ, ჯობია ვინმე მღვდელს მოუყევი ოლარსაც გადაგაფარებსო, უცებ ვხედავ იქით რაღაც ქრიაშულია, ვიღაც ძმა აკურთხეს მღვდლად და რას ვხედავ დათო კეკელია ანაფორაში ჯვრით, ვახ შენი მეთქი მექნიკურად ფესში ჩავიყავი ხელი და კაბურიდან მაყუჩიანი ვალტერ ППК ამოვიღე, გადაეფარნენ ძმები ბერები, ჩვენ გვესროლე, მაგის მაგივრადო მან გაწია ისინი და მოვიდა.

— დათო ბიჭო შენ ხარ მეთქი — ცრემლი ჩამოუვარდა თვალზე.

ის ქურდი დათო კეკელია უცოდვილესი კაცი მოკვდა, მე ძმა ფილორეტი ვარო დღეს მაკურთხეს მღვდლადო.

— მესროლე თუ გინდა მეც მაგას ვეძებ, ოღონდ მანამდე მაპატიე თუ ქრისტესაგან დაგაბრკოლე — დაიხოქა და დაამაგა.

— უფალო რომც მომკლას ამ საწყაღმა, რომელმაც არ იცის რას აკეთებს, როგორც მე შეუნდობ ისე შენც შემინდე ჩემი ცოდვების და თვალეში შემომხედა. 5 წუთი ვუყურე პირველად მომივიდა რომ დასაბრედი მასტი არ დავბრიდე. რაღაც ძალა დამეგაკა გირილი ამივარდა იარაღი მოვისროლე დავარდი მუხლებზე და ძმებო ქრისტესნო შემინდეთ ყველაფერი და უფალს თხოვეთ ცოდვების მოგვეუბაო — ვგიროდ.

წამოვარდი და გამოვიქეცი, რომ დამინახეს გაგიჟებული თვალცრემლიანი გარეთ ჩემმა ხალხმა რა მოგივიდაო, არაფერი არ უუთხარი არავის, უცებ ბერები დამედევნენ და ეს

ჩვენგანო ჯვარი მომცეს, ვილაც მღვდელმა კი სეფისკვერი რომელიც თურმე რომ მივირთვი, მერე გავიგე სერაფიმ საროველის საკუთარი ხელით გამომცხვარი ყოფილა და წავედით. თვალებიდან ცრემლები თავისით მომდიოდა, თუმცა ლიპეცკში მაინც მომიხდა, ვილაც რუსი კრიმინალების ჩაშვებში დაჭრა და მეორე დღეს დიდი სპეცოპერაციით დაგვიჭირეს, მე და შაკოს ჩაგვეძინა, რომ გავიღვიძეთ მთელი სპეცრაზმი გვეხვია. მოკლედ წაგვიყვანეს რუსეთის დედაქალაქ მოსკოვში ლეფორტოვოს უშიშროების იზოლატორში. გენ პროკურორი მოვიდა ბოლოში, ჩვენება რომ ვერ დამაწერინეს ვერანაირად, მთხოვა უნდა მოგვიყვე, შენი გამოსვლის შანსი არ არისო აი შენ ძმას შაკოს გაუშვებთო, თან მთელი რაც რუსეთში ფული გაჭერით 45 ლიმონამდე DOICHE-BANSHI რომ გიღვეთ იმას ყადაღას არ დავადებთო. თქვენი მშობლები და მამიდა ორივე უშვილოდ რომ დარჩეთ ისედაც დაიხოცებიანო. თან მასტერკამ, ბუთხუბამ, მამუკიამ უკვე აღიარეს თითო გრუპი პრესებს ვერ გაუძლეს თბილისში კიდეც რომ ჩაგიყვანონ იქაც სამუდამოები გაქვთ, იქაურ საქმეებზე ჩვენ გვინდა რომ აღიაროთ და ჩაჯდეთ, თან ყველას ერთად ჩაგსვამთ რომ მოილაპარაკოთ აღვოკატებთან ერთად დაგტოვებთო.

დავთანხმდი ექვსი თვის მერე შაკო ქალაღლივით სუფთად გამოუშვეს. ჩვენ დახვრეგები მოგვარტეს, თუმცა სანათესაოს წყალობით 20-20 წლიანი პატიმრობით შეგვიცვალეს, შაკოს ვილაც შემთაკვდა შგირით ლეფორტოვოში, ისიც მე ავიღე ჩამწიეს შემდეგ სმერტნიკებში, იქაც სერგო მუდრისთან თბილისელი ძმამ, ვორეცი, პალაჟენია მოვიყვანეთ და 4 ბოზი, 2 მათგან ქურდის მკვლელი ბესპრიდელები დავაძაღლეთ. კიგაიცამ და ქურდებმა ქურდადაც მალიარეს, მთელი ბუტირკა ჩემს სახელს ყვიროდა ხუთი წუთი მეტსახელი.

АКУЛА ЧУПЫ დავირქვი, შემდეგ მე და სერგო ამ უდაბურ კუნძულზე მდებარე უმურტლეს დახურულ ციხეში გადაგვიყვანეს. ნაშა ყოველ კვირას მაინც გარანტირებული მაქვს ძმებისაგან სულ სხვა და სხვა ქალებს მიგზავნიდნენ. დაჟე ერთი პუგანკისაგან ხელიც კი მოვაწერე და ცხოვრება აუწყე, სერგოც აქ მის, ოთხნი ვართ ქურდები მარა ჯოჯოხეთია

აქაურობა, არავინ არ გამოსულა, ჯერ აქედან ცოცხალი სა-
საფლაოც აქვება თუ რომელიმე პატიმარი გარდაიცვლება იქ
მარხავენ. ჩვენ ობშიაკის ფულით ქელეხივით მოწყალებას
ვიღებთ ყოველ მათგანზე, მღვდელიც გვყავს აქ, ერთ-ერთ კამ-
ერაში ეკლესიაც მოვაწყვეთ. აბა თუ იცით ვინაა ჩვენი
სულიერი მამა?

მამა ფილორეტი, ცოდვილ ცხოვრებაში დათო რომ ერქვა
კეკელია, მაგრა შემოყვარდა ღვიძლ ძმასავით, არა დაჟე მამა-
სავით ყველაფერი იცის ჩემზე, გვაზიარებს კიდევ. დანარჩენი
რა ვთქვა რაც ქრისტესკენ წავედი, იმასაც მივხვდი თუ ალა-
მიანს მართლმადიდებლური რწმენა აქვს ყველგან მაგრა
იქნება სადაც არ უნდა იყოს, ისე მაგრად ვარ მეც, სვაბოდაზე
ურწმუნოებს რომ გონიათ ჯიპებში და რესტორნებში სია-
რული მაგრად ყოფნა, იმათზე ბევრად მაგრა, ხო ძმისშვილე-
ბიც მყავს, შაკო ფირმაში ცხოვრობს, მის ცოლთან ერთად, ვი-
დაც დანიელი პარლამენტარის სიძეა. ნინკა ბიჭს გამიჩენს 1,5
თვეში, სხვა რა ვთქვა

„უფალო იესო ქრისტე შემოწყალე მე ცოდვილი
და მიხსენი და მილხინე
ყველგან და ყოველთვის
თქვენ შეგიძლიათ თქვათ“ ამინ.
ან არა ეგ თქვენი ნებაა

ხო კიდე ერთადერთი ვიზეც ავკრიფე ყველაზე მაგრა დიდ-
თავა შოთაა, მგონია მთელი თავები მაგან დამიმარხა, ერ-
თადერთი მაგაზე ვფიქრობ ხშირად ალბათ, ისე ჩავა სამარეში,
რომ ამ საიდუმლოს თან წაიღებს.

ხელმოწერილია დასაბუქდად 15.04.06

ხელმოწერილია დასაბეჭდად 15.04.06

საბეჭდი ქაღალდი 60X90

პირ. ნაბეჭდი თაბახი 24,87

სააღრ.-საგამომყკ. თაბახი 20,18

შეკვეთა №21

266.048

3

УДК 37.01
62-72(075)

